

بنام خداوند بخشاینده مهربان

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سپاس خدایرا پروردگار جهانیان

۲ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بخشاینده مهربان

۳ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

که فرمانروای روز رستاخیز است

۴ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

خدایا تو را پرستش کنیم و از تو یاری خواهیم

۵ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

ما را به راه راست هدایت فرما

۶ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

راه آنانکه برایشان روزی فرستادی نه راه غضب‌شدگان و نه
راه گمگشتگان

۷ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا
الضَّالِّينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الم

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

این نامه که تردیدی در آن نیست راهنمای پرهیزکاران است

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

که به نادیده ایمان آوردند و برای دارند نماز را و از آنچه بدانان داده ایم ببخشند

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ
وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

و آن کسانی که ایمان آوردند بدانچه بر تو و پیش از تو نازل شده است و به آخرت یقین دارند

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

آنانند بر هدایتی از پروردگار خویش و آنانند رستگاران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَرِهِمْ غِشْوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ۖ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَرَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

همانا گروه کفار یکسان است بر ایشان بترسانیشان یا
تترسانیشان ایمان نیاورند

مهر نهاد خدا بر دلهایشان و بر گوش ایشان و بر دیدگان
ایشان است پرده‌ای و برای ایشان است شکنجه بزرگ

و از مردمند گروهی که گویند ایمان آوردیم به خدا و به
روز بازپسین حالی که نیستند مؤمنان

نیرنگ با خدا و مؤمنان می‌بازند حالی که فریب نمی‌دهند جز
خویشتن را و در نمی‌یابند

در دلهای آنان است مرضی و خدا بیفزودشان مرضی و
ایشان را است عذابی دردناک بدانچه بودند دروغ می‌گفتند

و اگر گفته شود بدیشان فساد نکنید در زمین گویند
نیستیم ما جز اصلاح‌کنندگان

همانا آنانند مفسدان و لیکن در نمی‌یابند

و هرگاه گفته شود بدیشان ایمان آرید چنان که ایمان
آوردند مردم گویند آیا ایمان آریم چنان که ایمان آوردند
بی‌خردان همانا ایشانند بی‌خردان و لیکن نمی‌دانند

و هرگاه ملاقات کنند مؤمنان را گویند ایمان آوردیم و چون
خلوت کنند با شیاطین خود گویند همانا ما با شمائیم نیستیم
ما جز مسخره‌کنندگان

خدا مسخره کند بدیشان و مهلتشان دهد در سرکشی خود
فرو روند

آنانند که خریدند گمراهی را به هدایت پس نه سودمند
شد سوداگریشان و نبودند راه‌یافتگان

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ

مثل ایشان مثل آن است که افروخت آتشی تا گاهی که
روشن کرد پیرامونش را ببرد خدا نور ایشان را و
بگذاردشان در تاریکیهایی که نمی‌بینند

۱۸ صُمُّ بُكُمْ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

کرانند گنگانند کورانند پس باز نمی‌گردند

أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ
أَصْبِعَهُمْ فِيْٓءَاذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۗ وَاللَّهُ
مُخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ

یا مانند بارانی از آسمان که در آن است تاریکیهایی و رعد و
برقی می‌نهد انگشتان خویش را در گوشه‌هایشان از صاعقه‌ها
از ترس مرگ و خداوند فراگیرنده است به کافران

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَرَهُمْ ۖ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيهِ
وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
وَأَبْصَرِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

نزدیک است برق برباید دیدگان ایشان را هرگاه
روشنایشان دهد روان شوند در آن و گاهی که تاریکی
افکند بر ایشان بایستند و اگر می‌خواست خدا می‌برد گوش
و دیدگان ایشان را همانا خداوند است بر همه چیز توانا

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ای مردم پرستش کنید پروردگار خویش را آنکه بیافرید
شما و پیشینیان را شاید که شما پرهیزکاری کنید

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا
تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

آنکه گردانید برای شما زمین را فرش و بستری و آسمان را
سازمانی و پوششی و فرو ریخت از آسمان آبی پس برون
آورد بدان از میوه‌ها روزی برای شما پس قرار ندهید برای
خدا همتایانی و خود می‌دانید

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ
مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و اگر در شکی هستید بدانچه فرستادیم بر بنده خود پس
بیارید سوره‌ای همانند آن و بخوانید گواهان خویش را جز
خدا اگر هستید راستگویان

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

پس اگر نکردید و هرگز نمی‌کنید پس بپرهیزید آتشی را
که سوختش مردم است و سنگ آماده شده است برای
کافران

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا
قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ
فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۲۰
بقره
۲۵
/۲۸۶

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا
فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ
كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

۲۶
حزب
۲

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

۲۷

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ
يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۲۸

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَىٰ
السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۲۹

و مژده ده آنان را که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند
که ایشان را است باغهایی که روان است از زیر آنها نهرها
هرگاه روزیمنند شوند از آن میوه‌ای گویند این است همانکه
روزیمنند بودیم از پیش و آورده‌شدندش همانند و ایشان
را است در آن زانی پاک‌شده و ایشانند در آن جاودانان

همانا پروا ندارد خدا که مثلی زند پشه‌ای تا برتر از آن پس
آنان که ایمان آوردند دانند آن را حق از نزد پروردگار خود
و آنان که کفر ورزیدند گویند آیا خدا را غرض چه باشد از
این مثل که گروهی را بدان گمراه و گروهی را بدان هدایت
کند حالی که گمراه نمی‌کند بدان مگر فاسقان را

آنان که بشکنند پیمان خدا را پس از بستنش و ببرند آنچه
را که خدا دستور پیوندش داده و فساد کنند در زمین همانا
آنانند زیانکاران

چگونه کافر شوید به خدا با آنکه مردگانی بودید که زنده
کرد شما را پس می‌میراند و سپس زنده کند شما را پس
بسوی او بازگردانیده شوید

اوست آن که آفرید برای شما هرچه در زمین است و سپس
پرداخت به آسمان و آن را هفت آسمان ساخت و اوست به
هر چیز دانا

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً ۚ قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَیَمۡحُیْ نُسۡبَیۡحُ بِحَمْدِكَ وَتُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

وَعَلَّمَ ءَادَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلٰی الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِئُوْنِیْ بِاَسْمَآءِ هٰۤؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیۡنَ

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ

قَالَ یٰۤاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۖ فَلَمَّآ اَنْۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ غَیۡبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبۡدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسۡجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبۡلِیۡسَ اَبٰی وَاَسۡتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیۡنَ

وَقُلْنَا یٰۤاٰدَمُ اَسۡكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَیۡثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوۤنَا مِنَ الظَّٰلِمِیۡنَ

فَاَزَلَّهُمَا الشَّیۡطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِیۡهِ ۚ وَقُلْنَا اٰهۡبِطُوْا بَعْضُكُمۡ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَکُمۡ فِی الْاَرْضِ مُسْتَقَرُّۭۭۭ وَمَتَعُۭۭۭ اِلٰی حَیۡنٍ

فَتَلَقٰی ءَادَمُ مِنْ رَّبِّهٖ ؕ کَلِمَتٍ فَتَابَ عَلَیْهِ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ

و هنگامی که گفت پروردگار تو به فرشتگان که خواهم قرار داد در زمین جانشینی گفتند آیا قرار دهی در زمین آن را که فساد جوید در آن و خون ریزد حالی که ما ستایش و سپاس تو گوئیم و تو را تقدیس کنیم گفت من می‌دانم آنچه را که نمی‌دانید

و آموخت به آدم نامها را همگی سپس عرضشان کرد بر ملائکه و گفت خبر دهید مرا از نامهای اینان اگر هستید راستگویان

گفتند منزه‌ی تو نیست ما را دانشی جز آنچه تو آموختی همانا توئی دانشمند حکیم

گفت ای آدم آگهی‌شان ده به نامهای آنان و گاهی که آگهی‌شان داد به نامهای آنان گفت آیا نگفتم شما را که من می‌دانم غیب آسمانها و زمین را و می‌دانم آنچه را که فاش و پنهان سازید

و هنگامی که گفتیم به فرشتگان سجده کنید به آدم پس سجده کردند همه جز ابلیس که سر پیچید و بزرگی طلبید و بود از گروه کافران

و به آدم گفتیم که با همسر خویش در بهشت بیارام و بخورید از آن گوارا آنچه خواهید و نزدیک نشوید بدین درخت که می‌شوید از ستمگران

پس بلغزاندیشان شیطان و برون راندشان از آنچه بودند در آن و گفتیم فرود شوید گروهی از شما دشمن گروهی و شما را است در زمین آرامشگاه و بهره‌ای تا زمانی

پس دریافت آدم از پروردگار خود سخنانی که توبه‌اش پذیرفت و همانا اوست بسی توبه‌پذیرنده مهربان

قُلْنَا أَهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَبْنَیٰٓ اِسْرَٔیْلَ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِی الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاَوْفُوا بِعَهْدِیْ اَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَاِیَّیْ فَاَرْهَبُوْنَ

وَعَامِنُوا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا اَوَّلَ كَافِرٍ بِهٖ ۚ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِیْ ثَمَنًا قَلِيْلًا وَاِیَّیْ فَاتَّقُوْنَ

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ

وَأَقِمْوْا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُم إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

يَبْنَیٰٓ اِسْرَٔیْلَ اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِی الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاِنِّیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ

وَاتَّقُوا یَوْمًا لَا تَجْزِی نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا یُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ یُنصَرُونَ

گفتیم فرود شوید از آن همگی هرگاه شما را راهنمایی از جانب من آید پس آنانکه پیروی کنند راهنمایی مرا نه برایشان است ترسی و نه اندوهگین شوند

و آنان که کفر ورزیدند و تکذیب آیت‌های ما کردند ایشانند یاران آتش در آتند جاودانان

ای بنی‌اسرائیل یاد آورید نعمتی را که به شما ارزانی فرمودم و وفا کنید به عهد من وفا کنم به عهد شما و مرا پس بترسید

و ایمان آرید بدانچه فرستادم که مصدق آنچه با شما است و نباشید نخستین کس که بدان کفر ورزد و نفروشید آیت‌های مرا به بهائی کم و از من پس بترسید

و نپوشانید حق را به باطل و کتمان نکنید حق را و شما می‌دانید

و بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و رکوع گزارید (نماز گزارید) با رکوع‌گزاران

آیا مردم را به نیکی خوانید و خود را فراموش کنید حالی که می‌خوانید کتاب را آیا بخرد نمی‌یابید

و کمک جوئید از صبر و نماز و همانا گران است آن جز بر فروتنان

آنان که ملاقات پروردگار خویش را گمان دارند و آن که ایشانند بسوی او بازگشت‌کنندگان

ای بنی اسرائیل یاد آرید نعمتم را که به شما ارزانی داشتم و آنکه برتری دادم شما را بر جهانیان

و بترسید از روزی که انجام ندهد کسی برای کسی چیزی را و نه از کسی شفاعتی پذیرفته شود و نه بدلی از او قبول گردد و نه ایشان یاری شوند

وَإِذْ نَجَّيْنَاكَ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ
يُذِجُونَ آبَاءَكَ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكَ فِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكَ عَظِيمٌ

۵۰

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكَ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

۵۱

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

۵۲

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵۳

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

۵۴

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَقُومُ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

۵۵

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذْتَكُمُ الصَّعِقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

۵۶

ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵۷

وَوَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ
كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

و زمانی که نجات دادیم شما را از آل فرعون که روا
می‌داشتند بر شما شکنجه زشت را می‌کشتند به سختی
پسران شما را و زنده می‌گذاشتند زنان شما را و در آتتان
بود آزمایشی از پروردگار شما بزرگ

و هنگامی که بشکافتیم برای شما دریا را پس نجات دادیم
شما را و غرق نمودیم آل فرعون را حالی که بودید نگران

و هنگامی که میعاد نهادیم با موسی چهل شب سپس
برگرفتید گوساله را از آن پس و بودید ستمگران

پس بخشودیم بر شما پس از آن باشد که شما شکر گزاریید

و هنگامی که دادیم به موسی کتاب و فرقان را شاید رهبری
شوید

و هنگامی که گفت موسی به قوم خود ای قوم من همانا ستم
بر خود کردید به گرفتن شما گوساله را پس بازگردید به
آفریدگار خود و بکشید نفوس خویش را آن بهتر است از
برای شما نزد پروردگارتان پس پذیرفت توبه شما را که
اوست توبه‌پذیرنده مهربان

و هنگامی که گفتید ای موسی ایمان نیاریم به تو تا ببینیم
خدا را آشکارا پس بگرفت شما را صاعقه حالی که بودید
نگران

سپس زنده کردیم شما را پس از مرگتان شاید که شما شکر
گزاریید

و سایبان گردانیدیم بر شما ابر را و فرود آوردیم بر شما
«مَنّ» و «سَلْوَى» را بخورید از پاکهای آنچه روزیتان دادیم و
ستم نکردند ما را لیکن بودند نفوس خویش را
ستم‌کنندگان

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
خَطَايَكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

۵۹

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى
الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

۶۰
حزب
۴
۸۰

وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعَثُّوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

۶۱

وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا
وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ
بِعِزِّ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

و هنگامی که گفتیم درآئید این قریه را و بخورید از آن هر
جا خواهید گوارا و درآئید در را سجده‌کنان و بگوئید
کاهشی تا بیمارزیم از برای شما لغزشهای شما را و بزودی
بیش دهیم به نیکوکاران

پس تبدیل کردند ستمگران سخن را به غیر از آنچه به
ایشان گفته شد پس فرستادیم بر ستم‌پیشه‌گان شکنجه‌ای
را از آسمان بدانچه بودند نافرمانی‌کنندگان

و هنگامی که آب خواست موسی برای قوم خود پس گفتیم
بزن عصایت را به سنگ پس منفجر شد از آن دوازده چشمه
که بشناخت هر گروهی آبشخور خود را بخورید و بنوشید از
روزی خدا و نکوشید در زمین فسادکنندگان

و هنگامی که گفتید ای موسی هرگز شکبیا نشویم بر یک
خوراک پس بخوان برای ما پروردگار خود را تا بیرون آرد
برای ما از رستنیهای زمین از سبزی و خیارش و سیرش و
عدسش و پیازش گفت آیا تبدیل کنید آن را که پست‌تر
است به بهتر به شهر درآئید (فرود آئید) که شما را است
آنچه را خواستید و زده شد بر ایشان خواری و بینوایی و
بازگشتند به خشمی از خدا این بدان شد که بودند کفر
می‌ورزیدند به آیت‌های خدا و می‌کشتند پیمبران را به ناحق
این بدان شد که نافرمانی کردند و بودند تجاوزکنندگان

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّبِئِينَ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَآذِكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً ۖ قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا بِكْرٌ ۖ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ ۖ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ ۖ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ

همانا آنان که ایمان آوردند و آنان که جهود شدند و ترسیان و صائبان هر کس ایمان آرد به خدا و روز بازپسین و کردار نیک کند آنان را است پاداششان نزد پروردگارشان نه ترسی است بر ایشان و نه اندوهگین شوند

و هنگامی که گرفتیم پیمان شما را و برافراشتیم بر فراز شما طور را بگیرید آنچه را به شما دادیم به نیرومندی و یاد آرید آنچه را در آن است شاید پرهیزکاری کنید

سپس پشت کردید پس از آن که اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش هرآینه می‌شدید از زیانکاران

و همانا دانستید آنان را که تجاوز کردند از شما در روز شنبه که گفتیم ایشان را باشید بوزینه‌هایی سرافکندگان

پس قرارش دادیم عبرتی برای پیش روی آن و پشت سر آن و اندرزی برای پرهیزکاران

و هنگامی که گفت موسی به قوم خود که خدا فرماتنان دهد که بکشید گاوی گفتند ما را به مسخره گیری گفت پناه می‌برم به خدا که باشم از نادانان

گفتند بخوان پروردگارت را بیان کند برای ما چیست آن گفت او گوید همانا آن گاوی است نه پیر و نه جوان میانه بین آن پس بکنید آنچه را مأمور می‌شوید

گفتند بخوان پروردگار خود را بیان کند برای ما چیست رنگش گفت او گوید همانا آن گاوی است به سختی زردفام که رنگش سرور آورد برای بینندگان

قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ

گفتند بخوان پروردگار خود را بیان کند برای ما چیست آن همانا گاو بر ما مشتبّه شده است و همانا مائیم اگر خدا خواهد هدایت‌یافتگان

۷۱

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْكَذَّابُ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

گفت او گوید همانا آن گاوی است نه رام تا زمین را شیار کند و نه کشت را آب دهد تندرست است نیست لگه‌ای در آن گفتند اکنون حق را آوردی پس سربریدندش و نزدیک نبودند آن را کنندگان

۷۲
۱۰۹

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

و هنگامی که کشتید تنی را پس بیزاری جستید در آن و خداست بیرون‌آورنده آنچه بودید پنهان‌کنندگان

۷۳

فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

پس گفتیم بزنیدش با پاره‌ای از آن چنین زنده کند خدا مردگان را و بنمایاند به شما آیتهای خویش را شاید بخرد آئید

۷۴

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

سپس سخت شد دل‌های شما پس از آن که مانند سنگ است یا سنگین‌تر و همانا از سنگها است آنچه روان گردد از آن جویها و از آنها است آنچه بشکافد پس برون آید از آن آب و از آنها است آنچه فرودآید از ترس خدا و نیست خدا غافل از آنچه می‌کنید

۷۵
حزب
۵

أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

آیا طمع دارید که ایمان آرند به شما حالی که بودند گروهی از ایشان می‌شنیدند سخن خدا را پس دگرگونش می‌کردند از پس آنکه می‌یافتندش بخرد و ایشان می‌دانستند

۷۶

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بِبَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُم بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و هرگاه ملاقات کنند مؤمنان را گویند ایمان آوردیم و چون خلوت کند بعضی از ایشان با بعضی گویند آیا حدیث کنید ایشان را بدانچه بگشود است خدا بر شما تا بدان بستیزند با شما نزد پروردگارتان آیا بخرد نمی‌یابید

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

آیا نمی‌دانند که خدا می‌داند آنچه را نهان می‌کنند و آنچه را آشکار می‌کنند

۷۸

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٍّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

و از ایشانند گروهی اُمّی و مادرزاد که نمی‌دانند کتاب را جز آرزو و افسانه‌هایی و نیستند جز پندارندگان

۷۹

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا^ط فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

پس وای بر آنان که می‌نویسند کتاب را با دستهای خود و سپس گویند که آن از نزد خدا است تا بخرند بدان بهائی اندک را پس وای بر آنان از آنچه بنوشت دستهای ایشان و وای بر آنان از آنچه فراهم می‌کنند

۸۰

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ^ط أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

گفتند هرگز نرسد ما را آتش جز روزی چند بگو آیا برگرفتید نزد خدا پیمانی که هرگز نشکند خدا پیمان خود را یا گوئید بر خدا آنچه را نمی‌دانید

۸۱

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

بلکه آن کس که بدی را فراهم کرد و فراگرفتش گناه او آنانند یاران آتش ایشانند در آن جاودانان

۸۲

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و آنانکه ایمان آوردند و کردارهای نیک کردند آنانند یاران بهشت ایشانند در آن جاودانان

۸۳
۱۱۲

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

و هنگامی که گرفتیم پیمان بنی اسرائیل را که پرستش نکنید جز خدا را و به والدین نیکی را و به نزدیکان و یتیمان و بینوایان و بگوئید با مردم گفتاری نیک و برپا دارید نماز را و بدهید زکات را سپس پشت کردید جز کمی از شما حالی که بودید روی‌گردانان

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ
أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

و هنگامی که گرفتیم پیمان شما را که نریزید خونهای خود را
و بیرون نرانید همدیگر را از دیار خویش پس اقرار کردید
حالی که بودید گواهان

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا
مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن
يَأْتَوْكُمْ أَسْرَىٰ تَفْذُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ
أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ
مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ

سپس اینک شما ایند که می‌کشید همدیگر را و بیرون
می‌رانید گروهی را از شما از خانه‌های ایشان پشتیبانی
جوئید بر ایشان به گناه و ستم و اگر بیایند شما را اسیران
فدیه از ایشان دهید حالی که حرام است بر شما برون
راندن ایشان آیا ایمان آرید به بعض کتاب و کفر ورزید به
بعضی پس چیست کیفر آنکه این کار را کند از شما جز
خواری در زندگانی دنیا و روز قیامت برگردانیده شوند
بسوی اشدّ عذاب و نیست خدا غافل از آنچه می‌کنید

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُفُ
عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

آنانند که خریدند زندگانی دنیا را به آخرت پس سبک نشود
از ایشان عذاب و نه یاری شوند

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ
وَءَاتَيْنَا عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
فَلَمَّا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِّقَا كَذَّبْتُمْ وَفَرِّقَا تَقْتُلُونَ

همانا دادیم به موسی کتاب را و در پی آوردیم پس از وی
پیامبران را و دادیم عیسی بن مریم را بیّنات و مؤیدش
داشتیم به روح القدس آیا هرگاه بیاید شما را پیمبری
بدانچه نپسندد نفوستان سرکشی کردید پس گروهی را
تکذیب کردید و گروهی را می‌کشید

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا
يُؤْمِنُونَ

و گفتند دلهای ما نهان در پرده است بلکه لعنت کرد خدا
ایشان را به کفرشان پس به کمی ایمان آرند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا
مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا
عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ بَغْيًا
أَن يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا
بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنزَلَ
عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا
ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا فِي
قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِ
إِيمَانُكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

هنگامی که پیامدشان کتابی از نزد خدا که مصدق بود آنچه
را با ایشان است و بودند از پیش پیروزی می‌جستند بر
آنان که کفر ورزیدند تا گاهی که پیامدشان بشناختند آنچه
کافر شدند بدان پس لعنت خدا باد بر کافران

چه زشت است آنچه بدان فروختند نفوس خود را که کفر
ورزند بدانچه فرستاده است خدا به ستمگری که چرا
می‌فرستد از فضلش بر هر که از بندگان که خواهد پس
جلب کردند بر خود غضبی را بر غضبی و کافران را است
عذابی خوارکننده

و هرگاه گفته شود بدانان ایمان آرید بدانچه خدا فرستاده
است گویند ایمان آوریم بدانچه فرو شده است بر ما و کفر
ورزند به ماورای آن حالی که آن است حق تصدیق‌کننده
آنچه با ایشان است بگو پس چرا می‌کشید پیمبران خدا را
از پیش اگر هستید مؤمنان

و همانا پیامد شما را موسی با بینات پس برگرفتید گوساله
را پس از او حالی که بودید ستمگران

و هنگامی که گرفتیم پیمان شما را و برافراشتیم بر فراز
شما طور را بگیرید آنچه را به شما دادیم به نیرومندی و
بشنوید گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم و نوشانیده شدند
در دل‌های خود گوساله را (دوستی گوساله با دلشان آمیخته
شد) به کفرشان بگو چه زشت است آنچه فرماتان دهد
ایماتان اگر هستید مؤمنان

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۹۵

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

۹۶

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوٰةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّزٍهُ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

۹۷
۱۳۳

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

۹۸

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

۹۹

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

۱۰۰

أَوْ كُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۱۰۱

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

بگو اگر برای شما است خانه آخرت نزد خدا مختص شما جز مردم پس آرزوی مرگ کنید اگر هستید راستگویان

و آرزو نکندش هیچگاه بدانچه پیش آورده است دستانهای ایشان و خدا عالم است به ظالمان

و همانا یابیشان حریص‌ترین مردم بر زندگی و از مشرکانند آنان که دوست دارد هر کدام که عمر داده شود هزار سال و نیستش دورکننده از عذاب که سالمند باشد و خدا بینا است بدانچه می‌کنند

بگو هر کس دشمن جبرئیل باشد همانا او فرود آوردش بر دلت با دستوری از خدا مصدق آنچه پیش روی آن است و هدایت و بشارتی از برای مؤمنان

کسی که دشمن خدا و فرشتگان او و پیمبرانش و جبرئیل و میکائیل باشد همانا خداوند است دشمن کافران

و همانا فرستادیم بسوی تو نشانیهای تابناک و کفر نورزند بدانها جز فاسقان

آیا هرگاه پیمانی بستند دور افکندش گروهی از ایشان بلکه بیشتر ایشان ایمان نیاورند

و هنگامی که پیامدشان پیکی از نزد خدا تصدیق‌کننده آنچه با ایشان افکندند گروهی از آنان که داده شدند کتاب را کتاب خدا را پشت سر خود چنان که گوئی نمی‌دانند

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ ۖ وَمَا كَفَرَ
 سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
 السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَرْوَتَ ۚ
 وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
 تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
 وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ
 وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ
 اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
 أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۲۰
 بقره
 ۱۰۲
 /۲۸۶

وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا
 يَعْلَمُونَ

۱۰۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا
 وَاسْمَعُوا ۚ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۰۴
 ر۱۴

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
 أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۱۰۵

و پیروی کردند آنچه می‌خواندند شیاطین بر پادشاهی
 (کشور) سلیمان و کافر نشد سلیمان و لکن شیاطین کافر
 شدند می‌آموختند به مردم جادو را و آنچه فرستاده شد بر
 دو فرشته در بابل هاروت و ماروت و نمی‌آموختند کسی را
 تا می‌گفتند جز این نیست که ما آزمایشیم زنهار کافر مشو
 پس می‌آموختند از آنان آنچه را جدائی بدان می‌افکندند
 میان مرد و زنش و زیان نمی‌رساندند بدان کس را جز با
 اذن خدا و یاد می‌گرفتند آنچه را زینشان داشت و
 سودشان نمی‌رسانید و همانا دانسته بودند که هر کس آن
 را بخرد نیست او را بهره‌ای در آخرت چه زشت است آنچه
 فروختند بدان خویشتن را اگر بودند می‌دانستند

و اگر ایمان می‌آوردند و پرهیزکاری می‌کردند همانا ثوابی از
 نزد خدا بهتر است اگر بودند می‌دانستند

ای مؤمنان نگوئید راعنا (رعایت کن ما را) و بگوئید انظرنا
 (منظور دار ما را) و بشنوید و کافران راست عذابی دردناک

دوست ندارند آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و از مشرکان
 که فرود شود بر شما خبری از پروردگار شما و خدا مخصوص
 کند به رحمت خود هر که را خواهد و خدا است دارنده
 فضلی بزرگ

مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آنچه براندازیم از آیتها یا از یاد بریمش بیاریم بهتر از آن یا مانند آن را آیا ندانی که خدا بر همه چیز تواناست

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

آیا ندانی که خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و نیست شما را جز خدا دوست و نه یاور

أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَن يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

یا خواهید پرسید پیمبر خود را بدانسان که پرسیده شد موسی از پیش و آنکه تبدیل کند کفر را به ایمان همانا گم کرده است راه راست را

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِم مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

دوست داشتند بسیاری از اهل کتاب که برگردانند شما را پس از ایمان شما کافران به رشکی از نزد خود از پس آنکه آشکار شد برای ایشان حق پس درگذرید و گذشت کنید تا بیارد خدا امر خویش را همانا خدا بر همه چیز است توانا

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و بپای دارید نماز را و بدهید زکات را و آنچه پیش فرستید برای خود از خوبی یابیدش نزد خدا همانا خدا است بدانچه می‌کنید بینا

وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ ۚ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و گفتند به بهشت درنیاید جز آنکو جهود است یا ترسا این است آرزوهای ایشان بگو بیارید دستاویز خویش را اگر هستیید راستگویان

بَلَىٰ مَن أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِندَ رَبِّهِ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

بلکه هر که رویش را به خدا آورد و نیکوکار باشد او را است پاداش او نزد خدا و نه بیمی بر ایشان است و نه اندوهگین شوند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ التَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ
التَّصْرَىٰ لَيْسَتْ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ^ق
كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

و گفتند جهودان نیستند ترسایان بر چیزی و گفتند ترسایان
نیستند جهودان بر چیزی و ایشان همیخوانند کتاب را
بدینسان گفتند آنان که نمی‌دانند همانا گفتار ایشان پس
خدا حکم کند میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند در آن
اختلاف‌کنندگان

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا
خَافِينَ^ع لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

و کیست ستمگرتر از آنکه بازداشت است مساجد خدا را از
آنکه برده شود در آنها نامش و بکوشید است در ویرانی آنها
آنان را نرسد که در آنها درآیند مگر هراسان ایشان را
است در دنیا خواری و ایشان را است در آخرت عذابی
بزرگ

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ
اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

و از آن خدا است مشرق و مغرب به هر سو که روی آرید
همانجا است روی خدا همانا خدا است گشایشمند دانا

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا^ط سُبْحَنَهُ^ط بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ^ط كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ^ط

و گفتند برگرفت خدا فرزندی منزّه است او بلکه او را است
آنچه در آسمانها است و زمین همگی برای اویند فروتنان

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ط وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

پدیدآرنده آسمانها و زمین و هرگاه بگذارند امری را جز این
نیست که گویدش بشو پس بشود

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا^ط آيَةً^ط
كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَّهَتْ^ط قُلُوبُهُمْ^ط
قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

و گفتند آنان که نمی دانند چرا سخن نگوید با ما خدا یا
نیاید ما را آیتی بدینسان گفتند آنان که پیش از ایشان
بودند همانند گفتار ایشان مانده شده است دلهای آنان
همانا بیان کردیم آیتها را برای گروهی که یقین دارند

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا^ط وَلَا تُسْأَلُ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

همانا فرستادیمت به حقّ بشارت‌دهنده و ترساننده و
پرسیده نمی‌شوی تو از دوزخیان

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۚ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَلَئِنَّ آتَابِعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ ۖ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

يَبْنَئِ إِسْرَءِيلَ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

وَإِذْ أَتَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۖ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّٰى وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ ۖ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و هنگامی که برمیافراشت ابراهیم ستونهای خانه را و اسماعیل پروردگارا بپذیر از ما همانا تویی شنونده دانا

۱۲۸

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

بار پروردگارا بگردان ما را اسلام آرندگانی برای تو و از تژاد ما مردمی اسلام آورنده برای تو و بنمای به ما عبادتهای ما را و توبه کن بر ما که تویی توبه‌پذیرنده مهربان

۱۲۹

رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بار پروردگارا و برانگیز در ایشان پیمبری از ایشان که تلاوت کند بر ایشان آیتهای تو را و بیاموزدشان کتاب و حکمت را و پاکشان سازد که تویی عزتمند حکیم

۱۳۰
۱۷۲

وَمَنْ يَرْغَبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

و کیست که روی بگرداند از آئین ابراهیم جز آن کس که تباه کرده است خویشتن را و همانا برگزیدیمش در دنیا و او است در آخرت از شایستگان

۱۳۱

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

هنگامی که بدو گفت پروردگارش اسلام آور گفت اسلام آوردم برای پروردگار جهانیان

۱۳۲

وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ

و وصیت کرد بدان ابراهیم فرزندان خویش را و یعقوب ای فرزندان من همانا برگزید خدا برای شما دین را پس نمیرید جز آنکه باشید مسلمانان

۱۳۳

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُّسْلِمُونَ

یا بودید گواهان هنگامی که رسید یعقوب را مرگ گاهی که گفت به فرزندان خود چه را می‌پرستید پس از من گفتند می‌پرستیم خدای تو و خدای پدرانت ابراهیم و اسماعیل و اسحق را خداوندی یگانه و مائیم برای او اسلام آورندگان

۱۳۴

تِلْكَ أُمَمٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

این است امتی که گذشت وی را است دسترنج او و شما را است دسترنج شما و پرسش نشوید از آنچه بودند می‌کردند

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

و گفتند جهود شوید یا ترسا تا هدایت یابید بگو بلکه ملت
ابراهیم یکتاپرست و نبود از شرک ورزندگان

۱۳۶

قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

بگوئید ایمان آوردیم به خدا و بدانچه فرستاده شد بسوی
ما و بدانچه فرستاده شد بسوی ابراهیم و اسماعیل و
اسحق و یعقوب و اسباط و بدانچه داده شدند موسی و
عیسی و آنچه آورده شدند پیمبران از پروردگارشان جدائی
نیفکنیم میان هیچکدام از آنان و مائیم از برای او
اسلام آورندگان

۱۳۷

فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ ۖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

پس اگر ایمان آوردند به مثل آنچه بدان ایمان آوردید
همانا هدایت یافتند و اگر روی گردانیدند جز این نیست که
ایشانند در خلائی بزودی کفایت کند شما را از ایشان خدا و
او است شنوای دانا

۱۳۸

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُ
عَبِيدُونَ

رنگ خدا و کیست نکوتر از خدا در رنگ و مائیم برای او
پرستشگران

۱۳۹

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَلُنَا
وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

بگو آیا در خدا با ما می‌ستیزید و او است پروردگار ما و شما
و ما را است کردار ما و شما را است کردار شما و مائیم برای
او اخلاص آورندگان

۱۴۰

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

یا گوئید ابراهیم و اسماعیل و اسحق و یعقوب و سبطها
بودند جهودان یا ترسایان بگو آیا شما داناترید یا خدا و
کیست ستمگرتر از آنکه نهان کرده است گواهیی را که نزد
او است از خدا و نیست خدا غافل از آنچه می‌کنید

۱۴۱

تِلْكَ أُمَمٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ
وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

این است ملتی که گذشت ایشان را است دسترنجشان و
شما را است دسترنج شما و پرسش نشوید از آنچه بودند
می‌کردند

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمْ الَّتِي
كَانُوا عَلَيْهَا قُلٌ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ
يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ
هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً
تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا
كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ

وَلَيْنِ أَتَيْتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا
قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ
بَعْضٍ وَلَيْنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

بزودی گویند نابخردان از مردم که چه چیز برگردانیدشان
از قبله‌ای که بر آن بودند بگو از آن خدا است مشرق و
مغرب هدایت کند هر که را خواهد به راه راست

و بدینسان گردانیدیم شما را امتی میانه تا باشید گواهانی
بر مردم و باشد پیمبر گواهی بر شما و ننهادیم قبله‌ای را که
بر آن بودی مگر تا بشناسیم آن را که پیروی کند پیمبر را از
آنکه بر پاشنه پای خود برگردد و همانا گران است آن مگر
بر آنان که هدایت کرده است خدا و نیست خدا تباه‌کننده
ایمان شما همانا خداوند است به مردم رؤوف مهربان

هر آینه دیدیم گردش (بی‌تابی) روی تو را بسوی آسمان
همانا خواهیم گردانید تو را بسوی (یا ارزانی داشت به تو)
قبله‌ای که راضی از آن باشی پس بگردان رویت را بسوی
مسجد حرام و هر جا باشید بگردانید رویهای خود را بسوی
آن و آنان که داده شدند کتاب را هر آینه دانند که آن
است حق از پروردگارشان و نیست خدا غافل از آنچه
می‌کنند

و اگر بیاری آنان را که کتاب را داده شدند هر آیتی هر آینه
پیروی نکنند قبله تو را و نه تویی پیروی‌کننده قبله آنان و
نه بعضی از ایشان است پیرو قبله بعضی و اگر پیروی کنی
هوسهای آنان را پس از آنچه بیامده است تو را از دانش
همانا باشی از ستمگران

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُۥ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ^ط
وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

آنان که بدیشان دادیم کتاب را بشناسندش چنان که
بشناسند فرزندان خویش را و همانا گروهی از ایشان
فروپوشند حق را حالی که می‌دانند

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

حق از پروردگار تو است پس نباش از شک‌کنندگان

وَلِكُلِّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيٰهَا^ط فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا
تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

و هر کدام را وجهه‌ای (سوئی) است که بدان روی آورنده
پس مسابقه کنید بسوی خیرات هر جا باشید بیارد شما را
همگی خدا زیرا خدا است بر همه چیز توانا

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ^ط
وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ^ط وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

و هرگاه (یا هر جا) برون رفتی پس بگردان روی خود را
بسوی مسجد حرام و همانا آن است حق از پروردگار تو و
نیست خدا غافل از آنچه می‌کنید

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ^ط
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۥ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا
تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تُمَيِّنْ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ

و هرگاه (یا هر جا) برون رفتی پس بگردان روی خود بسوی
مسجد حرام و هر جا باشید بگردانید رویهای خود را بسوی
آن تا نباشد مردم را بر شما دستاویزی مگر آنان که ستم
کردند از ایشان پس ترسید از ایشان و مرا بترسید و تا
تمام کنم نعمتم را بر شما و شاید هدایت یابید

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِنَا
وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا
لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

چنان که فرستادیم بر شما فرستاده‌ای از شما که می‌خواند
بر شما آیتهای ما را و پاکیزه می‌سازد شما را و می‌آموزد به
شما کتاب و حکمت را و می‌آموزد شما را آنچه نبودید بدانید

فَاذْكُرُونِيۤ اَذْكُرْكُمْ وَاَشْكُرُوا لِيۤ وَلَا تَكْفُرُونِ

پس یاد کنید مرا یاد کنم شما را و سپاس گزارید برای من و
به من کفر نورزید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ
مَعَ الصَّابِرِينَ

ای آنان که ایمان آوردید کمک جوئید از صبر و نماز همانا
خداوند است با صبرکنندگان

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ
وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

وَلَتَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُهْتَدُونَ

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ
اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ وَمَن تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِن
بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ
وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ
وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ
اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

وَاللَّهُمَّ إِلَهُ وَحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

و نگوئید بدانان که کشته شدند در راه خدا مردگان بلکه
زندگاند و لیکن در نمی‌یابید

و هرآینه بیازمائیم شما را به چیزی از ترس و گرسنگی و
کاهش از مالها و جانها و میوه‌ها و مزده ده به مبرکنندگان

آنان که هرگاه پیشامدی بدیشان رسد گویند ما از خدائیم و
مائیم بسوی او بازگردندگان

آنانند که بر ایشان است درودهایی از پروردگارشان و
رحمتی و آنانند هدایت‌شدگان

همانا صفا و مروه از شعارها (پرستشگاه‌ها)ی خدا است پس
کسی که حجّ بیت کند یا عمره به جا آورد نیست بر او باکی
که طواف کند بر آنها و کسی که خواستار نکوئی شود همانا
خداست سپاسگزار دانا

همانا آنان که کتمان می‌کنند آنچه را فرستادیم از نشانیها و
راهنمائی پس از آنکه بیانش کردیم برای مردم در کتاب
آنان را لعن کند خدا و لعن کنند لعن‌کنندگان

مگر آنان که بازگشتند و درستی کردند و بیان کردند که بر
ایشان بازگشت کنم و منم بازگشت‌کننده مهربان

همانا آنان که کفر ورزیدند و مُردند حالی که کافرند بر
ایشان است لعنت خدا و فرشتگان و مردم همگی

جاودانان در آن نه کاسته شود از ایشان عذاب و نه مهلت
داده شوند

و خدای شما خداوند یکتا است نیست خدائی جز او بخشنده
مهربان

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

همانا در آفرینش آسمانها و زمین و گردش شب و روز و کشتیی که روان شود در دریا بدانچه سود دهد به مردم و آنچه فرو فرستاده است خدا از آسمان از آبی که زنده ساخته است بدان زمین را پس از مُردنش و پراکنده است در آن از هر جنبنده‌ای و گردش بادها و ابری که مسخر است میان آسمان و زمین همانا آیت‌هایی است برای قومی که بخرد یابند

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ
كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعَذَابِ

و از مردمند گروهی که برگیرند جز خدا همتایانی دوستشان دارند مانند دوستی خدا و آنان که ایمان آوردند سخت‌ترند در دوستی خدا و اگر می‌دیدند آنانکه ستم ورزیدند گاهی که ببینند عذاب را آنکه نیرو از آن خدا است همگی و آنکه خدا است سخت شکنجه

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

هنگامی که بیزاری جستند آنان که پیروی شدند از آنان که پیروی کردند و نگریستند عذاب را و گسیخته شد از ایشان رشته‌ها

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا
مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ حَسْرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

و گویند آنان که پیروی کردند کاش ما را بازگشتی می‌بود تا بیزاری می‌جستیم از ایشان بدانسان که بیزاری جستند از ما بدینگونه بنمایدشان خدا کردارهای ایشان را حسرت‌هایی بر ایشان و نیستند برون‌روندگان از آتش

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

ای مردم بخورید از آنچه در زمین است حلال پاک و پیروی نکنید گامهای شیطان را که او شما را دشمنی است آشکار

إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ

جز این نیست که شما را امر کند به بدی و فحشاء و اینکه گویند بر خدا آنچه را نمی‌دانید

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولَٰئِكَ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

۱۷۱

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكْمٌ عُمْى فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

۱۷۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

۱۷۳

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ ۖ لَغَيْرِ اللَّهِ ۖ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۷۴

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ۖ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۵

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۖ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

۱۷۶

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ۖ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

و اگر گفته شود بدیشان پیروی کنید آنچه را خدا فرستاده گویند بلکه پیروی کنیم آنچه را یافتیم بر آن پدران خویش را و اگر چه باشند پدرانشان نه چیزی را تعقل کنند و نه هدایت یابند

و مثل آنان که کفر ورزیدند مثل آن کس است که بانگ زند بر حیوانی که نمی‌شنود جز فراخواندن و بانگ‌زدن را کرانند گنگانند کورانند که تعقل نمی‌کنند

ای آنان که ایمان آوردید بخورید از پاکهای آنچه روزی دادیم به شما و سپاس گزارید برای خدا اگر هستید او را پرستش‌کنندگان

جز این نیست حرام کرد بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه را برده شده است بر آن نام جز خدا پس اگر کسی ناچار شود نه ستم‌کننده و نه تجاوزکننده نیست گناهی بر او همانا خداوند است آمرزنده مهربان

همانا آنان که کتمان کنند آنچه را خدا فرستاده است از کتاب و بفروشدنش به بهائی کم آنان نمی‌خورند در شکمهای خویش جز آتش و نه سخن گوید با ایشان خدا روز قیامت و نه پاک سازدشان و ایشان را است عذابی دردناک

آنانند که خریدند گمراهی را به هدایت و عذاب را به مغفرت شگفتا چه بردبارند بر آتش

این بدان است که فرستاد خدا کتاب را به حق و آنان که اختلاف کردند در کتاب همانا ایشانند در ستیزشی دور

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى
وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَى السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ أُولَئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

۲۰
بقره
۱۷۷
۲۸۶/
حزب
۱۱
۲۳ ر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ
الْحُرِّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ
مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَنٍ ۗ
ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۖ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ
فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۸

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ

۱۷۹

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا
الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

۱۸۰

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ
يُبَدِّلُونَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱۸۱

نیکی آن نیست که گردانید رویهای خود را بسوی مشرق و مغرب لیکن نکوکار آن است که ایمان آورده است به خدا و به روز بازپسین و فرشتگان و کتاب و پیمبران و داده است مال را با همه دوستی آن به نزدیکان و یتیمان و بینوایان و درماندگان و دریوزگان و در راه آزادکردن بندگان و بپای داشته است نماز را و داده است آکو را و آنان که وفا به پیمان کنند هرگاه پیمان بندند و بردباران در پربشانی و رنجوری و هنگام ترس جنگ آنانند که راست گفته‌اند و آنانند پرهیزکاران

ای گروه مؤمنان نوشته شده است بر شما قصاص (خونخواهی) در کشتگان آزاد به آزاد و بنده به بنده و زن به زن و آن کس که بخشیده شده است بدو از برادرش چیزی پس پیروی کردن خوبی و پرداختنی بدو به نکوئی این کاهشی است از پروردگار شما و رحمتی پس آنکه تعدی کند پس از این او را است عذابی دردناک

و شما را است در قصاص (خون خواستن) زندگانی ای خردمندان شاید پرهیزکاری کنید

نوشته شده است بر شما گاهی که برسد یکی از شما را مرگ اگر مالی باز گذاشته است وصیت برای والدین و نزدیکان بخوبی حقّی است بر پرهیزکاران

پس آنکو بگرداندش پس از شنیدنش همانا گناه آن بر آنان است که بگرداندش همانا خدا شنوای دانا است

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوَصِّ جَنْفًا أَوْ إِيْثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا
إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ
مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا
خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ
أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ
وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْتُكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

و کسی که بترسیده است از وصیت‌کننده ستم یا گناهی را
پس اصلاح افکنده است میان ایشان پس نیست گناهی بر
او همانا خدا است آمرزنده مهربان

ای گروه مؤمنان نوشته شده است بر شما روزه بدانسان که
نوشته شده است بر آنان که پیش از شما بودند شاید
پرهیزکاری کنید

روزی چند و هر کس از شما بیمار یا در سفری باشد پس
چند روز از روزهای دیگر و بر آنان که نتوانندش فدیة
است خوراک بینوائی و آن کس که خواستار نکوئی شود بهتر
است او را و روزه بگیرید بهتر است از برای شما اگر بدانید

ماه رمضان که فرو شد در آن قرآن راهنمائی برای مردم و
تابشهای یا نشانیها از هدایت و فرقان پس هر کس شهر
باشد از شما در این ماه روزه بگیردش و آن کس که بیمار یا
در سفری باشد چند روز از روزهای دیگر خدا بر شما آسانی
خواهد و نخواهد برای شما سختی را و تا به انجام رسانید
شما را و تا بزرگ شمرد خدا را بدانچه رهبریتان کرد و
شاید شکر گزاریید

و هرگاه پرسندت بندگان من از من همانا منم نزدیک اجابت
کنم دعای آنکه مرا خواند پس بپذیرند از من و ایمان آورند
به من شاید رهبری شوند

أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا ۚ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ ءَايَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

۲۰
بقره
۱۸۷
/۲۸۶

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۸۸

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۸۹
حزب
۱۲
۲۵۹

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

۱۹۰

حلال شد برای شما شب روزه درآمیختن با زنان خود آنانند پوشاک شما و شماید پوشاک آنان دانست خدا که بودید شما خیانت می‌ورزیدید با خویشان پس توبه کرد بر شما و بخشود بر شما اکنون درآمیزد با آنان و بخواهید آنچه را خدا برای شما نوشت و بخورید و بنوشید تا پدیدار شود برای شما رشته سفید از رشته سیاه در بامدادگاه سپس به انجام رسانید روزه را تا شب و درنیمایزد با آنان حالی که معتکفید در مساجد این است حدود خدا زنهار بدانها نزدیک نشوید بدینسان بیان کند خدا آیت‌های خویش را برای مردم شاید پرهیزکاری کنند

و نخورید مال‌های خویش را میان خویش به بیهوده و نیفکنید آنها را بسوی فرمانداران تا بخورید پاره‌ای از اموال مردم را به گناه حالی که خود می‌دانید

پرسند از ماه‌های تو بگو آنها گاهنماهایی است برای مردم و حج و نیست نکونی که درآئید به خانه‌ها از پشت آنها بلکه نکوکار آن است که پرهیزکاری کند و به خانه‌ها درآئید از درگاه‌های آنها و بترسید خدا را باشد رستگار شوید

و پیکار کنید در راه خدا آنان را که پیکارتان کنند و تجاوز نکنید که خدا دوست ندارد تجاوزگران را

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ
أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ ۖ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ
فَأَقْتُلُوهُمْ ۚ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ ۚ فَإِنْ
أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ ۚ فَمَنْ
أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى
عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَأَحْسِنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

وَاتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۚ
فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّنْ رَّأْسِهِ ۖ فَفِدْيَةٌ
مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ ۚ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ
بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۚ تِلْكَ عَشْرَةٌ
كَامِلَةٌ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و بکشیدشان هر جا که یابیدشان و برون کنیدشان بدانسان
که برون کردندتان و آشوب و نیرنگ سختتر است از
کشتن و پیکارشان نکنید نزد مسجد حرام تا پیکارتان کنند
در آن پس اگر کشتند شما را بکشید ایشان را چنین است
کیفر کافران

و اگر دست کشیدند همانا خداوند است آمرزنده مهربان

و نبرد کنید با ایشان تا نماند آشوبی و بشود دین از آن خدا
پس اگر دست برداشتند همانا نیست ستمی مگر بر
ستمگران

ماه ارجمند (یا حرام) به ماه ارجمند و ارجمندیها (حرمتها)
برابر است پس آن کس که تجاوز کند بر شما تجاوز کنید بر
او برابر آنچه بر شما تجاوز کرده است و بترسید خدا را و
بدانید که خدا است با پرهیزکاران

و ببخشید در راه خدا و خود را با دست خود به پرتگاه
نیفکنید و نکوئی کنید که خدا دوست دارد نکوکاران را

به انجام رسانید حج و عمره را برای خدا و اگر بازداشته
شدید پس آنچه فراهم شود از قربانی و تتراشید سرهای
خویش را تا برسد قربانی به جایگاه خود و آن کس از شما
که بیمار یا به او آزاری از سرش باشد پس فدیهای از روزه
یا صدقه یا قربانی تا گاهی که ایمن شدید پس هر کس
متمتع شده است عمره را بسوی حج پس آنچه فراهم شود
از قربانی و آنکس که نیابد پس روزه سه روز در حج و هفت
روز گاهی که بازگردید اینک ده روز کامل این برای آن کس
است که نیستند خاندان او نزدیک مسجد حرام و بترسید
خدا را و بدانید که خداوند است سخت‌شکنجه

الْحُجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ
وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ
يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

۲۰
بقره
۱۹۷
/۲۸۶
۲۶ ر

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا
أَفْضَيْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِندَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ
الضَّالِّينَ

۱۹۸

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۹۹

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
ءَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا ءَاتِنَا
فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ

۲۰۰

وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ رَبَّنَا ءَاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

۲۰۱

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

۲۰۲

حجّ ماههائی است دانسته پس آنکه حجّ در آنها کند نه
آمیزش نه نافرمانی و نه ستیزه‌کردنی است در حج و آنچه
خوبی کنید میداندش خدا و توشه بگیرید که بهترین
توشه‌ها تقوی است و بترسید مرا ای خردمندان

نیست بر شما باکی که بخواهید فزونیی از پروردگار خود
سپس گاهی که کوچ کردید از عرفات پس یاد خدا کنید نزد
مشعر حرام و یاد او کنید بدانسان که رهبری کرد شما را و
اگر چه بودید پیش از آن همانا از گمراهان

سپس کوچ کنید بدانسان که کوچ کردند مردم و استغفار
کنید خدا را که خدا است آمرزنده مهربان

و هنگامی که جای آوردید عبادات خویش را پس یاد کنید
خدا را مانند یادکردن پدران خویش یا سخت‌تر و از مردم
است کسی که گوید پروردگارا بده ما را در دنیا و نیستش
در آخرت بهره‌ای

و از آنان است آنکه گوید پروردگارا بده ما را در دنیا نکوئی
و در آخرت نکوئی و نگهدار ما را از عذاب آتش

آنان را است بهره‌ای از آنچه فراهم کردند و خدا است
شتابنده در حساب

وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ تُحْشَرُونَ

و یاد کنید خدا را روزهای چند پس آن کس که بشتابد در
دو روز نیست بر او گناهی و آن کس که دیر کند نیست بر
او گناهی برای آن کس که پرهیز کرده است و بترسید خدا
را و بدانید که بسوی او گرد آورده شوید

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ
اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ

و از مردم است آنکه شگفت آورد تو را سخنش در زندگانی
دنیا و گواه گیرد خدا را بر آنچه در دل او است و او است
سخت‌ترین دشمنان

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ
وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

و هرگاه پشت کند بکوشد در زمین تا فساد کند در آن و
نابود کند کشت و نژاد را و خدا را خوش نیاید فساد

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ ۚ جَهَنَّمُ
وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

و هرگاه بدو گفته شود بترس از خدا بگیردش تکبر به گناه
بس است وی را دوزخ و چه زشت است آرامشگاه

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ أُتْبَعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ
رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ

و از مردم است آنکه بفروشد خود را در پی خوشنودی خدا
و خداوند است مهربان به بندگان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

ای گروه مؤمنان اندرآئید به صلح همگی و پیروی نکنید
گامهای شیطان را که او است برای شما دشمنی آشکار

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و اگر لغزیدید از پس آنکه بیامده است شما را نشانیها پس
بدانید که خدا است عزتمند حکیم

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلَائِكَةُ وَفُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

آیا انتظار دارند جز آنکه بیایندشان خدا در سایبانهای از ابر
و فرشتگان و بگذرد کار و بسوی خدا بازگردانیده شوند
کارها

سَلْ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَمْ ءَاتَيْنَهُم مِّنْ ءَايَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ
يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ

زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ
يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ
النَّاسِ فِي مَا اُخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ
أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۖ فَهَدَى
اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۗ وَاللَّهُ
يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ
خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ۖ مَسَّتْهُمْ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى
يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ ۚ أَلَا إِنَّ
نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۖ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِللَّوَالِدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ وَالتَّيْمَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

بپرس بنی اسرائیل را چند آوردیمشان از آیت‌های پدیدار و
کسی که تبدیل کند نعمت خدا را پس از آنکه پیامدستش
همانا خدا است سخت‌شکنجه

آراسته شد برای کافران زندگانی دنیا و مسخره کنند به
مؤمنان و آنان که پرهیزکاری کرده‌اند برتر از ایشانند روز
قیامت و خدا روزی دهد هر که را که خواهد بی‌حساب

بودند مردم یک امت پس برانگیخت خدا پیمبران را
بشارت‌دهندگان و ترسانندگان و فرستاد با ایشان کتاب را
به حق تا حکم کند میان مردم در آنچه اختلاف کردند در آن
و اختلاف نکردند در آن مگر آنان که داده شدندش پس از
رسیدن نشانیها بدیشان به ستمی میان خویش پس هدایت
کرد خدا مؤمنان را بدانچه اختلاف کردند در آن از حق به
اذن خود و خدا هدایت کند هر که را خواهد به راه راست

یا گمان کردید که به بهشت درآئید و هنوز نیامده است شما
را نمونه آنان که پیش از شما بودند که بدیشان رسید
پریشانی و رنجوری و بر خود لرزیدند تا گفت پیمبر و آنان
که ایمان آورده و با او بودند چه وقت است یاری خدا همانا
یاری خدا است نزدیک

پرسندت چه را انفاق کنند بگو آنچه انفاق کنی از مال پس
برای والدین و نزدیکان و یتیمان و بینوایان و درماندگان راه
است و آنچه نیکی کنی همانا خداوند است بدان دانا

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ
تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا
وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ
كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ
الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ
إِنْ أَسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ
كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ
وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ
مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

نوشته شد بر شما جنگ و آن ناپسند شما است و چه بسا
ناخوش دارید چیزی را و آن است خوب برای شما و چه بسا
دوست دارید چیزی را و آن است بد برای شما و خدا
میداند و شما نمیدانید

پرسند از ماه حرام جنگ کردن در آن بگو جنگ کردن در
آن گران است و بازداشتن است از راه خدا و کفر است بدو
و به مسجد حرام و برون راندن مردمش از آن بزرگتر است
نزد خدا و فتنه بزرگتر است از کشتن و پیوسته همی جنگ
کنند با شما تا بازگردانند شما را از کیشتان اگر بتوانند و
کسی که بازگردد از کیش خود پس بمیرد حالی که او است
کافر آنان تباه شده است کردارشان در دنیا و آخرت و آنانند
یاران آتش در آتند جاودانان

همانا آنان که ایمان آوردند و آنان که هجرت کردند و جهاد
کردند در راه خدا امید دارند رحمت خدا را و خداست
آمرزنده مهربان

پرسند از باده و قمار بگو در آنها است گناهی بزرگ و
سودهایی برای مردم و گناه آنها بزرگتر است از سود آنها و
پرسند چه چیز انفاق کنند بگو گذشت یا فزونی را چنین
بیان کند خدا برای شما آیات را شاید بیندیشید

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّتِي مَنَعَتْ قُلَّ إِصْلَاحٍ
لَّهُمْ خَيْرٌ ۖ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ
مِنَ الْمُصْلِحِ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

در دنیا و آخرت و پرسندت از یتیمان بگو کارسازی ایشان
بهتر است و اگر با آنان اختلاط کنید پس برادران شما باشند و
خدا می‌شناسد تبهکار را از کارساز و اگر می‌خواست خدا به
ستوه می‌آورد شما را و خدا است عزتمند حکیم

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ ۚ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ
مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ
يُؤْمِنُوا ۚ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۚ
أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۚ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
بِإِذْنِهِ ۚ وَيُبَيِّنُ ءَايَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

و همسر نگیرید زنان مشرکه را تا ایمان آرند و همانا یک
کنیزک مؤمنه بهتر است از زنی مشرکه اگر چه شیفته سازد
شما را و همسر نگیرید مردان مشرک را تا ایمان آرند و
همانا بنده مؤمن بهتر است از مشرک و اگر چه شگفت آورد
شما را آنان دعوت کنند بسوی آتش و خدا دعوت کند بسوی
بهشت و آمرزش به فرمان او و بیان کند آیت‌های خویش را
برای مردم شاید یادآور شوند

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا ۚ النَّسَاءُ
فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ ۚ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ
فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَّبِينَ
وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

پرسندت از حیض (خون زنان) بگو آن آزارى است پس
کناره گیرید زنان را در حیض و نزدیکی نکنید با ایشان تا
پاک شوند سپس گاهی که پاک شدند نزدیکی کنید با ایشان
بدانسان که خدا دستورشان داده است همانا خدا دوست
دارد توبه‌کنندگان و دوست دارد پاکیزگی‌جویان را

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ ۚ وَقَدِّمُوا
لِأَنفُسِكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلَقَوهُ ۚ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ

زنان شما کشتزار شما هستند پس به کشتزار خویش درآئید هر
جا خواهید و پیش فرستید برای خود و بترسید خدا را و
بدانید شما را ملاقات‌کننده او و بشارت ده به مؤمنان

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَن تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

نگردانید خدا را آماج سوگندهای خویش که نکوکاری کنید و
پرهیزکاری کنید و کارسازی کنید میان مردم و خدا است
شنوای دانا

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ
يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

نگیرد شما را خدا به یاوه‌گویی در سوگندهای شما و لیکن
بگیردتان بدانچه فراهم کرده است دلهای شما و خدا است
آمرزنده بردبار

۲۲۶

لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ ۖ فَإِنْ فَاءُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

برای آنان که به سوگند از زنان خود کناره‌گیری کنند انتظار
چهار ماه است پس اگر بازگشتند همانا خدا است آمرزنده
مهربان

۲۲۷

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و اگر خواستار طلاق شدند همانا خدا است شنوای دانا

۲۲۸

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ
أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ
أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و زنان طلاق گرفته در انتظار نگه دارند خویشان را مدت
سه پاک شدن و روا نیست آنان را که نهان دارند آنچه
بیافریده است خدا در رحمهای ایشان اگر ایمان دارند به
خدا و روز آخر شوهران ایشان سزاوارترند به
بازگردانیدشان در آن اگر خواستار آشتی شدند و برای آن
زنان است مثل آنچه بر آنان است به متعارف و مردان را
است بر فراز ایشان پایه‌ای و خدا است عزتمند حکیم

۲۲۹
۳۰۶

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ ۖ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ ۗ
وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ
يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ
اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ
اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ

طلاق دو بار است پس نگه داشتنی به خوبی یا رها ساختنی
با نیکی و روا نیست شما را که بازستانید از آنچه بدانان
داده‌اید چیزی را مگر آنکه بترسند که بیای ندارند حدود
خدا را و اگر ترسیدید که بیای ندارند حدود خدا را نیست
باکی بر آنان در آنچه زن به فدیة دهد (کابین بخشد و جان
آزاد سازد) این است حدود خدا پس تجاوز نکنید آنها را و
هر که تجاوز کند حدود خدا را آنانند ستمکاران

۲۳۰

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا
غَيْرَهُ ۚ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا
أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ

و اگر طلاقش داد پس وی را روا نیست از آن پس تا
درآمیزد با شوهری جز او سپس اگر طلاقش داد نیست باکی
بر آنان که بازگردند به همدیگر اگر پنداشتند که بیای
میکنند حدود خدا را این است حدود خدا بیان سازدش
برای قومی که می‌دانند

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا^{٢٣١}
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا عَآيَتِ
اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ
عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ^{٢٣٢} وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۲۲
بقره
۲۳۱
/۲۸۶

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ
يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ^{٢٣٣} ذَلِكَ
يُوعِظُ بِهِ^{٢٣٤} مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ^{٢٣٥}
ذَلِكَ أَرْكَى لَكُمْ وَأَظْهَرُ^{٢٣٦} وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۲۳۲
۳۱

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ^{٢٣٧} لِمَنْ أَرَادَ أَنْ
يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ^{٢٣٨} لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ
بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ^{٢٣٩} وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ^{٢٤٠} فَإِنْ
أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِمَا^{٢٤١} وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ^{٢٤٢} وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲۳۳
حزب
۱۵

و اگر طلاق دادید زنان را و رسیدند به سرآمد خویش پس
نگه داریدشان بخوبی یا رهاشان کنید بخوبی و نگهداری
نکنید آنان را به آزار تا ستم کنید و آنکه این کار را کند
ستم کرده است خویشتن را و نگیرید آیتهای خدا را به
مسخره و یاد آرید نعمت خدا را بر شما و آنچه فرستاده
است بر شما از کتاب و حکمت که اندرز دهد شما را بدان و
بترسید خدا را و بدانید که خدا است به هر چیزی دانا

و هنگامی که طلاق دادید زنان را و رسیدند به سرآمدشان
پس بازندارید آنان را از آنکه همسر شوند با شوهران
خویش اگر تراضی کنند فی ما بین خویش به خوبی بدین
اندرز داده شود آن کس از شما که ایمان دارد به خدا و روز
بازپسین این پاکتر است برای شما و پاکیزه تر و خدا می
داند و شما نمی دانید

و مادران شیر دهند کودکان خویش را دو سال کامل برای
کسی که بخواهد تمام کند شیر دادن را و بر مولودله (پدر
کودک) است خوراک و پوشاک آنان به متعارف تکلیف نشود
کسی جز به اندازه توانائیش آزار نشود مادر به کودکش و
نه مولودله (پدر) به فرزندش و بر وارث است مانند این
پس اگر خواستند از شیر بازگرفتن را با تراضی و مشاورت
هر دو باکی بر آنان نیست و اگر برای کودکان خود شیرده
خواستید باکی بر شما نیست اگر بپردازید آنچه را دهید
بخوبی و بترسید خدا را و بدانید که خدا بدانچه می کنید
بینا است

وَالَّذِينَ يُتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

و آنان که بمیرند از شما و بازمی گذارند زنانی در انتظار
بگذارند آن زنان خویشان را چهار ماه و ده روز تا گاهی که
به سرآمد خود رسیدند باکی نیست بر شما در آنچه در باره
خود کنند به نیکی و خدا بدانچه می‌کنید دانا است

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ أَكَنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۚ
وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۚ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ وَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

و نیست باکی بر شما در آنچه بدان اشارت کرده‌اید به
خواستگاری زنان یا نهان داشته‌اید نزد خویشان (در دل
خویش) دانست خدا که خواهید سخن گفت با آنان و لیکن
وعده ندهید ایشان را در خلوت (پنهانی) مگر آنکه بگوئید
گفتاری متعارف و نبندید گره نکاح را (زناشویی را) تا برسد
نامه به سر رسید خود و بدانید که خدا می‌داند آنچه را در
دل‌های شما است پس بترسیدش و بدانید که خدا است
آمرزنده بردبار

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ
تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ ۚ وَعَلَى
الْمُقْتَرِ قَدَرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ

نیست باکی بر شما اگر طلاق دهید زنان را مادامی که دست
بدیشان نرسانیده یا چیزی برای ایشان معین نکرده باشید و
بهرهمندشان (برخوردارشان) کنید بر توانگر است به مقدار
توانائیش و بر تنگدست است به اندازه قدرتش بهره به
خوبی حق است بر نکوکاران

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ
فَرِيضَةً ۚ فَاصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا ۚ الَّذِي
بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۚ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا
الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و اگر طلاقشان دادید پیش از آنکه دست بدانان رسانید
حالی که فریضه‌ای برای آنان فرض کرده باشید (کایینی
بسته باشید) پس نیمی از آنچه فرض کرده‌اید مگر آنکه
بخشند یا ببخشند آنکه به دست اوست گره زناشویی و
ببخشید نزدیکتر است به تقوی و فراموش نکنید نکوکاری
را میان خود همانا خدا بدانچه می‌کنید بینا است

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

مواظبت کنید بر نمازها و نماز میانه و بپای ایستید برای خدا فروتنان

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

و اگر ترسیدید پس پیادگان یا سواران تا گاهی که ایمن شدید یاد کنید خدا را بدانچه بیاموخت شما را آنچه نمی‌دانستید

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَّعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و آنان که می‌میرند از شما و باز می‌گذارند زنانی وصیتی است برای زنانشان بهره‌ای تا یک سال بی‌برون‌کردن پس اگر برون شدند نیست باکی بر شما در آنچه درباره خویش کرده‌اند به متعارف و خدا است عز‌تمند حکیم

وَالْمُطَلَّقَاتِ مَتَّعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

و برای زنان طلاق گرفته بهره به متعارف حق است بر پرهیزکاران

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

چنین بیان کند خدا آیتهای خود را برای شما شاید تعقل کنید

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

آیا ندیدی آنان را که برون شدند از کشور خود حالی که هزاران بودند از ترس مرگ پس بدیشان گفت خدا بمیرید سپس زنده کردشان همانا خدا است خداوند افزایش و بخشایش بر مردم و لیکن بیشتر مردم سپاس نمی‌گذارند

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و جنگ کنید در راه خدا و بدانید که خدا است شنوای دانا

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَأُضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

کیست آنکه وام دهد خدا را وامی نیکو تا بیافزایدش برای او چندین برابر و خدا تنگی و گشایش دهد و بسوی او بازگردانیده می‌شوید

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أُبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَانَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَأَتَىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ أُصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ ءَالُ مُوسَىٰ وَعَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

آیا ننگری بدان گروه از بنی اسرائیل پس از موسی هنگامی که گفتند به پیمبری که ایشان را بود برانگیز برای ما پادشاهی (فرماندهی) تا جنگ کنیم در راه خدا گفت آیا چنین نیستید که اگر جنگ بر شما نوشته شود نکنید گفتند چه شود ما را که پیکار نکنیم در راه خدا و برون رانده شدیم از خانمان و فرزندان خویش اما گاهی که نوشته شد بر ایشان جنگ پشت کردند جز کمی از ایشان و خدا دانا است به ستمگران

و گفت بدیشان پیغمبرشان همانا خدا برانگیخت برای شما طالوت را پادشاهی گفتند چگونه وی را بر ما فرمانروائی باشد و ما سزاوارتریم از او به پادشاهی و داده نشده است گشایشی در مال گفت همانا خدا برگزیدش بر شما و بیفزودش عظمتی در دانش و پیکر و خدا دهد پادشاهیش را به هر که خواهد و خدا است گشایشمند دانا

و گفت بدیشان پیمبرشان همانا نشانی پادشاهی او آن است که بیاید شما را تابوت در آن آرامشی از پروردگار شما و بازمانده‌ای از آنچه بازگذازدند خاندان موسی و هارون که حمل کنندش فرشتگان همانا در این است نشانیی برای شما اگر هستید مؤمنان

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ
فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي
إِلَّا مَنْ أَغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُّلْقُوا
اللَّهِ كَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ
وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

۲۰
بقره
۲۴۹
/۲۸۶
۳۴ ر

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا
وَتَبَّتْ أَقْدَامُنَا وَانْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

۲۵۰

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ
الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ
النَّاسَ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو
فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

۲۵۱

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الرُّسُلِينَ

۲۵۲

و هنگامی که سان داد و براند طالوت سپاه را گفت هرآینه
خداوند است آزماینده شما به وسیله جویی تا هر کس
بنوشد از آن نباشد از من و آن کس که نچشددش از من
باشد مگر آنکه با دست خویش کفی از آن برگیرد پس
نوشیدند از آن جز کمی از ایشان سپس گاهی که بگذشت
از آن او و آنان که ایمان آورده بودند با او گفتند نیست ما
را نیرویی امروز برابر جالوت و لشکرش گفتند آنان که می
پنداشتند که ایشانند ملاقاتکننده خدا چه بسا گروهی کم
پیروز شدند بر گروهی بسیار به اذن خدا و خدا است با
شکیبایان

و هنگامی که برابر شدند با جالوت و سپاهش گفتند
پروردگارا بریز بر ما شکیبایی را و استوار ساز پاهای ما را و
یاری کن ما را بر گروه کافران

پس شکستشان دادند به اذن خدا و کشت داود جالوت را و
داد خدا بدو پادشاهی و حکمت را و پیاموختش از آنچه
میخواست و اگر نبود برکنارکردن خدا مردم را بعضی را با
بعضی هرآینه تباه می شد زمین و لیکن خدا دارای فضل
است بر جهانیان

این است آیتهای خدا که میخوانیمش بر تو به حق و همانا
توئی از فرستادگان

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ^ص
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَعَاتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ^ق وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا^ق الَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ^ج وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
أَقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفْعَةٌ^ق وَالْكَافِرُونَ هُمُ
الظَّالِمُونَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ^ج لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ^ج
لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ^ق مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ^ع يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ^ص وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ^ج وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ^ص وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ^ص قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ^ج فَمَن يَكْفُرْ
بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا
انْفِصَامَ لَهَا^ق وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

اینک پیمبران برتری دادیم بعضیشان را بر بعضی از آنان
است آنکه سخن گفت با او خدا و بالا برد بعضی را از ایشان
پایه‌هایی و دادیم به عیسی ابن مریم نشانیها را و مؤیدش
داشتیم به روح‌القدس و اگر می‌خواست خدا هرآینه کارزار
نمی‌کردند آنان که پس از ایشانند از پس آنچه پیامدشان
نشانیها و لکن اختلاف کردند پس بعضی از ایشان ایمان
آوردند و بعضی کفر ورزیدند و اگر می‌خواست خدا کارزار
نمی‌کردند و لیکن خدا می‌کند آنچه را بخواهد

ای آنان که ایمان آوردید انفاق کنید از آنچه شما را روزی
دادیم پیش از آنکه بیاید روزی که نیست در آن سوداگری
و نه دوستی و نه شفاعتی و کافرانند ستمگران

خدا که نیست خداوندی جز او زنده پاینده نگیردش خمار و
نه خوابی (یا بیداری و خوابی) او را است آنچه در آسمانها
است و آنچه در زمین کیست که شفاعت کند به نزدش جز با
اذن او می‌داند آنچه را پیش روی ایشان و آنچه را پشت
سر ایشان است و فرانگیرند به چیزی از دانش او جز
بدانچه خواهد فراگرفته است کرسیش آسمانها و زمین را و
بر او گران نیاید نگهداری آنها و او است برتر بزرگوار

نیست به ناخواه واداشتنی در دین همانا آشکار شد رهبری
از گمراهی پس آنکه کفر ورزد به ستمگر و ایمان آورد به
خدا همانا چنگ زده است به دست‌آویزی استوار که
نیستش گسیختنی و خدا است شنوای دانا

اللَّهُ وَلِیُّ الَّذِینَ ءَامَنُوا یُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَالَّذِینَ كَفَرُوا أَوْلِیَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ یُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ
إِلَى الظُّلُمَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِی حَآجَّ إِبْرَاهِیمَ فِی رَبِّهِۦ أَنْ ءَاتَاهُ اللَّهُ
الْمُلْکَ ۖ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِیمُ رَبِّیَ الَّذِی یُحِیۡءُ وَیُمِیتُ قَالَ أَنَا
أَحِیُّ وَأُمِیتُ ۖ قَالَ إِبْرَاهِیمُ فَإِنَّ اللَّهَ یَأْتِی بِالشَّمْسِ مِنَ
الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِی كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ
لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِینَ

أَوْ كَالَّذِی مَرَّ عَلَىٰ قَرْیَةٍ وَهِيَ خَاوِیَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنِی
یُحِیۡءُ هَذِهِ ۚ اللَّهُ بَعَدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ
بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ یَوْمًا أَوْ بَعْضَ یَوْمٍ ۖ قَالَ
بَلْ لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ
یَتَسَنَّهْ ۖ وَانْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَایَةً لِلنَّاسِ ۖ وَانْظُرْ
إِلَىٰ الْعِظَامِ كَیْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۖ فَلَمَّا تَبَیَّنَ
لَهُ ۥ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ

خدا دوست آنان است که ایمان آوردند برون آردشان از تاریکیها بسوی روشنائی و آنان که کفر ورزیدند دوستانشان ستمگرانند که برون رانندشان از روشنائی بسوی تاریکیها آنانند یاران آتش در آندند جاودانان

آیا ندیدی آن را که ستیزه کرد با ابراهیم درباره پروردگارش زیرا که خدا داده بودش پادشاهی را هنگامی که گفت ابراهیم پروردگار من آن است که زنده کند و بمیراند گفت من زنده کنم و بمیرانم ابراهیم گفت همانا خدا بیاورد خورشید را از خاور پس بیارش از باختر پس سراسیمه شد آنکه کفر ورزید و خدا هدایت نکند گروه ستمگران را

یا مانند آنکه بگذشت بر شهری که فرو خوابیده بود بر ستونها (یا بر پوشهای) خود گفت کی (چگونه) خدا زنده کند این را پس از مردنش پس بمیرانیدش خدا صد سال سپس برانگیختش گفت چند مانده‌ای گفت مانده‌ام روزی یا پاره‌ای از روز گفت بلکه مانده‌ای صد سال پس بنگر به خوراک و نوشابه خویش که بویش نگشته و بنگر به درازگوش خود و تا بگردانیمت آیتی برای مردم و بنگر به استخوانها چگونه پیوند کنیم سپس آنها را به گوشت پوشانیم پس هنگامی که آشکار شد برای او گفت می‌دانم که خدا به هر چیز است توانا

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوْ لَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَظْمِنَ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

و هنگامی که گفت ابراهیم پروردگارا بنمایانم چگونه زنده کنی مردگان را گفت مگر ایمان نیاوردی گفت بلی و لیکن تا آرام گیرد دلم گفت پس برگیر چهار مرغ را و پاره گردان آنها را به نزد خود پس بگذار فراز هر کوهی از آنها پاره‌ای را پس فراخوانشان بیابندت به دویدن و بدان که خدا است عزتمند حکیم

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

مثل آنان که بخشند مال خود را در راه خدا مانند دانه است که برویاند هفت خوشه در هر خوشه صد دانه و خدا چند برابر کند برای هر که خواهد و خدا است گشایشمند دانا

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبَعُونَ مِمَّا انْفَقَوْا مَنًّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آنان که بخشند مال خود را در راه خدا و در پی نیارند آنچه را بخشیدند متنی و نه آزاری ایشان را است پاداش ایشان نزد پروردگار خویش و نه ترسی بر ایشان است و نه اندوهگین شوند

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

گفتاری نیک و آمرزش گنهی بهتر است از تصدقی که در پیش آزاری باشد و خدا است بی‌نیاز بردبار

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای آنان که ایمان آوردید تباه نکنید تصدقهای خود را به منت و آزار مانند آنکه انفاق کند مال خویش را برای ربای (خودنمائی) مردم و ایمان نیارد به خدا و روز جزا پس مثل او مانند سنگی است لغزان که بر آن باشد خاکی و رسیده باشدش بارانی سخت که بازگذازدش لغزنده قدرت ندارند بر چیزی از آنچه فراهم آوردند و خدا هدایت نکند گروه کافران را

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ آتِبْعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ
أَكْلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ ۖ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

و مثل آنان که می‌بخشند مال خویش را در پیجویی رضای
خدا و برای استوار ساختن نفوس خود مانند باغی است بر
پشته‌ای که رسیده باشدش بارانی سخت پس داده باشد
میوه خود را چهار برابر و اگر نرسیده باشدش بارانی درشت
پس بارانی خرد و خدا بدانچه می‌کنید بینا است

أَيُّودُ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ
الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَأَحْتَرَقَتْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَكَّرُونَ

آیا دوست دارد یکی از شما که وی را باغی باشد از نخلستان
و تاکستان روان باشد زیر آن جویها و برای او در آن از تمام
میوه‌ها باشد و رسیده باشدش پیری و او را فرزندانى بینوا
باشند پس برسدش بادی که در آن باشد آتشی پس
بسوخته باشد چنین بیان کند خدا برای شما آیتهای خویش
را شاید اندیشه کنید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا
أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ
تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَن تُغْمِضُوا فِيهِ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

ای گروه مؤمنان ببخشید از پاکیزه‌های آنچه فراهم کردید و
از آنچه بیرون آوردیم از زمین و آهنگ پلید نکنید که از آن
انفاق کنید و نیستید ستاننده آن جز با فروخواندن چشم
در آن و بدانید که خدا است بی‌نیاز ستوده

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ ۗ وَاللَّهُ
يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

شیطان به شما وعده فقر دهد و بفرمایدتان به فحشاء و خدا
نوبدتان دهد به آمرزشی از خویش و فرونبی و خداست
گشایشمند دانا

يُوتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ
خَيْرًا كَثِيرًا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

دهد حکمت را به هر که خواهد و آن کس که حکمت را داده
شده است همانا داده شده است خیری بسیار و یادآور
نشوند جز خردمندان

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

و آنچه انفاق کرده‌اید از نفقه یا نذر کرده‌اید از نذر همانا
می‌داندش خدا و نیست ستمگران را یاران

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا
الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُم مِّنْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

اگر آشکارا دهید تصدقها را چه خوب و اگر پنهان دارید و
به فقراء دهید بهتر باشد برای شما و جبران کند از گناهان
شما و خدا بدانچه می‌کنید دانا است

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ
اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

نیست بر تو هدایت ایشان و لیکن خدا هدایت کند آنکه را
خواهد و آنچه انفاق کنید از مال برای خود شما است و
انفاق نمی‌کنید جز در پیجویی روی خدا و آنچه انفاق کنید از
مال داده می‌شود به شما و ستم کرده نمی‌شوید

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

برای بینوایانی که در راه خدا دچار تنگی شدند نتوانند
گشتن را در زمین از پی روزی پنداردشان نادان توانگرانی
از عفت‌نمائی بشناسیشان به چهره‌های ایشان دریوزگی
نکنند از مردم به سماجت و آنچه انفاق کنید از مال همانا
خداوند است بدان دانا

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

آنان که انفاق کنند مال خود را در شب و روز نهان و آشکارا
ایشان را است پاداش ایشان نزد پروردگار خود و نه ترسی
بر ایشان است و نه اندوهگین شوند

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَمَحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
كَفَّارٍ أَثِيمٍ

۲۷۶

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

۲۷۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

۲۷۸

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ
فَلََكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

۲۷۹

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۲۸۰

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا
كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

۲۸۱

آنان که ربا (سود) می‌خورند برنخیزند جز مانند برخاستن آن
که آشفته سازدش شیطان به دیوانگی این بدان است که
گفتند همانا سوداگری مانند مانند ربا است حالی که حلال
کرد خدا سوداگری را و حرام کرده است سودخوری را و آن
کس که ببایدش اندرزی از پروردگار او پس باز ایستد او را
است آنچه بگذشت و کار او با خدا است و آن کس که
بازگردد پس آنانند یاران آتش در آیند جاودانان

نابود کند خدا ربا را و برکت دهد به صدقات و خدا دوست
ندارد هر ناسپاس تبهکاری را

همانا آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند و بپا
کردند نماز را و دادند زکات را ایشان را است پاداششان
نزد پروردگارشان نه ترسی بر ایشان است و نه اندوهگین
شوند

ای آنان که ایمان آوردید بترسید خدا را و رها کنید آنچه را
به جای مانده است از ربا اگر هستید مؤمنان

و اگر نکردید پس اعلام کنید جنگی را با خدا و پیمبرش و
اگر توبه کردید شما را است سرمایه‌های شما نه ستم کنید
و نه ستم کرده شوید

و اگر تنگدست باشد پس مهلتی تا گشایش و تصدق کنید
بهرتر است شما را اگر بدانید

و بترسید روزی را که بازگردانیده شوید در آن بسوی خدا
پس داده شود به هر کس آنچه را فراهم کرده است و ستم
نشوند

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب
كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا
يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا
شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ
وَأَمْرَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا
فَتَذْكُرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا
وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلٍ
ذَلِكَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا
إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجْرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا ۖ وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا
يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۲:
بقره
۲۸۲
/۲۸۶
۴۵ر

ای آنان که ایمان آوردید هرگاه وام دهید یا گیرید تا
سرآمدی نامبرده پس بنویسیدش و باید نویسند میان شما
نویسنده‌ای به داد و نباید خودداری کند نویسنده‌ای از آنکه
بنویسد بدانسان که خدا بیاموخته است او را پس بنویسد
و املاء کند بر او آن کس که بر او است حق و بترسد خدا را
پروردگار خویش و نکاهد از آن چیزی و اگر آن کس که بر او
است حق کم خرد بود یا ناتوان یا نتوانست املاء کند پس
املاء کند ولی او به داد و گواه گیرید دو گواه از مردان
خویش را و اگر نبود دو مرد پس یک مرد و دو زن از آنان
که پسند کنید از گواهان تا چون فراموش کند یکی به یاد
آردش دیگری و خودداری نکنند گواهان هرگاه خوانده
شدند و خسته نشوید از نوشتن آن خرد یا کلان تا
سرآمدش این است دادگرانه‌تر نزد خدا و استوارتر برای
گواهی و نزدیکتر بدانکه شک نیارید مگر آنکه باشد داد
ستدی جاری که می‌گردانیدش میان خویش که نیست باکی
بر شما ننوشتن آن و گواه گیرید گاهی که داد ستد کنید و
آزار نشود نویسنده‌ای و نه گواهی و اگر بکنید همانا آن
نافرمانی است از شما و بترسید خدا را و می‌آموزدتان خدا
و خدا است به هر چیز دانا

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَنْ مَّقْبُوضَةً فَإِنْ
أَمِنْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمْنَتَهُ وَلْيَتَّقِ
اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ عِشْمٌ
قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي
أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

عَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ
عَمَّنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا
وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا
رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ
لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

و اگر بر سفری باشید و نیابید نویسنده‌ای پس گروگانی به
دست و اگر بسپرد یکی از شما به دیگری پس باید بپردازد
آن کس که سپرده شده است سپرده خویش را و باید
بترسد خدا را پروردگار خود و کتمان نکنید گواهی را و هر
کس کتمان کند آن را همانا گنهکار است دلش و خدا بدانچه
می‌کنید دانا است

خدا را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اگر
آشکار کنید آنچه را در دلهای شما است یا نهان داریدش
حساب کند شما را بدان خدا پس بیامزد هر که را خواهد و
عذاب کند هر که را خواهد و خدا بر هر چیزی توانا است

ایمان آورده است پیمبر بدانچه فرستاده شده به سوی او از
پروردگار خویش و مؤمنان هر کدام ایمان آوردند به خدا و
فرشتگان او و کتابهای او و پیمبران او فرق نگذاریم بین
احدی از پیمبرانش و گفتند شنیدیم و فرمان بردیم
آمزشی از تو پروردگارا و به سوی تو است بازگشت

تکلیف نکند خدا کسی را جز به قدر طاقت او برای او است
آنچه دست آورد اوست و بر او است آنچه دست آورده
است پروردگارا مگیر بر ما اگر فراموش کردیم یا خطا
کردیم پروردگارا بار مکن ما را گرانی چنانکه بار کردی آن را
بر آنان که پیش از ما بودند پروردگارا و نه تحمیل کن بر ما
آنچه را بدان طاقتی نیست و ببخش بر ما و بیامرز ما را و
رحم کن ما را تویی سرپرست ما پس یاری کن ما را بر گروه
کافران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

۱
۴۲

الم

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

۲

خدا که نیست خدائی جز او زنده پاینده

نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ
التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

۳

فرستاده است بر تو نامه را به حقّ حالی که تصدیق‌کننده
آنچه پیش روی آن است و فرستاده است تورات و انجیل را

مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

۴

از پیش حالی که هدایتی است برای مردم و فرستاده است
فرقان را همانا آنانکه کفر ورزیدند به آیتهای خدا ایشان را
است شکنجه‌ای سخت و خدا است عز‌تمند انتقام جوی

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

۵

همانا خدا مخفی نیست بر او چیزی در زمین و نه در آسمان

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۶

اوست که صورتگری کند شما را در رحمها هرگونه که خواهد
نیست خدائی جز او عز‌تمند حکیم

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَبِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ
فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا
يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا
بِهِ كُلُّ مَنٍ عِنْدَ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

۷

او است آنکه فرستاده است بر تو نامه را از آن است آیتهای
استواری که آنها است مادر کتاب و بخش دیگر متشابهات
(ناهویدا) پس آنان که در دلهاشان کجی است پیروی کنند
آنچه را متشابه است از آن برای فتنه‌جویی و از پی تاویل
آن حالی که نمیداند تاویل آن را جز خدا و فرورفتگان در
علم گویند ایمان آوردیم بدان هر یک (همگی) از نزد
پروردگار ما است و یادآور نشوند جز خردمندان

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

۸

پروردگارا ملغزان دلهای ما را پس از آنکه هدایت کردی ما
را و ببخش ما را از نزد خود رحمتی که تویی بسیار بخشنده

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ
الْمِيعَادَ

۹

پروردگارا همانا تویی گردآورنده مردم برای روزی که نیست
در آن شکی همانا خدا خلف نکند وعده را

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ

آنان که کفر ورزیدند بی‌نیاز نکندشان اموالشان و نه
فرزندانشان از خدا به چیزی و ایشانند سوخت آتش

كَذَّابٍ ءَالِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۖ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

همچون شیوه آل فرعون و آنان که پیش از ایشان بودند
تکذیب کردند آیتهای ما را پس گرفت خدا ایشان را به
گناهانشان و خدا است سخت‌شکنجه

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
وَبِئْسَ الْمِهَادُ

بگو بدانان که کفر ورزیدند به زودی سرکوب شوید و گرد
آورده شوید به سوی دوزخ و چه زشت است آرامشگاه

قَدْ كَانَ لَكُمْ ءَايَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الَّتِيئَا فِئَةٌ تَقْتُلُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلِيهِمْ رَأَىٰ الْعَيْنِ ۗ وَاللَّهُ
يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

همانا شما را است آیتی در دو سپاه که تلاقی کردند سپاهی
که نبرد می‌کرد در راه خدا و دیگری که کافر بود
می‌دیدندشان دو برابر خویش به دیدن چشم و خدا است
آنکه کمک کند به یاری خود هر که را خواهد همانا در این
است پندی از برای خردمندان یا بینایان

زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَمِ وَالْحَرْثِ ۗ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ
وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ

آراسته شد برای مردم دوستی شهوتها از زنان و فرزندان و
پوستهای گاو آکنده از زر و سیم و اسبان داغدار و دامها و
کشت این است بهره زندگانی دنیا و خدا است نزد او نکو
بازگشتگاه

قُلْ أُؤْنَبِّئُكُم بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ ۚ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِندَ رَبِّهِمْ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

بگو آیا آگهی‌تان دهم به بهتر از این آنان را که پرهیزکارند
نزد پروردگارشان باغهایی است روان زیر آنها جویها
جاودانند در آنها و زنانی پاک شده و خوشنودی از خدا و
خدا به بندگان است بینا

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا عَامِنَّا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ

۱۷

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْفَنِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

۱۸

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ
قَابِئًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۱۹

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

۲۰

فَإِنْ حَاجَّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا
فَقَدْ أَهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ

۲۱
۳۴۴

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّكَ بِغَيْرِ
حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۲۲

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ

آنان که گویند پروردگارا ایمان آوردیم پس بیمارز برای ما
گناهان ما را و نگه دار ما را از عذاب آتش

آن شکیبایان و راستگویان و فروتنان و بخشاینندگان و
استغفارکنندگان در سحرها

گواهی داد خدا که نیست خدائی جز او و فرشتگان و
دانشمندان قیامکننده به داد نیست خداوندی جز او
عزتمند حکیم

همانا دین نزد خدا اسلام است و اختلاف نکردند آنان که
داده شدند کتاب را مگر پس از آنکه بیامدشان علم به
ستمگری میان خویش و کسی که کفر ورزد به آیتهای خدا
همانا خدا است شتابنده در حساب

پس اگر با تو در ستیزند بگو روی آوردم به سوی خدا و
آنکه مرا پیروی کرد و بگو بدانان که داده شدند کتاب را و
امیون (مادرزادگان یا ناخوانایان) آیا اسلام آوردید پس اگر
اسلام آوردند همانا هدایت یافتند و اگر پشت کردند نیست
بر تو جز رساندن و خدا به بندگان است بینا

همانا آنان که کفر ورزند به آیتهای خدا و بکشند پیمبران را
به ناحق و بکشند آنان را که امر کنند به دادگری از مردم
پس آگهییشان ده به عذابی دردناک

آنانند که تباه شد کارهای ایشان در دنیا و آخرت و
نیستشان یارانی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

۲۴

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۲۵

فَكَيْفَ إِذَا جُمِعَتْ لَهُمْ لَيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

۲۶

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۲۷

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَتُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

۲۸

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَنَّةً وَيُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ۖ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

۲۹

قُلْ إِن تُخْشَوْا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ ۖ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا ندیدی آنان را که داده شدند بهره‌ای را از کتاب خوانده می‌شوند به کتاب خدا تا حکم کند میانشان پس پشت کنند گروهی از ایشان حالی که روگردانند

این بدان است که گفتند نرسد ما را آتش جز روزی چند و بفریفتشان در دینشان آنچه دروغ می‌بستند

پس چگونه است هنگامی که گرد آوریمشان برای روزی که نیست شکی در آن و داده شود به هر کس هر آنچه دست آورده است و ستم نشوند

بگو بار خدایا دارنده پادشاهی (فرمانروائی) دهی پادشاهی را به هر که خواهی و بستانیش از هر که خواهی و عزیز گردانی هر که را خواهی و خوار کنی هر که را خواهی به دست تو است خیر همانا توئی بر همه چیز توانا

فرو بری شب را در روز و فرو بری روز را در شب و برون آری زنده را از مرده و بیرون آوری مرده را از زنده و روزی دهی هر که را خواهی بی‌شمار

نگیرند مؤمنان کافران را دوستانی جز مؤمنان و آنکس که بکند این کار را نیست از خدا در چیزی مگر آنکه پرهیز کنید از ایشان پرهیزی و بیم دهد شما را خدا از خویشتن و به سوی خدا است بازگشت

بگو اگر پنهان سازید آنچه را در سینه‌های شما است یا آشکار کنید بدانندش خدا و می‌داند آنچه را در آسمانها است و آنچه در زمین و خدا بر هر چیزی توانا است

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا
عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا
وَيُحْذِرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۖ وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ
عَلَى الْعَالَمِينَ

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي
مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
وَضَعْتُ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي
أُعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا
زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا
رِزْقًا ۖ قَالَ يَمْرِئُمُ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ
إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

روزی که بیابد هر کس آنچه را کرده است از خوبی آماده و
هر چه کرده است از بدی آرزو کند کاش میان او و میان آن
مسافت دوری می‌بود و بیم دهد شما را خدا از خویش و
خداوند است به بندگان مهربان

بگو اگر دوستدار خدائید مرا پیروی کنید تا دوست دارد
شما را خدا و بیمارزد از گناهان شما و خدا است آمرزنده
مهربان

بگو فرمان برید خدا و رسول را پس اگر پشت کردند همانا
خدا دوست ندارد کافران را

همانا برگزید خدا آدم و نوح و خاندان ابراهیم و خاندان
عمران را بر جهانیان

تژادی که بعضیشان از بعضی است و خدا شنوای دانا است

هنگامی که گفت زن عمران پروردگارا نذر کردم برای تو
آنچه را در شکم دارم آزاد پس بپذیر از من همانا توئی
شنوای دانا

و هنگامی که بنهادش گفت پروردگارا همانا بنهادمش مادینه
و خدا داناتر است بدانچه بنهاد و نیست نرینه مانند مادینه
و همانا نامیدش مریم و پناه دادمش به تو خود و
فرزندانش را از شیطان رانده شده

پس پذیرفتش خدا پذیرفتنی نکو و رویانیدش روئیدنی
نکو و کفیلش ساخت زکریا را هرگاه در آمدی بر او زکریا در
محراب یافتی نزدش روزی گفتی ای مریم از کجا است تو را
این گفتی آن از نزد خدا است همانا خداوند روزی دهد هر
که را خواهد بی‌شمار

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً
طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

فَنَادَتْهُ الْمَلَكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ
يُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا
وَحْصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي
عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً ۖ قَالَ ءَايَتُكَ إِلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمَزًا ۖ وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ
وَإِلْبَكْرِ

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ
وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

يَمْرُؤُا أَقْنَتِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ
يُلْقُونَ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ
يَخْتَصِمُونَ

إِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ
أَسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

اینجا خواند زکریا پروردگار خویش را گفت پروردگارا ببخش
مرا از نزد خود نسلی پاکیزه که تویی همانا شنونده دعا

پس بانگ زدندش فرشتگان و او ایستاده بود به نماز در
پرستشگاه که خدایت مژده دهد به یحیی تصدیق‌کننده به
کلمه‌ای از خدا و بزرگواری (مہتری) و خویشتن نگہدار و
پیمبری از شایستگان

گفت پروردگارا چگونه مرا پسری شود و رسیده است مرا
پیری و زنم نازا است گفت بدینگونه خدا می‌کند هرچه را
خواهد

گفت پروردگارا قرار ده برای من آیتی گفت آیت تو آن است
که سخن نگوئی با مردم سه روز جز به رمز و یاد کن
پروردگار خویش را بسیار و سپاس گزار به شامگاهان و
بامداد

و هنگامی که گفتند فرشتگان ای مریم همانا خداوندت
برگزید و پاک ساخت و اختیار کرد تو را بر زنان جهانیان

ای مریم فروتن شو برای پروردگار خویش و سجود کن و
رکوع کن با رکوع گزاران

این از اخبار نهان است که وحی فرستیمش به سوی تو و
نبودی نزد آنان گاهی که می‌افکندند قلمهای خویش را که
کدامین کفیل شوند مریم را و نبودی نزد ایشان گاهی که
ستیزه می‌کردند

هنگامی که گفتند فرشتگان ای مریم همانا خدایت بشارت
دهد به کلمه‌ای از خود نامش مسیح عیسی فرزند مریم
آبرومندی در دنیا و آخرت و از مقربان

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ

و سخن گوید مردم را در گهواره و در پیری و از شایستگان

۴۷

قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُنْ فَيَكُونُ

گفت پروردگارا چگونه باشدم فرزندی و به من نزدیک
نشده است بشری گفت بدینسان خدا بیافرد هرچه را
خواهد چون بگذراند کاری را جز این نیست که گویدش
بشو پس بشود

۴۸

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

و بیاموزدش کتاب و حکمت و تورات و انجیل را

۴۹

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن
رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ
فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ
وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا
تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ

و فرستاده‌ای به سوی بنی‌اسرائیل که آوردم شما را آیتی از
پروردگار شما که می‌آفرم برای شما از گل مانند پیکر پرنده
و می‌دمم در آن پس می‌شود پرنده‌ای به اذن خدا و بهبودی
دهم کور مادرزاد و پیس را و زنده کنم مردگان را به اذن
خدا و آگهی دهم شما را از آنچه می‌خورید و آنچه در
خانه‌های خود نگه می‌دارید همانا در این است آیتی برای
شما اگر هستید مؤمنان

۵۰

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضُ
الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَطِيعُوا

و تصدیق‌کننده آنچه پیش روی من است از تورات و تا حلال
کنم برای شما بعضی آنچه حرام بوده است بر شما و آوردم
شما را آیتی از پروردگار شما پس بترسید خدا را و مرا
فرمان برید

۵۱

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

همانا خدا است پروردگار من و شما پس بپرستیدش این
است راهی راست

۵۲
حزب ۲۳

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى
اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

و هنگامی که احساس کرد عیسی از ایشان کفر را گفت
کیستند یاران من به سوی خدا گفتند حواریون ما یم یاران
خدا ایمان آوردیم به خدا و گواه باش که ما یم مسلمانان

رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

۵۴

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكِرِينَ

۵۵
۴۷ ر

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ارْفُوعْ إِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

۵۶

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ

۵۷

وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَحِبُّ الظَّالِمِينَ

۵۸

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

۵۹

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِندَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ ۖ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ ۖ كُنْ فَيَكُونُ

۶۰

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ

۶۱

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

پروردگارا ایمان آوردیم بدانچه فرستادی و پیروی کردیم پیمبر را پس بنویس ما را با گواهان

و مکر کردند و مکر کرد خدا و خدا است بهترین مکرکنندگان

هنگامی که گفت خدا ای عیسی همانا بازگیرنده‌ام تو را و بالابرنده‌ام تو را به سوی خود و پاک‌کننده‌ام تو را از آنان که کفر ورزیدند و گرداننده‌ام آنان را که پیرویت کردند برتر از آنان که کفر ورزیدند تا روز قیامت سپس به سوی من است بازگشت شما پس حکم کنم میان شما در آنچه بودید در آن اختلاف می‌کردید

پس آنان که کفر ورزیدند عذابشان کنم عذابی سخت در دنیا و آخرت و نیستشان یارانی

و اما آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند پس سراسر دهد بدیشان پاداششان را و خدا نیست دوستدار ستمگران

این را همی‌خوانیمش بر تو از آیتها و یادداشت حکمت‌آمیز (استوار)

همانا مثل عیسی نزد خدا مانند آدم است بیافریدش از خاک پس بدو گفت بشو پس شد

حق از پروردگار تو است پس نباش از شک‌کنندگان

پس هر که بستیزد با تو در آن از پس آنچه بیامده است تو را از دانش بگو بیایید بخوانیم فرزندان ما و فرزندان شما را و زنان ما و زنان شما را و ما خود و شما خویش را سپس نفرین کنیم پس بگردانیم لعنت خدا را بر دروغگویان

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ

لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۶۳

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ

۶۴

۴۸ر

قُلْ يَٰأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ تَعَالَوْاْ إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْاْ فَقُولُواْ ٱشْهَدُواْ بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ

۶۵

يَٰأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تُحَٰجُّونَ فِىٓ إِبرَهِيمَ وَمَآ أُنزِلَتْ
ٱلتَّوْرَةُ وَٱلْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِۦٓ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

۶۶

هَٰأَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ حَٰجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِۦ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَٰجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِۦ عِلْمٌ وَٱللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

۶۷

مَا كَانَ إِبرَهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِن كَانَ حَنِيفًا
مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ

۶۸

إِنَّ أَوَّلَى ٱلْبَٰئِسِ بِإِبرَهِيمَ ٱلَّذِينَ أَتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا ٱلتَّبِىُّ
وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱللَّهُ وَلِىُّ ٱلْمُؤْمِنِينَ

۶۹

وَدَّتْ ظَٰلِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا
يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

۷۰

يَٰأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنتُمْ
تَشْهَدُونَ

همانا این است داستانهای حق و نیست خدائی جز خدا و
همانا خدا است عزتمند حکیم

پس اگر روی برگردانیدند همانا خدا دانا است به تبهکاران

بگو ای اهل کتاب بیائید به سوی سخنی یکسان میان ما و
شما که نپرستیم جز خدا را و انباز وی نگردانیم چیزی را و
نگیرد بعضی از ما بعضی را خدایانی جز خدا پس اگر پشت
کردند بگوئید گواه باشید که ما نیم مسلمانان

ای اهل کتاب چرا ستیزه کنید در ابراهیم حالى که فرستاده
نشده است تورات و انجیل مگر پس از او آیا تعقل نمی‌کنید

اینک شما ستیزه کردید در آنچه شما را است علمی بدان
پس چرا ستیزه کنید در آنچه نیستتان علمی بدان و خدا
میداند و شما نمی‌دانید

نبود ابراهیم یهود و نه ترسائی و لیکن بود یکتاپرستی
مسلمان و نبود از شرک ورزندگان

همانا سزاوارترین مردم به ابراهیم آنانند که پیرویش
کردند و این پیمبر و آنان که ایمان آوردند و خدا است
سرپرست مؤمنان

دوست داشتند گروهی از اهل کتاب کاش گمراه می‌کردند
شما را و گمراه نکنند جز خویشان را و در نمی یابند

ای اهل کتاب چرا کفر می‌ورزید به آیتهای خدا و شما خود
گواهید

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ای اهل کتاب چگونه می‌پوشانید حق را به باطل و نهان
می‌دارید حق را و خود می‌دانید

۷۲
۴۹

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى
الَّذِينَ ءَامِنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفِّرُوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ

و گفتند گروهی از اهل کتاب ایمان آرید بدانچه فرستاده
شده است بر آنان که ایمان آوردند آغاز روز و کفر ورزید
آخر آن شاید بازگردند

۷۳

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ
اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ
رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

و ایمان نیارید جز برای آنکو پیروی کرده است کیش شما را
بگو همانا هدایت خدا است هدایت تا نبادا داده شود کسی
مانند آنچه داده شدید یا بستیزند با شما نزد پروردگارتان
بگو همانا فزونی به دست خدا است دهدش به هر که
خواهد و خدا است گشایشمند دانا

۷۴

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

مخصوص گرداند به رحمت خود هر که را خواهد و خدا
است دارنده فضلی بزرگ

۷۵
حزب ۲۴

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنُ إِذَا تَأَمَّنْهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَّنُ إِذَا تَأَمَّنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ
عَلَيْهِ قَائِمًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّاتِ
سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

و از اهل کتاب است آنکه اگر بسپری بدو پوست گاوی
آکنده از زر بازگرداندش به تو و از ایشان است آنکه اگر
دیناری بدو سپری بازش نگرداند به تو مگر آنچه پیوسته بر
آن ایستاده باشی این بدان است که گفتند نیست بر ما در
أُمِّيَّات (مادرزادگان یا ناخوانایان) راهی و گویند بر خدا
دروغ را و خود می‌دانند

۷۶

بَلَىٰ مَن أَوفَىٰ بِعَهْدِهِ ۖ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

بلکه آن کس که وفا کند به عهد خود و بیرهیزد همانا خدا
است دوستدار پرهیزکاران

۷۷

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا
يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

همانا آنان که بفروشدن پیمان خدا و سوگندهای خویش را
به بهائی اندک آنان را نیست بهره‌ای در آخرت و سخن
نگوید با ایشان خدا و ننگرد بدیشان روز قیامت و نه پاک
سازدشان و برای ایشان است عذابی دردناک

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ
تَدْرُسُونَ

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
بِهِ ۖ وَلَتُنْصِرُنَّهُ ۚ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ
إِصْرِي ۖ قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا ۖ وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ
الشَّاهِدِينَ

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

و همانا از ایشان است گروهی که گردانند زبانهای خویش را
به کتاب تا پنداریدش از کتاب و نیست آن از کتاب و گویند
آن از نزد خدا است و نیست آن از نزد خدا و گویند بر خدا
دروغ را و خود می‌دانند

نبوده است برای بشری که بدهدش خدا کتاب و حکم و
پیمبری را سپس به مردم گوید باشید بندگان من جز خدا و
لیکن باشید خدایگان (یا دانشمندان دین یا
پرورش‌دهندگان) بدانچه آموزید کتاب را و بدانچه درس
فراگیرید

و نفرماید شما را که بگیرید فرشتگان و پیمبران را
خدایانی آیا فرمان دهد شما را به کفر پس از آنکه هستید
مسلمانان

و هنگامی که برگرفت خدا پیمان پیمبران را که آنچه آوردم
شما را از کتاب و حکمت پس آمد شما را فرستاده‌ای
تصدیق‌کننده آنچه با شما است البته بدو ایمان آرید و البته
یاریش کنید گفت آیا اقرار کردید و گرفتید بر این پیمان
مرا گفتند اقرار کردیم گفت پس گواه باشید و منم با شما
از گواهان

و آن کس که روی گرداند پس از این آنانند نافرمانان

پس آیا جز دین خدا را خواهند و برای او اسلام آورده است
هر که در آسمانها و زمین است خواه و ناخواه و به سوی او
بازگردانیده می‌شوند

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

۸۵

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

۸۶

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ
الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ

۸۷

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ

۸۸

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

۸۹

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

۹۰

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ
تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ

۹۱

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ
أَحَدِهِمْ مِّلٌّ أَلَّا تَرْضَىٰ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَىٰ بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ

بگو ایمان آوردیم به خدا و آنچه بر ما فرود آمد و آنچه
فرود آمد بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط
و آنچه داده شدند موسی و عیسی و پیمبران از
پروردگارشان فرق نگذاریم میان هیچکدام از ایشان و
مائیم برای او اسلام‌آرندگان

و هر کس بخواهد جز اسلام دینی را هرگز پذیرفته نشود از
او و او است در آخرت از زیانکاران

چگونه هدایت کند خدا قومی را که کافر شدند پس از
ایمانشان و گواهی دادند که پیغمبر است حق و پیامدشان
نشانیها و خدا نیست هدایت‌کننده گروه ستمکاران

آنان را پاداش آن است که بر ایشان است لعنت خدا و
فرشتگان و مردم همگی

جاودانند در آن کاسته نشود از ایشان عذاب و نه مهلت
داده شوند

مگر آنان که توبه کردند پس از این و اصلاح کردند که
خداوند است آمرزنده مهربان

همانا آنان که کفر ورزیدند پس از ایمانشان سپس فزونی
گرفتند در کفر هرگز پذیرفته نشود توبه ایشان و آنانند
گمراهان

همانا آنان که کفر ورزیدند و مُردند حالی که کافرند هرگز
قبول نشود از یکی از ایشان سراسر زمین آکنده از زر و
گرچه فدیة دهد آن را به جای خویش آنان را است عذابی
دردناک و نیست برای ایشان یارانی

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ ۚ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

فَمَنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا ۚ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ

قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ تَبِعُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

يَٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ

هرگز به نیکی نرسید تا بدهید از آنچه دوست دارید و آنچه می‌دهید همانا خداوند است بدان دانا

همه خوراکیها حلال بود برای بنی‌اسرائیل جز آنچه حرام کرد اسرائیل بر خویشتن پیش از آنکه نازل شود تورات بگو بیارید تورات را پس بخوانیدش اگر هستید راستگویان

پس آن کس که دروغ بندد بر خدا پس از این آنانند ستمکاران

بگو راست گفته است خدا پس پیروی کنید ملت ابراهیم یکتاپرست را و نبوده است از شرک‌ورزان

همانا نخست خانه که بپا شد برای مردم آن است که در مکه است فرخنده‌ای و هدایتی برای جهانیان

در آن است آیت‌های تابناک مقام ابراهیم و کسی که درآیدش ایمن باشد و خدا را است بر مردم حجّ خانه آن کس که بتواند به سویش راهی و آن کس که کفر ورزد همانا خدا بی‌نیاز است از جهانیان

بگو ای اهل کتاب چرا کفر می‌ورزید به آیت‌های خدا و خدا گواه است بر آنچه می‌کنید

بگو ای اهل کتاب چرا باز می‌دارید از راه خدا آن را که ایمان آورده است خواهیدش کج و شما خود گواهید و نیست خدا غافل از آنچه می‌کنید

ای گروه مؤمنان اگر فرمان برید گروهی را از آنان که داده شدستند کتاب را برمی‌گردانند شما را پس از ایمانتان کافران

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ
وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ
صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ
إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ فُلُوبِكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ
النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ أُسَوِّدَتْ
وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۖ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ
ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ

و چگونه کفر ورزید و بر شما خوانده می‌شود آیتهای خدا و
در میان شما است فرستاده او و آن کس که نگهداری از
خدا خواهد همانا هدایت شده است به سوی راهی راست

ای گروه مؤمنان بترسید خدا را حق ترسیدنش و نمیرید جز
آنکه باشید مسلمانان

و چنگ زنید به رشته خدا همگی و پراکنده نشوید و یاد
آرید نعمت خدا را بر شما هنگامی که بودید دشمنان پس
الفت افکند میان دلهای شما تا شدید به نعمت او برادران و
بودید بر کنار گودالی از آتش پس رهانید شما را از آن
چنین بیان کند خدا برای شما آیتهای خویش را شاید هدایت
یابید

و باید باشد از شما گروهی که دعوت‌کنند به نیکی و
امرکنند به خوبی و نهی‌کنند از بدی و آنانند رستگاران

و نباشید مانند آنان که پراکنده شدند و اختلاف کردند پس
از آنکه بیامدشان نشانیها و از برای آنان است عذابی سخت

روزی که سفید شوند رویهائی و سیاه شوند رویهائی پس
آنان که سیاه شده است رویهای ایشان آیا کفر ورزیدید
پس از ایمان خود پس بپشید عذاب را بدانچه بودید کفر
می‌ورزیدید

و اما آنان که سفید شده است رویهای ایشان پس در رحمت
خداوندند ایشانند در آن جاودانان

این است آیتهای خدا که خوانیمش بر تو به حق و نیست
خدا خواهان ستمی بر جهانیان

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ
الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ
الْفٰلِْسِقُونَ

لَنْ يَضُرَّوْكُمْ إِلَّا أَذًى ۖ وَإِنْ يُقْتِلُوكُمْ يُولُوكُمْ أَلَدَبَارَ ثُمَّ لَا
يُنصَرُونَ

ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةَ أَيُّنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلِ مِّنَ اللَّهِ
وَحَبْلِ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضَرَبْتَ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ

لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ ءَايَاتِ
اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ
الصَّالِحِينَ

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

و برای خدا است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و به
سوی خدا بازگردانیده شوند امور

بودید بهترین امتی که برون آورده شدید برای مردم امر
میکنید به نیکی و نهی می‌کنید از زشتی و ایمان می‌آورید
به خدا و اگر ایمان می‌آوردند اهل کتاب همانا بهتر بود
ایشان را از ایشانند ایمان آرندگانی و بیشتر ایشانند
نافرمانان

هرگز به شما آسیبی نرسانند جز آزاری و اگر جنگ‌کنند با
شما پشت به سوی شماکنند و سپس یاری نشوند

زده شد بر ایشان خواری هر کجا یافت شوند مگر با رشته‌ای
از خدا و رشته‌ای از مردم و گرفتار شدند به خشمی از خدا
یا آوردند خشمی از خدا و افکنده شد بر ایشان پریشانی
این بدان بود که کفر می‌ورزیدند به آیتهای خدا و می‌کشتند
پیامبران را به ناحق این بدان شد که عصیان ورزیدند و
بودند تجاوز کنندگان

نیستند یکسان از اهل کتابند گروهی ایستاده نمازگزار
می‌خوانند آیتهای خدا را اثار شب و ایشانند سجده‌کنندگان

ایمان آورند به خدا و روز آخر و امر می‌کنند به معروف و
نهی می‌کنند از منکر و بر همدیگر پیشی می‌گیرند در
شتافتن به سوی خوبیها و آنانند از شایستگان

و آنچه‌کنند از نیکی ناسپاس نمانند بدان و خدا دانا است
به پرهیزکاران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

همانا آنان که کفر ورزیدند بی‌نیازشان نکند اموالشان و نه
اولادشان از خدا به چیزی و آنانند یاران آتش در آنند
جاودانان

۱۱۷

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتُهُ ۖ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِن أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

مثل آنچه انفاق‌کنند در این زندگی دنیا مانند بادی است
که در آن است سرمائی سخت وزیده باشد به کشتزار
گروهی که خویشتن را ستم کردند پس نابودش ساخته
باشد و خدا ستم بر آنان نکرد و لیکن بودند خویشتن را
ستم‌کنندگان

۱۱۸

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةٍ مِّن دُونِكُمْ لَا
يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ
أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ
الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ

ای گروه مؤمنان نگیرید همدستانی جز از خویش اطرافیان
از غیر از خویش انتخاب نکنید که در آشفتگی شما فروگذار
نکنند آنان دوست داشتند رنج شما را همانا کینه از
دهانهای آنان هویدا است و آنچه نهان کند سینه‌های ایشان
بزرگتر است همانا بیان کردیم آیتها را برای شما اگر تعقل
کنید

۱۱۹

هَٰئَنتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ ۚ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا
عَلَيْكُمْ أَلْسِنَتَهُم مِّنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ ۚ إِنَّ
اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

اینک شما دوست دارید ایشان را و دوست ندارند شما را و
ایمان می‌آوردید به کتاب همه آن و هرگاه ملاقات‌کنند شما را
گویند ایمان آوردیم و هرگاه به خلوت روند سرانگشت
خشم بر شما به دندان گزند بگو بمیرید به خشم خود همانا
خدا دانا است بدانچه در سینه‌ها است

۱۲۰

إِن تَمَسَسْكُمُ حَسَنَةٌ تَسُوءُهُمْ وَإِن تُصِيبْكُمُ سَيِّئَةٌ
يَفْرَحُوا بِهَا ۚ وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرَّكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

اگر به شما خوبی رسد ناخوش دارندش و اگر بدی به شما
رسد شاد شوند بدان و اگر شکیا شوید و پرهیزکاری کنید
آیان نرساند نیرنگ ایشان شما را به چیزی همانا خدا است
بدانچه‌کنند فراگیرنده

۱۲۱
۵۴۲

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ لِلْقِتَالِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و هنگامی که بامداد کردی از نزد خاندان خویش برون شدی
و مؤمنان را در مواضع خود جای می‌دادی برای جنگ و خدا
است شنوای دانا

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُهُمَا ^ظ وَعَلَى
اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۲۳

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَانْتُمْ أَذِلَّةٌ ^ص فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

۱۲۴

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ
بِثَلَاثَةِ ^ع أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ

۱۲۵

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا
يُمِدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ ^ع أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُسَوِّمِينَ

۱۲۶

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ ^ظ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۱۲۷

لَيَقْطَعَ طَرَفًا ^ع مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا
خَآئِبِينَ

۱۲۸

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ
فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ

۱۲۹

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۳۰
ره

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ مَضَعَةً ^ط
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۳۱

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

۱۳۲

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

هنگامی که آهنگ کردند دو گروه از شما که سست شوند و
خدا است سرپرست آنان و بر خدا باید توکلکننده مؤمنان

و همانا یاری کرد شما را خدا در بدر حالی که خوار بودید
پس بترسید خدا را شاید شکر گزاریید

هنگامی که می‌گفتی به مؤمنان آیا بس نیست شما را که
کمک فرستد شما را پروردگار شما به سه هزار فرشته
فرودآوردگان

بلکه اگر بردباری گزینید و پرهیزکاری کنید و بر شما
درآیند به زودی هم اکنون کمک فرستد شما را پروردگار
شما به پنج هزار تن از فرشتگان نشان دارندگان

و نگردانید آن را خدا جز بشارتی برای شما و تا آرام گیرد
دلهای شما بدان حالی که نیست یاری پیروزی جز از نزد
پروردگار عزتمند حکیم

تا ببرد دنباله آنان را که کفر ورزیدند یا سرکوبشان سازد تا
بازگردند زیانکاران

نیست تو را از امر چیزی یا بپذیرد توبه آنان را یا عذابشان
کند آنانند ستمگران

خدای را است آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین
بیامزد هر که را خواهد و عذاب کند هر که را خواهد و خدا
است آمرزنده مهربان

ای آنان که ایمان آوردید نخورید ربا را سودهائی چند برابر
و بترسید خدا را شاید رستگار شوید

و بترسید آتشی را که آماده شده است برای کافران

و فرمان برید خدا و رسول را شاید رحم شوید

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

و بشتابید به سوی آمرزشی از پروردگار خود و بهشتی که
فراخیش پهنای آسمانها و زمین است آماده است برای
پرهیزکاران

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ
وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۱۳۴

آنان که انفاق می‌کنند مال خود را هنگام گشایش و
تنگدستی و خشم فروخوردگان و گذشت کنندگان از مردم
و خدا دوست دارد نکوکاران را

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ
فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

۱۳۵

و آنان که هرگاه فحشائی کنند یا بر خود ستم کنند یاد خدا
کنند و آمرزش گناهان خویش خواهند و کیست که بیامزد
گناهان را جز خدا و اصرار نکنند بر آنچه کرده‌اند و خود
میدانند

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتُ تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ

۱۳۶

آنان را پاداش آمرزشی است از پروردگارشان و باغهایی که
روان است زیر آنها جویها جاودانند در آنها و چه نیکو است
پاداش عمل کنندگان

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

۱۳۷

همانا بگذشت پیش از شما ملتهائی پس بگردید در زمین و
بنگرید چگونه بود فرجام نابوران تکذیب کنندگان

هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

۱۳۸

این بیانی است برای مردم و راهنمائی و اندرزی برای
پرهیزکاران

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۱۳۹

سست نشوید و اندوهگین نباشید و شما برترید اگر
هستید مؤمنان

إِن يَمَسَّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ
الْآيَاتُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

۱۴۰

اگر شما را گزندى رسد همانا دشمن را رسیده است گزندى
همانند آن و این روزگار می‌گردانیمش میان مردم و تا خدا
بداند آنان را که ایمان آوردند و تا بگیرد از شما گواهی و
خدا دوست ندارد ستمگران را

وَلِيْمَحِصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ

و تا پاک سازد خدا مؤمنان را و تباه گرداند کافران را

۱۴۲

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ
جَاهَدُوْا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ

۱۴۳

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ
رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ

۱۴۴
۵۶ ر

وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهٖ الرُّسُلُ اَفَاِيْنَ
مَاتَ اَوْ قُتِلَ اَنْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَبِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰٓى
عَقْبِهٖ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ

۱۴۵

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتٰبًا مُّوَجَّلًا^ط
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ
نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشّٰكِرِيْنَ

۱۴۶

وَكَايْنِ مِّنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيْرٌ فَمَا وَهَنُوْا لِمَا
اَصَابَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا وَمَا اسْتَكَانُوْا^ط وَاللّٰهُ
يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ

۱۴۷

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا
وَاسْرِافَنَا فِيْ اَمْرِنَا وَثَبَّتْ اَقْدَامَنَا وَاَنْصُرْنَا عَلٰٓى الْقَوْمِ
الْكٰفِرِيْنَ

۱۴۸

فَعَاثَلَهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ^ط وَاللّٰهُ
يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ

یا پنداشته‌اید که به بهشت درمی‌آیید و هنوز ندانسته
است خدا آنان را که کوشیدند جهاد کردند از شما و
نشناخته است بردباران را

و همانا شما بودید که آرزوی مرگ می‌کردید پیش از آنکه
بدان رسید اکنون دیدید آن را و شمائید نگران

و نیست محمد «ص» مگر پیغمبری که بگذشته است پیش از
او پیمبرانی پس آیا اگر بمیرد یا کشته شود بازگردید بر
پاشنه‌های خویش و آن کس که برگردد بر پاشنه‌های خود
همانا آیان نرساند خدا را به چیزی و به زودی پاداش دهد
خدا به شکرگزاران

و نرسیده است کسی را که بمیرد مگر به اذن خدا نامه
سرآمددار و هر کس خواهد پاداش دنیا دهیمش از آن و
هر که پاداش آخرت خواهد دهیمش از آن و زود است
پاداش دهیم به شکرگزاران

و چه بسا پیغمبری که همراهش کارزار کردند گروندگان
بسیار پس نه سست شدند از آنچه بدیشان رسید در راه
خدا و نه ناتوان شدند و نه سرافکندگی به خود گرفتند و
خدا است دوست دار پایداری کنان

و نبود سخن ایشان جز آنکه گفتند پروردگارا بیامرز از برای
ما گناهان ما و فزون رفتن ما را در کار خویش و استوار دار
پایهای ما را و یاری کن ما را بر گروه کافران

پس بدیشان داد خدا اجر دنیا و پاداش نکوی آخرت را و
خدا است دوستدار نکوکاران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ
عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

۱۵۰

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّصِيرِينَ

۱۵۱

سَأُلْقَىٰ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ ۖ سُلْطَانًا ۖ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ وَبِئْسَ مَثْوَى
الظَّالِمِينَ

۱۵۲

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ ۚ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ
إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا
أَرْسَلَكُمْ مَّا تُحِبُّونَ ۚ مِّنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ
يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا
عَنكُمْ ۖ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

۱۵۳
حزب ۲۸

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلَوْنَهَا عَلَىٰ أَحَدٍ ۚ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي
أُخْرَىٰكُمْ فَأَتْبَبَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا
فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۖ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

ای گروه مؤمنان اگر اطاعت کنید آنان را که کفر ورزیدند
برگردانند شما را بر پاشنه‌های شما پس بازمی گردید
زینکاران

بلکه خدا است سرپرست شما و او است بهترین یاری
کنندگان

بزودی افکنیم در دلهای آنان که کفر ورزیدند هراس را
بدانچه شریک گردانیدند با خدا آن را که فرو نفرستاده
است بدان فرمانروائی و جایگاه ایشان آتش است و چه
زشت است جایگاه ستمکاران

و همانا راست آورد بر شما خدا وعده خویش را هنگامی که
به سختی می‌کشتید آنان را به اذن او تا گاهی که از هم
گسیختید و با هم ستیزه کردید در کار و نافرمانی کردید
پس از آنکه بنمود به شما آنچه دوست می‌داشتید از شما
گروهی خواهان دنیا بودند و گروهی خواهان آخرت سپس
منصرف ساخت شما را از ایشان تا بیازمایدتان و هرآینه
بخشود بر شما و خدا است دارنده فضلی بر مؤمنان

هنگامی که بالا می‌رفتید و بر نمی گشتید به سوی کسی و
پیمبر می‌خواند شما را از پشت سرتان پس رسانید به شما
اندوهی بر اندوهی تا اندوهگین نشوید بر آنچه از شما
فوت شده است و نه بدانچه به شما رسیده است و خدا دانا
است بدانچه می‌کنید

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَآئِفَةً مِّنكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُل لَّو كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۳۰:
آل عمران
۱۵۴
/۲۰۰

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

۱۵۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرَى لَّوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۱۵۶
۵۸ر

وَلَيْن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتْتَمَ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

۱۵۷

سپس فرود آورد بر شما پس از اندوه برای آرامش خماری را گنجی را که فرامی گرفت گروهی از شما را و گروهی دیگر را سرگرم داشته بود جانهای ایشان گمان می‌بردند به خدا ناروا را گمان جاهلیت می‌گفتند آیا ما را است از امر چیزی بگو همانا امر همه آن از آن خدا است نهان می‌داشتند در دلهای خود آنچه را آشکار نمی‌کردند برای تو می‌گفتند اگر ما را از امر چیزی می‌بود کشته نمی‌شدیم در اینجا بگو اگر می‌بودید در خانه‌های خویش همانا برون می‌آمدند آنان که نوشته شده بود بر ایشان کشته شدن به سوی آرامگاه‌های خود و تا بیازماید خدا آنچه را در سینه‌های شما است و تا پاک کند آنچه را در دلهای شما است و خدا دانا است بدانچه در سینه‌ها است

همانا آنان که پشت کردند از شما روز تلاقی دو سپاه نلغزایندشان شیطان جز به پاره آنچه خود فراهم کردند و هرآینه بخشود خدا بر ایشان همانا خدا است آمرزنده بردبار

ای گروه مؤمنان نباشید مانند آنان که کفر ورزیدند و گفتند به برادران خویش هنگامی که به سفر می‌رفتند یا به جنگ می‌شدند که اگر می‌ماندند نزد ما نمی‌مردند و نه کشته می‌شدند تا قرار دهد خدا آن را حسرتی در دلهای ایشان و خدا زنده می‌کند و می‌میراند و خدا بدانچه می‌کنید بینا است

و اگر کشته شوید در راه خدا یا بمیرید همانا آمرزشی از خدا و رحمتی بهتر است از آنچه گرد می‌آورند

وَلَيْنَ مُتَمِّمٌ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ

و اگر بمیرید یا کشته شوید همانا به سوی خدا گرد آورده می‌شوید

۱۵۹

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ
الْقَلْبِ لَآنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ

و هرآینه با مهری از خدا نرم گشته‌ای برای ایشان و اگر
تندخوئی سنگین دل می‌بودی همانا پراکنده می‌شدند از
پیرامونت پس ببخش بر ایشان و آمرزش خواه برای ایشان
و مشورت کن با ایشان در کار سپس گاهی که آهنگ کردی
پس توکل کن بر خدا که خدا است دوستدار توکل کنندگان

۱۶۰

إِن يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ
ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُم مِّن بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ

اگر یاری کند شما را خدا نیست چیره شونده‌ای بر شما و اگر
خوارتان دارد پس کیست که یاری کند شما را پس از او و
بر خدا باید توکل کنند مؤمنان

۱۶۱

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

و نرسد یا نبوده است پیمبری را که خیانت ورزد در
بهره‌های جنگ و هر کس خیانت کند بیاید با آنچه خیانت
کرده است روز قیامت سپس سر به سر پرداخته شود به
هر کس آنچه را فراهم کرده است و آنان ستم نشوند

۱۶۲

أَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهْ
جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

آیا کسی که پیرو خوشنودی خدا است مانند کسی است که
بیانگیزد خشم خدا را و جایش دوزخ است و چه بد
بازگشتگاهی است

۱۶۳

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرُ بِمَا يَعْمَلُونَ

آنانند بر پایه هائی نزد خدا و خدا بینا است بدانچه می‌کنند

۱۶۴

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ
أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

همانا منت نهاد خدا بر مؤمنان هنگامی که برانگیخت در
ایشان فرستاده‌ای پیمبری از خود ایشان تا بخواند بر ایشان
آیت‌های او را و پاک سازد ایشان را و بیاموزدشان کتاب و
حکمت را و اگر چه بودند پیش از آن در گمراهی آشکار

۱۶۵

أَوَلَمْآ أَصَبْتُكُمْ مُّصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَلَنَّا
هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

آیا چنین است که هرگاه برسد شما را پیش آمدی که شما
رسانده باشید دوبرابر آن را گوئید از کجاست این بگو آن
از نزد خود شما است همانا خدا بر همه چیز است توانا

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَيَاذْنِ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ
الْمُؤْمِنِينَ

۱۶۷

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَوْ أَدْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ
لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا
لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

۱۶۸

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ
فَادْرَعُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۱۶۹

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

۱۷۰

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ

۱۷۱
حزب ۲۹

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

۱۷۲
۵۹ر

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ

۱۷۳

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

و آنچه به شما رسید روز تلاقی دو سپاه همانا به اذن خدا
بود و تا بشناسد مؤمنان را

و بشناسد آنان را که نفاق ورزیدند و چون بدیشان گفته
شد که بیایید پیکار کنید در راه خدا یا دفاع کنید گفتند اگر
پیکاری می‌دانستیم پیروی می‌کردیم شما را آنان به کفر
نزدیکترند در آن روز از ایمان گویند با دهانهای خویش آنچه
را نیست در دلهایشان و خدا داناتر است بدانچه نهان
می‌دارند

آنان که گفتند به برادرانشان و بازنشستند که اگر فرمان ما
را می‌بردند کشته نمی‌شدند بگو پس دور کنید از خویشتن
مرگ را اگر هستید راستگویان

و نپندارید آنان را که کشته شدند در راه خدا مردگان بلکه
زندگاند نزد پروردگار خویش روزیمندان

شادمانند بدانچه خدا از فضل خود بدیشان ارزانی داشته و
به خود مژده دهند بدانان که هنوز بدیشان نپیوسته‌اند از
پشت سر ایشان که نه بیمی بر ایشان است و نه اندوهگین
شوند

شادمانی کنند به نعمتی از خدا و فضلی و آنکه خدا تباه
نمی‌کند پاداش مؤمنان را

آنان که دعوت خدا و رسول را اجابت کردند از پس آنچه
زخم بدیشان رسید برای آنان که نکوکاری و پرهیزکاری
کردند از ایشان است پاداشی بزرگ

آنان که گفتند بدیشان مردم که مردم بسیج کردند برای
شما پس بترسیدشان پس بیفزود آنان را ایمان و گفتند
بس است ما را خدا و چه خوب کارگزاری است

فَأَنْقَلِبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ

۱۷۵

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُونِ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۱۷۶

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا
اللَّهَ شَيْئًا ۚ يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ ۖ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ

۱۷۷

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۱۷۸

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمِّلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ ۚ
إِنَّمَا نُمِّلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

۱۷۹

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ
الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى
الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِن رُّسُلِهِ ۚ مَنْ يَشَاءُ ۖ فَأَمِينُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

۱۸۰

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ ۖ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۖ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

پس بازگشتند به نعمتی از خدا و فضلی نرسیدشان گزندی
و پیروی کردند خوشنودی خدا را و خدا است دارای فضلی
بزرگ

نیست آن جز شیطان که می‌ترساند دوستان خویش را پس
ترسید او را و مرا بترسید اگر هستید مؤمنان

اندوه‌گینت نکنند آنان که می‌شتابند در کفر هرگز زیان
نرسانند خدا را به چیزی خدا خواهد که نگذارد برای ایشان
بهره‌ای در آخرت و برای ایشان است عذابی بزرگ

همانا آنان که خریدند کفر را به ایمان زیان نرسانند خدا را
به چیزی و ایشان را است عذابی دردناک

و نپندارند آنان که کفر ورزیدند مهلت‌دادن ما را بدانان
نکوایی برای ایشان جز این نیست که مهلت دهیمشان تا
بیفزایند در گناه و ایشان را است عذابی خوارکننده

نیست خدا که بازگذارد مؤمنان را بر آنچه شما برآیند تا
جدا گرداند پلید را از پاکیزه (زشت از زیبا) و نبوده است
خدا که آگاه سازد شما را بر ناپیدا و لکن خدا انتخاب می‌کند
از فرستادگان خویش هر که را خواهد پس ایمان آرید به
خدا و فرستادگانش و اگر ایمان آرید و پرهیزکاری کنید
شما را هست پاداشی بزرگ

و نپندارند آنان که بخل ورزیدند بدانچه خدا از فضل
خویش بدیشان ارزانی داشته آن را بهتر برای ایشان بلکه
آن بدتر است برای ایشان بزودی گردن‌بندشان شود آنچه
خودداری از دادن آن کردند روز قیامت و خدا را است
میراث آسمانها و زمین و خدا بدانچه می‌کنید دانا است

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

۱۸۲

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

۱۸۳

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۱۸۴

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

۱۸۵

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

۱۸۶
حزب ۳۰

لَسْبَلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَىٰ كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

همانا شنید خدا گفتار آنان را که گفتند خدا نیازمند است و ما بی‌نیاز بزودی بنویسیم آنچه را که گفتند و کشتار ایشان پیمبران را به ناحق و گونیم بچشید عذاب سوزان را

این بدان است که پیش فرستاد دستهای شما و نیست خدا ستم‌کننده بر بندگان

آنان که گفتند همانا خدا با ما پیمان بسته است که ایمان نیاریم برای پیمبری تا بیاورد ما را به قربانی که بخوردش آتش بگو همانا آمد شما را پیمبرانی پیش از من به نشانیها و بدانچه گفتید پس چرا کشتید ایشان را اگر هستید راستگویان

پس اگر باورت نداشتند همانا باور نداشتند فرستادگانی را پیش از تو که آمدند به نشانیها و نوشته‌ها و نامه‌ای درخشان

همه کس چشنده مرگ است و جز این نیست که به شما پرداخته شود مرزدهای شما روز قیامت پس کسی که برکنار شد از آتش و برده شد به بهشت همانا رستگار شد و نیست زندگانی دنیا جز کالای فریب (سرگرمی)

همانا خواهید آزموده شد در مالها و جانهای خویش و خواهید شنید از آنان که داده شدند کتاب را پیش از شما و از شرک‌ورزان آزار فراوانی و اگر شکبا شوید و پرهیزکاری کنید همانا آن است از عزیمت کارها

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

رَبَّنَا وَعَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسْلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

و هنگامی که گرفت خدا پیمان آنان که داده شدند کتاب را که بیان کنندش برای مردم و کتمان‌ش نکنند پس افکندند آن را پشت سر خویش و فروختندش به بهائی کم و چه بد است آنچه بها ستانند (با فروشند)

مپندار آنان را که شاد شوند بدانچه آوردند و دوست دارند که ستوده شوند بدانچه نکردند مپندار ایشان را بر رستگاری از عذاب و آنان را است عذابی دردناک

و خدا را است فرمانروائی آسمانها و زمین و خدا بر هر چیز توانا است

همانا در آفرینش آسمانها و زمین و گردش شب و روز نشانیهای است برای خردمندان

آنان که یاد خدا کنند ایستادگان و نشستگان و بر پهلوهای خویش و می‌اندیشند در آفرینش آسمانها و زمین پروردگارا نیافریدی این را به باطل (بیهوده) دور از تو (منزهی تو) نگهدار ما را از عذاب آتش

پروردگارا هر که را در آتش بری همانا خوارش کرده‌ای و نیست ستمگران را یارانی

پروردگارا همانا ما شنیدیم بانگ‌دهنده‌ای را که بانگ می‌داد برای ایمان که ایمان آرید به پروردگار خویش پس ایمان آوردیم پروردگارا بیامرز برای ما گناهان ما را و بزدای از ما زشتیهای ما را و دریاب ما را با نیکان

پروردگارا و ارزانی دار به ما آنچه بر زبان فرستادگانت به ما نوید دادی و خوار مکن ما را روز قیامت که نیستی تو شکنده پیمان

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ ۖ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقَتِلُوا
لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْثَوَابِ

پس پذیرفت از ایشان پروردگارشان که تباه ننمایم کار هر
عملکننده‌ای را از شما مرد یا آن بعضیتان از بعضی پس
آنان که هجرت کردند و برون (رانده شدند) از خانه‌های
خویش و آزار شدند در راه من و جنگ کردند و کشته شدند
همانا بزدايم از ایشان زشتیهای ایشان را و درآریشان
باغهایی که روان است از زیر آنها جویها پاداشی از نزد خدا و
خدا نزد او است پاداش نیکو

لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَدِ

فریفته‌ها نکند گردش آنان که کفر ورزیدند در شهرها

مَتَعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

بهره‌ای است اندک و سپس جایگاه ایشان دوزخ است و چه
زشت آرامشگاهی است

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ

لیکن آنان که پروردگار خود را ترسیدند برای ایشان است
باغهایی که جاری است از زیر آنها جویها جاودانان در آنها
پیشکشی از نزد خدا و آنچه نزد خدا است بهتر است برای
نیکان

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ

همانا از اهل کتاب است آنکه ایمان آورد به خدا و آنچه
فرود آورده شد بر شما و آنچه فرود آورده شد بر ایشان
فروتنی‌کنان برای خدا نفروشد آیت‌های خدا را به بهائی کم
آنان را است پاداش ایشان نزد پروردگارشان همانا خدا
است شتابنده در حساب

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

ای آنان که ایمان آوردید بردبار باشید و شکیبائی ورزید و
خویش را آماده جنگ نگه دارید و بترسید خدا را شاید
رستگار شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَتَقُومُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

۱
حزب
۳۱
۶۲ ر

وَعَاثُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا
تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا

۲

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا
تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا
تَعُولُوا

۳

وَعَاثُوا النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ
مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا

۴

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا
وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

۵

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ
رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا
أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا
فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا
عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

۶

ای مردم بترسید پروردگار خود را که آفریدتان از یک تن و
آفرید از او جفتش را و گسترانید از آنان مردانی بسیار و
زنانی و بترسید خداوندی را که از او پرسش شوید و رحما
همانا خداوند است بر شما نگهبان

بپردازید به یتیمان اموال ایشان را و زشت را به جای زیبا
ندهید و نخورید اموال آنان را با اموال خویش که آن است
همانا گناهی بزرگ

و اگر بترسید که دادگری نکنید در یتیمان پس کابین بندید
بر آنچه خوش آید شما را (یا پاک باشد برای شما) از زنان
دو تا و سه تا و چهار تا و اگر ترسیدید که دادگری نکنید
پس یکی را یا آنچه ملک یمین شما باشد این است نزدیکتر
بدانکه ستم نکنید (یا کجروی نکنید)

و دهید به زنان تصدقهای (کابینهای) آنان را بخشی و اگر
به دلخواه خویش گذشتند از چیزی از آن برای شما پس
بخوریدش گوارا نوش باد

و ندهید به کم‌خردان اموالتان را که آن را خدا پایداری شما
گردانیده است و لیکن خوراک و پوشاک دهیدشان از آن و
بگوئید بدیشان گفتاری نیک

و بیازمائید یتیمان را تا گاهی که به زناشوئی رسیدند پس
اگر یافتید از ایشان خردمندی پس بپردازید بدیشان
اموال ایشان را و نخورید آنها را به اسراف (به بیهوده و
گراف در هزینه) و پیشی جستن که نبادا بزرگ شوند و آن
که بی‌نیاز است خودداری کند و آن که نیازمند است باید
بخورد به متعارف و هرگاه دادید بدیشان اموالشان را پس
گواه گیرید بر ایشان و بس است خدا حسابداری

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ
نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ
نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ
فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَفًا خَافُوا
عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي
بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ ۖ فَإِنْ
كَانَ نِسَاءً فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ وَإِنْ كَانَتْ
وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ
مِمَّا تَرَكَ ۖ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ
أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ ۚ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۖ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا
تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا ۖ فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

مردان را است بهره‌ای از آنچه بازگذاشتند پدر و مادر و
نزدیکان و زنان را است بهره‌ای از آنچه بازگذاشتند پدر و
مادر و نزدیکان از کم یا بیش آن بهره‌ای بایسته و مشخص

و اگر حاضر شدند قسمت را نزدیکان و یتیمان و بینوایان
پس بخورانیدشان از آن و بگوئید بدیشان گفتاری نکو

و باید بترسند آنان که اگر بازگذارند پس از خود فرزندان
ناتوانی می‌ترسند بر ایشان پس بترسند خدا را و بگویند
سخنی استوار

همانا آنان که می‌خورند اموال یتیمان را به ستم جز این
نیست که می‌خورند در شکمهای خویش آتش را و بزودی
در آیند در آتش افروخته

دستور دهد شما را خدا در باره فرزندان شما که برای نرینه
است مانند بهره دو مادینه پس اگر زنانی باشند بیش از دو
تن برای ایشان است دو ثلث آنچه بازگذاشته و اگر یک آن
باشد پس برای او است نیم و برای پدر و مادرش هر کدام
از آنان است شش یک از آنچه بازگذاشته اگر وی را فرزندی
باشد و اگر وی را فرزندی نباشد و ارث برد از او پدر و
مادرش پس برای مادرش سه یک است و اگر وی را
برادرانی باشند پس مادرش را شش یک است پس از
وصیتی که کرده باشد یا وامی پدران شما و فرزندان شما
ندانید کدامین نزدیکترند به شما در سودمندی بایسته
است از خدا همانا خداوند است دانای حکیم

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ
فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ
يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِّنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِ تَوْصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ
كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا
الْسُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ
اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا
خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و شما را است نیمی از آنچه بازگذارند همسران شما اگر
نباشد ایشان را فرزندی و اگر بود ایشان را فرزندی پس
برای شما است چهار یک از آنچه بازگذارند پس از وصیتی
که کرده باشند یا وامی و ایشان را است چهار یک از آنچه
بازگذارید اگر نباشد شما را فرزند و اگر شما را فرزند
باشد پس ایشان را است هشت یک از آنچه بازگذارید پس
از وصیتی که کنید یا وامی و اگر مردی باشد که ارث برده
شود به کلاله (برادران و خواهران) یا زنی باشد که وی را
برادر یا خواهری باشد پس برای هر کدام است شش یک و
اگر باشند بیشتر از این پس آنانند شریکانی در ثلث پس از
وصیتی که کرده شود و یا وامی نازیان آورنده دستوری
است از خدا و خدا است دانای بردبار

این است مرزهای خدا و آن کس که اطاعت کند خدا و
پیامبرش را در آردش به باغهایی که جاری است از زیر آنها
جویها جاودانان در آن و این است کامیابی بزرگ

و آن کس نافرمانی خدا و پیامبرش کند و بگذرد از مرزهای
او فروبردش در آتشی جاودان ماند در آن و برای او است
عذابی خوارکننده

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى
يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا

و آنان که فحشائی آرند از زنان شما پس گواه گیرید بر آنان
چهار تن از خود شما پس اگر گواهی دادند نگهدارید ایشان
را (بازداشت کنیدشان) در خانه‌ها تا برسدشان مرگ یا
بگذارد خدا برای ایشان راهی

وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَازُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا

و آن دو مرد از شما که فحشائی آرند آراشان کنید پس اگر
توبه کردند و به شایستگی آمدند بگذرید از ایشان همانا
خدا است بسی توبه‌پذیرنده مهربان

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ
يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

جز این نیست که بر خدا پذیرفتن توبه آنانی است که به
نادانی کرداری زشت کنند و سپس بزودی توبه کنند آنانند
که بپذیرد خدا توبه ایشان را و خدا است دانای حکیم

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ
أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِسْلَامَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ
كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

و نیست توبه برای آنان که کردار زشت کنند تا گاهی که
یکی از ایشان را مرگ فرارسد گوید توبه کردم اکنون و نه
آنان که می‌میرند و ایشانند کافران آنان را آماده کردیم
برای ایشان عذابی دردناک

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا
وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

ای آنان که ایمان آوردید روا نیست شما را که ارث برید
زنان را به ناخواه و بازشان ندارید از زناشویی که ببرید پاره
آنچه را بدیشان دادید مگر آنکه بیارند فحشائی آشکار و
زندگانی کنید با ایشان به خوبی و اگر خوش نداشتید آنان
را چو بسا چیزی را ناخوش دارید و قرار دهد خداوند در آن
خیری بسیار

وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَسْتَبْدَالَ زَوْجَ مَكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ إِحْدَهُنَّ
قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بِهْتِنَا وَإِنَّمَا
مُؤْنِنًا

وَكَيفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ
مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ
وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ
وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضْعَةِ
وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَّائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ
نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ
أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا

و اگر خواستید بگزینید همسری به جای همسری گزینید و
دادید یکی از ایشان را پوست گاوی آکنده از زر یا سیم
نگیرید از او چیزی آیا می‌گیریدش به دروغ بستن و گناهی
آشکار

و چگونه می‌گیریدش و حالی که رسانده‌اند بعضی از شما به
بعضی و گرفته‌اند از شما پیمانی سخت

و همسر نگیرید آنان را که پدران شما همسر گرفتند از
زنان مگر آنچه گذشته است که آن است فحشائی و خشمی
و چه زشت راهی است

حرام شده است بر شما مادران شما و دختران شما و
خواهران شما و عمه‌های شما و خاله‌های شما و دختران
برادر و دختران خواهر و مادران شما آنان که شیرتان دادند
و خواهران شما در شیر و مادران زنان شما و دخترانی که
در دامان شما هستند از زنانی که همبستر شده‌اید با آنان
پس اگر همبستر نشده باشید با آنان نیست باکی بر شما و
همسران فرزندان شما آنان که از صلبهای (کمرهای) شما
هستند و آنکه جمع کنید میان دو خواهر جز آنچه گذشته
است همانا خداوند است آمرزنده مهربان

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَن تَبْتَغُوا
بِأَمْوَالِكُمْ مُّحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
مِنْهُنَّ فَعَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا
تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
حَكِيمًا

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَن يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن فَتَيَاتِكُمْ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِّن بَعْضٍ
فَأَنكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مَتَّخِذَاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا
أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى
الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ
وَأَن تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و زنان شوهردار مگر آنچه از آن شما است به ملک یمین
کتاب خدا است بر شما و حلال شد برای شما جز اینان که به
مالهای خویش خواستگاری کنید حالی که شوهران باشید نه
زناکاران پس هرچند کامیاب شدید از ایشان بدهید
بدیشان مرزدهای ایشان را به واجب و نیست باکی بر شما در
آنچه تراضی کنید بدان پس از واجب همانا خدا است دانای
حکیم

و آن کس که توانائی مالی ندارد از شما که کابین کند زنان
آزاد با ایمان را پس از آنچه در ملک یمین شما است از
کنیزکان با ایمان و خدا داناتر است به ایمان شما یک به یک
(یا بعضی از شما از بعضی است) پس ازدواج کنید با آنان به
اذن خانواده‌های آنان و بدیشان دهید مرزدهای ایشان را به
خوبی حالی که خویشتن نگهدارندگاند نه زناکاران و نه
یارگیرندگان پس گاهی که شوی کردند اگر فحشائی آوردند
بر ایشان است نصف آنچه بر زنان آزاد است از شکنجه این
برای کسی است از شما که رنج عزوبت را ترسد و صبرکردن
بهرتر است برای شما و خدا است آمرزنده مهربان

خدا خواهد بیان کند برای شما و هدایت کند شما را به
راههای آنان که پیش از شما بودند و بگذرد از شما و خدا
است دانای حکیم

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا

خدا خواهد که بپذیرد توبه شما را و خواهند آنان که پیروی
شهوآت کنند که منحرف شوید انحرافی بزرگ

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا

خدا خواهد سبک کند از شما و آفریده شده است انسان
ناتوان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا
تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

ای آنان که ایمان آوردید نخورید اموال خویش را میان
خویش به ناحق مگر آنکه داد و ستدی باشد بر تراضی شما
و نکشید همدیگر را همانا خداوند است به شما مهربان

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

و آن کس که این کار را کند به بیداد و ستم بزودی
چشانیمش آتش را و آن است بر خدا آسان

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلَكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا

اگر دوری کنید از گرانهای آنچه نهی شوید از آن بستریم از
شما گناهان شما را و در آریمتان جایگاهی ارجمند

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ
نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا أَكْتَسَبْنَ
وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

و آرزو نکنید آنچه را خداوند فزونی داد (برتری داده است)
بدان بعضی از شما را بر بعضی مردان را است بهره‌ای از
آنچه کسب کردند و زنان را است بهره‌ای از آنچه کسب
کردند و بخواهید خدا را از فضلش همانا خدا است به همه
چیز دانا

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلًى مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلَّذِينَ
عَقَدْتَ أَيْمَنُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا

و برای هر کدام قرار دادیم نزدیکی که ارث برند از آنچه
به جای گذارند پدر مادر و خویشاوندان و آنان را که پیمان
بسته است سوگندهای شما پس بدهید ایشان را بهره
ایشان همانا خدا است بر همه چیز گواه

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى
بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالْصَّالِحَاتُ قَنَتَتْ
حَفِظَتْ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۗ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ
فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ ۖ فَإِنْ
أَطَعَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
كَبِيرًا

۴۰
نساء
۳۴
۱۷۶/
۶۷ر

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا
مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا خَبِيرًا

۳۵

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنًا
وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا

۳۶
حزب
۳۴

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا
ءَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

۳۷

مردان ایستادگاند (سرپرستند) بر زنان بدانچه برتری داد
خدا بعضی از ایشان را بر بعضی و بدانچه داده‌اند از اموال
خویش پس زنان شایسته فرمانبردارانند (فروتانند)
خویشان نگهدارندگانند در نهان بدانچه خدا نگهداشته
است و آنان را که بیم سرکشی‌شان دارید اندرز دهید و
دوری گزینید از ایشان در بسترها و بزنی‌شان پس اگر
فرمانبرداری کردند شما را نجوئید بر ایشان راهی همانا
خداوند است برتر بزرگوار

و اگر بیم داشتید خلافتی میان آنان (زن و شوهر) پس
برانگیزید داوری از خاندان مرد و داوری از خاندان زن تا
اگر ساز آوردنی خواهند بساز آورد خدا میان ایشان همانا
خدا است دانای کارآگاه

و پرستش کنید خدا را و همتا قرار ندهید برای او چیزی و
با پدر و مادر نکوئی کنید و با نزدیکان و یتیمان و بینوایان و
همسایه خویشاوند و همسایه بیگانه و یار هم پهلوی و
راهگذر نیازمند و آنکو شما را است به ملک یمین همانا خدا
دوست ندارد آن را که او است گردنفرار خودخواه
(خودستای)

آنان که بخل ورزند و مردم را به بخل‌ورزی فرمان دهند و
پنهان کنند آنچه را خدا بدیشان داده است از فضل خویش
و آماده کردیم برای کافران عذابی خوارکننده

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا
بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ وَ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا
رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضْعِفْهَا
وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ
هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ
الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ
تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ
تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ
مِّنْكُمْ مِنَ الْغَايِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ ۖ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ
الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ

و آنان که دهند اموال خود را برای خودنمایی به مردم و
ایمان نیارند به خدا و روز بازپسین و آن کس که شیطانش
همنشین باشد چه زشت است همنشینی

و چه چیز بر ایشان بود اگر ایمان می‌آوردند به خدا و روز
بازپسین و می‌بخشیدند از آنچه روزی داده است ایشان را
خدا و خدا بدیشان است دانا

همانا خدا ستم نکند به سنگینی ذره‌ای و اگر کردار خوبی
باشد دو برابرش کند و بیارد از نزد خویش پاداشی بزرگ

پس چگونه است هنگامی که بیاریم از هر گروهی گواهی و
بیاریم تو را بر اینان گواه

در آن روز دوست دارند آنان که کفر ورزیدند و نافرمانی
کردند پیمبر را کاش یکسان می‌شدند با زمین و نهان
نمی‌دارند از خدا داستانی را

ای آنان که ایمان آوردید نزدیک نشوید به نماز حالی که
مست هستید تا آنگاه که بدانید چه می‌گوئید و نه جنب مگر
راهگذری تا آنگاه که غسل کنید و اگر بیمار باشید یا در
سفری یا یکی از شما از آب ریز برون آید یا با زنان نزدیکی
کنید و نیابید آبی پس آهنگ زمینی پاکیزه کنید و بمالید
رویها و دستهای خود را همانا خدا است بخشنده آمرزگار

آیا ننگریستی بدانان که داده شدند بهره‌ای از کتاب را
می‌خرند گمراهی را و خواهند که گم کنید راه را

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا

و خدا داناتر است به دشمنان شما و بس است خدا سرپرستی و بس است خدا یآوری

مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

۴۶

از آنان که جهودند گروهی برمی گردانند سخنان را از جایهایش و گویند شنیدیم و نافرمانی کردیم و بشنوان ناشنوائی را و رعایت کن ما را به گردانیدن زبانهای خویش و ستیزگی در دین و اگر آنان می‌گفتند شنیدیم و فرمان بردیم و بشنوان و مهلت ده ما را هرآینه بهتر بود ایشان را و درست‌تر لیکن دورشان کرد خدا به کفرشان پس ایمان نیارند جز اندکی

يَتَّيْنُهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

۴۷

ای آنان که داده شدید کتاب را ایمان آرید بدانچه فرستادیم تصدیق‌کننده آنچه با شما پیش از آنکه واژگون کنیم رویهائی را پس بازگردانیمشان به سوی پشت یا دور سازیم آنان را چنان که دور ساختیم یاران شنبه را و بوده است کار خدا شدنی

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

۴۸

همانا خدا نمی‌آمرزد که شرک بدو ورزیده شود و می‌آمرزد هر چه کمتر از آن باشد برای هر کس که خواهد و هر که شرک ورزد به خدا همانا دروغ بسته است گناهی بزرگ را

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

۴۹

آیا ندیدی آنان را که خویششان را ستایند (پاک شمرد) بلکه خدا ستوده دارد (پاک کند) هر که را خواهد و ستم نشوند به اندازه رشته‌ای که میان هسته خرما است

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا

۵۰

بنگر چگونه بر خدا دروغ می‌بندند و بس است آن گناهی آشکار

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا

۵۱
۶۹

آیا نبینی آنان را که داده شدند بهره‌ای را از کتاب ایمان آرند به جبت و طاغوت و گویند بدانان که کفر ورزیدند که اینان رهبرنده‌ترند از آنان که ایمان آوردند راه را

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ
نَصِيرًا

۵۳

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا

۵۴

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ
آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَءَاتَيْنَاهُمْ مُلْكًا
عَظِيمًا

۵۵

فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ بِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ
سَعِيرًا

۵۶

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا
نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا

۵۷

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ
مُّطَهَّرٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا

۵۸
حزب
۳۵

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا
حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا
يُعِظُكُمْ بِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

۵۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۖ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ ۚ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

آنانند که دور کردشان خدا و کسی که دور سازدش خدا
نیابی برای او یاوری را

یا ایشان را است بهره‌ای از فرمانروائی که در آن هنگام
ندهند به مردم پیشیزی را

یا رشک برند مردم را بدانچه خدا از فضل خویش بدانان
داده است همانا دادیم به خاندان ابراهیم کتاب و حکمت را
و دادیم بدیشان پادشاهی بزرگ را

پس از ایشان است آنکه ایمان بدان آورده است از ایشان
است آنکه بازداشته است از آن و بس است دوزخ آتشی
سوزان

همانا آنان که کفر ورزیدند به آیتهای ما بزودی چشانیمشان
آتشی که هرگاه پخته شود پوستهای ایشان جایگزین
گردانیمشان پوستهای دیگری تا بچشند عذاب را همانا
خداوند است عزتمند حکیم

و آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند بزودی
درآریمشان باغهایی که جاری است از زیر آنها جویها
جاودانان در آنها همیشه برای ایشان است در آنها همسرانی
پاکیزه و درآریمشان در سایه‌ای سایه افکن

همانا خدا فرماتنان دهد که بازگردانید سپرده‌ها را به اهل
آنها و اگر داوری کنید میان مردم آنکه داوری کنید به داد
چه خوب است آنچه خدا اندرز دهد شما را بدان همانا
خداوند است شنونده‌ای بینا

ای آنان که ایمان آوردید فرمان برید خدا و رسول را و
اولیاء امر (کارداران) را از شما و اگر در چیزی با هم ستیزه
کردید به خدا و رسولش بازگردانید اگر هستید ایمان
آورنده به خدا و روز آخر این بهتر است و نکوتر در فرجام

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ
أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۚ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا
بَعِيدًا

۶۱

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ
الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا

۶۲

فَكَيفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ
جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا

۶۳

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

۶۴

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ
ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ
الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا

۶۵

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ
لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

آیا ندیدی آنان را که پندارند آنکه ایشان ایمان آورده‌اند
بدانچه به سوی تو فرستاده شده است و آنچه پیش از تو
فرستاده شده است خواهند داوری برند به سوی ستمگر
حالی که امر شدند که کفر ورزند بدو و خواهد شیطان که
گمراهشان سازد گمراهی دور

و اگر گفته شود بدیشان که بیائید به سوی آنچه خدا
فرستاده است و به سوی رسول بنگری منافقان را که بازمی
دارند از تو بازداشتنی

پس چگونه است که اگر پیش آمدی بدیشان رسد بدانچه
دستهایشان پیش فرستاده است آیند نزد تو سوگند خورند
که خواستیم ما جز نکوکاری و کارساز آوردن را

آنانند که خدا می‌داند آنچه در دلهای ایشان است پس روی
گردان از ایشان و اندرز ده ایشان را و بگو ایشان را به
دلهای ایشان گفتاری رسا

و نفرستادیم پیمبری را مگر تا اطاعت شود به اذن خدا و
اگر اینان گاهی که به خود ستم روا می‌داشتند می‌آمدند
نزد تو و آمرزش می‌خواستند از خدا و آمرزش می‌خواست
برای ایشان پیمبر همانا می‌یافتند خدا را بسی توبه‌پذیرنده
مهربان

نه چنین است به پروردگار تو سوگند ایمان نیارند به تو تا
به داوری بگزیندت در آنچه سرزده است بینشان و سپس
نیابند در دلهای خویش چاره‌ای از آنچه تو قضاوت کرده‌ای و
تسلیم شوند تسلیم شدنی

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ أَخْرِجُوا مِنْ دِيرِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا

و در آن هنگام می‌دادیمشان از نزد خویش مزدی بزرگ

۶۷ وَإِذَا أَتَيْنَاهُم مِّن لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا

و رهبریشان می‌کردیم به راهی راست

۶۸ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

و آن کس که اطاعت کند خدا و پیمبر را همانا آنان با کسانی‌که خدا نعمت بدیشان داده است از پیمبران و راستگویان و کشتگان راه خدا و شایستگان و چه نیکو رفیقانند

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا

این است فرونی از خدا و بس است خدا دانا

۷۰ ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلِمًا

ای آنان که ایمان آوردید برگزید اسلحه خویش را پس کوچ کنید دسته دسته یا کوچ کنید با هم

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِزْبَكُمْ فَأَنْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا

و همانا از شما است آنکه به سختی درنگ‌کاری کند پس اگر پیشامدی به شما رسد گوید خدا به من نعمت داد که نشدم با ایشان کشته

وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْطِئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَالْ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا

و اگر فضلی از خدا به شما رسد بگوید چنان که تو گوئی هرگز بین تو و او دوستی نبوده کاش با شما بودم تا بهره‌مند می‌شدم به بهره‌ای بزرگ

وَلَيْنُ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَنْ لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا

پس باید نبرد کند در راه خدا آنان را که می‌فروشند زندگانی دنیا را به آخرت و کسی که پیکار کند در راه خدا پس کشته شود یا پیروز گردد بزودی دهیمش پاداشی گران

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا

الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشِيدَةٍ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلُّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۖ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ ۚ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

و چیست شما را که پیکار نمی‌کنید در راه خدا و ناتوانان از مردان و زنان و کودکانی که گویند پروردگارا برون کن ما را از این شهری که ستمگرند مردمش و قرار ده برای ما از نزد خود سرپرستی و قرار ده برای ما از نزد خود یآوری

آنان که ایمان آورده پیکار کنند در راه خدا و آنان که کفر ورزیده‌اند پیکار کنند در راه ستمگر پس پیکار کنید با یاران شیطان همانا نیرنگ شیطان است ناتوان

آیا ننگریستی بدانان که بدیشان گفته شد بازدارید دستهای خود را و بپای دارید نماز را و بدهید زکات را تا گاهی که بر ایشان جنگ نوشته شد ناگهان گروهی از ایشان ترسند مردم را مانند ترسیدن خدا یا سخت‌تر و گفتند پروردگارا چرا جنگ بر ما نوشتی کاش ما را مهلت می‌دادی تا سرآمدی نزدیک بگو کامیابی دنیا است اندک و آخرت بهتر است برای آنکه پرهیزکاری کند و ستم بر شما نشود به مقدار تاری که در هسته خرما است

هرجا باشید دریابد شما را مرگ و اگرچه در دژهای استوار باشید و اگر بدیشان رسد خوشی گویند این از نزد خدا است و اگر بدی بدیشان رسد گویند این از نزد تو است بگو همه از نزد خدا است پس چه شود این گروه را نزدیک نیستند دریابند سخنی را

آنچه تو را از نکوئی رسد همانا از نزد خدا است و آنچه رسد از بدی از خویشتن است و فرستادیم تو را برای مردم پیمبری و بس است خداوند گواه

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

آن کس که اطاعت پیمبر کند خدا را اطاعت کرده است و آن کس که پشت کند همانا نفرستادیمت بر ایشان نگهبان

۸۱

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

گویند اطاعت ولی گاهی که برون روند از نزد تو درون پروراندند گروهی از ایشان غیر آنچه را که گویند و خدا می‌نویسد آنچه را نهان می‌دارند پس روی گردان از ایشان و توکل کن بر خدا و بس است خداوند وکیل

۸۲

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانُ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا

آیا تدبّر (بررسی) نمی‌کنند قرآن را و اگر می‌بود از نزد غیر از خدا همانا می‌یافتند در آن اختلافی بسیار

۸۳

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا

و هرگاه برسدشان امری درباره امنیت یا ترس فاش کنندش و اگر بازمی گردانیدند آن را به سوی پیمبر و به سوی اولیاء امر (کارداران) خویش همانا می‌دانستندش آنان که استخراجش می‌کردند از ایشان و اگر نبود فضل خدا و رحمت او بر شما همانا پیروی می‌کردید شیطان را مگر کمی

۸۴

فَقَتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَن يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا

پس نبرد کن در راه خدا تکلیف نشود جز خودت و برانگیز مؤمنان را امید است خدا بازدارد نیروی آنان را که کفر ورزیدند و خدا است سخت نیروتر و سخت تر به شکنجه

۸۵

مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا

کسی که شفاعت نیکی کند او را است بهره‌ای از آن و کسی که شفاعت بدی کند او را است بهره‌ای از آن و خدا است بر همه چیز نگهبان

۸۶

وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

و هرگاه به شما درود گفته شود درود گوئید به بهتر از آن یا همان را برگردانید همانا خداوند است بر همه چیز حسابگر

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكْسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

سَتَجِدُونَ عَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ مَا رُدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ وَيَكُفُّوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

خدا نیست خداوندی جز او گردآورنده شما است به روز قیامت نیست شکی در آن و کیست راستگوتر از خدا در سخن

چیست شما را که درباره منافقین بر دو گروهید حالی که برگردانیدستشان بدانچه دست آوردند آیا خواهید هدایت کنید آن را که گمراه کرده است خدا و آن کس که گمراهش کند خدا نیابی برای او راهی

دوست داشتند شما نیز مانند ایشان کافر شوید تا با هم همانند گردید پس نگیرید از ایشان دوستانی تا هجرت کنند در راه خدا و اگر روی گردانیدند بگیریدشان و بکشیدشان هر کجا بیابیدشان و نگیرید از ایشان دوست و نه یآوری

مگر آنان که بپیوندند با گروهی که میان شما و ایشان است پیمانی یا بیایند شما را حالی که تنگ آمده باشد سینه‌های ایشان از آنکه نبرد کنند با شما یا نبرد کنند با قوم خود و اگر می‌خواست خدا همانا مسلط می‌ساختشان بر شما تا جنگ کنند با شما ولی اگر کناره‌گیری کردند از شما و نبرد نکردند با شما و دست صلح بسوی شما دراز کردند همانا قرار نداده است خدا برای شما بر ایشان راهی

بزودی یابید دیگرانی را که خواهند ایمن باشند از شما و ایمن باشند از قوم خویش هرگاه خوانده شوند بسوی آشوبی بیفتند در آن پس اگر دور نشدند از شما و آشتی نکردند با شما و بازداشتند دستهای خود را پس بگیرید ایشان را و بکشیدشان هر کجا بیابیدشان و آنان را قرار دادیم برای شما بر ایشان فرمانروائی آشکار

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا
 خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ
 يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنَ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ
 فَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ
 فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
 حَكِيمًا

نساء:
۹۲
/۱۷۶
۷۴ر

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا
 وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

۹۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا
 تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ
 مِّن قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
 تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

۹۴

و نیست برای مؤمنی که بکشد مؤمنی را مگر به خطا و کسی
 که مؤمنی را به خطا بکشد بر او است آزاد کردن بنده
 مؤمنی و خونیهائی که پرداخت شود به خاندانش مگر آنکه
 تصدق کنند و اگر از گروهی باشند که دشمن شما هستند و
 او مؤمن باشد پس آزاد کردن بنده مؤمنی و اگر از گروهی
 باشد که میان شما و ایشان است پیمانی پس دیه‌ای
 پرداخت شده به خویشان او و آزاد ساختن بنده مؤمن و آن
 کس که ندارد پس روزه دو ماه پی در پی توبه است از نزد
 خدا و خدا است دانای حکیم

و کسی که بکشد مؤمنی را دانسته و خواسته پس کیفرش
 دوزخ است جاودان در آن و خشم آورد خدا بر او و دورش
 کند و آماده کند برای او عذابی بزرگ

ای آنان که ایمان آوردید هرگاه در راه خدا سفر کردید
 رسیدگی کنید و نگویید بدان کس که از در زشتی با شما
 درآمده است نیستی مؤمن خواهید بهره زندگانی دنیا را و
 نزد خدا است خواسته‌های فراوان چنین بودید پیش از این
 پس منت نهاد خدا بر شما پس رسیدگی کنید که خداوند
 است بدانچه می‌کنید آگاه

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا
وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ
أَجْرًا عَظِيمًا

دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمُتَلَبِّكَةَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ
كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ
أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا

فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَن يَعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا
غَفُورًا

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا
وَسِعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ
يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّ خِفَتُمْ أَنْ يُفْتِنَكُمْ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا

یکسان نیستند بازنشستگان از مؤمنان که از نه مرد رنج و
آسیبند با کوشش گران در راه خدا به مالها و جانهای خویش
برتری داده است خدا کوشش‌کنندگان را به مالها و جانهای
خود بر بازنشستگان از جنگ در پایه و هر کدام را نوید
نکوئی داده است و فزونی داده است خدا رزم دهندگان را
بر خانه‌نشینان به پاداشی گران

پایه‌هایی از نزد خود و آمرزش و رحمتی و خداوند است
آمرزنده مهربان

همانا آنان که دریابندشان فرشتگان ستم‌کنندگان بر
خویشتن گویند در چه بودید گویند بودیم ناتوانانی در زمین
گویند آیا نبود زمین خدا پهناور تا هجرت کنید در آن آنان
جایگاهشان دوزخ است و چه بد بازگشتگاهی است

مگر ناتوانان از مردان و زنان و کودکانی که نه چاره توانند و
نه راه به جایی برند

که اینان را امید است خدا درگذرد از ایشان و خدا است
بخشنده آمرزگار

و کسی که هجرت کند در راه خدا بیابد در زمین
هجرتگاه‌هایی بسیار و گشایشی و کسی که برون آید از خانه
خویش حالی که هجرت‌کننده است به سوی خدا و پیمبرش
پس دریابدش مرگ همانا مزدش بر خدا افتاد و خدا است
آمرزنده مهربان

و هرگاه سفر کنید باکی نیست بر شما که کوتاه کنید نماز را
اگر بترسید که بتازند بر شما آنان که کفر ورزیدند زیرا
کافرانند برای شما دشمنی آشکار

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَافِيَةً مِنْهُمْ
مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ ۖ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ
وَرَائِكُمْ وَلِتَأْتِ طَافِيَةً أُخْرَى ۚ لَمْ يَصْلُوا فَلْيَصْلُوا مَعَكَ
وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ
تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ
مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ
مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا
حِذْرَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

۴۰
نساء
۱۰۲
۱۷۶

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ
جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ
كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا

۱۰۳

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۚ إِنْ تَكُونُوا تَأْلُمُونَ فَإِنَّهُمْ
يَأْلُمُونَ كَمَا تَأْلُمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۚ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

۱۰۴

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا
أَرْنَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا

۱۰۵
۷۷ج

و اگر در میان ایشان بودی و بیای داشتی برای ایشان نماز
را پس بایستد گروهی از ایشان با تو و برگیرند اسلحه خود
را تا هرگاه به سجده روند باشند پشت سر شما و بیایند
گروهی دیگر که نماز نگزارده‌اند پس نماز بگذارند با تو و
بردارند با خود اسلحه و آمادگی خویش را دوست داشتند
آنان که کفر ورزیدند کاش غفلت می‌کردید از خواسته‌ها و
اسلحه خود تا بتازند بر شما به یک تاختن و باکی نیست بر
شما اگر شما را آزاری از باران باشد یا بیمار باشید که
بگذارید سلاحهای خود را و برگیرید بیمناکی و آمادگی
خویش را همانا خدا آماده کرده است برای کافران عذابی
خوارکننده را

پس گاهی که به جای آوردید نماز را یاد کنید خدا را
ایستادگان و نشستگان و بر پهلوهای خویش سپس گاهی که
دل آسوده شدید به پا بدارید نماز را همانا نماز است بر
مؤمنان نوشته بایسته

سستی مورزید در جستجوی دشمن اگر رنج می‌کشید همانا
رنج می‌برند ایشان چنانکه رنج می‌برید شما و امید دارید از
خدا آنچه را امید ندارند و خدا است دانای حکیم

همانا فرستادیم کتاب را به سوی تو به حق تا حکومت کنی
میان مردم بدانچه نمایند تو را خدا و نباش برای
خیانتکاران ستیزه‌گری

وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

و آمرزش خواه از خدا که خدا است آمرزنده مهربان

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا

۱۰۷

و ستیزه مکن از آنان که با خود خیانت می‌ورزند زیرا خدا دوست ندارد آن را که خیانت‌کننده گنهکار است

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ
إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطًا

۱۰۸

نهفتگی جویند از مردم و نهفتگی نمی‌جویند از خدا حال آنکه او با ایشان است هنگامی که درون می‌پرورانند آنچه را خوش ندارد از گفتار و خدا است بدانچه می‌کنند فراگیرنده

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ
يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَّنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ
وَكِيلًا

۱۰۹

اینک شما از ایشان دفاع کردید در زندگانی دنیا پس کیست تا خدا را دفاع کند از ایشان روز قیامت یا کیست که باشد بر ایشان وکیل

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ
اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

۱۱۰

و کسی که به کاری زشت بپردازد یا ستم کند بر خویشتن و سپس از خدا آمرزش خواهد بیابد خداوند را آمرزنده مهربان

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهِ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

۱۱۱

و کسی که گنهی فراهم آورد همانا بر خویشتن آورده است و خدا است دانای حکیم

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدْ
احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

۱۱۲

و کسی که فراهم کند لغزش یا گنهی را سپس بسوی کسی که بیزار باشد افکندش همانا بار کرده است بر خود تهمتی و گناهی آشکار را

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ
يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ
وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ
تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

۱۱۳
۷۸ر

و اگر نبود فضل خدا و رحمتش بر تو همانا آهنگ کردند گروهی از ایشان که همراهت کنند و همراه نکنند جز خویشتن را و زیانت نرسانند به چیزی و فرستاد خدا بر تو کتاب و حکمت را و بیاموخت آنچه را ندانستی و همانا فضل خدا است بر تو بزرگ

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

نیست نیکی در بسیاری از رازگوئی‌شان جز آنکه امر کند به صدقه یا نیکی یا کارسازی میان مردم و آن کس که این کار را کند از پی خوشنودی خدا بزودی دهیمش پاداشی بزرگ

وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

و آن کس که مخالفت کند با پیمبر پس از آنکه پدیدار شد برایش هدایت و پیروی کند غیر از راه مؤمنان را رسانیمش بدانچه دوست دارد و افکنیمش در دوزخ و چه بد بازگشتگاهی است

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ ۖ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

همانا خدا نمی‌آمرزد آنکه شرک ورزیده شود بدو و می‌آمرزد جز آن را برای هر کس خواهد و کسی که شرک ورزد به خدا همانا گمراه شده است گمراهی دور

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا

نمی‌خوانند جز او مگر مادگانی را و نمی‌خوانند جز شیطانی گردنکش را

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا اتَّخَذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

که دورش کرده است خدا و گفت هر آینه بگیرم از بندگان تو بهره‌ای معین را

وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا مَنِيَّتْهُمْ وَلَا مَرَنَتْهُمْ فَلْيَبْتَئِكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرَنَتْهُمْ فَلْيَغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا

و همانا گمراهشان کنم و به آرزوشان افکنم و بفرمایمشان که بشکافند گوشهای چهارپایان را و بفرمایمشان که برگردانند آفرینش خدا را و کسی که شیطان را به دوستی گزیند جز خدا همانا زیان کرده است زیانی آشکار

يَعِدُّهُمْ وَيُمَيِّتُهُمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

نویدشان دهد و به آرزوشان افکند و نویدشان ندهد شیطان مگر فریب (سرگرمی)

أُولَٰئِكَ مَاؤُهُم جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

آنان جایگاهشان دوزخ است و نیابند از آن چاره‌ای

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا

لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ
سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ مُّحِيطًا

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۚ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ
عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتْلَىٰ النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْتُوْنَهُنَّ
مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ
خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

و آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند بزودی
در آریمشان باغهایی که جاری است در آنها جویها جاودانان در
آن همیشه وعده خدا به درست و کیست راستگوتر از خدا
در سخن

نیست به دلخواه شما و نه به دلخواه اهل کتاب هر کس
کردار زشت کند کیفر شود بدان و نیابد برای خویشتن از
خدا یار و نه یآوری

و آن کس که کرداریهای شایسته کند مرد یا زن و او مؤمن
باشد آنان به بهشت درآیند و ستم بر ایشان نشود به
اندازه منقارگاهی

و کیست به دین‌تر (نکوتر دین) از آن کس که روی به خدا
آورد و او نکوکار باشد و پیروی کند آئین ابراهیم
یکتاپرست را و برگرفت خدا ابراهیم را دوستی

و خدا را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و
خداوند است به همه چیز فراگیرنده

پرسندت درباره زنان بگو خدا دستور دهد شما را درباره
ایشان و آنچه خوانده شود بر شما در کتاب درباره یتیمان
زنانی که نمی‌دهیدشان آنچه نوشته شده است برای ایشان
و خوش ندارید که زناشوئی کنید با ایشان و ناتوانان از
کودکان و آنکه قیام کنید درباره یتیمان به داد و هر چه
کنید از نیکی همانا خداوند است بدان دانا

وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

و اگر زنی ترسید از شوی خویش ناسازگاری یا روی گردانی را پس باکی بر آنان نیست که آشتی افکند میان خویش آشتیی و آشتی بهتر است و جانها را فرآورده شد بخل و اگر نکوکاری و پرهیزکاری کنید همانا خدا بدانچه کنید دانا است

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُواهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

و هرگز نتوانید دادگری کنید میان زنان و اگر چه آرزومند آن باشید پس کج نشوید با همه خواست خود به یک سوی تا او را بازگذارید مانند آویخته و اگر اصلاح کنید و پرهیزکاری کنید همانا خداوند است آمرزنده مهربان

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا

و اگر جدا شوند (زن و شوهر از همدیگر) خدا بی‌نیاز کند هر کدام را از گشایش خویش و خدا است گشایشمند حکیم

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا

و برای خدا است آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین و همانا اندرز دادیم آنان را که داده شدند کتاب را پیش از شما و شما که بترسید خدا را و اگر کفر ورزید همانا برای خدا است آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین و خدا است بی‌نیاز ستوده

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

و خدا را است آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین و بس است خداوند وکیل (کارگذار)

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا

اگر بخواهد می‌برد شما را ای مردم و می‌آورد دیگران را و خداوند است بر آن توانا

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

کسی که بخواهد پاداش دنیا را همانا نزد خدا است پاداش دنیا و آخرت و خدا است شنونده بینا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِٱلْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ ٱلْوَالِدِينَ ۖ وَٱلْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَاقِرًا فَإِنَّهُ ٱوَّلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا ٱلْهَوَىٰ أَن تَعْدِلُوا ۚ وَإِن تَلَوُّوا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

ای آنان که ایمان آوردید باشید قیام‌کنندگان به داد (یا نگهبانان بر داد) گواہانی برای خدا هر چند بر خویشتن یا پدر و مادر و نزدیکان اگر بی‌نیاز یا نیازمند باشد همانا خدا سزاوارتر است بدانان پس پیروی هوس نکنید تا کج شوید و اگر سرپیچید یا روی گردانید همانا خدا است بدانچه می‌کنید آگاه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۖ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلَّذِي أُنزِلَ مِن قَبْلُ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِٱللَّهِ وَمَلَٰئِكَتِهِ ۖ وَكُتُبِهِ ۖ وَرُسُلِهِ ۖ وَٱلْيَوْمِ ٱلْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

ای آنان که ایمان آوردید ایمان آرید به خدا و پیمبرش و کتابی که فرستاد بر پیمبرش و کتابی که فرستاده است از پیش و کسی که کفر ورزد به خدا و فرشتگان و کتابهایش و پیمبران‌ش و به روز بازپسین همانا گمراه شده است گمراهی دور

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَزَدُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا

همانا آنان که ایمان آوردند پس کافر شدند و سپس ایمان آوردند و پس کافر شدند پس فزونی یافتند در کفر نیست خدا آمرزنده ایشان و نه راهنمائیشان کند به راهی

بَشِيرِ ٱلْمُنَافِقِينَ بِأَنَّهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

مژده ده منافقان (مردم دوروی) را که برای آنان است شکنجه دردناک

ٱلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ ٱلْكَافِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيْبَتُونَ عِندَهُمُ ٱلْعِزَّةَ فَإِنَّ ٱلْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا

آنان که می‌گیرند کافران را دوستانی جز مؤمنان آیا نزد آنان عزت را جویند همانا عزت از آن خدا است همگی

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي ٱلْكِتَٰبِ أَن إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَتِ ٱللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَتَّعِدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ جَامِعُ ٱلْمُنَافِقِينَ وَٱلْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

و همانا فرود آورده است بر شما در کتاب که اگر شنیدید به آیت‌های خدا کفرورزی می‌شود یا استهزاء می‌شود بدانها نه نشینید با ایشان تا فرو روند در سخنی غیر از آن که شما نید در آن هنگام مانند ایشان همانا خدا است گردآورنده منافقان و کافران در دوزخ همگی

الَّذِينَ يَتَرْبُّونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَن يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا

مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَن تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَن تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَعَٰمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

آنان که انتظار به شما می‌کشند تا اگر شما را پیروزی (گشایشی) از خدا باشد گویند آیا نبودیم با شما و اگر کافران را بهره‌ای بود گویند آیا چیرگی نورزیدیم بر شما و نگاهداری نکردیم شما را از مؤمنان پس خدا حکم کند بین شما روز رستاخیز و هرگز قرار ندهد خدا برای کافران بر مؤمنان راهی

همانا منافقان نیرنگ ورزند با خدا و او است فریب‌دهنده ایشان و هرگاه برخیزند به سوی نماز برخیزند سرگران خودنمایی کنند به مردم و یاد نکنند خدا را جز اندکی

سرگردانند میان این نه به سوی آنانند و نه به سوی اینان و کسی را که خدا گمراه کند نیابی برای او راهی

ای آنان که ایمان آوردید نگیرید کافران را دوستانی جز مؤمنان آیا خواهید قرار دهید برای خدا بر خویشتن دستاویزی آشکار

همانا منافقان در پایه فرودینند از آتش و نیابی برای ایشان یاوری

مگر آنان که توبه کردند و اصلاح نمودند و به خدا چنگ زدند (نگهداری از خدا خواستند) و پاک کردند دین خود را برای خدا پس آنانند با مؤمنان و بزودی می‌دهد خدا مؤمنان را پاداشی بزرگ

چه می‌کند خدا به عذاب شما مگر سپاسگزارید و ایمان آرید و خدا است شکری‌پذیرنده دانا

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ وَكَانَ
اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

دوست ندارد خدا بلند سخن گفتن را به گفتار زشت جز آن
کس که ستم بر او شده است و خدا است شنونده دانا

۱۴۹

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَفُوًّا قَدِيرًا

اگر آشکار کنید نیکی را یا نهان داریدش یا گذشت کنید از
زشتی همانا خدا است گذشت‌کننده توانا

۱۵۰

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا
بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ
وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

همانا آنان که کفر ورزیدند به خدا و پیمبرانش و خواهند
جدائی افکنند میان خدا و پیمبرانش و گویند ایمان آریم به
بعضی و کفر ورزیم به بعضی و خواهند که بگیرند میان این
راهی

۱۵۱

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
مُّهِينًا

آنانند کافران به راستی و آماده کردیم برای کافران عذابی
خوارکننده را

۱۵۲

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجُورُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

و آنان که ایمان آوردند به خدا و پیمبرانش و جدائی
نیفکندند میان هیچیک از ایشان آنان را به زودی دهد
بدیشان پاداشهای ایشان را و خدا است آمرزنده مهربان

۱۵۳
۸۳ر

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ
فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ أَلْبَيْنًا فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَعَاتَيْنَا مُوسَىٰ
سُلْطَانًا مُّبِينًا

می‌خواهند از تو اهل کتاب که فرو فرستی بر ایشان نامه‌ای
از آسمان همانا خواستند از موسی بزرگتر از این را گفتند
به ما بنمایان خدا را آشکار پس فراگرفتشان صاعقه (آتش
آسمانی) به ستمکاریشان پس برگرفتند گوساله را پس از
آنکه پیامدشان نشانیها پس درگذشتیم از آن و دادیم به
موسی فرمانروایی آشکار

۱۵۴

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ
مِيثَاقًا غَلِيظًا

و برافراشتیم بر فراز ایشان طور را به پیمانشان و بدیشان
گفتیم اندرآیید در را سجده‌کنان و گفتیم بدیشان که تجاوز
نکنید در شنبه و گرفتیم از ایشان پیمانی سخت

فَمَا نَقْضِهِمْ مِّيثَقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

۱۵۶

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا

۱۵۷

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ
وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
أَخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا
اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا

۱۵۸

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

۱۵۹

وَإِنَّ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۖ وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا

۱۶۰

فَيُظْلَمُ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ
لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا

۱۶۱

وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّوْا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

۱۶۲

لَٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا
أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ
وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ أُولَٰئِكَ
سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا

پس بشکستن ایشان پیمان خویش را و کفر ورزیدن ایشان
به آیتهای خدا و کشتنِ ایشان پیمبران را به ناحقّ و گفتنِ
ایشان که دل‌های ما است نهان در پرده بلکه مهر نهاده است
خدا بر آنها به کفرشان پس ایمان نیارند مگر اندکی

و به کفرشان و گفتارشان در باره مریم تهمتی بزرگ

و گفتارشان که ما کشتیم مسیح عیسی ابن مریم پیمبر خدا
را حالی که نکشتندش و نه به دارش آویختند بلکه مشتبّه
شد بر ایشان و همانا آنان که در او اختلاف کردند در شکی
از او هستند نیستشان بدان دانایی جز پیروی پندار حالی
که نکشتند او را به یقین

بلکه بالا بردش خدا به سوی خویش و خدا است عزّتمند
حکیم

و اگر نیست از اهل کتاب جز آنکه ایمان آورد بدو پیش از
مرگش و روز رستاخیز می‌باشد بر ایشان گواه

پس به ستمی از آنان که جهود شدند حرام کردیم بر ایشان
پاکهائی را که حلال بود برای ایشان و به بازداشتن ایشان از
راه خدا بسیاری را

و گرفتن ایشان ربا را حالی که نهی شدند از آن و خوردن
ایشان اموال مردم را به ناحقّ و آماده کردیم برای کافران
از ایشان عذابی دردناک

لیکن به دانش فرورفتگان از ایشان و مؤمنان ایمان آورند
بدانچه فرستاده شد به سوی تو و بدانچه فرستاده شده
است پیش از تو و بپای‌دارندگان نماز و دهندگان زکوّه و
ایمان‌آرندگان به خدا و روز بازپسین آنان را بزودی
دهیمشان پاداشی بزرگ

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ
بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَعَاتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ
نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ
حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

لَٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ وَبِعِلْمِهِ
وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا
لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
يَسِيرًا

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ
فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

همانا وحی فرستادیم به سوی تو چنانکه وحی فرستادیم
بسوی نوح و پیمبران پس از او و وحی فرستادیم بسوی
ابراهیم و اسماعیل و اسحق و یعقوب و اسباط و عیسی و
ایوب و یونس و هارون و سلیمان و دادیم به داود زبور را

و پیمبرانی که خواندیم داستانشان را بر تو پیش از این و
پیمبرانی که نخواندیم داستانشان را بر تو و سخن گفت خدا
با موسی سخن‌گفتنی

پیمبرانی نویددهندگان و ترسانندگان تا نباشد برای مردم
بر خدا بهانه‌ای پس از پیمبران و خدا است عزّتمند حکیم

لیکن خدا گواهی دهد بدانچه فرستاده است به سوی تو
فرستاد آن را به علم خود و فرشتگان گواهی دهند و بس
است خداوند گواه

همانا آنان که کفر ورزیدند و بازداشتند از راه خدا هر آینه
گمراه شدند گمراهی دور

همانا آنان که کفر ورزیدند و ستم کردند نیست خدا که
بیامرزیشان و نه رهبریشان کند به راهی

مگر به راه دوزخ جاودانند در آن همیشه و همانا آن است
بر خدا آسان

ای مردم همانا پیامد شما را فرستاده‌ای به حقّ از پروردگار
شما پس ایمان آرید بهتر است برای شما و اگر کفر ورزید
همانا برای خدا است آنچه در آسمانها است و زمین و خدا
است دانای حکیم

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ
وَكَلِمَتُهُ وَأَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ
وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

۴۴
نساء
۱۷۱
/۱۷۶

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

۱۷۲
۸۵ر

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدُهُمْ مِّن فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا
فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا
وَلَا نَصِيرًا

۱۷۳

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا
إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا

۱۷۴

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي
رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا

۱۷۵

ای اهل کتاب فزون نروید در کیش خود و نگوئید بر خدا
مگر حقّ جز این نیست که مسیح عیسی ابن مریم فرستاده
خدا است و سخن او که افکندش به سوی مریم و روحی
است از او پس ایمان آرید به خدا و پیمبرانش و نگوئید
سه تا بس کنید بهتر است شما را جز این نیست که خداوند
خدای یکتا است منزّه است او از آنکه وی را فرزندی باشد
او را است آنچه در آسمانها است و زمین و بس است
خداوند وکیل

هرگز سرنیچد مسیح از آنکه بنده‌ای از برای خدا باشد و نه
فرشتگان مقرب و آن کس که سرنیچد از پرستش او و
گردن فرزند بزودی گردآورد آنان را بسوی خود همگی

پس آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند بپردازد
بدیشان همه مزد ایشان را و بیفزایدشان از فضل خویش و
آنان که استنکاف ورزیدند و سرکشی کردند عذاب کند
ایشان را عذابی دردناک و نیابد برای خویش جز خدا
دوست و نه یابوری

ای مردم همانا بیامد شما را برهانی از پروردگار شما و
فرستادیم به سوی شما پرتوی آشکار

پس آنان که ایمان آوردند به خدا و چنگ زدند بدو بزودی
درآوردشان به رحمتی و فضلی از خویش و رهبریشان کند
به سوی خود به راهی راست

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ أُمِرُوا هَلَكَ
لَيْسَ لَهُمْ وَلَدٌ وَلَهُمْ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا أُثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا
تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حِظِّ
الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ

۵. مائده المائدة: سفره غذا مدنی

۱۲۰ آیه

۲۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ
الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ
إِنَّ اللَّهَ يُحْكُمُ مَا يُرِيدُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعِيرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ
فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا
يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى
الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

فتوی از تو خواهند بگو خدا فتوی دهد شما را در کلاله
(خواهران و برادران) اگر مردی بمیرد و نباشدش فرزندی
و او را خواهری باشد پس برای آن خواهر است نصف آنچه
بجای گذارده است و او ارث میبرد اگر نباشدش فرزندی و
اگر دو خواهر باشند پس ایشان را است دو ثلث آنچه به
جای گذارده است اگر باشند برادرانی مردان و زنان پس
برای مرد است مانند بهره دو زن بیان می کند خدا برای شما
نبادا گمراه شوید و خدا است به همه چیز دانا

ای آنان که ایمان آوردید وفا کنید به پیمانها حلال شده
است برای شما دامهای چهارپا مگر آنچه سروده شود بر شما
حلال ناشمرندگان شکار حالی که هستید در احرام همانا خدا
حکم می کند بدانچه می خواهد

ای آنان که ایمان آوردید روا ندارید شعارهای خدا و نه ماه
حرام را و نه قربانی و نه اشتراک قلاده دار و نه پویندگان
خانه حرام را که می جویند فضلی از پروردگار خود و
خوشنودیی و هنگامی که برون شدید از احرام پس شکار
کنید و و ندارد شما را کینه گروهی که بازداشتند شما را از
مسجد حرام بر آنکه ستم کنید و کمک کنید همدیگر را بر
نکوکاری و پرهیزکاری و کمک نکنید بر گناه و ستم و
بترسید خدا را همانا خدا است سخت شکنجه

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ
لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ
وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ
تَسْتَفْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَيسُ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ
أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ
مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

۵۰
مانده
۳
/ ۱۲۰

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا
عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ
فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

۴

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن
قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْلِفِينَ
وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ
عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

۵

حرام شد بر شما مردار و خون و گوشت خوک و آنچه نام غیر
از خدا بر آن برده شود و گلوگیر شده و کوبیده و
پرتاب شده و شاخ زده و آنچه خورند ددان مگر آنچه پاک
کنید و آنچه نزد بتان کشته شود و آنکه بخش کنید با تیرها
این است برون رفتن از فرمان خدا امروز نوید شدند آنان
که کفر ورزیدند از دین شما پس ترسید ایشان را و مرا
بترسید امروز به انجام رسانیدم برای شما دین شما را و
تمام کردم بر شما نعمتم را و پسندیدم برای شما اسلام را
کیشی پس آن کس که ناچار شود در گرسنگی ناگراینده به
سوی گناهی همانا خدا است آمرزنده مهربان

پرسندت چه چیز حلال شده است برای ایشان بگو حلال
شده است برای شما پاکیزه ها و شکار و آنچه آموختید از
ددان شکاری حالیکه پرورش دهندگان آنها باشید که
بیاموزید آنها را از آنچه آموختن خدا پس بخورید از آنچه
نگهداشتند بر شما و یاد کنید نام خدا را بر آن و بترسید
خدا را که خدا است شتاب کننده در حساب

امروز حلال شد برای شما پاکیزه ها و خوراک آنان که داده
شدند کتاب را حلال است برای شما و خوراک شما حلال
است برای آنان و زنان پارسا از ایمان آورندگان و زنان پارسا
از آنان که داده شدند کتاب را پیش از شما هرگاه دهید
بدیشان مرزدهای ایشان را حالی که پارسا باشید نه زنکاران
و نه گیرندگان یار و آن که کفر ورزد به ایمان همانا تباہ
شده است کردار او و اوست در آخرت از زیانکاران

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ
كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ
عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
وَعَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۵:
مانده
۶
۱۳۰/
۸۷ ر

وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ
إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

۷

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

۸

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

۹

ای آنان که ایمان آوردید گاهی که برخاستید به سوی نماز
بشوئید رویها و دستهای خویش را تا مرفقها (آرنجها) و
بمالید سرها و پایهای خود را تا دو قاب یا اگر جنب شدید
پس پاک کنید خود را و اگر بیمار بودید یا در سفری یا برون
آمد یکی از شما از آبریز یا با زنان در آمیختید و آب نیافتید
پس آهنگ زمینی پاک کنید سپس بمالید بر رویها و دستهای
خود از آن نخواهد خدا که سخت بر شما گیرد لیکن خواهد
که شما را پاک سازد و تمام کند بر شما نعمتش را و شاید
شکر گزاریید

و یاد آرید نعمت خدا را بر شما و پیمانش را که با شما بست
هنگامی که گفتید شنیدیم و فرمان بردیم و بترسید خدا را
که خداوند است دانا بدانچه در سینهها است

ای آنان که ایمان آوردید باشید نگهبانان یا قیامکنندگان
برای خدا گواهی به داد و وانداد شما را کین قومی بر
آنکه داد نکنید دادگری کنید که آن نزدیکتر است به
پرهیزکاری و بترسید خدا را که خدا آگاه است بدانچه
میکنید

نوید داده است خدا آنان را که ایمان آوردند و کردار
شایسته کردند ایشان را است آمرزشی و پاداشی بزرگ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

۱۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۲
حزب
۴۴
۸۸ ر

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا ۖ وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ ۖ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۱۳

فَبِمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۚ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۚ مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

و آنان که کفر ورزیدند و دروغ پنداشتند آیتهای ما را آنانند یاران دوزخ

ای آنان که ایمان آوردید یاد آرید نعمت خدا را بر شما هنگامی که آهنگ نمودند گروهی که دست به سوی شما دراز کنند پس بازداشت دستهای ایشان را از شما و بترسید خدا را و بر خدا باید توکل کنند مؤمنان

همانا برگرفت خدا پیمان بنی اسرائیل را و برانگیختیم از ایشان دوازده سردار و گفت خدا منم با شما اگر بپا داشتید نماز را و دادید زکوة را و ایمان آوردید به فرستادگان من و احترام گذاردید آنان را و وام دادید خدا را وامی نکو همانا بستم از شما زشتیهای شما را و درآرم شما را باغهایی که جاری است زیر آنها جویها پس آنکس که کفر ورزد پس از این از شما هر آینه گم کرده است راه راست را

پس بشکستن ایشان پیمان خویش را لعنتشان کردیم و گردانیدیم دلهای ایشان را سنگین که برگردانند (جابجا کنند) سخنان را از جایهای خود و فراموش کردند بخشی را از آنچه یادآوری شدند بدان و گاهی نیست که آگاه نشوی بر خیانتی از آنان مگر کمی از آنان پس درگذر از ایشان و چشم‌پوشی کن که خدا دوست دارد نیکوکاران را

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا
مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ
جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمُ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحُ ابْنُ
مَرْيَمَ وَأُمُّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

و از آنان که گفتند ما ئیم ترسایان گرفتیم پیمان ایشان را
پس فراموش کردند بخشی را از آنچه یادآوری شدند بدان
و برانگیختیم میان آنان دشمنی و کینه را تا روز قیامت و
بزودی آگهی شان دهد خدا بدانچه بودند می ساختند

ای اهل کتاب همانا بیامد شما را فرستاده ای که بیان می کند
برای شما بی شی را از آنچه بودید نهان می داشتید از کتاب و
در می گذرد از بی شی همانا بیامد شما را از خدا پرتوی و
نامه ای آشکارا

هدایت می کند خدا بدان هر که را پیرو خوشنودی او باشد
به راه های آشتی (و آرامش) و برون می برد ایشان را از
تاریکی ها به سوی روشنائی به اذن خود و رهبریشان می کند
به راهی راست

همانا کفر ورزیدند آنان که گفتند خدا او مسیح فرزند مریم
است بگو که را دستی بر خدا است اگر خواهد نابود کند
مسیح فرزند مریم و مادرش را و هر که در زمین است
همگی و خدا را است فرمانروائی آسمانها و زمین و آنچه
میان آنها است می آفرد هر چه خواهد و خدا است بر هر چیز
توانا

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّوهُ ۖ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ ۖ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

۵۰
مانده
۱۸
/۱۲۰

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰۤى فِتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَآءَنَا مِنْ بَشِيْرٍ وَلَا نَذِيْرٍ ۚ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ وَنَذِيْرٌ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰۤى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

۱۹

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَقَوْمُ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلٰیكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْبِيَآءَ وَجَعَلَ لَكُم مَّلٰوِكًا وَّءَاتٰكُم مَّا لَمْ يُوْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ

۲۰
۸۹

يَقَوْمُ اَدْخُلُوْا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوْا عَلٰۤى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ

۲۱

قَالُوْا يٰمُوسٰى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبّٰرِيْنَ وَاِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنْ يَخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا دَاخِلُوْنَ

۲۲

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخٰفُوْنَ اللّٰهَ عَلٰیْهِمَا اَدْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَانْتَكَمْ غَلِبُوْنَ ۚ وَعَلٰى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ

۲۳

گفتند جهودان و ترسایان مائیم فرزندان خدا و دوستان او بگو پس چرا عذاب کند شما را به گناهانتان بلکه شما را بشری از آنکه بیافرید بیمارزد برای هر که خواهد و عذاب کند هر که را خواهد و از آن خدا است پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است و به سوی او است بازگشت

ای اهل کتاب همانا پیامد شما را فرستاده ما بیان می‌کند برای شما پس از فترتی از پیمبران تا نگوئید نیامد ما را امیددهنده و بیم‌دهنده همانا آمد شما را نویددهنده‌ای و ترساننده‌ای و خدا است بر همه چیز توانا

و هنگامی که گفت موسی به قوم خود ای قوم من یاد آرید نعمت خدا را بر شما هنگامی که قرار داد در شما پیمبرانی و گردانید شما را پادشاهانی و ارزانی داشت به شما آنچه را نداد به کسی از جهانیان

ای قوم من اندر آئید سرزمین مقدسی را که خدا برای شما نوشت و برنگردید بر پشت‌های خود تا بازگردید زیانکاران

گفتند ای موسی همانا در آئند گروهی سرکش و هرگز ما در آن نرویم تا برون آیند از آن سپس گاهی که برون آمدند از آن مائیم درآیندگان

گفتند دو تن از آنان که می‌ترسیدند و خدا بر ایشان انعام کرده بود درآئید بر ایشان درگاه را که هرگاه درون شدید همانا شما را پیروزمندان و بر خدا تکیه کنید اگر هستید مؤمنان

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ
الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ
مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا
يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ
لَأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ
الْخَاسِرِينَ

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ ۖ كَيْفَ يُورِي
سَوْءَةَ أَخِيهِ ۖ قَالَ يُوزِلَتْنِي آعَاجُزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُوْرِي سَوْءَةَ أَخِي ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ

گفتند ای موسی هرگز در آن نشویم هیچگاه تا آنان در آنند
پس برو تو و پروردگار خود و نبرد کنید که مائیم در اینجا
نشستگان

گفت پروردگارا مالک نیستم من جز خود و برادرم را پس
جدائی افکن میان ما و گروه نافرمانان

گفت همانا آن حرام است بر ایشان چهل سال سرگردان
مانند در زمین پس دریغ نخور بر گروه نافرمانان

و بخوان بر ایشان داستان فرزندان آدم را به حق هنگامی
که قربان کردند پس پذیرفته شد از یکیشان و پذیرفته
نشد از دیگری گفت همانا می‌کشمت گفت جز این نیست که
می‌پذیرد خدا از پرهیزکاران

اگر دست فراسوی من آری که بکشی مرا دراز نکنم دستم
را به تو تا تو را بکشم همانا می‌ترسم من خداوند را
پروردگار جهانیان

همانا می‌خواهم که برگیری گناه من و گناه خویش را تا شوی
از یاران آتش و این است پاداش ستمگران

پس بیاراست برای او دلش کشتن برادر خویش را پس
کشت او را و گردید از زیانکاران

پس برانگیخت خدا کلاغی که می‌کاوید در زمین تا
بنمایاندش چگونه نهان سازد پیکر برادر خویش را گفت ای
وای بر من آیا عاجز شدم از آنکه مانند این غراب باشم که
نهان کنم پیکر برادر خویش را پس گشت از پشیمانان

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا
بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا
وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ
لَمُسْرِفُونَ

۵:
مانده
۳۲
/۱۲۰

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ
فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۳۳

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۳۴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۳۵
را ۹۱

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۳۶

برای این نوشتیم بر بنی اسرائیل که هر کس بکشد تنی را
نه در برابر تنی یا تبهکاری در زمین مانند آن است که
بکشد مردم را همگی و آن کس که زنده سازدش گوئیا
زنده ساخته است مردم را همگی و همانا پیامدشان
فرستادگان ما به نشانیها سپس بسیاری از ایشانند پس از
این در زمین اسرافکنندگان

همانا پاداش آنان که با خدا و رسولش بستیزند و راه
تبهکاری در زمین پویند (به تبهکاری در زمین کوشند) آن
است که به سختی کشته شوند یا به دار آویخته شوند یا به
سختی بریده شود دستها و پایهای ایشان از برابر یکدیگر یا
رانده شوند از زمین این است برای ایشان خواری در دنیا
و ایشان را است در آخرت عذابی سنگین

مگر آنان که توبه کردند پیش از آنکه بر ایشان دست یابید
پس بدانید که خداوند است آمرزنده مهربان

ای آنان که ایمان آوردید بترسید خدا را و بجوئید به سوی
او دستاویزی و کوشش کنید (جهاد کنید) در راه او شاید
رستگار شوید

همانا آنان که کفر ورزیدند اگر برای ایشان باشد آنچه در
زمین است همگی و مانند آن با آن تا عوض خود دهند از
عذاب روز قیامت پذیرفته نشود از ایشان و ایشان را است
عذابی دردناک

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنَكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

خواهند برون روند از آتش و نیستند برون روندگان از آن و ایشان را است عذابی پاینده

مرد دزد و زن دزد را ببرید دستهای آنان را کیفری بدانچه خود فراهم کردند شکنجه‌ای از نزد خدا و خدا است عزتمند حکیم

ولی آن کس که توبه کند پس از ستمگریش و شایستگی گزیند بپذیرد خدا توبه او را و خدا است آمرزنده مهربان

آیا ندانستی که خدای را است پادشاهی آسمانها و زمین عذاب کند هر که را خواهد و بیمارزد هر که را خواهد و خداوند است بر هر چیز توانا

ای پیامبر اندوه‌گینت نکند آنان که می‌شتابند در کفر از آنان که گویند ایمان آوردیم با دهانهای خود ولی ایمان نیاورده است دل‌های ایشان و از آنان که جهودند شنوندگانند دروغ را شنواندگانند برای گروهی دیگر که نیامدند تو را برمی‌گردانند کلمات را پس از جایگاه‌های آن گویند اگر داده شدید این را بگیریدش و اگر داده نشدیدش پس بترسید و کسی که خدا خواهد آزمایش وی را هرگز مالک نیستی برای او از خدا چیزی را آنانند که نخواستند خدا پاک ساختن دل‌های ایشان را آنان را است در دنیا خواری و آنان را است در آخرت عذابی بزرگ

سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلْحَقِّ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۖ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا ۖ وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

۵:
مانده
۴۲
/۱۲۰

۴۳

وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْا اللَّهَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

۴۴
۹۲۰

وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ۚ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ ۖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

۴۵

شنوندگانند دروغ را خورندگانند رشوت را اگر آمدند تو را پس حکم کن میان ایشان یا روی گردان از ایشان و اگر روی گردانی از ایشان همانا آسیب نرسانند به چیزی و هرگاه حکم کنی پس حکم کن میان ایشان به داد همانا خدا دوست دارد دادگران را

چگونه تو را به داوری گزینند حالی که نزد ایشان است تورات که در آن است حکم خدا سپس پشت می‌کنند پس از آن و نیستند آنان مؤمنان

همانا فرستادیم تورات را در آن رهبری و روشنائی حکم می‌کنند بدان پیمبرانی که اسلام آوردند برای آنان که جهود شدند و علماء عاملین و دانشمندان بدانچه نگهبان آن شدند از کتاب خدا و بودند گواهانی بر آن پس تترسید مردم را و بترسید مرا و نفروشید آیتهای مرا به بهائی اندک و کسی که حکم نکند بدانچه خدا فرستاده است آنانند کافران

و نوشتیم بر ایشان در آنکه جان برابر جان و چشم برابر چشم و بینی برابر بینی و گوش برابر گوش و دندان برابر دندان و زخمها برابر است پس کسی که تصدق کند بدان همانا آن زداينده گناهان او است و آن کس که حکم نکند بدانچه خدا فرستاده است آنانند ستمگران

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ ۖ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

۵۰
مانده
۴۶
/۱۲۰

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۖ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

۴۷

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُم شَرْعَةً وَمِنْهَا جَا ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۚ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

۴۸

وَأَن اْحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَم أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

۴۹

أَفْحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

۵۰

و از پی ایشان فرستادیم عیسی بن مریم را تصدیق‌کننده آنچه پیش روی اوست از تورات و بدو دادیم انجیل را که در آن بود راهنمائی و روشنائی و تصدیق‌کننده آنچه پیش روی اوست از تورات و رهبری و اندرزی برای مؤمنان

و باید حکم کنند انجیلیان بدانچه فرستاده است خدا در آن و آن کس که حکم نکند بدانچه فرستاده است خدا آنانند تبهکاران

فرستادیم بر تو کتاب را به حق تصدیق‌کننده آنچه پیش روی اوست از کتاب و نگهبانی بر آن پس حکم کن میان ایشان بدانچه خدا فرستاد و پیروی مکن آرزوهای ایشان را که متجاوز است از آنچه پیامده است تو را از حق برای هر کدام قرار دادیم راه و روشی و اگر می‌خواست خدا می‌گردانید شما را یک ملت لیکن تا بیازماید شما را در آنچه به شما داده است پس بشتابید به سوی نیکیها به سوی خدا است بازگشت شما همگی سپس آگهی دهد شما را بدانچه بودید در آن اختلاف‌کنندگان

و آنکه حکم کن میان ایشان بدانچه فرستاد خدا و پیروی منما هوسهای ایشان را و بترس از ایشان که نبادا بفریبندت از پاره آنچه خدا فرستاده است به سوی تو پس اگر پشت کردند بدانکه می‌خواهد خدا آنکه بگیرد ایشان را به پاره‌ای از گناهانشان و همانا بسیاری از مردمند نافرمانان

آیا دستور جاهلیت را خواهند و کیست نکوتر از خدا در دستور برای گروهی که یقین دارند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَآءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنَّهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ
نَحْشَىٰ أَن تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ
مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فَأَصْبَحُوا
خَاسِرِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ
عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ
لَآئِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

وَمَن يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ
الْغَالِبُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُوءًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ
أَوْلِيَآءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مُّؤْمِنِينَ

۵۲

۵۳

۵۴

۵۵

۵۶

۵۷
۹۴ ر

ای آنان که ایمان آوردید نگیرید جهودان و ترسایان را
دوستانی برخی از ایشانند دوستان برخی و کسی که دوستی
کند با آنان از شما هر آینه او از آنان است همانا خدا
هدایت نکند گروه ستمگران را

بینی آنان را که در دلهاشان بیماری است می‌شتابند در
ایشان گویند ترسیم به ما رسد پیشامدی امید است خدا
بیارد پیروزی یا امری را از نزد خویش چنان که بگردند از
آنچه در دلهای خود نهان می‌داشتند پشیمان

گویند کسانی که ایمان آوردند آیا اینانند آنان که سوگند
یاد نمودند به سوگندهای سخت خویش که ایشانند با شما
تباه شد کارهای ایشان و شدند زیانکاران

ای آنان که ایمان آوردید هر کس بازگردد از شما از دین
خود بزودی بیارد خدا قومی را که دوستش دارند و
دوستشان دارد فروتنان برابر مؤمنان گردن فرازان بر
کافران بکوشند در راه خدا و تترسند سرزنش سرزنشگری
را این است فضل خدا که دهدش به هر که خواهد و خدا
است گشایشمند دانا

جز این نیست که دوست شما خدا است و رسول او و آنان
که ایمان آوردند آنان که بپای دارند نماز را و بدهند زکوه
را حالی که ایشانند رکوع‌گزاران

و آنکس که دوستی کند با خدا و پیمبرش و آنان که ایمان
آوردند همانا حزب خدا است پیروزمندان

ای آنان که ایمان آوردید نگیرید آنان را که دین شما را
ریشخند و بازیچه گرفتند از آنان که داده شدند کتاب را
پیش از شما و کافران و دوستانی و بترسید خدا را اگر
هستید مؤمنان

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوعًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

۵۹

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِقُونَ

۶۰

قُلْ هَلْ أَنْبِئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

۶۱

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ؕ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

۶۲

وَتَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۶۳

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

۶۴

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

و هنگامی که بانگ برآرید برای نماز گیرندش مسخره و بازیچه این بدان است که آنانند گروهی نابردار

بگو ای اهل کتاب آیا کینه جوئید از ما جز آنکه ایمان آوردیم به خدا و آنچه بر ما فرستاده شده و آنچه فرستاده شده است از پیش و همانا بیشتر شمائید نافرمانان

بگو آیا خبر دهم شما را به بدتر از این پاداشی از نزد خدا آنکس که دور کردش خدا و خشم بر او گرفت و قرار داد از ایشان میمونان و خوکان و پرستندگان سرکش آنانند بدترین در جایگاه و گمراشته از راه راست

و هرگاه شما را آیند گویند ایمان آوردیم حالی که با کفر درون رفتند و با آن برون آمدند و خدا است دانانتر بدانچه نهان می‌سازند

بینی بسیاری را از ایشان پیشی می‌گیرند بر همدیگر در شتافتن به سوی گناه و ستمگری و خوردنشان رشوت را چه زشت است آنچه بودند می‌کردند

چرا نهیشان نمی‌کنند خداپرستان و دانشمندان از گفتنشان گناه را و خوردنشان رشوت را چه زشت است آنچه بودند می‌ساختند

گفتند جهودان دست خدا بسته به زنجیر است به زنجیر بسته باد دستهای آنان و لعنت بر آنان باد بدانچه گفتند بلکه دستهای او است باز می‌بخشد هرگونه خواهد و همانا می‌افزاید بسیاری از آنان را آنچه فرستاده شد بسوی تو از پروردگارت سرکشی و کفر و افکندیم میان ایشان دشمنی و کینه را تا روز قیامت هرگاه بیفزوند آتشی را برای جنگ فرونشاندش خدا و بکوشند به تبهکاری در زمین و خدا دوست ندارد تبهکاران را

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

اگر آنکه اهل کتاب ایمان می‌آوردند و پرهیزکاری می‌کردند
هرآینه می‌سترديم از ایشان گناهان ایشان را و
درمی‌آوردیمشان به باغستان نعمت

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ
رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ
مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

و اگر بپای می‌داشتند تورات و انجیل و آنچه را فرستاده
شده است به سوی ایشان از پروردگارشان همانا می‌خوردند
از بالای سر و از زیر پایهای خود ایشانند گروهی میانه‌رو و
بسیاری از ایشان زشت است آنچه می‌کنند

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ
فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ای پیامبر ابلاغ کن آنچه را فرود آمد بر تو از پروردگارت و
اگر نکنی نرسانده باشی پیام او را و خدا نگه می‌دارد از
مردم همانا خدا هدایت نکند گروه کافران را

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

بگو ای اهل کتاب نیستید بر چیزی تا بپای دارید تورات و
انجیل را و آنچه فرود آمده است بر شما از پروردگار شما و
هرآینه بیفزاید بسیاری از ایشان را آنچه فرود آمده است
بر تو از پروردگارت سرکشی و کفر پس اندوهگین نباش بر
گروه کافران

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ
ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

همانا آنکه ایمان آوردند و آنان که جهود شدند و صابیان و
ترسایان هر کس ایمان آرد به خدا و روز بازپسین و کردار
شایسته کند نیست بر ایشان بیمی و نه اندوهگین شوند

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا كُلَّمَا
جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا
يَقْتُلُونَ

همانا گرفتیم پیمان بنی‌اسرائیل را و فرستادیم بسوی آنان
پیمرانی هرگاه می‌آمدشان پیمری بدانچه هوس نمی‌کرد
دلهای ایشان گروهی را دروغگو شمردند و کشتند گروهی را

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

پنداشتند نخواهد بود آزمایشی پس کور شدند و کر شدند سپس پذیرفت توبه ایشان را خدا پس کور شدند و کر گردیدند بسیاری از ایشان و خدا بینا است بدانچه می‌کنند

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

همانا کفر ورزیدند آنان که گفتند خدا مسیح فرزند مریم است حالی که گفت مسیح ای بنی‌اسرائیل پرستش کنید خدا پروردگار من و پروردگار شما را همانا کسی که شرک ورزد به خدا حرام کرده است بر او بهشت را و جایگاه او است آتش و نیست ستمکاران را یارانی

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

همانا کفر ورزیدند آنان که گفتند خدا سیمین سه تا است حالی که نیست خداوندی جز خدای یکتا و اگر دست بردارند از آنچه گویند هر آینه برسد آنان را که کفر ورزیدند از ایشان عذابی دردناک

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

چرا بازنگردند بسوی خدا و از او آمرزش نخواهند و خدا است آمرزنده مهربان

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظِرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَتَى يُؤْفَكُونَ

نیست مسیح پسر مریم جز پیمبری که بگذشت پیش از او پیمبرانی و مادرش زنی است راستگو بودند می‌خوردند خوراک را بنگر چگونه برای ایشان بیان کنیم آیتها را سپس بنگر کجا به دروغ رانده می‌شوند

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بگو آیا پرستش کنید جز خدای آنچه را ندارد برای شما زیان و نه سودی و خدا است شنونده دانا

قُلْ يَٰأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُواْ فِى دِينِكُمْ غَيْرَ ٱلْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُواْ أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّواْ مِن قَبْلُ وَأَضَلُّواْ كَثِيرًا وَضَلُّواْ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ

لُعِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ مِن بَنَى إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْاْ وَكَانُواْ يَعْتَدُونَ

كَانُواْ لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُواْ يَفْعَلُونَ

تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ ٱللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِى ٱلْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ

وَلَوْ كَانُواْ يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلنَّبِىِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا ٱتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَآءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَلَسِقُونَ

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ ٱلنَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلْيَهُودَ وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُواْ وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱلَّذِينَ قَالُواْ إِنَّا نَصْرَىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرَهْبَانًا وَٱنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

بگو ای اهل کتاب فزون نروید در دین خود به ناحق و پیروی نکنید خواسته‌های گروهی را که گمراه شدند از پیش و گمراه کردند بسیاری را و گم شدند از راه راست

لعنت شدند آنان که کفر ورزیدند از بنی‌اسرائیل بر زبان داود و عیسی ابن مریم این بدان است که نافرمانی کردند و بودند تجاوزکنندگان

بودند دست برنمی‌داشتند از زشتی که می‌کردند چه زشت است آنچه بودند می‌کردند

بینی بسیاری از ایشان را دوستی می‌کنند با آنان که کفر ورزیدند چه زشت است آنچه پیش آورده است برای ایشان نفوسشان که خشم گرفت خدا بر ایشان و در عذابند جاودانان

و اگر اینان ایمان می‌آوردند به خدا و پیمبر و آنچه فرستاده شده است بسوی او نمی‌گرفتندشان دوستانی لیکن بسیاری از ایشانند نافرمانان

همانا بیابى سخت‌ترین مردم را در دشمنى با آنان که ایمان آوردند جهودان و آنان که مشرک شدند و همی یابى هر آینه نزدیکترین مردم را در دوستی با آنان که ایمان آوردند کسانی که گویند ما ئیم ترسایان این بدان است که از ایشانند کشیشان و صومعه‌نشینانی و آنکه ایشان کبر نمی‌ورزند

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

۸۴

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

۸۵

فَأَثَبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

۸۶

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

۸۷
۹۷ ر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

۸۸

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِء مُؤْمِنُونَ

۸۹

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ ۖ فَكَفَرْتُمْ ۖ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَٰلِكَ كَفَرَةٌ ۚ أَيْمَانُكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و گاهی که بشنوند آنچه را فرود آمده است بر پیمبر بینی دیدگانشان را اشک ریزد بدانچه شناخته‌اند از حق گویند پروردگارا همانا ایمان آوردیم پس بنویس ما را با گواهان

و چه شود ما را ایمان نیاریم به خدا و آنچه بیامد ما را از حق حالی که طمع داریم که درآرد ما را پروردگار ما با گروه شایستگان

پس پاداششان داد خدا بدانچه گفتند باغهایی که روان است زیر آنها جویها جاودانان در آن و این است پاداش نکوکاران

و آنان که کفر ورزیدند و دروغ پنداشتند آیتهای ما را آنانند یاران دوزخ

ای آنان که ایمان آوردید حرام نکنید پاکهای آنچه را حلال کرده خدا برای شما و تجاوز نکنید که خدا دوست ندارد تجاوزکنندگان را

و بخورید از آنچه روزی داد شما را خدا حلال پاکیزه و بترسید خداوندی را که شما نید بدو ایمان‌آوردندگان

نگیرد شما را خدا به یاوه در سوگندهای شما و لیکن بگیرد شما را به بستن سوگندها پس کفاره آن خوراک ده تن بینوا است از میانه آنچه خوراک دهید خانواده خود را یا پوشاک آنان یا آزادکردن یک بنده و آنکس که ندارد پس روزه سه روز این است کفاره سوگندهای شما هرگاه سوگند خوردید و نگهدارید سوگندهای خویش را چنین بیان کند خدا برای شما آیتهای خود را شاید شکر گزاریید

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحُمُرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ
وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ

۹۱

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي
الْحُمُرِ وَالْمَيْسِرِ وَيُضِدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

۹۲

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۹۳

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا
طَعَمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا
وَعَمِلُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

۹۴
۹۸ر

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَبْلُوَنَكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ
بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۹۵

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَن
قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَرَةٌ
طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكِ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِه
عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

ای آنان که ایمان آوردید جز این نیست که باده و قمار و
بتان و تیرها پلیدی است از کردار شیطان پس دوری
گزینید از آن شاید رستگار شوید

جز این نیست که خواهد شیطان آنکه بیفکند میان شما
دشمنی و کینه را در باده و قمار و بازدارد شما را از یاد خدا
و از نماز پس آیا هستید دست‌بردارندگان

فرمان برید خدا را و فرمان برید پیمبر را و بترسید پس
اگر پشت کردید بدانید که بر فرستاده ما است همانا
رساندن آشکار

نیست بر آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند
باکی در آنچه بخورند اگر پرهیزکاری کنند و ایمان آرند و
کردار شایسته کنند پس پرهیز کنند و ایمان آورند سپس
پرهیز کنند و نیکی کنند و خدا دوست دارد نکوکاران را

ای آنان که ایمان آوردید همانا بیازماید شما را خدا به چیزی
از شکار که دریابدش دستهای شما و نیزه‌های شما تا بداند
خدا آن را که می‌ترسدش در نهان پس هر کس تجاوز کند
پس از این او را است عذابی دردناک

ای آنان که ایمان آوردید نکشید شکار را حالی که در جامه
احرامید و آنکس که بکشد آنرا از شما دانسته و خواسته
پس کیفری مانند آنچه کشته است از دامهای چهارپا که
داوری بدان کند دو تن دادگر از شما قربانی رسیده به
کعبه یا کفاره خوراک بینوایان یا برابر آن روزه تا بچشد کیفر
کار خود را درگذشت خدا از آنچه گذشت و آنکس که
بازگردد انتقام کشد از او خدا و خداست عزتمند انتقام‌جوی

أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ مَتَّعَا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ
وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

حلال است برای شما شکار دریا و خوراک آن بهره‌ای برای
شما و کاروان و حرام است بر شما شکار دشت مادامی که
در لباس احرامید و بترسید خداوندی را که بسوی او
گردآورده شوید

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَيْدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

گردانید خدا کعبه آن خانه محترم را ایستادگی برای مردم
و ماه محترم را و قربانی و دامهای قلاده بگردن را این تا
بدانید خدا می‌داند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و
آنکه خدا است به هر چیز دانا

أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بدانید که خدا است سخت‌شکنجه و آنکه خدا است به هر
آمرزنده مهربان

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
تَكْتُمُونَ

نیست بر پیغمبر جز رساندن و خدا می‌داند آنچه آشکار و
آنچه نهان کنید

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ
الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

بگو یکسان نیستند پلید و پاکیزه اگر چه تو را شگفت آید
فراوانی پلید پس بترسید خدا را ای خردمندان شاید
رستگار شوید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَ لَكُمْ
تَسْؤُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ تُبَدَ
لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

ای آنان که ایمان آوردید نپرسید از چیزهایی که اگر فاش
شود برای شما بد آید شما را و اگر بپرسید از آنها هنگامی
که فرود آید قرآن فاش شود برای شما درگذشت خدا از
آنها و خدا است آمرزنده بردبار

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ

همانا پرسیدند آنها را گروهی پیش از شما پس گردیدند
بدانها کافران

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ
وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

قرار نداده است خدا «بحیره» و نه «سائبه» و نه «وصيله»
و نه «حامي» لیکن آنان که کفر ورزیدند می‌بندند بر خدا
دروغ را و بیشتر ایشان بخرد در نمی‌یابند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عَابَاءَنَا أُولَٰئِكَ عَابَهُمُ لَا
يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ
ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ
الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ ءَاخِرَانِ
مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ
مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ إِنْ أُرْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا
نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الْآثِمِينَ

فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخِرَانِ يُقْرَمَانِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَا فَيُقْسِمَانِ
بِاللَّهِ لَشَهَدَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا أَعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا
لَّمِنَ الظَّالِمِينَ

ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَن يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهَهَا أَوْ يَخَافُوا أَن تُرَدَّ
أَيْمَنُ بَعْدَ أَيْمَنِهِمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

و اگر گفته شود بدیشان بیایید بسوی آنچه خدا فرستاده
است و بسوی پیمبر گویند بس است ما را آنچه یافتیم بر
آن پدران خویش را اگرچه پدران ایشان ندانند چیزی را و
نه راه برند

ای آنان که ایمان آوردید بر شما باد خود شما زیان نرساند
شما را آنکو گمراه شده است اگر هدایت یافته‌اید به سوی
خدا است بازگشت شما همگی پس آگهی‌تان دهد بدانچه
بودید می‌کردید

ای آنان که ایمان آوردید گواهی میان شما گاهی که برسد
یکی از شما را مرگ به هنگام وصیت دو عدالتمند از شما یا
دو تن دیگر از غیر شما اگر سفر کردید در زمین پس رسید
شما را پیش آمد مرگ بازدارید آنان را پس از نماز تا
سوگند یاد کنند به خدا اگر گمان بد بردید که نفروشیمش
به هیچ بهائی اگرچه باشد خویشاوند و پنهان ننمائیم شهادت
خدا را همانا مائیم در آن هنگام از گناهکاران

و اگر اطلاع حاصل شد که آنان مستوجب گناهی شدند پس
دو دیگر جانشین آنان شوند از آنان که مستوجب شدند بر
ایشان آن دو نخستین (یا آن دو سزاوارتران) پس سوگند
یاد کنند به خدا که گواهی ما درست‌تر است از گواهی آنان
و تجاوز ننمودیم که مائیم در آن هنگام از ستمکاران

این است نزدیکتر که بیارند گواهی را بر گونه آن یا بترسند
که ردّ شود سوگندهائی پس از سوگندهای ایشان و بترسید
خدا را و بشنوید و خدا هدایت نکند گروه نافرمانان را

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

نهانها

روزی که گردآرد خدا پیامبران را پس گوید چه چیز پاسخ داده شدید گویند نیست علمی ما را همانا توئی تو داننده

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ
وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي
فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ
وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي
إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ إِنَّا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

۱۱۰

و هنگامی که وحی فرستادم بسوی حواریون که ایمان آرید به من و به فرستاده من گفتند ایمان آوردیم و گواه باش که مانیم مسلمانان

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرُسُولِي قَالُوا
ءَامَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

۱۱۱

هنگامی که گفتند حواریون ای عیسی ابن مریم آیا تواند پروردگار تو بفرستد بر ما سفره خوراکی از آسمان گفت بترسید خدا را اگر هستید مؤمنان

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ
أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

۱۱۲

گفتند خواهیم از آن خوریم و مطمئن گردد دلهای ما و بدانیم که راست گفته‌ای با ما و باشیم بر آن از گواهان

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ
صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ

۱۱۳

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ
وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ
فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا
يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ
عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ
أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ وَإِنْ تُعْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

گفت عیسی بن مریم بار خدایا پروردگارا بفرست بر ما خوان
خوراکی از آسمان که عیدی باشد برای آغاز ما و انجام ما و
آیتی از تو و روزی ده به ما و تویی بهترین روزی‌دهندگان

گفت خدا هرآینه فرستنده‌ام آن را بر شما تا هر کس کفر
ورزد پس از آن از شما عذابش کنم بدانسان که عذاب
نکنم بدان هیچکس را از جهانیان

و هنگامی که گفت خدا ای عیسی بن مریم آیا تو گفتی به
مردم که بگیرید من و مادرم را خدایانی جز خداوند گفت
منزهی تو نرسد مرا که گویم آنچه را سزاوار من نیست اگر
می‌گفتمش همانا می‌دانستیش می‌دانی آنچه را در نهاد من
است و ندانم آنچه را در نهان تو است همانا تویی تو دانای
نهانها

نگفتم بدیشان جز آنچه مرا فرمودی که پرستش کنید خدا
را پروردگار من و پروردگار شما و بودم گواه بر ایشان
مادامی که بودم در ایشان تا هنگامی که مرا برگرفتی تو
مراقب ایشان بودی و تویی بر همه چیز گواه

اگر عذابشان کنی ایشانند بندگان تو و اگر بیامرزیشان
همانا تویی عزتمند حکیم

گفت خدا این است روزی که سود دهد راستگویان را
راستی ایشان آنان را است باغهایی که جاری است زیر آنها
جویها جاودانند در آن همیشه خوشنود است خدا از ایشان
و خوشنودند از او این است رستگاری بزرگ

خدای را است پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در آنها است
و او است بر همه چیز توانا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ۖ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

۱
۱۰۲۲

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا ۖ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى
عِنْدَهُ ۖ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

۲

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ
وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

۳

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ ءَايَةٍ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
مُعْرِضِينَ

۴

فَقَدْ كَذَبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَأُ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۵

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي
الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمْكِنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ
مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخِرِينَ

۶

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

۷

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَفُضِيَ الْأَمْرُ
ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ

۸

سپاس خداوندی را که آفرید آسمانها و زمین را و قرار داد
تاریکیها و روشنایی را پس آنان که کفر ورزیدند به
پروردگار خویش شرک همی‌ورزند

اوست آنکه آفرید شما را از گل پس گذارد سرآمدی را و
سرآمدی نامبرده نزد او است سپس شما تردید می‌کنید

و او است خدا در آسمانها و در زمین می‌داند نهان و آشکار
شما را و می‌داند آنچه را فراهم آرید

و نمی‌آیدشان آیتی از آیت‌های پروردگارشان جز آنکه باشند
از آن روی گردانان

همانا دروغ پنداشتند حق را گاهی که پیامدشان پس بزودی
بیایدشان خبرهای آنچه بودند بدان استهزاءکنندگان

آیا نبینند بسا هلاک کردیم پیش از آنان قرن‌هایی که
توانائیشان دادیم در زمین آنچه توانائیتان ندادیم و
فرستادیم آسمان را بر ایشان ریزاریز و گردانیدیم جویها را
روان از زیر ایشان پس نابودشان نمودیم به گناهانشان و
آوردیم از نو پس از ایشان قرن‌هایی دگران

و اگر می‌فرستادیم بر تو نامه‌ای در کاغذی که می‌سودندش
با دست‌های خویش هرآینه می‌گفتند آنان که کفر ورزیدند
نیست این جز جادویی آشکار

و گفتند چرا فرو نیامده است بر او فرشته‌ای و اگر
می‌فرستادیم فرشته‌ای هرآینه می‌گذشت کار پس مهلت
داده نمی‌شدند

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبَسُونَ

۱۰

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

۱۱
۱۰۳

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

۱۲

قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعََنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۱۳
حزب
۵۲

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۱۴

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۱۵

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

۱۶

مَنْ يُصِرْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

۱۷

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱۸

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

و اگر می‌گردانیدیمش فرشته‌ای همانا می‌گردانیدیمش مردی و همی پوشانیدیم بر او آنچه را می‌پوشند

و همانا استهزاء شد به پیمبرانی که پیش از تو بودند پس فرود آمد بدانان که مسخره کردند از ایشان آنچه بودند بدان استهزاءکنندگان

بگو بگردید در زمین پس بنگرید چگونه بوده است فرجام تکذیب‌کنندگان

بگو از آن کیست آنچه در آسمانها است و زمین بگو از آن خدا نوشت بر خویشان رحمت را که گردآورد شما را بسوی روز رستاخیز نیست تردیدی در آن آنان که زیانمند کردند خویشان را ایمان نمی‌آورند

و از آن وی است آنچه آرمیده است در شب و روز و او است شنوای دانا

بگو آیا جز خدا را برگیرم دوستی آفریننده آسمانها و زمین و او می‌خوراند و خورانده نشود بگو همانا مأمور شدم که نخستین اسلام‌آورنده باشم و نباش البته از شرک‌آورندگان

بگو همانا می‌ترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را از عذاب روزی بزرگ

آن کس که گردانیده شود از او در آن روز همانا رحم بدو کرده و آن است رستگاری آشکار

و اگر برساندت خدا رنجی پس نیست بازگیرنده آن جز او و اگر رساندت به خیری پس او است بر همه چیز توانا

و او است نیرومند بر فراز بندگان خویش و او است حکیم دانا

قُلْ أَىُّ شَىْءٍ أَكْبَرُ شَهَدَةً ۖ قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ ۚ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ
لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ ءَالِهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا
هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّى بَرِئٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ ۚ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ
شُرَكَاءُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا
مُشْرِكِينَ

أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ ءَايَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا
إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ ۚ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا
نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

بگو چه چیز بزرگتر است در گواهی بگو خدا گواه است میان
من و شما و وحی شده است بسوی من این قرآن تا بترسانم
بدان شما را و هر که را برسد آیا گواهی دهید که با خدا
است خدایان دیگری بگو گواهی ندهم بگو جز این نیست
که او است خداوند یکتا و همانا بیزارم از آنچه شرک
می‌ورزید

آنان که دادیمشان کتاب را بشناسندش چنانکه بشناسند
فرزندان خود را آنان که زیانمند کردند خویشان را ایمان
نیارند

و کیست ستمگرتر از آنکه ببندد بر خدا دروغی یا دروغ
پندارد آیت‌های او را همانا رستگار نشوند ستمگران

و روزی که گردشان آریم همگی پس گوئیم بدانان که شرک
ورزیدند کجا است شریکان شما آنان که بودید می‌پنداشتید

پس نبود نیرنگ آنان جز آنکه گفتند به خدا سوگند
پروردگار ما که نبودیم شرک‌ورزندگان

بنگر چگونه دروغ گفتند بر خویشان و گم شد از ایشان
آنچه بودند دروغ می‌بستند

و از ایشان است آنکه گوش فرا می‌دهد بسوی تو و قرار
دادیم بر دل‌های ایشان پرده‌هائی از آنکه دریابندش و در
گوش‌های ایشان سنگینی و اگر بینند هر آیتی را ایمان نیارند
بدان تا گاهی که آیندت ستیزه‌کنان با تو گویند آنان که کفر
ورزیدند نیست این جز افسانه‌های پیشینیان

و ایشان نهی کنند از آن و دوری گزینند از آن و نابود نکنند
جز خویشان را و نمی‌دانند

و ای کاش می‌دیدى گاهى را که بازداشت شدند بر آتش
گفتند کاش برگردانیده می‌شدیم و دروغ نمی‌شمردیم
آیت‌های پروردگار خود را و می‌شدیم از مؤمنان

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا
نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

۲۹

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

۳۰

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا
بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

۳۱
۱۰۵۵

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرْتَنَّا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا وَهُمْ
يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

۳۲

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

۳۳

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا
يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

۳۴

وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا
وَأُودُوا حَتَّىٰ أَتَتْهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ
جَاءَكَ مِنْ نَبَائِ الْمُرْسَلِينَ

۳۵

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ أُسْطِطِعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ
نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ
اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

بلکه آشکار شد برای ایشان آنچه پنهان کرده بودند از پیش
و اگر بازگردانیده شوند همانا برگردند بدانچه نهی شدند از
آن و هر آینه آنانند دروغگویان

گفتند نیست آن جز زندگانی دنیای ما و نیستیم ما
برانگیختگان

و کاش می‌دیدید گاهی را که بازداشت شدند پیشگاه
پروردگارشان گوید آیا نیست این به حق گویند بلی سوگند
به پروردگار ما گوید پس بچشید عذاب را بدانچه بودید کفر
می‌ورزیدید

همانا آیان کردند آنان که دروغ شمردند ملاقات خدا را تا
گاهی که بیامدشان قیامت ناگهان گفتند دریغ ما را بدانچه
کوتاهی کردیم در آن و حمل کنند بارهای خود را بر پشتهای
خویش چه زشت است آنچه بار برمی‌دارند

و نیست زندگانی دنیا جز بازیچه و هوسرانی و همانا خانه
آخرت است بهتر برای آنان که پرهیزکاری کنند آیا به خرد
نمی‌آید

همانا دانیم که اندوهگینت کند آنچه گویند و هر آینه
تکذیب نمی‌کنند تو را و لیکن ستمگران به آیت‌های خدا انکار
همی‌ورزند

و همانا تکذیب شدند پیمبرانی پیش از تو پس شکبای
شدند بر آنچه تکذیب شدند و آزار کشیدند تا رسیدشان
یاری ما و نیست برگرداننده برای سخنان خدا و همانا
رسیده است تو را از داستان پیمبران

و اگر گران آید بر تو پشت کردن ایشان پس اگر توانی
بیابی سوراخی در زمین یا نردبانی به آسمان پس بیاریشان
آیتی و اگر می‌خواست خدا هر آینه گردشان می‌آورد بر
هدایت پس نباش از نادانان

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

۳۷

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۳۸

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

۳۹

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَن يَشَاءِ اللَّهُ يَضِلُّهُ وَمَن يَشَاءُ يَجْعَلُهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۴۰

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنِ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

۴۱

بَلْ إِلَٰهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ

۴۲

۱۰۶۲

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ

۴۳

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۴۴

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ۚ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

جز این نیست که می‌پذیرند از تو آنان که می‌شنوند و مردگان را خدا برانگیزد سپس بسوی او بازگردانیده شوند

گفتند چرا فرود نیامده است بر او آیتی از پروردگارش بگو همانا خدا توانا است که فرستد آیتی را لیکن بیشتر ایشان نمی‌دانند

نیست جنبنده‌ای در زمین و نه پرنده‌ای پروازکننده با بالهای خود جز ملتهائی همانند شما فروگذار نکردیم در کتاب از چیزی سپس بسوی پروردگارشان گردآورده شوند

و آنان که تکذیب کردند آیتهای ما را کران و گنگانند در تاریکیها هر که را خدا خواهد گمراه کند و هر که را خواهد برگرداندش بر راهی راست

بگو آیا دیدستید که اگر بیاید شما را عذاب خدا یا بیاید شما را قیامت آیا جز خدا را خوانید اگر هستید راستگویان

بلکه او را می‌خوانید پس برمی دارد از شما آنچه را خوانیدش بسوی آن اگر خواهد و فراموش می‌کنید آنچه را شرک می‌ورزید

و همانا فرستادیم بسوی مللی پیش از تو پس گرفتیمشان به پریشانی و رنجوری شاید زاری کنند

چرا هنگامی که پیامدشان خشم ما زاری نکردند لیکن سنگین شد دلهای آنان و آراست برای ایشان شیطان آنچه را بودند عمل می‌کردند

پس هنگامی که فراموش کردند آنچه را تذکر بدان داده شدند بگشودیم بر ایشان درهای همه چیز را تا گاهی که شاد شدند بدانچه داده شدند گرفتیمشان ناگهان ناگاه ایشانند سرافکندگان

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس بریده شد دنباله گروهی که ستم کردند و سپاس
خدای را پروردگار جهانیان

۴۶

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْأَيِّتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

بگو آیا نگریسته‌اید که اگر خدای بگیرد گوش و دیدگان
شما را و مهر زند بر دل‌های شما کیست خدائی جز خداوند که
برگرداند آنها را به شما بنگر چگونه می‌گردانیم آیتها را
سپس ایشان روی برمی‌گردانند

۴۷

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ

بگو آیا دیدستید اگر بیاید شما را عذاب خدا ناگهان یا
آشکارا آیا نابود می‌شوند جز گروه ستمکاران

۴۸

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ط فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

و نمی‌فرستیم فرستادگان را جز نویددهندگان و
ترسانندگان پس آنان که ایمان آورند و اصلاح کنند نیست
بر ایشان بیمی و نه اندوهگین شوند

۴۹

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

و آنان که تکذیب کنند آیتهای ما را برسد بدیشان عذاب
بدانچه بودند نافرمانی می‌کردند

۵۰

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ط إِنَّا أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

بگو نمی‌گویم برای شما که نزد من است گنجهای خدا و نه
ناپیدا را دانم و نمی‌گویم برای شما منم فرشته پیروی
نمی‌کنم جز آنچه را به من وحی شود بگو آیا یکسان است
کور و بینا آیا نمی‌اندیشید

۵۱
۱۰۷۲

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

و بیم ده بدان آنان را که می‌ترسند گردآورده شوند بسوی
پروردگار خود نیستشان دوست و نه شفاعتگری جز او شاید
ایشان پرهیز کنند

۵۲

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ط مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

و از خود نران آنان را که می‌خوانند پروردگار خود را
بامدادان و شامگاه خواهان روی اویند نیست بر تو از حساب
ایشان چیزی و نه از حساب تو است بر ایشان چیزی که
برانی آنان را پس بشوی از ستمگران

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

۵۴

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

۵۵

وَكَذَلِكَ نَفَصَلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ

۵۶
۱۰۸

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

۵۷

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِلَّا الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَفْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ

۵۸

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

۵۹
حزب
۵۴

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

و بدینگونه آزمودیم برخی از ایشان را به برخی تا بگویند آیا اینانند که خدا منت نهاده است بر ایشان از میان ما آیا نیست خدا داناتر به سپاسگزاران

و هرگاه درآیند بر تو آنان که ایمان آورند به آیت‌های ما بگو سلام بر شما نوشت پروردگار شما بر خویشتن رحمت را که هر کس انجام دهد از شما بدی را به نادانی سپس بازگردد پس از آن و اصلاح کند همانا او است آمرزنده مهربان

چنین تفصیل دهیم آیتها را و تا پدیدار شود راه گنهکاران

بگو همانا نهی شدم از آنکه پرستش کنم آنان را که می‌خوانید جز خدا بگو پیروی نکنم خواسته‌های شما را که گمراه شوم در آن هنگام و نباشم از هدایت‌یافتگان

بگو همانا من بر نشانه‌ای از پروردگار خویشم و شما تکذیب آن کردید نیست نزد من آنچه شتاب دارید بدان نیست حکم جز از آن خدا میسراید حق را و او است بهتر جداسازندگان

بگو اگر نزد من بود آنچه بدان شتاب می‌کنید همانا می‌گذشت کار میان من و شما و خدا داناتر است به ستمگران

و نزد او است کلیدهای ناپیدا که نداند آنها را جز او و می‌داند آنچه را در دشت و دریا است و نیفتد برگی جز آنکه بداندش و نه دانه‌ای در تاریکیهای زمین و نه تری و نه خشکی مگر در کتابی است آشکار

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۖ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ
الْحَسِبِينَ

قُلْ مَنْ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لِّئِنْ أَنجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ

قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ
بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۚ أَنْظِرْ كَيْفَ نُصْرِفُ الْأَيَّاتِ لَعَلَّهُمْ
يَفْقَهُونَ

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي عَايَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا
تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و او است آنکه دریابد (بمیراند) شما را در شب و می‌داند
آنچه را فراآورید در روز سپس برانگیزاند شما را در آن تا
بگذرد سرآمدی معین سپس بسوی او است بازگشت شما
پس آگهی دهد شما را بدانچه بودید عمل می‌کردید

و او است نیرومند بر فراز بندگان خود و می‌فرستد بر شما
نگهبانانی تا گاهی که برسد یکی از شما را مرگ دریابندش
فرستادگان ما و آنان فروگذار نمی‌کنند

سپس بازگردانیده شوند بسوی خدا سرپرست ایشان حق
همانا از آن وی است حکم و اوست شتابنده‌ترین حسابگران

بگو که شما را رهایی دهد از تاریکیهای دشت و دریا
خوانیدش به زاری و نهان که اگر رها ساختی ما را از این
باشیم البته از سپاسگزاران

بگو خدا رهایی دهد شما را از آن و از هر اندوهی سپس
شما بدو شرک همی ورزید

بگو او است توانا بر آنکه بیانگیزاند بر شما عذابی از فراز
شما یا از زیر پایهای شما یا به هم اندازد شما را گروه‌هایی و
بپشاند بعضی را از شما آیان بعضی بنگر چگونه می‌گردانیم
آیتها را شاید دریابند ایشان

و دروغش شمردند قوم تو و آن است حق بگو نیستیم بر
شما وکیل

برای هر خبری است قرارگاهی و بزودی می‌دانید

و هرگاه بینی آنان را که فروروند در آیتهای ما پس روگردان
از ایشان تا فرو روند در داستانی دیگر و اگر فراموشی
آردت شیطان پس منشین پس از یادآوردن با گروه
ستمگران

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

و نیست بر آنان که پرهیز می‌کنند از حساب ایشان چیزی و لیکن یادآوردنی است شاید بترسند ایشان

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أَأُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

و بگذارید آنان را که گرفتند دین خود را بازی و هوسرانی و بفریفت ایشان را زندگانی دنیا و تذکر ده بدان تا سرافکنده نشود کسی بدانچه دست آورده است نیستش جز خدا دوست و نه شفاعتگری و اگر به جای خود دهد هر بدلی پذیرفته نشود از او آنانند که سرافکنده شدند بدانچه دست آوردند ایشان را است نوشابه‌ای از آب جوشان و شکنجه‌ای سخت بدانچه بودند کفر می‌ورزیدند

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا لَهُوَ أَصْحَبُ يَدْعُونَهُوَ إِلَى الْهُدَىٰ اثْنَانَا قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمِرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

بگو آیا خوانیم جز خدا آنچه را نه سود دهد ما را و نه آیان رساند و برگردیم بر پاشنه‌های خود پس از آنکه راهنمایی کرد ما را خدا مانند آنکه فریفتندش شیاطین در زمین سراسیمه وی را یارانی است که خوانندش بسوی هدایت به نزد ما بیا بگو همانا هدایت خدا است هدایت و امر شدیم که گردن نهیم برای پروردگار جهانیان

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

و آنکه بپا دارید نماز را و بترسیدش و او است آنکه بسوی او گردآورده شوید

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

و او است آنکه آفرید آسمانها و زمین را به حق و روزی که گوید بشو پس بشود گفتار او است حق و از آن وی است پادشاهی روزی که دمیده شود در صور دانای نھان و پدیدار و اوست حکیم دانا

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ عَازَرَ اتَّخِذْ أُصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي
أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۷۵

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ
مِنَ الْمُوقِنِينَ

۷۶

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ

۷۷

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ لِنِ لَمْ
يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

۷۸

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ ۖ فَلَمَّا
أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

۷۹

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۸۰

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ ۚ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ ۚ وَلَا
أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ ۚ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا ۚ وَسِعَ رَبِّي
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

۸۱

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ ۚ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و هنگامی که گفت ابراهیم به پدر خود آزر آیا می‌گیری بتان
را خدایانی همانا می‌بینم تو و قومت را در گمراهی آشکار

و بدینسان بنمایانیم به ابراهیم پادشاهیهای آسمانها و زمین
را و تا بگردد از یقین‌دارندگان

آنگاه که فراگرفتش تاریکی شب دید ستاره‌ای را گفت این
است پروردگار من و هنگامی که فرو نشست گفت دوست
ندارم فروروندگان را

و هنگامی که دید ماه را تابنده گفت این است پروردگار من
و گاهی که درون شد گفت اگر رهبریم نکند پروردگارم
همانا می‌شوم از گروه گمراهان

تا گاهی که دید خورشید را درخشان گفت این است
پروردگار من این بزرگتر است سپس هنگامی که ناپدید شد
گفت ای قوم همانا بیزارم از آنچه شما شرک می‌ورزید

همانا برگرداندم روی خود را بسوی آنکه آفرید آسمانها و
زمین را یکتاپرست و نیستم از شرک‌ورزندگان

و ستیزه کردند با وی قومش گفت آیا با من ستیزه کنید در
خدا حالی که هدایت‌م کرده است و تترسم آنچه را شرک
بدان ورزید جز آنکه بخواهد پروردگار من چیزی را
فراگرفته است پروردگارم همه چیز را به دانش آیا یاد
نمی‌آورید

و چگونه ترسم آنچه را شرک ورزیدید و تترسید از آنکه
شرک ورزیدید به خدا آن را که نفرستاده است بدان بر
شما فرمانروائی‌ای پس کدام یک از دو گروه سزاوارترند به
ایمن‌شدن اگر می‌دانید

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ
وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مِّنْ نَّشَأُ۟ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن
قَبْلُ ۖ وَمِن ذُرِّيَّتِهِۦ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ
وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ ۚ كُلٌّ مِّنَ الصَّٰلِحِينَ

وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى
الْعَالَمِينَ

وَمِنَ ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ مِّنْ عِبَادِهِۦٓ وَلَوْ
أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِن
يَكْفُرُ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا
بِكَٰفِرِينَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهَدَاهُمُ اقْتَدِهْ ۚ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ

آنان که ایمان آوردند و نیالودند ایمان خویش را به ستم
برای آنان است ایمنی و ایشانند هدایت‌شدگان

و این است حجت ما که دادیمش به ابراهیم بر قوم او بالا
بریم پایه‌های هر که را خواهیم همانا پروردگار تو است
حکیم دانا

و ارزانی داشتیم بدو اسحق و یعقوب را هر کدام هدایت
کردیم و نوح را هدایت کردیم از پیش و از نژاد او داود و
سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون را و بدینسان
پاداش دهیم نیکوکاران را

و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس را هرکدام از شایستگان

و اسمعیل و الیسع و یونس و لوط و هر کدام را برتری
دادیم بر جهانیان

و از پدران ایشان و فرزندان ایشان و برادران ایشان و
برگزیدیمشان و رهبریشان نمودیم بسوی راهی راست

این است هدایت خدا که رهبری کند بدان هر که را خواهد
از بندگان خویش و اگر شرک می‌ورزیدند هرآینه سترده
می‌شد از ایشان آنچه بودند می‌کردند

آنانند که بدیشان دادیم کتاب و حکم و پیمبری را پس اگر
بدان کفر ورزند آنان همانا نگهبان کردیم بر آن گروهی را
که نیستند بدان کفرورزندگان

آنانند که رهبریشان نمود خدا پس به رهبریشان پیروی
جوی بگو نخواهم از شما بر آن پاداشی نیست آن جز
یادآوری برای جهانیان

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ ۚ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ ۚ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا ءَابَاؤُكُمْ ۖ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ

و ارج ننهادند خدا را شایان ارجمندیش هنگامی که گفتند نفرستاده است خدا بر بشری چیزی را بگو که فرستاده است کتابی را که بیاورد موسی روشنائی و هدایتی برای مردم که میگردانیدش کاغذهائی که آنها را آشکار کنید و نهان کنید بسیاری را و آموخته شدید آنچه را نمی دانستید نه شما و نه پدران شما بگو خدا سپس بگذارشان در فرورفتگی (سرگرمی) خویش بازی کنند

وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

و این است کتابی فرستادیمش فرخنده تصدیق کننده آنچه پیش روی او است و تا بنرسانی مادرشهرها و آنان را که پیرامون آنند و آنان که ایمان آرند به آخرت ایمان آرند بدان حالی که بر نماز خویشند مواظبت کنندگان

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ ۖ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ ءَايَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

و کیست ستمگرتر از آنکه ببندد بر خدا دروغی یا گوید وحی رسیده است به من حالی که وحی نشده است بسوی او چیزی و کسی که گوید بزودی می فرستم همانند آنچه خدا فرستاده است و اگر (کاش) می دیدی هنگامی را که ستمگران در گردابیهای مرگند و فرشتگان گشاینده اند دستهای خویش را برون دهید جانهای خود را امروز کیفر شوید به عذاب خواری بدانچه می گفتید بر خدا نادرست را و بودید از آیتهای او سرکشی می کردید

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ ۖ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۚ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

و همانا آمدید ما را تنها چنانکه آفریدیمتان نخستین بار و باز گذاشتید آنچه را به شما دادیم پشت سر خویش و نبینیم با شما شفیعان شما را آنان که پنداشتیدشان در شما شریکان همانا بگسیخت میان شما و گم شد از شما آنچه بودید می پنداشتید

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالْتَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ

همانا خدا است شکافنده دانه و هسته برون آرد زنده را از مرده و برون آرنده است مرده را از زنده این است خدای شما پس کجا به دروغ رانده شوید

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا ۚ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

شکافنده صبح و گردانید شب را آرامشی و مهر و ماه را شمارگرانی این است تقدیر خداوند عزیز دانا

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ
الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

و او است آنکه نهاد برای شما ستارگان را تا هدایت شوید در تاریکیهای دشت و دریا همانا تفصیل دادیم آیتها را برای گروهی که می‌دانند

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْدَعٌ ۚ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

و او است آنکه آفرید شما را از یک تن پس پایدار و ناپایداری همانا تفصیل دادیم آیتها را برای گروهی که درمی‌یابند

وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ
شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ
النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ ۚ انْظُرُوا إِلَىٰ
ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ

و او است آنکه فرستاد از آسمان آبی پس برون آوردیم با آن روئیدنی همه چیز را پس برون آوردیم از آن سبزه‌ای که برون آریم از آن دانه‌ای انبوه و از خرمان از شکوفه آن خوشه‌ای نزدیک (فروود) و باغستانی از انگورها و زیتون و انار همانند و گوناگون بنگرید به میوه آن گاهی که باردهد و رسیدن آن همانا در این است آیتهایی برای گروهی که ایمان آورند

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ ۖ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ
وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ

و قرار دادند برای خدا شریکانی جنی که آفریدستشان و به هم بافتند برایش پسران و دخترانی به نادانی منزّه و برتر است خدا از آنچه می‌ستایند

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ
لَهُ صَاحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

پدیدآرنده آسمانها و زمین چگونه وی را فرزندی باشد و نبوده است برای او همسری و آفریده است همه چیز را و او است به هر چیزی دانا

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ
وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْأَيَّاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا
أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدُوًّا
بَغِيْرٍ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ
بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْأَيَّاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ

وَنُقَلِّبُ أَفْعَادَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

این است خدا پروردگار شما نیست خدائی جز او آفریننده
همه چیز پس بپرستیدش و او است بر همه چیز نگهبان

درنیابندش دیدگان و او دریابد دیدگان را و او است
بخشنده آگاه

همانا پیامد شما را بینشهایی از پروردگار شما پس آنکه بینا
شود برای خویشتن است و آنکه نابینا شود بر خویشتن
است و نیستم من بر شما نگهبان

و بدینسان بگردانیم آیتها را و تا گویند درس خوانده‌ای و تا
بیان کنیمش برای گروهی که می‌دانند

پیروی کن آنچه را وحی شده است بسوی تو از پروردگارت
نیست خدائی جز او و روی گردان از شرک‌ورزان

و اگر می‌خواست خدا شرک نمی‌ورزیدند و نگردانیدیمت بر
آنان نگهبان و نیستی تو بر ایشان وکیل

و دشنام ندهید آنان را که جز خدا می‌خوانند تا دشنام
دهند خدا را ستمگرانه به نادانی بدینگونه آراستیم برای
هر گروهی کردار ایشان را سپس بسوی پروردگار ایشان
است بازگشتشان تا آگهییشان دهد بدانچه بودند می‌کردند

و سوگند یاد نمودند به خدا سخت‌ترین سوگندهای خود را
که اگر بیایدشان آیتی هرآینه ایمان آرند بدان بگو جز این
نیست که آیتها نزد خدا است و چه دانید (یا چه آگهیتان
دهد) گاهی که آنها آیند ایمان نیارند ایشان

و بازگون سازیم دلها و دیدگان ایشان را چنانکه ایمان
نیاوردند بدان نخستین بار و بگذاریمشان در سرکشی خود
فروروند

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبَلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ

و اگر فرستیم بسوی ایشان فرشتگان را و سخن گویند با ایشان مردگان و گرد آریم بر ایشان همه چیز را روبروی نیستند که ایمان آرند جز آنکه بخواهد خدا و لیکن بیشتر ایشان نمی‌دانند

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

و بدینسان قرار دادیم برای هر پیمبری دشمنی شیاطین آدمی و پری که وحی فرستند بعضی از ایشان بسوی بعضی سخنان بیهوده را بفریب و اگر می‌خواست پروردگار تو نمی‌کردنش پس بگذارشان به آنچه دروغ می‌بندند

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْعَدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ

و تا بشنوندش دلهای آنان که ایمان نمی‌آورند به آخرت و تا پسندش دارند و تا فراهم آرند از گناه آنچه ایشانند فراهم‌کنندگان

أَفَعَيِّرَ اللَّهُ أَبْتَغَىٰ حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

آیا جز خدا داوری جویم و اوست آنکه فرستاد بسوی شما کتاب را به تفصیل و آنان که دادیمشان کتاب را دانند که آن است فرود آمده از پروردگار تو به حق پس نباش از شک‌کنندگان

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و انجام یافت سخن پروردگار تو به راستی و داد نیست برگرداننده‌ای برای سخنان او و او است شنونده دانا

وَإِنْ تُطِيعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

و اگر فرمانبری بیشتر آنان را که در زمینند گمراهت کنند از راه خدا پیروی نمی‌کنند جز گمان را و نیستند جز پندارندگان

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

همانا پروردگار تو داناتر است بدانکه گمراه شود از راه او و او است داناتر به هدایت‌شدگان

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ أَسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ ۚ مُؤْمِنِينَ

پس بخورید از آنچه برده شده است نام خدا بر آن اگر هستید به آیتهای او ایمان‌آورندگان

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ
فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ
كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بَغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُعْتَدِينَ

وَذَرُوا ظَهَرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ
سَيَجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ
وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أُولِيَائِهِمْ لِيُجْدِلُوكُمْ وَإِنْ
أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا
كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا
وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ
الَّذِينَ أَجْرُمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا
يَمْكُرُونَ

و چه شود شما را نخورید از آنچه نام خدا بر آن برده شده
است حالی که تفصیل داده است برای شما آنچه را حرام
کرده است بر شما جز آنچه ناگزیر شوید بدان و همانا
بسیاری گمراه می‌کنند به هوسهای خود به نادانی و هرآینه
پروردگار تو داناتر است به تجاوزکنندگان

و رها کنید آشکار گناه و نهانش (یا برون گناه و درونش را)
همانا آنان که فراهم آورند گناه را بزودی کیفر شوند
بدانچه بودند فراهم می‌آوردند

و نخورید از آنچه برده نشده است نام خدا بر آن و هرآینه
آن است نافرمانی و همانا شیاطین وحی کنند بسوی دوستان
خود تا درستیزند با شما و اگر فرمان برید ایشان را هرآینه
باشید شرک‌ورزندگان

آیا آنکه مرداری بود پس زنده‌اش کردیم و قرار دادیم
برای او روشنائی که راه رود بدان در مردم همانند آن است
که در تاریکیها نیست برون آینده از آنها بدینسان آراسته
شد برای کافران آنچه بودند می‌کردند

و بدینسان نهادیم در هر شهر سران گنهکارانش را تا
نیرنگ آرند در آن و نیرنگ نیاورند جز بر خویشتن و
درنمی‌یابند

و هرگاه ببایدشان آیتی گویند ایمان نیاریم تا آورده شویم
همانند آنچه آورده شدند فرستادگان خدا خدا داناتر است
کجا نهد پیمبری خویش را بزودی رسد آنان را که گناه کردند
خواری نزد خدا و عذابی سخت بدانچه بودند نیرنگ
می‌باختند

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

آن را که خواهد خدا هدایت کند بگشاید سینه او را برای اسلام و آن را که خواهد گمراه سازد بگرداند سینه اش را تنگ فشرده چنانکه گوئی سخت می رود به آسمان بدینسان نهد خدا پلید را بر آنان که ایمان نمی آورند

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

و این است راه پروردگار تو راست همانا تفصیل دادیم آیتها را برای گروهی که یادآور شوند

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنان را است خانه آرامش نزد پروردگار خویش و او است دوست ایشان بدانچه بودند می کردند

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجِنِّ قَدْ أَسْتَكَثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوٍ لَكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

و روزی که گردشان آرد همگی ای گروه پری همانا فراوان گرفتید از آدمی و گفتند دوستان ایشان از آدمیان پروردگارا بهره مند شدند بعضی از ما به بعضی و رسیدیم سرآمدی را که برای ما نهادی گفت آتش است جایگاه شما جاودانان در آن جز آنچه خواهد خدا همانا پروردگار تو است حکیم دانا

وَكَذَلِكَ نُؤَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

و بدینسان دوست گردانیم بعضی ستمگران را با بعضی بدانچه بودند فراهم می کردند

يَمْعَشَرُ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

ای گروه پری و آدمی آیا نیامد شما را فرستادگانی از شما که بسرایند بر شما آیتهای مرا و بترسانند شما را از رسیدتان بدین روز گفتند گواهی دادیم بر خویشتن و بفریفتشان زندگانی دنیا و گواهی دادند بر خویش که بودند کافران

ذَلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

این بدان است که نیست پروردگار تو نابودکننده شهرها به ستم حالی که باشند مردم آنها بی خبران

وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

و هرکدام را پایه‌هایی است از آنچه کردند و نیست
پروردگار تو غافل از آنچه می‌کنند

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ
مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ
ءَاخِرِينَ

و پروردگار تو است بی‌نیاز مهربان اگر خواهد ببرد شما را و
جانشین سازد پس از شما هرچه را خواهد چنانکه پدید
آورد شما را از تژاد گروه دگران

إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ لَأَتِيٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

همانا وعده‌های شما است آینده و نیستید شما به
عجزآرندگان

قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ

بگو ای قوم بکنید هر آنچه توانید که منم کننده زود است
بدانید که را است پایان خانه همانا رستگار نشوند
ستمگران

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا
هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا
يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ

و قرار دادند برای خدا از آنچه بیافریده است از کشت و
دامها بهره‌ای پس گفتند این برای خدا بر پندار ایشان و این
برای شریکان پس آنچه برای شریکان ایشان است نرسد به
خدا و آنچه برای خدا است برسد به شریکان ایشان چه
زشت است آنچه حکم می‌کند

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَائُهُمْ لِيُرْذُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

و بدینسان آراستند برای بسیاری از مشرکان کشتن
فرزندانشان را شریکان ایشان تا بلغزانندشان و تا آشفته
سازند بر ایشان دینشان را و اگر می‌خواست خدا
نمی‌کردندش پس بگذار ایشان را با آنچه دروغ می‌بندند

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمُ وَحَرْتُ حِجْرًا لَا يَطْعُمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ
بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَمُ حَرَمَتٌ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمُ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهَا أَفْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و گفتند این است دامها و کشتی بازداشت شده نچشدش
جز آنکه خواهیم پندار ایشان و دامهایی که حرام است
پشتهای آنها و دامهایی که نبرند نام خدا را بر آنها به
دروغ بستن بر او بزودی کیفرشان دهد بدانچه بودند دروغ
می‌بستند

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَمِ خَالِصَةً لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ
عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ
وَصَفَهُمْ إِنَّهُ وَحَكِيمٌ عَلِيمٌ

و گفتند آنچه در شکمهای این دامها است مختص مردان ما
است و حرام است بر همسران ما و اگر مرداری باشد پس
ایشانند در آن شریکان بزودی کیفرشان دهد ستودن
ایشان را همانا او است حکیم دانا

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا
مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ أَفْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ

همانا زیان کردند آنان که کشتند فرزندان خود را بی
خردانه به نادانی و حرام کردند آنچه را خدا روزیشان داده
است به دروغ بستن بر خدا همانا گمراه شدند و نبودند از
هدایت‌شدگان

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ
وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ
مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَءَاتُوا
حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

و او است آنکه پدید آورده است باغهای افراشته و
نافراشته و خرمابن و کشتزار حالی که گوناگون است میوه
(یا مزه) آن و زیتون و انار را همانند و ناهمانند بخورید از
میوه آن هنگامی که میوه دهد و بپردازید بهره آن را روز
درویدنش و اسراف نکنید که او دوست ندارد
اسراف‌کنندگان را

وَمِنَ الْأَنْعَمِ حَمُولَةٌ وَفَرَسًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

و از دامها باربرنده و بستری را بخورید از آنچه روزی داده
است شما را خداوند و پیروی نکنید گامهای شیطان را که او
است برای شما دشمنی آشکار

ثَمَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعَزِ اثْنَيْنِ قُلْ
ءَالَّذِكْرَيْنِ حَرَّمَ أُمُّ الْأَنْثَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
الْأَنْثَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

هشت جفت از میش دو و از بزغاله دو بگو آیا دو نر را حرام
کرده است یا دو ماده را یا آنچه فراگرفته است زهدانهای
دو ماده آگهی دهید مرا به دانائی اگر هستید راستگویان

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَالَّذِكْرَيْنِ حَرَّمَ أُمُّ
الْأَنْثَيْنِ أَمَّا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْثَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ
شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

و از شتر دو و از گاو دو بگو آیا دو نر را حرام کرد یا دو ماده
را یا آنچه را فراگرفت زهدانهای دو ماده یا بودید شما
گواهان هنگامی که اندرز داد شما را خدا بدین پس کیست
ستمگتر از آنکه ببندد بر خدا دروغی را تا گمراه کند مردم
را به نادانی همانا خدا هدایت نکند گروه ستمکاران را

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُوَ إِلَّا
أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ
رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ
وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

بگو نمی‌یابم در آنچه به من وحی شده است حرامی را
برخورنده‌ای که بخوردش جز آنکه مردار باشد یا خونی
ریخته یا گوشت خوک که آن است پلید یا نافرمانی که نام
جز خدا بر آن برده شده است پس آنکه ناچار شود نه
ستمکار و نه تجاوزکننده همانا پروردگار تو است آمرزنده
مهربان

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ
حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا أَوْ
الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ

و بر آنان که جهود شدند حرام کردیم هر ناخن‌داری را و از
گاو و گوسفند حرام کردیم بر ایشان پیه‌های آنها را جز آنچه
برگرفته است پشت‌های آنها یا پشکلدانها یا آنچه آمیخته
است با استخوان این را کیفر بدیشان دادیم به
ستمگریشان و هر آینه ما نیکم راستگویان

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

پس اگر تکذیب کردند بگو همانا پروردگار شما است
خداوند رحمتی پهناور و برنگردد خشمش از گروه گنهکاران

زود است گویند آنان که شرک ورزیدند اگر می‌خواست خدا
مشرک نمی‌شدیم ما و نه پدران ما و نه حرام می‌کردیم
چیزی را بدینسان تکذیب کردند آنان که پیش از ایشان
بودند تا چشیدند خشم ما را بگو آیا نزد شما دانشی است
که برون آریدش برای ما پیروی نمی‌کنید جز پندار را و
نیستید شما جز گمان‌آوران

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا
وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ
لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

بگو خدای را است حجت رسا و اگر می‌خواست هرآینه
رهبری می‌کرد شما را همگی

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ

بگو بیارید گواهان خویش را که گواهی می‌دهند آنکه خدا
حرام کرده است این را پس اگر گواهی دادند تو گواهی نده
با ایشان و پیروی نکن هوسهای آنان را که تکذیب نمودند
آیت‌های ما را و آنان که ایمان نمی‌آورند به آخرت و ایشانند
به پروردگار خویش شرک‌ورزان

قُلْ هَلَمْ شُهَدَاءُكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا
فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

بگو بیائید بخوانم بر شما آنچه را که حرام کرده است
پروردگار شما بر شما که شرک نورزید بدو چیزی را و به
پدر و مادر نکوئی کنید و نکشید فرزندان خویش را از
تنگدستی ما روزی دهیم شما و ایشان را و گرد ناشایسته‌ها
(فواحش) نگردید آنچه آشکار است از آنها و آنچه نهان و
نکشید تنی را که خدا حرام کرده است جز به حق این است
آنچه خدا به شما اندرز داده است شاید به خرد یابید

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ ۖ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ
شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَاقٍ
نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ ۖ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۖ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَدِّكُمْ بِهِ ۖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

و نزدیک نشوید به دارائی یتیم جز بدانچه نکوتر است تا برسد به نیروهای (به جوانی) خویش خویش و بپردازید پیمانہ و سنجش را به داد تکلیف نکنیم کسی را جز به مقدار توانائیش و هرگاه سخنی گفتید دادگری کنید اگرچه باشد خویشاوند و به پیمان خدا وفا کنید این است آنچه توصیه کرده است شما را بدان شاید یادآور شوید

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

و آنکه این است راه من راست پس پیرویش کنید و پیروی نکنید راهها را که پراکنده‌تان کند از راه او بدین توصیه کرده است شما را شاید پرهیزکاری کنید

ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

سپس دادیم به موسی کتاب را تمامی بر آنکه نکوکاری کرد (یا بر آنچه نکوئی کرد) و تفصیلی برای همه چیز و هدایت و رحمتی شاید به ملاقات پروردگار خود ایمان آرند

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و این است کتابی فرستادیمش فرخنده پس پیرویش کنید و پرهیزکاری کنید شاید رحم آورده شوید

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

تا نگوئید جز این نیست که فرود آورده شد کتاب بر دو گروه پیش از ما و بودیم از درس گرفتنشان بی‌خبران

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَن أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَن ءَايَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

یا گوئید اگر بر ما فرستاده می‌شد کتاب هر آینه بودیم هدایت‌یافته‌تر از ایشان اینک پیامد شما را نشانی از پروردگار شما و هدایت و رحمتی پس کیست ستمگرتر از آنکه دروغ پندارد آیت‌های خدا را و بازدارد از آنها بزودی پاداش دهیم آنان را که بازمی دارند از آیت‌های ما عذاب زشت را بدانچه بودند بازمی‌داشتند

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

۱۵۹

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

۱۶۰

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

۱۶۱

قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِْلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۱۶۲

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۱۶۳

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

۱۶۴

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

۱۶۵

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا ءَاتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

آیا انتظار دارند جز آنکه بیایندشان فرشتگان یا بیاید پروردگار تو یا بیاید پاره‌ای از آیات پروردگار تو روزی که می‌آید پاره‌ای از آیات پروردگار تو سود ندهد کسی را ایمان آوردنش اگر ایمان نیاورده است از پیش یا نیندوخته است در ایمان خود خبری را بگو پس منتظر باشید که مائیم منتظران

همانا آنان که پراکنده ساختند دین خود را و شدند گروهائی نیستی تو از ایشان در چیزی جز این نیست که کار آنان با خدا است پس آگهی‌شان دهد بدانچه بودند می‌کردند

آن کس که نکوئی آورد وی را است ده برابر آن و آن کس که زشتی آورد کیفر نشود جز همانند آن و ایشان ستم نمی‌شوند

بگو همانا مرا هدایت کرده است پروردگارم بسوی راهی راست دینی استوار آئین ابراهیم یکتاپرست و نبوده است از شرک‌ورزان

بگو همانا نماز من و پرستش من و زندگیم و مرگم از آن خداوند است پروردگار جهانیان

نیست انبازی برای او و بدان مأمور شدم و منم نخستین اسلام‌آرندگان

بگو آیا جز خدا پروردگاری جویم و او است پروردگار همه چیز و نیندوزد هر کسی جز بر خویشتن و بر ندارد باربری بار دگری را پس بسوی پروردگار شما است بازگشت شما تا آگهی‌تان دهد بدانچه بودید در آن اختلاف می‌کردید

و او است آنکه گردانید شما را جانشینان زمین و برتری داد گروهی از شما را بر گروهی پایه‌هائی تا بیازمایدتان در آنچه به شما داده است همانا پروردگار تو است زودشکنجه (شتابنده در عقوبت) و همانا او است آمرزنده مهربان

المص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْمَصِّ

۱
حزب
۶۱
۱۲۲

كُتِبَ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِيُنْذِرَ
بِهِ ۚ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

۲

اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ ۚ
أُولَٰئِكَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

۳

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

۴

فَمَا كَانَ دَعْوَانَهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
ظَالِمِينَ

۵

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

۶

فَلَنَقْصَنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ ۖ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

۷

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۖ فَمَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

۸

وَمَن خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۖ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ ۖ بَمَا
كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ

۹

وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشًا ۚ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

۱۰

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَكِةِ
اسْجُدُوا لِلْآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّن
السَّاجِدِينَ

۱۱
۱۲۳

کتابی است که فرستاده شده است بسوی تو پس نباشد در
سینه‌ات تنگی از آن تا بترسانی بدان و یادآوردنی است
برای مؤمنان

پیروی کنید آنچه را فرستاده شده است بسوی شما از
پروردگارتان و پیروی نکنید جز آن دوستانی را چه کم
یادآور می‌شوید

و بسا شهری که نابودش ساختیم پس بیامدش خشم ما
شبانگاه یا به خواب نیمروز بودند

پس نبود سخن ایشان هنگامی که بیامدشان خشم ما جز
آنکه گفتند همانا بودیم ما ستمگران

پس خواهیم پرسید آنان را که به سوبیشان فرستاده شد و
خواهیم پرسید از فرستادگان

سپس هرآینه فرامی‌خوانیم بر ایشان به دانش و نبودیم ما
غائبان

و سنجش در آن روز حق است پس آنکه سنگین شود
ترازوهایش آنانند رستگاران

و آنکه سبک گردد ترازوهایش آنانند که زیان کردند
خویشان را بدانچه بودند به آیت‌های ما ستم می‌کردند

همانا جایگزین ساختیم شما را در زمین و نهادیم در آن
روزیهای برای شما چه کم شکرگزارید

و همانا آفریدیمتان پس صورتگریتان کردیم و سپس گفتیم
به فرشتگان سجده کنید برای آدم پس سجده کردند جز
ابلیس که نشد از سجده‌کنندگان

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۚ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ

قَالَ فَأَهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۚ لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

وَيَعَادِمُ اسْكُنُ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

فَدَلَّلَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ

گفت چه چیز بازداشتت که سجده نیاوردی گاهی که فرمودیمت گفت که من بهترم از او مرا از آتش آفریدی و او را از گل

گفت فرود شو از آن نرسد تو را که کبر ورزی در آن پس برون شو که تویی از سرافکندگان

گفت مهلتم ده تا روزی که برانگیخته شوند

گفت همانا تویی از مهلت‌دادگان

گفت پس بدانکه مرا گمراه کردی همانا در کمینشان نشینم بر راه راست تو

سپس بر ایشان درآیم از پیش رویشان و از پشت سرشان و از راستها و چپهای ایشان و نیابی بیشتر ایشان را شرکزاران

گفت برون شو از آن نکوهیده سرافکنده هر آنکه تو را پیروی کند از ایشان همانا پر سازم دوزخ را از شما همگی

و ای آدم بیارام تو و همسرت در بهشت پس بخورید از هرجا خواهید و نزدیک نشوید بدین درخت که می‌شوید از ستمگران

پس بفریفتشان شیطان تا بنمایاند بدیشان آنچه را نهان بود از ایشان از عورتهای ایشان و گفت همانا نهی نکرده است شما را پروردگارتان از این درخت مگر تا نباشید دو فرشته یا باشید از جاودانان

و سوگند آوردشان که منم برای شما از اندرزدهندگان

پس سرنگونشان ساخت به فریب تا گاهی که چشیدند از آن درخت پدیدار شد برای ایشان عورتهایشان و آغاز کردند گرد می‌آوردند بر خود از برگهای بهشت و بانگ زد بدیشان پروردگارشان که آیا نهی نکردم شما را از این درخت و نگفتم به شما که شیطان برای شما دشمنی است آشکار

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ

۲۴

قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ

۲۵

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

۲۶
۱۲۴ر

يَبْنِيٰ ۡءَادَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُم لِبَاسًا يُورِي سَوَآتِكُمْ
وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَةِ اللَّهِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

۲۷

يَبْنِيٰ ۡءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم
مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَآتِهِمَا إِنَّهُ
يَرِيكُم هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

۲۸

وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا
بَهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ

۲۹

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

۳۰

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

گفتند بار پروردگارا ستم کردیم خویش را و اگر نیامرزی ما
را و رحم نکنی بر ما هرآینه باشیم از زیانکاران

گفت فرودشوید گروهی از شما دشمن گروهی و شما را
است در زمین قرارگاه و بهره‌ای تا زمانی

گفت در آن زندگی می‌کنید و در آن می‌میرید و از آن بیرون
آورده شوید

ای فرزندان آدم همانا فرستادیم بر شما جامه که بپوشد
عورت‌های شما را و ساز و برگی و لباس پرهیزکاری بهتر است
این است از آیت‌های خدا شاید یادآور شوند

ای فرزندان آدم نفریبید شما را شیطان چنانکه برون کرد
پدر و مادر شما را از بهشت برمی‌کند از ایشان رخت ایشان
را تا بنماید بدیشان عورت‌های ایشان را همانا بیند شما را او
و کسانش چنانکه نبیندشان همانا گردانیدیم شیاطین را
دوستانی برای آنان که ایمان نمی‌آورند

و هرگاه فحشائی (ناشایسته‌ای) مرتکب شوند گویند یافتیم
بر آن پدران خویش و خدایمان بدان فرمود بگو همانا خدا
امر نکند به فحشاء آیا بر خدا گوئید آنچه را نمی‌دانید

بگو پروردگارم امر کرده است به دادگری و راست کنید
روبهای خود را نزد هر پرستشگاهی و بخوانیدش
پاک‌دارندگان برای او دین را بدانسان که آغازتان کرده
است برمی‌گردید

گروهی را هدایت کرد و بر گروهی بیفتاد گمراهی همانا
ایشان برگرفتند شیاطین را دوستانی جز خدا و پنداشتند
که ایشانند هدایت‌یابندگان

يَبْنِيْ عَادَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا
وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِي اُخْرِجَ لِعِبَادِهٖۤهٗ وَالطَّيِّبَتِۙ مِنْ
الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَّوْمَ
الْقِيٰمَةِ ۗ كَذٰلِكَ نَفْصَلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ

۳۲
۱۲۵

قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ
بِهٖۤهٗ سُلْطٰنًا وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

۳۳

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۖ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَلَا
يَسْتَقْدِمُوْنَ

۳۴

يَبْنِيْ عَادَمَ اِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُّسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيَّكُمْ
ءَاٰيٰتِيۙ فَمَنْ اٰتَقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ

۳۵

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِءَاٰتِيْنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنْهَاۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
النَّارِ ۖ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ

۳۶

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًاۙ اَوْ كَذَّبَ بِءَاٰتِيْهِۚ
اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ ۖ حَتّٰىۤ اِذَا جَآءَتْهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوْا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ
قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ

۳۷

ای فرزندان آدم برگزید زینت خود را نزد هر پرستشگاهی
و بخورید و بیاشامید و اسراف نکنید که خدا دوست ندارد
اسرافکنندگان را

بگو که حرام کرده است زینت خدا آن را که برون آورده
است برای بندگان خویش و پاکیزه‌ها را از روزی بگو آنها از
آن کسانی است که ایمان آوردند در زندگانی دنیا مخصوص
بدیشان در روز رستاخیز چنین تفصیل دهیم آیتها را برای
گروهی که می‌دانند

بگو جز این نیست که حرام کرده است پروردگار من
فواحش را آنچه آشکار است از آنها و آنچه نهان و گناه و
ستمگری را به ناحق و آنکه شریک برای خدا گردانید آنرا
که نفرستاده است بدان فرمانروایی و آنکه گوئید بر خدا
آنچه را نمی‌دانید

و برای هر ملتی است سرآمدی که هرگاه رسدشان
سرآمدشان نه دیر کنند ساعتی و نه پیشی گیرند

ای فرزندان آدم اگر بیاید شما را فرستادگانی از شما که
فروخوانند بر شما آیتهای مرا پس آنکه پرهیزکاری کند و
اصلاح کند نیست بیمی بر ایشان و نه اندوهگین شوند

و آنان که تکذیب کنند آیتهای ما را و سرپیچند از آنها آنانند
یاران آتش ایشانند در آن جاودانان

پس کیست ستمگتر از آنکه دروغ بندد بر خدا یا دروغ
پندارد آیتهای او را اینان را رسد بهره ایشان از کتاب تا
گاهی که درآیند بر ایشان فرستادگان ما یابندشان گویند
کجا است آنکه بودید می‌خواندید جز خدا گویند گم شدند
از ما و گواهی دادند بر خویشتن که ایشان کافران

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا
ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
أَضَلُّونَا فَعَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ
وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ
أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ
الْحَيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا
أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ
تِلْكَمُ الْجَنَّةُ أَوْرَثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

گفت در آنید در ملتھائی کہ گذشتند پیش از شما از پری و
آدمی در آتش ہرگاہ درآید ملتی لعن کند دیگری را تا گاہی
کہ گردآیند ہمگی در آن گوید آخرینشان برای اولین
پروردگارا اینان گمراہمان کردند پس بدہ ایشان را عذاب
دوبرابر در آتش گوید برای ہرکدام است دوبرابر لیکن
نمی‌دانید

و گوید اولینشان برای آخرینشان نبود شما را برتری بر ما
پس بچشید عذاب را بدانچہ بودید فراہم می‌کردید

ہمانا آنان کہ تکذیب کردند آیتہای ما را و سرپیچیدند از
آنها گشودہ نشود برای ایشان درہای آسمان و درنیابند بہ
بہشت تا برود اشتر در سوراخ سوزن بدینسان کیفر دہیم
بہ گنہکاران

ایشان را است در دوزخ آرامگاہہائی و از فرازشان
پوشہایی و چنین کیفر دہیم ستمکاران را

و آنان کہ ایمان آوردند و کردار شایستہ کردند تکلیف
نکنیم کس را جز بہ اندازہ توانائیش آنانند یاران بہشت
ایشانند در آن جاودانان

و برانداختیم آنچه در سینہ‌های ایشان است از کینہ روان
شود از زیر ایشان جویہا و گویند سپاس خداوندی را کہ ما
را بدین ہدایت نمود و نبودیم ہدایت یابیم اگر نہ ہدایت
می‌کرد ما را خدا ہمانا آمدند فرستادگان پروردگار ما بہ حق
و خواندہ شدند کہ اینک بہشت ارث دادہ شدیدش بدانچہ
بودید می‌کردید

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا
وَعَدْنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا
نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَّعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

۴۵

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

۴۶

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيمَتِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْنَا لَمْ
يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

۴۷
حزب
۶۳

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

۴۸
۱۲۷

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا
مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

۴۹

أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

۵۰

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنُ أَفِيضُوا عَلَيْنَا
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى
الْكَافِرِينَ

۵۱

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا
فَالْيَوْمَ نَنسَلُهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

و بانگ برآوردند یاران بهشت به یاران آتش که همانا
یافتیم آنچه وعده داد به ما پروردگار ما حق آیا یافتید آنچه
وعده داده به شما پروردگارتان حق گفتند بلی پس بانگ داد
بانگ دهنده‌ای میان ایشان که لعنت خدا باد بر ستمگران

آنان که بازدارند از راه خدا و خواهندش کج و ایشانند به
آخرت کافران

و میان ایشان است حجابی و بر اعرافند مردانی که
بشناسند هرکدام را به سیمای ایشان و ندا کردند یاران
بهشت را که سلام بر شما درون نشدندش حالی که طمع
داشتند

و هرگاه گردانیده شود رویهای ایشان بسوی یاران آتش
گویند پروردگارا نگردان ما را با گروه ستمکاران

و بانگ دهند یاران اعراف مردانی را که بشناسندشان به
سیمایشان گویند بی‌نیازتان نکرد گردآوردنتان و آنچه بودید
کبر می‌ورزیدید

آیا اینانند آنان که سوگند آوردید که نرساندشان خدا به
رحمتی درآئید بهشت را نیست بر شما بیمی و نه اندوهگین
شوید

و خواندند یاران آتش یاران بهشت را که بریزید بر ما از آب
یا از آنچه روزیتان داده است خدا گویند همانا حرام کرده
است خدا آنها را بر کافران

آنان که گرفتند دین خود را هوسرانی و بازیچه و
بفریفتشان زندگی دنیا پس امروز فراموششان کنیم
بدانسان که فراموش کردند رسیدنشان را بدین روز و آنکه
بودند آیتهای ما را انکار می‌کردند

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و همانا آوردیمشان به کتابی که تفصیلش دادیم بر دانش
هدایت و رحمتی برای قومی که ایمان آرند

۵۳

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ
نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ
شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

آیا انتظاری جز تأویل آن دارند روزی که رسد تأویلش گویند
آنان که فراموشش نمودند از پیش همانا پیامد فرستادگان
پروردگار ما به حق آیا ما را است شفیعانی که شفاعت کنند
برای ما یا بازگردانیده شویم تا بکنیم جز آنچه را بودیم
می‌کردیم همانا زیان کردند خویشتن را و گم شد از ایشان
آنچه بودند دروغ می‌بستند

۵۴
۱۲۸

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ
الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

همانا پروردگار شما خداوندی است که آفرید آسمانها و
زمین را در شش روز سپس پرداخت به عرش می‌پوشاند
(فرامی گیرد) شب را به روز که در پی آن است به شتاب و
مهر و ماه و ستارگان مسخرند به فرمانش همانا او راست
آفرینش و امر بزرگ است خداوند پروردگار جهانیان

۵۵

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

بخوانید پروردگار خویش را به زاری و نهان که او دوست
ندارد تجاوزگران را

۵۶

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا
وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ

و فساد نکنید در زمین پس از اصلاحش و بخوانیدش از راه
بیم و امید همانا رحمت خدا نزدیک است به نیکوکاران

۵۷

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۗ حَتَّىٰ إِذَا
أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ
فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

و او است آنکه فرستد بادهای را مژده‌ای پیش روی رحمتش
تا گاهی که بردارند ابرهائی سنگین برانیمش بسوی شهری
مُرده تا فرود آریم بدان آب را پس برون آوریم بدان از هر
میوه بدینسان برون آوریم مردگان را شاید یادآور شوید

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُۥ بِإِذْنِ رَبِّهِۦ ۖ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرِجُ إِلَّا نَكِدًا ۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالَ الْأَمَلُۥ مِنْ قَوْمِهِۦ ۖ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قَالَ يَتَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُۥ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ

قَالَ الْأَمَلُۥ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِۦ ۖ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ

قَالَ يَتَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و شهر پاک برون آید رستنیش به اذن پروردگارش و آنی که پلید است برون نیاید جز ناچیزی پست بدینسان بگردانیم آیتها را برای قومی که شکرگزارند

همانا فرستادیم نوح را بسوی قوم او پس گفت ای قوم پرستش کنید خدا را نیست شما را خدائی جز او همانا بیمناکم بر شما از عذاب روزی بزرگ

گفتند توده قومش هر آینه می‌بینیمت در گمراهی آشکار

گفت ای قوم نیست به من گمراهی‌ای لیکن منم فرستاده از پروردگار جهانیان

که می‌رسانم به شما پیامهای پروردگار خویش را و اندرز گویم شما را و می‌دانم از خدا آنچه نمی‌دانید

و آیا شگفت ماندید که پیامدتان یادآوری از پروردگارتان بر مردی از شما که بیم دهد شما را و تا پرهیزکاری کنید و شاید رحم آورده شوید

پس دروغگویش شمردند پس نجاتش دادیم و آنان را که با وی بودند در کشتی و غرق کردیم آنان را که تکذیب کردند آیتهای ما را چه همانا بودند گروهی کوران

و بسوی عاد برادرشان هود را گفت ای قوم پرستش کنید خدا را نیستتان خدائی جز او آیا نمی‌ترسید

گفتند گروهی که کفر ورزیدند از قومش می‌نگریمت همانا در بی‌خردی و پنداریمت هر آینه از دروغگویان

گفت ای قوم نیست به من بی‌خردی و لیکن منم فرستاده از پروردگار جهانیان

أَبْلَغُكُمْ رَسُولَ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ

که می‌رسانم به شما پیامهای پروردگار خود را و منم برای شما اندرزگوئی امین

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۖ فَأَذْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

و آیا شگفت ماندید که آمد شما را یادآوری از پروردگارتان بر مردی از شما تا بیمتان دهد و یاد بیاورید گاهی را که گردانیدتان جانشینانی پس از قوم نوح و بیفزودتان سطبری در آفرینش پس یاد آرید نعمتهای خدا را شاید رستگار شوید

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

گفتند آیا ما را آمدی که پرستش کنیم خدای را تنها و رها کنیم آنچه را می‌پرستیدند پدران ما پس بیاور ما را آنچه به ما وعده دهی اگر هستی از راستگویان

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

گفت همانا افتاد بر شما از پروردگارتان چرک و خشم آیا با من می‌ستیزید در نامهایی که نامیدید آنها را شما و پدران شما نفرستاده است خدا بدانها فرمانروایی پس منتظر باشید که منم با شما از منتظران

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

پس نجات دادیم او و آنان که با وی بودند به رحمتی از ما و بریدیم دنباله آنان را که تکذیب کردند آیتهای ما را و نبودند مؤمنان

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۚ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ ءَايَةٌ ۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ

و بسوی ثمود برادر ایشان صالح را گفت ای قوم من پرستش کنید خدا را نیست شما را خدائی جز او همانا پیامدتان نشانی‌ای از پروردگار شما اینک اشتر خدا آیتی برای شما پس بگذاریدش بچرد در زمین خدا و گردش به بدی نگردید که می‌گیرد شما را عذابی دردناک

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَاتَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و یاد آرید هنگامی را که گردانیدتان جانشینانی پس از عاد و جایگزینتان کرد در زمین که می‌گرفتید از هموارهای آن کاهائی و می‌بریدید از کوه‌ها خانه‌هائی پس یاد آرید نعمتهای خدا را و نکوشید در زمین تبهکاران

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوْا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

۷۵

گفتند آن گروه که کبر ورزیدند از قومش بدانان که ناتوان شمرده شدند بدانان که ایمان آوردند از ایشان آیا دانید که صالح است فرستاده‌ای از پروردگار خود گفتند مائیم بدانچه او فرستاده شده است بدان ایمان‌آرندگان

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

۷۶

گفتند آنان که کبر ورزیدند مائیم بدانچه شما ایمان آوردید بدان کافران

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ أُنْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

۷۷

پس پی کردند شتر را و سرکشی نمودند از فرمان پروردگار خود و گفتند ای صالح بیار ما را آنچه وعده دهی به ما اگر هستی از فرستادگان

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ

۷۸

پس بگرفتشان زمین لرزشی که گردیدند در خانه خود مردگان

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَ قَوْمٍ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ

۷۹

پس پشت کرد بدیشان و گفت ای قوم همانا ابلاغ کردم به شما پیام پروردگار خود را و اندرزتان گفتم لیکن نیستید دوستدار اندرزگویان

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

۸۰

و لوط را هنگامی که گفت به قوم خود آیا فحشاء (ننگ) آورید که پیشی نگرفته است شما را بدان کسی از جهانیان

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

۸۱

همانا شما بر مردان به شهوت درآئید نه زنان بلکه شماستید گروهی اسراف‌کنندگان

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ^ط إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

۸۳

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أُمْرَأَتَهُ وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

۸۴

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا^ط فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

۸۵
۱۳۲

وَالِإِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ^ط قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ^ط فَأَوْفُوا^ط الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا^ط النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا^ط ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۸۶

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِ^ط وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا^ط وَأَذْكُرُوا^ط إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُكُمْ^ط وَأَنْظِرُوا^ط كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

۸۷

وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ^ط وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا^ط وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

و نبود پاسخ قومش جز آنکه گفتند برون رانیدشان از شهر خود که اینانند مردمی پاکیزگی‌جویان

پس نجات دادیم او و خاندانش را مگر همسرش که شد از گذشتگان

و باریدیم بر آنان بارانی پس بنگر چگونه شد فرجام گنهکاران

و بسوی مدین برادرشان شعیب را گفت ای قوم پرستش کنید خدا را نیستان خداوندی جز او همانا بیامد شما را نشانه‌ای از پروردگار شما پس تمام دهید پیمانه و سنجش را و کم ندهید به مردم چیزهای ایشان را و تبهکاری نکنید در زمین پس از اصلاحش این بهتر است برای شما اگر هستید مؤمنان

و ننشینید بر هر راهی تا بترسانید و بازدارید از راه خدا هر که را ایمان بدان آورده است و بخواهیدش کج و یاد آرید هنگامی را که کم بودید پس بیفزودتان و بنگرید چگونه بود فرجام تبهکاران

و اگر باشند گروهی از شما ایمان آورده بدانچه فرستاده شدم بدان و گروهی ایمان نیاورده باشند پس صبر کنید تا حکم کند خدا میان ما و او است بهترین حکم‌کنندگان

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يَشُعِيبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي
مِلَّتِنَا قَالَ أُولَٰؤُ كُنَّا كَٰرِهِينَ

۸۹

قَدْ أَفْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ
نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا
أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

۹۰

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَبَعْتُمْ شُعَيْبًا
إِنَّا لَنَكُونَنَّ إِذَا لَخَسِرُونَ

۹۱

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ

۹۲

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ

۹۳

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَٰقَوْمُ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي
وَنَصَحْتُ لَكُمُ فَكَيْفَ ءَاسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ

۹۴

۱۳۳ ر

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ

۹۵

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
ءَابَاؤُنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

گفتند گروهی که کبر ورزیدند از قومش هر آینه برون
رانیمت ای شعیب و آنان را که ایمان آوردند با تو از شهر
خود مگر برگردید در ملت ما گفت آیا هرچند باشیم
ناخوش‌دارندگان

همانا بسته‌ایم بر خدا دروغی را اگر بازگردیم در ملت شما
پس از آنکه نجاتمان داد خدا از آن و نرسد ما را که
بازگردیم در آن مگر بخواهد خدا پروردگار ما فراگرفته
است پروردگار ما همه چیز را به دانش بر خدا توکل کردیم
پروردگار ما بگشای میان ما و قوم ما به حق و تویی بهترین
گشایندگان

و گفتند آن گروه که کافر شدند از قومش اگر پیروی کنید
شعیب را همانا شماید در آن هنگام زیانکاران

پس بگرفتشان زمین‌لرزش که گردیدند در خانه خود
مردگان

آنان که تکذیب کردند شعیب را گویا نشیمن نگزیدند در
آن آنان که تکذیب کردند شعیب را بودند زیانکاران

پس روی گردانید از ایشان و گفت ای قوم همانا ابلاغ
نمودم به شما پیامهای پروردگار خود را و اندرز گفتم شما را
پس چگونه افسوس خورم بر گروه کافران

و نفرستادیم در شهری پیمبری را جز آنکه گرفتیم مردمش
را به سختی و رنج شاید به زاری آیند

سپس تبدیل کردیم به جای بدی نیکی را تا برآسودند و
گفتند همانا رسیده است به پدران ما رنج و سختی پس
گرفتیمشان ناگهان حالی که نمی‌دانستند

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

۹۷

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ

۹۸

أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ

۹۹

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ

۱۰۰
۱۳۴

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْ
نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ

۱۰۱

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا ۖ وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ
كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

۱۰۲

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۖ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ
لَفَاسِقِينَ

۱۰۳

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

۱۰۴

وَقَالَ مُوسَىٰ يَفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

و اگر مردم شهرها ایمان می‌آوردند و پرهیزکاری می‌نمودند
هر آینه می‌گشودیم بر ایشان برکتهائی را از آسمان و زمین
لیکن تکذیب نمودند پس گرفتیمشان بدانچه بودند دست
می‌آوردند

آیا ایمن شدند مردم شهرها که بیایدشان خشم ما شبانه
حالی که ایشانند به خواب اندران

یا ایمن شدند مردم شهرها که بیایدشان خشم ما روزانه
حالی که آنانند بازی‌کنان

پس آیا ایمن شدند مکر خدا را که ایمن نشود مکر خدا را
جز گروه زیانکاران

آیا رهبری نشد برای آنان که ارث می‌برند زمین را پس از
اهلش که اگر می‌خواستیم هر آینه می‌گرفتیمشان به
گناهانشان و مهر می‌زدیم بر دلهای ایشان چنانکه نشنوند

این شهرها می‌سراییم بر تو از داستانهای آنها و همانا
بیامدشان فرستادگانشان به نشانها پس نبودند که ایمان
آرند بدانچه تکذیب کردند از پیش بدینگونه مهر نهد خدا
بر دلهای کافران

و نیافتیم برای بیشترشان عهدی و بیافتیم بیشترشان را
نافرمانان

سپس برانگیختیم پس از ایشان موسی را به آیتهای ما
بسوی فرعون و قومش پس ستم نمودند بدانها بنگر تا
چگونه شد فرجام تبهکاران

و گفت موسی ای فرعون همانا منم فرستاده از پروردگار
جهانیان

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ
الْغَالِبِينَ

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَن تُلْقِيَ وَإِمَّا أَن نَّكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ

قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ
وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَأْفِكُونَ

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجِدِينَ

سزاوارم بر آنکه نگویم بر خدا جز حقّ را همانا آوردم شما
را نشانی از پروردگار شما پس بفرست با من بنی اسرائیل
را

گفت اگر آیتی آورده‌ای پس بیارش اگر هستی از
راستگویان

پس بیفکند عصایش را ناگاه آن اثردهائی است آشکار

و برآورد دستش را ناگهان آن پرتوی است برای بینندگان

گفتند توده‌ای از قوم فرعون این است جادوگری دانشمند

که خواهد برون راند شما را از سرزمیتان تا چه امر کنید

گفتند بگذار او و برادرش را و بفرست در شهرها
گردآورندگان

تا آرندت به هر جادوگری دانا

و بر فرعون درآمدند جادوگران گفتند همانا ما را است
پاداشی اگر شدیم پیروزمندان

گفت آری و همانا شمائید از مقربان

گفتند ای موسی یا تو افکن و یا ما باشیم افکنندگان

گفت بیفکنید پس گاهی که افکندند افسون نمودند
(بستند) دیدگان مردم را و بترساندندشان و آوردند
جادوئی‌گران

و وحی نمودیم به موسی که بیفکن عصای خویش را ناگهان
فروبرد آنچه را دروغ آورند

پس بیامد حقّ و باطل شد آنچه بودند می‌کردند

پس شکست خوردند در آن هنگام و بازگشتند
سرافکندگان

و بیفتادند جادوگران سجده‌کنندگان

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

گفتند ایمان آوردیم به پروردگار جهانیان

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

پروردگار موسی و هارون

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُمْ بِهِۦ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَّرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

گفت فرعون آیا ایمان آوردید بدو پیش از آنکه اذتتان دهم همانا آن نیرنگی است که شما در شهر باختید تا برون رانید از آن مردمش را زود است بدانید

لَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَا ضَلِيلَنَّاكُمْ أَجْمَعِينَ

همانا سخت ببرم دستها و پاهای شما را از برابر (دست راست پای چپ) سپس به دارتان کشم همگی

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

گفتند همانا مائیم بسوی پروردگار خود بازگشتکنان

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا ۚ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنا مُسْلِمِينَ

و کین نوزی با ما جز بدانکه ایمان آوردیم به آیتهای پروردگار ما گاهی که بیامدند ما را پروردگارا بریز بر ما شکیبائی را و دریاب ما را مسلمانان

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَ ۚ قَالَ سَنَقْتِل أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

و گفتند توده‌ای از قوم فرعون آیا می‌گذاری موسی و قومش را تا فساد کنند در زمین و بگذارند تو و خدایانت را گفت بزودی زار بکشیم فرزندان ایشان را و بگذاریم زنانشان را و همانا مائیم بر فراز ایشان نیرومندان

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا ۖ إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

گفت موسی به قوم خود کمک جوئید از خدا و شکیبا شوید همانا زمین از آن خدا است ارث دهدش به هر که از بندگان خود که خواهد و پایان است برای پرهیزکاران

قَالُوا أُوذِينَا مِن قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِن بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ۚ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

گفتند آزرده شدیم پیش از آنکه بیائی ما را و پس از آنکه بیامدی ما را گفت امید است پروردگار شما نابود کند دشمن شما را و جانشینان سازد در زمین تا بنگرد چگونه می‌کنید

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

و هر آینه بگرفتیم خاندان فرعون را به قحطی و کاهشی از میوه‌ها شاید یادآور شوند

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحُسْنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُٗٓ إِلَّا إِنَّمَا ظَنُّهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ ءَايَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْذَّمَ ءَايَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمُوسَىٰ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِنِ كَشَفْتِ عَنَّْا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ ۖ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

۱۳۲

۱۳۳

۱۳۴

۱۳۵

۱۳۶

۱۳۷

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ
ءَالِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

۱۳۹

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۴۰

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

۱۴۱

وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَالٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ
الْعَذَابِ يُقْتِلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي
ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

۱۴۲
حزب
۶۷
۱۳۸

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنٍ مِيقَاتٍ
رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي
قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

۱۴۳

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ
إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرْنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ
مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ
دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ
إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

و گذراندیم بنی اسرائیل را از دریا تا رسیدند به قومی که
گرد می‌آمدند بر بتانی از آن خود گفتند ای موسی قرار ده
برای ما خدائی چنانکه برای اینان است خدایانی گفت هر
آینه شما نید گروهی نادانان

همانا اینان تباه است آنچه در آن اندرند و باطل است آنچه
می‌کنند

گفت آیا جز خدا برای شما خدائی جوییم و او برتری داده
است شما را بر جهانیان

و هنگامی که نجات دادیم شما را از خاندان فرعون که روا
می‌داشتند بر شما عذاب زشت را به سختی می‌کشتند
فرزندان شما را و می‌گذاشتند زنان شما را و در این بود
بلائی از پروردگار شما گران

و وعده نهادیم با موسی سی شب و تکمیل آن کردیم به ده‌تا
تا تمام شد میعاد پروردگار او چهل شب و گفت موسی به
برادرش هارون جانشینم باش در قومم و اصلاح کن و
پیروی مکن از راه فسادکاران

و هنگامی که آمد موسی به وعده‌گاه ما و سخن گفت با او
پروردگارش گفت پروردگارا مرا بنمایان که بنگرم بسوی تو
گفت هرگز نخواهی مرا دید و لیکن بنگر بسوی کوه تا اگر
آرام گرفت بر جای خود بزودی مرا بینی پس گاهی که تابید
پروردگار او به کوه گردانیدش هموار (پست) و بیفتاد
موسی بیهوش و هنگامی که به هوش آمد گفت منزهی تو
بازگشتم بسوی تو و منم نخستین ایمان‌آرندگان

قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي
وَبِكَأَمَلِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

گفت ای موسی همانا برگزیدمت بر مردم به پیامهای خود و
به سخن خود پس بگیر آنچه را به تو دادم و باش از
شکرگزاران

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا
لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

۱۴۵

و نوشتیم برایش در الواح از هر چیزی اندرز و تفصیلی
برای همه چیز پس بگیر آن را به نیرو و بفرمای قومت را تا
گیرند بهترین آن را بزودی بنمایانم شما را خانه فاسقان

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ
الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ
سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

۱۴۶

بزودی بازگردانم از آیتهای خود آنان را که تکبر کنند در
زمین به ناحق و اگر بینند هر آیتی ایمان نیارند بدان و اگر
بینند راه رهبری را نگیرندش راه و اگر بینند راه گمراهی
را گیرندش راه این بدان است که تکذیب کردند آیتهای ما
را و بودند از آنها غافلان

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ
يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۴۷

و آنان که تکذیب کردند به آیتهای ما و رسیدن آخرت تباه
شده است اعمال ایشان آیا پاداش داده می‌شوند جز آنچه
را بودند می‌کردند

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِن حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا
لَّهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا
اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ

۱۴۸
۱۳۹

و برگرفتند قوم موسی پس از او از زیور خود گوساله‌ای را
کالبدی که او راست بانگی آیا ندیدند که سخن نگوید با
ایشان و نه رهبریشان کند به راهی برگرفتندش و بودند
ستمگران

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَّمْ
يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

۱۴۹

و هنگامی که افتاد در دست ایشان و دیدند که گمراه
شدند گفتند اگر رحم نکند بر ما پروردگار ما و نیامرزد ما را
همانا باشیم از زیانکاران

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسَفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي ۖ أَعْجَلْتُمُ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأُلُوحَ ۖ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونِي ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَعَٰمَنُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأُلُوحَ ۖ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْتَبُونَ

وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَتُهْلِكُهُنَّ بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۖ إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ۖ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

و هنگامیکه برگشت موسی بسوی قوم خود خشمگین اسفناک گفت چه زشت است آنچه جانشینم ساختید (بجای آوردید) پس از من آیا شتاب گرفتید امر پروردگار خود را و افکند الواح را و بگرفت سر برادر خویش را می‌کشیدش بسوی خود گفت ای فرزند مادر همانا قومم ناتوانم گرفتند و نزدیک شد بکشندم پس شادکام نگردان به من دشمنان را و نگردانم با گروه ستمکاران

گفت پروردگارا بیامرز برای من و برادرم و درآور ما را به رحمت خود و توئی مهربانترین مهربانان

همانا آنان که برگرفتند گوساله را بزودی رسدشان خشی از پروردگارشان و خواری در زندگانی دنیا و چنین کیفر دهیم به دروغ آوران

و آنان که بدیها کرده‌اند پس توبه کردند از آن پس و ایمان آوردند همانا پروردگار تو است پس از آن آمرزنده مهربان

و هنگامی که فرونشست از موسی خشم بگرفت الواح را و در نسخه آنها هدایت و رحمتی است برای آنان که از پروردگار خویشند هراسان

و برگزید موسی قومش را هفتاد مرد برای وعده‌گاه ما و هنگامی که بگرفتشان لرزش گفت پروردگارا اگر می‌خواستی نابود می‌کردی ایشان را و مرا از پیش آیا ما را نابود کنی بدانچه بی‌خردان از ما کردند نیست این جز فتنه تو (آزمایش تو) گمراه کنی بدان هر که را خواهی و هدایت کنی هر که خواهی توئی سرپرست ما پس بیامرز ما را و رحم کن بر ما و توئی بهترین آمرزندگان

وَكَتُبْنَا لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدَّنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِيَ أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ^ط وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

و بنویس برای ما در این دنیا نیکی و در آخرت نیکی همانا هدایت شدیم بسوی تو گفت عذاب من رسانم بدان هر که را خواهم و رحمتم فراگرفته است همه چیز را زود است بنویسمش برای آنان که پرهیزکاری کنند و بدهند آکا را و آنان که به آیتهای ما ایمان آرند

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ^ط فَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ^ط أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

آنان که پیروی کنند پیمبر فرستاده درس ناخوانده‌ای را که می‌یابندش نوشته نزد ایشان در تورا و انجیل امرشان کند به نیکی و نهیشان کند از بدی و حلال کند برای ایشان پاکها را و حرام کند بر ایشان پلیدها را و بنهد از ایشان بارشان و آن زنجیرهایی را که بر ایشان بوده است پس آنان که ایمان بدو آوردند و ارجمندش (گرامیش) داشتند و یاریش کردند و پیروی کردند روشنائی را که با او فرستاده شده است آنانند رستگاران

قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ^ط لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي^ط وَيُمِيتُ^ط فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ^ط وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

بگو ای مردم منم فرستاده خدا بسوی شما همگی آنچنان خدائی که وی را است پادشاهی آسمانها و زمین نیست خدائی جز او زنده کند و بمیراند پس ایمان آرید به خدا و فرستاده او آن پیمبر درس ناخوانده که ایمان می‌آورد به خدا و سخنان او و پیرویش کنید شاید هدایت یابید

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

و از قوم موسی امتی است که هدایت کنند به حق و بدان دادگری کنند

وَقَطَّعْنَهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
إِذِ اسْتَسْقَلَهُ قَوْمُهُ ۚ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ
فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَّشْرَبَهُمْ ۖ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ ۖ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ
وَالسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ ۚ وَمَا ظَلَمُونَا
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

۷۰
اعراف
۱۶۰
/۲۰۶

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
وَقُولُوا حِطَّةٌ ۖ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ
خَطِيئَتَكُمْ ۚ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

۱۶۱

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

۱۶۲

وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ
فِي السَّبْتِ ۖ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَاعًا وَيَوْمَ لَا
يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ ۚ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

۱۶۳
۱۴۲

و بخش کردیم آنان را دوازده سبط (نبیره‌گان) امتّهائی و
وحی نمودیم به موسی هنگامی که آب از او خواستند قومش
که بنواز عصای خویش را به سنگ پس برجهید از آن
دوازده چشمه دانستند هر مردمی آبشخور خود را و سایه
افکندیم بر ایشان با ابر و فرود آوردیم بر ایشان منّ و
سلوی (نان و مرغ بریان) بخورید از پاکهای آنچه به شما
روزی دادیم و ستم نکردند بر ما و لیکن بودند خویشان را
ستم‌کنندگان

و هنگامی که گفته شد بدیشان سکونت کنید در این شهر و
بخورید از آن هر جا خواهید و بگوئید حطّه (کاهشی) و
در آئید در را سجده‌کنان می‌آموزیم برای شما گناهان شما را
و بزودی فزونی دهیم به نکوکاران

پس تبدیل کردند آنان که ستم کردند از ایشان سخن را
بجز آنچه بدیشان گفته شد پس فرستادیم بر ایشان چرکی
را از آسمان بدانچه بودند ستم می‌کردند

و بپرسشان از شهری که کنار دریا بود گاهی که تجاوز
می‌کردند در روز شنبه چرا که می‌آمدشان ماهیه‌شان روز
شنبه ایشان بر روی آب و روزی که جز شنبه بود
نمی‌آمدندشان بدینگونه آزمودیمشان بدانچه بودند
نافرمانی می‌کردند

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ
مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ قَالُوا مَعَذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ

۱۶۵

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ ۖ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ
وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَّيْسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

۱۶۶

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهَوُّ عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

۱۶۷

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَن
يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۶۸

وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا ۖ مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ
ذَلِكَ وَبَلَّوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

۱۶۹

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ
مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيثَقُ الْكِتَابِ أَنَّ لَا
يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۚ وَالْدَّارُ الْآخِرَةُ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

۱۷۰

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

و هنگامی که گروهی از ایشان گفتند چرا اندرز گوئید قومی
را که خداست نابودکننده آنان یا عذابکننده ایشان عذابی
سخت گفتند پوزشی بسوی پروردگار شما و شاید
پرهیزکاری کنند

تا گاهی که فراموش کردند آنچه را یادآوری شدند نجات
دادیم آنان را که نهی می‌کردند از بدی و گرفتیم آنان را که
ستم کردند به عذابی زشت بدانچه بودند نافرمانی
می‌کردند

پس گاهی که سربلیدند از آنچه نهی شدند از آن گفتیم
بدیشان بشوید بوزینه‌گانی راندگان

و هنگامی که اعلام کرد پروردگار تو که برانگیزاند بر ایشان
تا روز قیامت آن را که بپشاندشان شکنجه‌ای بد همانا
پروردگار تو شتابنده است در عقوبت و هر آینه او است
آمرزنده مهربان

و بخش کردیمشان در زمین ملت‌هایی از ایشانند شایستگان
و از ایشانند جز آن و آزمودیمشان به خوبیها و بدیها شاید
بازگردند

پس جانشین شد پس از ایشان جانشینانی که ارث بردند
کتاب را می‌گیرند بهره این کوتاه (پست یا نزدیک) را و
گویند بزودی آموزش شود برای ما و اگر ببایندشان بهره‌ای
همانند آن برگیرندش آیا گرفته نشد بر ایشان پیمان کتاب
که نگوئید بر خدا جز حق را و خواندند آنچه را در آن بود و
خانه آخرت بهتر است برای آنان که پرهیزکاری کنند آیا
بخرد نمی‌یابید

و آنان که می‌گیرند کتاب را (چنگ می‌زنند) به کتاب و بپا
می‌دارند نماز را همانا تباه ننمائیم پاداش اصلاح‌کنندگان را

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غْفِلِينَ

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْأَيَّاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرَكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصِصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِىٌّ وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

و هنگامی که بالا بردیم کوه را فراز ایشان مانند سایبانی و پنداشتندش فرودآینده بر خویش بگیرید آنچه را به شما دادیم به قوت و یاد آرید آنچه را در آن است شاید پرهیزکاری کنید

و هنگامی که بگرفت پروردگار تو از فرزندان آدم از پشتهای ایشان نژاد ایشان را و گواهشان گرفت بر خویشتن آیا نیستم پروردگار شما گفتند بلی گواهی دادیم تا نگوئید روز قیامت بودیم ما از این ناآگاهان

یا گوئید جز این نیست که شرک ورزیدند پدران ما از پیش و بودیم نژادی پس از ایشان آیا تباه کنی ما را بدانچه کردند نادرستان

و بدینسان تفصیل دهیم آیتها را و شاید ایشان بازگردند

و بخوان بر ایشان داستان آن را که دادیمش آیتهای خود را پس برهنه گشت (برون شد) از آنها سپس شیطان پیروش گرفت و شد از گمراهان

و اگر میخواستیم هر آینه بالا می‌بردیمش بدانها لیکن او بسوی زمین گرائید و پیروی کرد هوس خود را پس مثل او مانند سگ است که اگر آهنگش کنی زبان از کام درآرد و اگر بگذاریش زبان از کام درآرد (فروهلد) این است مثل گروهی که تکذیب نمودند آیتهای ما را پس بخوان داستانها را شاید اندیشه کنند

چه زشت است مثل قومی که تکذیب کردند آیتهای ما و بودند خویشتن را ستم می‌کردند

آن را که خدا هدایت کند او است هدایت شده و آنان را که گمراه کند آنانند زیانکاران

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَآلَ الْاَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِم مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْةٌ يَّسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و همانا بیافریدیم برای دوزخ بسیاری از پری و آدمی را آنان را است دلهایی که درنیابند بدانها و آنان را است دیدگانی که نبینند بدانها و آنان را است گوشهائی که نشنوند بدانها آنانند مانند دامها بلکه گمراه‌تر آنانند ناآگاهان

و خدا را است نامهای نکو پس بخوانیدش بدانها و بگذارید آنان را که کجروی کنند در نامهای او بزودی پاداش داده شوند آنچه را بودند می‌کردند

و از آنان که آفریدیم ملّتی است که هدایت کنند به حقّ و بدان دادگری کنند

و آنان که دروغ پنداشتند آیتهای ما را زود است به استدراج (به آهستگی ناگهان) گیریمشان از آنجا که ندانند

و مهلتشان دهیم که همانا نیرنگ من است استوار

آیا نیندیشیدند که نیست بر رفیقشان دیوانگی نیست او جز ترساننده آشکار

آیا ننگریستند در پادشاهیهای آسمانها و زمین و آنچه می‌آفریده است خدا از چیزها و آنکه شاید نزدیک شده باشد سرآمد ایشان پس به کدام سخن پس از این ایمان می‌آورند

آن را که گمراه کند خدا نیستش راهنمائی و بگذارندشان در سرکشی خود فرو روند

پرسندت از ساعت چه وقت است لنگرگاه آن بگو جز این نیست که علم آن نزد پروردگار من است پدیدارش نسازد به هنگامش جز او سنگین است در آسمانها و زمین نیایدتان مگر ناگهان پرسندت چنانکه گوئی تو آگاهی از آن بگو جز این نیست که علمش نزد خدا است لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ
كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ
السُّوءُ إِنَّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ
بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ ءَاتَيْتَنَا صَالِحًا
لَّنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

فَلَمَّا ءَاتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا ءَاتَاهُمَا^ج
فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ
أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَالِتُونَ

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا^ط أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا^ط أَمْ لَهُمْ
أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا^ط أَمْ لَهُمْ ءَاذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا^ط قُلِ ادْعُوا
شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ

بگو دارا نیستم برای خویشتن سود و نه زیانی جز آنچه خدا
خواهد و اگر دانای ناپیدا می‌بودم هر آینه فراوان می‌گرفتم
از خوبی و به من نمی‌رسید بدی نیستم من مگر بیم‌دهنده و
نویددهنده برای گروهی که ایمان آرند

او است آنکه آفرید شما را از یک تن و قرار داد از او
جفتش را تا آرامش گیرد بدو سپس هنگامی که بر او درآمد
برداشت باری سبک پس بگذشت بر آن تا گاهی که سنگین
شد خواندند پروردگار خویش را که اگر ما را صالحی
(شایسته) دهی باشیم از شکرگزاران

ولی هنگامی که داد بدیشان صالحی (شایسته) و قرار دادند
شریکانی برای او در آنچه بدیشان داد همانا برتر است خدا
از آنچه شرک می‌ورزند

آیا شریک کنند آنان را که نیافرند چیزی را و خود آفریده
شوند

و نتوانندشان یاری و نه خویشتن را یاری‌ای کنند

و اگر بسوی هدایتشان خوانید پیرویتان نکنند یکسان است
بر شما بخوانید ایشان را یا باشید خموشان

همانا آنان را که جز خدا می‌خوانید بندگانیند مانند شما پس
بخوانیدشان تا اجابت کنند شما را اگر هستید راستگویان

آیا آنان را است پاهائی که روان گردند بدانها یا آنان را
است دستهائی که آهنگ کنند بدانها یا آنان را است
دیدگانی که بینند بدانها یا آنان را است گوشهائی که
بشنوند بدانها بگو بخوانید شریکان خویش را پس نیرنگ با
من کنید و مهلتم ندهید

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

۱۹۷

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَظِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

۱۹۸

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

۱۹۹

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

۲۰۰

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۲۰۱

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

۲۰۲

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

۲۰۳

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَأْيَةٌ قَالُوا لَوْلَا أُجْتَبِئَتْهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي ۚ هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

۲۰۴

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۲۰۵

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ

۲۰۶

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ ۖ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ ۖ يَسْجُدُونَ ﴿١﴾

همانا یار (دوست و سرپرست و پشتیبان) من خداوندی است که فرستاد کتاب را و او است سرپرست شایستگان

و آنان را که جز او خوانید نتوانند شما را یاری‌کردن و نه خویشتن را یاری کنند

و اگر خوانیشان بسوی هدایت نشنوند و بینیشان می‌نگرند بسوی تو و لیکن نمی‌بینند

بگیر گذشت را و امر کن به خوبی و روی بگردان از نادانان

و اگر برانگیزدت از شیطان انگیزشی پس پناهنده شو به خدا همانا او است شنوای دانا

همانا آنان که پرهیزکاری کرده‌اند هرگاه آهنگشان کند رهگذاری از شیطان یادآور شوند ناگاه ایشانند بینایان

و برادران شیاطین را فروبرند شیاطین در گمراهی سپس کوتاه نمی‌آیند

و هرگاه نیاوریشان آیتی گویند چرا آیتی نساختی بگو پیروی نکنم جز آنچه را وحی شود به من از پروردگار من اینک بینشهایی از پروردگارتان و هدایت و رحمتی برای گروهی که ایمان آرند

و گاهی که خوانده شود قرآن گوش دهید بدان و خموشی گزینید شاید رحم کرده شوید

و یاد کن پروردگار خویش را درون خود به زاری و ترس و پست‌تر از گفتار بلند بامدادان و شبانگاه و نباش از غافلان

همانا آنان که نزد پروردگار تواند کبر نورزند از پرستش او و می‌ستایندش و برای او سجده می‌کنند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاٰهُونَ

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

پرسندت از بهره‌های جنگ بگو آنها از آن خدا و پیمبر است پس بترسید خدا را و اصلاح کنید میانه خویش را و فرمان برید خدا و پیمبرش را اگر هستید مؤمنان

جز این نیست که مؤمنان آنانند که هرگاه یاد خدا شود بهراسد دلهاشان و هرگاه خوانده شود بر ایشان آیتهای او بفزایدشان ایمان و بر پروردگار خویش توکل کنند

آنان که بپای می‌دارند نماز را و از آنچه روزیشان داده‌ایم ببخشند

آنانند مؤمنان بدرست ایشان را است پایه‌هایی نزد پروردگارشان و آمرزشی و روزی گرامی

بدانسان که برون آورد تو را پروردگار تو از خانه‌ات به حقّ حالی که گروهی از مؤمنانند ناخوش‌دارندگان

می‌ستیزند با تو در حقّ پس از آنکه پدیدار شد گوئیا رانده می‌شوند بسوی مرگ و آنانند نگران

و هنگامی که وعده می‌دادتان خدا یکی از دو گروه را که آن از آن شما است و دوست می‌داشتید که جز شوکتمند شما را باشد و خدا می‌خواست جایگزین کند حقّ را به کلمات خود و ببرد دنباله کافران را

تا بپای دارد حقّ را و تباہ کند باطل را و اگر چه ناخوش دارند گنهکاران

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ

۱۰

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا
النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

۱۱
۱۴۷

إِذْ يُغَشِّيكُمُ اللَّعَاسُ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُم رِجْزَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ

۱۲

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ
ءَامَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ

۱۳

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۱۴

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ

۱۵

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا
تُلُوهُمُ الْأَدْبَارَ

۱۶

وَمَنْ يُؤْلِهِم يَوْمَئِذٍ دُبُرُهُمْ إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى
فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ

هنگامی که می‌نالیدید (کمک می‌خواستید) به پروردگار خود
پس اجابت کرد برای شما که کمک‌کننده‌ام شما را به هزار
تن از فرشتگان دوش به دوش

و نگردانید آن را خدا جز بشارتی و تا آرام گیرد بدان دلهای
شما حالی که نیست یاری جز از نزد خدا همانا خداوند است
عزتمند حکیم

هنگامی که افکند بر شما خمار خواب را تا آرامشی باشد از
او و فرستاد بر شما از آسمان آبی تا پاکتان سازد بدان و تا
دور کند از شما چرک شیطان را و تا پیوند نهند بر دلهای
شما و استوار سازد بدان قدمها را

هنگامی که وحی می‌فرستاد پروردگار تو بسوی فرشتگان که
من با شما هستم پس استوار دارید آنان را که ایمان
آوردند زود است افکنم در دلهای آنان که کفر ورزیدند
هراس را پس بزنید فراز گردنها را و بزنید از ایشان هر
سرانگشتی را

این بدان است که درافتادند با خدا و رسولش و هر که با
خدا و رسولش درافتد همانا خداوند است سخت‌عقوبت

اینک بچشیدش و همانا کافران را است عذاب آتش

ای آنان که ایمان آوردید هرگاه تلاقی کردید با آنان که کفر
ورزیدند در جنگ پس برنگردانید بسوی آنان پشتها را

و آنکس که بگرداند پشتش را بسوی آنان جز گرانیده برای
جنگی یا ملحق شونده به گروهی همانا بازگشت است به
خشمی از خدا و جایگاه او است دوزخ و چه زشت است آن
جایگاه

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدِ الْكَافِرِينَ

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ^ط وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ^ط وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ^ط وَأَنَّهُ^ط إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً^ط وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

پس نکشتید ایشان را شما و لیکن خداوند کشتشان و نه تو انداختی تیر را گاهی که انداختی و لیکن خدا بینداخت و تا بیازماید مؤمنان را از خود آزمایشی نکو همانا خداوند شنوای دانا

این است و آنکه خدا است سست‌کننده نیرنگ کافران

اگر پیروزی جوئید همانا پیامدتان پیروزی و اگر کوتاه آئید (دست بردارید) پس آن بهتر است برای شما و اگر بازگردید بازگردیم و بی‌نیازتان نکند جمعیت شما به چیزی و هر چند فزون باشد و آنکه خدا است با مؤمنان

ای آنان که ایمان آوردید فرمانبرید خدا و پیمبرش را و برگردید از او و شما می‌شنوید

و نباشید مانند آنان که گفتند شنیدیم و ایشان نمی‌شنوند

همانا بدترین جنبندگان نزد خدا گران و گنگانی‌اند که ناخردمندند

و اگر می‌دانست خدا در ایشان خیری هر آینه می‌شنواندشان و اگر می‌شنواند ایشان را هر آینه پشت می‌کردند و آنانند روی‌گردانان

ای آنان که ایمان آوردید اجابت کنید خدا و رسولش را گاهی که خوانندتان بدانچه زنده‌تان سازد و بدانید که خدا حایل می‌شود میان مرد و دلش و آنکه بسوی او گردآورده می‌شوید

و بپرهیزید فتنه (آزمایشی) را که نرسد بدانان که ستم کردند از شما تنها و بدانید که خداوند است سخت‌شکنجه

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

وَأَعْلَمُوا أَنَّ مَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا
وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكِيرِينَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا
مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ
عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ارْتِثْنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ
وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و یاد آرید هنگامی را که بودید گروه اندکی ناتوان
شمردگان در زمین بیم داشتید که برابیند شما را مردم
پس پناهتان داد و کمک کرد شما را به یاری خود و روزی
داد شما را از پاکیزه‌ها شاید شکر گزاریید

ای آنان که ایمان آوردید خیانت نکنید خدا و رسول را و
خیانت نکنید سپرده‌های خویش را و شما می‌دانید

و بدانید که مالهای شما و فرزندان شما فتنه است و همانا
خدا نزد او است پاداشی بزرگ

ای آنان که ایمان آوردید اگر بترسید خدا را بنهد برای شما
جداکننده‌ای و بزداید از شما گناهان شما را و بیامزد شما
را و خدا است دارای فضلی بزرگ

و هنگامی که می‌اندیشیدند برای تو آنان که کفر ورزیدند
که بازدارندت یا بکشندت یا برون‌کنندت و مکر کردند و
مکر کرد خدا و خدا است بهترین مکرآوران

و هنگامی که خوانده شود بر ایشان آیتهای ما گویند همانا
شنیدیم اگر می‌خواستیم می‌گفتیم همانند این نیست این
جز افسانه‌های باستان

و هنگامی که گفتند بار خدایا اگر این است حقّ از نزد تو
پس ببار بر ما سنگی از آسمان یا بیاور ما را عذابی دردناک

و نبوده است خدا عذاب‌کننده آنان حالی که تونی در آنان و
نبوده است خدا عذاب‌کننده ایشان و ایشانند
استغفارکنندگان

وَمَا لَهُمْ إِلَّا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أُولِيَائُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ
عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ
يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ

وَقَتِّلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعَمَ
التَّصِيرُ

و چیست ایشان را (چرا) عذابشان نکند خدا حالی که
بازمی‌دارند از مسجد حرام و نیستند یاران آن همانا
نیستند یاران آن مگر پرهیزکاران و لیکن بیشتر ایشان
نمی‌دانند

و نبود نمازشان نزد خانه جز صغیر و دست‌زدنی پس
بچشید عذاب را بدانچه بودید کفر می‌ورزیدید

همانا آنان که کافر شدند می‌دهند مالهای خود را تا بازدارند
از راه خدا زود است بدهند آنها را سپس حسرتی بر ایشان
شود پس شکست خورند و آنان که کفر ورزیدند بسوی
دوزخ گردآورده شوند

تا جداسازد خدا پلید را از پاک و بنهد پلید را پاره‌ای از آن
بر پاره‌ای پس انباشته سازدش با هم پس بگرداندش در
دوزخ آنانند زیانکاران

بگو بدانان که کفر ورزیدند اگر دست بردارند آمرزیده
شود برای ایشان آنچه گذشته است و اگر بازگردند همانا
گذشت شیوه پیشینیان

و نبرد کنید با ایشان تا نشود فتنه‌ای و بشود دین همه آن
برای خدا پس اگر دست برداشتند همانا خدا بدانچه
می‌کنند بینا است

و اگر روی گردانیدند پس بدانید که خدا است سرپرست
شما چه خوب سرپرست و چه خوب یاور است

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ
ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ
الْجُمُعَانِ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ
أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافْتُمْ فِي الْمِيعَدِ وَلَكِنَّ
لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيَهْلِكَ مَن هَلَكَ عَن بَيْنَةٍ
وَيَحْيَىٰ مَن حَىٰ عَن بَيْنَةٍ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ وَلَوْ أَرْنَاهُمْ كَثِيرًا
لَّفَشَلْتُمْ وَلَتَنزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَىٰ
اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

و بدانید که آنچه در جنگ به دست آوردید همانا برای خدا
است پنج یک آن و برای یمبر و برای نزدیکان و یتیمان و
بینوایان و درماندگان راه اگر ایمان آورده‌اید به خدا و آنچه
فرستادیم بر بنده خود روز جدانشدن روزی که دو سپاه
روبرو شدند و خدا است بر هر چیزی توانا

هنگامی که بودید بر کنار فرودین درّه و ایشان بر کنار
فرازین آن و کاروان فرودتر از شما و اگر وعده می‌گزاردید
با هم هر آینه اختلاف می‌کردید در وعده‌گاه لیکن تا
بگذراند خدا کاری را که بوده است شدنی تا هلاک شود
آنکه هلاک شده است از روی بینش و زنده شود آنکه زنده
شده است از روی بینش و همانا خدا است شنونده دانا

هنگامی که نمایاندشان خداوند به تو در خواب تو اندکی و
اگر می‌نمایاندشان به تو فزون هر آینه سست می‌شدید و
اختلاف می‌کردید در کار لیکن خدا نکه داشت همانا اوست
دانا بدانچه در سینه‌ها است

گاهی که می‌نمایاند ایشان را به شما هنگام تلاقی شما با
ایشان در دیدگاتان اندک و اندک نمود شما را در دیدگان
ایشان تا بگذراند خدا کاری را که بوده است شدنی و بسوی
خدا بازگردانیده شوند کارها

ای آنان که ایمان آوردید هرگاه ملاقات کردید گروهی را در
جنگ پس پایداری کنید و یاد کنید خدا را فراوان شاید
رستگار شوید

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ^ط وَأَصْبِرُوا^ج إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ^ج وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ^ط الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ^ط فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ^ط مِنْكُمْ^ط إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ^ج وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ^ط دِينَهُمْ^ط وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ^ط وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ^ط أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

كَذَابِ^ط آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ^ط كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ^ط فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ^ج بِذُنُوبِهِمْ^ط إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

و اطاعت کنید خدا و پیمبرش را و درنستیزید با هم که سست شوید و برود نیروی شما و شکبیا شوید همانا خدا است با صبرکنندگان

و نباشید مانند آنان که برون رفتند از خانه‌های خود به سستی و خودنمائی به مردم و بازمی‌داشتند از راه خدا و خدا است بدانچه کنند فراگیرنده

و هنگامی که آراست برای ایشان شیطان کردار ایشان را و گفت نیست چیره‌شونده شما را امروز از مردم و منم پشتیبان شما تا گاهی که دیدار کردند دو سپاه همدیگر را برگشت بر پاشنه‌های خود و گفت همانا بیزارم از شما چه می‌بینم آنچه را نمی‌بینید و همانا می‌ترسم خدا را و خدا است سخت‌شکنجه

هنگامی که می‌گفتند دورویان و آنان که در دلهایشان بیماری است فریب داد ایشان را دینشان و هر که بر خدا توکل کند همانا خداوند است عزتمند حکیم

و اگر (کاش) می‌دیدید هنگامی را که دریابند گروه کافران را فرشتگان زنند رویهایشان و پشتهایشان را و بچشید عذاب سوزان را

این بدان است که پیش آورد دستهای شما و آنکه نیست خدا ستم‌کننده بر بندگان

مانند شیوه خاندان فرعون و آنان که پیش از ایشان بودند کفر ورزیدند به آیتهای خدا پس گرفتشان خدا به گناهانشان همانا خدا نیرومندی است سخت‌شکنجه

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعَمَهُ أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

كَذَّابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَانُوا ظَالِمِينَ

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

فَإِمَّا تَثَقَفَنَّاهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مِّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدَّكُرُونَ

وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ ؕ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَعَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

این بدان است که نیست خدا تغییردهنده نعمتی که به قومی ارزانی داشته است تا تغییر دهند آنچه را که در خود ایشان است و آنکه خدا است شنونده دانا

مانند شیوه خاندان فرعون و آنان که پیش از ایشان بودند تکذیب کردند آیتهای پروردگار خود را پس نابودشان کردیم به گناهانشان و غرق ساختیم خاندان فرعون را و هرکدام بودند ستمگران

همانا بدترین دامها نزد خدا آنانند که کفر ورزیدند پس ایمان نمی‌آورند

آنان که پیمان بستى با ایشان و سپس می‌شکنند عهد خویش را در هربار و ایشان نمی‌پرهیزند

پس هرگاه دست بر ایشان یافتی در جنگ پراکنده سازیدی‌شان آنان را که پشت سر ایشانند (چنان بتاز بر ایشان که تارومار شود هر که پشت ایشان است) شاید یادآور شوند

و اگر بیم داشتی از قومی خیانتی را پس بیفکن بسوی ایشان برابر همانا خدا دوست ندارد خیانتکاران را

و نپندارند آنان که کفر ورزیدند که سبقت جستند همانا به عجز نمی‌آورند ایشان

و آماده کنید برای ایشان هرچه توانید از نیرو و از اسبان بسته که بترسانید بدان دشمن خدا و دشمن خویش را و دیگران را از غیر ایشان که ندانیدشان خدا داندشان و آنچه دهید در راه خدا پرداخت شود به شما سراسر و ستم نمی‌شوید

و اگر گرائیدند به صلح پس بدان گرای و توکل کن بر خدای که او است شنونده دانا

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ
بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ

وَأَلَفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا
أَلَفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِّنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ
مِّنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

أَلَكُنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
يَكُنْ مِّنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ
مِّنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُوَ اسْرًى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ
تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

و اگر خواهند با تو نیرنگ کنند همانا بس است تو را خدا او
است آنکه کمک کرد تو را به یاری خویش و به مؤمنان

و الفت افکند میان دلهای آنان که اگر می‌دادی هرچه در
زمین است نمی‌توانستی الفت افکنی میان دلهای آنان و
لیکن خدا الفت افکند میان ایشان همانا او است عزّتمند
حکیم

ای پیامبر بس است تو را خدا و آنان که پیرویت کردند از
مؤمنان

ای پیامبر برانگیز مؤمنان را بر جنگ اگر باشد از شما بیست
تن بردبار چیره شوند دویست تن را و اگر باشد از شما صد
تن چیره شوند یکهزار را از آنان که کفر ورزیدند این بدان
است که ایشانند گروهی که در نمی‌یابند

اکنون کاست خدا (سبک کرد) از شما و دانست که در شما
است ناتوانی‌ای پس اگر باشد از شما صد تن بردبار چیره
شوند دویست تن را و اگر باشد از شما هزار تن چیره آیند
بر دو هزار به اذن خدا و خدا است با صبرکنندگان

نبوده است پیامبری را که باشدش بردگانی تا کشتار کند در
زمین خواهید بهره دنیا را و خدا آخرت را خواهد و خدا
است عزّتمند حکیم

اگر نبود سرنوشتی که از خدا پیشی گرفته است همان
می‌رسید شما را در آنچه گرفتید عذابی بزرگ

پس بخورید از آنچه به غنیمت گرفتید (در جنگ) حلال
پاکیزه و بترسید خدا را که خدا است آمرزنده مهربان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ
اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ
وَيَغْفِرَ لَكُمْ ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۷۱

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ
مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۷۲

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلِيَّتِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۷۳

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ
فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ

۷۴

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

۷۵

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي
كِتَابِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ای پیمبر بگو بدانان که در دست شما نیستند از بردگان اگر
بداند خدا در دلهای شما خیری بدهد شما را بهتر از آنچه
گرفته شده است از شما و بیامزد شما را و خدا است
آمرزنده مهربان

و اگر خواهند خیانت ورزیدن با تو همانا خیانت ورزیدند
خدا را پیش از این پس دستیابی داد بر ایشان و خدا است
دانشمند حکیم

همانا آنان که ایمان آوردند و مهاجرت کردند (از وطن آواره
شدند) و جهاد کردند (کوشیدند) با مالها و جانهای خود در
راه خدا و آنان که پناه دادند و یاری کردند همانا گروهی از
ایشانند دوستان گروهی و آنان که ایمان آوردند و مهاجرت
نمودند (از خانمان خود آواره نشدند) نیست شما را از
دوستی ایشان چیزی تا ترک خانمان کنند و اگر یاری
خواستند از شما در دین پس بر شما است یاری کردن مگر
بر قومی که میان شما و ایشان است پیمانی و خدا بدآنچه
میکنید بینا است

و آنان که کفر ورزیدند بعضی از ایشانند دوستان بعضی اگر
نکنید این را می شود فتنه ای در زمین و فساد بزرگ

و آنان که ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد نمودند در
راه خدا و آنان که پناه دادند و یاری کردند آنانند مؤمنان به
درست ایشان را است آمرزش و روزی گرامی

و آنان که ایمان آوردند از این پس و هجرت نمودند و جهاد
کردند همراه شما پس ایشانند از شما و خویشاوندان بعضی
از ایشانند سزاوارتر به بعضی در کتاب خدا همانا خداوند
است به همه چیز دانا

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُحْزِي الْكَافِرِينَ

وَأَذِّنْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

بیزاری از خدا و پیمبرش بسوی آنان که پیمان بستید از مشرکان

پس بگردید در زمین چهار ماه و بدانید که نیستید ناتوان کننده خدا و آنکه خدا است خوارکننده کافران

و اعلانی است از خدا و پیمبرش به مردم در روز حج اکبر که خدا بیزار است از مشرکان و پیمبرش پس اگر توبه کنید بهتر است برای شما و اگر پشت کردید بدانید که نیستید عاجز کننده خدا و بشارت ده کافران را به عذابی دردناک

مگر آنان را که پیمان بستید از مشرکان پس نکاستند شما را چیزی و پشتیبانی نکردند بر شما کسی را پس به پایان رسانید بدیشان پیمانشان را تا سرآمدشان و خدا دوست دارد پرهیزکاران را

تا گاهی که به پایان رسید ماههای حرام پس بکشید مشرکان را هرکجا بیابیدشان و دستگیرشان کنید و تنگ بر ایشان گیرید و بنشینید برای ایشان به هر کمینگاهی پس اگر توبه کردند و بپای داشتند نماز را و دادند زکات را رها کنید راه ایشان را همانا خدا است آمرزنده مهربان

و اگر یکی از مشرکان به تو پناهنده شد پس پناهش ده تا بشنود گفتار خدا را سپس برسانش به مأمن خویش این بدان است که آنانند گروهی که نمی‌دانند

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَمُوا
لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

چگونه باشد برای مشرکان پیمانی نزد خدا و نزد پیمبرش
جز آنان که پیمان بستید نزد مسجد حرام پس مادام که
پایدارند برای شما پایدار باشید برای آنان همانا خدا دوست
دارد پرهیزکاران را

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا
ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
فَلْسِقُونَ

۸

چگونه و اگر چیره آیند بر شما رعایت نکنند در شما
خویشاوندی و نه پیمانی را خوشنودتان سازند با دهانهای
خود و نمیخواهد دلهای ایشان و بیشتر ایشانند نافرمانان

أَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ
سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۹

فروختند آیتهای خدا را به بهائی کم پس بازداشتند از راه
او چه زشت است آنچه بودند می کردند

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ

۱۰

رعایت نمی کنند در مؤمنی خویشاوندی و نه پیمانی را و
ایشانند تجاوزگران

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي
الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۱۱

پس اگر توبه کردند و بپای داشتند نماز را و دادند زکات را
پس برادرانند شما را در دین و تفصیل دهیم آیتها را برای
قومی که می دانند

وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ
فَقَتَلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ

۱۲

و اگر شکستند سوگندهای خویش را پس از پیمانشان و بد
سگالیدند در دین شما پس بکشید پیشوایان کفر را که
نیست سوگندهائی برای ایشان شاید دست بردارند

أَلَا تُقْتَلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ
وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

۱۳

چرا پیکار نکنید با قومی که شکستند سوگندهای خود را و
آهنگ آن کردند که پیمبر را برون کنند و ایشان آغاز
(جنگ) کردند با شما نخستین بار آیا همی ترسیدشان پس
خدا سزاوارتر است که بترسیدش اگر هستید مؤمنان

قَتَلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا
الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى
أَنْفُسِهِم بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ
خَالِدُونَ

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ
الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ
يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ
اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

بکشیدشان عذابشان کند خدا به دست شما و خوارشان
گرداند و یا@ن کند بر ایشان و شفا بخشد سینه‌های قومی
مؤمنان را

و بردارد خشم را از دلهای ایشان و توبه پذیرد خدا از هر
که خواهد و خدا است دانای حکیم

یا پنداشتید که رها شوید حالی که هنوز نمی‌داند خدا آنان
را که کوشیدند (جهاد کردند) از شما و نگرفتند جز خدا و
پیامبرش و مؤمنان هم‌رازی و خدا آگاه است بدانچه کنید

نرسد مشرکان را که آباد کنند مساجد خدا را حالی که
گواهی‌دهندگانند بر خویشتن به کفر آنان باطل شده است
کردارشان و در آتشند جاودانان

جز این نیست که آباد می‌کند مساجد خدا را آنکه ایمان
آورده است به خدا و روز بازپسین و بپا داشته است نماز را
و بداده است زکات را و نترسیده است جز خدا را پس امید
است آنان که باشند از هدایت‌شدگان

آیا قرار دادید آب دادن حاجیان و آبادی مسجد حرام را
مانند آنکه ایمان آورده است به خدا و در روز آخر و
بکوشیده است در راه خدا یکسان نیستند نزد خدا و خدا
هدایت نکند گروه ستمگران را

آنان که ایمان آوردند و هجرت کردند و بکوشیدند در راه
خدا به مالها و جانهای خود بزرگتر است پایه آنان نزد خدا و
آنانند رستگاران

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ

۲۲

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

۲۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عِبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

۲۴

قُلْ إِن كَانَ عَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

۲۵
۱۵۹

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ

۲۶

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

سپس توبه کند خدا پس از آن بر هر که خواهد و خدا است
آمرزنده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً
فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ شَاءَ ٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ای آنان که ایمان آوردید جز این نیست که مشرکان پلیدند
پس نزدیک نشوند مسجد حرام را پس از سالشان این
(امسال) و اگر ترسیدید از سنگینی هزینه بزودی
بی‌نیازتان گرداند خدا از فضل خود اگر خواهد همانا
خداوند است دانای حکیم

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا بِٱلْيَوْمِ ٱلْآخِرِ وَلَا
يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ ٱللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ ٱلْحَقِّ مِنَ
الَّذِينَ أُوتُوا ٱلْكِتَآبَ حَتَّىٰ يُعْطُوا ٱلْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ
صَاغِرُونَ

بکشید آنان را که ایمان نیاوردند به خدا و روز آخر و حرام
ندارند آنچه را که حرام کرده است خدا و رسولش و
نمی‌گروند به کیش حق از آنان که داده شدند کتاب را تا
جزیه پردازند از دسترنج خود (با دست خود یا به جای خود)
و ایشانند سرافکندگان

وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ عُزَيْرٌ ٱبْنُ ٱللَّهِ وَقَالَتِ ٱلنَّصَارَى ٱلْمَسِيحُ
ٱبْنُ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضِلُّهُنَّ قَوْلَ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلَهُمُ ٱللَّهُ ۗ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

و گفتند یهودان عزیر فرزند خدا است و گفتند ترسایان
مسیح است فرزند خدا این است گفتارشان با دهانهایشان
هم آهنگ شوند سخن آنان را که کفر ورزیدند از پیش
بکشیدشان خدا کجا به دروغ رانده می‌شوند

أَتَّخِذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَٱلْمَسِيحِ
ٱبْنِ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَاحِدًا ۗ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
سُبْحَٰنَهُ ۚ عَمَّا يُشْرِكُونَ

گرفتند کشیشان و دیرنشینان خود را خدایانی جز خدا و
مسیح را فرزند مریم حالی که فرمان نشدند جز آنکه
پرستش کنند خدائی یگانه را نیست خدائی جز او منزّه
است از آنچه شرک ورزند

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ
يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى
الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ
لِيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتْكُوىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا
كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ
يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ
كَأَفَّةً كَمَا يَقْتُلُونَكُمْ كَأَفَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

خواهند فرو نشانند پرتو خدا را با دهانهای خود و نخواهد
خدا مگر به انجام رساند پرتو خویش را و اگرچه ناخوش
دارند کافران

اوست آنکه فرستاد رسولش را به هدایت و دین حق تا
چیره گرداندش بر کیشها همگی و هر چند نپسندند مشرکان

ای آنان که ایمان آوردید همانا بسی از کشیشان و
دیرنشینان می‌خورند اموال مردم را به ناروا و باز می‌دارند
از راه خدا و آنان که می‌اندوزند زر و سیم را و نمی‌دهندش
در راه خدا نویدشان ده به عذابی دردناک

روزی که تفتیده شوند در آتش دوزخ پس داغ شود بدانها
پیشانیهایشان و پهلوهایشان و پشتهایشان این است آنچه
اندوختید برای خویشان پس بچشید آنچه را بودید
می‌اندوختید

همانا شماره ماه‌ها نزد خدا دوازده ماه است در کتاب خدا
روزی که آفرید آسمانها و زمین را از آنها است چهار ماه
حرام این است آئین استوار پس ستم نکنید در آنها خویش
را و پیکار کنید مشرکان را همگی چنانکه پیکارتان کنند
همگی و بدانید که خدا است با پرهیزکاران

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُطِغُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتِلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا أَتْنِينَ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَالْكَلِمَةُ اللَّهُ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

جز این نیست که نسیء (فراموشی) افزایش است در کفر گمراه شوند بدان آنان که کفر ورزیدند حلالش شمردند سالی و حرام شمردنش سالی تا پایمال کنند شمار آنچه را حرام کرد خدا پس حلال کنند آنچه را حرام کرد خدا آراسته برای ایشان زشتی کردارشان و خدا هدایت نمی‌کند گروه کافران را

ای آنان که ایمان آوردید چیست شما را که هرگاه گفته شود به شما بسیج کنید در راه خدا سرگرانی کنید بسوی زمین آیا خوشنود شدید به زندگانی دنیا به جای آخرت همانا نیست بهره زندگانی دنیا در آخرت مگر اندک

اگر نکوچید عذاب کند شما را عذابی دردناک و برگیرد به جای شما گروهی را جز شما و هرگز زیانش نرسانید به چیزی و خدا است بر هر چیز توانا

اگر یاریش نکنید همانا خدا یاریش کرد هنگامی که برونش کردند آنان که کفر ورزیدند حالی که دومین دو تن بودند هر دو در غار هنگامی که می‌گفت به یار خود اندوهگین نباش که خدا با ما است پس فرستاد خدا آرامش خویش را بر او و یاریش کرد به لشگرهائی که ندیدیدشان و گردانید سخن آنان را که کفر ورزیدند فرودین و سخن خدا است فرازین و خدا است عزتمند حکیم

أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

بکویید سبک و سنگین و پیکار کنید با مالها و جانهای خود در راه خدا این بهتر است برای شما اگر بدانید

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

اگر می‌بود بهره‌ای نزدیک یا سفری هموار همانا پیرویت می‌کردند (از پیت می‌آمدند) لیکن گران آمد بر ایشان رنج و بزودی سوگند یاد کنند به خدا که اگر می‌توانستیم می‌آمدیم با شما خویشتن را تباه کنند و خدا می‌داند که ایشانند دروغگویان

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ

بگذرد خدا از تو چرا بدانان اذن دادی تا پدیدار شود برایت آنان که راست گفتند و بدانی دروغگویان را

لَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

اذن نخواهند از تو آنان که ایمان آرند به خدا و روز آخر که جهاد کنند با مالها و جانهای خود و خدا است دانا به پرهیزکاران

إِنَّمَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ

جز این نیست که اذن از تو خواهند آنان که ایمان نیارند به خدا و روز آخر و شک دارد دلهای ایشان پس ایشانند در شک خویش مترددان

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ

و اگر می‌خواستند برون آمدن را هر آینه مهیا می‌کردند برایش تهیه‌ای و لیکن خوش نداشت خدا جنبش آنان را پس بازنشانده‌شان و گفته شد بازنشینید با بازنشستگان

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا وُضْعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

اگر برون می‌آمدند در شما نمی‌افزودند شما را جز گسیختگی و همانا می‌گشتند میان شما تا فتنه برای شما جویند و در شما است شنوندگانی برای آنان و خدا دانا است به ستمگران

لَقَدْ أَتَبَعُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ
الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ

همانا فتنه‌جویی نمودند از پیش و دگرگون کردند برای تو
کارها را تا بیامد حق و نمودار شد (پیروز شد) امر خدا و
ایشانند ناخوش‌دارندگان

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أُنْذِنَ لِي وَلَا تَفْتِنِي ۚ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا
وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

و از ایشان است آنکه گوید رخصتم ده دچار فتنه‌ام نکن
همانا در فتنه افتادند و هر آینه دوزخ است فراگیرنده به
کافران

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ
أَحْذَنَّا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ

اگر خوشی رسد ناخوش آیدشان و اگر رسد بدی گویند
همانا گرفتیم کار خود را از پیش و برمی‌گردند حالی که
ایشانند شادی‌کنان

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

بگو هرگز نرسد به ما جز آنچه برای ما نوشته است خدا او
است سرپرست ما و بر خدا باید توکل کنند مؤمنان

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ
بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ ۖ أَوْ بِأَيْدِينَا
فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ

بگو آیا انتظار دارید به ما جز یکی از دو خوشی را و ما انتظار
داریم به شما که رساندتان خدا به عذابی از نزد خویش یا
به دست ما پس منتظر باشید که مائیم با شما منتظران

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنِّكُمْ كُنْتُمْ
قَوْمًا فَاسِقِينَ

بگو انفاق کنید خواه یا ناخواه هرگز پذیرفته نشود از شما
که هستید گروهی نافرمانان

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَبِرَسُولِهِ ۚ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ
إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ

و بازشان نداشت از آنکه پذیرفته شود بخشش‌هایشان جز
آنکه آنان کفر ورزیدند به خدا و به پیمبرش و نیایند نماز را
جز آنکه آنانند فسردگان و نه بخشش کنند جز آنکه ایشانند
ناخواستاران

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ
قَوْمٌ يَفْرُقُونَ

لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مُدْخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ
يَجْمَحُونَ

وَمِنْهُمْ مَن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رِضًا
وَإِنْ لَّمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ

إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا
وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ
لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

پس شگفتت نیارد مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان جز
این نیست که خدا خواهد تا عذابشان کند بدانها در زندگی
دنیا و برون رود جانهای ایشان حالی که هستند کافران

و سوگند یاد کنند به خدا که ایشانند از شما و نیستند از
شما و لیکن آنانند گروهی هراسان

اگر بیابند پناهگاهی یا غارهایی یا نهانگاهی هر آینه بسوی
آن گرایند و ایشانند شتابان

و از ایشان است آنکه خرده بر تو گیرد در صدقات تا اگر
داده شوند از آنها خوشنود شوند و اگر داده نشوند از آنها
ناگهان ایشانند خشم‌آوران

و اگر که ایشان خوشنود می‌شدند بدانچه خدا و پیمبرش
بدیشان داده و می‌گفتند بس است ما را خدا زود است
بدهد به ما خدا از فضل خویش و پیمبرش همانا مائیم
بسوی خدا گروندگان

جز این نیست که صدقات برای بینوایان و دریوزگان و
کارگران بر آنها و دل به دست آوردگان و در آزاد کردن
بندگان و وام داران و در راه خدا و درماندگان راه راست
بایسته است از خدا و خدا است دانای حکیم

و از ایشانند آنان که بیازارند پیمبر را و گویند او است
گوشی (سخن شنو) بگو گوش خیری است برای شما ایمان
آورد به خدا و ایمان آورد برای مؤمنان و رحمتی است برای
آنان که ایمان آوردند از شما و آنان که می‌آزارند پیمبر
خدای را ایشان را است عذابی دردناک

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ

سوگند خورند به خدا برای شما تا خوشنودتان کنند و خدا و پیمبرش سزاوارتر است که خوشنود کنندش اگر هستید مؤمنان

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِيدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ

آیا ندانستید که هر که با خدا و پیمبرش درافتد همانا وی را است آتش دوزخ جاودان در آن این است خواری بزرگ

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهِزَّؤْا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ

ترسند منافقان که فرستاده شود بر ایشان سوره‌ای که آگهیشان دهد آنچه در دلهای ایشان است بگو استهزاء کنید همانا خدا است برون‌آورنده آنچه می‌ترسید

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَءَايَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ

و اگر پرسیشان همانا گویند جز این نیست که فرو می‌رفتیم (سرگرمی داشتیم) و بازی می‌کردیم بگو آیا به خدا و آیتهای او و پیمبرش استهزاء می‌کردید

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفَ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

پوزش نخواهید همانا کافر شدید پس از ایمانتان اگر درگذریم از گروهی از شما عذاب کنیم گروهی را بدانکه بودند گنهکاران

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُم مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

مردان دوروی و زنان دوروی برخیشان از آن برخی است فرمان دهند به زشتی و بازدارند از نیکی و بسته دارند دستهای خود را فراموش کردند خدای را پس فراموششان کرد همانا دورویانند نافرمانان

وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

و عده داد خدا مردان دوروی و زنان دوروی و کافران را آتش دوزخ جاودانان در آن پس است ایشان را و براندشان خدا و ایشان را است عذابی پاینده

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثَرُوا مَالًا
وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا
اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي
خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

مانند آنان که پیش از شما بودند سخت‌تر از شما در نیرو و
بیشتر در خواسته‌ها و فرزندان پس کامیاب شدند از بهره
خویش سپس شما کامیاب شدید از بهره خود چنانکه کامیاب
شدند آنان که پیش از شما بودند از بهره خود و فرورفتید
چنانکه فرورفتند (سرگرم شدید) آنان تباه شد کردارشان
در دنیا و آخرت و ایشانند زیانکاران

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ

آیا نرسیدشان داستان آنان که پیش از ایشان بودند قوم
نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و یاران مدین و واژگون
شدگان آمدندشان پیمبران‌شان به نشانیها پس ستم نکرد بر
ایشان خدا لیکن بودند خویشتن را ستم می‌کردند

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرُسُلَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

مردان مؤمن و زنان مؤمنه برخی از ایشانند دوستان برخی
فرمان کنند به نیکی و بازدارند از بدی و بپای دارند نماز را
و بدهند زکوة را و فرمان برند خدا و پیمبرش را آنان را
بزودی رحم کند خدا و هر آینه خدا است عز‌تمند حکیم

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وعدۀ داد خدا مردان مؤمن و زنان مؤمنه را باغهایی که روان
است زیر آنها جویها جاودانان در آن و نشیمنهای پاکیزه در
باغستان جاودان و خوشنودی از خدا است بزرگتر این است
آن رستگاری بزرگ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وِبِئْسَ الْمَصِيرُ

ای پیامبر نبرد کن با کافران و منافقان و درشتی نمای بر
ایشان و جایگاه ایشان است دوزخ و چه بد جایگاهی است

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا
بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ
يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ
فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

۷۴

سوگند خورند به خدا نگفتند و هر آینه گفتند سخن کفر را
و کافر شدند پس از اسلامشان و خواستند آنچه را بدان
نرسیدند و کین ندارند مگر از آن رو که بی‌نیازشان کرد
خدا و پیامبرش از فضل خود پس اگر توبه کنند بهتر
باشدشان و اگر پشت کنند عذابشان کند خدا عذابی
دردناک در دنیا و آخرت و نیستشان در زمین دوست و نه
یاوری

وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ

۷۵
حزب
۸۰

و از ایشان است آنکه پیمان بندد با خدا که اگر داد به ما از
فضل خویش همانا صدقه دهیم و بشویم از شایستگان

فَلَمَّا آتَاهُم مِّن فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

۷۶

تا گاهی که داد بدیشان از فضلش بخل ورزیدند بدان و
پشت کردند حالی که ایشانند روی‌گردانان

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ
مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

۷۷

پس پیرو ایشان گردانید نفاقی را در دلهای ایشان تا روزی
که بدو رسند بدانچه شکستند آنچه را با خدا پیمان بستند
و بدانچه بودند دروغ می‌گفتند

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ

۷۸

آیا ندانستند که خدا می‌داند نهانشان و رازشان را و آنکه
خدا است دانای نهانها

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ
مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۷۹

آنان که نکوهش کنند داوطلبان را از مؤمنان در صدقات و
آنان را که ندارند جز تلاش خویش پس مسخره کنندشان
خدا آنان را مسخره کند و برای آنان است عذابی دردناک

أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

فَلْيُضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَعْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَانُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَعْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نْكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ

آمزش بخواه برای آنان یا نخواه اگر هفتاد بار برای ایشان آمزش خواهی نیامرزدشان خدا این بدان است که کفر ورزیدند به خدا و پیمبرش و خدا هدایت نکند گروه نافرمانان را

شاد شدند کنارگیرندگان به بازنشستن خود بر زیان پیمبر خدا و ناخوش داشتند جهادکردن را به مالها و جانهای خود در راه خدا و گفتند نکوچید در گرما بگو آتش دوزخ سختتر است به سوزش اگر درمی‌یافتند

باید بخندند کم و بگیرند بسیار پاداشی بدانچه بودند دست می‌آوردند

پس اگر بازگردانیدت خدا بسوی گروهی از ایشان پس دستور خواستند از تو برای کوچ بگو هرگز با من برون نیائید هیچگاه و هرگز نبرد نکنید با من دشمنی را همانا خوشنود شدید به بازنشستن نخستین بار پس بنشینید با بازماندگان

و نماز نیار بر یکیشان که بمیرد هیچگاه و نایست بر قبرش همانا ایشان کفر ورزیدند به خدا و رسولش و مردند حالی که آنانند نافرمانان

شگفت نیاردت خواسته‌ها و فرزندان ایشان جز این نیست که خدا خواهد عذابشان کند بدانها در دنیا و برون رود جانهاشان حالی که ایشانند کافران

و هرگاه فرود آید سوره‌ای که ایمان آرید به خدا و جهاد کنید همراه پیمبرش رخصت طلبند از تو توانگران ایشان و گویند بازگذار ما را باشیم با بازنشستگان

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَعِذُّونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

خرسند شدند که با بازماندگان مانند و مهر نهاده شد بر دلهای ایشان چنانکه در نمی یابند

لیکن پیمبر و آنان که ایمان آوردند با وی جهاد کردند با مالاها و جانهای خود و برای آنان است خوبیها و ایشانند رستگاران

آماده کرد خدا برای ایشان باغهایی که روان است زیر آنها جویها جاودانان در آن این است رستگاری بزرگ

آمدند پوش خواهان از اعراب (دشت نشینان) که اذن داده شود بدیشان و باز نشستند آنان که دروغ گفتند با خدا و پیمبرش زود است رسد آنان را که کفر ورزیدند از ایشان عذابی دردناک

نیست بر ناتوانان و نه بر بیماران و نه بر آنان که ندارند چیزی که هزینه کنند پروائی اگر نکو اندیشند برای خدا و پیمبرش نیست بر نکوکاران راهی و خدا است آمرزنده مهربان

و نه بر آنان که گاهی که بیایندت تا سوارشان کنی گوئی ندارم آنچه بر آن سوارتان کنم برگردند حالی که دیدگانشان اشکبار است اندوهگینند چرا ندارند چیزی که هزینه کنند

جز این نیست که راه آسانی است که از تو اذن می خواهند حالی که ایشانند توانگران خوشنودند که با بازماندگان مانند و مهر نهاد خدا بر دلهای آنان پس نمی دانند

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ
تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ
عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لَوْ أَنَّا أُنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِنُعْرِضُوا عَنْهُمْ
فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِنَرَضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرَضُوا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمْ
الدَّوَابِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا
يُنْفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۚ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ
سَيَدْخِلُهمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بهاهه آرند برای شما گاهی که بازگردید بسوی ایشان بگو
بهاهه میارید که باور نداریمتان همانا آگاه ساخت ما را خدا از
اخبار شما و زود است ببیند خدا کردار شما را و پیمبرش
سپس بازگردانیده شوید بسوی دانای نهان و آشکار پس
آگهیتان دهد بدانچه بودید می‌کردید

زود است سوگند خورند به خدا برای شما گاهی که
بازگردید بسوی ایشان که روی گردانید از ایشان پس روی
بگردانید از ایشان که ایشانند چرک و جایگاه ایشان است
دوزخ پاداشی بدانچه بودند دست می‌آوردند

سوگند یاد کنند برای شما تا خوشنود شوید از ایشان اگر
شما خوشنود شوید از ایشان همانا خدا خوشنود نشود از
گروه نافرمانان

اعراب (دشت‌نشینان) سخت‌ترند در کفرورزی و دورویی و
سزاوارترند که ندانند مرزهای آنچه خدا فرستاده است بر
پیمبرش و خدا است دانای حکیم

و از اعراب (دشت‌نشینان) است آنکه می‌شمرد آنچه را
انفاق کند زبانی و انتظار کشد به شما پیش آمدها را بر
ایشان است پیش آمد بد و خدا است شنوای دانا

و از اعراب (دشت‌نشینان) است آنکه ایمان آرد به خدا و
روز بازپسین و برگیرد آنچه را انفاق کند نزدیکیهای نزد
خدا و آموزشهایی از پیمبر همانا آنها است نزدیک شدنی
برای ایشان بزودی درآردشان خدا به رحمتی از خدا همانا
خداست آمرزنده مهربان

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ

۹:
توبه
۱۰۰
/۱۲۹
۱۶۸

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُتَفِقُونَ^ص وَمِنْ أَهْلِ
الْمَدِينَةِ مَرَدُّوا عَلَى النَّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ^ط نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ^ص
سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ

۱۰۱

وَعَاخِرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَعَاخِرَ
سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ^ج إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۱۰۲

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ
عَلَيْهِمْ^ط إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ^ظ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱۰۳

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ
الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

۱۰۴

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ^ص
وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ

۱۰۵

وَعَاخِرُونَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ
عَلَيْهِمْ^ظ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۱۰۶

و پیشینیان نخستین از مهاجرین (آوارگان) و انصار
(پناه‌دهندگان) و آنان که پیرویشان کردند به نکوکاری
خوشنود است خدا از ایشان و خوشنودند از او و آماده کرده
است برای ایشان باغهایی که روان است زیر آنها جویها
جاودانند در آن همیشه این است رستگاری بزرگ

و از آنان که پیرامون شمايند از اعراب (دشت نشينان)
دورويانند و از مردم مدینه ورزيدگان در دورویی
نشناسيشان ما شناسيمشان زود است عذابشان كنيم دوبار
سپس برگردانيده شوند بسوی عذابی بزرگ

و ديگران كه اقرار كردند به گناهان خويش بياميختند
كرداری شايسته با ديگری ناشايسته اميد است خدا بپذيرد
توبه ايشان را همانا خداوند است آمرزنده مهربان

بگیر از اموالشان صدقه تا پاک سازيشان و پاکيزه
گردانيشان بدان و نماز گزار بر ايشان كه نماز تو آرامشی
است برای ايشان و خدا است شنوای دانا

آيا ندانستند كه خدا است آنكه مي‌پذيرد توبه را از بندگان
خويش و مي‌ستاند صدقات را و آنكه خدا است بسيار
توبه‌پذيرنده مهربان

بگو عمل كنيد زود هست ببيند خدا كردار شما را و
پيمبرش و مؤمنان و بزودی بازگردانيده شويد بسوی دانای
نهان و هويدا تا آگهيتمان دهد بدانچه بوديد مي‌كرديد

كه به اميد خدايند يا عذابشان كند و يا توبه‌شان پذيرد و
خدا است دانای حكيم

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
لَكَاذِبُونَ

۹:
توبه
۱۰۷
/۱۲۹

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَّمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ
أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ
يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ

۱۰۸

أَفَمَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ
مَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ
جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

۱۰۹

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ
قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۱۱۰

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمْ
الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا
عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ
بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ
وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۱۱۱
حزب
۸۲
۱۶۹

و آنان که برگرفتند مسجدی تا بیازارند و کفر ورزند و
جدائی نهند میان مؤمنان و کمینگاهی برای آنان که با خدا و
پیامبرش نبرد نمودند از پیش و همانا سوگند آورند که
نخواستیم ما جز نکوکاری و خدا گواهی دهد که آنانند
دروغگویان

بیای نایست در آن هیچگاه همانا مسجدی که بنیاد شده
است بر پرهیزکاری از نخستین روز سزاوارتر است که بیای
ایستی در آن در آند مردانی که دوست دارند آنکه پاک
شوند و خدا است دوستدار پاکیزگی‌جویان

آیا آنکه بنیاد کرده است شالوده آن را بر ترسی از خدا و
خوشنودیی بهتر است یا آنکه بنیاد نهاده است سازمانش را
بر کنار پرتگاهی سراشیب که واژگونش ساخت در آتش
دوزخ و خدا هدایت نکند گروه ستمگران را

بماند سازمانی که ساختند همیشه ریبی در دل‌های ایشان
مگر آنکه بگسلد از هم (پاره پاره شود) دل‌های ایشان و خدا
است دانای حکیم

همانا خدا خرید از مؤمنان جانها و مالهای ایشان را که برای
ایشان است بهشت جنگ کنند در راه خدا پس بکشند و
کشته شوند وعده‌ای است بر او حق در تورات و انجیل و
قرآن و کیست وفادارتر به عهد خود از خدا پس شاد باشید
به سوداگریی که سودا نمودید و این است آن رستگاری
بزرگ

التَّائِبُونَ الْعَبِدُونَ الْحَمِيدُونَ السَّابِقُونَ
السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

توبه‌کنندگان پرستشگران سپاسگزاران رهروان
رکوع‌گزاران سجده‌کنندگان امرکنندگان به نیکی و
بازدارندگان از بدی و نهبانان مرزهای خدا و بشارت ده به
مؤمنان

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ
كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ

نرسد پیمبر را و نه آنان را که ایمان آوردند اینکه آمرزش
خواهند برای مشرکان و اگر چه باشند خویشاوندان پس از
آنکه آشکار شد برای ایشان که آنانند یاران دوزخ

وَمَا كَانَ أَسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا
إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

و نبود آمرزش خواستن ابراهیم برای پدر خود جز از روی
وعده‌ای که بدو داد سپس گاهی که آشکار شد برای او آنکه
وی دشمنی است برای خدا بی‌زاری جست از او و همانا
ابراهیم است بسیار زاری‌کننده‌ای شکیبیا

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ
مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

و نیست خدا که گمراه سازد قومی را پس از آنکه
رهبریشان کرد تا بنمایدشان که از چه چیز پرهیز کنند
همانا خداوند است به همه چیز دانا

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

همانا خدا از آن وی است پادشاهی آسمانها و زمین زنده
کند و بمیراند و نیست شما را جز خدا دوست و نه یاور

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

همانا پذیرفت خدا توبه پیمبر و مهاجران و انصار را که
پیرویش نمودند به هنگام سختی پس از آنکه نزدیک بود
بلغزد دلهای گروهی از ایشان پس توبه کرد بر ایشان همانا
او است بدیشان نوازنده مهربان

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

۹۰
توبه
۱۱۸
/۱۲۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

۱۱۹
۱۷۰ ج

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَن
يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ
نَفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مُحْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ
وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

۱۲۰

وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا
إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۲۱

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ
مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا
رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ

۱۲۲
حزب
۸۳

و بر آن سه تن که بازماندند تا آنکه تنگ شد بر ایشان
زمین با فراخیش و تنگ آمد بر ایشان جانهای ایشان و
دانستند که نیست پناهگاهی از خدا جز بسوی او پس توبه
کرد بر ایشان تا توبه کنند همانا خدا است توبه‌پذیرنده
مهربان

ای آنان که ایمان آوردید بترسید خدا را و باشید با
راستگویان

نرسد مردم مدینه و آنان را که پیرامون آنند از اعراب
(دشت نشینان) که بازمانند از رسول خدا و نه برگزینند
جان خویش را بر جانش این بدان است که نمیرسدشان
تشنگی و نه رنجی و نه گرسنگی در راه خدا و نه پای نهند
در جایی که به خشم آرد کافران را و نه نبردی با دشمنی
کنند جز آنکه نوشته شود برای ایشان بدان عملی صالح
همانا خدا تباه نکند پاداش نکوکاران را

و نه هزینه کنند خرد یا کلان و نه برند دره جز آنکه نوشته
شود برای ایشان تا پاداش دهدشان خدا بهترین آنچه را
بودند می‌کردند

نرسد مؤمنان را که بکوبند همگی پس چرا نکوچد از هر
گروهی از ایشان دسته‌ای تا دانش جویند در دین و تا
بترسانند قوم خویش را گاهی که بازگردند بسوی آنان شاید
بترسند ایشان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

ای آنان که ایمان آوردید پیکار کنید آنان را که نزدیکند به
شما از کافران و باید بیابند در شما درشتخوئی و بدانید که
خدا است با پرهیزکاران

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ
هَذِهِ ءِيمَنًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَنًا وَهُمْ
يَسْتَبْشِرُونَ

و هرگاه فرود شود سوره‌ای گویند گروهی از ایشان
کدامیک را از شما بیفزودش ایمان اما آنان که ایمان آوردند
بیفزودشان ایمان و ایشانند شادی کنان

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ
وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

و اما آنان که در دلهایشان بیماری است پس بیفزودشان
پلیدی بر پلیدیشان و مُردند حالی که آنانند کافران

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا
يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ

آیا نبینند که آزموده می‌شوند همه ساله یک بار یا دو بار
پس نه توبه می‌کنند و نه یادآور می‌شوند

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَا
مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ

و هرگاه فرود شود سوره‌ای بنگرد برخیشان به برخی آیا
می‌بیند شما را کسی سپس برگردند برگرداند خدا دلهای
ایشان را بدانکه آنانند گروهی نادریابندگان

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

همانا پیامد شما را پیغمبری از خود شما گران است بر او رنج
بردن شما حریص است بر شما به مؤمنان است نوازشده‌ای
مهربان

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

پس اگر پشت کردند بگو بس است مرا خدا نیست
خداوندی جز او بر او توکل کردم و او است پروردگار عرش
بزرگ

این است آیت‌های کتاب حکیم (نامه استوار)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

۱
۱۷۲
منزل
۳

أَكَاَنَّ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ
النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
قَالَ الْكٰفِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ

۲

إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا
مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ

۳

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا
كَانُوا يَكْفُرُونَ

۴

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذٰلِكَ إِلَّا
بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۵

إِنَّ فِيْ أٰخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ

۶

آیا شگفت آمیز شد برای مردم که وحی نمودیم بسوی مردی
از ایشان که بترسان مردم را و بشارت ده بدانان که ایمان
آوردند که ایشان را است قدم راستی نزد پروردگارشان
گفتند کافران همانا این است جادوگری آشکار

همانا پروردگار شما خداوندی است که آفرید آسمانها و
زمین را در شش روز پس استوار شد بر عرش تدبیر کند
کار را نیست شفاعت‌کننده مگر پس از رخصتش این است
خدا پروردگار شما پس پرستش کنیدش آیا یادآور
نمی‌شوید

بسوی او است بازگشت شما همگی وعده خدا است به
درست هر آینه آغاز کند آفرینش را و سپس برگرداندش تا
پاداش دهد آنان را که ایمان آوردند و کردار شایسته
کردند به داد و آنان را که کفر ورزیدند ایشان را است
نوشابه‌ای از آب جوشان و عذابی دردناک بدانچه بودند کفر
می‌ورزیدند

او است آن که گردانید خورشید را درخشندگی و ماه را
پرتوی و گردانیدش منزهائی تا بدانید شمار سالها و حساب
را نیافریده است خدا این را جز به حق تفصیل دهد آیتها را
برای گروهی که می‌دانند

همانا در گردش شبانه‌روز و آنچه آفرید خدا در آسمانها و
زمین آیت‌هایی است برای گروهی که پرهیز کنند

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا
بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ عَائِتِنَا غَافِلُونَ

همانا آنان که امید ندارند ملاقات ما را و خوشنود شدند به
زندگانی دنیا و دل بدان بستند و آنان که از آیتهای ما غفلت
دارند

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

آنان را جایگاه آتش است بدانچه بودند دست می‌آوردند

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِإِيمَانِهِمْ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

همانا آنان که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند
رهبریشان کند پروردگارشان به ایمانشان روان شود زیرا
آنان جویهایی در باغستان نعمتها

دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَءَاخِرُ
دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

گفتارشان در آن منزهی تو بار خدایا و درود ایشان است در
آن سلام و آخرین گفتارشان آنکه سپاس خدای را پروردگار
جهانیا

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِآخِرِ لَقْضَىٰ
إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ

و اگر بشتابد خدا بسوی بدی برای مردم مانند شتافتن
ایشان بسوی خوبی هر آینه گذرانده شود سرآمد ایشان
پس می‌گذاریم آنان را که امید ندارند ملاقات ما را در
سرکشی خود فرو روند

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا
فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ
كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و هرگاه برسد انسان را سختی بخواند ما را بر پهلو یا
نشسته یا ایستاده تا گاهی که بازکردیم (برگشودیم) از او
سختیش را درگذرد چنانکه گوئی نخوانده است ما را بسوی
سختی که بدو رسیده بدینسان بیاراست برای
اسرافکنندگان آنچه بودند می‌کردند

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِن قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ
الْمُجْرِمِينَ

و هر آینه نابود کردیم قرنهایی که پیش از شما بودند گاهی
که ستم کردند و پیامدشان پیمبرانشان به نشانیها و نبودند
که ایمان آرند بدینسان کیفر دهیم به گروه گنهکاران

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِن بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ

سپس گردانیدیم شما را جانشینانی در زمین از پس ایشان
تا بنگریم چگونه عمل می‌کنید

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَتُتَىٰ بِقُرْءَانٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَآئِ نَفْسِي ۚ إِنَّ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۖ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُمْ بِهِ ۚ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

و هرگاه خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما آشکار گویند آنان که امید ندارند ملاقات ما را بیاور قرآنی غیر از این یا تبدیلیش کن بگو نرسد مرا که تبدیلیش کنم از نزد خود پیروی نکنم جز آنچه را وحی شود به سویم همانا می‌ترسم اگر نافرمانی کنم پروردگارم را از عذاب روزی بزرگ

بگو اگر می‌خواست خدا نمی‌سرودمش بر شما و نه می‌آموختمش به شما هر آینه درنگ کردم میان شما عمری را پیش از آن آیا در نمی‌یابید

پس کیست ستمگرتر از آنکه ببندد بر خدا دروغی را یا تکذیب کند آیت‌های او را همانا رستگار نشوند گنهکاران

و پرستند جز خدا آنچه را نه زیانشان رساند و نه سودی و گویند اینانند شفیعان ما نزد خدا بگو آیا آگهی دهید خدا را بدانچه خود نمی‌داند در آسمانها و نه در زمین منزه و برتر است او از آنچه شرک می‌ورزند

و نبودند مردم جز یک ملت پس اختلاف کردند و اگر نبودند سرنوشتی که پیشی گرفته است از پروردگار تو همانا داوری می‌شد میان ایشان در آنچه بودند در آن اختلاف‌کنان

گویند چرا فرود نیاید بر او آیتی از پروردگارش بگو جز این نیست که ناپیدا از آن خدا است پس منتظر باشید که ما ئیم با شما از منتظران

وَإِذَا أَدْفَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسْتَهُمْ إِذَا لَهُمْ
مَكْرٌ فِيْ ءَايَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ
مَا تَمْكُرُونَ

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي
الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ
عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ
بِهِمْ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

فَلَمَّا أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا
النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ
إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ
بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا
أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن
لَّمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ

و هرگاه چشاییم مردم را رحمتی پس از سختی که بدانان
رسیده ناگهان ایشان را است نیرنگی در آیتهاى ما بگو خدا
شتابنده‌تر است در نیرنگ همانا فرستادگان ما مى‌نویسند
آنچه را نیرنگ کنید

او است آنکه مى‌برد شما را در دشت و دریا تا گاهی که
باشید در کشتی و روان شود بدیشان با بادی پاک (خوش) و
شاد شوند بدان بیایدشان بادی تند و بیایدشان موج از هر
سوی و پندارند که فراگرفته شدند (فروماندند) بخوانند
خدای را پاک‌کنندگان دین برای او که اگر رهائیمان دادی از
این هر آینه باشیم از شکرگزاران

تا گاهی که رهائیشان داد ناگهان سرکشی کنند در زمین به
ناحق ای مردم جز این نیست که ستم شما بر خویش کامیابی
زندگانی دنیا است پس بسوی ما است بازگشت شما تا
آگهی‌تان دهیم بدانچه بودید مى‌کردید

جز این نیست که مثل زندگانی دنیا مانند آبی است که
فرستادیمش از آسمان پس بیامیخت بدان روئیدنی زمین
از آنچه مى‌خورند مردم و چهارپایان تا گاهی که برگرفت
زمین زیور خویش را و بیاراست خود را و پنداشتند اهلش
که ایشانند توانایان بر آن بیامدش امر ما شبی یا روزی پس
تبااهش ساختیم چنانکه گوئی مسکون نبوده است دیروز
بدینسان تفصیل دهیم آیتها را برای گروهی که تفکر کنند

و خدا مى‌خواند بسوی خانه آرامش و هدایت کند هر که را
خواهد بسوی راهی راست

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ ۖ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنتُمْ وَشُرَكَائُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ

فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ

هُنَالِكَ تَبْلُغُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ۖ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۖ وَصَلَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۖ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱
۱۷۵ر

۳۲

۳۳

برای آنان که نکوئی کردند نکوئی است و فزونی و ننشیند بر چهره‌های ایشان گرد پریشانی و نه خواری آنان یاران بهشتند و در آند جاودانان

و آنان که بدیها کردند کیفر هر بدی همانند آن است و دستخوششان سازد خواری نیستشان از خدا نگهدارنده‌ای گوئیا پوشیده است رویهای آنان با پاره‌هائی از شب تار آنانند یاران آتش ایشانند در آن جاودانان

و روزی که گردشان آریم همگی پس گوئیم بدانان که شرک ورزیدند بر جای خود ایستید شما و شریکان شما سپس جدائی افکنیم میانشان و گویند شریکان ایشان نبودید شما ما را پرستش‌کنندگان

و بس است خداوند گواهی میان ما و میان شما که بودیم از پرستش شما بی‌خبران

اینجاست که می‌آزماید همه کس آنچه را پیش فرستاده است و بازگردانیده شوند بسوی خدا سرپرست ایشان به حقّ و گم شد از ایشان آنچه بودند دروغ می‌بستند

بگو که روزی دهد شما را از آسمان و زمین یا کیست مالک گوش و دیدگان و که برون آرد زنده را از مُرده و مُرده را از زنده و که تدبیر کند کار را بزودی گویند خدا بگو پس چرا پرهیز نمی‌کنید

این است خدا پروردگار شما به حقّ و چیست پس از حقّ جز گمراهی پس به کدام سوی گردانیده می‌شوید

بدینسان استوار شد سرنوشت پروردگار تو بر آنان که نافرمانی کردند که ایشان ایمان نمی‌آورند

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَبْدُوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ
اللَّهُ يَبْدُوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۖ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ

۳۵

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ
يَهْدِي لِلْحَقِّ ۖ أَفَمَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَن يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا
يَهْدِي إِلَّا أَن يُهْدَىٰ ۖ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

۳۶

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ
شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

۳۷

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْءَانُ أَن يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِن
تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

۳۸

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا مَنِ
اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۳۹

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ ۚ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الظَّالِمِينَ

۴۰

وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ

۴۱
۱۷۶۹

وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ
مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بِرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

۴۲

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۖ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا
لَا يَعْقِلُونَ

بگو آیا هست از شریکان شما آنکه آغاز کند آفرینش را و
سپس بازش گرداند بگو خدا است که آغاز کند آفرینش را
و سپس باز همی‌گرداند پس کجا به دروغ رانده می‌شوید

بگو آیا هست از شریکان شما آنکه هدایت کند بسوی حق
بگو خدا هدایت کند بسوی حق آیا آنکه هدایت کند بسوی
حق سزاوارتر است که پیروی شود یا آنکه خود راه نبرد تا
رهبریش کنند چه شود شما را چگونه حکم کنید

و پیروی نکنند بیشتر ایشان جز گمان را و هر آینه گمان
بی‌نیاز نکند از حق به چیزی همانا خدا دانا است بدانچه
می‌کنند

و نیست این قرآن که دروغ آورده شود از غیر از خدا و
لیکن تصدیق آنچه پیش روی او است و تفصیل کتاب نیست
شکی در آن از پروردگار جهانیان

یا گویند دروغ بسته است آن را بگو پس بیارید یک سوره
همانند آن و بخوانید هر که را توانید جز خدا اگر هستید
راستگویان

بلکه دروغ پنداشتند آنچه را فرانگرفتند به دانش آن و
هنوز نرسیده است بدیشان تأویلش بدینگونه تکذیب
کردند آنان که پیش از ایشان بودند پس بنگر چگونه شد
فرجام ستمکاران

و از ایشان است آنکه ایمان آورد بدان و از ایشان است
آنکه ایمان نیاورد بدان و پروردگار تو داناتر است به
تبهکاران

و اگر تکذیبت نمودند بگو مرا است کردارم و شما را است
کردار شما بیزارید از آنچه من می‌کنم و بیزارم از آنچه شما
کنید

و از ایشان است آنکه گوش فرادارد به سویت آیا تو
می‌شنوانی گنگان را و اگرچه درنیابند

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

وَأَمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اتَّكُمُ عَذَابُهُ بَيِّنًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ

أَنتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنْتُمْ بِهِ ءَاَلَكُنْ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

وَيَسْتَنْبِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُوَ لَحَقُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

و از ایشان است آنکه بنگرد به سویت آیا تو رهبری کنی کوران را و اگر چه نبینند

همانا خدا ستم نکند بر مردم به چیزی و لیکن مردم خویشتن را ستم می‌کنند

و روزی که گردشان آرد چنانکه گوئی درنگ نکردند جز ساعتی از روز شناسا شوند با هم همانا زیان کردند آنان که تکذیب نمودند ملاقات خدا را و نبودند هدایت‌شدگان

و اگر بنمایانیم تو را پاره‌ای از آنچه بدیشان وعده دهیم یا دریابیمت (بمیرانیمت) پس بسوی ما است بازگشت ایشان سپس خدا گواه است بر آنچه می‌کنند

و هر ملتی را پیغامبری است که هرگاه بیاید پیغامبر آنان داوری شود میان ایشان به داد و ستم نمی‌شوند

و گویند کی است (چه وقت) این وعده اگر هستید راستگویان

بگو دارا نیستم برای خویشتن زیان و نه سودی را جز آنچه خدا خواهد برای هر ملتی است سرآمدی که هرگاه بیاید سرآمد ایشان نه دیر کنند ساعتی و نه پیشی گیرند

بگو آیا دیده‌اید که اگر بیاید شما را عذاب او شبانه یا در روز چه چیز را می‌شتابند از آن گنهکاران

آیا پس از آنکه فرود آمد ایمان آوردید بدان اکنون حالی که بودید بدان شتابندگان

پس گفته شد بدانان که ستم کردند بچشید عذاب جاودانی را آیا پاداش داده می‌شوید جز بدانچه بودید فراهم می‌کردید

پرسندت آیا حقّ است آن بگو آری سوگند به پروردگارم و همانا آن است حقّ و نیستید شما به عجز‌آرندگان

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۖ
وَأَسْرَوْا التَّدَامَةَ لَمَّا رَأُوا الْأَعْدَابَ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هُوَ يُحْيِي ۖ وَيُمِيتُ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ
لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ ۖ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا
يَجْمَعُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ
حَرَامًا وَحَلَلًا قُلْ ءَاللهُ أَذِنَ لَكُمْ ۖ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ إِنَّ
اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ
مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۖ وَمَا
يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

و اگر باشد آن را که ستم کرده است هر آنچه در زمین
است هر آینه بدهدش به جای خویش و نهان کردند
پشیمانی را گاهی که دیدند عذاب را و داوری شد میان
ایشان به داد و ستم نشوند ایشان

همانا خدا را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است
همانا وعده خدا است حق و لیکن بیشترشان نمی‌دانند

او زنده کند و بمیراند و به سوییش بازگردانیده شوید

ای مردم همانا بیامد شما را اندرزی از پروردگار شما و
درمانی برای آنچه در سینه‌هاست و هدایت و رحمتی برای
مؤمنان

بگو به فضل خدا و به رحمتش پس بدین باید شاد شوند آن
بهتر است از آنچه گرد می‌آرند

بگو آیا دیدید آنچه را فرستاد خدا برای شما از روزی پس
قرار دادید از آن حرامی و حلالی بگو آیا خدا به شما اجازت
داده است یا بر خدا دروغ بندید

و چیست پندار آنان که بندگان بر خدا دروغ را روز قیامت
همانا خدا دارای فضل است بر مردم و لیکن بیشتر ایشان
سپاس نگزارند

و نباشی تو در کاری و نه برخوانی از آن قرآنی (خواندنی) را
و نکنید کاری را به جز آنکه باشیم بر شما گواه هنگامی که
فرو می‌روید در آن و پوشیده نماند از پروردگارت سنگینی
ذره‌ای نه در زمین و نه در آسمان و نه کوچکتر از آن و نه
بزرگتر مگر در کتابی است آشکار

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

همانا دوستان خدا نیست بر ایشان بیمی و نه اندوهگین شوند

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

آنان که ایمان آوردند و بودند پرهیز می‌کردند

لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

آنان را است بشارت در زندگی دنیا و در آخرت نیست تبدیلی برای سخنان خدا این است آن رستگاری بزرگ

وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

و اندوهگینت نکند گفتارشان همانا عزّت از آن خداست همگی او است شنوای دانا

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

همانا خدای را است آنکه در آسمانها و آنکه در زمین است و پیروی نکنند آنان که خوانند جز خدا شریکانی پیروی نکنند جز پندار را و نیستند جز گمان‌آوران

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

او است آنکه نهاد برای شما شب را تا بیارامید در آن و روز را بینا همانا در این است آیت‌هایی برای گروهی که بشنوند

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهَٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

گفتند برگرفت خدا فرزندی منزّه است او او است بی‌نیاز وی را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است نیست نزد شما فرمانروائی بدان آیا گوئید بر خدا آنچه را نمی‌دانید

قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

بگو همانا آنان که بندگان بر خدا دروغ را رستگار نشوند

مَتَّعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

کامیابی است در دنیا و سپس بسوی ما است بازگشت ایشان پس بچشانیمشان عذاب سخت را بدانچه بودند کفر می‌ورزیدند

وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ أَقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ^ط إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ^ط وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا^ط فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ^ج كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ

قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ^ط أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتَنَّا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ عَابَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ

۷۲

۷۳

۷۴

۷۵

۷۶

۷۷

۷۸

و بخوان بر ایشان داستان نوح را گاهی که گفت به قوم خویش ای قوم من اگر گران است بر شما ماندن من و یادآوردن من آیت‌های خدا را پس بر خدا توکل نمودم پس گردآوريد کار خود و شریکان خود را تا نباشد کار شما بر شما اندوهی سپس بگذرانید بسوی من و مهلت‌م ندهید

پس اگر پشت کردید همانا نخواهم از شما پاداشی نیست پاداشم مگر بر خدا و مأمور شدم که باشم از مسلمانان

پس تکذیبش کردند پس رهانیدیمش و هر که را با او بود در کشتی و گردانیدیم ایشان را جانشیانی و غرق ساختیم آنان را که تکذیب کردند آیت‌های ما را پس بنگر چگونه شد فرجام بیم‌دادگان

سپس برانگیختیم پس از او پیمبرانی بسوی قومشان پس پیامدندشان به نشانیها پس نبودند که ایمان آرند بدانچه تکذیب کردند از پیش بدینسان مُهر نهیم بر دلهای تجاوزکنندگان

سپس برانگیختیم پس از ایشان موسی و هارون را بسوی فرعون و قوم او به آیت‌های ما پس کبر ورزیدند و شدند قومی گنهکاران

و هنگامی که پیامدشان حقّ از نزد ما گفتند همانا این است جادویی آشکار

گفت موسی آیا گوئید به حقّ گاهی که پیامده است شما را آیا جادو است این و رستگار نشوند جادوگران

گفتند آیا آمدی ما را تا برگردانی ما را از آنچه یافتیم بر آن پدران خویش را و باشد برای شما بزرگواری در زمین و نیستیم ما برای شما باورکنندگان

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ

سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

فَمَا ءَامَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن

فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ

وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن

كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا

وَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ

عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَأَشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا

الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

و گفت فرعون بیارید مرا به هر جادوگری دانشمند

پس گاهی که آمدند جادوگران گفت بدیشان موسی بیفکنید
آنچه را هستید افکندگان

سپس هنگامی که افکندند گفت موسی آنچه آوردید جادو
است و خدا زود است تباه سازدش همانا خدا راست نیارد
کردار تبهکاران را

و بپای می‌دارد خدا حق را به سخنان خویش و اگر چه خوش
ندارند گنهکاران

پس ایمان نیاورد برای موسی جز تیره‌ای از قومش با ترسی
از فرعون و کسان او نبادا برآشوبند بر ایشان و همانا
فرعون برتری‌جویی است در زمین و همانا او است از
اسراف‌کنندگان

و گفت موسی ای قوم اگر ایمان آوردید به خدا پس بر او
توکل کنید اگر هستید مسلمانان (تسلیم‌شدگان)

گفتند بر خدا توکل کردیم پروردگارا نگردان ما را
دستخوش گروه ستمکاران

و برهان ما را به رحمت خود از گروه کافران

و وحی نمودیم به موسی و برادرش که برگزید برای قوم
خویش در مصر (شهر) خانه‌هایی و بگردانید خانه‌های خویش
را قبله و بپای دارید نماز را و بشارت ده به مؤمنان

و گفت موسی پروردگارا همانا دادی فرعون و کسانش را
زیوری و مالهایی در زندگانی دنیا تا گمراه کنند از راهت
پروردگارا تباه ساز اموال آنان را و ببند دلهای آنان را که
ایمان نیارند تا بنگرند عذاب دردناک را

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ
بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ بَنُؤُا إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

ءَالْتَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَفَكَ ءَايَةً وَإِنَّ
كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَاتِنَا لَغَافِلُونَ

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ
الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِءَايَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ
الْخَاسِرِينَ

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

گفت همانا مستجاب شد دعای شما پس پایداری کنید و
پیروی نکنید راه آنان را که نمی‌دانند

و گذراندیم بنی‌اسرائیل را از دریا پس پیروی کرد ایشان
را فرعون و سپاه او به ستم و سرکشی تا گاهی که دریافت
او را غرق گفت باور کردم که نیست خدائی جز آنکه ایمان
بدو آوردند بنی‌اسرائیل و منم از مسلمانان (تسلیم‌شدگان)

آیا کنون حالی که عصیان کردی پیش و بودی از تباهکاران

پس امروز برهانیمت به کالبدت تا باشی برای آنان که پس
از تو آیند نشانه (عبرتی) و همانا بسیاری از مردمند از
آیت‌های ما غافلان

و همانا جای دادیم بنی‌اسرائیل را جایگاه راستین و
روزی‌شان دادیم از پاکیزه‌ها پس اختلاف نکردند تا آنکه
بیامدشان دانش همانا پروردگار تو داوری کند میان آنان
روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف‌کنان

و اگر هستی در شگّی بدانچه فرستادیم به سویت پس
بپرس آنان را که می‌خوانند کتاب را پیش از تو همانا بیامد
تو را حقّ از پروردگارت پس نباش از شک‌کنندگان

و البته نباش از آنان که دروغ پنداشتند آیت‌های خدا را که
می‌شوی از زیانکاران

همانا آنان که فرود آمد بر ایشان سخن پروردگار تو ایمان
نیارند

و اگرچه بیامدشان هر آیتی تا ببینند عذاب دردناک را

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَّةٌ ءَامَنْتَ فَنَفَعَهَا إِيْمَنُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ
لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ

۹۹

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ
تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

۱۰۰

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ
عَلَىٰ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

۱۰۱

قُلِ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ
وَالنَّذْرُ عَن قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

۱۰۲

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِهِمْ قُلِ
فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

۱۰۳

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِ
الْمُؤْمِنِينَ

۱۰۴
۱۸۲۲

قُلِ يَٰأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ
الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
يَتَوَفَّاكُم ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

۱۰۵

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۱۰۶

وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۖ فَإِن
فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِّنَ الظَّالِمِينَ

پس چرا نبود شهری که ایمان آورد و سود دهدش ایمانش
مگر قوم یونس هنگامی که ایمان آوردند برگشودیم از
ایشان عذاب خواری را در زندگانی دنیا و کامیابیشان دادیم
تا سرآمدی

و اگر می‌خواست پروردگار تو هر آینه ایمان می‌آوردند آنان
که در زمینند همگی با هم پس آیا تو وامیداری به ناخواه
مردم را که باشند از مؤمنان

و نرسد تنی را که ایمان آرد مگر به دستور خدا و می‌گرداند
پلید را بر آنان که در نمی‌یابند

بگو بنگرید چیست در آسمانها و زمین و بی‌نیاز نگردانند
آیتها و نه بیم‌دادنها از قومی که ایمان نمی‌آورند

پس آیا انتظار می‌کشند جز همانند روزگار آنان را که
گذشتند پیش از ایشان بگو پس منتظر باشید که منم با
شما از منتظران

سپس برهانیم پیمبران خود و آنان را که ایمان آوردند
بدینسان حقی است بر ما که برهانیم مؤمنان را

بگو ای مردم اگر هستید در شکی از آئینم پس نمی‌پرستم
آنان را که می‌پرستید جز خدا و لیکن پرستش کنم
خداوندی را که دریابد (بمیراند) شما را و مأمور شدم که
باشم از ایمان‌آوردندگان

و آنکه راست کن روی خود را بسوی دین یکتاپرست و نباش
البته از شرک‌ورزندگان

و نخوان جز خدا آنچه را نه سودی دهدت و نه گزندت
رساند که اگر کنی هر آینه باشی در آن هنگام از ستمکاران

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ كِتَبٌ أَحْكَمْتُ ءَايَتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

و اگر برساندت خدا به رنجی نیست گشاینده برای آن جز او و اگر اراده کند تو را به خیری نباشد برگرداننده برای فضلش رساندش به هر که خواهد از بندگان خود و او است آمرزنده مهربان

بگو ای مردم همانا پیامد شما را حق از پروردگار شما پس هر که هدایت شود جز این نیست که هدایت شود برای خویشتن و هر که گمراه شود گمراه نشود مگر بر خویش و نیستم من بر شما وکیل

و پیروی کن آنچه را وحی می‌شود بسوی تو و صبر کن تا حکم کند خدا و او است بهترین حکم‌کنندگان

کتابی است که استوار شد آیتهای آن و سپس تفصیل داده شده است از نزد حکیمی دانا

که پرستش نکنید جز خدا را همانا منم برای شما از نزد او ترساننده و نویددهنده

و آنکه آمرزش خواهید از پروردگار خویش و سپس بازگشت کنید بسوی او تا بهره دهد شما را بهره‌ای نکو تا سرآمدی نامبرده و بدهد به هر صاحب فضلی فضلش را و اگر پشت کردند همانا می‌ترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ

بسوی خدا است بازگشت شما و او است بر هر چیز توانا

همانا ایشان برمی تابند سینه‌های خود را تا پوشیده دارند از او همانا گاهی که می‌پوشند جامه‌های خود را می‌داند آنچه را نهان کنند و آنچه را آشکار سازند که او دانا است بدانچه در سینه‌ها است

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

و نیست جنبنده‌ای در زمین مگر بر خدا است روزی او و
می‌داند آرامشگاه و کوچگاه او را هرکدام است در کتابی
آشکار

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَلَئِنْ
قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

و او است آنکه آفرید آسمانها و زمین را در شش روز و بود
عرش او بر آب تا بیازماید شما را کدامیک نکوترید در
کردار و اگر گوئی شمائید برانگیختگان پس از مرگ هر آینه
گویند آنان که کفر ورزیدند نیست این جز جادوئی آشکار

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا
يَجْبِسُهُ ۚ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

و اگر دور کنیم از ایشان عذاب را تا امتی شمرده گویند چه
بازدارد آن را همانا روزی که می‌آید ایشان را نیست
برگرداننده از ایشان و فرود آمد بر ایشان آنچه بودند بدان
استهزاءکنان

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ
لَيَكْفُرُ

و اگر چشانیم انسان را از خود رحمتی و سپس بگیریمش از
او همانا او است نومید ناسپاس

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۚ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ

و اگر چشانیمش نعمتی بعد از رنجی که بدو رسیده است هر
آینه گوید رفت بدیها از من همانا او است شادمان خودستای

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

مگر آنان که صبر کردند و عمل صالح نمودند که آنان را
است آمرزش و پاداشی بزرگ

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ ۚ صَدْرُكَ أَنْ
يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَا أَنْتَ
نَذِيرٌ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

شاید توئی رهاکننده پاره‌ای از آنچه وحی می‌شود بسوی تو
و تنگ شود بدان سینه تو که گویند چرا بر او فرود نیامد
گنجی یا نیامد با او فرشته‌ای جز این نیست که توئی
بیم‌دهنده و خدا است بر هر چیزی وکیل

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ
وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۱۴

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

۱۵

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

۱۶

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطِلْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۷

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

۱۸

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

۱۹

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

یا گویند دروغ بسته است آن را بگو بیاورید ده سوره همانند آن دروغ پرداخته و بخوانید هر آن را که بتوانید جز خدا اگر هستید راستگویان

پس اگر نپذیرفتند از شما بدانید که آنچه فرستاده شده است به علم خدا است و آنکه نیست خدائی جز او پس آیا هستید شما اسلام‌آوردندگان

آنان که خواهان زندگانی دنیا و زیور آنند تمام دهیم بدیشان کردار ایشان را در آن و ایشان در آن کم داده نشوند

آنانند که نیست ایشان را در آخرت جز آتش و تباه است آنچه ساختند در آن و ناچیز است آنچه بودند می‌کردند

آیا آنکه بر روشنائی است از پروردگار خود و از پیش آید گواهی از آن و پیش از آن است کتاب موسی پیشوا و رحمتی ایشان ایمان آرند بدان و آنکه کفر ورزد بدان از احزاب آتش است وعده‌گاه او پس نباش در شکی از آن همانا آن است حق از پروردگار تو لیکن بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند

و کیست ستمگرتر از آنکه ببندد بر خدا دروغی را آنان عرض شوند بر پروردگار خویش و گویند گواهان اینانند آنان که دروغ گفتند بر پروردگار خویش همانا لعنت خدا باد بر ستمگران

آنان که بازدارند از راه خدا و خواهندش کج و ایشانند به آخرت کافران

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا
يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ
يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنَّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ
الْعِلْمِ

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَكَ إِلَّا بَشَرًا
مِثْلَنَا وَمَا نَرَكَ أَتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ
وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ

قَالَ يَقَوْمُ ارْعَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي وَءَاتَنِي رَحْمَةً
مِّنْ عِنْدِهِ فَعَمِيتَ عَلَيْكُمْ أَنْزِلْكُمْ مَّوَهَا وَانْتُمْ لَهَا
كَرْهُونَ

آنان نیستند به عجزآرندگان در زمین و نیستشان جز خدا
دوستانی افزوده شود برای ایشان عذاب نبودند بتوانند
شنیدن را و نبودند که ببینند

آنانند که زیان کردند خویشتن را و گم شد از ایشان آنچه
بودند دروغ می‌بستند

ناگزیر آنانند در آخرت زیانمندتران

همانا آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند و زاری
کردند بسوی پروردگار خویش آنانند یاران بهشت ایشانند
در آن جاودانان

مثل دو گروه مانند کور و کر و بینا و شنوا است آیا یکسانند
در مثل آیا یادآور نمی‌شوید

و همانا فرستادیم نوح را بسوی قومش که منم برای شما
ترساننده آشکار

که پرستش نکنید جز خدا را که می‌ترسم بر شما از عذاب
روزی دردناک

پس گفتند گروهی که کفر ورزیدند از قومش نمی‌بینیمت
جز بشری همانند خویش و نمی‌بینیم تو را که پیرویت
کرده‌اند جز آنان که فرومایگان ما هستند نخستین بار و
نمی‌بینیم شما را بر ما برتری بلکه می‌پنداریم شما را
دروغگویان

گفت ای قوم من آیا دیده‌اید که اگر باشم من بر روشنائی از
پروردگار خود و بداد مرا رحمتی از نزدش پس پوشیده شد
بر شما آیا وامیدارم شما بر آن حالی که هستید آنرا
ناخوش‌دارندگان

وَيَقَوْمٌ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا
أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرِئُكُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُونَ

۳۵

وَيَقَوْمٌ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

۳۱

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا
أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ
يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا ۖ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ
الظَّالِمِينَ

۳۲

قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَاكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

۳۳

قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

۳۴

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ
اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۳۵

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۚ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُو فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا
بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ

۳۶

۱۸۶ر

وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

۳۷

وَأَصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوْحَيْنَا وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ
ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ

و ای قوم من نخواهم از شما بر آن مالی را نیست پاداشم
جز بر خدا و نیستم دورکننده آنان که ایمان آوردند همانا
ایشانند ملاقات‌کننده پروردگار خویش لیکن بینم شما را
گروهی که نمی‌دانید

و ای قوم من که مرا یاری می‌کند از خدا اگر برانمشان آیا
یادآور نمی‌شوید

و نمی‌گویم به شما که نزد من است گنجهای خدا و ندانم
ناپیدا را و نگویم که منم فرشته و نمی‌گویم بدانان که به
خواری نگرد دیدگان شما هرگز ندهد خدا بدیشان خیری
خدا داناتر است بدانچه در دلهای آنان است که می‌باشم در
آن هنگام از ستمکاران

گفتند ای نوح همانا با ما ستیزه کردی پس فزون کردی
ستیزه ما را پس بیاور ما را آنچه به ما وعده دهی اگر هستی
از راستگویان

گفت جز این نیست که آورد شما را بدان خدا اگر خواهد و
نیستید شما به عجز‌آرندگان

و سود ندهد شما را اندرز من اگر خواهم شما را اندرز دهم
اگر خواهد گمراهتان کند او است پروردگار شما و بسوی او
بازگردانیده شوید

یا گویند دروغ بسته است آن را بگو اگر دروغش بسته
باشم بر من است گناهم و ببزارم از آنچه شما گناه کنید

و وحی شد بسوی نوح که هرگز ایمان نیارند از قومت جز
آنان که ایمان آوردند پس آررده نشو از آنچه می‌کنند

و بساز کشتی را به دیدگان ما و وحی ما و سخن نگوی با من
در باره آنان که ستم کردند همانا ایشانند غرق‌شدگان

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسِلُهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنَىٰ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ

قَالَ سَآوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَْعَصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ

وَقِيلَ يٰنَارُ ائْزِجِي مَاءَكَ وَيَسْمَاءُ اَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ

و می‌ساخت کشتی را و هرگاه بر او گذشتی گروهی از قومش مسخره‌اش گرفتندی گفت اگر ما را مسخره کنید همانا ما شما را مسخره کنیم چنانکه بودید شما مسخره می‌کردید

زود است بدانید که را آید عذابی که خوار سازدش و فرود آید بر او عذابی جایگزین

تا گاهی که بیامد امر ما و بجوشید تنور گفتیم بار کن در آن از هرکدام دو جفت را و خاندان خویش را مگر آنکه بر او پیشی گرفته است سخن و آنان را که ایمان آوردند و ایمان نیاورده بود با او جز اندکی

گفت سوار شوید در آن با نام خدا روان شدندش و لنگر انداختنش همانا پروردگار من است آمرزنده مهربان

و آن روان بود بدیشان در موجی همانند کوه‌ها و برخواند نوح فرزند خود را و بود بر کناری که‌ای پسرک من سوار شو با ما و نباش با کافران

گفت زود است پناه برم به کوهی که نگه داردم از آب گفت نیست نگهدارنده‌ای امروز از امر خدا مگر آن را که رحم کرده است و حایل شد میان ایشان موج پس شد از غرق‌شدگان

و گفته شد ای زمین فروخور آب خویش را و ای آسمان بس کن و فرونشست آب و گذشت کار و استوار شد بر جودی و گفته شد دور باد برای گروه ستمگران

و خواند نوح پروردگار خود را پس گفت پروردگارا همانا پسر من از خاندان من است و هر آینه وعده تو حق است و توئی بهترین حکم‌کنندگان

قَالَ يَنْوُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ
فَلَا تَسْأَلِنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّي أَخْشَاكَ أَنْ تَكُونَ
مِنَ الْجَاهِلِينَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَالَا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخَاسِرِينَ

قِيلَ يَنْوُحُ أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ
مِّمَّن مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
وَلَا قَوْمُكَ مِن قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ
إِلَهِ غَيْرُهُ إِنِّي أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنِّي أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي
فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِينَ

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ
قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

گفت ای نوح نیست او از خاندان تو و همانا او کرداری است
ناشایست پس نپرس مرا آنچه نیستت بدان دانشی همانا
اندرزت گویم تا نباشی از نادانان

گفت پروردگارا پناه برم به تو که بپرسمت آنچه را نباشد
مرا دانشی بدان و اگر نیامرزی مرا و رحم نکنی بر من باشم
از زیانکاران

گفته شد ای نوح فرودآی با آرامشی از ما و برکنهائی بر تو و
بر ملتھائی از آنان که با تو هستند و ملتھائی که زود است
بهره‌مندشان گردانیم و سپس برسد ایشان را از ما عذابی
دردناک

این از خبرهای ناپیدا است که وحی می‌فرستیمش به سویت
و نبوده‌ای که بدانی آنها را تو و نه قومت پیش از این پس
بردبار شو همانا فرجام است از آن پرهیزکاران

و بسوی عاد برادر ایشان هود را گفت ای قوم من پرستش
کنید خدا را نیست شما را خداوندی جز او نیستید شما جز
دروغ‌آوران

ای قوم من نخواهم از شما بر آن مزدی را نیست مزد من جز
بر آنکه مرا آفریده است پس آیا بخرد نمی‌یابید

و ای قوم من آمرزش جوئید از پروردگار خود سپس
بازگشت کنید بسوی او تا فرستد آسمان را بر شما ریزاریز
و بیفزاید شما را نیروئی بر نیرویتان و پشت نکنید
گنھکاران

گفتند ای هود نیاوردی ما را نشانی و نیستیم ما ترک‌کننده
خدایان خود به گفتار تو و نیستیم ما به تو ایمان‌آوردگان

إِنْ نَقُولُ إِلَّا أَعْتَرَلَكَ بَعْضُ ءَالِهَتِنَا بِسُوِّ^ق قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ
ٱللَّهَ وَأَشْهَدُواْ أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

۵۵

مِنْ دُونِهِ^ط فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونَ

۵۶

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى ٱللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَّا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ
ءَاخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا^ج إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۵۷

فَإِنْ تَوَلَّوْاْ فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ^ج إِلَيْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ^ج شَيْئًا إِنَّ رَبِّي
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ

۵۸

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا^ج وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا
وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

۵۹

وَتِلْكَ ءَادٌ جَحَدُواْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْاْ رُسُلَهُ^ج وَاتَّبَعُواْ
أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

۶۰

وَأَتَّبِعُواْ فِي هَذِهِ ٱلدُّنْيَا لَعَنَةً^ط وَيَوْمَ ٱلْقِيَمَةِ^ط أَلَا إِنَّ ءَادًا
كَفَرُواْ رَبَّهُمْ^ط أَلَا بُعْدًا لِّءَادٍ قَوْمِ هُودٍ

۶۱
حزب
۹۲
۱۸۸

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَتَقَوْمَ ٱعْبُدُوا ٱللَّهَ مَا لَكُمْ
مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ^ط هُوَ أَنشَأَكُمْ مِّنَ ٱلْأَرْضِ وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا
فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَبُّواْ إِلَيْهِ^ج إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ

۶۲

قَالُواْ يَصْلِحِ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ
نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ ءَابَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ
مُرِيبٍ

نگوئیم جز آنکه گرفته است تو را برخی از خدایان ما به
بدی گفت همانا گواه گیرم خدا را و گواه باشید شما که
بیزارم از آنچه شرک می‌ورزید

جز خدا پس آهنگ من کنید همگی و سپس مهلتم ندهید

همانا توکل کردم بر خدا پروردگار من و پروردگار شما
نیست جنبنده‌ای جز آنکه او است گیرنده پیشانیش
پروردگار من است بر راهی راست

پس اگر پشت کردند همانا ابلاغ کردم به شما آنچه را بدان
فرستاده شدم بسوی شما و برگیرد به جای شما پروردگار
من قومی را غیر از شما و گزندش نرسانید به چیزی همانا
پروردگار من است بر همه چیز نگهبان

و هنگامی که بیامد امر ما رهانیدیم هود را و آنان که ایمان
آوردند با او به رحمتی از ما و رهانیشان دادیم از عذابی
انبوه

و اینک عاد انکار کردند آیتهای پروردگار خود را و نافرمانی
کردند پیمبران او را و پیروی کردند فرمان هر فرمانده
خیره‌سری را

و پیرو شدند در این دنیا لعنتی را و در روز قیامت همانا عاد
کفر ورزیدند به پروردگار خویش همانا دور باد برای عاد
قوم هود

و بسوی ثمود برادر ایشان صالح را گفت ای قوم من
پرستش کنید خدا را نیست شما را خدائی جز او پدید
آورده است شما را از زمین و استعمار کرده است شما را در
آن پس استغفار کنید او را سپس بازگشت کنید بسوی او
که پروردگار من نزدیک است و پذیرنده

گفتند ای صالح همانا امیدواری ما بودی پیش از این آیا نهی
کنی ما را از آنکه پرستیم آنچه را می‌پرستند پدران ما و
مائیم در شکی از آنچه خوانیمان بدان به ریب‌افکننده

قَالَ يَقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَآتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ ۖ فَمَا تَزِيدُونِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ

وَيَقَوْمُ هَذِهِ نَافَةٌ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَةٌ ۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ جَثَمِينَ

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ آلَا إِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ ۖ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيدٍ

فَلَمَّا رَآهُمُ أُيِّدِيهِمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرُهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۚ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُّوطٍ

وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ

گفت ای قوم من آیا دیده‌اید که اگر بر رهبرئی از پروردگار خود باشم و آمده باشد مرا از او رحمتی پس که مرا یاری دهد از خدا اگر نافرمانیش کنم پس نیفزائید مرا جز زیانکاری

و ای قوم من این است اشتر خدا برای شما آیتی پس بگذاریدش بچرد در زمین خدا و گردش نگردید به بدی که برگیرد شما را عذابی نزدیک

پس پی کردند آن را پس گفت کامیاب مانید در خانه خود سه روز این است وعده نادروغ

تا هنگامی که بیامد امر ما رهانیدیم صالح را و آنان که ایمان آوردند با او به رحمتی از ما و از خواریِ آن روز همانا پروردگار تو است نیرومند دادستان

و بگرفت آنان را که ستم کردند خروشی پس شدند در خانه‌های خود مُردگان

چنانکه گوئی سکونت نگزیده‌اند در آنها همانا ثمود کفر ورزیدند به پروردگار خویش همانا دور باد برای ثمود

و همانا آمدند فرستادگان ما ابراهیم را به مژده گفتند سلام گفت سلام پس درنگ ناکرده بیاورد گوساله بریان

و هنگامی که دید دستهایشان نمی‌رسد بسوی آن ناشناسشان گرفت و برداشت از ایشان بیمی گفتند تترس که ما فرستاده شدیم بسوی قوم لوط

و زنش ایستاده بود پس خندید پس مژده دادیمش به اسحق و از پس اسحق یعقوب

قَالَتْ يَوۡلَيَتَىٰ ءَالِدُۥ وَأَنَا۠ عَجُوزٌ وَهَٰذَا بَعۡلِي شَيْخًاۢ إِنَّ هَٰذَا لَشَىْءٌ عَجِيبٌۭ

۷۳

قَالُوا۟ أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ ٱللَّهِ ۖ رَحِمَتُ ٱللَّهِ وَبَرَكَتُهُۥ عَلَيۡكُمْ أَهۡلَ ٱلْبَيْتِ إِنَّهُۥ حَمِيدٌۭ مَّجِيدٌۭ

۷۴

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنِ ٱِبۡرَهِيمَ ٱلرَّوۡعُ وَجَآءَتُهُۥ ٱلْبُشۡرَىٰ يُجَدِّلُنَا فِى قَوۡمِ لُوطٍۭ

۷۵

إِنَّ ٱِبۡرَهِيمَ لَحَلِيمٌۭ أَوَّاهٌ مُنِيبٌۭ

۷۶

يَاۤاِبۡرَهِيمُ ٱعۡرِضْ عَنۡ هَٰذَاۖ إِنَّهُۥ قَدۡ جَآءَ أَمۡرُ رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمۡ ءَاتِيهِمۡ عَذَابٌۭ غَيۡرُ مَرۡدُودٍۭ

۷۷

وَلَمَّا جَآءَتۡ رُسُلُنَا لُوطًا سِىۡءَ بِهِمۡ وَضَاقَ بِهِمۡ ذَرَعًا وَقَالَ هَٰذَا يَوۡمٌ عَصِيبٌۭ

۷۸

وَجَآءَهُۥ قَوۡمُهُۥ يُوۡهَرَعُونَۖ إِلَيۡهِ وَمِنۡ قَبۡلُ كَانُوا۟ يَعۡمَلُونَ ٱلسَّيِّئَٰتِۚ قَالَ يَتَقَوۡمُ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِى هُنَّ أَطۡهَرُ لَكُمۡ ۖ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلَا تُخۡزَوۡنِ فِى ضَيۡفِىۚ ٱلۡيَسَ مِنكُمۡ رَجُلٌۭ رَّشِيدٌۭ

۷۹

قَالُوا۟ لَقَدۡ عَلِمَتۡ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنۡ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعۡلَمُ مَا تُرِيدُ

۸۰

قَالَ لَوۡ أَنِّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌۭ أَوْ ءَاوِىٔ إِلَىٰ رُكۡنٍۭ شَدِيدٍۭ

۸۱

قَالُوا۟ يَلُوۡطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوۡا إِلَيْكَ ۖ فَٱسۡرِ بِأَهۡلِكَ بِقِطۡعِ مِّنَ ٱللَّيۡلِ وَلَا يَلۡتَفِتۡ مِنكُمۡ أَحَدٌۭ إِلَّا أُمۡرَأَتُكَ ۖ إِنَّهُۥ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمۡۚ إِنَّ مَوۡعِدَهُمۡ ٱلصُّبۡحُ ۖ ٱلۡيَسَ ٱلصُّبۡحُ بِقَرِيبٍۭ

گفت ای وای آیا بزمایم و منم پیری ناتوان و این است شوهر من پیری فرتوت همانا این است چیزی شگفت

گفتند آیا شگفت مانی از کار خدا رحمت خدا و برکتهای او بر شما خاندان است همانا او است ستوده ارجمند

تا گاهی که برفت از ابراهیم ترس و بیامدش مژده می‌ستیزد با ما در باره قوم لوط

همانا ابراهیم بردباری است نالانی است زاری‌کنان

ای ابراهیم درگذر از این همانا بیامد امر پروردگار تو و همانا آینده است ایشان را عذابی نابازگردانیده

و هنگامی که آمد فرستادگان ما لوط را به رنج شد از ایشان و تنگ آمدش بدیشان تاب و توان و گفت این است روزی سخت (خشم‌آگین)

و بیامدندش قومش می‌شنافتند بسوی او و از پیش بودند می‌کردند بدیها را گفت ای قوم اینک دخترانم پاکیزه‌ترند برای شما پس بترسید خدا را و خوارم نسازید در میهمانانم آیا نیست در شما مردی خردمند

گفتند تو دانی نیست ما را در دختران تو کامی و هر آینه می‌دانی ما چه خواهیم

گفت کاش مرا بر شما نیروئی می‌بود یا پناه می‌بردم به پایگاهی سخت

گفتند ای لوط مائیم فرستادگان پروردگار تو هرگز نرسند به تو پس کوچ کن با خاندان خود در پاره‌ای از شب و روی برنگرداند از شما هیچکس جز زن تو که وی را رسنده است آنچه ایشان را رسد همانا وعده‌گاه آنان بامداد است آیا نیست بامداد نزدیک

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْنَؤُا لَّيْسَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُكُمْ
بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ

وَيَقَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
بِخَفِيضٍ

قَالُوا يَشْعِيبُ أَصْلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا
أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَكُمُ عَنْهُ
إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

تا گاهی که بیامد امر ما گردانیدیم روی آن را زیر آن و
باریدیم بر آن سنگهایی از سِجِّیل (سنگ گِل) به
رشته‌کشیده

نشاندارانی نزد پروردگار تو و نیست آن از ستمگران دور

و بسوی مَدینَ برادر ایشان شُعَیْب را گفت ای قوم من
پرستش کنید خدا را نیست شما را خداوندی جز او و کم
ندهید پیمانه و ترازو را همانا بینم شما را در خوشی و
ترسم بر شما از عذاب روزی فراگیرنده

و ای قوم تمام دهید پیمانه و ترازو را به داد و کم ندهید
به مردم چیزهای ایشان را و نکوشید (تتازید) در زمین
تباہکاران

بازمانده خدا بهتر است برای شما اگر هستید مؤمنان و
نیستم من بر شما نگهبان

گفتند ای شعیب آیا نمازت فرمانت دهد که رها کنیم آنچه
را می‌پرستیدند پدران ما یا آنکه کنیم در مالهای خود هر
آنچه خواهیم همانا توئی بردبار خردمند

گفت ای قوم من آیا دیده‌اید که اگر باشم بر نشانه‌ای از
پروردگارم و روزیم دهد از خویش روزئی نیکو و نخواهم
مخالفت کنم شما را بسوی آنچه شما را از آن نهی می‌کنم
نخواهم جز کار ساختن (درست کردن) را هر چه توانم
نیست موفق داشتم جز با خدا بر او تکیه نمودم و بسوی او
زاری کنم

وَيَقَوْمٌ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ
بَبَعِيدٍ

۹۰

وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

۹۱

قَالُوا يَشْعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُّكَ فِيْنَا
ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ

۹۲

قَالَ يَقَوْمُ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ
وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

۹۳

وَيَقَوْمُ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌۭ سَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَذِبٌۭ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي
مَعَكُمْ رَقِيبٌ

۹۴

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِّنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ
جَاثِمِينَ

۹۵

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ أَلَا بُعْدًا لِّمَدِينٍ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ

۹۶
۱۹۱

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

۹۷

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ فَاتَّبَعُوهُ أَمَرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ
بِرَشِيدٍ

و ای قوم به گناه نیندازد شما را مخالفت من تا برسد شما را
مانند آنچه رسیده است قوم نوح را یا قوم هود را یا قوم
صالح را و نیست قوم لوط از شما دور

و استغفار کنید پروردگار خویش را پس توبه کنید بسوی او
همانا پروردگار من است مهربانی دوستدار

گفتند ای شعیب در نمی‌یابیم بسیاری از آنچه گوئی و همانا
بینیمت میان ما ناتوان و اگر نبودند کسان تو هر آینه
سنگسارت می‌کردیم و نیستی تو بر ما برتر

گفت ای قوم آیا کسان من عزیزترند نزد شما از خدا و
برگرفتید او را از پس خویش به پشت افکنده همانا
پروردگار من است بدانچه می‌کنید فراگیرنده

و ای قوم عمل کنید با توانائی خویش که منم عمل‌کننده زود
است بدانید که را آید عذابی که خوار سازدش و کیست
آنکه او است دروغگوی و چشم به راه باشید که منم با شما
چشم به راه

و هنگامی که پیامد امر ما رهنیدیم شعیب را و آنان که
ایمان آوردند با او به رحمتی از ما و بگرفت آنان را که ستم
کردند خروشی پس شدند در خانه‌های خویش مُردگان

چنانکه گوئی نبوده‌اند در آن هرگز همانا دور باد برای مدین
چنانکه دور شدند ثمود

و همانا فرستادیم موسی را به آیت‌های ما و فرمانروائی آشکار

بسوی فرعون و کسانش پس پیروی کردند امر فرعون را و
نیست امر فرعون رهنمون

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۖ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ

۹۹

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ ۚ لَعْنَةُ لَعْنَةٍ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ

۱۰۰

ذَٰلِكَ مِنْ أُنْبَاءِ الْفُقَرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ

۱۰۱

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ۖ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ

۱۰۲

وكَذَٰلِكَ أَخَذُ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْفُرَىٰ وَهِيَ ظَلِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ

۱۰۳

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

۱۰۴

وَمَا نُؤَخِّرُهُ ۚ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدودٍ

۱۰۵

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

۱۰۶

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ

۱۰۷

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ

۱۰۸
حزب
۹۴

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۖ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ

پیشوا شود قوم خویش را روز قیامت پس درآوردشان در آتش و چه زشت آبشخوری است فرود آمده بر آن

و پیرو شدند در این لعنتی را و روز قیامت چه زشت است میهمانان پذیرائی‌شده

این از داستان شهرها است که می‌سرائیم بر تو از آنها است ایستاده و درویده

و ستم نکردیم بر ایشان و لیکن ستم کردند خویش را پس بی‌نیاز نکرد از ایشان خدایانشان که می‌خواندند جز خدا به چیزی گاهی که بیامد امر پروردگار تو و نیفزودشان جز تباهی

و بدینسان گرفتن پروردگار تو گاهی که گرفت شهرها را حالی که ستمکار بودند همانا گرفتن او است دردناک سخت

همانا در این است آیتی برای آن که بترسد عذاب آخرت را این است روزی که گردآورده شود برای آن مردم و این است روزی گواهی شده

و پس نیندازیمش مگر تا سرآمدی شمرده

روزی که آید سخن نگوید کسی جز به رخصت او پس از ایشان است بدبخت و نیکبخت

پس آنان که بدبخت شدند در آتش ایشان را است در آن آه و ناله (آهی که برآید و فرو رود)

جاودانند در آن مادامی که آسمانها است و زمین جز آنچه خواهد پروردگار تو که پروردگار تو کننده است آنچه را خواهد

و اما آنان که نیکبخت شدند پس در بهشت جاودانند در آن مادامی که آسمانها و زمین است جز آنچه خواهد پروردگار تو بخششی نابریده یا بیکران

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
يَعْبُدُ ءَابَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُّوهُمْ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ
مَنْقُوصٍ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مِّنْهُ
مُريبٍ

وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم
مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي الْتَهَارِ وَزُلْفَا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ
يُذْهِبْنَ أَلْسِيَّاتٍ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجَرَ الْمُحْسِنِينَ

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ^ط وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ

پس نباش در تردیدی از آنچه می‌پرستند ایشان نمی‌پرستند
مگر چنانکه پرستیدند پدران ایشان از پیش و همانا
پردازنده‌ایم بدیشان بهره ایشان را ناکاسته

و همانا دادیم به موسی کتاب را پس اختلاف شد در آن و
اگر نبود سخنی که پیش گرفته است از پروردگار تو هر
آینه قضاوت می‌شد میان ایشان و همانا ایشانند در شکی از
آن به ریب افکننده

و هر کدام را هر آینه بپردازد بدیشان پروردگار تو
کردارهای ایشان را همانا او است بدانچه می‌کنند آگاه

پس پایدار باش چنانکه مأمور شدی و آنان که توبه کردند با
تو و سرکشی نکنید که او بدانچه می‌کنید بینا است

و نگروید بسوی آنان که ستم کردند که می‌رسد شما را
آتش و نمی‌باشد شما را جز خدا دوستانی و سپس یاری
نمی‌شوید

و بپای دار نماز را هر دو سر روز و پاره‌هایی از شب همانا
خوبیها می‌برند بدیها را این است یادآوردنی برای
یادآرندگان

و صبر کن که خدا تباه نکند پاداش نکوکاران را

پس چرا نبود از قرنهای پیش از شما بازماندگانی که نهی
کنند از تباهکاری در زمین مگر کمی از آنان که نجات دادیم
از ایشان و پیروی کردند ستمگران آنچه را کامرانی نمودند
در آن و شدند بزهکاران

و نیست پروردگار تو که بکشد شهرها را به ستم و مردمان
آنهایند اصلاح‌کنندگان (درست‌کاران)

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

وَكَلَّا تَقْصُ عَلَيكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنْثِيَتْ بِهِ ۚ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ ۚ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

۱۲۰ یوسف

یُوسُفُ: یوسف

مکی

۱۱۱ آیه

۱۴ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ

و اگر می‌خواست پروردگار تو هر آینه می‌گردانید مردم را یک ملت و پیوسته اختلاف‌کنندگان باشند

مگر آنکه رحم کند پروردگار تو و برای این بیافریدستشان و تمام شد سخن پروردگار تو که همانا پُر سازم دوزخ را از جنیان و مردم همگی

و هر کدام را خوانیم بر تو از داستانهای پیمبران آنچه استوار داریم بدان دلت را و پیامده است تو را در این حق و اندرزی و یادآوردنی برای مؤمنان

بگو بدانان که ایمان نمی‌آورند عمل کنید بر توانائی خویش که مائیم عمل‌کنندگان

و منتظر باشید که مائیم منتظران

و خدای را است ناپیدای آسمانها و زمین و بسوی او بازگردانیده شود امر همه آن پس او را پرستش کن و بر او توکل کن و نیست پروردگار تو غافل از آنچه می‌کنید

همانا فرستادیمش خواندنیی به زبان تازی شاید بخرد یابید

ما می‌خوانیم بر تو بهترین داستانها را بدانچه وحی فرستادیم بسوی تو این قرآن را و هر چند بوده‌ای پیش از آن از غافلان

هنگامی که گفت یوسف به پدر خود ای پدر من همانا در خواب دیدم یازده ستاره و مهر و ماه را دیدمشان برایم سجده‌کنندگان

قَالَ يَبْنِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَنِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

۶

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۷
حزب
۹۵
۱۹۴

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٌ لِّلسَّالِينَ

۸

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۹

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ

۱۰

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

۱۱

قَالُوا يَبْنَآبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُو لَنَصِحُونَ

۱۲

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُو لَحَافِظُونَ

۱۳

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ

۱۴

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ

گفت ای فرزند من فرونخوان خواب خویش را بر برادرانت تا برایت نیرنگی کنند همانا شیطان است برای انسان دشمنی آشکار

و بدینسان برگزیند تو را پروردگار تو و بیاموزدت از تعبیر خوابها و تمام کند نعمتش را بر تو و بر خاندان یعقوب چنان که تمام کرد آن را بر پدران تو از پیش ابراهیم و اسحق همانا پروردگار تو است دانای حکیم

همانا در یوسف و برادرانش آیتهایی است برای پرسش‌کنندگان

هنگامی که گفتند هر آینه یوسف و برادرش محبوب‌ترند بسوی پدر ما از ما حالی‌که ما نئیم گروهی نیرومند همانا پدر ما است در گمراهی آشکار

بکشید یوسف را یا بیفکنیدش بر زمینی که تنها ماند برای شما روی پدر شما و باشید پس از وی قومی شایستگان

گفت گوینده‌ای از ایشان نکشید یوسف را و بیفکنیدش در تاریکی چاه تا برگیردش برخی از کاروانیان اگر هستید کنندگان

گفتند ای پدر ما چه شود تو را که امین نشماری ما را بر یوسف حالی‌که ما نئیم برای او اندرزگویان (نیک‌اندیشان)

بفرستش با ما بامداد بچرد و بازی کند و همانا ما نئیم او را نگهدارندگان

گفت هر آینه اندوه‌گینم سازد که بریدش و ترسم بخوردش گرگ حالی‌که باشید شما از او غافلان

گفتند اگر بخوردش گرگ حالی‌که ما نئیم گروهی نیرومند همانا باشیم در آن هنگام از زیانکاران

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَّبَتِ الْجُبِّ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۱۶

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ

و آمدند شبانگاه پدر خویش را گریان

۱۷

قَالُوا يَتَابَنَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا
فَاكْغَلَهُ الذِّبْطُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ

گفتند ای پدر ما رفتیم مسابقه کنیم و گذاشتیم یوسف را
نزد کالای خویش پس خورد او را گرگ و نیستی تو
باورکننده ما را هر چند باشیم راستگویان

۱۸

وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ
أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ

و آوردند بر جامه وی خونی دروغین گفت بلکه بیاراست
برای شما دلهای شما کاری را پس شکیبائی نکو است و خدا
است یاری خواسته بر آنچه می‌ستائید

۱۹

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْشَرِي
هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةً وَلِلَّهِ عَلَيْهِمْ بِمَا يَعْمَلُونَ

و پیامد کاروانی پس فروکردند آبیگرنده خویش را پس
سرازیر کرد دلو خود را و گفت مژده باد اینک تازه‌پسری و
نهانش داشتند کالائی برای سوداگری و خدا داناست بدانچه
می‌کنند

۲۰

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ
الزَّاهِدِينَ

و فروختندش به بهائی کم درهمهائی چند و بودند در او از
قناعت‌کنندگان

۲۱
۱۹۵

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ
عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ
فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ
عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و گفت آنکه خریدش در مصر به زن خود گرامی دار جایگاه
او را شاید سودی به ما دهد یا برگیریمش فرزندی و
بدینسان فرمانروائی دادیم به یوسف در زمین و تا
بیاموزیمش از تعبیر خوابها و خدا چیره است بر کار او و
لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند

۲۲

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَآتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ

و هنگامی که رسید نیروهای خود را (جوانی خود را)
دادیمش فرمانروائی و دانش را و بدینسان پاداش دهیم
نیکوکاران

وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ ۚ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْت لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَعَا بُرْهَنَ رَبِّهِ ۚ كَذَلِكَ
لِئَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۚ إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا
الْمُخْلِصِينَ

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِن دُبُرٍ ۖ وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا
الْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ
أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالَ هِيَ رَوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي ۚ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِن
كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِن قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

وَإِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِن دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصَّادِقِينَ

فَلَمَّا رَعَا قَمِيصَهُ ۖ قُدَّ مِن دُبُرٍ ۖ قَالَ إِنَّهُ مِن كَيْدِكُنَّ ۖ إِنَّ
كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَن هَذَا ۖ وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ ۖ إِنَّكِ كُنْتِ
مِنَ الْخَاطِئِينَ

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتْلَهَا عَن
نَفْسِهِ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۖ إِنَّا لَنَرْنَهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و کام خواست زنی که در خانه‌اش بود از او و ببست درها را
و گفت هان بشتاب گفت پناه برم به خدا همانا او پروردگار
من نکو داشت جایگاه مرا همانا رستگار نشوند ستمکاران

و هر آینه آن زن آهنگ او کرد و او آهنگ آن زن کرد اگر
نمی‌دید دستاویز پروردگار خویش را چنین تا برگردانیم از
او زشتی و ناشایست را که او است از بندگان ما نالودگان

و سبقت گرفتند بر همدیگر بسوی در و بشکافت آن زن
جامه او را از پشت و یافتند شوهرش را نزد در گفت آن زن
چیست پاداش آنکه به خاندان تو بدی خواهد مگر آنکه
زندانی شود یا شکنجه دردناک

گفت این آن کام جست از من و گواهی داد گواهی از
خاندان آن زن که اگر پیراهنش از پیش دریده باشد راست
گوید آن زن و او است از دروغ‌گویان

و اگر جامه او از پشت بشکافته زن دروغ گوید و او است از
راستگویان

پس گاهی که دید پیراهنش از پشت بشکافته گفت همانا
این از نیرنگ شما زنان است همانا نیرنگ شما است بزرگ

ای یوسف درگذر از این و تو ای زن آمرزش خواه برای گناه
خود که هستی تو از لغزشکاران

و گفتند زنانی در شهر زن عزیز در پی جستن کام از بنده
خویش است همانا مهر او دلش را ربوده هر آینه بینیمش
در گمراهی آشکار

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَكَعًا وَعَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاَسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجُنَّهُهُ حَتَّىٰ حِينٍ

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبَأْتُ بِنَاوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأْتُكُمَا بِنَاوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵

۳۶
۱۹۷

۳۷

پس هنگامی که بشنید آن زن آنان را پی ایشان فرستاد و فراهم کرد برای هر یک بالشی و داد به هرکدام از ایشان کردی و گفت برون آی بر ایشان پس گاهی که بدیدندش بزرگش شمردند و بریدند دستهای خویش را و گفتند هرگز به خدا نباشد این بشری نیست او مگر فرشته گرامی

گفت این است آنکه مرا بدو نکوهش می‌کردید و همانا کام از او خواستم ولی خودداری کرد و اگر نکند آنچه بفرمایم همانا زندانی شود و هر آینه بگردد از زبونان

گفت پروردگارا زندان مرا خوشتر است از آنچه خواندم بسوی آن و اگر بازنگردانی از من نیرنگ ایشان را آهنگشان کنم و بشوم از نادانان

پس پذیرفت از او پروردگارش و برگردانید از او نیرنگ آنان را همانا او است شنوای دانا

سپس نمایان شد برای ایشان پس از آنکه دیدند نشانیها را که هر آینه به زندانش افکنند تا زمانی

و درون شدند با وی زندان را دو جوان گفت یکیشان همانا به خواب دیدم خویش را که انگوری می‌فشارم و دیگری گفت دیدم به خواب خویش را که برگرفتم بر سر خود نانی که می‌خوردند پرنندگان از آن آگهی ده ما را از تعبیر آن که بینیمت هر آینه از نکوکاران

گفت نیاید شما را خوراکی که روزیمند شویدش جز آنکه آگهی‌تان دهم به سرانجامش پیش از آنکه بیاید شما را این از آن است که بیاموخت مرا پروردگارم همانا من رها کردم آئین گروهی را که ایمان نیاورند به خدا و ایشانند به آخرت کافران

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا
أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

يَصْلَحِي السَّجْنَءَ رَبَّابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَعِبَادُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا
لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

يَصْلَحِي السَّجْنَءَ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا
الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ فُضِيَ الْأَمْرُ
الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ
فَأَنسَلَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجَنِ بِضْعَ سِنِينَ

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ
عِجَافٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ
أَفْتُونِي فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ

و پیروی کردم آئین پدرانم ابراهیم و اسحاق و یعقوب را
نرسد ما را که شرک ورزیم به خدا چیزی این از فضل
خداوند است بر ما و بر مردم لیکن بیشتر مردم سپاس
نگزارند

ای دو یار زندانم آیا پروردگارانمی پراکنده بهترند یا خداوند
یگانه سختگیر

نمی‌پرستید جز او مگر نامهایی که نامیدید شما و پدران شما
نفرستاده است خدا بدانها فرمانی نیست فرمان جز برای
خدا فرمود که نپرستید جز او را این است دین استوار و
لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند

ای یاران زندان اما یکی از شما بنوشاند خداوند خویش را
باده و اما دیگری به دار آویزان شود پس بخورند پرندگان
از سرش بگذشت کاری که در آن فتوی می‌خواستید

و گفت بدان که می‌پنداشتش نجات یابنده از آن دو یاد کن
مرا نزد خداوند خویش پس فراموشش ساخت شیطان
یادآوری خداوندش را پس ماند در زندان چند سال

و گفت پادشاه دیدم در خواب هفت گاو فربه‌ای که
می‌خوردندشان هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز و دیگری
خشک ای گروه فتوی دهیدم در خوابم اگر خواب را تعبیر
توانید

قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَلَمِينَ

۴۵

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ

۴۶

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَتٍ لَّعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ

۴۷

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ

۴۸

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُخْصِنُونَ

۴۹

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ

۵۰
۱۹۹

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ

۵۱

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاودْتُنَّ يُوسُفَ عَنِ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْأَنْ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

۵۲

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ

گفتند پاره‌ای خوابهای بیهوده است و نیستیم ما تعبیر خوابهای بیهوده را دانایان

و گفت آنکه نجات یافته بود از آن دو و یاد آمدش پس از نسلی من آگهی‌تان دهم به تعبیرش پس مرا بفرستید

یوسف ای راستگو فتوی ده ما را در هفت گاو فربه که خورندشان هفت لاغر و هفت خوشه سبز و دیگرانی خشک شاید بازگردم بسوی مردم شاید ایشان بدانند

گفت کشت کنید هفت سال پی‌پی پس آنچه را درویدید بگذاریدش در خوشه خود جز اندکی از آنچه می‌خورید

پس بیاید پس از این هفت سال سخت که می‌خورند آنچه آماده کردید برای آنها بجز اندکی از آنچه نگه می‌دارید

پس بیاید پس از آن سالی که در آن باران بارد بر مردم و در آن رهائی یابند

گفت شاه بیاوریدم بدو و هنگامی که آمدش فرستاده گفت برگرد بسوی خداوند خویش پس بپرس از او چه بود آن زنان را که سخت بریدند دستهای خود را همانا پروردگار من به نیرنگ آنان است دانا

گفت چه شد شما را که کام جستید از یوسف گفتند هرگز خدا را ندانستیم بر او زشتیی گفت زن عزیز اکنون پدیدار گشت حق من کام خواستم از او و او است راستگویان

این تا بدانند که من خیانتش نکردم پنهان و آنکه خدا نیست رهبری‌کننده نیرنگ خیانتکاران

وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِيَّ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ؟ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي؟ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبَوُّا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

وَلَا جُرْ الْأُخْرَةَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ قَالَ أَتُتُونِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ

قَالُوا سُرُودٌ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ

وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ أَجْعَلُوا بِضَعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا أُنْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

و تبرئه نکنم (بیزار نشمرم) خویشتن را همانا دل بسیار امرکننده است به زشتی مگر آنکه رحم کرده است پروردگار من همانا پروردگار من است آمرزنده مهربان

گفت شاه بر من درآریدش تا مخصوصش به خود سازم سپس گاهی که سخن گفت با او گفت همانا توئی امروز نزد ما فرمانروای امین

گفت بگمار مرا بر گنجهای زمین که منم نگهبانی دانشمند

بدینسان فرمانروائی دادیم یوسف را در زمین تا نشیمن گزیند از آن در هرجا که خواهد رسانیم به رحمت خویش هرکه را خواهیم و تباه نکنیم پاداش نکوکاران را

و همانا پاداش آخرت بهتر است برای آنان که ایمان آوردند و بودند پرهیز می‌کردند

و آمدند برادران یوسف پس بر او درآمدند پس بشناخت آنان را و بودند ایشان او را ناشناسندگان

و هنگامی که بست بار ایشان را گفت بیارید مرا برادری که شما را است از پدر شما آیا نیینید که تمام می‌دهم پیمانه را و منم بهترین میزبانان (فروودآرندگان)

پس اگر نیاوریدم بدو نه پیمایشی باشد شما را نزد من و نه به من نزدیک شوید

گفتند زود است بفریبیم از او پدرش را همانا مائیم کنندگان

و گفت به جوانان خود بگذارید کالای ایشان را در بارهای ایشان باشد بشناسندش گاهی که بازگردند بسوی خاندان خود شاید بازگردند ایشان

و هنگامی که بازگشتند بسوی پدر خویش گفتند ای پدر بازداشته شد از ما پیمایش پس بفرست با ما برادر ما را تا بپیمائیم و همانا مائیم برای او نگهدارندگان

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

گفت آیا امین شمرم شما را بر او جز بدانگونه که امین شمردم شما را بر برادرش از پیش پس خدا است بهترین نگاهدارنده و او است مهربانترین مهربانان

۶۵

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَلْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَلْعَتَنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزِدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ

و هنگامی که برگشودند بار خویش را دیدند کالای خود را که بازگردانیده شده است بسوی ایشان گفتند ای پدر چه می‌خواهیم اینک کالای ما برگردانیده شد بسوی ما و خوراک دهیم خاندان خویش را و نگهداریم برادر خویش را و بیفزائیم پیمایش اشتری را این است پیمایشی اندک

۶۶

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

گفت نفرستمش با شما تا دهیدم گروگانی از خدا که بیاریدش بسوی من مگر آنکه فراگرفته شوید و هنگامی که دادندش گروگان خود را گفت خدا است بر آنچه گوئیم وکیل

۶۷

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

و گفت ای فرزندان من درون نشوید از یک در و درآئید از درهای پراکنده و بی‌نیاز نگردانم شما را از خدا به چیزی نیست حکم جز آن خدا بر او توکل کردم و بر او توکل‌کنند توکل‌کنندگان

۶۸

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَلَهَا ۚ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و هنگامی که درآمدند بدانسان که فرمود ایشان را پدرشان نبود که بی‌نیاز کند از ایشان از خدا چیزی مگر خواسته‌ای را در دل یعقوب که برآوردش و همانا او است دانشمندی بدانچه بیاموختیمش و لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند

۶۹
۲۰۱

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و هنگامی که درآمدند بر یوسف جای داد نزد خود برادر خود را گفت همانا منم برادر تو پس اندوهگین مباش بدانچه بودند می‌کردند

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا أَلْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ

قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ

قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُوَ إِن كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

قَالُوا جَزَاؤُهُوَ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُوَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَٓ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍٓ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُوَ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُّوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَّكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ

قَالُوا يَأْتِيَهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُوَ أَبَا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُوَ إِنَّا نَرْنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

و هنگامی که بست بار ایشان را گذارد جام را میان بار برادر خویش پس بانگ برآورد بانگ‌دهنده‌ای که‌ای کاروان همانا شمانید دزدی‌کنندگان

گفتند و بازگشتند بسوی آنان چه چیز گم کردید

گفتند گم کردیم پیمانه (جام) شاه را و هرکه آن را آورد برایش بار بیشتری است و منم بدان ضامن

گفتند به خدا سوگند شما می‌دانید ما نیامدیم تا تبهکاری کنیم در زمین و نبوده‌ایم دزدان

گفتند پس چیست کیفر او اگر باشید دروغگویان

گفتند کیفر او هرکه یافت شود در بار اوست کیفرش بدینگونه کیفر دهیم ستمکاران

پس آغاز کرد به بارهای آنان پیش از بار برادر خویش سپس درآوردش از بار برادر خویش بدینگونه تدبیر کردیم برای یوسف نمی‌رسید او را که برگیرد برادرش را در کیش شاه جز آنکه خدا خواهد بالا بریم پایه‌های هرکه را خواهیم و بر بالای هر دانشوری است دانشمند

گفتند اگر بدزدد همانا دزدیده است برادری او را پیش پس نهانش داشت یوسف در دل خود و فاش نمودش برای آنان گفت شما بدترید در جایگاه و خدا داناتر است بدانچه می‌ستایید

گفتند ای عزیز همانا او را پدری است پیری فرتوت پس برگیر یکی از ما را به جای او که می‌بینیم تو را از نکوکاران

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَلَعْنَا عِنْدَهُ إِنَّآ إِذَا لَظَلِمُونَ

فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِىَ أَبِي أَوْ يُحْكَمَ اللَّهُ لى وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يٰأَبَانَا إِنَّ أَبْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰإِيسَى عَلَى يُوسُفَ وَأَبِیَضْتَ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

گفت پناه برم به خدا که بگیریم جز آن را که یافتیم کالای خویش را به نزدش که مائیم در آن هنگام از ستمگران

پس هنگامی که نومید شدند از او جدا شدند رازگویان گفت بزرگ ایشان آیا ندانستید که پدر شما بگرفت بر شما گروگانی از خدا و از پیش چه کوتاهی کردید در باره یوسف پس ترک نکنم زمین را هرگز تا رخصتم دهد پدرم یا حکم کند خدا برای من و اوست بهترین حکمرانان

بازگردید بسوی پدر خویش پس بگویند ای پدر همانا فرزندت دزدید و گواهی ندهیم جز بدانچه دانستیم و نیستیم ناپیدا را نگهبان

و بپرس شهری را که در آن بودیم و کاروانی را که در آن آمدیم و همانا مائیم راستگویان

گفت بلکه آراست برای شما دلهای شما امری را پس شکیبائی نکو است امید است خدا بیاوردم به هر دو با هم که او است دانای حکیم

و روی برتافت از ایشان و گفت دریغ بر یوسف و سفید شد دیدگان او از اندوه و بود به اندوه گلوگیر

گفتند به خدا ترک نکنی یاد کردن یوسف را تا بیماری فسرده گردی یا بشوی از نابودشدگان

گفت جز این نیست که شکوه اندوه و فسرده گی خویش را به خدا برم و می دانم از خدا آنچه نمی دانید

يَبْنِيْ اَذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيْهِ وَلَا تَأْيَسُّوْا
مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ ۚ اِنَّهٗ لَا يَأْيِسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُوْنَ

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يٰٓأَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا وَاهْلُنَا الضُّرُّ
وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُّزَجَلَةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكِیْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۖ
اِنَّ اللّٰهَ یَجْزِی الْمُتَصَدِّقِيْنَ

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِیُوسُفَ وَآخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُوْنَ

قَالُوْا اَءَنْتَ یُّوسُفُ ۖ قَالَ اَنَا یُّوسُفُ وَهٰذَا اَخِیْ ۖ قَدْ
مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۚ اِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا یُضِیْعُ
اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخَطِیْیْنَ

قَالَ لَا تَثْرِیْبَ عَلَیْكُمْ اَلْیَوْمَ ۖ یَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ
الرَّحِیْمِیْنَ

اَذْهَبُوْا بِقَمِیصِیْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰی وَجْهِ اَبِیْ یَٔتِ بِصِیْرًا
وَاُتُوْنِیْ بِاَهْلِیْكُمْ اَجْمَعِیْنَ

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِیْرُ قَالَ اَبُوْهُمُ اِنِّیْ لَاجِدُ رِیْحِ یُّوسُفَ ۖ لَوْلَا
اَنْ تُفَنِّدُوْنِ

قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِی ضَلٰلٍكَ الْقَدِیْمِ

ای فرزندان من بروید پس جستجو کنید از یوسف و
برادرش و نومید نشوید از روح خدا همانا نومید نشوند از
روح خدا جز گروه کافران

پس هنگامی که درآمدند بر او گفتند ای عزیز رسید به ما و
خاندان ما رنج و آوردیم کالائی ناچیز پس پرکن برای ما
پیمانه را و تصدق کن بر ما که خدا پاداش دهد به
تصدق‌کنندگان

گفت آیا دانستید چه کردید به یوسف و برادرش هنگامی
که بودید نادانان

گفتند مگر توئی یوسف گفت من یوسفم و این است برادرم
که خدا مَنّت نهاد بر ما بدرستی هرکه پرهیزکاری کند و
شکیبا شود همانا خدا تباه نگرداند پاداش نکوکاران را

گفتند به خدا برگزیده است خدا تو را بر ما و همانا بودیم ما
تباهکاران

گفت نیست نکوهشی بر شما امروز بیامزد شما را خدا و او
است مهربانترین مهربانان

ببرید جامه مرا این پس بیفکنیدش بر روی پدرم تا بینا
گردد و بیارید مرا به خانواده خود همگی

و هنگامی که بار نهاد کاروان گفت پدر ایشان همانا می‌یابم
بوی یوسف را اگر نه کم خردم خوانید

گفتند به خدا توئی در گمراهی پیشین

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ
أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

۹۷

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ

۹۸

قَالَ سَوْفَ أُسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

۹۹

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُسُفَ عَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا
مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ

۱۰۰

وَرَفَعَ أَبْوِيهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَأْبَتِ
هَذَا تَأْوِيلُ رُءُوسِي مِنْ قَبْلُ ۖ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ
أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ
مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي
لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

۱۰۱
حزب
۹۹

رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ

۱۰۲

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ
أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ

۱۰۳

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

و هنگامی که آمد مژده‌رسان بیفکندش بر روی او پس برگشت بینا گفت آیا نگفتم به شما که می‌دانم از خدا آنچه را نمی‌دانید

گفتند ای پدر ما آمرزش خواه برای ما گناهان ما را که بودیم لغزشکاران

گفت بزودی آمرزش خواهم برای شما از پروردگار خود همانا او است آمرزنده مهربان

و هنگامی که درآمدند بر یوسف کشید در بر خود پدر و مادرش را و گفت به مصر درآئید اگر خدا خواهد آسودگان

و برآورد پدر و مادر خویش را بر تخت و بیفتادند برایش سجده کنان و گفت ای پدر این است تعبیر خوابم از پیش که گردانیدش پروردگارم راست و همانا به من نکوئی کرد هنگامی که بروتم آورد از زندان و بیاورد شما را از بیابان پس از آنکه آشوب کرد شیطان میان من و برادرانم همانا پروردگار من لطیف (بخشنده) است آنچه را خواهد همانا او است دانای حکیم

پروردگارا همانا دادیم از پادشاهی و آموختیم از تعبیر خوابها ای پدیدآورنده آسمانها و زمین تویی دوست من در دنیا و آخرت دریاب مرا مسلمان و پیوسته دار مرا با شایستگان

این از داستانهای ناپیدا است که وحی فرستیم بسوی تو و نبودی نزد ایشان گاهی که گردآوردند کار خویش را حالی که نیرنگ می‌ساختند

و نیستند بیشتر مردم و هر چند آرزومند باشی باورکنندگان

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

۱۰۵
۲۰۴ر

وَكَايْنٍ مِّنْ ءَايَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

۱۰۶

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُونَ

۱۰۷

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۱۰۸

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ
اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۱۰۹

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِّنْ أَهْلِ
الْقُرَى ۚ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ۚ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ

۱۱۰

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ
نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَّشَاءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ

۱۱۱

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ مَا كَانَ حَدِيثًا
يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و نپرسشان بر آن مزدی نیست آن مگر یادآوری برای
جهانیان

بسا نشانهائی در آسمان و زمین که می‌گذرند بر آنها و
ایشانند از آن روی‌گردانان

و ایمان نیاورد بیشتر ایشان به خدا مگر آنکه ایشانند
شرک‌ورزندگان

پس آیا ایمن شدند که بیایدشان فراگیرنده‌ای از شکنجه
خدا یا بیایدشان ساعت ناگهان حالی که درنیابند ایشان

بگو اینک راه من می‌خوانم بسوی خدا بر بینائی من و هر که
پیرویم کند و منزّه است خدا و نیستم من از شرک‌ورزان

و نفرستادیم پیش از تو جز مردانی که وحی فرستادیم
بسوی آنان از اهل شهرها پس آیا نمی‌گردند در زمین تا
بنگردند چگونه بود فرجام آنان که پیش از ایشان بودند و
همانا خانه آخرت بهتر است برای آنان که پرهیز کنند آیا
بخرد نمی‌یابید

تا هنگامی که نومید شدند فرستادگان و پنداشتند که دروغ
گفته شدند بیامدشان یاری ما پس نجات دهیم هرکه را
خواهیم و برنگردد خشم ما از گروه گنهکاران

همانا بوده است در داستانهای ایشان عبرتی برای
خردمندان نیست داستانی دروغ پرداخته و لیکن گواهی
آنچه پیش روی او است و تفصیل همه چیز و هدایت و
رحمتی برای گروه ایمان‌آوردندگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَرْ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ ۚ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

۱
۲۰۵۵

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ ۚ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ
تُوقِنُونَ

۲

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَواسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ
الْثَمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

۳

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُتَجَاوِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِّنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ
وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِضِلُ
بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ

۴

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا أَعْنَا لَفِي خَلْقٍ
جَدِيدٍ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلُلُ فِي
أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۵
حزب
۱۰۰

این است آیتهای کتاب و آنچه فرستاده شد بسوی تو از پروردگار تو حق است و لیکن بیشتر مردم باور ندارند

خدا است آنکه بیافراشت آسمانها را بیستونی که بینیدش سپس استوار شد بر عرش و رام کرد مهر و ماه را هر کدام روانند تا سرآمدی نامبرده میپردازد کار را تفصیل دهد آیتها را شاید شما به ملاقات پروردگار خویش یقین آرید

و او است آنکه گسترانید زمین را و نهاد در آن لنگرها و جویهای و از همه میوهها نهاد در آن دو جفت میپوشاند شب را به روز همانا در این است آیتهایی برای گروهی که اندیشه کنند

و در زمین است بخشهایی نزدیک به هم و باغهایی از انگورها و کشتزار و درختان خرما رسته از یک بن و نارسته از یک بن که آبیاری میشود به یک آب و برتری نهیم پاره‌ای از آنها را بر پاره‌ای در خوراک همانا در این است آیتهایی برای گروهی که بخرد دریابند

و اگر شگفت مانی پس شگفت است گفتار ایشان که آیا گاهی که خاک شویم آیا به راستی مائیم در آفرینشی نوین آنانند که کفر ورزیدند به پروردگار خود و آنانند که زنجیرها به گردنهای ایشان است و آنانند یاران آتش ایشانند در آن جاودانان

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتُ^ق وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ^ص
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ^ق إِنَّمَا
أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ^ج
وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ^ه وَمَنْ هُوَ
مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ^ه يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ^ر
اللَّهِ^ق إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ^ق
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ^ج وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ^ه
مِنْ وَالٍ

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ
الثِّقَالَ

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ^ه وَالْمَلَكُ^ك مِنْ خِيفَتِهِ^ه وَيُرْسِلُ
الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ
وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

و شتاب خواهند از تو به بدی پیش از خوبی حالی که گذشت
است پیش از ایشان شکنجه ها و همانا پروردگار تو
آمرزشگر است برای مردم بر ستمگریشان و همانا پروردگار
تو است سخت شکنجه

و گویند آنان که کفر ورزیدند چرا فرود نیاید بر او آیتی از
پروردگارش جز این نیست که توئی بیم‌دهنده و هر گروهی
را است راهنمایی

خدا داند آنچه بارور شود هر ماده‌ای و آنچه فروبرند
زهدانها و آنچه بیفزایند و هر چیزی است نزد او به اندازه

دانای نهان و آشکار آن بزرگ عالی‌جایگاه

یکسان است از شما آنکه نهان کند گفتار را و آنکه آشکار
سازدش و آنکه نهان است در شب و به کار خویش اندر
است در روز

او را است پیاپی آیندگانی از پیش رویش و از پشت سرش
که نگه میدارندش از امر خدا همانا خدا دگرگون نکند آنچه
را به گروهی است تا دگرگون سازند آنچه را که در خود
آنان است و هرگاه بخواهد خدا بر گروهی بدی پس نیست
بازگشتی برای آن و نیست ایشان را جز او سرپرستی

و او است آنکه بنماید به شما برق را بیمی و امیدى و پدید
آرد ابرهای سنگین

و درود گوید رعد به سپاس او و فرشتگان از بیمش و
بفرستد صاعقه‌ها را تا برساند آنها را به هر که خواهد و
می‌ستیزند در خدا و او است سخت‌نیرو

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسِطٍ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُهُ خَلَقُوا عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

وی را است دعوت حق و آنان را که خوانند جز او اجابت نکنندشان به چیزی مگر مانند گشاینده دسته‌های خویش بسوی آب تا برسد به دهانش و نیست رسنده بدان و نیست دعوت کافران مگر در گمراهی

و برای خدا سجده کنند آنان که در آسمانها و زمینند خواه و ناخواه و سایه‌های آنان در بامداد و شامها

بگو کیست پروردگار آسمانها و زمین بگو خدا بگو پس آیا برگرفتید جز او دوستانی که دارا نیستند برای خویشتن سود و نه زیانی را بگو آیا یکسانند کور و بینا یا آیا یکسانند تاریکیها و روشنائی یا قرار دادند برای خدا شریکانی که بیافریدند همانند آفرینش او پس مشتبه شده است آفرینش بر ایشان بگو خدا است آفریننده همه چیز و او است یکتای چیرگی‌جوی

فرستاد از آسمان آبی پس روان گشت دره‌هایی از سیل به اندازه خود پس برداشت سیل کفی برآمده و از آنچه می‌افروزند بر آن در آتش به طلب زیوری یا کالائی کفی مانند آن بدینگونه می‌زند خدا حق و باطل را اما کف می‌رود کناری و اما آنچه سود دهد مردم را پس می‌ماند در زمین بدینگونه می‌زند خدا مثلها را

آنان را که پذیرفتند از پروردگار خویش نکوئی است و آنان که نپذیرفتند اگر باشد ایشان را آنچه در زمین است همگی و مانند آن با آن هرآینه به جای خویش دهند آنان برای ایشان است بدی حساب و جایگاه ایشان است دوزخ و چه زشت است آن آرا میدنگاه

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ
أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ

وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآَنَفَقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ

جَنَّتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
وَذُرِّيَّتِهِمْ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ ۖ فَنِعَمَ عُقْبَى الدَّارِ

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ
الْعَنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قُلْ
إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ۗ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ
تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

آیا آنکه می‌داند که آنچه فرستاده شده است بسوی تو از پروردگارت حق است مانند آن است که او کور است جز این نیست که یادآور شوند خداوندان خردها

آنان که وفا کنند به عهد خدا و نشکنند پیمان را

و آنان که پیوند کنند آنچه را خدا فرموده است که پیوند شود و بترسند پروردگار خویش را و بترسند از زشتی حساب

و آنان که شکیبائی گزیدند برای روی پروردگار خود و بپا داشتند نماز را و دادند از آنچه روزیشان دادیم نهان و آشکارا و دور کنند به خوبی بدی را آنان را است فرجام آن سرای

بهشتهای جاودان درآیند در آنها خود و آنان که شایسته شدند از پدرانشان و همسرانشان و فرزندانشان و فرشتگان درآیند بر ایشان از هر دری

سلام بر شما بدانچه صبر نمودید چه خوب است فرجام آن سرای

و آنان که می‌شکنند پیمان خدا را پس از بستنش و می‌برند آنچه را خدا فرمود که پیوند شود و تیهکاری کنند در زمین آنان را است لعنت و برای ایشان است بدی آن سرای

همانا خدا فراخ گرداند روزی را برای هر که خواهد و تنگ گرداند و خرسند شدند به زندگی دنیا حالی که نیست زندگانی دنیا در آخرت مگر بهره‌ای

و گویند آنان که کفر ورزیدند چرا فرود نیاید بر او آیتی از پروردگارش بگو همانا خدا گمراه کند هر که را خواهد و هدایت کند بسوی خود هر که را بازگشت (یا زاری کند)

آنان که ایمان آوردند آرام گیرد دلهای ایشان به یاد خدا همانا به یاد خدا آرام گیرد دلها

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَتَابٍ

آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند خوشی باد
برای ایشان و نیکی بازگشتگاه

۳۰

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِّتَتْلُوَ
عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ
رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابٍ

بدینسان فرستادیمت در امتی که بگذشته است پیش از
آن امتهائی تا بخوانی بر ایشان آنچه را وحی فرستادیم
بسوی تو حالی که کفر می‌ورزند به خدای مهربان بگو او
است پروردگار من نیست خدائی جز او بر او توکل کردم و
بسوی او است بازگشتم

۳۱

وَلَوْ أَنَّ قُرْعَانَا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ
كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِيسِ الَّذِينَ
ءَامَنُوا أَنْ لَّو يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ
الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا
مِّن دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

و اگر می‌بود قرآنی که روان می‌شدند بدان کوه‌ها یا پاشیده
می‌شد بدان زمین یا سخن گفته می‌شدند بدان مردگان
بلکه خدای را است کار همگی پس آیا نومید نشدند آنان که
ایمان آوردند که اگر می‌خواست خدا هرآینه هدایت می‌کرد
مردم را همگی و پیوسته آنان را که کفر ورزیدند می‌رسد
بدانچه ساختند سرکوبی (کوبنده‌ای) یا فرود می‌آید نزدیکی
خانه ایشان تا برسد وعده خدا همانا خدا خلف نمی‌کند میعاد
را

۳۲
رعد
۲۰۹

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

و همانا استهزاء شد به فرستادگانی پیش از تو پس مهلت
دادم آنان را که کفر ورزیدند سپس گرفتم ایشان را پس
چگونه بود مرا عقاب

۳۳

أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ
بِظَهْرِ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا
عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ

پس آیا آنکه او است ایستاده بر هر کس بدانچه دست
آورده است و قرار دادند برای خدا شریکانی بگو نام
بریدشان یا آگهی می‌دهید او را بدانچه نمی‌داند در زمین یا
به ظاهری از گفتار بلکه بیاراست برای آنان که کفر ورزیدند
نیرنگشان و بازداشته شدند از راه و آن را که گمراه کند
خدا نباشدش راهنمای

۳۴

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُم
مِّنَ اللَّهِ مِن وَاقٍ

آنان را است شکنجه‌ای در زندگی دنیا و همانا شکنجه آخرت
است گراتر و نیست ایشان را از خدا نگهدارنده‌ای

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى
الْكَافِرِينَ النَّارُ

وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنْ
الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ
وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِ

وَكَذَلِكَ أُنزِلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ
كِتَابٌ

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتْ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا
عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ
يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا
تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ

مثل بهشتی که نوید داده شدند پرهیزکاران روان است زیر
آن جویها خوراکیش همیشگی است و سایه‌اش این است
فرجام آنان که پرهیزکاری کردند و فرجام کافران است
آتش

و آنان را که کتاب دادیم شاد شوند بدانچه فرود آید بسوی
تو و از احزاب است آنکه انکار کند پاره آن را بگو جز این
نیست مامور شدم که پرستش کنم خدا را و شرک نورزم
بدو بسوی او می‌خوانم و بسوی او است بازگشتم

و بدینسان فرستادیمش حکمی عربی (فرمانی به تازی) و اگر
پیروی کنی هوسهای ایشان را پس از آنچه پیامدت از دانش
نباشدت از خدا دوست و نه نگهدارنده‌ای

و همانا فرستادیم پیمبرانی را پیش از تو و قرار دادیم
برای ایشان زنان و فرزندان نبوده است فرستاده‌ای را که
بیارد آیتی جز به اذن خدا برای هر سرآمدی است نامه‌ای

بزدايد خدا آنچه را خواهد و بازنهد (ثبت کند) و نزد او
است مادر کتاب

و اگر بنمایانیمت پاره آنچه بدیشان وعده دهیم یا دریابیمت
(بمیرانیمت) جز این نیست که بر تو است رساندن و بر ما
است حساب

آیا ندیدند که ما می‌پردازیم به زمین می‌کاهیمش از همه
سوی آن و خدا حکم کند نیست تبدیل‌کننده برای حکمش و
او است زود شمار

و همانا نیرنگ ساختند آنان که پیش از ایشان بودند پس
خدای را است نیرنگ همگی می‌داند آنچه را فراهم آرد هر
کس و زود است بدانند کافران که برای کیست پایان آن
سرای

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

و گویند آنان که کفر ورزیدند نیستی فرستاده بگو بس
است خدا گواهی میان من و شما و آنکه نزد او است علم
کتاب

۷ صفحه

۵۲ آیه

مکی

ابراهیم: ابراهیم

۱۴ . ابراهیم

کتابی است فرستادیمش به سویت تا برون آری مردم را از
تاریکیها بسوی روشنائی به اذن پروردگار ایشان بسوی راه
خداوند ارجمند ستوده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

۱
۲۱۱ ر

خدا است آنکه وی را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین
است و وای برای کافران از شکنجه سخت

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَوَيْلٌ
لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

۲

آنان که برگزینند زندگانی دنیا را بر آخرت و بازدارند از راه
خداوند و خواهندش کج آنانند در گمراهی دور

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن
سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

۳

و نفرستادیم فرستاده‌ای جز با زبان قوم خود تا آشکار کند
برای ایشان پس همراه کند خدا هر که را خواهد و هدایت
کند هر که را خواهد و او است عزتمند حکیم

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ ۚ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۴

و همانا فرستادیم موسی را به آیتهای خود که برون آور قوم
خویش را از تاریکیها بسوی روشنائی و یادآوریشان کن به
روزهای خدا همانا در این است آیتهایی برای هر شکیبائی
سپاسگزار

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ

۵

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَالٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ
بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ^ط وَلَئِنْ
كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ
اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَعْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِء وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ^ط
يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

و هنگامی که گفت موسی به قوم خود یاد آرید نعمت خدا را
بر خویشتن گاهی که رهانید شما را از خاندان فرعون
روامی داشتند بر شما زشتی عذاب را و به سختی می‌گشتند
پسران شما را و به جای می‌گذارند زنان شما را و در این
بود آزمایشی از پروردگار شما بزرگ

و هنگامی که اعلام کرد پروردگار شما اگر سپاسگزارید هر
آینه بیفزایم شما را و اگر کفر ورزیدید همانا عذاب من
است سخت

و گفت موسی اگر کفر ورزید شما و هر که در زمین است
همگی همانا خدا بی‌نیازی است ستوده

آیا نرسید به شما داستان آنان که پیش از شما بودند قوم
نوح و عاد و ثمود و آنان که پس از ایشان بودند ندانندگان
جز خدا بیامدشان فرستادگان ایشان به نشانیها پس
بازگردانیدند دستهای خویش را در دهانهای خود و گفتند
همانا کفر ورزیدیم بدانچه فرستاده شده‌اید بدان و همانا
مائیم در شکی از آنچه ما را بدان خوانید شک‌آورنده

گفتند فرستادگان ایشان آیا در خدا هست شکی پدیدآورنده
آسمانها و زمین می‌خواند شما را تا بیمارزد برای شما از
گناهان شما و پس اندازد شما را تا سرآمدی نامبرده گفتند
نیستید شما مگر بشری همانند ما خواهید که بازدارید ما را
از آنچه می‌پرستیدند پدران ما پس بیاورید ما را به
فرمانروائی آشکار

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ
بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

گفت بدیشان فرستادگان ایشان نیستیم ما جز بشری
همانند شما و لیکن خدا مَنّت نهد بر هرکه خواهد از بندگان
خویش و نرسد ما را که بیاریمتان فرمانروایی مگر به اذن
خدا و بر خدا پس باید توکل کنند مؤمنان

۱۲

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ
عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

و چه شود ما را توکل نکنیم بر خدا حالی که به راستی
هدایت کرده است ما را به راه‌های ما و همانا شکیبا شویم
بر آنچه ما را بیازده‌اید و بر خدا پس باید توکل کنند
توکل‌کنان

۱۳
۲۱۳

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ
لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ

و گفتند آنان که کفر ورزیدند به پیمبران خود همانا برون
رانیم شما را از سرزمین خود یا که بازگردید در کیش ما
پس وحی کرد بسوی ایشان پروردگارشان که البته هلاک
کنیم ستمگران را

۱۴

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ
مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

و البته جایگزین سازیم شما را در زمین پس از ایشان این
برای آن کس است که بترسد جایگاه مرا و بترسد از تهدید
من

۱۵

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

و پیروزی (یا گشایش) جستند و نومید شد هر گردنکش
کینه‌ورزی

۱۶

مِّنْ وَرَآيِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ

پشت سر او است دوزخ و نوشانیده شود از آب چرک خون
آلود

۱۷

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۖ وَمِنْ وَرَآيِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

جرعه جرعه نوشدش و نیارد فروبردش (گوارا شودش) و
بیایدش مرگ از همه سوی و نیست او مرده و از پس او
است عذابی انبوه

۱۸

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ
الرَّيْحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۖ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ
ذَٰلِكَ هُوَ الصَّلَاةُ الْبَعِيدُ

مثل آنان که کفر ورزیدند به پروردگار خویش کردار ایشان
مانند خاکستری است که بوزد بدان باد در روزی تند قادر
نباشند از آنچه فراهم کردند بر چیزی این است آن گمراهی
دور

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَاشَأُ
يُذْهِبُكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ

و نیست آن بر خدا گران

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّعْنُونَ عَلَيْنَا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَّيْنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا
أَجَزَعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ

و برون آمدند پیشگاه خدا همگی پس گفتند ناتوانان بدانان
که سرکشی ورزیدند که بودیم ما شما را پیروانی آیا
هستید بی‌نیازکننده ما از عذاب خدا به چیزی گفتند اگر
رهبری می‌کرد ما را خدا هر آینه راهبریتان می‌کردیم
یکسان است بر ما چه بی‌تابی کنیم و چه شکبیا شویم نیست
ما را چاره‌ای

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ
الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ
سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي
وَلُمُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ
إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

و گفت شیطان هنگامی که گذشت کار همانا خدا وعده داد
شما را وعده حق و وعده دادم شما را پس خلف کردم با شما
و نبود مرا بر شما فرمانروایی جز آنکه خواندم شما را پس
اجابت‌م کردید پس سرزنش نکنید مرا و سرزنش کنید
خویشتن را نه من فریاد شما رسم و نه شمائید دادرس من
همانا کفر ورزیدم بدانچه مرا شریک گردانیدید از پیش
همانا ستمگران را است عذابی دردناک

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا
سَلَامٌ

و درآورده شدند آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته
کردند باغهایی که روان است زیر آنها جویها جاودانند در آن
به اذن پروردگار خویش درود ایشان است در آن سلام

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ

آیا ندیدی چگونه برزد خدا مثلی سخنی پاک مانند
درختی است پاک بیخ و بنش برجا و شاخ و برگش در آسمان

تُوْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

۲۶

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ
الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ

۲۷

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

۲۸
حزب
۱۰۴
۲۱۵ر

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ
دَارَ الْبَوَارِ

۲۹

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ

۳۰

وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ
مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ

۳۱

قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ
وَلَا خِلاَلٌ

۳۲

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

۳۳

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ

می‌دهد خوراک خود را هرگاه (همیشه) به اذن پروردگار
خویش و می‌زند خدا مثلها را برای مردم شاید یادآور شوند

و مثل سخنی پلید همانند درختی است پلید که برجهیده
است از روی زمین نیستش آرامشی

استوار دارد خدا آنان را که ایمان آوردند به گفتار استوار
در زندگانی دنیا و در آخرت و گمراه کند خدا ستمگران را و
می‌کند خدا هر چه خواهد

آیا ننگریستی بدانان که تبدیل کردند نعمت خدا را به
ناسپاسی و درآوردند قوم خویش را به خانه مرگ (نابودی)

دوزخ می‌چشندش و چه زشت است آن آرامشگاه

و قرار دادند برای خدا همتیانی تا گم کنند از راهش بگو
کامیاب شوید که بازگشت شما است بسوی آتش

بگو به بندگان من آنان که ایمان آوردند بیای دارند نماز را
و بدهند از آنچه روزیشان دادیم نهان و آشکارا پیش از
آنکه بیاید روزی که نیست سوداگریی در آن و نه دوستیی

خدا است آنکه آفرید آسمانها و زمین را و فرستاد از آسمان
آبی پس برون آورد بدان از میوه‌ها روزیی برای شما و رام
کرد برای شما کشتی را تا روان شود در دریا به فرمان او و
رام کرد برای شما جویها را

و رام کرد برای شما مهر و ماه را از پی هم درآیندگان و رام
کرد برای شما شب و روز را

وَعَاتِلْكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ ءَامِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلَلَنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۖ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي ۖ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ ۚ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ ۚ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۚ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفِيلًا ۖ عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

و داد به شما از هرچه مسئلتش کردید و اگر بشمرید نعمت خدا را شمار آن را نتوانید همانا انسان است ستمگری ناسپاس

و هنگامی که گفت ابراهیم پروردگارا بگردان این شهر را آسوده و برکنار دار مرا و فرزندانم از پرستش بتها

پروردگارا همانا آنها گمراه کردند بسیاری را از مردم پس هر که پیرویم کند همانا او از من است و هر که نافرمانیم کند همانا توئی آمرزنده مهربان

پروردگارا همانا جای دادم از خاندانم (تژادم) در درّه بی‌گیاہ (کشت) نزد خانه محترم تو پروردگارا تا بیای دارند نماز را پس بگردان دلہائی را از مردم بگروند بسوی آنان و روزیشان ده از میوہہا شاید سپاس گزارند

پروردگارا همانا تو دانی آنچه را نھان کنیم و آنچه را آشکار سازیم و نھان نیست بر خدا چیزی در زمین و نہ در آسمان

سپاس خدائی را کہ بخشید بہ من سر پیری اسماعیل و اسحق را همانا پروردگار من است شنونده دعاء

پروردگارا بگردانم برپاکننده نماز و از فرزندانم پروردگارا و بپذیر درخواست مرا

پروردگارا بیامرز برای من و برای پدر و مادرم و برای مؤمنان روزی کہ بیای شود حساب

و مپندار البتہ خدا را غافل از آنچه می‌کنند ستمگران جز این نیست کہ پس اندازدشان برای روزی کہ در آن بازمانند از گردش دیدگان

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئَدَتُهُمْ
هَوَاءٌ

شتابزدگان بالا نگهدارندگان سرهای خویش بازنگردد
بسوی ایشان مژگان ایشان و دلهای ایشان است تهی

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا
رَبَّنَا أَخْرِنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نُحِبِّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ^ﷺ
أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ

و بترسان مردم را روزی که بیایدشان عذاب پس گویند
آنان که ستم کردند پروردگارا پس انداز ما را تا سرآمدی
نزدیک بپذیریم دعوتت را و پیروی کنیم پیمبران را آیا
نبودید شما سوگند یاد کردید پیش از این که نیست شما را
زوال (برافتادن)

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِينِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُم
كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ

و آرمیدید در نشیمنهای آنان که ستم کردند خویش را و
آشکار شد برای شما چه کردیم با ایشان و زدیم برای شما
مثلا را

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ
لَيَازُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ

و همانا آوردند نیرنگ خویش را و نزد خدا است نیرنگ
ایشان و هر چند باشد نیرنگ ایشان که نابود شود از آن
کوهها

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخِيفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو
انْتِقَامٍ

پس گمان مبر خدا را شکنده وعده خویش به فرستادگان
خود همانا خدا عزّتمند است دارای انتقام

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ^ص وَبَرَزُوا لِلَّهِ
الْوَّاحِدِ الْقَهَّارِ

روزی که دگرگون شود زمین به غیر از زمین و آسمانها و
بیایند پیشگاه خداوند یگانه چیرگیجوی

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

و بینی گناهکاران را در آن روز بستگان به زنجیرها

سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ النَّارُ

جامه‌های ایشان است از قطران و بپوشد رویهای ایشان را
آتش

لَيَجْزِيَّ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ

تا پاداش دهد خدا به هر کس آنچه فراهم آورده است و
همانا خداوند است شتابنده در حساب

هَذَا بَلَاغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ ۚ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ
وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

این است آگهیی برای مردم و تا بیم داده شوند بدان و تا
بدانند همانا او خداوندی است یکتا و تا یادآور شوند
خداوندان خردها

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْءَانٍ مُبِينٍ	جزء ۱۴ حزب ۱۰۵ ۲۱۸۲
۲	رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ	
۳	ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ	
۴	وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ	
۵	مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ	
۶	وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ	
۷	لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ	
۸	مَا نُنَزِّلُ الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ	
۹	إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ	
۱۰	وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ	
۱۱	وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ	
۱۲	كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ	
۱۳	لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ	
۱۴	وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ	
۱۵	لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَرُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ	

این است آیتهای کتاب و قرآنی آشکار

بسا دوست دارند آنان که کفر ورزیدند کاش می‌بودند مسلمانان

بگذارشان بخورند و کام روا دارند و سرگرمشان سازد آرزو پس زود است بدانند

و نابود نکردیم شهری را جز آنکه بود آن را کتابی دانسته

نه پیشی گیرد امتی سرآمد خویش را و نه پس افتد

و گفتند ای آنکه فرود آورده شده است بر او قرآن همانا تونی دیوانه

چرا نیاوری ما را به فرشتگان اگر هستی از راستگویان

نمی‌فرستیم فرشتگان را جز به حق و نیستند در آن هنگام مهلت‌دادگان

همانا ما فرستادیم قرآن را و همانا مانیم مر آن را نگهدارندگان

و همانا فرستادیم پیش از تو در توده‌های پیشینیان

و نیامدشان فرستاده‌ای جز آنکه بودند بدو استهزاکنندگان

بدینسان بمیرانیمش در دلهای گنهکاران

ایمان نیارند بدان حالی که گذشت آئین پیشینیان

و اگر بگشاییم بر ایشان دری را از آسمان پس آغاز کنند در آن بالا روند

هر آینه گویند جز این نیست که چشم‌بند شدیم بلکه مائیم گروهی جادوشدگان

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ

و همانا نهادیم در آسمان برجهایی و آراستیم آنها را برای بینندگان

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

و حفظ کردیم آنها را از هر شیطانی رانده‌شده

إِلَّا مَنْ أَسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ وَشِهَابٌ مُبِينٌ

مگر آنکه بدزدد شنیدن را (دزدکی شنود) که در پیش افتد شهابی آشکار

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ

و زمین را گسترانیدیم و افکندیم در آن لنگرهائی و رویانیدیم در آن از هر چیزی زیبا

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ

و قرار دادیم برای شما در آن روزیهای (زندگیهای) و آن کس را که نیستید مرا او را روزی‌دهندگان

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ

و نیست چیزی جز آنکه نزد ما است گنجهایش و نفرستیمش مگر به اندازه دانسته

وَأَرْسَلْنَا الرِّيْحَ لَوَفِحٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

و فرستادیم بادهای را آبستن‌کنندگان پس فرود آوردیم از آسمان آبی پس نوشانیدیمش به شما و نبودید آن را اندوزندگان

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

و همانا ما زنده کنیم و بمیرانیم و مائیم ارث‌برندگان

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

و همانا دانستیم پیشینیان را از شما و دانستیم پس آیندگان را

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

و همانا پروردگار تو برانگیزانده‌شان همانا او است حکیم دانا

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

و همانا آفریدیم انسان را از گلِ خشک از گلی تیره ریخته‌شده

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُومِ

و جن را بیافریدیم از پیش از آتشی که بوی او است کشنده

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

و هنگامی که گفت پروردگار تو به فرشتگان که همانا منم آفریننده بشری از گلِ خشک از گلی تیره‌رنگ ریخته‌شده

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ وَسَجِدِينَ

پس گاهی که آراستمش و دمیدم در او از روح خویش پس بیفتید برایش سجده‌کنان

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

پس سجده کردند فرشتگان همگی با هم

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

جز ابلیس که سرپیچید از آنکه باشد با سجده‌کنندگان

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ

۳۳

قَالَ لَمْ اَكُنْ لِلسُّجْدِ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُۥ مِنْ صَلٰصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُوْنٍ

۳۴

قَالَ فَاخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ

۳۵

وَإِنَّ عَلَیْكَ اَلَلْعَنَةَ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ

۳۶

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ

۳۷

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ

۳۸

اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ

۳۹

قَالَ رَبِّ بِمَاۤ اَغْوَيْتَنِیْ لَازِیْنَنَّ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَلَاۤ اُغْوِیَنَّهُمْ اَجْمَعِیْنَ

۴۰

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِیْنَ

۴۱

قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰی مُسْتَقِیْمٍ

۴۲

اِنَّ عِبَادِیْ لَیْسَ لَكَ عَلَیْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِیْنَ

۴۳

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِیْنَ

۴۴

لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِکُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ

۴۵
۲۲۱۹

اِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِیْ جَنَّتٍ وَعُیُوْنٍ

۴۶

اَدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ؕءَامِنِیْنَ

۴۷

وَنَزَعْنَا مَا فِیْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ اِِخْوَانًا عَلٰی سُرُرٍ مُّتَقَابِلِیْنَ

۴۸

لَا یَمَسُّهُمْ فِیْهَا نَصَبٌ وَّمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِیْنَ

۴۹

نَبِیُّ عِبَادِیْ أَتٰی اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ

۵۰
حزب
۱۰۶

وَأَنَّ عَذَابِیْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِیْمُ

۵۱

وَنَبِّئُهُمْ عَن ضِیْفِ اِبْرٰهَیْمَ

گفت ای ابلیس چه شدت که نبودی با سجدهکنندگان

گفت نیستم من که سجده کنم برای بشری که آفریدی او را از گلی خشک از گل تیره ریخته‌شده

گفت پس برون شو از آن که توئی رانده شده

و همانا بر تو است لعنت من تا روز دین

گفت پروردگارا مهلتم ده تا روزی که برانگیخته شوند

گفت همانا توئی از مهلت‌دادگان

تا روز هنگام دانسته

گفت پروردگارا بدانکه گمراهم کردی همانا آرایش دهم برای ایشان در زمین و هر آینه گمراهشان کنم همگی

جز بندگان تو از ایشان آن نالودگان (پاک‌شدگان)

گفت این است راهی بر من راست

که بندگانم را نباشدت بر ایشان فرمانروایی مگر آنکه پیرویت کند از گمراهان

و همانا دوزخ است وعده‌گاه آنان همگی

برای آن است هفت در هر دری را است از ایشان بخشی جداگانه

همانا پرهیزکارانند در باغها و چشمه‌سارهایی

در آئیدش به سلامت بر آسودگان

و برافکندیم آنچه در سینه‌های ایشان است از کینه برادرانند بر تختهایی روی بروی

نزدیک بدیشان نشود رنجی و نباشند از آن برون‌راندگان

آگهی ده بندگانم را که منم آمرزنده مهربان

و آنکه عذاب من است آن عذاب دردناک

و آگهیشان ده از میهمانان ابراهیم

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَمًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَليمٍ

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تَبَشِّرُونَ

قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَٰئِطِينَ

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ ۖ إِلَّا الضَّالُّونَ

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

إِلَّا عَالِ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّهُمْ أَجْمَعِينَ

إِلَّا أَمْرًا تَهُوَ قَدَرْنَا إِنِّهَا لَمِنَ الْغَیْرِینَ

فَلَمَّا جَاءَ عَالِ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ

وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَرَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ

قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ

قَالُوا أَوْ لَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِينَ

هنگامی که درآمدند بر او پس گفتند سلامی گفت همانا مآئیم از شما هراسان

گفتند بیم مدار همانا نویدیت دهیم به فرزندی دانا

گفت آیا نوید دهیدم با آنکه مرا رسیده است پیری پس به چه نویدم دهید

گفتند بشارت آوردیمت به حقّ پس نباش از نومیدان

گفت کیست که نوید شود از رحمت پروردگار خویش مگر گمراهان

گفت پس چیست کار شما ای فرستادگان

گفتند همانا فرستاده شدیم بسوی قومی گنهکار

مگر خاندان لوط که نجات دهنده‌ایم ایشان را همگی

مگر زنش مقدرّ کردیم که او است از گذشتگان

پس گاهی که آمدند خاندان لوط را فرستادگان

گفت همانا شمائید گروهی ناشناختگان

گفتند بلکه آوردیمت بدانچه بودند در آن شکّ می‌آوردند

و آوردیمت حقّ را و همانا مآئیم راستگویان

پس رهسپار شو با خاندان خویش در پاره‌ای از شب و پیروی کن پشتهای ایشان را و برنگردد از شما کسی و بگذرید آنجا که فرمان داده شوید

و بگذراندیم بسویش این امر را که دنباله آنان است بریده به بامداد درآیندگان

و آمدند مردم شهر شادمانی‌کنان

گفت همانا اینان میهمانان منند پس رسوایم نکنید

و بترسید خدا را و خوارم نسازید

گفتند آیا نهی نکردیم تو را از جهانیان

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

گفت اینک دختران من اگر هستید کنندگان

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ

به جان تو ایانند در مستی خویش فروروندگان

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ

پس بگرفتشان خروش حالی که خورشید بود تابنده بر ایشان

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ

پس گردانیدیم زیرش را رویش و باریدیم بر ایشان سنگی از سجّیل

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّلْمُتَوَسِّمِينَ

همانا در این است آیتهائی برای هوشمندان

وَإِنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ

و همانا آن به راهی است استوار (پایدار)

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

همانا در این است آیتی برای مؤمنان

وَإِنْ كَانَ أَصْحَبُ الْأَيْكَةِ ظَالِمِينَ

و هر چند بودند یاران آیکه همانا ستمگران

فَأَتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ

پس کین کشیدیم از ایشان و همانا آنانند پیشوایی آشکار

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ

و همانا تکذیب کردند یاران حجر فرستادگان را

وَعَاتَيْنَهُمْ عَآئِينَآ فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

و آوردیمشان آیتهای خویش را پس بودند از آنها روی‌گردانان

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا ءَامِنِينَ

و بودند می‌تراشیدند از کوه‌ها خانه‌هائی بر آسودگان

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ

پس بگرفتشان خروش گاهی که بودند بامدادکنندگان

فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

پس بی‌نیاز نکرد از ایشان چیزی آنچه بودند فراهم می‌آوردند

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ ۖ فَاصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

و نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان آنها است جز به حقّ و همانا ساعت آینده پس بگذر گذشتی نکو

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

همانا پروردگار تو است آفریننده دانا

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ

و همانا آوردیم تو را هفت تا از بندها و قرآنی بزرگ

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِٓ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ ۖ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ

باز مکن (برمکش) دیدگان خویش را بسوی آنچه بهره دادیم مردانی از ایشان را و اندوهگین نباش بر آنان و بخوابان بال خویش را برای مؤمنان

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ

و بگو منم همانا آن بیم‌دهنده آشکار

كَمَا أَنزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ

بدانسان که فرستادیم بر بخش‌کنندگان

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْءَانَ عِضِينَ

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

۱۶. نحل

التَّحِلْ: زنبور عسل

مکی

۱۲۸ آیه

۱۵ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ

وَالْأَنْعَمَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ

آنان که گردانیدند قرآن را بخشهایی

پس سوگند به پروردگارت همانا پیرسیمشان همگی

از آنچه بودند می‌کردند

پس بانگ درده بدانچه مأمور شوی و روی برگردان از شرک‌ورزان

همانا ما نگهداشتیمت از استهزاءکنندگان

آنان که قرار دهند با خدا خداوند دیگری پس زود است بدانند

و همانا می‌دانیم تو را تنگ همی‌آید سینه بدانچه گویند

پس تسبیح کن به سپاس پروردگار خویش و باش از سجده‌کنندگان

و پرستش کن پروردگار خویش را تا بیایدت یقین

آمد امر خدا پس شتاب نجویدش منزّه و برتر است او از آنچه شرک می‌ورزند

فرود آورد فرشتگان را با روح از امر خود بر هر که خواهد از بندگان خویش که بترسانید آنکه نیست خدائی جز من پس پرهیزکاری کنید

بیافریده است آسمانها و زمین را به حقّ برتر است از آنچه شرک ورزند

بیافرید انسان را از چگّه آبی که ناگهان او است دشمنی آشکار

و دامها را بیافرید برای شما در آنها است پوشاکی گرم و سودهائی و از آنها می‌خورید

و شما را است در آنها زیبایی گاهی که شب کنید و گاهی که سردهید

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَعُوفٌ رَّحِيمٌ

و می‌کشند بارهای شما را بسوی شهری که نرسید بدان جز
با رنج کسان همانا پروردگار شما است نوازنده مهربان

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا
تَعْلَمُونَ

و اسبان و استرها و خرها تا سوار آنها شوید و زیبایی را و
می‌آفریند آنچه را نمی‌دانید

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَنكُمْ
أَجْمَعِينَ

و بر خداست رهنمائی به راه راست و از آن است کج‌رونده
و اگر می‌خواست هدایت می‌کرد شما را همگی

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ
شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ

او است آنکه فرستاد از آسمان آبی برای شما از آن است
نوشابه و از آن است درختی که در آن می‌چرانید

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَبَ وَمِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

می‌رویانند برای شما بدان کشت و زیتون و خرمابنها و
انگورها را و از همه میوه‌ها همانا در این است آیتی برای
گروهی که بیاندیشند

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومُ
مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و رام کرد برای شما شب و روز و مهر و ماه را و ستارگان
فرمانبردارند به فرمانش همانا در این است آیت‌هایی برای
گروهی که بخرد یابند

وَمَا ذَرَأًا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

و آنچه آفرید برای شما در زمین رنگارنگ همانا در این
است آیتی برای گروهی که یادآور شوند

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا
وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاحِرَ
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و او است آنکه رام کرد دریا را تا بخورید از آن گوشتی تازه
و برون آرید از آن زیوری که بپوشیدش و بینی کشتیها را
در آن شکافندگان آب و تا بجوئید از فضلش و شاید شما
سپاس گزارید

وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرََا سُبُلًا
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و نشانهایی و با ستاره ایشان هدایت شوند

۱۶ وَعَلَّمَتْ وَبِالتَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ

پس آیا آنکه می‌آفرد مانند آن است که نمی‌آفرد پس آیا
یادآور نمی‌شوید

۱۷ أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

و اگر بشمرید نعمت خدای را شمار آن نتوانید همانا خداوند
است آمرزنده مهربان

۱۸ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

و خدا می‌داند آنچه نهان کنید و آنچه آشکار کنید

۱۹ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

و آنان را که می‌خوانند جز خدا نیافرند چیزی را و خود
آفریده شوند

۲۰ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ
يُخْلَقُونَ

مُردگانند نه زندگان و درنیابند که چه وقت برانگیخته
می‌شوند

۲۱ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ

خداوند شما خدای یکتا است پس آنان که ایمان ندارند به
آخرت دلهای ایشان است انکارکننده و ایشانند
کبرورزندگان

۲۲ إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُم
مُّنْكَرَةٌ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ

لاجرهم خدا می‌داند آنچه را نهان کنند و آنچه را آشکار کنند
همانا او دوست ندارد گردنکشان را

۲۳ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُسْتَكْبِرِينَ

و هرگاه گفته شود به ایشان چه فرستاده است پروردگار
شما گویند داستانهای باستان

۲۴ وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّاذَا أَنزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

تا بردارند بارهای خویش را تمامی روز قیامت و از گناهان
آنان که گمراهشان کنند به نادانی چه زشت است آنچه
گنهار می‌شوند

۲۵ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ
يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

همانا مکر کردند آنان که پیش از ایشان بودند پس واژگون
ساخت خدا بنیاد ایشان را از پایه‌ها پس فرود آمد بر
ایشان بام از فراز ایشان و پیامدشان عذاب از آنجا که
ندانستند

۲۶ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُم مِّنَ الْقَوَاعِدِ
فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ وَأَتَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِّنْ
حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَئْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِـ يَسْتَهْزِءُونَ

سپس روز قیامت خوارشان سازد و گوید کجایند شریکان من آنان که بودید ستیزه می‌کردید در ایشان گویند آنان که داده شدند دانش را همانا خواری در امروز و بدی است بر کافران

آنان که دریابندشان فرشتگان ستمگران بر خویشتن پس بیفکندند آشتی را که ما نکردیم بدیی نه چنین است بلکه خدا دانا است بدانچه بودید می‌کردید

پس درآئید درهای دوزخ را جاودانان در آن پس چه زشت است جایگاه گردنکشان

و گفته شد بدانان که پرهیزکاری کردند چه فرستاده است پروردگار شما گفتند نکو را آنان را که نکوئی کردند در این دنیا است نکوئی و همانا خانه آخرت است بهتر و چه خوب است سرای پرهیزکاران

بهشتهای جاودان درآیند در آنها روان است زیر آنها جویها ایشان را است در آنجا آنچه خواهند بدینسان پاداش دهد خدا به پرهیزکاران

آنان که یابندشان فرشتگان پاک گویند سلام بر شما درآئید بهشت را بدانچه بودید می‌کردید

آیا چشم به راهند جز آنکه ببایندشان فرشتگان یا بیاید امر پروردگار تو چنین کردند آنان که پیش از ایشان بودند و ستم نکرد بر ایشان خدا و لیکن بودند خویشتن را ستم می‌کردند

پس رسید بدیشان بدیهای آنچه کردند و فرود آمد بدیشان آنچه بودند بدان استهزاء می‌کردند

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۱۶
نحل
۳۵
۱۲۸
۲۲۸

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

۳۶

إِنْ تَحَرَّصَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

۳۷

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

۳۸

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ

۳۹

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ وَكُنْ فَيَكُونُ

۴۰

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبُوَّنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۴۱
۲۲۹

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۴۲

و گفتند آنان که شرک ورزیدند اگر می‌خواست خدا همانا نمی‌پرستیدیم جز از وی چیزی را نه ما و نه پدران ما و نه حرام (محترم) می‌شمردیم جز او چیزی را چنین کردند آنان که پیش از ایشان بودند پس آیا هست بر فرستادگان جز پیام آشکار

و همانا برانگیختیم در هر ملتی پیامبری را که پرستش کنید خدا را و دوری گزینید از سرکش پس از ایشان است آنکه رهبریش کرد خدا و از ایشان است آنکه فرود آمد بر او گمراهی پس برگردید در زمین و بنگرید چگونه بود فرجام تکذیب‌کنندگان

اگر حریص باشی بر هدایت ایشان همانا خدا هدایت نکند آن را که گمراه می‌کند و نیست ایشان را یاورانی

و سوگند آوردند به خدا سخت‌ترین سوگندهای خویش که نیانگیزد خدا آن را که می‌میرد نه چنین است بلکه وعده‌ای است بر او حق و لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند

تا بیان کند برای ایشان آنچه را که اختلاف می‌کنند در آن و تا بدانند آنان که کفر ورزیدند که بودند ایشان دروغ‌گویان

نیست گفتار ما برای چیزی گاهی که بخواهیمش جز آنکه گوئیمش بشو پس می‌شود

و آنان که هجرت کردند در راه خدا پس از آنکه ستم شدند البته جایشان دهیم در دنیا جایگاهی نکو و هر آینه پاداش آخرت است بزرگتر اگر باشند که بدانند

آنان که شکبیا شدند و بر پروردگار خویش توکل کنند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِيْٓ إِلَيْهِمْ فَسَئَلُوْٓا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ

۴۴

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۖ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ

۴۵

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ

۴۶

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

۴۷

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ

۴۸

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالْشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ

۴۹

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

۵۰

سجده
مستحب

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ۝

۵۱

حزب
۱۰۹
ره ۲۳

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَارְهَبُونِ

۵۲

وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ

۵۳

وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْءَرُونَ

۵۴

ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

و نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی می‌فرستادیم بدیشان پس بپرسید اهل کتاب را اگر شما نمی‌دانید

با نشانیها و نامه‌ها و فرستادیم بسوی تو نامه را تا بیان کنی برای مردم آنچه را فرستاده شده است بسوی ایشان و شاید بیاندیشند

آیا ایمن شدند آنان که مکر کردند بدیها را که فروبردشان زمین یا بیایدشان عذاب از جایی که نمی‌دانند

یا بگیردشان در گردش (رفت و شد) ایشان پس نباشند به عجزآورندگان

یا بگیردشان بر بیمناکی (یا آهسته و اندک‌اندک) همانا پروردگار تو است نوازنده مهربان

آیا ننگریستند بدانچه بیافرید خدا از چیزی که سایه‌افکن گردد سایه‌های آن از راست و چپ سجده‌کنان برای خدا حالی که آنانند فروتنان

و برای خدا سجده کنند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از جنبنده فرشتگان و ایشان سرنیچند

بترسند پروردگار خویش را از فراز خویش و کنند آنچه فرمان داده شوند

و گفت خدا نگیرید خدایانی دوگانه جز این نیست که او است خداوند یگانه پس مرا بترسید

و برای او است آنچه در آسمانها و زمین است و برای او است دین پیوسته پس آیا جز خدای را می‌پرهیزید

و آنچه بر شما است از نعمت از خدا است سپس گاهی که می‌رسد شما را رنج پس بسوی او زاری کنید

تا گاهی که بگشاید از شما رنج را ناگاه گروهی از شما به پروردگار خویش شرک ورزند

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

۵۶

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۖ تَاللَّهِ
لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ

۵۷

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ

۵۸

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

۵۹

يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ
هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

۶۰

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوِّ ۚ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۶۱
۲۳۱ر

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ
وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا
يَسْتَعْجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

۶۲

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ
لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ

۶۳

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۶۴

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا
فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

تا ناسپاسی کنند بدانچه آوردیمشان پس کامیاب شوید که
زود است بدانید

و قرار دهند برای آنچه نمی‌دانند بهره‌ای از آنچه روزیشان
دادیم به خدا پرسش شوید البته از آنچه بودید دروغ
می‌بستید

و قرار دهند برای خدا دختران منزّه است و برای خویش
آنچه هوس کنند

و گاهی که مژده داده شود یکیشان به مادینه بگردد روی او
سیاه حالی که او است خشم‌خورنده

نهان کند خویش را از قوم از زشتی آنچه مژده داده شده
است بدان که آیا نگهداردش بر زبونی (خواری) یا
فروکندش در خاک همانا زشت است آنچه حکم کنند

آنان را که ایمان نمی‌آورند به آخرت مثل زشت است و برای
خدا است مثل برتر و او است عزّتمند حکیم

و اگر بگیرد خدا مردم را به ستمگریشان نگذارد بر آن
جنبنده‌ای و لیکن پس می‌اندازدشان تا سرآمدی نامبرده و
گاهی که بیاید سرآمد ایشان نه پس افتند ساعتی و نه
پیش افتند

و قرار دهند برای خدا آنچه را ناخوش دارند و می‌ستاید
زبانهای ایشان دروغ را که ایشان را است نیکی لاجرم
ایشان را است آتش و ایشانند پیش راندگان

به خدا سوگند که فرستادیم بسوی مللی پیش از تو پس
بیاراست برای ایشان شیطان کردار ایشان را پس او است
دوست ایشان آن روز و برای ایشان است عذابی دردناک

و نفرستادیم بر تو کتاب را مگر تا بیان کنی برای ایشان
آنچه را اختلاف کردند در آن و هدایت و رحمتی برای
گروهی که ایمان آرند

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ ۖ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ

ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلًّا ۚ يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ ۚ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكُلِّ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ ۖ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِّي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ ۚ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً ۚ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ أَقْبَالُ الْبَطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ

خدا فرستاد از آسمان آبی پس زنده ساخت بدان زمین را پس از مردنش همانا در این است آیتی برای قومی که می‌شنوند

و همانا شما را هست در دامها عبرتی بنوشانیمتان از آنچه در شکمهای آنها است از میان سرگین و خون شیری نیالوده گوارا برای نوشندگان

و از میوه‌های خرمنها و تاکها برمی‌گیرید از آن سگری و روزی بنکو همانا در این است آیتی برای قومی که بخرد یابند

و وحی نمود پروردگار تو بسوی زنبور (مگس عسل) که برگیر از کوه‌ها خانه‌هایی و از درخت و از آنچه برافرازند

سپس بخور از همه میوه‌ها پس روان شو به راه‌های پروردگار خویش هموار برون شود از شکمهای آنها نوشابه‌ای به رنگهای گوناگون در آن است درمانی برای مردم همانا در این است آیتی برای قومی که بیندیشند

و خدا بیافریدتان و سپس بمیراندتان و از شما است آنکه گردانیده شود بسوی پستترین عمر تا نداند پس از دانست چیزی را همانا خدا است دانای توانا

و خدا برتری داد گروهی از شما را بر گروهی در روزی پس نیستند آنان که برتر شدند برگرداننده روزی خویش بر آنچه دارا است یمینهای ایشان (بندگانشان) که باشند ایشان در آن یکسان پس آیا نعمت خدا را نادیده گیرند

و خدا قرار داد برای شما از خود شما جفتهائی و قرار داد برای شما از جفتهای شما پسرانی و نبیرگانی و روزیتان داد از پاکیزه‌ها پس آیا به باطل ایمان آرند و به نعمت خدا کفر ورزند

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ

۷۴

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۷۵
حزب
۱۱۰

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَن
رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ
يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۷۶

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى
شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ
يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۷۷
۲۳۴

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۷۸

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ

۷۹

أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ
إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و می‌پرستند جز خدا آنچه را دارا نیست برای ایشان روزی
از آسمانها و زمین چیزی را و نمی‌توانند

پس نزنید برای خدا مثلاً را و همانا خدا می‌داند و شما
نمی‌دانید

زده است خدا مثلی بنده‌ای مملوک که توانائی ندارد بر
چیزی و آنکه روزیش دادیم از خود روزی نکو پس او انفاق
می‌کند از آن نهان و آشکارا آیا یکسانند سپاس خدای را
بلکه بیشترشان نمی‌دانند

و زده است خدا مثلی دو مرد که یکیشان گنگ است توانائی
ندارد بر چیزی و او است باری بر مهتر خویش به هر سویی
گرداند نیارد به خیری آیا یکسان است او با آنکه امر کند به
داد و او است بر راهی راست

و از آن خدا است ناپیدای آسمانها و زمین و نیست امر
ساعت جز مانند بهم زدن چشم یا نزدیکتر همانا خدا است
بر همه چیز توانا

و خدا برون آورد شما را از شکمهای مادرهای خویش
نمی‌دانستید چیزی را و نهاد برای شما گوش و دیدگان و
دلها را شاید سپاس گزایید

آیا ننگریستند بسوی پرندگان که فرمانبردارانند در فضای
(پهنه) آسمان نگه نداشتان جز خدا همانا در این است
آیتهایی برای قومی که ایمان آرند

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَا وَمِثْلًا إِلَى حِينٍ

۰۱۶
نحل
۸۵
/۱۲۸

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ

۸۱

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۸۲

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ

۸۳

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

۸۴
۲۳۵ر

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

۸۵

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ ۖ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ

۸۶

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۸۷

و خدا قرار داد برای شما از خانه‌های شما آرامشگاهی و قرار داد برای شما از پوست دامها خانه هائی که آسان بگیرید آنها را روز کوچیدن شما و روز ماندن شما و از پشمهای آنها و از کرکهای آنها و مویهای آنها ابزار و کلائی (بهره‌ای) تا هنگامی

و خدا قرار داد برای شما از آنچه بیافرید سایه‌هائی و قرار داد برای شما از کوه‌ها پناهگاه‌هائی و قرار داد برای شما جامه‌هائی که نگهدارد شما را از گرما و جامه‌هائی که نگاهتان دارد از خشم خویش بدینسان انجام رساند نعمت خود را بر شما شاید اسلام آورید

و اگر پشت کردند پس جز این نیست که بر تو است رسانیدن آشکار

می‌شناسند نعمت خدا را پس انکارش می‌کنند و بیشتر ایشانند کافران

و روزی که برانگیزیم از هر ملتی گواهی پس اذن داده نشود به کافران و نه عتاب از ایشان خواسته شود

و هنگامی که ببینند ستمگران عذاب را پس نه از ایشان کاسته شود و نه مهلت داده شوند

و هنگامی که ببینند مشرکان شریکان خود را گویند پروردگارا اینانند شریکان ما که بودیم می‌خواندیم جز تو پس افکندند بسوی ایشان سخن را که شمائید همانا دروغگویان

و افکندند بسوی خدا در آن روز آشتی را و گم شد از ایشان آنچه بودند دروغ می‌بستند

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ
الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ

آنان که کفر ورزیدند و بازداشتند از راه خدا بیفزودیمشان
عذابی بر روی عذاب بدانچه بودند فساد می‌کردند

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا
بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ
شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ

و روزی که برانگیزانیم از هر ملتی گواهی را بر ایشان از
خود ایشان و بیاریم تو را بر اینان گواه و فرستادیم بر تو
کتاب را بیانی برای همه چیز و هدایت و رحمت و بشارتی
برای مسلمین

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

همانا خدا امر می‌کند به داد و نیکی و دادن خویشاوندان و
نهی می‌کند از فحشاء و ناشایست و ستم اندرز دهد شما را
شاید یادآور شوید

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ
تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
مَا تَفْعَلُونَ

و وفا کنید به عهد خدا گاهی که عهد بندید و نشکنید
سوگندها را بعد از استوار کردن آنها حالی که قرار دادید
خدا را بر خویش نگهبان همانا خدا می‌داند آنچه را می‌کنید

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزَلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا
تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ
أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

و نباشید مانند آن زن که واتابید رشته خود را پس از
استوارشدن تارهایی گسیخته که برگیرید سوگندهای
خویش را نیرنگی میان خویش تا بشود گروهی فزوده‌تر از
گروهی جز این نیست که ببازماید شما را خدا بدان و بیان
می‌کند برای شما روز قیامت آنچه را بودید در آن اختلاف
می‌کردید

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ
يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و اگر می‌خواست خدا هر آینه می‌گردانید شما را یک ملت و
لیکن گمراه کند هر که را خواهد و رهبری کند هرکه را
خواهد و هر آینه پرسیده شوید البته از آنچه بودید
می‌کردید

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا أَلْسُوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

إِنَّهٗ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

وَإِذَا بَدَّلْنَا ءَايَةً مَّكَانَ ءَايَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍۭ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

و نگیرید سوگندهای خود را نیرنگی میان خود تا بلغزد قدمی پس از استواریش و بجشید زشتی را بدانچه بازداشتید از راه خدا و برای شما است عذابی بزرگ

و نفروشید پیمان خدا را به بهائی کم همانا آنچه نزد خدا است بهتر است برای شما اگر باشید که بدانید

آنچه نزد شما است پایان یابد و آنچه نزد خدا است پاینده است و هر آینه پاداش دهیم آنان را که صبر ورزیدند مزدشان را به نکوترین چیزی که بودند می‌کردند

آنکو کردار شایسته کند از نر یا ماده حالی که مؤمن باشد هر آینه زنده داریمش زندگیی پاکیزه و همانا پاداششان دهیم مزدشان را به بهتر چیزی که بودند می‌کردند

و هنگامی که می‌خوانی قرآن را پناه بر به خدا از شیطان رانده‌شده

همانا نیست او را فرمانروائی بر آنان که ایمان آورند و بر پروردگار خویش توکل کنند

جز این نیست که فرمانروائی او بر آنان است که دوست دارندش و آنان که بدو شرک می‌ورزند

و هرگاه تبدیل کنیم آیتی را به جای آیتی و خدا داناتر است بدانچه می‌فرستد گویند جز این نیست که توئی دروغ‌آورنده بلکه بیشتر ایشان نمی‌دانند

بگو فرود آورد آن را روح‌القدس (روان پاک) از پروردگار تو به حق تا استوار گرداند آنان را که ایمان آوردند و هدایت و بشارتی برای مسلمانان

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ

و همانا دانیم که ایشان گویند جز این نیست که می‌آموزدش بشری زبان آنکه بدو این سخن را بندند عجمی (نارسا) است و این زبانی است عربی (رسا) آشکار

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

همانا آنان که ایمان نیارند به آیتهای خدا رهبریشان نکند خدا و برای ایشان است عذابی دردناک

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ

جز این نیست که دروغ را آنان بندند که ایمان نیارند به آیتهای خدا و ایشانند دروغگویان

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

آنکه کفر ورزد به خدا پس از ایمانش مگر آنکه وادار شود بناخواه حالی که دلش آرمیده است به ایمان و لیکن آنکو گشاده باشد به کفر سینه او پس بر ایشان است خشمی از خدا و ایشان را است عذابی بزرگ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

این بدان است که ایشان برگزیدند زندگانی دنیا را بر آخرت و آنکه خدا هدایت نکند گروه کافران را

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

آنانند که مهر نهاد خدا بر دلهایشان و گوششان و دیدگانیشان و آنانند ناآگاهان

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ناگزیر ایشانند در آخرت زیانکاران

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

همانا پروردگار تو برای آنان که هجرت کردند (آواره شدند) پس از آنکه آزرده شدند سپس جهاد کردند و شکست خوردند و شکست خوردند و صبر کردند پس از آن آمرزنده مهربان

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَدِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ
مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا
رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا
اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
وَهُمْ ظَالِمُونَ

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَلًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلٌ
لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ
وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ
عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ

مَتَّعْ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَا
ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

روزی که آید هر کس بستیزد از جانب خویشتن و داده شود
به هر که آنچه کرده است و ستم نشوند

و برزده است خدا مثلی شهری که بود آسوده و آرام
می‌آمدش روزیش فراوان از هر سوی پس کفر ورزید به
نعمتهای خدا پس چشانی‌دش خداوند جامه گرسنگی و ترس
را بدانچه بودند می‌کردند

و هر آینه بیامدشان پیمبری از ایشان پس تکذیبش کردند
پس گرفت ایشان را عذاب حالی که بودند ستمگران

پس بخورید از آنچه روزی داد شما را خدا حلال پاکیزه و
سپاس گزارید نعمت خدا را اگر هستید وی را پرستندگان

جز این نیست که حرام کرد بر شما مردار و خون و گوشت
خوک و آنچه را نام جز خدا به آن برده شود پس آنکه ناچار
گردد نه ستمگر و نه تجاوزکننده همانا خدا است آمرزنده
مهربان

و نگوئید بدانچه می‌ستاید زبانهای شما به دروغ این است
حلال و این است حرام تا ببندید بر خدا دروغ را همانا آنان
که بدمند بر خدا دروغ را رستگار نشوند

کامیابی است اندک و ایشان را است عذابی دردناک

و بر آنان که جهود شدند حرام کردیم آنچه را فروخواندیم
بر تو از پیش و ستم نکردیم بر ایشان لیکن بودند خویش
را ستم می‌کردند

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

شَاكِرًا لِلنَّعْمَةِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وَعَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۚ وَجَدِلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ۖ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ

وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

سپس پروردگار تو برای آنان که انجام دادند بدی را به نادانی پس توبه کردند پس از آن و شایستگی گزیدند همانا پروردگار تو است از پس آن آمرزنده مهربان

همانا ابراهیم بوده است پیشوائی فروتن برای خدا یکتاپرست و نبوده است از شرک‌ورزندگان

سپاسگزارنده نعمتهای او برگزیدش و رهبریش کرد بسوی راهی راست

و دادیمش در دنیا نیکی و همانا او است در آخرت از شایستگان

سپس وحی کردیم بسوی تو که پیروی کن آئین ابراهیم یکتاپرست را و نبود از شرک‌ورزان

جز این نیست که نهاده شد شنبه بر آنان که اختلاف کردند در آن و همانا پروردگار تو حکم کند میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند در آن اختلاف می‌کردند

بخوان بسوی راه پروردگار خویش با حکمت و پند نیکو و درستیز با ایشان بدانچه آن است نکوتر همانا پروردگار تو داناتر است بدانکه گم شده است از راه او و او است داناتر به هدایت‌شدگان

و اگر شکنجه کنید پس شکنجه کنید همانند آنچه شکنجه شدید و اگر بردباری گزینید همانا آن بهتر است برای بردباران

و صبرکن و نیست صبرت جز به خدا و اندوهگین نباش بر ایشان و نباش در تنگنایی از آنچه نیرنگ کنند

همانا خدا با آنانی است که پرهیز می‌کنند و آنان که ایشانند نکوکاران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ وَ مِنْ عَائِيتِنَا
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

۱
جزء ۱۵۵
حزب
۱۱۳
۲۴۰ ر
منزل
۴

وَعَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلاَّ
تَتَّخِذُوا مِن دُونِي وَكِيلًا

۲

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا

۳

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لُتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ
مَرَّتَيْنِ وَلِتَعْلَنَ عُلوًّا كَبِيرًا

۴

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا أُولِي
بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا

۵

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ
وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

۶

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا
جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُئَرُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ
كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا

۷

منزه است خداوندی که شبانه برد بنده خویش را از مسجد
حرام بسوی مسجد اقصی آنی که برکت نهادیم پیرامونش تا
بنمایانیمش از آیتهای ما همانا او است شنوای بینا

و دادیم به موسی کتاب را و گردانیدیمش هدایتی برای بنی
اسرائیل که نگیرید جز من سرپرستی

تژاد آنان که سوار کردیم با نوح همانا بود او بنده سپاسگزار

و بگذرانیدیم بسوی بنی اسرائیل در کتاب که البته فساد
میکنید در زمین دوبار و برتری می‌جوئید برترینی بزرگ

تا گاهی که آید وعده نخستین آنها را برانگیزیم بر شما
بندگانی ما را دارندگان نیروئی سخت پس بگردند میان
شهرها و بوده است وعده شدنی

پس باز آوردیم برای شما تاختن را بر ایشان و کمک دادیم
شما را به مالهایی و پسرانی و گردانیدیم شما را فزوتتر در
گروه

اگر نیکی کنید برای خویش نیکی کرده‌اید و اگر بدی کنید
پس برای آن است و هنگامی که بیاید وعده بار دوم تا
ناخوش دارند وجوه شما را و درآیند مسجد را چنانکه
درآمدنش نخستین بار و نابود کنند آنچه را برتر آمده‌اند
نابودکردنی

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

۹

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

۱۰

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

۱۱
۲۴۱ ر

وَيَدْعُ الْإِنْسَنُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَنُ
عَجُولًا

۱۲

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ ۖ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا
آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا

۱۳

وَكُلَّ إِنْسَنٍ أَلَزَمْنَاهُ طَبِرَهُ ۖ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ ۖ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا

۱۴

أَفْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

۱۵

مِّنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ
عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ
نَبْعَثَ رَسُولًا

۱۶

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا
فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا

۱۷

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
بِدُثُوبِ عِبَادِهِ ۖ خَبِيرًا بَصِيرًا

شاید پروردگار شما رحم کند بر شما و اگر بازگردید
بازگردیم و گردانیدیم دوزخ را برای کافران تنگنایی
(زندانی)

همانا این قرآن رهبری می‌کند بدآنچه آن استوارتر است و
مژده می‌دهد مؤمنانی را که کردار شایسته کنند که ایشان
را است پاداشی بزرگ

و آنکه آنان که ایمان نمی‌آورند به آخرت آماده کردیم برای
ایشان عذابی دردناک

و می‌خواند انسان به بدی همانند خواندنش به خوبی و بوده
است انسان شتاب کننده

و گردانیدیم شب و روز را دو آیت پس برانداختیم آیت
شب را و گردانیدیم آیت روز را روشن تا بجوئید فضلی را
از پروردگار خویش و تا بدانید شمار سالها و حساب را و
هرچیز را تفصیل دادیم تفصیلی

و هر انسانی را افکندیم نامه او را به گردنش و برون آریم
برایش روز قیامت نامه‌ای که بیابدش گشوده

بخوان نامه خویش را تو خود بس باشی امروز بر خویشان
حسابگر

هر کس هدایت شود جز این نیست که هدایت شود برای
خویشان و هر کس گمراه شود جز این نیست که گمراه شود
بر خویشان و بر ندارد هیچ گنهباری بار گناه دیگری را و
نیستیم ما عذاب‌کننده تا برانگیزیم پیمبری را

و هرگاه خواهیم نابود کنیم شهری را بفرمائیم کامرانان
(هوسرانان) آن را تا نافرمانی کنند در آن پس فرود آید بر
آن سخن پس نابود کنیمش نابودکردنی

و بسا هلاک کردیم از قرن‌ها پس از نوح و بس است
پروردگار تو به گناهان بندگان خود آگاهی بینا

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ
ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا

۱۹

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُورًا

۲۰

كُلَّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ
رَبِّكَ مُحْظُورًا

۲۱

أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ
دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا

۲۲

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَقَعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا

۲۳
حزب
۱۱۴
۲۴۲۲

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا
يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا
أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

۲۴

وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

۲۵

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا

۲۶

وَعَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ
تَبَذِيرًا

۲۷

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِء
كَفُورًا

آنکو زندگانی شتابان را خواهد بشتابیم برایش در آن آنچه
را خواهیم برای هر که خواهیم سپس گذاریم برایش دوزخ
را بچشدش نکوهیده رانده

و آنکو خواهد آخرت را و بکوشد برای آن کوشش آن را
حالی که او است مؤمن پس آنان بوده است کوشش ایشان
سپاس‌گزارده

هر یک را کمک دهیم اینان و آنان را از بخشش پروردگار تو
و نیست بخشش پروردگار تو بازداشته

بنگر چگونه برتری دادیم برخی از ایشان را بر برخی و همانا
آخرت بزرگتر است در پایه‌ها و بزرگتر است در برتری‌دادن

و قرار مده با خدا خدائی دیگر را که بنشینی نکوهیده
خوارشده

و حکم کرد پروردگار تو که پرستش نکنید جز او را و به پدر
و مادر نیکی کنید اگر برسند نزدت پیری را یکی از آنان یا
هر دو پس نگو به ایشان اف و نهیب زنن بر ایشان و بگو
بدیشان گفتاری گرامی

و فروخوابان برای آنان بال فروتنی را از مهر و بگو
پروردگارا رحم کن بر آنان چنانکه مرا پروریدند در کودکی

پروردگار شما داناتر است بدانچه در دلهای شما است اگر
باشید شایستگان همانا او است برای بازگشت‌کنندگان
آمرزنده

و بده به خویشاوند حقش را و بینوا و درمانده راه و تبذیر
مکن تبذیری (بیهوده و فزون از اندازه دادن)

که فزون‌دهندگانند برادران شیاطین و شیطان است
پروردگار خویش را ناسپاس

وَمَا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ أَبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا

۲۹

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا

۳۰

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

۳۱
۲۴۳ر

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا يَكُنْ نَرزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا

۳۲

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

۳۳

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

۳۴

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

۳۵

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

۳۶

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

۳۷

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

۳۸

كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

و اگر روی گردانی از ایشان در پی رحمتی از پروردگار خویش که امیدش داری پس بگو بدیشان گفتاری نرم و آرام

و نگردان دستت را بسته به گردنت و بازش نکن تمام باز تا بنشیننی نکوهیده اندوهگین

همانا پروردگار تو فراخ گرداند روزی را برای هر که خواهد و تنگ گرداند همانا او است به بندگان خویش آگاهی بینا

و نکشید فرزندان خویش را از تنگدستی ما روزی دهیم ایشان را و شما را همانا کشتار آنان است لغزشی بزرگ

و نزدیک نشوید زنا را که بوده است آن فحشائی (ناشایستی) و چه زشت است آن راه

و نکشید تنی را که حرام کرد (محترم داشت) خدا جز به حقّ و آنکه کشته شود به ستم همانا قرار دادیم برای خونخواه او فرمانروائی پس فزون نرود در کشتار همانا او است یاری‌شده

و نزدیک نشوید مال یتیم را جز بدانچه آن است نکوتر تا برسد نیروی خویش را و وفا کنید به پیمان که پیمان است همانا پرسیده‌شده

و تمام دهید پیمانه را گاهی که بپیمائید و بسنجید با ترازوی درست و راست این بهتر است و نکوتر در سرانجام

و پیروی نکن آنچه را نیستت بدان دانشی همانا گوش و دیده و دل هر کدام آنها است از آن پرسیده

و راه مرو در زمین خرامان همانا تو نشکافی زمین را هرگز و نرسی کوه‌ها را به بلندی

همه اینها است زشت آن نزد پروردگار تو ناپسند

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ
اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا

۴۰

أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنثًا
إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

۴۱
۲۴۴ر

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا
نُفُورًا

۴۲

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَبَّتَغُوا إِلَىٰ ذِي
الْعَرْشِ سَبِيلًا

۴۳

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا

۴۴

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن
شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ
إِنَّهُوَ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

۴۵

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا

۴۶

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوُاْ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ
نُفُورًا

۴۷

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ
نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا

۴۸

أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا

۴۹

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَمًا وَرُفَاتًا أَعِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

این است از آنچه که وحی فرستاد بسوی تو پروردگار تو از
حکمت و قرار نده با خدا خدائی دیگر را تا افکنده شوی در
دوزخ نکوهیده رانده

آیا برگزیده است شما را پروردگار شما به پسران و بگرفته
است از فرشتگان مادگانی همانا شما می‌گوئید سخنی گران
را

و همانا گردانیدیم در این قرآن تا یادآور شوند و
نمیفزایدشان جز رمیدن

بگو اگر می‌بود با او خدایانی چنانکه گوئید در آن هنگام
می‌جستند بسوی خداوند عرش راهی را

منزه است او و برتر از آنچه گویند برتریی بزرگ

تسبیح کنند برای او آسمانهای هفتگانه و زمین و آنان که در
آنها است و نیست چیزی جز آنکه تسبیح گوید به سپاس او
و لیکن در نمی‌یابید ستایش ایشان را همانا او است بردبار
آمرزنده

و هرگاه بخوانی قرآن را بر نهیم میان تو و میان آنان که
ایمان نمی‌آورند به آخرت پرده‌ای پوشیده

و نهیم بر دلهای آنان پرده‌هائی از آنکه دریابندش و در
گوشهای ایشان سنگینی و هرگاه یاد کنی پروردگار خویش
را در قرآن تنها بازگردند بر پشتهای خویش رمندگان

ما داناتریم بدانچه گوش می‌دهند بدان هنگامی که گوش
می‌دهند به تو و هنگامی که سخن به گوش همدیگر
می‌گویند هنگامی که گویند ستمگران پیروی نمی‌کنید جز
مردی جادو شده را

بنگر چگونه زدند برایت مثلها را پس گم شدند پس
نمی‌توانند راهی را

و گفتند آیا گاهی که شدیم ما استخوانهائی و خاکی آیا ما
برانگیختگانیم در آفرینشی نوین

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

بگو باشید سنگ یا آهن

۵۱

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا
قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ
وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا

۵۲

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ ۖ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا
قَلِيلًا

۵۳
۲۴۵ر

وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنزِعُ
بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنسَنِ عَدُوًّا مُّبِينًا

۵۴

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ
يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا

۵۵

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا
بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَءَاتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا

۵۶

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ ۖ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ
الصُّبْرِ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

۵۷

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ
أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ
كَانَ مُحْذَرًا

۵۸

وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ
مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

یا آفرینشی از آنچه بزرگ آید در سینه‌های شما زود است
گویند که ما را برمی‌گرداند بگو آنکه آفریدتان نخستین بار
زود است نجنبانند سرهای خویش را به سویت و گویند چه
هنگام است آن بگو امید است که باشد نزدیک

روزی که خواندنتان پس اجابت کنید با سپاس او و پندارید
که نماندید جز اندکی

و بگو به بندگان من گویند آنچه آن است نکوتر همانا شیطان
آشوب افکند میان آنان همانا شیطان است برای انسان
دشمنی آشکار

پروردگار شما داناتر است به شما اگر خواهد رحمت آورد بر
شما و اگر خواهد عذاب کند شما را و نفرستادیم تو را بر
ایشان نگهبان

و پروردگارت داناتر است بدانکه در آسمانها است و زمین و
همانا برتری دادیم بعض پیمبران را بر بعضی و دادیم به
داود زبور را

بگو بخوانید آنان را که جز او پندارید دارا نیستند گشودن
رنجی را از شما و نه برگرداندنی

آنانند که می‌خوانند جویند بسوی پروردگار خویش دستاویز
را هر کدام از ایشان است نزدیکتر و امیدوارند رحمتش را
و می‌ترسند عذابش را همانا عذاب پروردگار تو است
ترسناک

و نیست شهری جز آنکه ما نایم نابودکننده آن پیش از روز
قیامت یا عذاب‌کننده آن عذابی سخت بوده است این در
کتاب نوشته

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
وَعَاتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخْوِيفًا

۶۰

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا
الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي
الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

۶۱
۲۴۶۹

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ
ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا

۶۲

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أُوْحِرْنَ إِلَيْ يَوْمٍ
الْقِيَمَةِ لَأُحْتَنِكَ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا

۶۳

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً
مَوْفُورًا

۶۴

وَأَسْتَفْزِرُ مِنْ أَسْطَعَتْ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأُجْلِبُ عَلَيْهِمْ
بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدهُمْ وَمَا
يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

۶۵

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا

۶۶

رَبُّكُمْ الَّذِي يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ إِنَّهُ وَكَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

و بازداشت ما را از آنکه فرستیم آیتها را جز آنکه تکذیب
کردند بدانها پیشینیان و دادیم به ثمود اشتر را بینا پس
ستم کردند بدان و نمی فرستیم آیتها را جز ترساندن را

و هنگامی که گفتیم تو را که پروردگار تو فراگرفته است بر
مردم و نگردانیدیم خوابی را که نمودیمت جز آزمایشی
برای مردم و آن درخت لعنت شده را در قرآن و
می ترسانیمشان پس نیفزایدشان مگر سرکشی بزرگ

و هنگامی که گفتیم به فرشتگان سجده کنید برای آدم پس
سجده کردند جز ابلیس گفت آیا سجده کنم برای آنکه
آفریدی گل

گفت آیا دیده باشی این را که تو بر من برتری دادی اگر مرا
بگذاری تا روز قیامت هر آینه مهار کنم (یا براندازم)
فرزندان او را مگر کمی را

گفت برو که هر که پیرویت کند از ایشان همانا دوزخ است
پاداش شما پاداشی تمام داده

و بلغزان هر که را توانستی از ایشان به آواز خود و تاخت
آور بر ایشان با سواره و پیاده خویش و شرکت کن با ایشان
در مالها و فرزندان و وعده بده ایشان را و وعده نمی دهد
ایشان را شیطان مگر فریب

همانا بندگان من نیستت بر ایشان فرمانروایی و بس است
پروردگار تو کارگزاری

پروردگار تو است آنکه می راند برای شما کشتی را در دریا
تا بجوئید از فضلش همانا او است به شما مهربان

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ
فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسُنُ كَفُورًا

۶۸

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

۶۹

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
قَاصِبًا مِّنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا
لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

۷۰
حزب
۱۱۶

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي عَادَ وَحَمَلْنَهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَهُمْ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

۷۱
۲۴۷۲

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْهَمٍ ۖ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُۥ بِيَمِينِهِۦ
فَأُولَٰئِكَ يَفْرَهُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

۷۲

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِۦ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ
سَبِيلًا

۷۳

وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِينَا إِلَيْكَ لِيَتَفَتَّرُوا
عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا

۷۴

وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا

۷۵

إِذَا لَا أَذُقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ
لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

و هرگاه برسد شما را رنجی در دریا گم است آنکه
بخوانیدش جز او تا گاهی که رهائیتان داد بسوی دشت روی
گردانیدید و بوده است انسان بسیار ناسپاس

آیا ایمن شدید که فروبرد شما را در یک سوی دشت یا
بفرستد بر شما طوفان سنگریزه را پس نیابید برای خویش
نگهبانی

یا ایمن شدید که بازگرداند شما را در آن بار دیگری پس
بفرستد بر شما خردکننده‌ای (و شکننده‌ای) از باد تا غرق
کند شما را بدانچه ناسپاسی کردید سپس نیابید برای
خویش بر ما بدان خونخواه و نه یآوری را

و همانا گرامی داشتیم فرزندان آدم را و سوارشان کردیم
در دشت و دریا و روزیشان دادیم از پاکیزه‌ها و برتریشان
دادیم بر بسیاری از آنان که آفریدیم برتری‌دادنی

روزی که بخوانیم هر مردمی را به پیشوای ایشان پس آنکو
داده شود کتابش را به دست راستش آنان بخوانند کتاب
خود را و ستم نشوند به اندازه تار میان هسته خرما

و آنکه بوده است در این (دنیا) کور پس او است در آخرت
کورتر و گمراه‌تر در راه

و هر آینه نزدیک بود فریبت دهند از آنچه وحی فرستادیم
بسوی تو تا دروغ بندی بر ما جز آن را و در آن هنگام
می‌گرفتندت دوست

و اگر نه استوار می‌داشتیمت همانا نزدیک بود که کج شوی
بسوی ایشان چیزی اندک

در آن هنگام می‌چشانیدیمت دو برابر زندگی و دو برابر
مردن را سپس نمی‌یافتی برای خویش بر ما یآوری را

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا

۷۷

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا

۷۸
۲۴۸۲

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

۷۹

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا

۸۰

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيرًا

۸۱

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

۸۲

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

۸۳

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَنِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ جَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا

۸۴

قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا

۸۵
۲۴۹۲

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

۸۶

وَلَيْنُ شِئْنَا لَنُدْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا

و همانا نزدیک بود که بلغزانندت از زمین تا برون‌ت کنند از آن و در آن هنگام درنگ نمی‌کردند پس از تو مگر کمی

شیوه آنان که فرستادیم پیش از تو از پیمبران خویش و نیابی برای شیوه ما تبدیلی

بیای دار نماز را از بازگشتگاه خورشید تا تاریکی شب و خواندنی (نماز) بامداد همانا خواندنی بامداد است گواهی شده

و از شب پس بیدار باشد در آن این فزونی است برای تو باشد برانگیزدت پروردگارت به جایگاهی ستوده

و بگو پروردگارا درآور مرا درآوردنی راست و بروم آور برون آوردنی راست و قرار ده برای من از نزد خویش فرمانروایی یاری‌شده

و بگو بیامد حقّ و نابود شد باطل همانا باطل است نابودشونده

و می‌فرستیم از قرآن آنچه درمان و رحمتی است برای مؤمنان و نیفزاید ستمگران را مگر زیان

و هرگاه نعمت فرستیم بر انسان روی گرداند و دور کند پهلوی خویش را و هرگاه برسدش بدیی بوده است بسیار نومیدشونده

بگو هر کدام عمل می‌کند بر راه و روش خویش پس پروردگار شما داناتر است بدانکه او رهبرنده‌تر است در راه

و می‌پرسندت از روح (روان) بگو روح از امر پروردگار من است و داده نشده‌اید از دانش جز اندکی را

و اگر خواهیم همانا می‌بریم آنچه را وحی فرستادیم به سویت پس نیابی برای خویش بدان بر ما نگهبانی را

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا

۸۸

قُل لِّينِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْحِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا
الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ ۚ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

۸۹

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰ
أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

۹۰

وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا

۹۱

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِرَ الْأَنْهَارَ
خِلَالَهَا تَفْجِيرًا

۹۲

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ
وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا

۹۳

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرِفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن
نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ ۚ قُل سُبْحَانَ
رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

۹۴
۲۵۰۲

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا
أَبْعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

۹۵

قُل لَّوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا
عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

۹۶

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ
خَبِيرًا بَصِيرًا

بجز رحمتی از پروردگارت که فضل او است همانا بر تو
بزرگ

بگو اگر گردآیند آدمیان و پریان بر آنکه بیارند مانند این
قرآن را نیارند مانندش و اگر چه باشد برخیشان برای برخی
پشتیبان

و همانا گردانیدیم برای مردم در این قرآن از هر مثلی پس
نخواستند بیشتر مردم جز ناسپاسی را

و گفتند هرگز ایمان نیاریم برایت تا بشکافی برای ما از
زمین چشمه‌ای

یا باشدت باغی از خرمابنها و انگور پس بشکافی جویها را
میان آن شکافتنی

یا افکنی آسمان را چنانچه می‌پنداری بر ما پاره‌هائی یا بیاری
خدا و فرشتگان را روی به روی

یا باشدت خانه‌ای از زر یا بالا روی در آسمان و هرگز باور
نکنیم بالا رفتنت را تا بفرستی بر ما نامه‌ای که بخوانیمش
بگو منزّه است پروردگار من آیا هستم من جز بشری
فرستاده‌شده

و بازداشت مردم را از آنکه ایمان آرند گاهی که پیامدشان
رهبری جز آنکه گفتند آیا برانگیخته است خدا بشری را
پیمبر

بگو اگر میبود در زمین فرشتگانی که راه می‌رفتند
آرمیدگان هر آینه می‌فرستادیم بر ایشان از آسمان
فرشته‌ای را پیامبر

بگو بس است خدا گواهی میان من و شما همانا او است به
بندگان خود آگاهی بینا

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ
أُولِيَاءَ مِنْ دُونِهِ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ
عُمِيًّا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَّاوَلَهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ
سَعِيرًا

۹۸

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا
عِظَمًا وَرُفَّتْنَا أَعِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

۹۹
حزب
۱۱۷

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ
عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى
الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا

۱۰۰

قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذَا لَا مُسَكَّتُمْ
خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَنُ قَتُورًا

۱۰۱
۲۵۱ر

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَعَلَ بَنِي
إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُو فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ
مَسْحُورًا

۱۰۲

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا

۱۰۳

فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ
جَمِيعًا

۱۰۴

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اأَسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ
وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا

و آن را که خدا هدایت کند او است هدایت‌شده و آن را که
گم کند هرگز نیابی برای ایشان دوستانی جز او و
گردآریمشان روز قیامت بر چهره‌هاشان کوران و گنگان و
کران جایگاه ایشان است دوزخ هرگاه خاموش شود
(فرونشیند) بیفزائیمشان آتش را

این است پاداش ایشان بدانچه کفر ورزیدند به آیتهای ما و
گفتند آیا هرگاه شدیم استخوانهائی و خاکی آیا مائیم
برانگیختگان در آفرینشی نوین

آیا ندیدند که خداوندی که آفرید آسمانها و زمین را توانا
است بر آنکه بیافرد مانند ایشان را و نهاده است برای
ایشان سرآمدی را که نیست شکی در آن پس نخواستند
ستمگران جز ناسپاسی را

بگو اگر شما می‌داشتید گنجهای رحمت پروردگار مرا در آن
هنگام خودداری می‌کردید از ترس بخشش و انسان است
بسی خویشتن نگهدار

و همانا دادیم به موسی نه آیت روشن پس بپرس
بنی‌اسرائیل را گاهی که پیامدشان پس گفت بدو فرعون که
می‌پندارمت ای موسی جادوشده

گفت همانا دانستی که نفرستاده است آنها را مگر پروردگار
آسمانها و زمین بینشهای و همانا می‌پنداریمت ای فرعون
نابودشده

پس خواست بلغزاندشان از زمین پس غرقش نمودیم و
آنان را که با او بودند همگی

و گفتیم پس از او به بنی‌اسرائیل جایگزین شوید در زمین
تا گاهی که بیاید وعده آخرت بیاوریم شما را پیچیده

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا

قُلْ ءَامِنُوا بِهِۦٓ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّا إِلَّاٰلَّذِينَ أَوْثُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِۦٓ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا

وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝

قُلْ اٰدْعُوا اللّٰهَ اَوْ اٰدْعُوا الرَّحْمٰنَ ۚ اَيَّٰ مَا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَلَا تَجْهَرُ بِصَلٰتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ یَكُنْ لَهُۥ شَرِیْکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَكُنْ لَهُۥ وَلِیٌّ مِّنَ الدُّلِّ ۚ وَكَبِّرْهُ تَكْبِیْرًا

۱۸ . كهف	الْكَهْف: غار	مکی	۱۱۰ آیه	۱۲ صفحه
----------	---------------	-----	---------	---------

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَنْزَلَ عَلٰی عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ یَجْعَلْ لَهُۥ عِوَجًا

قَیِّمًا لِّیُنذِرَ بَآسًا شَدِیْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِیْنَ الَّذِیْنَ یَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا

مَّكِثِیْنَ فِیْهِ اَبَدًا

وَيُنذِرَ الَّذِیْنَ قَالُوْا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا

و به حقّ فرستادیمش و به حقّ فرود آمد و نفرستادیم تو را مگر نویددهنده و ترساننده

و قرآنی که جدا ساختیمش تا بخوانیمش بر مردم بر درنگی و فرستادیم آن را فرستادنی

بگو ایمان آرید بدان یا نیارید همانا آنان که داده شدند دانش را پیش از آن گاهی که خوانده شود بر ایشان بیفتند بر چانه‌ها سجده‌کنان

و گویند منزّه است پروردگار ما همانا وعده پروردگار ما است شدنی

و بیفتند بر چانه‌ها گریه کنند و بیفزایندشان زاری (فروتنی)

بگو بخوانید الله را یا بخوانید رحمن را هر کدام را بخوانید او را است نامهای نکو و نه بلند گردان آواز را به نماز خویش و نه آهسته بیارش و بجوی میانه این راهی را

و بگو سپاس خداوندی را که برنگرفت فرزندی و نبودش شریکی در پادشاهی و نیستش سرپرستی از زبونی و بزرگ دار او را بزرگ داشتنی

راست است تا بترساند نیروئی سخت را از نزدش و مژده دهد مؤمنان را که کردار شایسته کنند آنکه ایشان را پاداشی نکو است

درنگ‌کنندگان در آن همیشه

و بترساند آنان را که گفتند برگرفت خدا فرزندی را

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا

۶

فَلَعَلَّكَ بَخِيعُ نَفْسِكَ عَلَىٰ عَاثِرِهِمْ إِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا

۷

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

۸

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا

۹

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ ءَايَاتِنَا عَجَبًا

۱۰

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا ءَاتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا

۱۱

فَضْرَبْنَا عَلَىٰ ءَاذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا

۱۲

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا

۱۳
۲۵۳ر

ثُمَّ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى

۱۴

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَن نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ ؕ إِلَٰهًا ۖ لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا

۱۵

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ؕ ءِلَٰهَةً ۖ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

نیستشان بدان علمی و نه پدران ایشان را بزرگ سخنی است که برون آید از دهانهای ایشان نمی‌گویند جز دروغی را

شاید بازی تو جان خود را از پی ایشان اگر ایمان نیاوردند بدین داستان بدریغ

همانا گردانیدیم آنچه را بر زمین است آرایشی برای آن تا بیازمائیم ایشان را کدامین نکوترند در کردار

و همانا گرداننده‌ایم آنچه را بر آن است بیابانی خشک‌زار

یا پنداشتی که یاران کَهِف و رقیم بودند از آیت‌های ما شگفت

هنگامی که پناه بردند جوانان به غار پس گفتند پروردگارا بیاور ما را از نزد خویش رحمتی و آماده کن برای ما از کار ما رهبری را

پس زدیم بر گوش‌های آنان در غار سالیانی بی‌شمار (یعنی خوابانیدنشان)

سپس برانگیختیمشان تا بدانیم کدام از دو گروه شمرنده‌ترند آنچه را درنگ کردند از مدّت

ما می‌خوانیم بر تو داستان ایشان را به حقّ همانا آنانند جوانانی که ایمان آوردند به پروردگار خویش و بیفزودیمشان هدایت را

و پیوند زدیم بر دلهای ایشان هنگامی که برخاستند پس گفتند پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است نخوانیم جز او خدائی هر آینه گوئیم در آن هنگام بیهوده را

اینان قوم ما برگرفتند جز او خدایانی چرا نمی‌آورند بر ایشان فرمانروایی آشکار پس کیست ستمگرتر از آنکه بست بر خدا دروغی را

وَإِذْ أَعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْرَأَ إِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ
مَرَفَقًا

۱۸
کهف
۱۶
/۱۱۰

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَّوَّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ
وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ
ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يُضِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا

۱۷
حزب
۱۱۸

وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ
الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ
عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا

۱۸
۲۵۴ر

وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ
لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا
لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ
فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا

۱۹

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ
وَلَنْ تُولَّيَهُمْ أَبَدًا

۲۰

و هنگامی که کنار گرفتید از ایشان و آنچه می‌پرستند جز
خدا پس پناه آرید به غار می‌گستراند برای شما پروردگار
شما از رحمت خود و آماده کند برای شما از کار شما آسایش
را

و بینی خورشید را گاهی که برآید کج شود از غار ایشان
بسوی راست و گاهی که فرورود می‌بردشان بسوی چپ و
ایشانند در پهناوری از آن این از آیت‌های خدا است آن را که
رهبری کند خدا او است هدایت‌شده و آن را که گمراه کند
نیایی برایش دوستی راهنما

و پنداریشان بیداران حالی که خفتگانند و می‌گردانیمشان
بسوی راست و چپ و سگ ایشان پهن‌کننده است بازوهای
خود را در آستانه اگر سرمی‌کشیدی بر آنان همانا پشت
می‌کردی از ایشان گریزان و هر آینه پرمی‌شدی از ایشان
ترس را

و بدینسان برانگیختیمشان تا بپرستند میان خویش (از
همدیگر) گفت گوینده‌ای از ایشان چند ماندید گفتند
ماندیم روزی یا پاره‌ای از روز گفتند پروردگار شما دانتر
است بدانچه ماندید بفرستید یکیتان را با برگ بهای خود
این بسوی شهر تا ببیند کدامین پاکیزه‌تر است در خوراک
پس بیارد شما را روزی از آن و باید به نرمی رفتار کند و
آگاه نسازد بر شما کسی را

همانا ایشان اگر دست یابند بر شما سنگسارتان کنند یا
برگردانند شما را در کیش خود و هرگز رستگار نشوید در
آن هنگام هیچگاه

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا

و بدینسان آگاه ساختیم بر ایشان تا بدانند که وعده خدا است حقّ و آنکه ساعت نیست شکّی در آن هنگامی که ستیزه می‌کردند با همدیگر در کار خویش پس گفتند بسازید بر ایشان سازمانی را پروردگار ایشان دانانتر است بدیشان گفتند آنان که دست یافتند بر کار ایشان همانا برگیریم بر ایشان پرستشگاهی را

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا

بزودی گویند سه تنند چهارمیشان سگشان و گویند پنج تنند ششمی ایشان سگشان انداختنی به ناپیدا و گویند هفت تنند و هشتمینشان سگشان بگو پروردگار من دانانتر است به شمار آنان ندانندشان مگر کمی پس نستیز در آنان مگر ستیزه‌ای به ظاهر و نپرس در آنان از ایشان احدی را

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا

و نگوی به چیزی که منم کننده آن فردا

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا

مگر آنکه بخواهد خدا و یاد کن پروردگار خویش را گاهی که فراموش کردی و بگو امید است آنکه هدایت‌م کند پروردگار من به نزدیکتر از این راه را

وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا

و ماندند در غار خود سیصد سال و بیفزودند نه را

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

بگو خدا دانانتر است بدانچه ماندند وی را است ناپیدای آسمانها و زمین چه بینا و چه شنوا است نیستشان جز او دوستی و شریک نگرداند در حکم خویش کسی را

وَأْتِلْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

و بخوان آنچه وحی شده است بسوی تو از کتاب پروردگارت نیست برگردانده‌ای برای سخنانش و هرگز نیابی جز او پناهگاهی را

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۖ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۖ وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنِ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ
فَلْيُكْفُرْ ۖ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۚ
وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ ۚ بِئْسَ
الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ
أَحْسَنَ عَمَلًا

أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ
فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّنْ
سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ
وَحَسَنَتْ مُرْتَفَقًا

وَأَضْرَبُ لَهُمْ مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ
أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ ءَاتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِم مِّنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا
خِلَالَهُمَا نَهْرًا

وَكَانَ لَهُ شَرٌّ فَقَالَ لِمَصْحَبِهِ ۖ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ ۖ أَنَا أَكْثَرُ
مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا

و شکبیا ساز خویش را با آنان که می‌خوانند پروردگار
خویش را بامداد و شب خواهند روی او را و تجاوز نکنند (یا
برمگردان) دیدگان تو از ایشان که بخواهی زیور زندگانی
دنیا را و فرمانبردار مشو آن را که غافل کردیم دلش را از
یاد ما و پیروی کرد هوس خویش را و شد کار او از
دست‌رفته

و بگو حقّ از پروردگار شما است پس هر که خواهد ایمان
آورد و هر که خواهد کافر شود همانا آماده کردیم برای
ستمکاران آتشی که فراگرفته است بدیشان سراپرده آن و
اگر فریاد کنند فریادرسی شوند به آبی چون آهن گداخته
بریان کند چهره‌ها را چه زشت نوشابه است و چه زشت
آسایشگاهی

همانا آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند ما تباه
نمی‌سازیم پاداش آنکه نکو کرد کار را

ایشان را است بهشتهای جاودان جاری است زیر آنان جویها
زیب داده شوند در آن با دستبندها از زر و پوشند جامه‌های
سبزی از سندس و استبرق تکیه‌کننده‌اند در آن بر تختها
چه خوب پاداشی است و چه نکو است آن آسایشگاه

و بزنی برای ایشان مثلی دو مرد را که قرار دادیم برای
یکیشان دو باغ از انگورها و پیچیده داشتیم آنها را با درخت
خرما و نهادیم میان آنها کشتزاری

هر دو باغ دادند میوه خود را و ستم نکرد از آن چیزی را و
شکافتیم میان آنها جویی

و بود او را میوه‌ای پس گفت به یار خویش حالی که با او
گفتگو می‌کرد من بیشترم از تو در مال و نیرومندتر در گروه

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۚ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنَهَا مُنْقَلَبًا

۳۶

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ ۚ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا

۳۷

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا

۳۸

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ إِن تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا

۳۹

فَعَسَىٰ رَبِّي أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا

۴۰

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَهَا غُورًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُوَ طَلَبًا

۴۱

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ ۚ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا

۴۲

وَلَمْ تَكُن لَّهُوَ فِتْنَةً يٰنَصْرُونَهُ ۚ مِن دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا

۴۳

هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا

۴۴

وَأَضْرَبَ لَهُم مَّثَلٌ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا ۚ أَنزَلْنَاهُ مِن السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا

۴۵
۲۵۷۲

و درآمد به باغ خویش حالی که ستم‌کننده بود خویشان را گفت نپندارم نابود شود این هیچگاه

و نپندارم ساعت را برپا شونده و اگر بازگردم بسوی پروردگار خویش هر آینه بیابم بهتر از این جایگاه را

گفت بدو یار او حالی که با وی سخن می‌گفت آیا کافر شدی بدانکه بیافریدت از خاکی سپس از چکه آبی پس بیاراستت مردی

لیکن همانا خدا است پروردگارم و شرک نورزم به پروردگارم کسی را

و چرا گاهی که در باغ خویش درآمدی نگفتی چه خواسته است خدا نیست نیروئی جز با خدا اگر مرا بینی کمترم از تو درخواست و فرزند

امید است پروردگار من بدهدم بهتر از باغ تو و بفرستد بر آن آفتی از آسمان تا بامداد کند خشکزاری لغزنده

یا بامداد کند آب آن فرورفته که هرگز نتوانی برای آن جستنی را

و نابود شد میوه آن پس بامداد کرد می‌گردانید دسته‌ای خویش را بر آنچه هزینه کرده بود در آن و آن فرود آمده بود بر پایه‌ها (یا پوشها)ی خود و می‌گفت کاش شرک نمی‌ورزیدم به پروردگار خود کسی را

و نبودش دسته که یاریش کنند جز خدا و نبود یاری شده (یا یاری جوینده)

در آنجا فرمانروائی از آن خداست حقّ او است بهتر به پاداش و بهتر در فرجام

و بزن برای ایشان مثل زندگانی دنیا را مانند آبی که فرستادیمش از آسمان پس بیامیخت با آن رستنی زمین پس گردید خُرد که پراکنده می‌سازندش باده‌ا و خدا است بر همه چیز توانا

الْمَالِ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا

وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُبَوِّئُنَا مَالٍ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

خواسته و فرزندان زیب زندگانی دنیا است و بازمانده‌های شایسته بهتر است نزد پروردگار تو به پاداش و بهتر است در آرزو

و روزی که برانیم کوه‌ها را و بینی زمین را نمودار (یا برآمده) و گردشان آوردیم پس بجای نگذاشتیم از ایشان کسی را

و عرض شدند بر پروردگار تو صفی همانا آمدید ما را چنانکه آفریدیمتان نخستین بار بلکه پنداشتید که هرگز نگذاریم برای شما وعده‌گاهی را

و نهاده شد کتاب پس بینی گنهکاران را شوریده از آنچه در آن است و گویند ای وای بر ما چه شود این کتاب را که نگذارد کوچک و نه بزرگی را مگر آنکه برشمردش و یافتند آنچه را کردند حاضر و ستم نکند پروردگار تو کسی را

و هنگامی که گفتیم به فرشتگان سجده کنید برای آدم پس سجده کردند جز ابلیس بود از جن پس سرپیچید از فرمان پروردگار خویش آیا گیریدش او و تژادش را دوستانی جز از من حالی که ایشانند برای شما دشمن چه زشت است ستمگران را بدلی

گواه نگرفتم ایشان را بر آفرینش آسمانها و زمین و نه آفرینش خودشان و نبودم هرگز گیرنده گمراهان بازونی

و روزی که گوید بخوانید شریکانم را آنان که می‌پنداشتید پس خواندندشان پس پاسخشان نگفتند و نهادیم میانشان پرتگاهی را

و دیدند گنهکاران آتش را پس پنداشتند که افتادگانند در آن و نیافتند از آن کنارگاهی را

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

۵۵

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

۵۶

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا

۵۷

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۖ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِلَّا أَبَدًا

۵۸

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۚ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ ۚ مَوْيلًا

۵۹

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا

۶۰
۲۶۰۲

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا

۶۱

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا

و همانا گردانیدیم در این قرآن برای مردم از هر مثلی و انسان بیشتر از هر چیز است ستیزه‌گری را

و بازداشت مردم را از آنکه ایمان آرند گاهی که پیامدشان هدایت و از آنکه آمرزش خواهند از پروردگار خویش جز آنکه بیایدشان شیوه پیشینیان یا بیایدشان عذاب روی بروی

و نفرستیم پیمبران را مگر بشارت‌دهندگان و ترسانندگان و می‌ستیزند کافران با باطل تا تباه کنند بدان حق را و برگرفتند آیت‌های مرا و آنچه بیم داده شدند مسخره

و کیست ستمگرتر از آنکه یادآوری شد به آیت‌های خدا پس روی گردانید از آنها و فراموش کرد آنچه را پیش فرستاد دست‌هایش همانا نهادیم بر دل‌های ایشان پوشش‌هایی از آنکه دریابندش و در گوش‌های ایشان سنگینی را و اگر خوانیشان بسوی هدایت هرگز هدایت نشوند هیچگاه

و پروردگار تو است آمرزنده صاحب رحمت اگر گرفتارشان کند بدانچه فراهم کردند هر آینه بشتابد برای ایشان در عذاب بلکه ایشان را است وعده‌گاهی که هرگز نیابند جز آن پناهگاهی را

و اینک شهرها نابود کردیم آنها را گاهی که ستم کردند و نهادیم برای نابودیشان وعده‌گاهی را

و هنگامی که گفت موسی به جوان خویش نروم (دست برندارم) تا نرسم ملتقای (رسیدنگاه) دو دریا را یا راه سپرم هفتاد سال

پس هنگامی که رسیدند مجمع (رسیدنگاه) آن دو را فراموش کردند ماهی خویش را تا برگرفت راه خویش را در دریا شکافنده

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ ءَاتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَيْنِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ ءِثَارِهِمَا قَصَصًا

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ءَاتِيْنَهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَهُ مِنَ لَّدُنَّا عِلْمًا

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا

قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ۗ خُبْرًا

قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا

قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا

پس هنگامی که گذشتند گفت به جوان خود بیاور برای ما چاشت ما را همانا رسیدیم از سفر خویش این رنجی را

گفت آیا دیدی گاهی که جای گرفتیم نزدیک آن سنگ همانا فراموش کردم ماهی را و فراموشم نکرد جز شیطان از آنکه به یاد آرمش و برگرفت راه خود را در دریا شگفت

گفت این است آنچه می‌خواستیم پس بازگشتند بر جای پایهای خویش پی‌جویان

تا یافتند بنده‌ای از بندگان ما را که داده بودیمش رحمتی را از نزد خود و آموخته بودیمش از نزد خود دانش را

گفت بدو موسی آیا پیرویت کنم بر آنکه بیاموزیم از آنچه آموخته شدی رهبری را

گفت همانا تو توانی با من صبرکردن

و چگونه صبر کنی بر آنچه فرانگرفتی بر آن آگاهی را

گفت زود است بیابیم شکبیا اگر خدا خواهد و نافرمانی نکنمت امری را

گفت پس اگر پیرویم کردی نپرس مرا از چیزی تا پدید آرم برای تو از آن سخنی را

پس برفتند تا گاهی که سوار شدند در کشتی بشکافتش گفت آیا سوراخ کردیش که غرق کنی مردمش را همانا بیاوردی چیزی زشت را

گفت آیا نگفتم که تو توانی با من صبرکردن

گفت مرا نگیر بدانچه فراموش کردم و نرسان به من از کارم سختی را

پس برفتند تا گاهی که به کودکی رسیدند بکشتش گفت آیا کشتی تنی پاک را نه در برابر تنی همانا آوردی چیزی ناپسند را

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

گفت آیا نگفتم به تو که نتوانی هرگز با من صبرکردن

قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۖ قَدْ بَلَغْتَ
مِنَ اللَّدْنِيِّ عُذْرًا

۷۶

فَأَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ
يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ ۖ
قَالَ لَوْ شِئْتُ لَتَخَذْتُ عَلَيْهِ أَجْرًا

۷۷

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ
تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

۷۸

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرْدَتْ
أَنْ أَعْيِبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا

۷۹

وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا
طُغْيَانًا وَكُفْرًا

۸۰

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا

۸۱

وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ
كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا
أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ
عَنْ أَمْرِي ۚ ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا

۸۲

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُم مِّنْهُ
ذِكْرًا

۸۳
۲۶۲

گفت اگر پرسیدمت از چیزی پس از این همراهم نگیر به
درست رسیدی از نزدم بهانه‌ای را

پس برفتند تا گاهی که رسیدند مردم شهری را خوراک
خواستند از مردمش پس خودداری کردند از آنکه مهمانشان
کنند پس یافتند در آن دیواری را که می‌خواست فرو ریزد
پس بیای داشتش گفت اگر می‌خواستی می‌گرفتی بر این
مزدی را

گفت این است جدائی میان من و تو بزودی آگهیت دهم به
سرانجام آنچه نتوانستی بر آن صبرکردن را

اما کشتی پس از آن بینوایانی بود که کار می‌کردند در دریا
خواستم آسیبی بدان رسانم و بود پشت سر ایشان
پادشاهی که می‌گرفت هر کشتی را به ستم (بیگاری)

و اما کودک بودند پدر و مادرش مؤمنان پس ترسیدیم که
وادارشان (یا تنگ آوردشان) به سرکشی و ناسپاسی

پس خواستیم تا بازدهد ایشان را پروردگارشان به جای او
بهتر از او را به پاکی و نزدیکتر به رحم‌آوردن

و اما دیوار پس از آن دو کودک یتیم بود در شهر و بود زیر
آن گنجی از برای ایشان و بود پدر ایشان شایسته پس
خواست پروردگار تو که برسند نیروی (جوانی) خود را و
برون آرند گنج خویش را مهربانیی از پروردگار تو و من
نکردمش به فرمان خود این است سرانجام آنچه نتوانستی
بر آن صبرکردن را

و پرسندت از ذوالقرنین بگو زود است بخوانم بر شما از او
سخنی را

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُوْ فِي الْأَرْضِ وَعَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

۸۵ فَاتَّبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ

۸۶ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَبْدَأُ الْقَرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِنَّمَا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا

۸۷ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِۦ فَيُعَذِّبُهُ

عَذَابًا نُّكَرًا

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ

۸۸ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا

۸۹ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ

۹۰ نَجْعَلْ لَهُمْ مِّنْ دُونِهَا سِتْرًا

۹۱ كَذَٰلِكَ ۖ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا

۹۲ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا

۹۳ يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا

قَالُوا يَبْدَأُ الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي

۹۴ الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا

۹۵ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ

وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

۹۶ ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ

أَنْفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

۹۷ فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا

همانا فرمانروایش ساختیم در زمین و دادیمش از هرچیز
دستاویزی

پس پیروی کرد دستاویزی را

تا گاهی که رسید فرودگاه خورشید را یافتش فرو می‌رود
در چشمه گل آلودی و یافت نزد آن گروهی را گفتیم ای
ذوالقرنین آیا یا شکنجه می‌کنی و یا برمی‌گیری در ایشان
نکوئی را

گفت اما آنکه ستم کند زود است عذابش کنیم و سپس
بازگردانیده شود بسوی پروردگار خویش پس عذابش کند
عذابی زشت

و اما آنکو ایمان آرد و کردار شایسته کند پس او را است
پاداش نیک و زود است گوئیم برایش از امر خویش
گشایش را

پس پیروی کرد وسیلتی را

تا گاهی که رسید برآمدنگاه خورشید را یافتش برمی‌آید بر
گروهی نگذارده‌ایم برای ایشان جز آن پوششی را

چنین و همانا فراگرفتیم بدانچه نزد او است به دانش

پس پیروی کرد وسیلتی را

تا گاهی که رسید میان دو بند را یافت نارسیده بدانها
گروهی را که نیارند دریابند گفتاری را

گفتند ای ذوالقرنین همانا یاجوج و ماجوج تبهکاری کنند در
زمین آیا بگذاریم برای تو هزینه‌ای بر آنکه بگذاری میان ما
و آنان بندی را

گفت آنچه فرمانروا کرده است مرا در آن پروردگارم بهتر
است پس کمک دهیدم به نیروئی تا بنهم میان شما و ایشان
بندی انبوه را

بیارید مرا خرده‌های آهن تا گاهی که یکسان شد میان دو
کوه گفت بدهید تا گاهی که گردانیدش آتش گفت بیارید
مرا بریزم بر آن آهن یا مس گداخته را

پس نتوانستند چیره شوند بر آن و نتوانستندش
سوراخ‌کردن را

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَّبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَّبِّي حَقًّا

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ ۚ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۚ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِّن دُونِ أَوْلِيَآءٍ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْكَافِرِينَ نَزُلًا

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِٗ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا عَآيَتِي وُرُسُلِي هُزُورًا

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا

قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَٰهُ وَاحِدٌ ۖ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا

گفت این است رحمتی از پروردگارم تا گاهی بیاید وعده پروردگارم بگرداندش خرد و بوده است وعده پروردگارم درست

و گذاردیم گروهی از ایشان را در آن روز موج زنند در گروهی و دمیده شد در صور پس گردشان آوردیم گردآوردنی

و عرض کردیم دوزخ را آن روز بر کافران عرضکردنی

آنان که بود دیدگانشان در پرده از یاد من و بودند نمی‌توانستند شنیدن را

آیا پنداشتند آنان که کفر ورزیدند که برگیرند بندگانم را جز من دوستانی همانا آماده کردیم دوزخ را برای کافران پیشکشی

بگو آیا آگهی‌تان دهم به زیانکارتران در کردار

آنان که تباه شده است کوشش ایشان در زندگی دنیا و می‌پندارند که ایشان نکو می‌کنند عمل را

آنانند که کفر ورزیدند به آیتهای پروردگار خویش و ملاقات او پس تباه شد اعمال ایشان پس بیای نداریم برای آنان روز قیامت وزنی (ترازوئی) را

این است پاداش ایشان دوزخ بدانچه کفر ورزیدند و برگرفتند آیتهای مرا و پیمبران مرا ریشخند

همانا آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند بوده است ایشان را باغهای بهشت پیشکشی

جاودانند در آن نجویند از آن جابجاشدن را

بگو اگر می‌شد دریا مدادی برای سخنان پروردگارم همانا پایان می‌یافت دریا پیش از آنکه پایان یابند سخنان پروردگارم و هر چند بیاریم همانند آن کمک را

بگو جز این نیست که من بشری هستم مانند شما وحی می‌شود به سویم که خدای شما است خداوند یکتا پس آنکه امید دارد ملاقات پروردگار خویش را باید بکند کرداری شایسته و شریک نگرداند به پرستش پروردگار خویش کسی را

کهیعض

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کهیعض

۱
۲۶۴۲

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا

۲

یادی از رحمت پروردگار تو به بنده خویش زکریّا

إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَنِدَاءً خَفِيًّا

۳

هنگامی که خواند پروردگار خود را خواندی آهسته (نهانی)

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا

۴

گفت پروردگارا همانا سست شد استخوان از من و درخشید مرا سر به پیری و نبودم به خواندن تو پروردگار را تیره‌بخت

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

۵

و همانا ترسیدم خویشاوندانم را پس از من و بوده است زنم نازا پس ببخش مرا از نزد خود سرپرستی (فرزندی)

يَرْثُنِي وَيَرْثُ مِنْ عَالٍ يَعْقُوبُ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا

۶

که ارث برد از من و ارث برد از خاندان یعقوب و بگردانش پروردگارا پسندیده

يَزَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ أَسمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا

۷

ای زکریّا همانا مژده دهیمت به پسری که نامش یحیی است قرار ندادیم برایش پیش از این همنامی

قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا

۸

گفت پروردگارا چگونه باشدم پسری و بوده است زنم نازا و بدرست رسیده‌ام از پیری خشکیدگی را

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٍ ۖ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا

۹

گفت بدینسان گفت پروردگار تو آن است بر من آسان و همانا آفریدمت پیش از این و نبودی چیزی

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ۖ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا

۱۰

گفت پروردگارا بگذار برای من آیتی گفت آیت تو آنکه سخن نگوئی با مردم سه شب تمامی

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

۱۱

پس برون آمد بر قوم خود از محراب پس رساند بدانان که تسبیح کنید بامداد و شب‌هنگام

يٰحَيُّ خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۚ وَّءَاتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا

۱۳

وَحٰنَا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكُوَّةٌ ۖ وَكَانَ تَقِيًّا

۱۴

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا

۱۵

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا

۱۶

۲۶۵۸

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ اِذْ اُنْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا

۱۷

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا ۚ فَاَرْسَلْنَا اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

۱۸

قَالَتْ اِنِّیْۤ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

۱۹

قَالَ اِنَّمَا اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكَ لِاَهْبَ لَكَ غُلٰمًا زَكِيًّا

۲۰

قَالَتْ اَنْیَیْ یَّکُوْنُ لِیْ غُلٰمٌ وَلَمْ یَمَسَّسْنِیْۤ اَبْسَرٌ وَلَمْ اُكْۢ بِغِیًّا

۲۱

قَالَ کَذٰلِکَ قَالَ رَبُّکَ ۚ هُوَ عَلٰی هٰیۡنٍ ۭ وَلٰتَجْعَلُهٗۡۤ اٰیَةًۭ لِلنَّاسِ وَرَحْمَةًۭ مِّنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضٰیًّا

۲۲

حزب

۱۲۳

فَحَمَلَتْهُۡ فَانْتَبَذَتْۢ بِهٖۤ مَّكَانًا قَصِيًّا

۲۳

فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰی جِذْعِ النَّخْلَةِ ۖ قَالَتْ یٰلَیَّتَنِیْۤ مِثُّ قَبْلِ هٰذَا وَکُنْتُ نَسِیًّا مَّنْسِیًّا

۲۴

فَنَادٰلَهَا مِنْ تَحْتِهَاۤ اَلَّا تَحْزَنِیْۤ قَدْ جَعَلَ رَبُّکَ تَحْتٰکِ سَرِیًّا

۲۵

وَهٰزِیْۤ اِلَیْکَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَیْکَ رُطْبًا جَنِیًّا

ای یحیی بگیر کتاب را به نیرومندی و دادیمش حکم را به کودکی

و مهربانی از نزد ما و پاکی و بوده است پرهیزکاری

و نکوکاری به پدر و مادر خویش و نبود گردنکشی نابفرمان

و درود بر او روزی که بزاد و روزی که بمیرد و روزی که برانگیخته شود زنده

و یاد کن در کتاب مریم را گاهی که برگرفت دور از خاندان خویش جایگاهی خاوری را

پس برگرفت دور از آنان پوششی پس فرستادیم بسوی او روح خود را تا نمایان شد برای او مردی درست

گفت همانا پناه برم به خدای مهربان از تو اگر هستی پرهیزکار

گفت همانا منم فرستاده پروردگار تو تا ببخشم به تو پسری پاک

گفت چگونه باشدم پسری و به من نزدیک نشده است بشری و نبوده‌ام بدکاره

گفت بدینسان گفت پروردگار تو آن است بر من آسان تا بگردانیمش آیتی برای مردم و رحمتی از ما و بوده است کاری گذشته

پس بارور شد بدو پس کناره گرفت بدو جایگاهی دور را

پس بیاوردش درد زائیدن بسوی شاخه خرما گفت کاش مرده بودم پیش از این و می‌شدم فراموشی فراموش‌شده

پس بانگ بدو زد از زیرش که اندوهگین نباش همانا نهاد پروردگار تو زیر تو جوئی را

و بجنبان بسوی خود شاخه خرما را می‌ریزد بر تو رطبی تازه‌چیده را

فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۖ فَإِمَّا تَرِيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا
فَقُولِيْ إِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا

فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۚ قَالُوا يَمْرِئٌ لَّقدْ جِئْتَ شَيْئًا
فَرِيًّا

يَتَأَخَتِ هَٰرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ
بَعِيًّا

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْأَمْهِدِ صَبِيًّا

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا
دُمْتُ حَيًّا

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۚ سُبْحٰنَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا
فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي
ضَلٰلٍ مُّبِينٍ

پس بخور و بیاشام و چشم‌روشن باش و اگر دیدی از بشر
کسی را بگو همانا نذر کردم برای خداوند مهربان روزه را و
هرگز سخن نگویم امروز را انسی را

پس بیاورد او را به نزد قومش حالی که به دوش
همی‌کشیدش گفتند ای مریم هر آینه آوردی چیزی
دروغ‌آمیز را

ای خواهر هارون نبود پدر تو مردی زشت و نبود مادرت
بدکاره

پس او را نشان داد گفتند چگونه سخن گوئیم آن را که
بوده است در گهواره کودکی

گفت همانا منم بنده خدا داد به من کتاب را و گردانید مرا
پمبیری

و گردانید مرا فرخنده هر کجا باشم و توصیه کرد مرا به
نماز و زکات مادامی‌که هستم زنده

و نکوکاری به مادرم و نگردانیدم فرمانفرمائی تیره‌بخت

و درود بر من روزی که زادم و روزی که می‌میرم و روزی که
برانگیخته شوم زنده

این است عیسی پسر مریم سخن حقّی که در آن شک
می‌کنند

نبوده است خدا که برگیرد فرزندی منزّه است او هر گاه
بگذراند کاری را جز این نیست که گوید بدو بشو پس
می‌شود

و همانا خدا است پروردگار من و پروردگار شما پس
بپرستیدش این است راه راست

پس اختلاف کردند گروه‌ها از میان ایشان پس وای بر آنان
که کفر ورزیدند از دیدار روزی بزرگ

چه شنوایند به ایشان و چه بینا روزی که آیند ما را لیکن
ستمگرانند در آن روز در گمراهی آشکار

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۴۰

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

۴۱
۲۶۶۲

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

۴۲

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا

۴۳

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا

۴۴

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا

۴۵

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

۴۶

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ ءَالِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا

۴۷

قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا

۴۸

وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا

۴۹

فَلَمَّا أَعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْבُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُوَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا

۵۰

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُم لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

۵۱
۲۶۶۷

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا

و بترسانشان روز دریغ (حسرت) را هنگامی که گذشت کار و ایشانند در غفلتی و ایمان نمی‌آورند

همانا ما خود میراث بریم زمین را و آنکه بر آن است و بسوی ما بازگردانیده شوند

و یاد کن در کتاب ابراهیم را که بوده است او راستگوی پیمبری

هنگامی که گفت به پدر خود ای پدر من چرا می‌پرستی آنچه را نمی‌شنود و نمی‌بیند و نه بی‌نیاز می‌کند از تو به چیزی

ای پدر من همانا بیامده است مرا از دانش آنچه نیامده است تو را پس پیرویم کن تا رهبریت کنم راهی راست را

ای پدر من پرستش نکن شیطان را که شیطان است برای خدای مهربان نافرمان

ای پدر من همانا می‌ترسم برسدت عذابی از خدای مهربان که بشوی برای شیطان دوستی

گفت آیا روی گرداننده‌ای از خدایانم ای ابراهیم اگر کوتاه نیایی هر آینه سنگسارت می‌کنم و دوری گزین از من روزگاری دراز (یا اندک اندک)

گفت سلام بر تو زود است آمرزش خواهم برای تو از پروردگار خویش همانا او بوده است به من مهربان

و دوری گزینم از شما و آنچه خوانید جز خدا و می‌خوانم پروردگار خود را شاید نباشم به خواندن پروردگارم تیره‌روز

پس هنگامی که دوری گزید از ایشان و آنچه می‌پرستیدند جز خدا بخشیدیم بدو اسحق و یعقوب را و هر کدام را گردانیدیم پیمبری

و بخشیدیم بدیشان از رحمت خود و نهادیم برای ایشان زبان راستیی فرازنده

و یاد کن در کتاب موسی را که او است ناکوده و بوده است پیمبری فرستاده شده

وَنَدَيْتَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

۵۳

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا

۵۴

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

۵۵

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا

۵۶

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

۵۷

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا

۵۸

سجده
مستحب

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝

۵۹

حزب
۱۲۴

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا

۶۰

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا

۶۱

جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا

۶۲

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا

۶۳

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا

۶۴

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

و خواندیمش از کنار راست طور و نزدیک گردانیدیمش رازگویان

و بخشیدیم بدو از رحمت خود برادرش هارون را پیمبری

و یاد کن در کتاب اسماعیل را که او بوده است راست‌وعده و بوده است فرستاده پیمبری

و بود می‌فرمود خاندان خود را به نماز و زکات و بود نزد پروردگار خویش پسندیده

و یاد کن در کتاب ادریس را که بوده است راستگوی پیمبری

و بالا بردیمش جایگاهی بلند

اینانند که بخشید خدا بدیشان از پیمبران از فرزندان آدم و از آنان که سوار کردیم با نوح و از فرزندان ابراهیم و اسرائیل و از آنان که هدایت کردیم و برگزیدیم که هرگاه خوانده شود بر ایشان آیت‌های خدای مهربان بیفتند سجده‌کنان و گریان

پس جانشین شد از پس ایشان پشتی که تباه کردند نماز را و پیروی کردند شهوت‌ها را پس زود است برسند گمراهی را

مگر آنکه توبه کرد و ایمان آورد و عمل صالح کرد که آنان در آیند بهشت را و ستم نشوند چیزی را

بهشت‌های جاودانی که وعده داد خدای مهربان بندگان خویش را پنهانی همانا بوده است وعده او آورده

نشنوند در آن جز درودی و ایشان را است روزیشان در آن بامداد و شب‌هنگام

این است آن بهشتی که ارث دهیم بندگان خود را آنکو بوده است پرهیزکار

و فرود نیانیم مگر به دستور پروردگار تو وی را است آنچه پیش روی ما است و آنچه پشت سر ما و آنچه میان آن است و نیست پروردگار تو فراموش‌کننده

رَّبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

وَيَقُولُ الْإِنْسَنُ أَإِذَا مَا مِئْتُ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا

أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ
جَهَنَّمَ جِثِيًّا

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَئِھُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلِيًّا

وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِعِيًّا

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا
رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأُضْعِفُ جُنْدًا

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَتُ الصَّلِحَتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است پس
پرستش کن او را و شکیبائی گزین برای پرستش او آیا
میدانی برای او همنامی را

و گوید انسان آیا هر گاه بمردم هر آینه بزودی برون آورده
می‌شوم زنده

آیا یاد نمی‌آورد انسان که ما آفریدیمش از پیش حالی که
نبود به چیزی

سوگند به پروردگار تو هر آینه گردآوریمشان البته با
شیاطین پس احضارشان کنیم البته پیرامون دوزخ بر زانو
نشستگان

سپس البته بگیریم از هر گروهی هر کدام را از ایشان که
سخت‌تر است بر خدای مهربان در سرکشی

سپس ما هر آینه داناتریم بدانان که سزاوارترند بدان
چشیدن را

و نیست از شما جز دراینده آن است بوده است بر پروردگار
تو بایسته‌ای گذرانیده

پس می‌رهانیم آنان را که پرهیزکاری کردند و بگذرایم
ستمگران را در آن به زانو درآیندگان

و هر گاه خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما تابناک گویند آنان
که کفر ورزیدند بدانان که ایمان آوردند کدام از دو
گروهند بهتر در جایگاه و نکوتر در انجمن

و بسا نابود کردیم پیش از ایشان از قرن‌هایی که نکوتر
بودند در ابزار (کالاهای) و در منظر

بگو آنکه در گمراهی است پس باید مهلت دهد بدو خداوند
مهربان مهلتی تا گاهی که بینند آنچه را وعده داده شوند یا
شکنجه و یا ساعت را زود است بدانند کیست آنکه بدتر
است در جایگاه و سست‌تر است در سپاه

و بیفزاید خدا آنان را که پی‌جوی هدایتند هدایت را و
بازمانده‌های شایسته بهتر است نزد پروردگار تو در پاداش
و بهتر است در بازگشت

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا

أَطْلَعَ الْغَيْبَ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا

وَنَرِيهِ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ءَالِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا

لَّا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ

الْجِبَالُ هَدًّا

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا ءَاتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا

آیا دیده‌ای آن را که کفر ورزید به آیت‌های ما و گفت هر آینه داده شوم مال و فرزندی را

آیا آگهی یافت بر ناپیدا یا برگرفته است نزد خدای مهربان عهدی را

نه چنین است زود است بنویسیم آنچه را گوید و کِشش دهیم در عذاب برای او کششی

و ارث بریم از او آنچه را گوید (یا ارث دهیمش آنچه را گوید) و بیاید ما را تنها

و برگرفتند جز خدا خدایانی تا باشند برای آنان عزّتی

نه چنین است زود است کفر ورزند به پرستش ایشان و باشند برای ایشان برابری (ضدّی)

آیا ندیدی که ما فرستادیم شیاطین را بر کافران تا بیازارندشان آزدنی (یا برانگیزندشان انگیختنی)

پس مشتاب بر ایشان جز این نیست که می‌شماریم برای ایشان (شمردنی)

روزی که گردآوریم پرهیزکاران را بسوی خدای مهربان میهمانانی

و برانیم گنهکاران را بسوی دوزخ تشنگانی

دارای شفاعت نیستند جز آنکو بگرفته است نزد خداوند مهربان پیمانی

و گفتند برگرفت خدا فرزندی

همانا آوردید چیزی گران را

که نزدیک است آسمانها پاشیده شوند از آن و از هم بشکافد زمین و بیفتد کوه‌ها فرو ریخته

چرا که خواندند برای خدای مهربان فرزندی

و نیست شایسته برای خداوند مهربان که گیرد فرزندی را

نیست هر کدام از آنان که در آسمانها و زمینند جز آینده است خداوند مهربان را بنده‌ای

همانا فراگرفتشان و بشمردشان شمردنی

و همگی‌شان آینده‌اند او را روز قیامت تنها

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ
وُدًّا

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِئُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنذِرَ بِهِ
قَوْمًا لُّدًّا

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ نُحِشُ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ
تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طه

مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ

إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ

تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ
الْأَثَرِ

وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَىٰ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
ءَاتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى

فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمُوسَىٰ

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

همانا آنان که ایمان آوردند و عمل صالح کردند زود است
بنهد برای ایشان خداوند مهربان دوستی را

جز این نیست که روانش گردانیدیم بر زبان تو تا بشارت
دهی بدان پرهیزکاران را و بترسانی بدان قومی سرسخت
را

و بسا نابود کردیم پیش از ایشان قرنهای آیا احساس
میکنی از ایشان کسی را یا می‌شنوی برای ایشان آوازی را

طه

نفرستادیم بر تو قرآن را تا رنج بری

جز یادآوری برای آنکه می‌ترسد

فرستادنی از آنکه آفرید زمین و آسمانهای افراشته را

خداوند مهربان به عرش پرداخت (یا بر عرش استیلا یافت)

وی را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین و آنچه میان
آنها و آنچه زیر خاک است

و اگر بلند گوئی سخن را همانا او می‌داند نهان و نهان‌تر را

خدا نیست خدائی جز او وی را است نامهای نکو

و آیا رسیده است به تو داستان موسی

هنگامی که دید آتشی پس گفت به خاندان خویش درنگ
کنید که من یافتم آتشی را شاید بیارم شما را از آن اخگری
(گیرانه‌ای) یا بیابم بر آتش راهنمایی را

پس هنگامی که پیامدش خوانده شد ای موسی

همانا منم پروردگار تو پس درآور کفشهای خویش را که
توئی بر درّه مقدّس طوی

وَأَنَا أَخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ

و منت برگزیدم پس گوش فراده بدانچه وحی شود

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

همانا منم خدا نیست خداوندی جز من پس پرستش کن مرا
و بپای دار نماز را برای یادکردنم

إِنَّ السَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ

همانا ساعت است آینده خواهم نهان دارمش تا پاداش داده
شود هر کسی بدانچه می‌کوشد

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ

پس بازنداردت از آن آنکه ایمان نیاورد بدان و پیروی کند
هوس خویش را تا نابود شوی

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمُوسَىٰ

و چیست این به دست راست تو ای موسی

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَسُّ بِهَا عَلَيَّ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَنَازِلُ أُخْرَىٰ

گفت این است چوبدست من که بدان تکیه کنم و بریزم
برگها را بدان بر گوسفندانم و مرا است در آن حوانجی
دیگر

قَالَ أَلْقِهَا يَمُوسَىٰ

گفت بیفکنش ای موسی

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ

پس افکندش ناگهان آن است ماری شتابان

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ

گفت بگیرش و ترس زود است بازگردانیمش به شیوه
نخستینش

وَأَضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ ءَايَةٌ أُخْرَىٰ

و بچسبان دست خود را به پهلوی خود برون آید تابنده‌ای
بی‌آزار آیتی دیگر

لِنُرِيكَ مِنْ ءَايَاتِنَا أَكْبَرَىٰ

تا بنمایانیمت از آیتهای ما بزرگها را

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

برو بسوی فرعون که او سرکشی کرد

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي

گفت پروردگارا فراخ گردان برای من سینه مرا

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي

و آسان کن برای من کار مرا

وَأَحْلَلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي

و بازکن گرهی از زبانم

يَفْقَهُوا قَوْلِي

تا دریابند گفتار مرا

وَأَجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي

و قرار ده برای من وزیری از خاندانم

هَارُونَ أَخِي

هارون برادرم را

أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ

استوار سازید بدو پشت مرا

وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي

و شریکش گردان در کارم

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

تا بستایمت بسیار

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا

و یادت کنیم بسیار

إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا

که همانا بوده‌ای تو به ما بینا

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ

گفت همانا داده شدی خواست خود را ای موسی

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ

و همانا مَنّت نهادیم بر تو باری دیگر

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ

أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً
مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۚ
فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا
فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ
مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَىٰ

وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي

أُذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي

أُذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

فَقُولَا لَهُ ۖ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ

قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَن يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَن يَطْعَىٰ

قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ ۖ وَأَرَىٰ

فَأَتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا
تُعَذِّبْهُمْ ۚ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَىٰ

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمْ يَا مُوسَىٰ

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۖ ثُمَّ هَدَىٰ

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ

هنگامی که وحی کردیم بسوی مادرت آنچه وحی می‌شود

که بیفکنش در تابوت پس بیفکنش در دریا پس بیفکندش
دریا به ساحل تا گیردش دشمن من و دشمن او و افکندم بر
تو مهری (دوستیی) را از خویش و تا ساخته شوی برابر
چشمم

هنگامی که می‌رفت خواهرت و می‌گفت آیا راهنمائی کنم
شما را بر کسی که پرستاریش کند پس بازگردانیدیمت
بسوی مادرت تا روشن شود دیده او و اندوهگین نشود و
بکشتی تنی را پس رها ساختیمت از اندوه و آزمودیمت
آزمایشی پس ماندی سالیانی در مردم مدین سپس آمدی بر
تقدیری ای موسی

و برگزیدمت برای خویش

برو تو و برادرت با آیت‌هایم و سستی نکنید در یادم

بروید بسوی فرعون که سرکشی کرد

پس بگوئید بدو گفتاری نرم شاید یادآور شود یا بترسد

گفتند پروردگارا ترسیم که پیش‌دستی گیرد بر ما یا
سرکشی کند

گفت نترسید که منم با شما می‌شنوم و می‌بینم

پس بیایید او را و بگوئید ما فرستادگان پروردگار توئیم
پس بفرست با ما بنی‌اسرائیل را و شکنجه نکن ایشان را
همانا آوردیمت آیتی از پروردگار تو و درود بر آنکه پیروی
کند هدایت را

همانا به ما وحی شد که شکنجه بر آن است که تکذیب کند
و روی برگرداند

گفت کیست پروردگار شما ای موسی

گفت پروردگار ما است آنکه داد به هر چیزی آفرینش آن را
پس هدایت کرد

گفت پس چیست حال قرنهای پیشین

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى

۵۳

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ ثَبَاتٍ
شَقَى

۵۴

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

۵۵

حزب
۱۲۶
۳۷۲۲

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً
أُخْرَى

۵۶

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ

۵۷

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يٰمُوسَىٰ

۵۸

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ ۚ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا
تُخْلِفُهُ ۚ وَنَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوَىٰ

۵۹

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَن يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحَىٰ

۶۰

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ

۶۱

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَىٰ

۶۲

فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ

۶۳

قَالُوا إِنَّ هَٰذِهِ لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ
أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ

۶۴

فَاجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَنتُوا صَفًّا ۖ وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ
أَسْتَعْلَىٰ

گفت علم آن نزد پروردگار من است در کتابی که نه گم کند
پروردگار من و نه فراموش کند

آنکه گردانید برای شما زمین را گسترده و بنهاد برای شما
در آن راه‌هایی و فرستاد از آسمان آبی را پس برون آوردیم
بدان جفتهائی از گیاهان گوناگون

بخورید و بچرانید دامهای خود را که در آن است آیت‌هایی
برای دارندگان خردها

از آن آفریدیمتان و در آن برگردانیمتان و از آن بروتتان
آوریم بار دیگر

و همانا نمایاندمش آیت‌های خویش را همگی پس تکذیب
کرد و سرپیچید

گفت آیا ما را آمدی تا برون کنی ما را از زمین ما به جادوی
خود ای موسی

همانا بیاریمت به جادوئی مانند آن پس بگذار میان ما و تو
وعده‌گاهی که تخلف نکنیم از آن ما و نه تو جایگاهی درست
را

گفت وعده‌گاه شما روز آرایش است و آنکه گردآورده شوند
مردم چاشتگاه

پس برگشت فرعون پس گردآورد نیرنگ خویش را پس
بیامد

گفت بدیشان موسی وای بر شما نبندید بر خدا دروغی را که
نابودتان سازد به عذابی و همانا زیانمند شد آنکه دروغ
بست

پس ستیزه کردند کارشان را میان خود و نهان داشتند راز
را

گفتند همانا اینان دو جادوگرند خواهند برون کنند شما را
از زمین خود به جادویشان و براندازند روش بهتر شما را

پس گردآرید نیرنگ خویش را و بیابید صفی به درست
رستگار گشت امروز آنکه برتری جست

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ

۶۶

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ

۶۷

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ

۶۸

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ

۶۹

وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا^ط إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ

۷۰

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ

۷۱

قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُو قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ^ط فَلَأَقْطِعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَلَاصْلَبْنَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّحْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ آيُنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ

۷۲

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا^ط فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا

۷۳

إِنَّا ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِئِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ^ط وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

۷۴

إِنَّهُو مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُو جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

۷۵

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ

۷۶

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ

گفتند ای موسی یا بیفکنی و یا باشیم ما نخستین کسی که بیفکند

گفت بلکه بیفکنید که ناگهان رستها و عصاهای ایشان به گمان می‌آمدش از جادوی ایشان که می‌دوند

پس احساس کرد در خود ترسی را موسی

گفتیم تترس همانا توئی برتر

و بیفکن آنچه به دست راست تو است فروبرد آنچه را ساختند جز این نیست که آنچه ساختند افسون جادوگری است و رستگار نشود جادوگر هر جا آید

پس بیفتادند جادوگران سجده‌کنان گفتند ایمان آوردیم به پروردگار هارون و موسی

گفت آیا ایمان بدو آوردید پیش از آنکه به شما رخصت دهم همانا او است مهتر شما که پیاموختتان جادو را همانا سخت ببرم دستها و پایهای شما را از برابر و همانا به دارتان کشم بر شاخه‌های درخت خرما و البته خواهید دید کدامین از ما سخت‌ترند در عذاب و پاینده‌تر

گفتند هرگز نگزینیم تو را بر آنچه بیامد ما را از روشنائیها سوگند بدانکه ما را آفرید پس بفرمای آنچه را می‌فرمائی جز این نیست که می‌فرمائی این زندگانی دنیا را

همانا ما ایمان آوردیم به پروردگار خویش تا بیمارزد برای ما لغزشهای ما را و آنچه تو وادار کردی ما را بر آن از جادو و خدا بهتر است و پایدارتر

همانا آنکه بیاید پروردگار خویش را گنهکار همانا او را است دوزخ نه بمیرد در آن و نه زنده ماند

و آنکو بیایدش مؤمن که کرده باشد کارهای شایسته را پس آنان را است پایه‌های برتر

بهشتهای جاودان که روان است زیر آنها جویها جاودانند در آن و این است پاداش آنکه پاکی جست

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ لَهُمْ
طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ

۷۸

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ ۖ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ اللَّيْلِ مَا غَشِيَهُمْ

۷۹

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ ۖ وَمَا هَدَىٰ

۸۰

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ ۚ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِّنْ عَدُوِّكَ ۖ وَوَعَدْنَاكَ
جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَّٰ وَالسَّلْوَىٰ

۸۱

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَن يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ

۸۲

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ

۸۳
حزب
۱۲۷

وَمَا أَعَجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَىٰ

۸۴

قَالَ هُمْ أُولَآءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ

۸۵

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنۢ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

۸۶

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسَفًا ۖ قَالَ يَتَقَوَّمُ أَلَمَ
يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ
أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُ
مَّوْعِدِي

۸۷

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِّن
زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ

و همانا وحی فرستادیم به موسی که شبانه ببر بندگان مرا
پس برگیر برای ایشان راهی را در دریا خشک تترسی
بازیافتنی را و نه هراسان باشی

پس از پی آمدشان فرعون با سپاهیان خود پس فراگرفت
ایشان را از دریا آنچه فراگرفت

و گمراه کرد فرعون قوم خویش را و رهبری نکرد

ای بنی اسرائیل همانا رهانیدیم شما را از دشمنتان و وعده
نهادیم با شما کنار راست طور را و فرستادیم بر شما منّ و
سَلْوٰی را

بخورید از پاکیزه‌های آنچه روزیتان دادیم و سرکشی نکنید
در آن تا فرود آید بر شما خشم من و آنکه فرود آید بر او
خشم من همانا تباه گشت

و همانا منم بسیار آمرزنده آنکه بازگشت نمود و ایمان آورد
و کردار شایسته کرد پس هدایت یافت

و چه شتابانی (چه چیزت به شتاب آورد) از قوم خویش ای
موسی

گفت اینک ایشانند پشت سرم و شتافتم بسوی تو
پروردگارا تا راضی شوی

گفت همانا آزمودیم قومت را پس از تو و گمراهشان ساخت
سامری

پس بازگشت موسی بسوی قوم خود خشمگین افسوس
خوران گفت ای قوم من آیا نوید نداد شما را پروردگار شما
نویدی خوش آیا دراز کشید بر شما روزگار (مدّت) یا
خواستید فرود آید بر شما خشمی از پروردگار شما که خلف
کردید وعده‌گاه مرا

گفتند خلف نکردیم وعده تو را به نیروی خود و لیکن
بارشدیم بارهائی را از زیور قوم پس افکندیم آنها را و
بدینگونه افکند سامری

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُم
وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِیَ

۸۹

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا
نَفْعًا

۹۰
۲۷۴ر

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِن قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ ^طوَإِنَّ
رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

۹۱

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ

۹۲

قَالَ يَهْرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا

۹۳

أَلَّا تَتَّبِعَنِ ^طأَفْعَصَيْتَ أَمْرِي

۹۴

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ^طإِنِّي خَشِيتُ أَن
تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي

۹۵

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَاسْمِرِيُّ

۹۶

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ ^طفَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ
الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي

۹۷

قَالَ فَأَذْهَبُ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَن تَقُولَ لَا مِسَاسَ ^طوَإِنَّ
لَكَ مَوْعِدًا لَّن تُخْلَفُهُ ^طوَأَنْظِرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ
عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا

۹۸

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

پس برون آورد برای ایشان گوساله‌ای پیکری که آن را
است بانگی گفتند این است خدای شما و خدای موسی پس
فراموش کرد

آیا نبینند که برنمی گرداند بدیشان سخنی را و نه دارا
است برای ایشان زیان و نه سودی را

و همانا گفت بدیشان هارون پیش از این که‌ای قوم من جز
این نیست که آزموده شدید بدان و همانا پروردگار شما
خدای مهربان است پس پیرویم کنید و فرمان برید امر مرا

گفتند همیشه پیرامون آن بمانیم و پراکنده نمی‌شویم تا
بازگردد بسوی ما موسی

گفت ای هارون چه بازداشت تو را هنگامی که دیدی ایشان
را گمراه شدند

که پیرویم نکردی آیا عصیان ورزیدی امر مرا

گفت ای فرزند مادرم نگیر ریش و نه سر مرا همانا ترسیدم
که گوئی جدائی افکندی میان بنی اسرائیل و چشم به راه
نماندی سخن مرا

گفت پس چیست کار تو ای سامری

گفت دیدم آنچه را ندیدندش پس برگرفتم مشتی از جای
پای فرستاده را پس افکندمش و بدینسان آراست برای من
دلم

گفت برو که تو را است در زندگی آنکه گوئی نیست سودنی
(دست به من سوده نگرد) و همانا تو را وعده‌گاهی است که
خلف کرده نشوی و بنگر بسوی خدایت آنکه پیوسته بر آن
معتکفی که بسوزانیمش البتّه و سپس بپراکنیمش در دریا
پراکندنی،

جز این نیست که خدای شما خداوندی است که نیست
خدائی جز او فراگرفته است همه چیز را به دانش

<p>بدینسان خوانیم بر تو از داستانهای آنچه بگذشت و همانا آوردیم تو را از نزد خویش یادآوری را</p>	<p>كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا</p>	<p>۲۰: طه ۹۹ /۱۳۵</p>
<p>آنکه روی برگرداند از آن همانا بردارد روز قیامت گناهی را</p>	<p>مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا</p>	<p>۱۰۰</p>
<p>جاودانند در آن و بد است ایشان را روز قیامت باری</p>	<p>خٰلِدِيْنَ فِيْهِ ۖ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا</p>	<p>۱۰۱</p>
<p>روزی که دمیده شود در صور و گردآریم گنهکاران را در آن روز سبزچشمان (کور)</p>	<p>يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمِيْذٍ زُرْقًا</p>	<p>۱۰۲</p>
<p>آهسته گویند میان خود را نماندید مگر ده روز</p>	<p>يَتَخَفَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا</p>	<p>۱۰۳</p>
<p>ما داناتریم بدانچه گویند گاهی که گوید بهترین ایشان در روش نماندید مگر یک روز</p>	<p>نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُولُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا</p>	<p>۱۰۴</p>
<p>بپرسندت از کوه‌ها بگو بپراکندشان (برافشاندشان) پروردگار من پراکندنی</p>	<p>وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّيْ نَسْفًا</p>	<p>۱۰۵ ۲۷۵ر</p>
<p>پس می‌گذارد آنها را زمینی هموار</p>	<p>فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا</p>	<p>۱۰۶</p>
<p>که نبینی در آن کجی و نه بلندی را</p>	<p>لَا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا وَّلَا اَمْتًا</p>	<p>۱۰۷</p>
<p>در آن روز پیروی کنند دعوت‌کننده را نیست کجی برایش و پست شد آوازاها برای خداوند مهربان پس نشنوی جز آهسته را</p>	<p>يَوْمِيْذٍ يَتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ۖ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا</p>	<p>۱۰۸</p>
<p>در آن روز سود ندهد شفاعت مگر آن را که اذن دادش خدای مهربان و خوشنود شد برایش گفتار را</p>	<p>يَوْمِيْذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ اِلَّا مَنْ اٰذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهُ وَقَوْلًا</p>	<p>۱۰۹</p>
<p>می‌داند آنچه را پیش روی ایشان و آنچه پشت سر ایشان است فرانگیرندش به دانش</p>	<p>يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُوْنَ بِهٖٓ عِلْمًا</p>	<p>۱۱۰</p>
<p>و خوار شدند چهره‌ها برای خدای زنده پاینده و همانا زیانکار شد آنکه برداشت ستمی را</p>	<p>وَعَنْتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا</p>	<p>۱۱۱ حزب ۱۴۸</p>
<p>و آنکه بکند از شایسته‌ها حالی که مؤمن باشد پس نترسد ستمی را و نه پایمال‌شدن را</p>	<p>وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا</p>	<p>۱۱۲</p>
<p>و بدینسان فرستادیمش قرآنی عربی و گردانیدیم در آن از تهدید شاید پرهیزکاری کنند یا پدید آرد برای ایشان یادآوری را</p>	<p>وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا</p>	<p>۱۱۳</p>

فَتَعَلَىٰ ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِٱلْقُرْءَانِ مِن قَبْلِ
أَن يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُۥ وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا

۱۱۵

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ ءَادَمَ مِن قَبْلُ فَنَسَىٰ وَلَمْ نَجِدْ لَهُۥ عَزْمًا

۱۱۶
رج۲۷۶

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ

۱۱۷

فَقُلْنَا يَٰٓءَادَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوُّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا
مِنَ ٱلْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ

۱۱۸

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرِىٰ

۱۱۹

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ

۱۲۰

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ ٱلشَّيْطَٰنُ قَالَ يَٰٓءَادَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةٍ
ٱلْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ

۱۲۱

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءَتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِن وَّرَقِ ٱلْجَنَّةِ وَعَصَىٰ ءَادَمُ رَبَّهُۥ فَغَوَىٰ

۱۲۲

ثُمَّ أَجْتَبَهُ رَبُّهُۥ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ

۱۲۳

قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فِإِمَّا
يَأْتِيَنَّكُم مِّنَىٰ هُدَىٰ فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا
يَشْقَىٰ

۱۲۴

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِى فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُۥ
يَوْمَ ٱلْقِيَمَةِ أَعْمَىٰ

۱۲۵

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْٓ أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

پس برتر است خدا پادشاه حقّ و نشتاب به قرآن پیش از
آنکه گذرانده شود بسوی تو وحیش و بگو پروردگارا بیفزای
مرا دانش

و همانا پیمان بستیم با آدم (سپردیم به آدم) پیش از این
پس فراموش کرد و نیافتیم برای او عزمی را

و هنگامی که گفتیم به فرشتگان سجده کنید برای آدم پس
سجده کردند جز ابلیس که سرپیچید

پس گفتیم ای آدم همانا این است دشمنی برای تو و
همسرت هان تا برون نکند شما را از بهشت که تیره‌بخت
شوی

همانا تو را است که نه گرسنه شوی در آن و نه برهنه گردی

و آنکه نه تشنه شوی در آن و نه در آفتاب مانی

پس به ریو افکندش شیطان گفت ای آدم آیا راهبریت کنم
بر درخت جاودانی و پادشاهیی که کهنه نگردد

پس خوردند از آن پس نمودار شد برای ایشان عورت‌های
ایشان و آغاز کردند گرد آوردند بر خود از برگ‌های بهشت و
نافرمانی کرد آدم پروردگار خویش را پس زیانکار شد

سپس برگزید او را پروردگارش پس بازگشت بر او و
هدایت کرد

گفت فرود شوید از آن همگی گروهی از شما گروهی را
دشمن تا گاهی که بیاید شما را از من رهبری پس آنکه
پیروی کند راهنمائی مرا نه گمراه شود و نه رنج برد (یا
بدبخت شود)

و آنکه روی گرداند از یاد من همانا او را است زندگانی
سخت و برون آریمش روز قیامت کور

گوید پروردگارا چرا مرا برون آوردی کور حالی که بودم بینا

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ ءَايَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا ^طوَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى

۱۲۷

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهٖ ^ج وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

۱۲۸

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْفُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ ^ج إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي ^جالْتُّهَى

۱۲۹
۲۷۷ر

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى

۱۳۰

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ^طوَمِنْ ءَآثَآئِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

۱۳۱

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ^جوَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

۱۳۲

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ^طلَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ ^طوَالْعَقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ

۱۳۳

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهٖٓ أَوْ لَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ ^جالْأُولَىٰ

۱۳۴

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ ^جلَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَاتِكَ ^جمِن قَبْلِ أَن نَّذِلَّ وَنَخْزَىٰ

۱۳۵

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبُّصًا ^طفَسَتَعْلَمُونَ مَن أَصْحَابُ الصِّرَاطِ ^طالسَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ

گفت بدینسان آمدت آیتهای ما پس فراموش کردی آنها را و بدینگونه امروز فراموش شوی

و چنین پاداش دهیم آن را که اسراف کند و ایمان نیارد به آیتهای پروردگار خود و همانا عذاب آخرت سخت‌تر است و پایدارتر

آیا هدایت نشد برای ایشان (یا آیا هدایت نکردشان) آنکه بسا نابود کردیم پیش از ایشان از قرنهایی که می‌روند در نشیمنهای ایشان همانا در این است آیتهایی برای دارندگان خرد

و اگر نبود سخنی که پیش گرفته است از پروردگار تو و سرآمدی نامبرده همانا می‌گردید لازم

پس شکیبا شو بر آنچه گویند و تسبیح کن به ستایش پروردگار خویش پیش از برآمدن خورشید و پیش از فرو رفتن آن و از گاه‌های شب پس تسبیح کن و کنارهای روز شاید خوشنود شوی (یا خوشنود کنی)

و نگشای دیدگان خود را بدانچه کامیابی دادیم بدان مردان و زنانی را از ایشان شکوفه زندگانی دنیا تا بیازمائیشان در آن و روزی پروردگار تو بهتر است و پاینده‌تر

و امر کن خاندان خویش را به نماز و شکیبائی گزین بر آن خواهیم از تو روزیی را ما روزی دهیمت و فرجام است از آن پرهیزکاری

و گفتند چرا نیارد ما را آیتی از پروردگار خویش آیا نیامدشان نشانی (گواه) آنچه در نامه‌های پیشین است

و اگر نابودشان می‌ساختیم به شکنجه‌ای پیش از آن همانا می‌گفتند پروردگارا چرا نفرستادی بسوی ما پیمبری تا پیروی کنیم آیتهای تو را پیش از آنکه خوار شویم و رسوا گردیم

بگو همگی چشم به راهند پس چشم به راه باشید زود است بدانید کیستند صاحبان راه راست و کیست آنکه هدایت یافت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

نزدیک شد برای مردم حساب ایشان و ایشانند در غفلتی
روگردانان

مَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
يَلْعَبُونَ

نیایدشان یادآوری از پروردگارشان نوین مگر بشنوندش و
ایشانند بازی کنان

لَا هِيَّةَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا التَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا
بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصِرُونَ

سرگرم است دل‌های ایشان و نهان کردند رازگوئی را آنان که
ستم کردند آیا این است جز بشری مانند شما پس آیا
می‌آئید جادو را و شما می‌نگرید

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

گفت پروردگار من می‌داند سخن را در آسمان و زمین و او
است شنوای دانا

بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلِمَ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا
بِبَيِّنَاتٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ

بلکه گفتند خوابهائی است پریشان بلکه دروغ آوردش بلکه
او است شاعری پس بیارد ما را آیتی بدانسان که فرستاده
شدند پیشینان

مَا ءَامَنْتُ قَبْلَهُمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

ایمان نیاورد پیش از ایشان شهری که نابودش ساختیم پس
آیا اینان ایمان می‌آورند

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسَئَلُوا أَهْلَ
الدِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

و نفرستادیم پیش از تو جز مردانی را که وحی می‌کردیم
بسوی آنان پس بپرسید اهل کتاب را اگر نمی‌دانید

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا
خَالِدِينَ

و نگردانیدیشان کالبدی که نخورند خوراک را و نبودند
جاودانان

ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَأَهْلَكْنَا
الْمُسْرِفِينَ

پس راست آوردیمشان وعده را پس رهاشان ساختیم و هر
که را خواهیم و نابود کردیم اسراف کنان را

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و همانا فرستادیم بسوی شما نامه‌ای که در آن است
یادآوری شما پس آیا بخرد نمی‌یابید

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
ءَاخِرِينَ

فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خِلْدِينَ

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُوًا لَوَّاهُ لَوَّاهُ لَا تَخْذَنْهُ مِنْ لَدُنَّا إِن كُنَّا فَعِلِينَ

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ
وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

أَمْ اتَّخَذُوا ءَالِهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ

لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءَالِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ
مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ
فَهُمْ مُّعْرِضُونَ

و چه بسا در هم شکستیم شهری را که بود ستمگر و پدید
آوردیم پس از آن قومی دیگر را

تا گاهی که احساس کردند خشم ما را ناگاه از آن می‌دوند

ندوید و بازگردید بسوی آنچه هوسران بودید در آن و
نشیمهای خویش شاید پرسش شوید

گفتند ای وای بر ما همانا بودیم ما ستمگران

پس بود پیوسته این سخن ایشان تا گردانیدیمشان
درویدگانی خموش

و نیافریدیم آسمان و زمین و آنچه را میان آنها است
بازی‌کنان

اگر می‌خواستیم برگیریم سرگرمیی همانا برمی گرفتیمش از
نزد خود اگر بودیم کنندگان

بلکه می‌افکنیم حقّ را بر باطل تا تباه سازدش که ناگهان آن
است برافتاده و وای شما را از آنچه می‌ستائید

و از آن وی است آنکه در آسمانها و زمین است و آنان که
نزد اویند سرنیچند از پرستش او و نه خسته شوند

تسبیح می‌کنند شب و روز و سستی نمی‌کنند

آیا برگرفتند خدایانی از زمین که ایشان زنده کنند

اگر می‌بود در آنها خدایانی جز خدا هر آینه فاسد می‌شدند
پس منزّه است خدا پروردگار عرش از آنچه می‌ستایند

پرسش نشود از آنچه کند و ایشان پرسش شوند

یا برگرفتند جز وی خدایانی بگو بیارید برهان خود را این
است یادآوری آنان که با منند و یادآوری آنان که پیش از
منند بلکه بیشترشان نمی‌دانند حقّ را پس ایشانند
روی‌گردانان

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيْٓ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

۲۶

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُۥٓ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ

۲۷

لَا يَسْبِقُونَهُۥ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ

۲۸

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْتَضَىٰ وَهُمْ مِنَ خَشِيَّتِهٖ مُشْفِقُونَ

۲۹

حزب
۱۳۰

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَٰهٌ مِّنْ دُونِهٖ فَلَا يَكْفُرْهُ جَهَنَّمُ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

۳۰

ر ۲۸۰

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

۳۱

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

۳۲

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ ءَايَاتِهَا مُعْرِضُونَ

۳۳

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

۳۴

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۖ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ

۳۵

كُلُّ نَفْسٍ ذَٰئِقَةُ الْمَوْتِ ۖ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

و نفرستادیم پیش از تو پیمبری مگر وحی کردیم بدو که نیست خدائی جز من پس مرا پرستش کنید

و گفتند برگرفت خداوند مهربان فرزندی منزّه است او بلکه بندگانند گرامی

پیشی نگیرند بر او به گفتار و ایشانند به فرمان او کارکنندگان

میداند آنچه پیش روی ایشان و آنچه پشت سر ایشان و شفاعت نکنند جز برای هر که خواهد و ایشانند از بیم او هراسان

و آنکه بگوید از ایشان منم خدائی جز او پس آن را پاداش دهیم دوزخ بدینگونه کیفر دهیم ستمکاران را

آیا ندیدند آنان که کفر ورزیدند که آسمانها و زمین بسته بودند پس شکافتیم آنها را و گردانیدیم از آب هر چیز را زنده پس آیا ایمان نمی‌آورند

و نهادیم در زمین لنگرهائی نبادا کج شود بدیشان و نهادیم در آن شکافها و راههائی شاید راهبری شوند

و گردانیدیم آسمان را پوششی نگاه داشته و ایشانند از آیتهای او روگردانان

و او است آنکه آفرید شب و روز و مهر و ماه را هر کدامند در گردونه شناوری‌کنان

و نهادیم برای بشری پیش از تو جاودانی را پس آیا اگر بمیری تو ایشانند جاودانان

همه کس چشنده مرگ است و می‌آزمائیم شما را به بدی و خوبی آزمودنی و بسوی ما بازگردانیده شوید

وَإِذَا رَأٰكَ الَّذِينَ كَفَرُوا۟ اِنْ يَتَّخِذُوْكَ اِلَّا هُزُوًا اَهٰذَا الَّذِيۡ يَذْكُرُ ءَالِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ كٰفِرُوْنَ

۳۷

خُلِقَ الْاِنْسٰنُ مِنْ عَجَلٍ سَاۤؤْرِیْكُمْ ءَاٰتِیْ فَلَآ تَسْتَعْجِلُوْنَ

۳۸

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰی هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ

۳۹

لَوْ یَعْلَمُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا حِیْنَ لَا یَكْفُوْنَ عَنْ وُجُوْهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُھُوْرِهِمْ وَلَا هُمْ یُنْصَرُوْنَ

۴۰

بَلْ تَأْتِیْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا یَسْتَطِیْعُوْنَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ یَنْظُرُوْنَ

۴۱

وَلَقَدْ اَسْتَهْزِیْ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِیْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَا كَانُوْا بِهٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ

۴۲

۲۸۱۲

قُلْ مَن یَّكْفُلُكُمْ بِاللَّیْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّیْهِمْ مُّعْرِضُوْنَ

۴۳

اَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَاۤ ا لَا یَسْتَطِیْعُوْنَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا یُصْحَبُوْنَ

۴۴

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَآءِ وَاَبَآءَهُمْ حَتّٰی طَالَ عَلَیْهِمُ الْعُمُرُۙ اَفَلَا یَرُوْنَ اَنَّا نَاتِی الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَاۙ اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ

و هر گاه بیندخت آنان که کفر ورزیدند نگیرندت جز به استهزاء آیا این است آنکه یاد می‌کند خدایان شما را و آنانند به یاد خداوند مهربان کافران

آفریده شد انسان از شتاب زود است بنمایانمتان آیت‌های خویش را پس شتاب نکنید

و گویند کی (چه هنگام) است این وعده اگر هستید راستگویان

اگر می‌دانستند آنان که کفر ورزیدند گاهی را که باز ندارند از چهره‌های خویش آتش را و نه از پشتشان و نه ایشان یاری می‌شوند

بلکه می‌آیدشان ناگهان پس سراسیمه سازدشان که نتوانند بازگردانیدنش را و نه مهلت داده شوند

و همانا استهزاء شد به پیمبرانی پیش از تو پس فرودآمد بدانان که سخریه کردند از ایشان آنچه بودند بدان استهزاءکنان

بگو که نگه دارد شما را شب و روز از خداوند مهربان بلکه ایشانند از یاد پروردگار خویش روگردانان

یا ایشان را است خدایانی که بازدارند از ایشان جز ما نتوانند یاری کردن خویش را و نه از ما همراهی شوند

بلکه کامیابی دادیم بدیشان و پدرانشان تا دراز شد بر ایشان روزگار (عمر) آیا نبینند که می‌آئیم زمین را می‌کاهیمش از کناره‌هایش پس آیا ایشانند چیره‌شدگان

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُم بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذِرُونَ

۴۶

وَلَيْنَ مَسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

۴۷

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ

۴۸

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءَ وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

۴۹

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

۵۰

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

۵۱ حزب
۱۳۱
۲۸۲ ر

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَلِيمِينَ

۵۲

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

۵۳

قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

۵۴

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَعِبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

۵۵

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ

۵۶

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ

۵۷

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَمَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ

بگو جز این نیست که شما را ترسانم به وحی و نشنوند گنگان بانگ را گاهی که بیم داده شوند

و اگر رسدشان دمی از عذاب پروردگار تو هر آینه گویند وای بر ما که ما بودیم ستمگران

و برنھیم ترازوهای داد را برای روز قیامت پس ستم نشود کسی چیزی را و اگر باشد سنگینی دانه خردلی بیاریمش و بس باشیم ما حسابگران

و همانا دادیم به موسی و هارون جداکننده را و روشنائی و یادآوری برای پرهیزکاران

آنان که می‌ترسند پروردگار خویش را پنهان و ایشانند از قیامت هراسان

و این است یادداشتی فرخنده فرستادیمش آیا شمائید آن را ناشناسان

و همانا دادیم به ابراهیم رهبریش را از پیش و بودیم بدان دانایان

هنگامی که گفت به پدر خود و قوم خود چیست این پیکرهایی که شمائید بر آنها گردآمدگان

گفتند یافتیم پدران خویش آنها را پرستش کنندگان

گفت همانا بوده‌اید شما و پدراتان در گمراهی آشکار

گفتند آیا آورده‌ای ما را به حقّ یا توئی از بازی کنندگان

گفت بلکه پروردگار شما پروردگار آسمانها و زمین است آنکه پدید آورد آنها را و منم بر این از گواهان

و سوگند به خدا هر آینه بیاندیشم برای بتان شما پس از آنکه بروید پشت‌کنندگان

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ وَابْرَاهِيمُ

قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ

قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا اِبْرَاهِيمُ

قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ

فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ

ثُمَّ نَكِسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ

أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

قُلْنَا يِنَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى اِبْرَاهِيمَ

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

پس گردانیدشان پاره‌هایی مگر بزرگی برای ایشان شاید بسوی او بازگردند

گفتند آن که کرده است این را به خدایان ما همانا او است از ستمگران

گفتند شنیدیم جوانی یادشان می‌کرد که گفته می‌شد بدو ابراهیم

گفتند بیاریدش پیش چشم مردم شاید گواه باشند

گفتند آیا تو کردی این را به خدایان ما ای ابراهیم

گفت بلکه کرد آن را بزرگ ایشان این پس پیرسیدشان اگر هستند سخن‌گویان

پس بازگشتند به خود و گفتند همانا شمائید ستمگران

پس سرافکنده آمدند که تو دانستی اینان سخن نگویند

گفت آیا می‌پرستید جز خدا آنچه را سود ندهد به شما چیزی را و نه زیان رساند

اف بر شما و بر آنچه می‌پرستید جز خدا پس آیا بخرد نمی‌آیید

گفتند سخت بسوزانیدش و یاری کنید خدایان خویش را اگر هستید کنندگان

گفتیم ای آتش باش سرد و سلامت بر ابراهیم

و خواستند بدو نیرنگی را پس گردانیدیم ایشان را زیانکارتران

و رهانیدیم او و لوط را بسوی سرزمینی که برکت نهادیم در آن برای جهانیان

و بخشیدیم بدو اسحق و یعقوب را فزونی و هر یک را گردانیدیم شایستگان

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ

۷۴

وَلَوْطًا ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي
كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَلَسِقِينَ

۷۵

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

۷۶
۲۸۳۲

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

۷۷

وَنَصْرَنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ
سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

۷۸

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفِثَتْ فِيهِ
غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ

۷۹

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا مَعَ
دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ

۸۰

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لَتُحَصِّنَكُمْ مِنَ بَأْسِكُمْ
فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ

۸۱

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي
بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ

و گردانیدیمشان پیشوایانی که رهبری کنند به فرمان ما و
وحی کردیم بسوی ایشان به جای آوردن خوبیها را و بیجا
داشتن نماز و دادن زکات را و بودند برای ما پرستندگان

و لوط را دادیم بدو حکم و دانش را و رهانیدیمش از شهری
که بود همی می کرد پلیدها را همانا بودند قومی زشت و
نافرمانان

و در آوردیمش به رحمت خویش همانا او است از شایستگان

و نوح را هنگامی که برخواند پیش از این پس پذیرفتیم
خواستش را و رهانش دادیم او و خاندانش را از اندوه
بزرگ

و یاریش کردیم از قومی که دروغ پنداشتند آیتهای ما را
همانا بودند قومی زشت پس غرقشان ساختیم همگان

و داود و سلیمان هنگامی که حکومت می کردند در
کشتزارگاهی که پراکنده شدند در آن گوسفندان قوم و
بودیم حکومت آنان را گواهان

پس آموختیمش (فهماندیمش) به سلیمان و هر یک را
دادیم حکمی و دانشی و فرمانبردار ساختیم با داود کوهها
را که تسبیح کنند و مرغان را و بودیم کنندگان

و آموختیمش ساختن پوشاکی را برای شما تا نگهداردتان از
خشم خویش پس آیا هستید سپاسگزاران

و برای سلیمان باد را سخت وزنده روان می شد به فرمان او
بسوی سرزمینی که برکت نهادیم در آن و بودیم به هر
چیزی دانایان

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ^ط وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ^ط أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ^ط وَفَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ^ط وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ^ط وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً^ط مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى^ط لِلْعَبِيدِ

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ^ط كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا^ط إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ^ط فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ^ط وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُجِي الْمُؤْمِنِينَ

وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ^ط رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ^ط وَوَهَبْنَا لَهُ^ط يَحْيَى^ط وَأَصْلَحْنَا لَهُ^ط زَوْجَهُ^ط إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا^ط وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

و از شیاطین آنان را که به دریا فرو می‌رفتند برایش و می‌کردند کاری را جز آن و بودیم برای آنان نگهبانان

و ایوب هنگامی که خواند پروردگار خویش را که مرا رسید رنج و تویی مهربانترین مهربانان

پس پذیرفتیم از او و بگشودیم آنچه بدو بود از رنج و دادیم بدو خاندانش را و مانند آنان با آنان رحمتی از نزد ما و یادآوری برای پرستشگران

و اسمعیل و ادريس و ذوالکفل هر کدام از صبرکنندگان

و درآوردیمشان در رحمت خود همانا ایشانند از شایستگان

و صاحب ماهی (یا خداوند ماهی) هنگامی که رفت خشمگین پس پنداشت که هرگز بدو قدرت نیابیم پس بنالید در تاریکیها که نیست خدائی جز تو منزهی تو همانا بودم من از ستمگران

پس پذیرفتیم از او و رهائیش دادیم از اندوه و بدینسان رهائی دهیم به مؤمنان

و زکریا هنگامی که برخواند پروردگار خویش را پروردگارا نگذار مرا تنها و تویی بهترین ارشبرندگان

پس پذیرفتیم از او و بخشیدیم بدو یحیی را و شایسته گردانیدیم برایش همسرش را همانا بودند ایشان شتابگیرندگان در خوبیها و می‌خواندند ما را امیدی و بیمی و بودند برای ما فروتنان

وَالَّتِي أَحْصَنْتَ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَهَا
وَأَبْنَاهَا ءَايَةً لِّلْعَالَمِينَ

و آن زن که نگاه داشت فرجش را پس دمیدیم در آن از
روح خویش و گردانیدیمش و پسرش را آیتی برای جهانیان

۹۲

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

همانا این است ملت شما ملتی یگانه و منم پروردگار شما
پس مرا بپرستید

۹۳

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۖ كُلُّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ

و پخش کردند کار خویش را میان خویش هر کدامد بسوی
ما بازگردانندگان

۹۴

۲۸۴

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعْيِهِ ۖ وَإِنَّا لَهُ وَكِتُبُونَ

پس آنکو بکند از کردارهای شایسته و او است مؤمن نباشد
ناسپاسی کوشش او را و همانا مائیم برای آن نویسندگان

۹۵

وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

و حرام است بر شهری که نابودش کردیم که آنان باز نمی
گردند

۹۶

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ
يَنْسِلُونَ

تا گاهی که گشوده شود یاجوج و ماجوج و ایشان از هر
پشته‌ای سرازیر گردند (یا برون آیند)

۹۷

وَأَقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَتَوِيلُنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ

و نزدیک شد وعده حقّ که ناگهان باز است دیده آنان که کفر
ورزیدند ای وای بر ما همانا بودیم در غفلتی از این بلکه
بودیم ما ستمگران

۹۸

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا
وَارِدُونَ

همانا شما و آنچه می‌پرستید جز خدا سوخت دوزخید
شما نید در آن درآیندگان

۹۹

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ ءَالِهَةً مَّا وَرَدُوهَا ۖ وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

اگر می‌بودند اینان خدایانی در آن نمی‌رفتند حالی که هر
کدامند در آن جاودان

۱۰۰

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ

ایشان را است در آن آهکشیدنی و ایشان در آن نمی‌شنوند

۱۰۱

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ

همانا آنان که سبقت گرفت برای ایشان از ما نکوئی آنانند
از آن دورشدگان

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا ۖ وَهُمْ فِي مَا أُشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
خَالِدُونَ

۱۰۳

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا
يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

۱۰۴

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ
خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۖ وَعَدًا عَلَيْنَا ۖ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

۱۰۵

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا
عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

۱۰۶

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَبْدِينَ

۱۰۷

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

۱۰۸

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُهُ ۖ وَحِذُّوا فِتْنَةَ الَّذِينَ
مُسْلِمُونَ

۱۰۹

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۖ وَإِنْ أُدْرِيَ أَقْرَبُ أَمْ
بَعِيدُ ۚ مَا تُوعَدُونَ

۱۱۰

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

۱۱۱

وَإِنْ أُدْرِيَ لَعَلَّهُ فَتَنَهُ لَكُمْ وَمَتَعَ إِلَىٰ حِينٍ

۱۱۲

قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ ۚ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا
تَصِفُونَ

نشنوند حسش را و ایشانند در آنچه هوس کند دلهای
ایشان جاودانان

اندوهگینشان نسازد آشوب بزرگتر و درآیند بر ایشان
فرشتگان (یا پیشواز ایشان روند فرشتگان) که اینک روز
شما آنکه بودید وعده داده می‌شدید

روزی که پیچیم آسمان را مانند پیچیدن نامه‌دان نامه‌ها را
بدانسان که آغاز کردیم نخستین آفرینش را بازگردانیمش
وعده است بر ما همانا هستیم ما کنندگان

و هر آینه نوشتیم در زبور پس از ذکر که زمین را ارث برند
بندگان من شایستگان

همانا در این است ابلاغی برای گروهی که پرستشگرند

و نفرستادیمت مگر رحمتی برای جهانیان

بگو جز این نیست که وحی شود بسوی من همانا خداوند
شما است خداوند یکتا پس آیا شمائید اسلام‌آرندگان

پس اگر پشت کردند بگو آگهی‌تان دادم یکسان و ندانم آیا
نزدیک است یا دور آنچه وعده داده شوید

همانا او می‌داند آشکار را از سخن و می‌داند آنچه را نهان
کنید

و ندانم شاید آزمایشی باشد برای شما و بهره‌مندیی تا
زمانی

گفت پروردگارا حکم کن به حقّ و پروردگار ما خدای مهربان
است یاری جسته بر آنچه می‌ستائید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

ای مردم بترسید پروردگار خود را که لرزش قیامت چیزی است بزرگ

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ

ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ

روزی که بینیدش فراموش کند هر شیردهنده از آنچه شیر دهد و بگذارد هر زن بارداری بار خود را و بینی مردم را مست و نیستند مستان و لیکن عذاب خدا است سخت

وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ

و از مردم است آنکه می‌ستیزد در خدا بی‌دانش و پیروی می‌کند هر شیطان سرکشی را

شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ

نوشته شد بر او که هر که پیرویش کند همانا گمراهش سازد و رهبریش کند بسوی عذاب سوزان

عَذَابِ السَّعِيرِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا

ای مردم اگر هستید در شکی از رستاخیز پس ما آفریدیم شما را از خاکی پس از چکه آبی پس از خونی بسته پس از پاره‌گوشنی جویده تمام آفریده و تمام ناآفریده تا بیان کنیم برای شما و نهیم در رحما هر چه را خواهیم تا سرآمدی معین پس برون آریمتان کودکی پس تا رسید نیروهای خود را و از شما است آنکه دریافت شود (بمیرد) و از شما است آنکه بازگردانیده شود بسوی پس‌ترین عمر (زندگانی) تا نداند پس از دانستن چیزی را و بینی زمین را فسرده پژمرده تا گاهی که فرستیم بر آن آب را بجنبد و برآید و برویاند از هر جفتی زیبا

خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ

مُضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ

مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِّتَبْلُغُوا

أَشْدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ

الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ

هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأُنْبِتَتْ مِّنْ

كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَأَنَّ السَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فَتْنَةٌ أُنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا نَبْعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلِبِئْسَ الْعَشِيرُ

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَن لَّنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ

این بدان است که خدا است حقّ و آنکه او زنده کند مردگان را و آنکه او است بر همه چیز توانا

و آنکه ساعت است آینده نیست شکی در آن و آنکه خدا برانگیزد آنان را که در گورند

و از مردم است آنکه بستیزد در خدا بی‌دانش و نه راهنمایی و نه نامه‌ای تابناک

برتابنده پهلوی خویش تا گمراه کند مردم را از راه خدا او را است در دنیا خواری و چشانیمش روز قیامت عذابی سوزان

این بدانچه پیش فرستاده است دستهایت و نیست خدا ستمگر بر بندگان

و از مردم است آنکه می‌پرستد خدا را بر نوکی (یا کناری) پس اگر رسدش خوشی برآساید بدان و اگر رسدش آزمایشی بازگردد بر روی خویش زیانمند است در دنیا و آخرت این است آن زیان آشکار

می‌خواند جز خدا آنچه را نه زیانش رساند و نه سودش دهد این است آن گمراهی دور

می‌خواند آن را که زیانش نزدیکتر است از سودش چه بد سرپرست و چه بد همدمی است

همانا خدا درآرد آنان را که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند باغهایی که روان است زیر آنها جویها همانا خدا می‌کند آنچه را می‌خواهد

آنکو می‌پندارد که هرگز یاریش نمی‌کند خدا در دنیا و آخرت پس بکشد ریسمانی بسوی آسمان پس ببرد پس بنگرد آیا می‌برد نیرنگ او آنچه را به خشم می‌آورد

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَالنَّصَارَى
وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي
الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ
وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ
وَمَن يُوْهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن تَارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ
الْحَمِيمُ

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ

وَلَهُمْ مَّقْلِعٌ مِّن حَدِيدٍ

كَلَّمَآ أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرِيقِ

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ
وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

و بدینسان فرستادیمش آیت‌هایی روشن و آنکه خدا هدایت
می‌کند هر که را خواهد

همانا آنان که ایمان آوردند و آنان که جهود شدند و صابیان
و ترسایان و مجوس و آنان که شرک ورزیدند همانا خدا
حکم می‌کند میان آنان روز قیامت همانا خدا است بر همه
چیز گواه

آیا ندیدی که خدا سجده می‌کند برایش آنکه در آسمانها و
آنکه در زمین است و مهر و ماه و ستارگان و کوه‌ها و درخت
و جنبندگان و بسیاری از مردم و بسیاری که فرود آمد
(استوار شد) بر او عذاب و آن را که خوار سازد خدا پس
نیستش سرافرازنده‌ای همانا خدا می‌کند آنچه را می‌خواهد

اینان دو دشمنند که ستیزه کردند در پروردگار خویش پس
آنان که کافر شدند بریده شد برای ایشان جامه هائی از
آتش ریخته شود از فراز سرهای ایشان آب جوشان

می‌گدازد بدان آنچه در شکمهای ایشان است و پوستها

و ایشان را است گرزهایی از آهن

هر گاه خواهند برون آیند از آن از اندوهی بازگردانیده
شوند در آن و بچشید عذاب سوزان را

همانا خدا درآرد آنان را که ایمان آوردند و کردار شایسته
کردند باغهایی که روان است زیر آنها جویها زیب داده شوند
در آن با دستبندهائی از زر و مروارید و جامه ایشان است
در آن حریر

وَهْدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهْدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

و رهبری شدند بسوی پاکیزه از سخن و رهبری شدند
بسوی راه خداوند ستوده

۲۵

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَكْفُ فِيهِ وَالْبَادِ
وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

همانا آنان که کفر ورزیدند و باز می‌دارند از راه خدا و
مسجد حرام که گردانیدیمش برای مردم یکسان نشیمن
گزیده (مانده) در آن و بیابانی (دشت‌نشین) و آنکه خواهد
در آن کجروی را به ستم چشانیمش از عذابی دردناک

۲۶
۲۸۸۹

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا
وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

و هنگامی که جایگاه گردانیدیم برای ابراهیم جای خانه را که
شرک نورز به من چیزی را و پاک گردان خانه مرا برای
طواف‌کنندگان و بیای‌ایستادگان و رکوع‌کنندگان
سجده‌کنندگان

۲۷

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ
مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

و بانگ برآور در مردم به حج آیندت پیادگان و بر هر اشتری
لاغر که می‌آیند از هر دره‌ای ژرف

۲۸

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَةٍ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا
أَوَّامِلَ الْفَقِيرِ

تا بنگرند سودهائی برای خویش و ببرند نام خدا را در
روزهائی دانسته بر آنچه روزیشان داده است از دامهای
چهارپا پس بخورید از آن و بخورانید به بینوای درویش

۲۹

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ
الْعَتِيقِ

پس تا بگذارند چرک (آلایش) خویش را و وفا کنند به
نذرهای خود و طواف کنند گرد خانه کهن

۳۰

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعِظْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ
وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتَنَّىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
الرَّجَسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

این و هر که بزرگ شمرد حرمت‌های خدا را پس آن بهتر است
برای او نزد پروردگارش و حلال شد برای شما چهارپایان
مگر آنچه خوانده شود بر شما پس دوری گزینید از پلیدی
یعنی بتان و دوری گزینید از سخن ناروا

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِۦ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي
مَكَانٍ سَحِيقٍ

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعِيرَةَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ
الْعَتِيقِ

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ
مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ ۖ فَالْهَيْكُمُ إِلَٰهُ وَاحِدٌ فَلَهُۥٓ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ
الْمُخْبِتِينَ

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّٰدِرِينَ عَلَىٰ مَا
أَصَابَهُمْ وَالْمُقِمِي الصَّلٰوةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

وَالْبَدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ
فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ ۖ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ ۚ وَالْمُعْتَرَّ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا
لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ
مِنْكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا
هَدٰنَكُمْ ۖ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ
كُفُورٍ

یگتاپرستان برای خدا نه شرک‌ورزندگان بدو و آنکه شرک
ورزد به خدا پس گوئیا درافتاده است از آسمان تا برپیدش
پرنده یا بپراکندش باد به جایی دور (یا رانده)

این و هر که بزرگ شمرد شعارهای خدا را همانا آن است از
پرهیزکاری دلها

برای شما است در آن سودهایی تا سرآمدی نامبرده سپس
فرودگاهش بسوی خانه است کهن

و برای هر ملتی نهادیم پرستشی تا ببرند نام خدا را بر آنچه
روزیشان داد از دامهای چهارپا و خدای شما خداوند یکتا
است پس برای او اسلام آرید و مژده ده به فروتنان

آنان که هر گاه یاد شود خدا بترسد دلهاشان و شکیبایان بر
آنچه رسدشان و بپادارندگان نماز و از آنچه روزیشان دادیم
ببخشند

و اشتران فربه (قربانی) گردانیدیم آنها را برای شما از
شعارهای خدا شما را است در آنها خوبی پس ببرید نام خدا
را بر آنها صفاآرندگان تا گاهی که بیفتد پهلوهای آنها
بخورید از آنها و بخورانید بینوا و دریوزه را بدینسان رام
گردانیدیمشان برای شما شاید شما سپاسگزارید

هرگز نرسد خدا را گوشتها و نه خونهای آنها و لیکن رسدش
پرهیزکاری از شما بدینگونه رام کردیم آنها را برای شما تا
بزرگ شمرد خدا را بر آنچه راهبریتان کرد و بشارت ده
نیکوکاران

همانا خدا دفاع کند از آنان که ایمان آوردند همانا خدا
دوست ندارد هر خیانتکار ناسپاسی را

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ

۴۰

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتِنَتِ صَوَامِعُ وَبِيعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

۴۱

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

۴۲

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ

۴۳

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ

۴۴

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

۴۵

فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ

۴۶

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَىٰ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَىٰ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

رخصت داده شد (یا اعلام شد) بدانان که پیکار می‌شوند که ستم شدند و همانا خدا است بر یاری آنان توانا

آنان که برون رانده شدند از خانه‌های خود به ناحق جز آنکه می‌گفتند پروردگار ما خدا است و اگر نبود دور ساختن خدا مردم را گروهی با گروهی همانا ویران می‌شدند پرستشگاه‌ها و کلیساها و نمازها و مسجدهائی که برده شود در آنها نام خدا بسیار و البته یاری کند خدا هر که را یاریش کند همانا خدا است توانای عزتمند

آنان که اگر فرمانروائیشان دهیم در زمین بیای دارند نماز را و بدهند زکات را و فرمان رانند به خوبی و بازدارند از بدی و برای خدا است فرجام کارها

و اگر به دروغ گیرندت همانا به دروغ گرفتید پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود

و قوم ابراهیم و قوم لوط

و یاران مدین و دروغگو شمرده شد موسی پس مهلت دادم به کافران سپس گرفتم ایشان را پس چگونه بود برابری کردن و انتقام من

و بسا شهری که نابودش کردیم و او است ستمگر پس آن است فرود آمده بر پایه‌های خود و چاهی ویران و کاخی افراشته

آیا نگشتند در زمین تا باشندشان دل‌هایی که دریابند بدانها یا گوشهائی که بشنوند بدانها زیرا کور نشوند دیدگان و لیکن کور شوند دل‌هایی که درون سینه‌ها است

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

وَكَايِنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ أُمْلِيتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى
الْمَصِيرِ

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَتِهِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ ۚ
فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ
بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ

و شتاب خواهند از تو در عذاب و هرگز نشکند خدا وعده
خود را و همانا روزی نزد پروردگار تو مانند هزار سال است
از آنچه می‌شمرند

و بسا شهری که مهلت دادیم بدان حالی که ستمکار بود و
سپس گرفتیم آن را و بسوی من است بازگشت

بگو ای مردم جز این نیست که منم برای شما ترساننده‌ای
آشکار

پس آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند برای
ایشان است آمرزشی و روزیی گرامی

و آنان که بشتافتند در آیتهای ما به عجزآرندگان آنانند
یاران دوزخ

و نفرستادیم پیش از تو فرستاده‌ای و نه پیمبری مگر هر
گاه آرزو می‌کرد می‌افکند شیطان در آرزوی او پس
برمی‌انداخت خدا آنچه را شیطان می‌افکند سپس استوار
می‌ساخت خدا آیتهای خویش را و خدا است دانای حکیم

تا بگرداند آنچه را می‌افکند شیطان آزمایشی برای آنان که
در دلهایشان بیماری است و سنگین‌دلان و همانا ستمگرانند
در دشمنیی دور و دراز

و تا بدانند آنان که داده شدند دانش را که آن است حق از
پروردگار تو پس ایمان آرند بدان پس نرم شود برای آن
دلهایشان و همانا خدا راهنمای آنانی است که ایمان آوردند
بسوی راهی راست

و پیوسته باشند آنان که کفر ورزیدند در شکی از آن تا
بیایدشان ساعت ناگهان یا بیایدشان عذاب روزی نازا
(بی‌مانند)

أَلَمْ لِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

پادشاهی در آن روز از آن خدا است حکم کند میان ایشان پس آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند در باغستان نعمتند

و آنان که کفر ورزیدند و تکذیب کردند آیتهای ما را ایشان را است عذابی خوارکننده

و آنان که از خانمان آواره شدند در راه خدا سپس کشته شدند یا مردند همانا خدا روزیشان دهد روزی نکو و همانا خدا است بهترین روزی دهندگان

هر آینه درآردشان خدا جایگاهی که بپسندندش و هر آینه خدا است دانای بردبار

این و هر که کیفر دهد مانند آنچه را شکنجه شده است پس ستم شود بر او هر آینه یاریش کند خدا و همانا خدا است درگذرنده آمرزگار

این بدان است که خدا فرو میبرد شب را در روز و فرو میبرد روز را در شب و آنکه خدا است شنوای بینا

این بدان است که خدا است حق و آنچه میخوانند جز او است باطل و آنکه خدا است برتر بزرگ

آیا ندیدی که خدا فرستاد از آسمان آبی پس گردید زمین سرسبز همانا خداوند است نوازنده آگاه

برای او است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و همانا خدا است بنیاز ستوده

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۖ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا
بِإِذْنِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُم ثُمَّ يُمِيتُكُم ثُمَّ يُحْيِيكُم ۚ إِنَّ
الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ فِي
الْأَمْرِ ۖ وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۚ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ

وَأِنْ جَدَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ
كِتَابٌ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ ۖ سُلْطَنَا وَمَا لَيْسَ
لَهُمْ بِهِ ۖ عِلْمٌ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ
كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ۚ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتُلُونَ عَلَيْهِمْ
آيَاتِنَا ۚ قُلْ أَفَأَنْبِئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَٰلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ
الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

آیا ندیدی که خدا رام کرد برای شما آنچه در زمین است و
کشتی که می‌رود در دریا به فرمانش و نگاه می‌دارد آسمان
را که فرود آید بر زمین مگر با اذن او همانا خدا به مردم
است نوازنده مهربان

و او است آنکه زنده کرد شما را پس بمیراندتان و سپس
زنده سازدتان و همانا انسان است بسیار ناسپاس

برای هر ملتی نهادیم روشی که ایشانند رونده آن پس
نستیزند با تو در کار و برخوان بسوی پروردگار خود که توئی
همانا بر هدایتی راست

و اگر پرخاش کردند با تو بگو خدا دانایتر است بدانچه
می‌کنید

خدا حکم کند میان شما روز قیامت در آنچه بودید در آن
اختلاف می‌کردید

آیا ندانستی که خدا می‌داند آنچه در آسمان و زمین است
همانا این است در نامه‌ای همانا این است بر خدا آسان

و پرستش کنند جز خدا آنچه را نفرستاد بدان فرمانروایی و
آنچه نیستشان بدان دانشی و نیست ستمکاران را یاور

و هر گاه خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما روشن بشناسی در
چهره‌های آنان که کفر ورزیدند بدی را نزدیک است بتازند
بر آنان که می‌خوانند بر ایشان آیت‌های ما را بگو آیا آگهی‌تان
دهم به بدتر از این آتش وعده دادش خدا بدانان که کفر
ورزیدند و بد بازگشتگاهی است

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَ إِنْ
يَسْلُبُهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ
وَالْمَطْلُوبُ

۲۲:
حج
۷۳
۷۸
۲۹۴

ای مردم زده شد مثلی پس بشنویدش همانا آنان که
میخوانید جز خدا هرگز نیافرند مگسی را و هر چند گرد
آیند برای آن و اگر برپایندشان مگس چیزی را نستانندش از
آن ناتوانند خواهند و خواسته

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

۷۴

ارج نگذاشتند خدا را حقّ ارجمندیش همانا خدا است
توانای عزتمند

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ

۷۵

خدا بگزیند از فرشتگان فرستادگانی و از مردم همانا خدا
است شنوای بینا

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

۷۶

داند آنچه پیش روی ایشان و آنچه پشت سر ایشان است و
بسوی خدا بازگردانیده شوند کارها

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَعَبُدُوا رَبَّكُمْ
وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۷۷﴾

۷۷

سجده
مستحب

ای آنان که ایمان آوردید رکوع گزارید و سجده کنید و
پرستش کنید پروردگار خود را و بکنید خوبی را شاید
رستگار شوید

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ
عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ
سَمَّكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ
شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ
فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

۷۸

و بکوشید در راه خدا سزای کوشش او او برگزید شما را و
نهاد بر شما در دین رنجی را ملت پدر شما ابراهیم او
نامیدتان مسلمانان از پیش و در این (قرآن) تا باشد پیمبر
گواهی بر شما و باشید گواهان بر مردم پس بپا دارید نماز
را و بدهید زکات را و نگهداری از خدا جوئید او است
سرپرست شما چه خوب سرپرست و چه خوب یآوری است

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	همانا رستگار شدند مؤمنان
جزء: ۱۸ حزب: ۱۳۷ آیه: ۲۹۵	قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ	
۲	الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ	آنان که در نماز خویشند فروتنان
۳	وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ	و آنان که از بیاوه (بیبده)اند روی‌گردانان
۴	وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ	و آنانکه هستند زکات را کنندگان
۵	وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِضُونَ	و آنان که برای فرجهای خویشتند نگهدارندگانند
۶	إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ	مگر بر همسران خود یا آنچه دارا است دستهای ایشان که ایشانند نانکوهیدگان
۷	فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ	و آنکو خواهد ماورای این را پس آنانند تجاوزکنندگان
۸	وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ	و آنان که امانتها و عهدهای خویش را هستند رعایت‌کنندگان
۹	وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ	و آنان که بر نمازهای خویشند مواظبت‌کنندگان
۱۰	أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ	آنانند ارث‌برندگان
۱۱	الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ	که ارث برند بهشت را ایشانند در آن جاودانان
۱۲	وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ	و همانا آفریدیم انسان را از کشیده‌ای (یا چکیده) از گل
۱۳	ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ	پس گردانیدیمش چکه آبی در آرامگاهی جایدار
۱۴	ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا فَكَسَوْنَا الْعِظَمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا ءَاخِرَ فِتْبَارِكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ	پس آفریدیم نطفه (چکه) را خونی بسته پس آفریدیم خون را گوشتی جویده پس آفریدیم گوشت را استخوانهای پس پوشانیدیم استخوانها را گوشتی سپس پدید آوردیمش آفرینشی دیگر پس خجسته باد خدا بهترین آفرینندگان
۱۵	ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ	سپس شمائید پس از آن هر آینه مردگان
۱۶	ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ	سپس همانا شما روز قیامت برانگیخته می‌شوید
۱۷	وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ	و همانا آفریدیم فراز شما هفت راه و نبودیم از آفرینش ناآگاهان

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ ۖ وَآنَا
عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهٖ لَقَدِرُونَ

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا
فَوَاكِهٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ
لِّلْأَكْلِينَ

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ

فَقَالَ الْمَلَأُو الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ
مَلَائِكَةً ۖ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ ۖ حَتَّىٰ حِينٍ

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَوَحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ
أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۖ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ

و فرستادیم از آسمان آبی به اندازه‌ای پس جایگزین
ساختیمش در زمین و همانا مائیم بر بردن آن توانایان

پس پدید آوردیم برای شما بدان باغهایی از خرمابنها و
انگورها شما را است در آن میوه‌هایی فراوان و از آن
می‌خورید

و درختی که برون می‌آید از طور سیناء می‌روید با روغن و
رنگی (نان خورشی) برای خورندگان

و همانا شما را است در چهارپایان عبرتی بنوشانیمتان از
آنچه در شکمهای آنها است و برای شما است در آنها
سودهای فراوان و از آنها می‌خورید

و بر آنها و بر کشتی بار می‌شوید

و همانا فرستادیم نوح را بسوی قومش گفت ای قوم من
پرستش کنید خدا را نیست شما را خدایی جز او آیا
نمی‌ترسید

پس گفتند گروهی که کفر ورزیدند از قومش نیست این
مگر بشری همانند شما خواهد برتری جوید بر شما و اگر
می‌خواست خدا هر آینه می‌فرستاد فرشتگانی نشنیدیم
بدین در پدران ما پیشینیان

نیست او جز مردی که بدو است دیوانگی پس انتظار کشید
بدو تا زمانی

گفت پروردگارا یاریم کن بر آنچه دروغگویم شمردند

پس وحی کردیم بدو که بساز کشتی را به دیدگان ما و به
وحی ما تا گاهی که آید فرمان ما و بجوشد تنور پس جای ده
در آن از هر کدام دو جفت را و خاندان خویش را مگر آنکه
پیشی گرفت بر او سخن از ایشان و سخن نگوی با من در
آنان که ستم کردند که ایشانند غرق‌شدگان

فَإِذَا أَسْتَوَيْتَ أُنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

۲۹

وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ

۳۰

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

۳۱

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخِرِينَ

۳۲

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ
إِلَهِ غَيْرُهُۥ أَفَلَا تَتَّقُونَ

۳۳
۲۹۷ر

وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ
وَاتَّرفَنَّهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ
يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ

۳۴

وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ

۳۵

أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنَّكُمْ
مُخْرَجُونَ

۳۶
حزب
۱۳۸

هِيَهَاتَ هِيَهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ

۳۷

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ

۳۸

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ
بِمُؤْمِنِينَ

۳۹

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

۴۰

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصْبِحَنَّ نَدِمِينَ

۴۱

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُرَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

۴۲

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءَاخِرِينَ

پس گاهی که استوار شدی تو و آنکه با تو است در کشتی
بگو سپاس خدائی را که رهانید ما را از گروه ستمگران

و بگو پروردگارا فرود آور مرا فرودگاهی فرخنده و توئی
بهترین فرودآرندگان

همانا در این است آیتهای و همانا هستیم ما
آزمایش‌کنندگان

سپس پدید آوردیم پس از ایشان قرنی دیگر را

پس فرستادیم در ایشان فرستاده‌ای از ایشان که پرستش
کنید خدا را نیست شما را خداوندی جز او آیا نمی‌ترسید

و گفتند آن گروه از قومش که کفر ورزیدند و دروغ
پنداشتند رسیدن را به آخرت و کامرائیشان دادیم در
زندگانی دنیا نیست این جز بشری مانند شما می‌خورد از
آنچه می‌خورید از آن و می‌نوشد از آنچه می‌نوشید

و اگر فرمان برید بشری را همانند خویش شمائید در آن
هنگام زیانکاران

آیا وعده دهد شما را گاهی که مُردید و شدید خاکی و
استخوانهای آنکه شمائید برون‌آوردگان

دور است دور آنچه وعده داده می‌شوید

نیست آن جز زندگانی نزدیک ما می‌میریم و زنده می‌شویم و
نیستیم برانگیختگان

نیست او مگر مردی که بسته است بر خدا دروغی را و
نیستیم ما بدو ایمان‌آرندگان

گفت پروردگارا یاریم کن بدانچه تکذیبم کردند

گفت پس از اندکی هر آینه خواهید گردید پشیمان

پس گرفتشان خروشی به حقّ و گردانیدیمشان خاشاکی به
روی سیل پس دور باد برای گروه ستمگران

سپس پدید آوردیم پس از ایشان قرنهای دگران

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَعِزُّونَ

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عٰبِدُونَ

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥ ءَايَةً وَعَٰوَيْنَهُمَا إِلَىٰ رُبُوعِ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

يٰٓأَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صٰلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

وَإِنَّ هٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

فَذَرَهُمْ فِيۢ غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنٍ

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَل لَّا يَشْعُرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِّنْ حَشِيَّةٍ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ

سبقت نگیرند هیچ ملتی سرآمد خویش را و نه پس افتند

سپس فرستادیم فرستادگان خود را پی‌درپی هر گاه می‌آمد ملتی را فرستاده‌اش تکذیبش می‌کردند پس پیرو گردانیدیم گروهی را از برای گروهی و گردانیدیمشان داستانهایی پس دورباد برای گروهی که ایمان نمی‌آورند

پس فرستادیم موسی و برادرش هارون را به آیتهای خویش و فرمانروائی آشکار

بسوی فرعون و گروهش پس سرکشیدند و شدند قومی برتری‌جویان

پس گفتند آیا ایمان آریم برای دو بشر همانند ما و قوم آنانند برای ما پرستش‌کنندگان

پس تکذیبشان کردند پس شدند از هلاک‌شدگان

و همانا دادیم به موسی کتاب را شاید ایشان رهبری شوند

و گردانیدیم پسر مریم و مادرش را آیتی و پناهشان دادیم بسوی فرازی دارای آرامش و آبی‌گوارا

ای پیمبران بخورید از پاکیزه‌ها و بکنید کاری شایسته همانا منم بدانچه می‌کنید دانا

و همانا این است ملت شما ملتی یگانه و منم پروردگار شما پس مرا بترسید

پس پخش کردند کار خود را میان خود نامه‌هایی هر حزبی است بدانچه نزد ایشان است شادمان

پس بگذارشان در فرورفتگیشان تا زمانی

آیا پندارند که آنچه کمک دهیمشان بدان از مال و فرزندان

شتاب کنیم برای ایشان در خوبیها بلکه درنمی‌یابند

همانا آنان که از ترس پروردگار خویشند هراسان

و آنان که به آیتهای پروردگار خویشند ایمان‌آرندگان

و آنان که به پروردگار خویش شرک نورزند

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا ءَاتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ

لَا تَجْعَرُوا أَلْيَوْمَ ۖ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصَرُونَ

قَدْ كَانَتْ ءَايَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰٓ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِۦ سَمِرًا تَهْجُرُونَ

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ ءَابَاءَهُمْ الْأَوَّلِينَ

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُۥ مُنْكَرُونَ

أَمْ يَقُولُونَ بِهِۦ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

وَلَوْ أَتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَّاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُونَ

و آنان که دهند آنچه را دهند و دلهایشان لرزان است که بسوی پروردگار خویشند بازگشتکنان

آنان می‌شتابند در خوبیها و ایشانند آنها را پیشی‌گیرندگان

و تکلیف نکنیم کس را جز به اندازه گشایش او (تاب و توانش) و نزد ما است نامه‌ای که سخن گوید به حقّ و ایشان ستم نمی‌شوند

بلکه دلهایشان در گردابی است از این و ایشان را است کارهائی جز این که ایشانند آنها را کنندگان

تا گاهی که گیریم هوسرانان (یا فرورفتگان) ایشان را به عذاب ناگهان فغان برآرند

ننالید امروز همانا شما از ما یاری نشوید

بودند آیت‌های ما خوانده می‌شدند بر شما پس بودید بر پاشنه‌های خویش برمی‌گشتید

کبرورندگان بدان شب‌نشینی بیهده‌گویان

آیا تدبیر نکردند سخن را یا پیامدشان آنچه نیامد پدرانشان را آن پیشینیان

یا نشاختند پیمبر خویش را پس ایشانند او را انکارکنان (ناشناسان)

یا گویند بدو آشفتگی است بلکه پیامدشان به حقّ و بیشتر ایشانند حقّ را ناخوش‌دارندگان

و اگر پیروی کند حقّ هوسهای آنان را هر آینه فاسد شود آسمانها و زمین و هر که در آنها است بلکه آوردیمشان به ذکر خود پس ایشانند از ذکر خود روی‌گردانان

آیا پرسیشان هزینه پس هزینه پروردگار تو بهتر است و او است بهترین روزی‌دهندگان

و همانا تو خوانیشان بسوی راهی راست

و همانا آنان که ایمان نمی‌آرند به آخرت از راهند کناره‌گیران (کجروان)

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُؤُا۟ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا
يَتَضَرَّعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ
مُبْلِسُونَ

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا
تَشْكُرُونَ

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ

قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَعَآبَاؤُنَا هَٰذَا مِنْ قَبْلُ إِنِّ هَٰذَا إِلَّا
أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ
إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ

و اگر رحم کنیم ایشان را و بگشائیم آنچه بدیشان است از
رنج همانا خیرگی کنند در سرکشی خود فروروندگان

و همانا گرفتیمشان به عذاب پس فروتن نشدند برای
پروردگار خویش و نه زاری کنند

تا گاهی که برگشودیم بر ایشان دری را دارای عذابی سخت
ناگهان ایشانند در آن سراسیمه یا نومیدان

و او است آنکه پدید آورد برای شما گوش و دیده‌گان و دلها
را به کمی سپاسگزاریید

و او است آنکه آفرید شما را از زمین و بسوی او گردآورده
شوید

و او است آنکه زنده کند و بمیراند و برای او است گردش
شبانه روز آیا بخرد نمی‌یابید

بلکه گفتند همانند آنچه گفتند پیشینیان

گفتند آیا گاهی که مردیم و شدیم خاکی و استخوانهای آیا
مائیم برانگیختگان

همانا وعده داده شدیم ما و پدران ما این را از پیش نیست
این جز افسانه‌های پیشینیان

بگو از آن کیست زمین و آنکه در آن است اگر هستید
دانایان

زود است گویند برای خدا بگو پس چرا یادآور نمی‌شوید

بگو کیست پروردگار آسمانهای هفت‌گانه و پروردگار عرش
بزرگ

بزودی گویند از آن خدا بگو پس چرا پرهیزکاری نکنید

بگو کیست که به دست او است پادشاهیهای همه چیز و او
پناه دهد و بر او پناه داده نشود اگر می‌دانید

زود است گویند برای خدا بگو پس به کجا افسون می‌شوید

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

مَا أَتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ

عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ

أَدْفَعِ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

بلکه آوردیمشان به حقّ و همانا ایشانند دروغگویان

برنگرفت خدا فرزندی و نبود با وی خدائی چه در آن هنگام می‌برد هر خدائی آنچه را بیافریده است و برتری می‌جست برخی از ایشان بر برخی منزّه است خدا از آنچه می‌ستایند

دانای نهان و هویدا پس برتر است از آنچه شرک ورزند

بگو پروردگارا اگر بنمایانیم آنچه را وعده داده شوند

پروردگارا پس نگردان مرا در گروه ستمگران

و همانا ماثیم بر آنکه بنمایانیمت آنچه را وعده بدیشان دهیم توانایان

دور کن بدانچه آن بهتر است بدی را ما داناتریم بدانچه می‌ستایند

و بگو پروردگارا پناه برم به تو از ریوهای شیاطین

و پناه برم به تو پروردگارا از آنکه حاضر آیندم

تا گاهی که بیاید یکیشان را مرگ گوید پروردگارا بازگردانید مرا

شاید کرداری شایسته کنم در آنچه بازگذاردم نه چنین است همانا آن است سخنی که او است گوینده آن و از پشت سر آنان است برزخی (دیواری) تا روزی که برانگیخته شوند

تا گاهی که دمیده شود در صور نباشد تباری میانشان در آن روز و نه از همدیگر پرسند

پس آنکو سنگین شود سنجهایش آنانند رستگاران

و آنکه سبک شود سنجشهایش پس آنانند که زیان کردند خویش را در دوزخند جاودانان

بریان سازد رویهای ایشان را آتش و ایشانند در آن چهره‌سوختگان

أَلَمْ تَكُنْ عَآيَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

۱۰۶

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ

۱۰۷

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ

۱۰۸

قَالَ أَحْسِنُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ

۱۰۹

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا
وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِمِينَ

۱۱۰

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ
تَضْحَكُونَ

۱۱۱

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ

۱۱۲

قَلَّ كَمَ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

۱۱۳

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِّ الْعَادِّينَ

۱۱۴

قَلَّ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ لَّوْ أَنْكُم كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۱۵

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تَرْجَعُونَ

۱۱۶

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْكَرِيمِ

۱۱۷

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا
حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

۱۱۸

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِمِينَ

آیا نبود آیتهایم خوانده می‌شد بر شما پس بودید بدانها
تکذیب‌کنندگان

گفتند پروردگارا چیره گشت بر ما تیره روزی ما و شدیم
گروهی گمراهان

پروردگارا برون آر ما را از آن سپس اگر بازگشتیم همانا
مائیم ستمکاران

گفت گم شوید (نهیبی که به سگ می‌زنند) در آن و با من
سخن نگوئید

همانا بودند گروهی از بندگانم می‌گفتند پروردگارا ایمان
آوردیم پس بیمارز ما را و رحم کن بر ما و توئی بهترین
رحم‌کنندگان

پس برگرفتیدشان مسخره تا فراموشتان کردند یاد مرا و
بودید بدیشان خنده‌زنان

همانا پاداششان دادم امروز بدانچه شکیبا شدند که
ایشانند رستگاران

گفت چند ماندید در زمین به شمار سالیان

گفتند ماندیم روزی یا پاره روزی پس بپرس از شمارندگان

گفت نماندید مگر اندکی اگر بودید می دانستید

پس آیا پنداشتید که شما را آفریدیم بی‌هده و آنکه شما
بسوی ما باز نمی‌گردید

پس برتر است خدا پادشاه حقّ نیست خدائی جز او
پروردگار عرش گرامی

و آنکو بخواند با خدا خدائی دیگر را که نیستش حتی بر آن
جز این نیست که حسابش نزد پروردگار او است و همانا
رستگار نشوند کافران

و بگو پروردگارا بیمارز و رحم کن و توئی بهترین
رحم‌کنندگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةً وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدَ عَذَابُهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

وَالْخَمِيسَةُ أَنَّ لَعَنَتُ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

وَيَذَرُوهَا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

وَالْخَمِيسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ

سورתי است (بخشی است) فرستادیمش و بایسته داشتیمش و فرستادیم در آن آیت‌های روشن شاید یاد آورید

زن زناکار و مرد زناکار بزنیید هر کدام را از آنان صد ضربه (تازیانه) و نگیردتان بدانان رحمی در دین خدا اگر ایمان دارید به خدا و روز بازپسین و باید گواه باشند شکنجه آنان را گروهی از مؤمنان

مرد زناکار همسر نگیرد جز زناکاری یا مشرکی را و زن زناکار همسر نشود او را مگر زناکاری یا مشرکی و حرام است آن بر مؤمنان

و آنان که پرتاب کنند بسوی زنان پارسا و سپس نیارند چهار تن گواهان پس بزنیدشان هشتاد تازیانه و نپذیرید برای ایشان گواهیی هیچگاه و آنانند نافرمانان

مگر آنان که بازگشتند از این پس و شایستگی گزیدند که خداوند است آمرزنده مهربان

و آنان که پرتاب کنند بسوی زنان خود (پرتابکردن بمعنی نسبت زنا دادن است) و نباشدشان گواهانی جز خویشتن پس گواهی یکیشان چهار گواهی است سوگند به خدا که آن مرد است از راستگویان

و پنجمین آنکه لعنت خدا باد بر او اگر باشد از دروغگویان

و دور می‌کند از زن شکنجه را که گواهی دهد چهار گواهی سوگند به خدا که آن مرد است از دروغگویان

و پنجمین آنکه خشم خدا بر او باد اگر آن مرد است از راستگویان

و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش و آنکه خدا است توبه‌پذیرنده حکیم

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ أُمَرٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۱۲

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ

۱۳

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشَّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ

۱۴

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۱۵

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالْإِسْنَةِ كُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ

۱۶

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ

۱۷

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

۱۸

وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۱۹

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

۲۰

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ رَّحِيمٌ

همانا آنان که آوردند تهمت را گروهی هستند از شما می‌پنداریدش بد برای شما بلکه آن خوب است برای شما هر مردی از ایشان است آنچه دست آورد است از گناه و آنچه برگرفته است بیشی از آن را از ایشان برای او است عذابی بزرگ

چرا هنگامی که شنیدیدش گمان نبردند مردان و زنان مؤمن به همدیگر خوبی را و نگفتند این است تهمتی آشکار

چرا نیاوردند بر آن چهار تن گواهان پس چون نیاوردند گواهان را آنانند نزد خدا دروغگویان

و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش در دنیا و آخرت هر آینه می‌رسید شما را در آنچه فرو رفتید در آن عذابی بزرگ

هنگامی که فرامی‌گرفتیدش به زبانهای خود و می‌گفتید با دهانهای خویش آنچه نبودتان بدان علمی و می‌پنداشتیدش آسان حالی که آن است نزد خدا بزرگ

و چرا هنگامی که شنیدیدش نگفتید نرسد ما را که سخن رانیم بدین منزهی تو خدایا این است تهمتی بزرگ

اندرز دهد شما را خدا نبادا بازگردید به مانند آن هیچگاه اگر هستید مؤمنان

و آشکار سازد خدا برای شما آیتها را و خدا است دانای حکیم

همانا آنان که دوست دارند که فراوان (یا فاش) شود فحشاء در آنان که ایمان آوردند ایشان را است عذابی دردناک در دنیا و آخرت و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید

و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش و آنکه خدا است رحمت‌آورنده مهربان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَّى مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

وَلَا يَأْتِلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَن يُؤْتُوا أُولِي
الْقُرْبَى وَالْمَسَكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْفُوا
وَلِيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
الْمُبِينُ

الْحَبِيشَتِ لِلْحَبِيشِ وَالْحَبِيشُونَ لِلْحَبِيشَتِ وَالطَّيِّبَتِ
لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا
يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى
تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ

ای آنان که ایمان آوردید پیروی نکنید گامهای شیطان را و
هرکه پیروی کند گامهای شیطان را همانا او امر کند به
فحشاء و ناپسند و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمتش پاک
نمی‌شد از شما کسی هیچگاه و لیکن خدا پاک سازد هر که را
که خواهد و خدا است شنوای دانا

و کوتاهی نکنند توانگران از شما و دارندگان گشایش که
بدهند خویشاوندان و بینوایان و هجرت‌کنندگان را در راه
خدا و باید عفو کنند و درگذرند آیا نمی‌خواهید (دوست
ندارید) که بیمارزد خدا برای شما و خدا است آمرزنده
مهربان

همانا آنان که پرتاب کنند بسوی زنان پارسای بی‌خبر و مؤمن
(آنان را به زنا متهم دارند) لعنت شوند در دنیا و آخرت و
ایشان را است شکنجه‌ای بزرگ

روزی که گواهی دهد بر ایشان زبانهایشان و دستهایشان و
پاهایشان بدانچه بودند می‌کردند

در آن روز پردازدشان خدا دین ایشان را حقّ و بدانند که
خداوند است حقّ آشکار

زنان پلید برای مردان پلیدند و مردان پلید برای زنان
پلیدند و زنان پارسا (پاک) برای مردان پاکند و مردان پاک
برای زنان پاکند آنان بیزارند از آنچه گویند ایشان را است
آمرزشی و روزیگی گرامی

ای آنان که ایمان آوردید درون نشوید خانه‌هایی را جز
خانه‌های خویش تا آشنا شوید و سلام کنید بر اهلیش این
بہتر است برای شما شاید یاد آورید

فَإِنْ لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ
وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ
ءَابَائِهِنَّ أَوْ ءَبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ
أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا
يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَىٰ
اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

و اگر نیافتید در آنها کسی را پس درنیاید در آنها تا اذن
داده شوید و اگر گفته شد به شما بازگردید پس بازگردید
آن پاکتر است برای شما و خدا بدآنچه کنید دانا است

نیست بر شما باکی که درآید به خانه‌های غیر مسکونی
(تهی از کسان) که در آنها است کالا یا بهره‌ای برای شما و
خدا می‌داند آنچه را آشکار کنید و آنچه را نهان دارید

بگو به مؤمنان بپوشند دیدگان خود را و نگاه دارند فرجهای
خود را آن پاکتر است برای ایشان همانا خدا آگاه است
بدآنچه می‌سازند

و بگو به زنان مؤمنه فروپوشند دیدگان خود را و نگه دارند
فرجهای خود را و آشکار نسازند زیور خود را مگر آنچه
نماین است (یا برآمده است از آن) و باید بیفکند
مقنعه‌های خود را بر گریبانهای خود و پدیدار نکنند زیور
خویش را مگر برای شوهران خود یا پدران خود یا پدران
شوهران خود یا فرزندان خود یا فرزندان شوهران خود یا
برادران خود یا برادرزادگان خود یا خواهرزادگان خود یا
زنان خود یا آنچه مالک است دستهای ایشان یا پیروانی که
ندارندگان کامند (یا نیازند) از مردان یا کودکانی که چیره
نشده‌اند بر عورت‌های زنان و نکوبند زنان پایهای خود را تا
دانسته شود آنچه نهان دارند از زیور خویش و بازگردید
بسوی خدا همگی ای مؤمنان شاید رستگار شوید

وَأَنْكِحُوا الْأَيِّمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَأَمَّا بَكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ

وَلَيْسْتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۖ وَءَاتُوهُمْ مِّنْ
مَّالِ اللَّهِ الَّذِي ءَاتَاكُمْ ۖ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى
الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَنْ
يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ ءَايَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِ ۖ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا
مِصْبَاحٌ ۚ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۚ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا
غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۖ نُورٌ عَلَى
نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا أَسْمُهُ ۖ يُسَبِّحُ لَهُ
فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

و همسر گیرید زنان بی‌شوهر را از شما و شایستگان از
بندگان و کنیزگان خویش را اگر باشند بینوایان بی‌نیازشان
سازد خدا از فضل خود و خدا است گشایشمند دانا

و باید خویش‌ن‌داری کنند (عفت ورزند) آنان که نمی‌یابند
آمیزشی یا همسری تا بی‌نیازشان گرداند خدا از فضل
خویش و آنان که خواستار مکاتبه هستند از آنچه دستهای
شما مالک است پس مکاتبه کنید با ایشان اگر دانستید در
ایشان خوبی را و دهیدشان از مال خدا که به شما داده
است و وادار نکنید به ناخواه کنیزان خویش را به روسپی
اگر خواهند خویش‌ن نگه‌داشتن را تا جوئید بهره زندگانی
دنیا را و آنکو وادارشان کند همانا خداوند است پس از
واداشتن آنان آمرزنده مهربان

و همانا فرستادیم بسوی شما آیت‌هایی روشن و نمونه‌ای از
آنان که گذاشتند پیش از شما و اندرزی برای پرهیزکاران

خدا است نور آسمانها و زمین مثل نور او مانند قندیلی
است که در آن است چراغی که آن چراغ است در بلوری آن
بلور مانند ستاره است درخشان که افروخته شود از درخت
خجسته زیتونی نه خاوری و نه باختری نزدیک است روغنش
بتابد هر چند نرسدش آتش فروغی است بر فروغی رهبری
کند خدا به نور خویش هر که را خواهد و بزند خدا مثلها را
برای مردم و خدا است به همه چیز دانا

در خانه‌هایی که رخصت داد خدا که افراشته شود و برده
شود در آنها نامش تسبیح گویدش در آنها بامدادان و
شامگاه

رَجَالٌ لَا تُلِهِمُ تِجْرَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنِ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ
الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ
وَالْأَبْصَارُ

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ
وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ
مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ
فَوَقَّعَتْهُ حِسَابُهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

أَوْ كُظِّلِمَتْ فِي بَحْرِ لَيْجٍ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن
فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَتْ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكْدِرْ لَهَا وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن
نُّورٍ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْطَّيْرِ
صَفَّتٍ كُلُّ قَدِّ عِلِمَ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَفْعَلُونَ

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ
رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ
مِن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ
عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ

مردانی که سرگرمشان نسازد بازرگانی و نه سوداگری از یاد
خدا و بی‌یادداشتن نماز و دادن زکات ترسند روزی را که
می‌گردد در آن دلها و دیده‌ها

تا پاداششان دهد خدا بهتر آنچه کردند و بیفزایندشان از
فضل خویش و خدا روزی دهد هر که را خواهد بی‌شمار

و آنان که کفر ورزیدند کردارشان مانند سرابی است در
خشکزاری که پنداردش تشنه‌لب آبی تا گاهی که بیایدش
نیابدش چیزی و بیابد خدا را نزد آن پس بدو دهد حسابش
را و خدا است شتابنده در حساب

یا مانند تاریکی‌هایی در دریائی ژرف بی‌پوشاندش موجی
(فراگیردش) از فراز آن است موجی که از فراز آن است
ابری تاریکی‌هایی است پاره‌ای از آنها بر فراز پاره‌ای گاهی که
برون آرد دستش را نیارد که بیندش و آنکو ننهاده است
خدا برایش نوری پس نباشدش نوری

آیا ندیدی که خدا تسبیح گویدش آنکه در آسمانها و زمین
است و مرغان بال‌گشادگان هر کدام دانست نماز و
تسبیحش را و خدا دانا است بدانچه کنند

و برای خدا است پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا
است بازگشت

آیا نبینی که خدا براند ابری پس گردآورد میانش تا
بگرداندش توده انباشته که بینی باران را برون آید از
شکافهای آن و بفرستد از آسمان از کوه‌هایی که در آنها
است از تگرگ پس برساندش به هر که خواهد و
بازگرداندش از هر که خواهد نزدیک است تابش برق آن
ببرد دیدگان را

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَرِ

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِۦ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

لَقَدْ أَنْزَلْنَا ءَايَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ

وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ

أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُۥ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُل لَّا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

می‌گرداند خدا شب و روز را همانا در این عبرتی برای خداوندان دیده‌ها است

و خدا آفرید هر جنبنده را از آب پس از ایشان است آنکه می‌رود بر شکم خود و از ایشان است آنکه می‌رود بر دو پا و از ایشان است آنکه می‌رود بر چهار بیافرد خدا هر چه خواهد همانا خدا است بر همه چیز توانا

همانا فرستادیم آیت‌هایی روشن و خدا هدایت کند هر که را خواهد بسوی راهی راست

و گویند ایمان آوردیم به خدا و به رسول و فرمان بردیم پس پشت کنند گروهی از ایشان پس از آن و نیستند مؤمنان

و گاهی که خوانده شوند بسوی خدا و پیمبرش تا حکم راند میانشان ناگاه گروهی از ایشانند روی‌گردانان

و اگر باشد برای ایشان حق آیند بسوی او سرسپردگان

آیا در دلهای ایشان بیماری است یا شک دارند یا ترسند که ستم کند خدا بر ایشان و پیمبرش بلکه خود آنانند ستمکاران

جز این نیست که گفتار مؤمنان گاهی که خوانده شوند بسوی خدا و پیمبرش تا حکم راند میان ایشان آن است که گویند شنیدیم و فرمانبردیم و ایشانند رستگاران

و آنکو فرمان برد خدا و پیمبرش را و بترسد خدا را و بپرهیزدش پس آنانند کامیابان

و سوگند یاد کردند به خدا سخت‌ترین سوگندان خود که اگر بفرمائیشان هر آینه برون روند بگو سوگند یاد نکنید فرمانبرداری است شناخته همانا خدا آگاه است بدانچه می‌کنید

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۖ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۖ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

۵۵

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أُسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

۵۶

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۵۷

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا أُولَٰئِكَ إِلَّا النَّارُ ۖ وَلَٰبِئْسَ الْمَصِيرُ

۵۸
۳۰۸۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيرَةِ وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدُهَا ۚ طَوَّفُونَ عَلَىٰكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

بگو فرمان برید خدا را و فرمان برید پیمبر را پس اگر پشت کردند جز این نیست که بر او است آنچه بار شد و بر شما است آنچه بار شدید و اگر فرمانبریدش رهبری شوید و نیست بر پیمبر جز رساندن آشکار

و عده داد خدا آنان را که ایمان آوردند از شما و کردار شایسته کردند که جای‌نشین گردانندشان در زمین چنانکه جای‌نشین گردانید آنان را که پیش از ایشان بودند و هر آینه فرمانروا گرداند برای ایشان دینشان را که پسندید برای ایشان و همانا بدیشان دهد پس از ترسشان آسایشی بپرستند و شرک نوزند به من چیزی و آنکه کفر ورزد پس از این همانا آنانند نافرمانان

و بپای دارید نماز را و بدهید زکات را و فرمان برید پیمبر را شاید رحم شوید

نپندار آنان را که کفر ورزیدند به عجزآرندگان در زمین و جایگاه ایشان است آتش و چه زشت بازگشتگاهی است

ای آنان که ایمان آوردید باید دستور خواهند از شما آنان که مالک است دستهای شما و آنان که نرسیدند مردی را از شما سه بار پیش از نماز بامداد و گاهی که بگذارید جامه‌های خود را به نیمروز و پس از نماز شام سه عورت است برای شما نیست بر شما و نه بر ایشان پروائی پس از آنها گردش‌کنندگان باشند بر شما برخی بر برخی بدینسان بیان کند خدا برای شما آیتها را و خدا است دانای حکیم

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَعِزُّوْا كَمَا
اسْتَعِزَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و هنگامی که رسند کودکان از شما مردی را پس باید
دستوری خواهند چنانکه دستوری خواستند آنان که پیش از
ایشان بودند بدینسان بیان کند خدای برای شما آیتهای
خویش را و خدا است دانای حکیم

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ
عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ۖ
وَأَنْ يَسْتَغْفِنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و بازنشستگان از زنانی که امید آمیزش ندارند پس نیست
بر ایشان پروائی که بگذارند جامههای خود را
ناآشکارکنندگان زیوری و عفت جویند بهتر است برای
ایشان و خدا است شنوای دانا

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى
الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا
فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكَاةٌ طَيِّبَةٌ
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

نیست بر کور پروائی و نه بر لنگ پروائی و نه بر بیمار
پروائی و نه بر شما که بخورید از خانههای خود یا خانههای
پدران خود یا خانههای مادران خود یا خانههای برادران خود
یا خانههای خواهران خود یا خانههای عمویان خود یا خانههای
عمههای خود یا خانههای خالوهای خود یا خانههای خالههای
خود یا آنچه دارید کلیدهای آن را یا دوستان نیست بر شما
پروائی که بخورید همگی یا جدا جدا پس هنگامی که درآئید
به خانههایی سلام کنید بر خویشان درودی از نزد خدا
فرخنده پاکیزه بدینسان روشن کند خدا برای شما آیتها را
شاید بخرد آئید

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَإِذَا كَانُوا
مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا
أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأُذِنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرُ
لَهُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۲۴
نور
۶۲
/۶۴
۳۰۹

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۚ
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ
يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ ۚ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ

۶۳

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ ۖ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

۶۴

۸ صفحه

۷۷ آیه

مکی

الْفُرْقَان: فرقان

۲۵. فرقان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ ۚ لِيَكُونَ لِلْعٰلَمِیْنَ
نَذِيرًا

۱
حزب
۱۴۴
۳۱۰

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِیْکٌ فِی الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ
تَقْدِيرًا

۲

جز این نیست که مؤمنان آنانند که ایمان آوردند به خدا و
پیامبرش و هر گاه با او باشند در کاری همگانی نروند تا
دستوری از او خواهند همانا آنان که دستوری خواهند از تو
آنانند که ایمان آرند به خدا و پیامبرش پس هر گاه دستوری
خواستند از تو برای پاره کارشان پس دستوری ده به هر که
خواهی از ایشان و آمرزش خواه برای ایشان از خدا که خدا
است آمرزنده مهربان

نگردانید خواندن پیامبر را میان شما مانند خواندن برخی از
شما برخی را همانا داند خدا آنان را که می‌خزند از شما به
پناهگاهی پس باید بترسند آنان که سرپیچند از فرمانش
که برسدشان آزمایشی یا برسدشان شکنجه‌ای دردناک

همانا خدا را است آنچه در آسمانها و زمین است به درست
می‌داند آنچه را شما بر آنید و روزی که بازگردانیده شوند
به سویش پس آگهی‌شان دهد بد آنچه کردند و خدا است به
همه چیز دانا

خجسته باد آنکه فرستاد فرقان (جداکننده) را بر بنده
خویش تا باشد برای جهانیان ترساننده

آنکه وی را است پادشاهی آسمانها و زمین و برنگرفته است
فرزندى و نبودش شریکی در پادشاهی و آفرید هر چیزی را
و اندازه دادش اندازه دادنی

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَوةً وَلَا نَشُورًا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ
عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخِرُونَ ۖ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا

وَقَالُوا أَأَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ أَكُتِّبَتْهَا فَهِيَ تُمَلَّى عَلَيْهِ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ
غَفُورًا رَحِيمًا

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي
الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ وَنَذِيرًا

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
الظَّالِمُونَ إِنَّا تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَلَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَّكَ قُصُورًا

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

و برگرفتند جز وی خدایانی که نیافرند چیزی را و خود
آفریده شوند و ندارند برای خویشتن زیان و نه سودی را و
ندارند مرگ و نه زندگی و نه برانگیختنی را

و گفتند آنان که کفر ورزیدند نیست این مگر دروغی که
بست آن را و یاریش کردند بر آن گروهی دگران همانا
آوردند ستم و ناروایی را

و گفتند افسانه‌های پیشینیان است بنوشته است آنها را
پس خوانده می‌شوند بر او بامداد و شب‌هنگام

بگو فرستاد آن را آنکه می‌داند نهان را در آسمانها و زمین
همانا او است آمرزنده مهربان

و گفتند چه شود این پیمبر را که می‌خورد خوراک را و
می‌رود در بازارها چرا فرود آورده نشود بر او فرشته تا
باشد با وی ترساننده

یا افکنده شود به سوبش گنجی یا باشد برای او باغی که
بخورد از آن و گفتند ستمگران پیروی نمی‌کنید جز مردی
جادو شده را

بنگر چگونه زدند برای تو مثلها را پس گمراه شدند پس
تتوانند راهی را

خجسته باد آنکه اگر خواهد بنهد برایت بهتر از این باغهای
که روان است زیر آنها جویها و بنهد برایت کاخهای را

بلکه تکذیب کردند به ساعت و آماده کردیم برای آنکه
تکذیب کند به ساعت آتش سوزان را

إِذَا رَأَتْهُمْ مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيرًا

گاهی که بنگردشان از جایگاهی دور بشنوند برایش خشمی و خروشی را

وَإِذَا أَلْفَوْا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا

و گاهی که افکنده شوند از آن به جایگاهی تنگ به هم فشردگان بخواهند در آنجا مرگ را

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا

نخوانید امروز یک مرگ را و بخوانید مرگی فراوان را

قُلْ أَذَلِكْ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا

بگو آیا این بهتر است یا بهشت جاودانی که نوید داده شدند پرهیزکاران بوده است ایشان را پاداشی و بازگشتگاهی

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا

برای ایشان است آنچه خواهند جاودانان بوده است آن بر پروردگار تو وعده پرسیده

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ

و روزی که گردآردشان با آنچه پرستند جز خدا پس گوید آیا شما گمراه کردید بندگانم را اینان یا خود گم کردند راه را

قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَعَابَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا

گویند منزهی تو نسزد ما را که گیریم جز تو دوستانی و لیکن کامیابییشان دادی و پدران ایشان را تا فراموش کردند کتاب را و شدند گروهی تباه

فَقَدْ كَذَّبَكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِم مِّنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا

پس به درست شما را تکذیب کردند بدانچه گویند پس نتوانید گردانیدنی و نه یاری کردن را و آنکه ستم کند از شما چشایمیش شکنجه ای بزرگ

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۖ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا

و نفرستادیم پیش از تو از پیمبران جز آنکه آنان می خوردند خوراک را و راه می رفتند در بازارها و گردانیدیم برخی از شما را برای برخی آزمایش آیا شکیباید و بوده است پروردگار تو بینا

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُۖةُ
أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۖ لَقَدْ اُسْتُكْبِرُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًا كَبِيْرًا

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَكِۖةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَیْذٍ لِلْمُجْرِمِيْنَ وَيَقُولُوْنَ
حِجْرًا مَّحْجُوْرًا

وَقَدِمْنَا اِلٰى مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبَاءً مَّنْثُوْرًا

اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ يَوْمَیْذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَّ اَحْسَنُ مَقِيْلًا

وَيَوْمَ تَشْقٰى السَّمَا ؕ بِالْغَمِّ وُنَزِلَ الْمَلَكِۖةُ تَنْزِيْلًا

اَلْمَلِكُ يَوْمَیْذٍ اَلْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلٰى الْكٰفِرِيْنَ
عَسِيْرًا

وَيَوْمَ يَعْضُ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ يَقُوْلُ يَلِيْتَنِيْ اَنْتَ هٰذَا مَعَ
الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا

يَوِيْلَتٰی لَیْتَنِيْ لَمْ اَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيْلًا

لَقَدْ اَصْلٰنِيْ عَنِ الدِّکْرِ بَعْدَ اِذْ جَا ؕنِيْ وَكَانَ الشَّیْطٰنُ
لِلْاِنْسٰنِ خَدُوْلًا

وَقَالَ الرَّسُوْلُ یٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِیْ اُتَّخَذُوْا هٰذَا الْقُرْءٰنَ
مَهْجُوْرًا

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِکُلِّ نَبِیٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِیْنَ وَکَفٰی بِرَبِّکَ
هَادِیًا وَنَصِيْرًا

وَقَالَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَیْهِ الْقُرْءٰنُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً
كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُوَادَکَ ۚ وَرَتَّلْنٰهٗ تَرْتِيْلًا

و گفتند آنان که امید ندارند ملاقات ما را چرا فرود نشود بر
ما فرشتگان یا بینیم پروردگار خویش را همانا برتری
جستند در دلهایشان و سرکشی کردند سرکشی بزرگ

روزی که بینند فرشتگان را نباد مژده در آن روز برای
گنهکاران و گویند دور باشی دور

و آمدیم بسوی آنچه کردند از کردار پس گردانیدیمش
گردی پراکنده

یاران بهشت در آن روز بهترند در آرامش و نکوترند در
آسودنگاه

و روزی که بشکافد آسمان به ابر و فرستاده شوند
فرشتگان فرستادنی

پادشاهی در آن روز حقّ از آن خدای مهربان است و بوده
است روزی بر کافران سخت

و روزی که می‌گزد ستمگر دستهای خود را گوید کاش گرفته
بودم با پیمبر راهی

ای وای بر من کاش نمی‌گرفتم فلان را دوستی

همانا گمراهم کرد از یادآوری (یا کتاب) پس از آنکه بیامدم
و بوده است شیطان انسان را خوارسازنده

و گفت پیمبر پروردگارا همانا قومم برگرفتند این قرآن را
ترک‌شده

و بدینسان قرار دادیم برای هر پیمبری دشمنی از گنهکاران
و بس است پروردگار تو راهنما و یآوری

و گفتند آنان که کفر ورزیدند چرا فرود آورده نشد بر او
قرآن به یک بار بدینسان تا استوار سازیم بدان دلت را و
به تدریج فرستادیمش تدریجی

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا

۳۴

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا

۳۵

۳۱۳ر

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا

۳۶

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا

۳۷

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ ءَايَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

۳۸

وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا

۳۹

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَلُ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا

۴۰

وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوًى ۖ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا بَلِّ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا

۴۱

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

۴۲

إِن كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا

۴۳

أَرَعَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ ۚ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا

و نیارندت مثلی جز آنکه بیاریمت به حقّ و نکوتر تفسیری

آنان که گرد آورده شوند (برانگیخته شوند) بر رویهای خود بسوی دوزخ آنان بدترند در جایگاه و گمراه‌ترند در راه

و همانا دادیم به موسی کتاب را و گردانیدیم با او برادرش هارون را وزیری

پس گفتیم بروید بسوی قومی که دروغ پنداشتند آیتهای ما را پس سرنگون ساختمشان سرنگونیی

و قوم نوح هنگامی که تکذیب کردند فرستادگان را غرقشان کردیم و گردانیدیمشان برای مردم آیتی و آماده کردیم برای ستمگران عذابی دردناک را

و عاد و ثمود و یاران رَسّ و قرنهایی را میان آن بسیار

و هر کدام زدیم برایش مثلها را و هر کدام را نابود کردیم نابودی

و همانا آمدند بر شهری که باریده شد بارانی بد آیا نبودند که بینندش بلکه بودند امید نداشتند برانگیختنی را

و هر گاه بیندند نگیرندت جز مسخره آیا این است آنکه برانگیختش خدا پیمبری

نزدیک بود که گمراه کند ما را از خدایان ما اگر نه شکیا می‌شدیم بر آنها و زود است بدانند گاهی که بینند عذاب را کیست گمتر در راه

آیا دیدی آن را که بگرفت خدای خویش را هوس خویش پس آیا تو هستی بر او وکیل

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالَّذِينَ نَعِمَ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَمًا وَنَاسِيًّا كَثِيرًا

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا

یا پنداری که بیشترشان می‌شنوند یا بخرد می‌یابند نیستند جز مانند چهارپایان بلکه ایشانند گمتر در راه

آیا ننگریستی بسوی پروردگار خویش چگونه پهن کرد سایه را و اگر می‌خواست هر آینه می‌گردانیدش مانده در یکجا سپس گردانیدیم خورشید را بر آن راهنما

پس بگرفتیمش بسوی ما گرفتنی آسان

و او است آنکه گردانید برای شما شب را پوششی و خواب را آرامشی و گردانید روز را برانگیختنی

و او است آنکه فرستاد باده‌ها را مژده پیش روی رحمتش و فرستادیم از آسمان آبی پاک‌کننده

تا زنده سازیم بدان شهری مرده را و بنوشانیمش از آنچه آفریدیم به دام‌ها و مردمی بسیار

و همانا گردانیدیمش میانشان تا یادآور شوند پس نخواستند بیشتر مردم جز ناسپاسی را

و اگر می‌خواستیم هر آینه برمی‌انگیختیم در هر شهری ترساننده‌ای

پس فرمانبرداری مکن کافران را و جهاد کن با ایشان بدان جهادی بزرگ

و او است آنکه به هم آمیخت یا روان ساخت دو دریا را این گوارای پاکیزه و آن نمکی شور و بنهاد میان آن جداکننده‌ای و دیواری افراشته

و او است آنکه آفرید از آب بشری پس گردانیدش تباری و پیوندی و بوده است پروردگار تو توانا

و می‌پرستند جز خدا آنچه را نه سودشان دهد و نه زیانشان رساند و بوده است کافر بر پروردگار خویش پشتیبان

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

و نفرستادیمت مگر نویددهنده و ترساننده

۵۷

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

بگو نپرسم شما را بر آن مزدی مگر آنکه خواهد که گیرد
بسوی پروردگار خویش راهی

۵۸

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ
بِذُنُوبٍ عِبَادِهِ خَبِيرًا

و توکل کن بر زنده‌ای که نمیرد و تسبیح کن به
سپاسگزاریش و بس است او به گناهان بندگان خویش آگاه

۵۹

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ خَبِيرًا

آنکه آفرید آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است در شش
روز سپس استوار شد بر عرش خداوند مهربان پس بپرس
بدو آگهی را

۶۰
سجده
مستحب

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ
لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝

و هر گاه گفته شود بدینان سجده کنید برای خدای مهربان
گویند چیست خدای مهربان آیا سجده کنیم برای آنچه تو ما
را فرمائی و بیفزایدشان رمیدن

۶۱
۳۱۵۲

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا
وَقَمَرًا مُنِيرًا

خجسته باد آنکه نهاد در آسمان برجهایی و نهاد در آن چراغی
و ماهی تابان را

۶۲

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ
أَوْ أَرَادَ شُكُورًا

و او است آنکه گردانید شب و روز را جایگزین همدیگر
برای آنکو بخواهد یادآور شود یا بخواهد سپاسگزاری را

۶۳

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا
خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

و بندگان خدای مهربان آنانند که می‌روند بر زمین هموار و
هر گاه سخن گویند با ایشان نادانان گویند سلامی

۶۴

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا

و آنان که شب را به روز آرند برای پروردگار خویش
سجده‌کنندگان و بپایستادگان

۶۵

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ
عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

و آنان که گویند پروردگارا بگردان از ما عذاب دوزخ را که
عذاب آن است گیرنده

۶۶

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

همانا آن زشت است در آرامش و جایگاه

۶۷

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ
قَوَامًا

و آنان که گاهی که انفاق کنند نه فزون روند و نه سخت
گیرند و باشند میان این اندازه‌ای

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا

۶۹

يُضَعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِۦ مُهَانًا

۷۰

إِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

۷۱

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

۷۲

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

۷۳

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا

۷۴

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا

۷۵

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا

۷۶

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

۷۷

قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۖ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

و آنان که نخوانند با خدا خدائی دیگر و نکشند تنی را که حرام کرد خدا مگر به حقّ و زنا نکنند و آنکه بکندش بیابد کیفری را

افزوده شود برایش عذاب روز قیامت و جاودان ماند در آن سرافکنده

مگر آنکو بازگردد و ایمان آرد و کردار شایسته کند پس آنان تبدیل کند خدا بدیهایشان را به خوبیها و بوده است خدا آمرزنده مهربان

و آنکه توبه کند و کردار نیک کند همانا بازگردد بسوی خدا بازگشتی

و آنان که گواه نشوند ناروا را و گاهی که بگذرند به یاهو بگذرند بزرگواران

و آنان که هر گاه یادآوری شوند به آیتهای پروردگار خویش نیفتند بر آنها کران و کوران

و آنان که گویند پروردگارا ببخش ما را از همسران ما و فرزندان ما روشنی چشم و بگردان ما را برای پرهیزکاران پیشوائی

آنان پاداش داده شوند جایگاه بلند را بدانچه شکبیا شدند و پیشکش شوند در آن بدرود و سلامی

جاودانان در آن نکو آرامگاه و جایگاهی است

بگو چه ارج نهد (پاک دارد) به شما پروردگار من اگر نبود دعای شما همانا تکذیب گردید پس زود است بشود لازم (گیرنده)

طسم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسم

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

این است آیت‌های کتاب روشن

لَعَلَّكَ بَخِيعٌ نَفْسِكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

شاید ببازی تو جان خویش را چرا نیستند مؤمنان

إِنْ نَشَأْ نُنْزِلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ ءَايَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا

اگر بخواهیم بفرستیم بر ایشان آیتی از آسمان پس بگردد گردن‌هاشان پیش آن فروتنان

خَاضِعِينَ

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ

و نیایشان یادآوری از خدای مهربان نوینی مگر آنکه باشند از آن روگردانان

مُعْرِضِينَ

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

همانا تکذیب کردند پس زود هست بیایدشان داستانهای آنچه بودند بدان استهزاکنان

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

آیا ننگرند بسوی زمین چه فراوان رویانیدیم در آن از هر جفتی گرامی

كَرِيمٍ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةًٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

در این است هر آینه آیتی و نیستند بیشترشان ایمان‌آرندگان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و همانا پروردگار تو است عزتمند مهربان

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ أُنْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

هنگامی که خواند پروردگار تو موسی را که برو به نزد گروه ستمگران

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۖ أَلَا يَتَّقُونَ

قوم فرعون چرا پرهیزکاری نکنند

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

گفت پروردگارا ترسم تکذیبم کنند

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ

و تنگ شود سینه‌ام و روان نگردد زبانم پس بفرست بسوی هارون

وَلَهُمْ عَلَىٰ ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

و ایشان را است بر من گناهی و ترسم مرا بکشند

قَالَ كَلَّا ۖ فَاذْهَبَا بِأَيَّتِنَا ۖ إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ

گفت نه چنین است بروید شما هر دو به آیت‌های ما که مائیم با شما شنوندگان

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس درآئید بر فرعون و بگوئید مائیم فرستاده پروردگار جهانیان

أَنْ أُرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ

که بفرست با ما بنی‌اسرائیل را

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ

گفت آیا نپروریدمت نزد ما به نوزادی و ماندی نزد ما از عمر خویش سالیانی

وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ

و کردی کارت را آن را که کردی و بودی از ناسپاسان

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

گفت کردمَش آن هنگام و بودم من از گمراهان

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

۲۱

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ

۲۲

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

۲۳

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

۲۴

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ ۚ أَلَا تَسْتَمِعُونَ

۲۵

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

۲۶

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ

۲۷

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

۲۸

قَالَ لَئِنْ اتَّخَذَتِ الْإِلَٰهَ غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ

۲۹

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ

۳۵

قَالَ فَأْتِ بِهِ ۖ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

۳۱

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ

۳۲

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

۳۳

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ ۚ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

۳۴
۳۱۸۲

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

۳۵

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

۳۶

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ

۳۷

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

۳۸

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُّجْتَمِعُونَ

۳۹

پس گریختم از شما گاهی که ترسیدمتان پس بخشید مرا
پروردگار من فرمانی و گردانیدم از پیمبران

و این نعمتی است که ممتش را بر من نهی که بنده گرفتی
بنیاسرائیل را

گفت فرعون و چیست پروردگار جهانیان

گفت پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است اگر
هستید یقین‌دارندگان

گفت بدانان که در پیرامونش بودند آیا نمی‌شنوید

گفت پروردگار شما و پروردگار پدران شما پیشینیان

گفت همانا پیمبر شما که فرستاده شده است بسوی شما هر
آینه او است دیوانه

گفت پروردگار خاور و باختر و آنچه میان آنها است اگر
هستید خردمندان

گفت اگر بگرفتی خدائی جز من هر آینه بگردانمت از
زندانیان

گفت و اگر چه بیارمت چیزی آشکار

گفت پس بیارش اگر هستی از راستگویان

پس افکند چوبدست خود را ناگهان آن است اژدری نمایان

و برآورد دست خود را ناگهان آن است پرتوی برای
بینندگان

گفت بدان گروه که در گردش بودند همانا این است
جادوگری دانشمند

خواهد برون کند شما را از سرزمین شما به جادوی خویش تا
چه فرمان دهید

گفتند نگهدار او و برادرش را و بفرست در شهرستانها
گردآورندگان

تا بیارندت بهر جادوگری دانشمند

پس گرد آورده شدند جادوگران برای وعده‌گاه روزی
شناخته

و گفته شد به مردم آیا شماید گردآیندگان

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

۴۱

نَحْنُ الْغَالِبِينَ

۴۲

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

۴۳

قَالَ لَهُم مُّوسَى الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ

۴۴

فَالْقُوا حِبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ
الْغَالِبُونَ

۴۵

فَالْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

۴۶

فَالْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ

۴۷

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

۴۸

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

۴۹

قَالَ ءَامَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي
عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

۵۰

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

۵۱

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَن كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ

۵۲
حزب
۱۴۸

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ

۵۳
رو
۳۱۹

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

۵۴

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ

۵۵

وَأَنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ

۵۶

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَٰذِرُونَ

۵۷

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِّن جَنَّتٍ وَعُيُونٍ

۵۸

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

۵۹

كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بِنِي إِسْرَءِيلَ

۶۰

فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ

شاید پیروی کنیم جادوگران را اگر بودند پیروزمندان

پس هنگامی که آمدند جادوگران گفتند به فرعون آیا ما را
است مزدی اگر شدیم پیروزمندان

گفت آری و همانا شمائید در آن هنگام از نزدیکان

گفت بدیشان موسی بیفکنید آنچه را شمائید افکنندگان

پس بیفکندند ریسمانها و چوبهای خود را و گفتند به فر
فرعون مائیم همانا پیروزمندان

پس افکند موسی چوبدست خویش را ناگهان فروبرد آنچه
را به دروغ آوردند

پس بیفتادند جادوگران سجدهکنان

گفتند ایمان آوردیم به پروردگار جهانیان

پروردگار موسی و هارون

گفت ایمان آوردید بدو پیش از آنکه دستورتان دهم همانا
او بزرگ شما است که آموخت به شما جادوگری را پس زود
است بدانید همانا سخت ببرم دستها و پایهای شما را از
برابر و هر آینه به دارتان کشم همگی

گفتند نیست باکی مائیم بسوی پروردگار خویش بازگشتگان

همانا امیدواریم پیامرزد برای ما پروردگار ما گناهان ما را که
بودیم نخستین ایمان‌آرندگان

و وحی کردیم به موسی که شبانه بر بندگانم را همانا
شمائید پیروی شدگان

پس فرستاد فرعون در شهرستانها گردآرندگان

که اینانند همانا گروهی اندک

و همانا ایشانند بر ما خشم‌آرندگان

و هر آینه مائیم همگی بیمناکان

پس برون رانديمشان از باغها و چشمه‌سارها

و گنجها و جایگاهی گرامی

بدینسان و ارث دادیمش به بنی‌اسرائیل

پس از پی ایشان پیامدند به هنگام خورشید تابان

فَلَمَّا تَرَأَّا الْجُمُعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ

۶۲ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

۶۳ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

۶۴ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ

۶۵ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَّعَهُ ۖ أَجْمَعِينَ

۶۶ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ

۶۷ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

۶۸ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

۶۹ وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ نَبَأٌ إِبْرَاهِيمَ

۷۰ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ ۖ مَا تَعْبُدُونَ

۷۱ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُّ لَهَا عَافِيَةً

۷۲ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمُ إِذْ تَدْعُونَ

۷۳ أَوْ يَنْفَعُونَكُمُ أَوْ يَضُرُّونَ

۷۴ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ

۷۵ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

۷۶ أَنْتُمْ وَعَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ

۷۷ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ

۷۸ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ

۷۹ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

۸۰ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

۸۱ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ

۸۲ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

۸۳ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ

تا گاهی که نمودار شدند (دیدار کردند) دو گروه گفتند یاران موسی که مائیم دریافتگان

گفت نچنین است همانا با من است پروردگارم زود است رهبریم کند

پس وحی کردیم به موسی که بزنی چوبدست خود را به دریا پس بشکافت و شد هر دیواری چون کوهی بزرگ

و جای دادیم در آنجا دگران را

و رهانیدیم موسی و آنان را که با او بودند همگی

سپس به دریا فروبردیم دگران را

همانا در این است آیتی و نیستند بیشترشان ایمان آرندگان

و همانا پروردگار تو است هرآینه عزتمند مهربان

و بخوان بر ایشان داستان ابراهیم را

هنگامی که گفت به پدر خویش و قومش چه می‌پرستید

گفتند می‌پرستیم بتانی را پس می‌باشیم پیرامون آنها گردآمدگان

گفت آیا می‌شنوند شما را گاهی که می‌خوانید

یا سودتان بخشند یا آیان رسانند

گفتند بلکه یافتیم پدران خود را چنین می‌کردند

گفت آیا دیدید آنچه را بودید می‌پرستیدید

شما و پدران شما پیشتران

که ایشان مرا دشمنند مگر پروردگار جهانیان

آنکه مرا آفرید پس رهبریم کند

و آنکه بخوراندم و بنوشاندم

و گاهی که بیمار شوم پس او بهبودیم دهد

و آنکه بمیراندم سپس زنده سازدم

و آنکه امیدوارم که بیامزد برای من گناهم را روز دین

پروردگارا ارزانی دار مرا حکمی و برسانم به شایستگان

وَأَجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

و قرار ده برای من زبان راستی در آخران

وَأَجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ

و بگردانم از ارث‌برندگان بهشت نعمتها

وَأَغْفِرْ لَأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ

و ببامرز برای پدرم که او بود همانا از گمراهان

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ

و خوارم نکن روزی که برانگیخته شوند

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ

روزی که سود ندهد مال و نه فرزندان

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

مگر آنکه بیاید خدا را با دلی درست

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

و آماده شد بهشت برای پرهیزکاران

وَبُرَزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ

و پدید آورده شد دوزخ برای گمراهان

وَقِيلَ لَهُمْ أَئِنَّ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

و گفته شد بدیشان کجا بودید می‌پرستیدید

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمُ أَوْ يَنْتَصِرُونَ

جز خدا را آیا یاری کنند شما را یا یاری جویند

فَكُذِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ

پس به روی افکنده شدند در آن ایشان و گمراهان

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ

و سپاه‌های ابلیس همگان

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ

گفتند و ستیزه می‌کردند در آن

تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

سوگند به خدا همانا بودیم ما در گمراهی آشکار

إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

هنگامی که یکسان داشتیم شما را با پروردگار جهانیان

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ

و گمراه نکردند ما را مگر گنهکاران

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ

پس نیست ما را شفاعت‌گرانی

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ

و نه دوستی مهربان

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

کاش ما را بازگشتی بودی تا می‌شدیم از مؤمنان

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً^ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

همانا در این است آیتی و نیستند بیشتر ایشان ایمان‌آرندگان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و همانا پروردگار تو او است عزّتمند مهربان

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ

تکذیب کردند قوم نوح فرستادگان را

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

هنگامی که گفت بدیشان برادرشان نوح چرا پرهیزکاری نکنید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

همانا منم برای شما فرستاده‌ای امین

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید خدا را و مرا فرمان برید

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ^ط إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

و نپرسمتان بر آن مزدی نیست مزد من جز بر پروردگار جهانیان

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید خدا را و مرا فرمان برید

قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذُلُونَ

گفتند آیا ایمان آوریم برایت و پیرویت کردند فرومایگان

قَالَ وَمَا عَلَّمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ

فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

فَأَنجَيْنَاهُ وَمَنْ مَّعَهُ ۖ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ

أَتَّبِعُونَ بِكُلِّ رِيحٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَمٍ وَبَنِينَ

وَجَنَّتٍ وَعُيُونٍ

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَضْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ

گفت چه دانائی است مرا بدانچه بودند می‌کردند

نیست حسابشان جز بر پروردگار من اگر دریابید

و نیستم من دورکننده مؤمنان

نیستم من جز ترساننده آشکار

گفتند اگر دست برنداری ای نوح هرآینه بشوی از سنگسارشدگان

گفت پروردگارا همانا قومم تکذیبم کردند

پس بگشای میان من و ایشان گشایشی و برهانم و آنان را که با منند از مؤمنان

پس رهانیدیمش و آنان که با او بودند در کشتی پرشده‌ای

سپس غرق کردیم پس از این بازماندگان را

همانا در این است آیتی و نیستند بیشترشان مؤمنان

و همانا پروردگار تو است عزّتمند مهربان

تکذیب کردند عاد فرستادگان را

هنگامی که گفت بدیشان برادرشان هود چرا پرهیزکاری نکنید

همانا منم برای شما فرستاده امین

پس بترسید از خدا و مرا فرمان برید

و نپرسمتان بر آن پاداشی نیست مزدم مگر بر پروردگار جهانیان

آیا بنیاد می‌نهد به هر پشته‌ای نشانی بیهده بازی کنید

و برگزید کوشکهائی شاید شما جاودان مانید

و هر گاه خشمگین شوید خشمگین شوید ستمگرانه

پس بترسید خدا را و مرا فرمان برید

و بترسید آن را که یاری کرده است شما را بدانچه می‌دانید

کمک کرده است شما را به دامها و فرزندان

و باغها و چشمه‌سارها

همانا می‌ترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ

گفتند یکسان است بر ما چه اندرز دهی یا نباشی از اندرزگویان

إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ

نیست این مگر این خوی پیشینیان

۱۳۸ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ

و نیستیم ما عذاب‌شدگان

۱۳۹ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً^ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

پس تکذیبش کردند پس نابودشان ساختیم همانا در این است آیتی و نیستند بیشترشان مؤمنان

۱۴۰ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و همانا پروردگار تو است عزّتمند مهربان

۱۴۱ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ

تکذیب کردند ثمود فرستادگان را

۱۴۲ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمْ صَلِّحْ وَلَا تَتَّقُونَ

هنگامی که گفت بدیشان برادرشان صالح چرا پرهیز نکنید

۱۴۳ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

همانا منم برای شما فرستاده امین

۱۴۴ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس پرهیز کنید خدا را و مرا فرمان برید

۱۴۵ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و پرسش نکنم شما را بر آن مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان

۱۴۶ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَلَهْنَا ءَامِنِينَ

آیا رها می‌شوید در آنچه اینجا است آرمیدگان

۱۴۷ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ

در باغها و چشمه‌سارها

۱۴۸ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ

و کشتزارها و نخلستانهایی که شکوفه آنها است رسیده (یا گوارا)

۱۴۹ وَتَنَحُّتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ

و می‌تراشید از کوه‌ها خانه‌هایی کامرانان

۱۵۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید خدا را و فرمانم برید

۱۵۱ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

و اطاعت نکنید از دستور اسرافکنندگان

۱۵۲ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

آنان که تبهکاری کنند در زمین و درست کاری نکنند (اصلاح نکنند)

۱۵۳ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

گفتند جز این نیست که توئی از جادوشدگان

۱۵۴ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ

نیستی تو جز بشری همانند ما پس بیاور آیتی اگر هستی از راستگویان

۱۵۵ قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

گفت این است اشتیری برای آن آبشخوری و برای شما است آبشخور روزی دانسته

۱۵۶ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ

و نگردید گردش به بدی که بگیرد شما را شکنجه روزی بزرگ

۱۵۷ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِمِينَ

پس پی کردندش پس بامداد کردند پشیمانان

۱۵۸ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً^ط وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

پس گرفت ایشان را عذاب همانا در این است آیتی و نیستند بیشترشان ایمان آرندگان

۱۵۹ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و همانا پروردگار تو او است عزّتمند مهربان

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ

تکذیب کردند قوم لوط فرستادگان را

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ

گاهی که گفت بدیشان برادرشان لوط چرا پرهیزکاری نکنید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

همانا منم برای شما فرستاده امین

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید خدا را و مرا فرمان برید

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ
الْعَالَمِينَ

و نپرسم شما را بر آن پاداشی نیست مزد من مگر بر
پروردگار جهانیان

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ

آیا درآمیازید با نران از جهانیان

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ عَادُونَ

و می‌گذارید آنچه را آفریده است برای شما پروردگار شما
از همسران خویش بلکه شمانید گروهی تجاوزگران

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ

گفتند اگر بس نکنی ای لوط همانا شوی از برون‌راندگان

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ

گفت همانا منم کار شما را از رهاکنندگان

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

پروردگارا برهان مرا و خاندانم را از آنچه می‌کنند

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ وَأَجْمَعِينَ

پس نجاتش دادیم و خاندانش را همگی

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ

مگر پیرزنی در گذشتگان

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ

پس نگوئسار کردیم دگران را

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ

و باریدیم بر آنان بارانی پس چه زشت است باران
بیم‌دادگان

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

همانا در این است آیتی و نیستند بیشترشان ایمان‌آرندگان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و همانا پروردگار تو است عزّتمند مهربان

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ

تکذیب کردند یاران ایکه فرستادگان را

إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ

هنگامی که گفت بدیشان شعیب چرا پرهیزکاری نکنید

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

همانا منم شما را فرستاده‌ای امین

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

پس بترسید خدا را و فرمانم برید

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ
الْعَالَمِينَ

و نپرسم شما را بر آن مزدی نیست مزد من مگر بر
پروردگار جهانیان

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

تمام دهید پیمانه را و نباشید از کم‌دهندگان

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ

و بسنجید با سنگ (ترازوی) راست

وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ

و کم ندهید به مردم چیزهای ایشان را و نکوشید در زمین
تباه‌کنندگان

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولِينَ

و بترسید آن را که آفرید شما را و آفریدگان پیشینیان

۱۸۵ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

گفتند جز این نیست که توئی از جادوشدگان

۱۸۶ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَذِبِينَ

و نیستی تو مگر بشری مانند ما و همانا پنداریمت از دروغگویان

۱۸۷ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

پس بیفکن بر ما پاره‌هائی از آسمان اگر هستی از راستگویان

۱۸۸ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً ۚ وَمَا كَانَ لِمَنَّانٍ أَنْ يَقُولَ إِلاَّ مَا عَشِيَ لَهَا يَوْمَ يَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

گفت پروردگار من داناتر است بدانچه می‌کنید

۱۸۹ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

پس تکذیبش کردند پس بگرفتشان عذاب روز ظله (سایبان) که بوده است آن عذاب روزی بزرگ

۱۹۰ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ

همانا در این است آیتی و نیستند بیشتر ایشان مؤمنان

۱۹۱ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و همانا پروردگار تو است عزّتمند مهربان

۱۹۲ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و همانا آن است فرودآوردن پروردگار جهانیان

۱۹۳ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

فرود آوردش روح الامین

۱۹۴ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ

بر دل تو تا باشی از ترسانندگان

۱۹۵ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ

به زبان عربی آشکار

۱۹۶ وَإِنَّهُ لَفِي زُبْرِ الْأُولِينَ

و همانا آن است در کتب پیشینیان

۱۹۷ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ ءَايَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَتُوْا بَنِي إِسْرَءِيلَ

آیا نیست برای ایشان آیتی که بدانندش دانشمندان بنی‌اسرائیل

۱۹۸ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

و اگر می‌فرستادیمش بر یکی از گنگ‌زبانان

۱۹۹ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ

پس می‌خواندش بر ایشان نبودند بدان ایمان‌آرندگان

۲۰۰ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

بدینسان راهش دادیم در دلهای گنهکاران

۲۰۱ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

که ایمان نیارند بدان تا ببینند عذاب دردناک را

۲۰۲ فَيَأْتِيهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

که بیایدشان ناگاه و ایشان ندانند

۲۰۳ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ

پس گویند آیا مائیم مهلت‌دادگان

۲۰۴ أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

آیا به عذاب ما می‌شتابند

۲۰۵ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ

آیا دیده باشی که اگر کامروا گردانیمشان سالیانی

۲۰۶ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ

پس بیایدشان آنچه وعده داده می‌شوند

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ

بی نیاز نکند از ایشان آنچه بودند بهره‌ور می‌شدند

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ

و نابود نساختم شهری را مگر برای آن بود ترسانندگانی

ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ

یادآوردنی است و نیستیم ما ستمکاران

وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ

و فرود نیاوردندش شیاطین

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

و نسزد ایشان را و نتوانند

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ

همانا ایشانند از شنیدن دورماندگان

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ

پس نخوان با خدا خدائی دیگر را که باشی از عذاب‌شدگان

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

و بترسان خویشاوندان خویش را نزدیکان

وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

و فرود کن بال خود را برای هر که پیرویت کند از مؤمنان

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ

پس اگر عصیان‌ت کردند بگو من بیزارم از آنچه می‌کنید

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

و توکل کن بر خدای عزّتمند مهربان

الَّذِي يَرِلُّكَ حِينَ تَقُومُ

آنکه می‌بیندت گاهی که بپا می‌شوی

وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجِدِينَ

و گردش تو را در سجده‌کنندگان

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

که او است همانا شنوای دانا

هَلْ أَنْبِئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ

آیا آگهی‌تان دهم که بر که فرود می‌آیند شیاطین

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ

فرود آیند بر هر دروغ‌پرداز گنهباری

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ

که فرادهند گوش را و بیشتر ایشانند دروغ‌گویان

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ

و شاعران و پیروی کنند گمراهان

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ

آیا نبینی که ایشانند در هر بیغوله‌ای سرگردان

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ

و آنکه گویند آنچه را نکنند

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا^ط وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا^ط أَيَّ
مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

مگر آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند و یاد کردند خدا را بسیار و یاری جستند پس از آن که ستم شدند و زود است بدانند آنان که ستم کردند چه بازگشتگاهی بازمی‌گردند

۱	حزب ۱۵۱ ۳۲۷	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ طُسْ تِلْكَ ءَايَاتُ الْقُرْءَانِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ	طس این است آیتهای قرآن و کتابی آشکار
۲		هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ	هدایت و بشارتی برای مؤمنان
۳		الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ	آنان که بپا می‌دارند نماز را و می‌دهند زکات را و ایشانند به آخرت یقین دارندگان
۴		إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَلَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ	همانا آنان که ایمان نیارند به آخرت آراستیم برای ایشان کارهای ایشان را پس ایشانند سرگردانان
۵		أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسِرُونَ	آنانند که برای ایشان است زشتی عذاب و ایشانند در آخرت زیانمندان
۶		وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْءَانَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ	و همانا تو داده می‌شوی قرآن را از نزد حکیمی دانا
۷		إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِۦ إِنِّي ءَانَسْتُ نَارًا سَاءَتِيبُكُمْ مِنَّهَا بِخَبَرٍ أَوْ ءَاتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ	هنگامی که گفت موسی به خاندانش که احساس کردم آتشی زود است بیارم شما را از آن خبری یا بیارم شما را اخگری گیرانه شاید گرم شوید
۸		فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ	پس هنگامی که پیامدش خوانده شد که خجسته باد آنکه در آتش است و آنکه پیرامون آن است و منزّه است خدا پروردگار جهانیان
۹		يَمُوسَىٰ إِنَّهُۥ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ	ای موسی همانا منم خداوند عزّتمند حکیم
۱۰		وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمُرْسَلُونَ	و بیفکن عصای خویش را پس گاهی که نگریستش می‌جنبد گونیا ماری زبر و سبکخیز است بازگشت پشت‌کننده و به پشت برگشت ای موسی ترس همانا تترسد نزد من فرستادگان
۱۱		إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ	مگر آنکه ستم کند پس جایگزین گرداند خوبی را پس از بدی که منم همانا آمرزنده مهربان
۱۲		وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۗ فِي تِسْعِ ءَايَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِۦ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَٰسِقِينَ	و فرو بر دستت را در گریبان خود برون آید درخشنده بی‌آزاری در نه آیت بسوی فرعون و قومش که همانا بودند قومی فاسقان
۱۳		فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ ءَايَتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ	پس هنگامی که پیامدشان آیتهای ما روشن گفتند این است جادویی آشکار

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَأَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنطِقَ
الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۚ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ
يُوزَعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ التَّمَلِّ قَالَتْ نَمَلَةٌ يَأَيُّهَا التَّمَلُّ
أَدْخُلُوا مَسَكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ
الْغَائِبِينَ

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطَنٍ
مُّبِينٍ

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ۚ وَجِئْتُكَ
مِنْ سَبَأٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ

و انکار کردند آنها را حالی که یقین بدانها داشت دلهای
ایشان به ستم و سرکشی پس بنگر چگونه بود فرجام
تبهکاران

و همانا ارزانی داشتیم به داود و سلیمان دانشی و گفتند
سپاس خدای را که برتری داد ما را بر بسیاری از بندگان او
مؤمنان

و ارث بُرد سلیمان از داود و گفت ای مردم آموخته شدیم
سخن مرغان را و داده شدیم از همه چیز همانا این است هر
آینه فضلی آشکار

و گردآورده شد برای سلیمان سپاه‌هایش از پری و آدمی و
مرغان پس ایشانند بازداشت‌شدگان

تا گاهی که آمدند بر درّه مورچگان گفت مورچه‌ای ای گروه
مورچگان درآئید به نشیمنگاه خویش نبادا پایمالتان کنند
سلیمان و سپاهیان‌ش و ایشان درنیابند

پس لبخندی زد خندان از گفتارش و گفت پروردگارا
توفیقم ده که سپاسگزارم نعمتت را که ارزانی داشتی بر
من و بر پدر و مادرم و آنکه شایسته‌ای کنم که تو را پسند
آید و درآور مرا به رحمت خود در بندگان شایسته خویش

و جُست مرغان را پس گفت چه شودم نینم هُدهُد را یا
شده است از ناپیدایان

همانا شکنجه کنمش شکنجه‌ای سخت یا سرش را بُرم یا
آنکه بیاردم فرمانی آشکار

پس درنگ کرد نه دور گفت فراگرفتم آنچه را فرانگرفتی
آن را و آوردمت از سبأ داستانی را یقین

إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتِيَّتْ إِلَىٰ كِتَابٍ كَرِيمٍ

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَّا تَعْلَمُوا عَلَىٰ وَاتُونِي مُسْلِمِينَ

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ

قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرََّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

هر آینه یافتم زنی را که پادشاه آنان بود و داده شده بود از همه چیز و بود او را تختی بزرگ

یافتمش با کسان خود سجده می‌کردند برای خورشید نه خدا و آراسته بود برای ایشان شیطان کردار ایشان را پس بازداشته بودشان از راه پس راه نمی‌برد

چرا سجده نکنند برای خداوندی که برون آرد نهانها را در آسمانها و زمین و می‌داند آنچه را نهان کنید و آنچه آشکار سازید

خدا که نیست خدائی جز او پروردگار عرش بزرگ

گفت زود است بنگریم آیا راست گفتی یا بودی از دروغگویان

ببر نامه مرا این و بیفکنش بسوی آنان پس برگرد از ایشان و بنگر چه پاسخ گویند

گفت آن زن ای گروه همانا به سویم افکنده شد نامه‌ای گرامی

همانا آن از سلیمان است و همانا آن است به نام خداوند بخشنده مهربان

که برتری نجوئید بر من و بیائید مرا تسلیم‌شوندگان

گفت آن زن ای گروه دستوری دهیدم در کارم نبوده‌ام برنده کاری تا شما گواهی دهید

گفتند مائیم خداوندان توانائی و دارندگان نیروئی سخت و کار با تو است پس بنگر تا چه فرمان دهی

گفت آن زن همانا شهان هرگاه به کشوری درآیند تبااهش کنند و بگردانند مهتران مردمش را کهتران و بدینسان کار کنند

و همانا من فرستنده‌ام بسوی ایشان پیشکشی پس نگرانم چه پاسخ آورند فرستادگان

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا ءَاتَيْنِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا ءَاتَيْتُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ

أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ

قَالَ يَأْتُيَهَا الْمَلَكُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَءَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَ شْكُرٌ لِّنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرُ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَافِرِينَ

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن سَاقِيهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس هنگامی که بیامد سلیمان را گفت آیا کمک کنیدم به مال همانا آنچه داد مرا خدا بهتر است از آنچه داد شما را بلکه شما خود را به پیشکش خویشید شادمان

بازگرد بسوی ایشان که همانا بیاریم ایشان را لشگرهائی که تاب نباشدشان بدانان و همانا برون رانیمشان از آن خوار حالی که ایشانند سرافکندگان

گفت ای گروه کدامین از شما آوردم تخت آن زن را پیش از آنکه بر من درآیند تسلیم‌شدگان

گفت دیوی از پریان من آرمت بدان پیش از آنکه از جای خویش خیزی و منم هرآینه بر آن توانائی امین

گفت آنکه نزدش بود دانشی از کتاب من آرمت بدان پیش از آنکه بازگردد بسوی تو مژّهات پس هنگامی که نگریستش جایگزین نزد خویش گفت این از فضل پروردگارم باشد تا بیازمایدم آیا شکر می‌کنم یا کفران ورزم و آنکه شکر کند جز این نیست که برای خویشتن سپاسگزارد و آنکه کفران کند همانا پروردگار من است بی‌نیازی گرامی

گفت ناشناس داریدد برایش تختش را بنگریم آیا رهبری می‌شود یا می‌باشد از آنان که رهبری نشوند

پس گاهی که بیامد آن زن گفته شد آیا چنین است تخت گفت گوئیا این است آن و داده شدیم دانش را پیش از آن و بودیم تسلیم‌شدگان

و بازداشتش آنچه بود می‌پرستید جز خدا همانا بود او از گروهی کافران

گفته شد بدو به کاخ اندرآی پس گاهی که نگریستش پنداشتش آبیگری و برهنه ساخت ساقهای خویش را گفت همانا آن است کاخی لغزنده ساخته از بلور گفت آن زن پروردگارا همانا ستم به خود کردم و اسلام آوردم با سلیمان برای خدا پروردگار جهانیان

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ

۴۶

قَالَ يَاقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۴۷

قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَن مَّعَكَ قَالَ طَيَّرَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ

۴۸

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

۴۹

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

۵۰

وَمَكْرُؤٌ مَّكْرًا وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۵۱

فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ

۵۲

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۵۳

وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

۵۴

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

۵۵

أَيِّنَّكُمْ لَمَّا تَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

و همانا فرستادیم بسوی ثمود برادرشان صالح را که پرستش کنید خدا را ناگهان ایشان دو گروهند ستیزه‌کنان

گفت ای قوم من چرا می‌شتابید به بدی پیش از خوبی چرا آمرزش نمی‌جوئید از خدا شاید رحم آورده شوید

گفتند به فال بد گرفتیم تو و آنان را که با تو هستند گفت همانا فال بد شما نزد خدا است بلکه شمائید گروهی گرفتارش‌دگان (یا آزمودگان)

و بودند در شهر نه تیره که تبهکاری می‌کردند در زمین و اصلاح نمی‌کردند

گفتند سوگند یاد کنید به خدا که شیخون آریم بر او و خاندانش و سپس گوئیم به ولیّ او که ندیدیم (یا گواهی ندادیم) هلاک خویشاوندش را (یا خاندانش را) و هر آینه مانیم راستگویان

و آوردند نیرنگی و آوردیم نیرنگی و آنان درنیافتند

پس بنگر چگونه شد فرجام نیرنگشان که واژگون ساختیم ایشان را با قومشان همگی

پس اینک خانه‌های آنان فرود آمده بدانچه ستم کردند همانا در این است نشانیی برای گروهی که می‌دانند

و نجات دادیم آنان را که ایمان آوردند و پرهیزکاری می‌کردند

و لوط را هنگامی که گفت به قوم خود آیا مرتکب فحشا شوید (ناشایست را آورید) و شمائید بینایان

آیا شما با مردان گردائید به شهوت نه زنان بلکه شمائید گروهی نادانان

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّا أَنْ قَالُوا أُخْرِجُوا عَال لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُٓ إِلَّا أَمْرَأَتَهُۥ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ ءَآلَهُ خَيْرٌ ۖ أَمَّا يُشْرِكُونَ

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا بِهِۦ حَدَاقٍ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُم أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ ءَآلَهُ مَعَ اللَّهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ ءَآلَهُ مَعَ اللَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ ءَآلَهُ مَعَ اللَّهِ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِۦٓ ۗ ءَآلَهُ مَعَ اللَّهِ ۚ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

پس نبود پاسخ قومش جز آنکه گفتند برون کنید خاندان لوط را از شهر خویش که ایشانند مردانی پاکیزگی‌جویان

پس رهانیدیم او و خاندانش را مگر زنش که مقدر گردانیدیم او را از گذشتگان

و باریدیم بر آنان بارانی پس چه زشت است باران بیم‌دادگان

بگو سپاس خدا را و سلام بر بندگان او که برگزیده است آیا خدا بهتر است یا آنچه شرک می‌ورزند

یا آنکه آفرید آسمانها و زمین را و فرستاد برای شما از آسمان آبی پس رویانیدیم بدان باغستانی خرم نرسد شما را که برویانید درختش را آیا خدائی است با خدا بلکه ایشانند قومی کجروان

یا آنکه گردانید زمین را آرامشگاهی و گردانید میان آن جویهائی و گردانید برای آنها لنگرهایی و گردانید میان دو دریا فاصلی (دیواری) آیا خدائی است با خدا بلکه بیشترشان نمی‌دانند

یا آنکه اجابت کند بیچاره را گاهی که خواندش و بگشاید رنج را و بگرداند شما را جانشینان زمین آیا خدائی است با خدا به کمی یادآور شوید

یا آنکه هدایت کند شما را در تاریکیهای دشت و دریا و آنکه بفرستد باده‌ها را مژده‌ای پیش روی رحمتش آیا خدائی است با خدا برتر است خدا از آنچه شرک ورزند

أَمَّنْ يَبْدُوْا اَلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُۥ ۖ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ
وَالْاَرْضِۙ آٰءِلٰهُ مَعَ اللّٰهِۚ قُلْ هَاتُوْا بُرْهٰنَكُمْۚ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ

۶۵

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُۚ وَمَا
يَشْعُرُوْنَ اَيَّٰنَ يُبْعَثُوْنَ

۶۶

بَلِ اَدْرٰكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَاۚ بَلْ هُمْ
مِّنْهَا عَمُوْنَ

۶۷

ر۳۳

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَعِذَا كُنَّا تُرَابًا وَّءَاۡبَاؤُنَاۤ اِنَّا لَمُخْرَجُوْنَ

۶۸

لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَّءَاۡبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَسْطِیْرُ
الْاَوَّلِيْنَ

۶۹

قُلْ سِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ

۷۰

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ

۷۱

وَيَقُولُوْنَ مَتٰی هٰذَا الْوَعْدُۙ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ

۷۲

قُلْ عَسٰی اَنْ يَّكُوْنَ رَدْفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِیْ
تَسْتَعْجِلُوْنَ

۷۳

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَشْكُرُوْنَ

۷۴

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ

۷۵

وَمَا مِنْ غَآیَبَةٍ فِی السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا فِی کِتٰبٍ مُّبِیْنٍ

۷۶

إِنَّ هٰذَا الْقُرْءَانَ یَقُصُّ عَلَىٰ بَنِیِّۤ اِسْرَءٰیْلَ اَكْثَرَ الَّذِیْ هُمْ
فِیْهِ یَخْتَلِفُوْنَ

یا آنکه آغاز کند آفرینش را سپس برگرداندش و آنکه
روزیتان دهد از آسمان و زمین آیا خدائی است با خدا بگو
بیارید دستاویز خود را اگر هستید راستگویان

بگو نداند آنکه در آسمان و زمین است نهان را بجز خدا و
درنیابند کی (چه هنگام) برانگیخته شوند

بلکه رسید دانش ایشان در آخرت بلکه ایشانند در شکی از
آن بلکه ایشانند از آن کوران

و گفتند آنان که کفر ورزیدند آیا گاهی که شدیم خاک و
پدران ما آیا مائیم هر آینه برون‌آوردگان

همانا وعده داده شدیم این را ما و پدران ما از پیش نیست
این جز افسانه‌های پیشینیان

بگو بگردید در زمین پس بنگرید چگونه بود فرجام
گنهاران

و اندوهگین نباش بر ایشان و نباش در تنگنایی از آنچه
نیرنگ آورند

و گویند کی (چه هنگام است) این وعده اگر هستید
راستگویان

بگو امید است نزدیک باشد برای شما پاره‌ای از آنچه شتاب
می‌جوئید

و همانا پروردگار تو دارای فضلی است بر مردم و لیکن
بیشترشان سپاس نگزارند

و هر آینه پروردگار تو می‌داند آنچه را نهان کند سینه‌های
ایشان و آنچه آشکار کنند

و نیست ناپیدائی در آسمان و زمین مگر در کتابی است
هویدا

همانا این قرآن می‌سراید بر بنی اسرائیل بیشتر آنچه را
ایشانند در آن اختلاف‌کنندگان

وَإِنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

۷۸

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

۷۹

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

۸۰

إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ

۸۱

وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ ۖ إِنَّ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

۸۲

حزب
۱۵۴

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ

۸۳

رسم
۳۳۳

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ

۸۴

حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۸۵

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ

۸۶

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

۸۷

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلُّ أَتَوِّهٍ دَاخِرِينَ

۸۸

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۚ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلُّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ ۖ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

و همانا آن هدایت و رحمتی است برای مؤمنان

همانا پروردگار تو حکومت می‌کند میان ایشان به حکم خود و او است عزّتمند دانا

پس توکل کن بر خدا که تویی بر حقّ هویدا

هرآینه نشنوانی تو مُردگان را و نشنوانی به کران بانگ را گاهی که برگردند پشت‌کنان

و نیستی تو هدایت‌کننده کوران را از گمراهی خود نشنوانی جز آن را که ایمان آرد به آیتهای ما پس ایشانند تسلیم‌شدگان

و گاهی که فرود آید بر ایشان سخن برون آریم برای ایشان جنبنده‌ای را از زمین سخن گوید با ایشان که بودند مردم به آیتهای ما یقین نمی‌آوردند

و روزی که برانگیزیم از هر امتی گروهی را از آنان که تکذیب کنند به آیتهای ما پس بازداشت شوند

تا گاهی که آیند گوید آیا تکذیب کردید آیتهای مرا و فرانگرفتید آنها را به دانش یا چه بود آنچه می‌کردید

و فرود آمد بر ایشان سخن بدانچه ستم کردند پس ایشان سخن نگویند

آیا نبینند که ما نهادیم شب را تا آرامش کنند در آن و روز را روشن همانا در این است آیتهائی برای گروهی که ایمان آرند

و روزی که دمیده شود در صور پس بمیرند از هراس آنان که در آسمانها و آنان که در زمینند مگر آنکه خواهد خدا و همه بیابندش سرافکندگان

و بینی کوه‌ها را پنداریشان خشک بر جای خود حالی که می‌گذرند همانند گذشتن ابر ساخت خدائی که درست کرد همه چیز را همانا او آگاه است بدانچه می‌کنید

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ
عَامِنُونَ

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ
شَيْءٍ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ ۖ فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ
وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ ۖ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

۲۸. قصص

القَصَص: داستان‌ها

مکی

۸۸ آیه

۱۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
طسّم

طسم

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

این است آیت‌های کتاب هویدا

نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

می‌خوانیم بر تو از داستان موسی و فرعون به حقّ برای
گروهی که ایمان آرند

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ
طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ

همانا فرعون برتری جُست در زمین و گردانید مردمش را
گروهائی ناتوان می‌گرفت دسته‌ای از آنان را سر می‌برید
فرزندان ایشان را و می‌گذارد زنان ایشان را و همانا او بود
از تباہکاران

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ
أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

و خواهیم مَنّت نهم بر آنان که ناتوان شمرده شدند در
زمین و بگردانیمشان پیشوایانی و بگردانیمشان
ارث‌برندگان

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ

و فرمانروایشان دهیم در زمین و بنمایانیم فرعون و هامان و سپاه‌های ایشان را از آنان آنچه بودند می‌ترسیدند

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

و وحی کردیم بسوی مادر موسی که شیرش ده تا گاهی که بیمناک شدی بر او بیفکنش در دریا و ترس و نه اندوهگین باش که ما برگردانده‌ایم او را بسوی تو و گردانده‌ایم او را از پیمبران

فَالْتَقَطَهُ ءَالُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۚ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ

پس برداشتندش خاندان فرعون تا بشود برای ایشان دشمنی و اندوهی همانا فرعون و هامان و سپاهیان ایشان بودند لغزشکاران

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

و گفت زن فرعون روشنی چشمی است برای تو و من مکش او را باشد سودمند افتد ما را یا برگیریمش فرزندی و ایشان در نمی‌یافتند

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرَجًا ۚ إِن كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

و بامداد کرد دل مادر موسی تهی نزدیک بود فاش سازدش اگر نه بسته بودیم دلش را تا بشود از ایمان‌آرندگان

وَقَالَتِ لِأُخْتِهِ ۖ قُصِّيه ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

و گفت به خواهر خود جستجویش کن پس نگریستش از دور و ایشان نمی‌یافتند

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ

و حرام ساختیم بر او شیرخوارگاه‌ها را (پستانها را) از پیش پس گفت آن زن آیا راهنمایی نکنم شما را به خاندانی که پرستارایش کنند برای شما و ایشانند برای او نیک‌خواهان

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ ۚ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

پس بازگردانیدیمش بسوی مادرش تا روشن شود چشمش بدو و اندوهگین نشود و تا بداند که وعده خدا است حق و لیکن بیشترشان نمی‌دانند

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ۖ وَاسْتَوَىٰ ۖ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا
رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ ۖ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۖ
فَاسْتَغْنَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ ۖ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَكَرَهُ
مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ
عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ۖ فَاغْفِرْ لِي ۖ فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّهُ ۖ هُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ فَإِذَا الَّذِي اُسْتَنْصَرُهُ
بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۚ قَالَ لَهُ ۖ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَمُوسَىٰ
أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۖ إِنَّ تُرِيدُ إِلَّا
أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ
الْمُصْلِحِينَ

وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ ۚ قَالَ يَمُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ
يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ

و هنگامی که رسید نیروی خود را و استوار شد ارزانی داشتیمش حکم و دانش را و بدینسان پاداش دهیم به نکوکاران

و در آمد به شهر هنگام غفلتی از مردمش پس یافت در آن دو مرد که کارزار می‌کردند این از دوستانش بود و آن از دشمنانش پس یاری جست از او آنکه از پیروانش بود بر آنکه از دشمنانش بود پس مشتی نواخت بر او موسی که کارش را ساخت گفت این از کار شیطان بود همانا او دشمنی است گمراه‌کننده‌ای آشکار

گفت پروردگارا همانا ستم به خود نمودم پس بیامرز مرا پس آمرزید او را که او است آمرزنده مهربان

گفت پروردگارا بدانچه به من ارزانی داشتی هرگز نشوم پشتیبان گنهکاران

پس بامداد کرد در شهر هراسانی چشم به راه ناگهان آنی که یاریش کرده بود دیروز به یاریش می‌طلبید گفت بدو موسی توئی همانا گمراهی آشکار

پس گاهی که خواست خشم آرد بدانکه او دشمن هر دو بود گفت ای موسی آیا خواهی مرا کشی چنانکه کشتی تنی را دیروز تو همانا نخواهی جز آنکه ستمگری باشی در زمین و نخواهی که باشی از اصلاح‌کنندگان

و آمد مردی از پایان شهر می‌دوید گفت ای موسی همانا مردم در اندیشه تواند که بکشندت پس برون شو همانا منم تو را از اندرزگویان

پس برون رفت از آن هراسانی چشم به راه گفت پروردگارا نجاتم ده از گروه ستمگران

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
السَّبِيلِ

۲۳

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ
وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۖ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا
لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأُبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ

۲۴

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ
مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ

۲۵

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي
يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ
عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

۲۶

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأَبَتِ اسْتَعْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَعَجَرْتَ
الْقَوِيُّ الْأَمِينُ

۲۷

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ
تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَاجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا
أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ

۲۸

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ
عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

و هنگامی که روی آورد بسوی مدین گفت امید است
پروردگار من رهبریم کند به راه راست

و هنگامی که وارد شد بر آب مدین یافت بر آن گروهی را از
مردم که آب می‌دادند و یافت نزدیک ایشان دو زن که
بازمی‌داشتند (گوسفندان را از گریختن) گفت چیست کار
شما گفتند ما آب ندهیم تا بازآیند شبانان (سیراب کنند) و
پدر ما پیری هست فرتوت

پس سیراب کرد برای ایشان سپس بازگشت بسوی سایه و
گفت پروردگارا همانا منم بدانچه فرستی به سویم از خیر
نیازمند

پس بیامدش یکی از آن دو زن که می‌آمد (که روان بود) بر
آررمی گفت همانا پدرم تو را می‌خواند تا بپردازدت مزد
آنچه را آب دادی برای ما پس گاهی که بر او درآمد و خواند
بر او داستانها را گفت بیم مدار رها شدی از گروه ستمگران

گفت یکی از آن دو زن ای پدر مزدورش گیر که بهترین آنان
که مزدور گیری نیرومندی است امین

گفت همانا خواهم که همسر تو گردانم یکی از دخترانم را
اینان بر آنکه مزدورم باشی هشت سال و اگر ده سال را به
پایان آوردی پس از نزد تو است و نخواهم سختی بر تو آرم
زود است بیابی مرا اگر خدا خواهد از شایستگان

گفت این میان من و تو است که هر یک از دو سرآمد را به
پایان آوردم نباشد ستمی بر من و خدا است بر آنچه گوئیم
وکیل

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ ۚ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ نَارًا ۖ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي
عَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

۳۵

فَلَمَّا أَتَتْهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَمُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ

۳۱

وَأَن أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا
وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَى أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ ۖ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ

۳۲

أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ
وَأَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۖ فَذَنِكَ بُرْهَانِ مِنْ
رَّبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

۳۳

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ

۳۴

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا
يُصَدِّقُنِي ۖ إِنِّي أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ

۳۵

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا
يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيَّتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ ۖ الْغَالِبُونَ

پس گاهی که پایان آورد موسی سرآمد را و روان گشت با
خاندان خویش دریافت از کنار طور آتشی را گفت به خاندان
خویش درنگ کنید که من آتشی احساس کردم باشد
بیارمتان از آن آگهی یا گیرانه اخگری شاید شما گرم شوید

پس گاهی که آمد آن را خوانده شد از کنار راست دره در
سرزمین فرخنده از درخت که ای موسی همانا منم خدا
پروردگار جهانیان

و آنکه بیفکن چوبدست خود را تا گاهی که نگریستش
میجنبد مانند ماری سبکخیز برگشت روی گردان و به
پشت ننگریست ای موسی بیا و ترس که توئی از ایمن
شدگان

فرو بر دستت را در گریبان خویش تا برون آید تابنده
بی‌آزاری و بازگردان بسوی خود بال خود را از بیم پس اینها
دو حجتند از پروردگار تو بسوی فرعون و کسانش که بودند
ایشان همانا گروهی نافرمانان

گفت پروردگارا کشتم از ایشان تنی را و ترسم که بکشندم

و برادرم هارون او رواتر است از من در زبان پس
بفرستش با من کمکی که تصدیقم کند زیرا می‌ترسم که مرا
تکذیب کنند

گفت زود است استوار سازم بازوی تو را به برادرت و بدهم
به شما فرمانروائی تا نرسند به شما به آیتهای ما شما و هر
که پیروی کند شما را هستید چیره‌آیندگان

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيَّنَّتْ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

۳۷

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ ۖ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

۳۸

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطَّيْنِ فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

۳۹

وَأَسْتَكَبرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

۴۰

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

۴۱

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ

۴۲

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعَنَةً ۖ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

۴۳
۳۳۸

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

پس هنگامی که پیامدشان موسی به آیتهای ما تابناک گفتند نیست این جز جادویی دروغ بسته و نشنیدیم بدان در پدران ما پیشینیان

و گفت موسی پروردگار من دانایتر است بدانکه هدایت آورده است از نزدش و آنکه برای او است پایان آن سرای همانا رستگار نشوند ستمگران

و گفت فرعون ای قوم ندانم برای شما خدائی جز خویش پس بیفروز برایم ای هامان بر گل پس بساز برایم کوشکی شاید اطلاع یابم بر خدای موسی و همانا می‌پندارمش من از دروغگویان

و سرکشی کرد او و لشکرهای او در زمین به ناروا و پنداشتند که ایشان بسوی ما بازگردانیده نمی‌شوند

پس گرفتیم او و سپاهش را و افکندیمشان به دریا پس بنگر چگونه بود فرجام ستمگران

و گردانیدیمشان پیشوایانی که می‌خوانند بسوی آتش و روز قیامت یاری نمی‌شوند

و از پی آوردیمشان در این دنیا لعنتی و روز رستاخیز ایشانند از ناشایستگان (زشت‌شدگان)

و هرآینه دادیم به موسی کتاب را پس از آنکه نابود ساختیم قرنهای پیشین را بینشهایی برای مردم و راهنمائی و رحمتی شاید ایشان یادآور شوند

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا
كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

و نبودى تو در کنار باخترى هنگامى كه گذرانديم بسوى
موسى كار را و نبودى تو از گواهان

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ
ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا
مُرْسِلِينَ

ليكن ما پديد آورديم قرنهای پس دراز شد بر ايشان عمر
(روزگار) و نبودى تو جاىگزين در مردم مدين بخوانى بر
ايشان آيتهاى ما را و ليكن بوديم ما فرستندگان

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ
لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

و نبودى تو در کنار طور هنگامى كه فراخوانديم و ليكن
رحمتى از پروردگارت تا بترسانى گروهى را كه نيامدستشان
بيم‌دهنده‌اى پيش از تو شايد يادآور شوند

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ

و اگر نبود آنكه گاهى كه برسدشان پيش آمدى بدانچه
پيش فرستاده است دستهاى ايشان گويند پروردگارا چرا
نفرستادى بسوى ما فرستاده‌اى تا پيروي كنيم آيتهاى تو را و
باشيم از مؤمنان

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا
سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ

و هنگامى كه بيامدشان حقّ از نزد ما گفتند چرا داده نشد
مانند آنچه داده شد موسى آيا كفر نورزيدند بدانچه داده
شد موسى از پيش گفتند دو جادويند پشتيبان همدیگر و
گفتند هرآينه مايم به هر کدام كافران

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بگو پس بياريد كتابى از نزد خدا راهنماينده‌تر از اين دو تا
پيرويش كنم اگر هستيد راستگويان

فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ
أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

پس اگر نپذيرفتند از تو بدان كه همانا پيروي كنند
هوسهاى خويش را و كيست گمراه‌تر از آنكه پيروي كند
هوس خود را بى رهبريى از خدا همانا خدا هدايت نكند
گروه ستمكاران را

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

و همانا پیوسته داشتیم برای ایشان گفتار را شاید یادآور شوند

الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ ۚ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

۵۲

آنان که دادیمشان کتاب را پیش از آن ایشانند بدان ایمان‌آرندگان

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ۚ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا ۖ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ ۚ مُسْلِمِينَ

۵۳

و هر گاه خوانده شود بر ایشان گویند ایمان آوردیم بدان همانا آن است حقّ از پروردگار ما همانا بودیم پیش از آن اسلام‌آرندگان

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُمْ مَرَّتَيْنِ ۖ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ ۚ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

۵۴

آنان داده شوند مزد خویش را دوبار بدانچه شکیبائی گزیدند و دور می‌کردند به خوبی بدی را و از آنچه روزیشان دادیم می‌دادند

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ ۖ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

۵۵

و هر گاه می‌شنیدند بیهده (یاوه) را روی می‌گردانیدند از آن و گفتند ما را است کردار ما و شما را است کردار شما سلام بر شما نخواهیم نادانان را

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

۵۶

همانا تو رهبری نکنی آن را که دوست داری و لیکن خدا رهبری کند هر که را که خواهد و او است داناتر به راه‌یافتگان

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفُ مِنْ أَرْضِنَا ۖ أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجَبِّئُ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۵۷

و گفتند اگر پیروی کنیم هدایت را با تو ربوده شویم از سرزمین خویش آیا فرمانروائیشان ندادیم در حرم امنی که آورده شود به سویش میوه‌های همه چیز روزی از نزد ما لیکن بیشترشان نمی‌دانند

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِّنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ

۵۸

و بسا نابود کردیم شهری را که کامرانی گرفته بود زندگی خویش را پس اینک نشیمنهای آنان که نشیمن نشدند پس از ایشان مگر اندکی و بودیم ما ارث‌برندگان

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

۵۹

و نیست پروردگار تو نابودکننده شهرها تا برانگیزد در مادر آنها پیمبری که خواند بر ایشان آیت‌های ما را و نیستیم ما نابودکننده شهرها مگر و مردم آنهايند ستمگران

وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّهَآ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

۶۱
رو ۳۴۰

أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

۶۲

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيُّ شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

۶۳

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ ۖ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ

۶۴

وَقِيلَ أَدْعُوا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ

۶۵

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ

۶۶

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ

۶۷

فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ

۶۸

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

۶۹

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

۷۰

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۖ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

و آنچه داده شدید از چیزی پس بهره زندگانی دنیا و زیور آن است و آنچه نزد خدا است بهتر و پایدارتر است آیا بخرد نمی‌یابید

آیا آن را که وعده‌ای دادیم وعده نیکی پس او است بدان رسنده مانند آن است که کامیابیش دادیم کامیابی زندگانی دنیا سپس او است روز قیامت از احضارشندگان

و روزی که خواندشان پس گوید کجایند شریکان من آنان که بودید می‌پنداشتید

گفتند آنان که فرود آمده بود بر ایشان سخن پروردگار اینانند که همراه کردیم گمراهشان کردیم بدانسان که همراه شدیم بیزاری جستیم به سویت نبودند ما را پرستندگان

و گفته شد بخوانید شریکان خود را پس خواندند ایشان را پس پاسخ نگفتندشان و دیدند عذاب را اگر بودند هدایت می‌شدند

و روزی که خواندشان پس گوید چه چیز پاسخ گفتید به فرستادگان

پس کور شود بر ایشان آگهیها در آن روز پس از همدیگر نپرسند

اما آنکه توبه کند و ایمان آرد و کردار شایسته کند پس امید است آنکه باشد از رستگاران

و پروردگارت می‌آفریند هر آنچه خواهد و برگزیند نیستشان اختیاری منزّه و برتر است خدا از آنچه شرک ورزند

و پروردگار تو داند آنچه نهان می‌دارد سینه‌های ایشان و آنچه پدیدار کند

و او است خدا نیست خدائی جز او برای او است سپاس در آغاز و انجام و برای او است حکم و به سویی بازگردانیده شوید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَا تَسْمَعُونَ

بگو آیا دیده‌اید اگر بگرداند خدا بر شما شب را پیوسته تا
روز رستاخیز کدام خدا است جز خدا که بیارد شما را پرتوی
آیا نمی‌شنوید

۷۲

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ
أَوْ لَا تُبْصِرُونَ

بگو آیا دیده‌اید اگر گرداند خدا بر شما روز را همیشگی تا
روز قیامت کدام خدا است جز خدا که آوردتان شبی که
آرامش گیرید در آن آیا نمی‌بینید

۷۳

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و از رحمتش نهاد برای شما شب و روز را تا بیارامید در آن
و تا جوئید از فضلش و شاید سپاسگزاری

۷۴

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

و روزی که بخواندشان پس گوید کجا است شریکانم آنان که
بودید می‌پنداشتید

۷۵

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَنَكُمْ فَعَلِمُوا
أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و گرفتیم از هر ملتی گواهی و گفتیم بیارید دستاویز
خویش را پس دانستند آنکه حق از آن خدا است و گم شد
از ایشان آنچه بودند دروغ می‌بستند

۷۶

حزب
۱۵۸
ر ۳۴۱

إِنَّ قُرُونًا كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ^ط وَعَاتَيْنَهُ مِنْ
الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ
لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ^ط إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ

همانا قارون بود از قوم موسی پس سرکشی کرد بر ایشان و
دادیمش از گنجها آنچه کلیدهایش گران می‌آید بر گروه
نیرومند هنگامی که گفتند بدو قومش شادمانی نکن که خدا
دوست ندارد شادمانان را

۷۷

وَأَتَّبِعْ فِيمَا عَاثَلَكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ^ط وَلَا تَبْغِ
الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ^ط إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

و بجوی در آنچه خدا به تو داده است خانه آخرت را و
فراموش مکن بهره خویش را از دنیا و نکوئی کن چنانکه
نکوئی کرد به تو خدا و بجوی تباهی را در زمین همانا خدا
دوست ندارد تبهکاران را

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

۷۹

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

۸۰

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ

۸۱

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ

۸۲

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

۸۳

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

۸۴

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِمَّا مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

گفت جز این نیست که داده شدش بر دانشی نزد من آیا نمی‌داند که خدا نابود کرد پیش از او از قرن‌ها آنکه سخت‌تر از او بود در نیرو و بیشتر در گروه و پرسش نشوند از گناهانشان گنهکاران

پس برون شد بر قومش در زیور خویش گفتند آنان که خواهند زندگانی دنیا را کاش ما را می‌بود مانند آنچه داده شده است قارون همانا او است دارای بهره گران

و گفتند آنان که داده شدند دانش را وای بر شما پاداش خدا بهتر است برای آنکه ایمان آورد و کردار شایسته کند و داده نشوند آن را مگر شکیبیان

پس فروبردیم او و خانه او را در زمین و نبود برایش دسته‌ای که یاریش کنند جز خدا و نبود از یاری‌شدگان

و بامداد کردند آنان که آرزو می‌کردند جای او را دیروز می‌گفتند وای گویا خدا می‌گشاید روزی را برای هر که خواهد از بندگان و تنگ می‌گرداند اگر نه منت می‌نهد خدا بر ما هرآینه فرومی‌برد ما را وای گویا رستگار نشوند کافران

اینک خانه آخرت نهیمش برای آنان که نجویند برتری در زمین و نه تبهکاری و فرجام است از آن پرهیزکاران

آنکه خوبی را آورد وی را است بهتر از آن و آنکه بدی را آورد پس کیفر نشوند آنان که کردار زشت کنند مگر آنچه را بودند می‌کردند

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّيَ
أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ
رَّبِّكَ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ ءَايَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ
إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ كُلُّ شَيْءٍ
هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ۚ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

همانا آنکه بایسته داشت بر تو قرآن را بازگرداننده است
تو را بسوی بازگشتگاه بگو پروردگارم دانتر است که
هدایت را آورده و کیست آنکه او است در گمراهی آشکار

و نبودی تو امیدوار بدانکه افکنده شود به سویت کتاب مگر
رحمتی از پروردگارت پس نباش البته پشتیبانی برای
کافران

و بازدارندت از آیت‌های خدا پس از آنکه فرستاده شد به
سویت و بخوان بسوی پروردگار خویش و نباش از
شرک‌ورزان

و نخوان با خدا خدای دیگری نیست خدائی جز او هر چیزی
نابود است جز رویش او را است حکم و به سویش
بازگردانیده شوید

۲۹. عنكبوت	العُنْكَبُوتُ: عنكبوت	مکی	۹ آیه	۹ صفحه
------------	-----------------------	-----	-------	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الم

آیا پنداشتند مردم که رها شوند آنکه گویند ایمان آوردیم
و آزموده نگردند

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

و همانا آزمودیم آنان را که پیش از ایشان بودند تا بدانند
خدا آنان را که راست گفتند و تا بدانند دروغگویان را

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ

یا گمان دارند آنان که کنند بدیها که بر ما سبقت گیرند
زشت است آنچه حکم کنند

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا ۚ سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ

آنکو امید دارد ملاقات خدا را همانا سرآمد خدا است آینده
و او است شنوای دانا

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ

و آنکه می‌کوشد جز این نیست که می‌کوشد برای خویشتن
همانا خدا بی‌نیاز است از جهانیان

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ۖ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَهُمْ مِّن شَيْءٍ ۖ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنْثَقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ ۖ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ

و آنان که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند همانا بستریم از ایشان بدیهای ایشان را و هر آینه پاداششان دهیم بهتر آن را که بودند می‌کردند

و اندرز دادیم انسان را به پدر و مادرش نکوئی‌کردن و اگر کوشیدند با تو که شرک‌ورزی با من آنچه را نیستت بدان دانشی پس فرمانبرداریشان نکن بسوی من است بازگشت شما تا آگهی‌تان دهم بدانچه بودید می‌کردید

و آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند هر آینه در آریمشان در شایستگان

و از مردمند آنان که گویند ایمان آوردیم به خدا پس گاهی که آررده شود در راه خدا بگرداند آزار مردم را چون عذاب خدا و اگر بیاید یاریی از پروردگارت هر=آینه گویند ما با شما بودیم آیا نیست خدا را داناتر بدانچه هست در سینه‌های جهانیان

و تا بداند خدا آنان را که ایمان آوردند و تا بداند آنان را که نفاق (دوروئی) ورزیدند

و گفتند آنان که کفر ورزیدند بدانان که ایمان آوردند پیروی کنید راه ما را و باید به دوش کشیم گناهان شما را و نیستند حمل‌کنندگان گناهان ایشان به چیزی همانا ایشانند دروغگویان

و هر آینه به دوش کشند بارهای خود را و بارهایی با بارهای خود و هر آینه پرسش شوند روز قیامت از آنچه بودند دروغ می‌بستند

و همانا فرستادیم نوح را بسوی قومش پس ماند در ایشان هزار سال مگر پنجاه سال پس گرفت ایشان را طوفان حالی که بودند ستمگران

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

پس رهانیدیمش و یاران کشتی را و گردانیدیمش آیتی
برای جهانیان

۱۶

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و ابراهیم هنگامی که گفت به قوم خود پرستش کنید خدا
را و بترسیدش این بهتر است برای شما اگر بدانید

۱۷

إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَنًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا
عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُوَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

جز این نیست که می‌پرستید جز خدا بتانی را و می‌آفرید
دروغی را (می‌پردازید) همانا آنان که می‌پرستید جز خدا
دارا نیستند برای شما روزی پس بجوئید نزد خدا روزی را
و او را پرستش کنید و شکرش گزارید بسوی او
بازگردانیده می‌شوید

۱۸

وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى
الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

و اگر تکذیب کنید همانا تکذیب کردند ملت‌هایی پیش از شما
و نیست بر پیمبر مگر رساندن آشکار

۱۹

أَو لَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُوَ إِنَّ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

آیا نینند چگونه پدید آرد خدا آفرینش را و سپس
بازگرداندش همانا آن است بر خدا آسان

۲۰

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ
يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بگو بگردید در زمین پس بنگرید چگونه آغاز آفرینش کرد
سپس خدا پدید آورد پیدایش بازپسین را همانا خدا بر
همه چیز است توانا

۲۱

يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ

عذاب کند هر که را خواهد و بیامزد هر که را خواهد و
بسوی او بازگردانیده شوید

۲۲

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ
مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

و نیستید شما عاجزکنندگان در زمین و نه در آسمان و
نیستتان جز خدا دوست و نه یاور

۲۳

۳۴۴

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ
رَّحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

و آنان که کفر ورزیدند به آیتهای خدا و ملاقات او آنان
نومیدند از رحمتم و آنان را است عذابی دردناک

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

پس نبود پاسخ قومش جز آنکه گفتند بکشیدش یا بسوزانیدش پس رها ساختش خدا از آتش همانا در این است آیهائی برای قومی که ایمان آرند

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ
وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ
تَّصْرِيحٍ

و گفت جز این نیست که برگرفتید جز خدا بتهایی به دوستی میان خویش در زندگانی دنیا پس روز قیامت کفر ورزد برخی از شما به برخی و لعن کند برخی از شما برخی را و جای شما آتش است و نیست شما را یارانی

فَقَامَنَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

پس ایمان آورد برایش لوط و گفت همانا منم هجرت‌کننده بسوی پروردگار خویش همانا او است عز‌تمند حکیم

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ وَعَاتَيْنَاهُ أُجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ

و بخشیدیم بدو اسحق و یعقوب را و نهادیم در نژادش پیمبری و کتاب را و دادیم بدو مزدش را در دنیا و همانا او است در آخرت از شایستگان

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا
سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ

و لوط گاهی که گفت به قوم خود آیا می‌آئید (یا آرید) فاحشه (ناشیست) را که پیشی نگرفته است شما را بدان کسی از جهانیان

أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي
نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَتَيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

آیا شما درآئید بر مردان و ببرید راه را و بیارید در انجمن خویش ناپسند را پس نبود پاسخ قومش جز آنکه گفتند بیاور ما را به عذاب خدا اگر هستی از راستگویان

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ

گفت پروردگارا یاریم کن بر گروه بدکاران

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ

و هنگامی که آمدند فرستادگان ما ابراهیم را به مزده گفتند هر آینه نابودکنندهایم مردم این شهر را همانا مردمش بودند ستمگران

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهُ ۖ وَآهْلَهُ ۖ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُ ۚ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

گفت همانا در آن است لوط گفتند ما داناتریم بدانکه در آن است هر آینه نجاتش دهیم او و خاندانش را مگر زنش را که بوده است از گذشتگان

وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا ۖ وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُوكَ ۚ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ ۚ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

و هنگامی که آمدند فرستادگان ما لوط را به رنج شد از ایشان و تنگ شد بدیشان تاب و توان او گفتند تترس و اندوهگین مباش که مائیم نجاتدهندگان تو و خاندانت مگر آن تو که او است هر آینه از گذشتگان

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ ۖ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

همانا مائیم فرستنده بر مردم این شهر چرکی را از آسمان بدانچه بودند نافرمانی می‌کردند

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و همانا بازگذاریم از آن نشانی آشکار برای گروهی که بخرد می‌یابند

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا
الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

و بسوی مدین برادرشان شعیب را پس گفت ای قوم پرستش کنید خدا را و امید دارید روز بازپسین را و نکوشید در زمین تباہکاران

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ

پس تکذیبش کردند پس بگرفتشان لرزشی که بامداد کردند در خانه خویش مردگان

وَعَادًا وَثُمُودًا ۚ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّن مَّسْكِنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ أَغْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ ۖ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ

و عاد و ثمود و بدیست پدیدار شد برای شما از نشیمنهای آنان و بیاراست برای ایشان شیطان کردارشان را پس بازداشتشان از راه حالی که بودند بینایان

وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَلَمَنَّ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ

و قارون و فرعون و هامان و همانا بیامدشان موسی با
نشانیها پس سرکشی ورزیدند در زمین و نبودند
پیشیگیرندگان

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ ۖ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

پس هر کدام را گرفتیم به گناهش پس از ایشان است
آنکه فرستادیم بر او سنگریزه و از ایشان است آنکه
بگرفتش خروش و از ایشان است آنکه فروبردیمش در
زمین و از ایشان است آنکه غرق کردیم و نبود خدا ستم بر
ایشان کند و لیکن بودند خویشتن را ستمکاران

مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
أَتَّخَذَتْ بَيْتًا ۖ وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ

مثل آنان که گرفتند جز خدا دوستانی مانند عنکبوت است
که برگرفت خانه‌ای و هر آینه سست‌ترین خانه‌ها خانه
عنکبوت است اگر بدانند

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ ۚ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

همانا خدا می‌داند آنچه را خوانند جز وی از چیزی و او است
عزتمند حکیم

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۖ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ

و این مثلها را می‌زنیم برای مردم و بخرد نیابندش جز
دانایان

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ

آفرید خدا آسمانها و زمین را به حق همانا در این است آیتی
برای مؤمنان

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ إِنَّ الصَّلَاةَ
تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۚ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

بخوان آنچه را وحی شد بسویت از کتاب و بپای‌دار نماز را
که همانا نماز بازدارد از فحشاء (ناشایست) و منکر (ناپسند)
و هر آینه یاد خدا بزرگتر است و خدا داند آنچه را
می‌سازید

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا ءَامَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

و نستیزید با اهل کتاب مگر بدانچه آن است بهتر مگر آنان که ستم کردند از ایشان و بگوئید ایمان آوردیم بدانچه فرستاده شد بسوی ما و فرستاده شد بسوی شما و خدای ما و خدای شما یکی است و مائیم برای او اسلام آرندگان

وَكَذَلِكَ أُنْزِلَ إِلَيْكَ الْكِتَابُ فَلِلَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ

۴۷

و چنین فرستادیم بسویت کتاب را پس آنان که دادیمشان کتاب را ایمان آرند بدان و از ایشان است آنکه ایمان آرد بدان و خیرگی نکنند در آیتهای ما مگر کافران

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لِآرْتَابِ الْمُبْطِلُونَ

۴۸

و نبودی تو بخوانی پیش از این کتابی و نه بنویسی با دست راست آن هنگام هر آینه شک می‌آوردند نادرستان

بَلْ هُوَ ءَايَةٌ بَيِّنَةٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

۴۹

بلکه آن آیتهای آشکارائی است در سینه‌های آنان که داده شدند دانش را و برابری نکنند به آیتهای ما مگر ستمکاران

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۵۰

و گفتند چرا فرستاده نشد بر او آیتهایی از پروردگارش بگو جز این نیست که آیتها نزد خدا است و جز این نیست که منم ترساننده آشکار

أَوْ لَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

۵۱

آیا پس نشد ایشان را که فرستادیم بر تو کتاب را خوانده می‌شود بر ایشان همانا در این است رحمت و یادآوردنی برای گروهی که ایمان آرند

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيِّنَكُمْ شَهِيدًا ۖ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ

۵۲
۳۴۷

بگو بس است خدا میان من و شما گواه داند آنچه را در آسمانها و زمین است و آنان که ایمان آرند به باطل و کفر ورزند به خدا آنانند زیانکاران

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۵۴

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

۵۵

يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ
وَيَقُولُ ذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۵۶

يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ

۵۷

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

۵۸

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ
غُرَفًا تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ
الْعَامِلِينَ

۵۹

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۶۰

وَكَأَيِّن مِّن دَآبَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۶۱

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ

۶۲

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِۦ وَيَقْدِرُ لَهُۥ إِنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

۶۳

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ نَّزْلٍ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ
مِن بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ

و شتاب خواهند از تو در عذاب و اگر نبود سرآمدی نامبرده
هر آینه می‌آمدشان عذاب و همانا بیایدشان ناگهان و ایشان
درنیابند

شتاب خواهند از تو در عذاب و همانا دوزخ است فراگیرنده
به کافران

روزی که فراگیردشان عذاب از فرازشان و از زیر پایهایشان
و گوید بچشید آنچه را بودید می‌کردید

ای بندگان من که ایمان آوردید همانا زمین من پهناور است
پس مرا پرستش کنید

همه کس چشنده مرگ است سپس بسوی ما برگردانیده
شوید

و آنان که ایمان آرند و کردار شایسته کنند هر آینه جایگاه
گردانیمشان از بهشت غرفه‌هائی که روان است زیر آنها
جویها جاودانان در آن چه خوب است پاداش عمل‌کنندگان

آنان که شکیبائی ورزیدند و بر پروردگار خویش توکل کنند

و بسا جنبنده‌ای که برن دارد روزی خویش را خدا روزی
دهدش و شما را و او است شنوای دانا

و اگر پرسیشان که آفرید آسمانها و زمین را و رام کرد مهر
و ماه را هر آینه گویند خدا پس کجا به دروغ رانده می‌شوند

خدا فراخ گرداند روزی را برای هر که خواهد از بندگان
خویش و تنگ گرداند برایش همانا خداوند است به همه
چیز دانا

و اگر پرسیشان که فرستاد از آسمان آبی تا زنده کرد بدان
زمین را پس از مردنش هر آینه گویند خدا بگو سپاس
خدای را بلکه بیشترشان بخرد در نمی‌یابند

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
لَهِیَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا
نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيَتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُۥٓ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ
الْمُحْسِنِينَ

۶۵

۶۶

۶۷

۶۸

۶۹

۱
حزب
۱۶۲
۳۴۹ر

۲

۳

۴

۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

غُلِبَتِ الرُّومُ

فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ

فِي بَضْعِ سِنِينَ ۖ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ
يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ

بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و نیست این زندگانی دنیا جز هوسرانی و بازی و همانا خانه
بازپسین است زندگانی اگر بدانند

پس گاهی که سوار شوند در کشتی خوانند خدا را
پاککنندگان برای او دین را تا گاهی که رهانیدشان بسوی
دشت ناگهان ایشان شرک ورزند

تا کفر ورزند بدانچه دادیمشان و تا کامیاب شوند پس زود
است بدانند

آیا نبینند که ما نهادیم حرمی امن و ربوده شوند مردم از
پیرامونش آیا به باطل ایمان آرند و به نعمت خدا کفر ورزند

و کیست ستمگرتر از آنکه بست بر خدا دروغی یا دروغ
پنداشت حق را گاهی که آمدش آیا نیست در دوزخ
جایگاهی برای کافران

و آنان که بکوشند در راه ما هر آینه بنمایانیمشان راه‌های
خویش را همانا خدا است با نکوکاران

۶۰ آیه

۷ صفحه

مکی

الرُّوم: روم

۳۰. روم

الم

شکست خوردند روم

در نزدیکترین سرزمین و ایشان پس از شکستشان زود
است پیروز شوند

در چند سال برای خدا است کار از پیش و از پس و در آن
روز خرسند شوند مؤمنان

به یاری خدا یاری کند هر که را خواهد و او است عزّتمند
مهربان

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

۷

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفِلُونَ

۸

أَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَفِرُونَ

۹

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

۱۰

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا السُّوْءَ إِنَّ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ

۱۱
روم
۳۵۰

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

۱۲

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

۱۳

وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاتٌ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ

۱۴

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِّدُ يَتَفَرَّقُونَ

۱۵

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ

وعدہ خدا است و نشکند خدا وعدہ خویش را لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند

می‌دانند روئی (ظاهری) را از زندگانی دنیا و ایشانند از آخرت ناآگهان

آیا نیندیشیدند پیش خود که نیافریده است خدا آسمانها و زمین و آنچه را میان آنها است جز به حقّ و سرآمدی نامبرده و هر آینه بی‌شی از مردمند به ملاقات پروردگار خویش کافران

آیا نمی‌گردند در زمین تا بنگرند چگونه بود فرجام آنان که بودند پیش از ایشان بودند سخت‌تر از ایشان در نیرو و کاویدند زمین را (یا شخم زدند) و آبادان ساختندش بیشتر از آنچه اینان آباد کردندش و بیامدندشان پیمبرانشان به روشنائیها پس نبود خدا ستم کند بر ایشان لیکن بودند خویشان را ستم می‌کردند

پس شد فرجام آنان که بدی کردند آنکه دروغ پنداشتند آیت‌های خدا را و بودند بدانها مسخره‌کنان

خدا آغاز کند آفرینش را پس بازگرداندش و سپس بسویش بازگردانیده شوید

و روزی که بپاشود ساعت سر اسیمه شوند گنهکاران

و نبود ایشان را از شریکانشان شفاعت‌کنندگانی و بودند به شریکان خویش کفرورزان

و روزی که بپاشود ساعت در آن روز پراکنده شوند

پس آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند ایشانند در چمنزاری شادمان

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ

فَسُبْحَنَّ اللَّهَ حِينَ تُمَسُّونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ
تَنْتَشِرُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافَ
الْسِّنَتِكُمْ وَالْوَنُكُمَ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَلَمِينَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ مَنْامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِّنَ
فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

و اما آنان که کفر ورزیدند و دروغ پنداشتند آیتهای ما را و
رسیدن را به آخرت آنانند در عذاب احضارشدگان

پس منزّه است (یا منزّه شمريد) خدا را هنگامی که شام
کنید و هنگامی که بامداد کنید

و او را است سپاس در آسمانها و زمین و شامگاهان و گاهی
که نیمروز کنید

برون آرد زنده را از مرده و برون آرد مرده را از زنده و
زنده می‌کند زمین را پس از مردنش و بدینسان برون
آورده شوید

و از آیتهای او آن است که آفرید شما را از خاکی ناگاه شما
بشريد پراکندگان

و از آیتهای او آن است که آفرید برای شما از خودتان
جفت‌هایی تا بیارامید بدانان و نهاد در میان شما دوستی و
مهری را همانا در این است آیت‌هایی برای گروهی که اندیشه
کنند

و از آیت‌هایش آفرینش آسمانها و زمین و گوناگون بودن
زبانهای شما و رنگهای شما است همانا در این آیت‌هایی برای
دانایان

و از آیت‌هایش خواب شما است در شب و روز و روزی‌جستن
شما از فضلش همانا در این است آیت‌هایی برای گروهی که
می‌شنوند

و از آیت‌هایش بنماید به شما برق را بیمی و امیدی و بفرستد
از آسمان آبی که زنده سازد بدان زمین را پس از مردنش
همانا در این است آیت‌هایی برای گروهی که بخرد یابند

وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

۲۶

وَلَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانُونٍ

۲۷

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۲۸
۳۵۲ ر

ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ ۖ هَلْ لَّكُم مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّن شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

۲۹

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ

۳۰

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِن أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

۳۱
حزب
۱۶۳

مُذِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

۳۲

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا ۚ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

و از آیتهایش آنکه بپا ایستد آسمان و زمین به فرمانش تا گاهی که بخواند شما را خواندنی از زمین ناگاه برون آئید

و او را است آنکه در آسمانها و زمین است همگانند برای او فروتنان

و او است آنکه آغاز کند آفرینش را پس بازگرداندش و آن آساتر است بر او و برایش مثل برتر است در آسمانها و زمین و او است عزتمند حکیم

زده است برای شما مثلی از خود شما آیا شما را است از آنچه مالک است یمنهای شما شریکانی در آنچه روزیتان دادیم که شما نید در آن یکسان همی ترسیدشان همانند ترستان از خویشتن بدینگونه تفصیل دهیم آیتها را برای گروهی که بخرد یابند

بلکه پیروی کردند آنان که ستم کردند هوسهای خویش را به نادانی پس که راهنمایی کند آن را که گمراه ساخت خدا و نیست ایشان را یاورانی

پس راست کن روی خود را بسوی دین یکتاپرست آفرینش خدائی که سرشت مردم را بر آن نیست دگرگون شدنی برای آفرینش خدا این است دین استوار و لیکن بیشتر مردم نمی دانند

زاری کنندگان به سوی و بترسیدش و بپای دارید نماز را و نباشید از شرک ورزان

از آنان که پراکنده ساختند دین خود را و گشتند گروههائی هر حزبی است بدانچه نزد خویش است شادمان

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا
أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِۦ يُشْرِكُونَ

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا ^ط وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا
قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَايِتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

فَءَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ ^ط وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَا ءَاتَيْتُمْ مِّن رَّبًّا لَّيْرُبُوا۟ فِي۟ أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا۟ عِندَ
اللَّهِ ^ط وَمَا ءَاتَيْتُمْ مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُضْعِفُونَ

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ
يُحْيِيكُمْ ^ط هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَّن يَفْعَلُ مِثْلَ ذَٰلِكُمْ مِّن
شَيْءٍ ^ج سُبْحَنَهُۥ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ
لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

و هر گاه رسد مردم را رنجی خوانند پروردگار خود را زاری
کنان بسویش تا آنگاه که چشاندشان از خویش رحمتی
ناگهان گروهی از ایشانند به پروردگار خویش شرک‌ورزان

تا کفر ورزند بدانچه آوردیمشان پس بهره‌مند باشید زود
است بدانید

یا فرستادیم بر ایشان فرمانی که سخن گوید بدانچه بودند
بدان شرک‌ورزان

و هر گاه چشانیم مردم را رحمتی شادمان شوند بدان و اگر
رسدشان بدیی بدانچه پیش فرستاد دستهایشان ناگاه
ایشانند نومیدان

آیا ندیدند که خدا فراخ گرداند روزی را برای هر که خواهد
و تنگ سازد همانا در این است آیت‌هایی برای گروهی که
ایمان آرند

پس بده به خویشاوندان بهره‌اش را و بینوا و وامانده در
راه این نکوتر است برای آنان که خواهند روی خدا و
آنانند رستگاران

و آنچه آرید از ربایی (سود) که بیفزاید در مالهای مردم پس
فزونی نگیرد نزد خدا و آنچه آرید از زکاتی که خواهید
بدان روی خدا را پس آنانند فزونی‌گیرندگان

خدا است آنکه آفرید شما را پس روزیتان داد پس بمیراند
شما را و سپس زنده سازدتان آیا هست از شریکان شما
آنکه بکند از اینها چیزی را او منزّه و برتر است از آنچه
شرک می‌ورزند

پدیدار شد تباهی در دشت و دریا بدانچه فراهم کرد
دستهای مردم تا چشاندشان پاره‌ای از آنچه کردند شاید
بازگردند

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلَ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَیِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ
مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ یَصَّدَّعُونَ

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَیْهِمْ
یَمْهَدُونَ

لِیَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ
لَا یُحِبُّ الْكَافِرِينَ

وَمِنْ ءَايَاتِهِ ۚ أَنْ يُرْسِلَ الرِّیَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِیَذِیْقَكُمْ مِّنْ
رَّحْمَتِهِ وَلِتَجْرِیَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
بِالْبَیِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا ۖ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا
نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

اللَّهُ الَّذِیْ يُرْسِلُ الرِّیَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فِیْهِمْسُطُهُ فِی السَّمَآءِ
كَيْفَ یَشَاءُ وَیَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ یَخْرُجُ مِنْ
خِلَالِهِ ۖ فَاِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ یَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ إِذَا هُمْ
یَسْتَبْشِرُونَ

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ یُنَزَّلَ عَلَیْهِمْ مِّنْ قَبْلِهِ ۖ لَمُبْلِسِينَ

فَإَنْظُرْ إِلَىٰ ءَاثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ یُحِی الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ
إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحِی الْمَوْتِ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ

بگو بگردید در زمین پس بنگرید چگونه بود فرجام آنان که
از پیش بودند بیشتر ایشان شرک‌ورزندگان

پس راست کن روی خود را بسوی دین استوار پیش از آنکه
بیاید روزی که نیستش بازگشتی از خدا آن روز شکافته
شوند از هم

هر که کفر ورزد پس بر او است کفرش و هر که کار نکو
کند پس برای خویش آماده می‌کنند

تا پاداش دهد آنان را که ایمان آوردند و کارهای نکو کردند
از فضلش همانا او دوست ندارد کافران را

و از آیت‌هایش آنکه بفرستد باده‌ها را مژده‌دهندگان و تا
چشاندتان از رحمتش و تا روان شود کشتی به فرمانش و تا
جوئید روزی را از فضلش و شاید سپاس‌گزارید

و هر آینه فرستادیم پیش از تو فرستادگانی بسوی قوم
خویش پس بیامدندشان به روشنائی‌ها پس انتقام گرفتیم از
آنان که گناه کردند و هست حقّی بر ما یاری کردن مؤمنان

خدا است آنکه می‌فرستد باده‌ها را پس برانگیزد ابری پس
پهن سازدش در آسمان هر گونه خواهد و بگرداندش
پاره‌هایی و بینی باران را برون آید از شکاف‌هایش تا گاهی
که رساندش به هر که خواهد از بندگان خویش ناگاه
ایشانند شادمانی‌کنان

و اگرچه بودند پیش از آنکه فرستاده شود بر ایشان پیش
از آن پژمردگان

پس بنگر بسوی آثار رحمت خدا چسان زنده سازد زمین را
پس از مرگش همانا آن است زنده‌سازنده مردگان و او
است بر همه چیز توانا

وَلَيْنِ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ

فَإِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا
مُدْبِرِينَ

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تَسْمَعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ
بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِئُوا غَيْرَ سَاعَةٍ
كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ
إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ
جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ

و اگر بفرستیم بادی که نگرندش زردفام همانا آغاز کنند
پس از آن کفران‌کنندگان

هرآینه تو نشنوانی مردگان را و نشنوانی به کران بانگ را
گاهی که بازگردند پشت‌کنندگان

و نیستی تو راهنمای کوران از گمراهیشان نشنوانی مگر آن
را که ایمان آورد به آیت‌های ما پس آنانند اسلام‌آرندگان

خدا است آنکه آفرید شما را از سستی پس قرار داد پس
از سستی توانائی پس قرار داد پس از نیرومندی سستی و
پیری را می‌آورد هر چه خواهد و او است دانای توانا

و روزی که بپا شود ساعت سوگند یاد کنند و همراهیشان
کن ماندند جز ساعتی بدینسان بودند به دروغ رانده
می‌شدند

و گفتند آنان که داده شدند دانش و ایمان را همانا شما
درنگ کردید در کتاب خدا تا روز برانگیختن پس این است
روز برانگیختن لیکن بودید شما نمی‌دانستید

پس آن روز سود ندهد آنان را که ستم کردند بهانه
آوردنشان و نه بازخواست شوند

و هر آینه زدیم برای مردم در این قرآن از هر مثلی و اگر
بیاریشان آیتی همانا گویند آنان که کفر ورزیدند نیستید
شما جز نادرستان

چنین مُهر نهد خدا بر دلهای آنان که نمی‌دانند

پس شکیبا شو که وعده خدا است حقّ و سبکسارت نکنند
آنان که نیستند یقین‌دارندگان

۱
۳۵۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْم

الم

۲

تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

این است آیت‌های کتاب استوار

۳

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

راهنمایی و رحمتی برای نیکوکاران

۴

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ

آنان که پیای دارند نماز را و دهند زکات را و ایشانند به
آخرت یقین‌دارندگان

۵

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

آنانند بر هدایتی از پروردگارشان و آنانند رستگاران

۶

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

و از مردم است آنکه می‌خرد داستانهای بیهوده (سخنهای
هوسناک) را تا گمراه کند از راه خدا به نادانی و بگیرد آنها
را به استهزاء آنان را است عذابی خوارکننده

۷

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا
كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشَّرَهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

و گاهی که خوانده شود بر او آیت‌های ما پشت کند کبرورزنده
چنانکه گوئی نشنیده است آن را گوئی که در گوشه‌هایش
است سنگینی پس نویدش ده به عذابی دردناک

۸

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ

همانا آنان که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند ایشان
را است باغستان نعمتها

۹

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

جاودانان در آن وعده خدا به درست و او است عزتمند
حکیم

۱۰

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ
رَوْسًى أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنزَلْنَا مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

آفرید آسمانها را بی‌ستونی که بینیدش و افکند در زمین
لنگرهائی نبادا کج شود به شما و پراکند در آن از هر
جنبده‌ای و فرستادیم از آسمان آبی پس رویانیدیم در آن
از هر جفتی گرامی

۱۱

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِۦٓ بَلِ
الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

این است آفرینش خدا پس بنمایانیدم چه چیز آفریدند
آنان که جز اویند بلکه ستمگرانند در گمراهی آشکار

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ
فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

۱۳

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ ۖ وَهُوَ يَعِظُهُ ۖ يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ
الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

۱۴

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ
وَفِصْلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَىٰ الْمَصِيرِ

۱۵

وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَن تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا
تُطِعْهُمَا ۖ وَصَاحِبُكُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا ۖ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ
أَنَابَ إِلَيَّ ۖ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

۱۶

يَبْنَىٰ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي
صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
لَطِيفٌ خَبِيرٌ

۱۷

يَبْنَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ ۖ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

۱۸

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّ
اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

۱۹

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ ۖ وَأَغْضُضْ مِن صَوْتِكَ ۖ إِنَّ أَنْكَرَ
الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ

و همانا دادیم به لقمان حکمت را که سپاسگزار برای خدا و
آنکه سپاس گزارد جز این نیست که سپاس گزارد برای
خویش و آنکه ناسپاسی ورزد همانا خدا است بی‌نیاز ستوده

و گاهی که گفت لقمان به فرزند خود و اندرزش همی‌داد ای
پسرک من شرک نورز به خدا همانا شرک است ستمی بزرگ

و اندرز گفتیم انسان را در باره پدر و مادر بارور گشت بدو
مادرش سستی ای بر سستی ای و از شیر بازگرفتنش در دو
سال که شکرگزار برای من و برای پدر و مادر خویش بسوی
من است بازگشت

و اگر کوشیدند با تو که شرک ورزی با من آنچه را نیست
بدان دانشی پس فرمانبرداریشان نکن و همراهیشان کن
در دنیا به خوشی و پیروی کن راه آن را که بازگشت کند
بسوی من بسوی من است بازگشت شما پس آگهی‌تان دهم
بدانچه بودید می‌کردید

ای پسرک من همانا آن اگر باشد به سنگینی دانه‌ای از
خردل پس باشد در سنگی خارا یا در آسمانها یا در زمین
بیاردش خدا همانا خدا است بخشنده آگاه

ای پسرک من بپای دار نماز را و فرمان کن به نیکی و بازدار
از بدی و شکیب شو بر آنچه رسدست همانا این است از
عزیمت کارها

و دژم نساز روی خود را برای مردم و نرو در زمین خرامان
همانا خدا دوست ندارد آن را که خرامانی خودپسند است

و میانه‌رو باش در روش خویش و فرو کش از آواز خویش
همانا ناخوشترین آوازه‌ها آواز خران است

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ
مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا
عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولَٰئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ
السَّعِيرِ

وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۖ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۖ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم
بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ
قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

وَلَوْ أَتَمَّا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمَ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن
بَعْدِهِ ۖ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَتُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ

مَّا خَلَقُكُمْ وَلَا بَعَثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ بَصِيرٌ

آیا نبینید که خدا رام کرد برای شما آنچه در آسمانها و آنچه
در زمین است و فراوان کرد بر شما روزیهای خویش را
آشکار و نهان و از مردم است آنکه بستیزد در خدا بی
دانشی و نه رهبریی و نه کتابی درخشان

و اگر گفته شود بدیشان پیروی کنید آنچه را فرستاد خدا
گویند بلکه پیروی کنیم آنچه یافتیم پدران خویش را بر آن
و اگر چه باشد شیطان بخواندشان بسوی عذاب سوزان

و آنکه تسلیم کند روی خود را بسوی خدا و او است نکوکار
همانا پناه جست به دستاویزی استوار و بسوی خدا است
فرجام کارها

و آنکه کفر ورزد اندوهگین نسازدت کفرش بسوی ما است
بازگشت ایشان تا آگهییشان دهیم بدانچه کردند همانا خدا
دانا است به راز سینه‌ها

بهره‌مندشان سازیم اندکی و سپس ناگزیرشان سازیم
بسوی عذابی انبوه

و اگر پرسیشان که آفرید آسمانها و زمین را هر آینه گویند
خدا بگو سپاس خدا را بلکه بیشتر ایشان نمی‌دانند

خدای را است آنچه در آسمانها و زمین است همانا خدا است
بی‌نیاز ستوده

و اگر باشد آنچه در زمین است از درخت قلمهائی و دریا را
کمک کند از پس آن هفت دریا پایان نیابد سخنان خدا همانا
خدا است عز‌تمند حکیم

نیست آفرینش شما و نه برانگیختن شما مگر چون یک تن
همانا خدا است شنوای بینا

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ
اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

آیا نبینی خدا فرو می‌برد شب را در روز و فرو می‌برد روز را
در شب و رام کرد مهر و ماه را هر کدام روان است بسوی
سرآمدی نامبرده و آنکه خدا است به آنچه می‌کنید آگاه

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطْلُ
وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

این بدان است که خدا است حق و هر چه خوانند جز او
باطل است و آنکه خدا است مهتر بزرگ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ
مِّنْ ءَايَاتِهِۦ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

آیا ندیدی کشتی روان است در دریا به نعمت خدا تا
بنمایاند شما را از آیت‌هایش همانا در این است آیت‌هایی برای
هر شکیبائی سپاسگزار

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا
كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ

و هر گاه فراگیردشان موجی چون توده‌های ابر خوانند خدا
را پاک‌دارنده برایش دین را و هنگامی که رهانیدشان
بسوی خشکی از ایشان است میانه‌روی و نستیزد با آیت‌های
ما جز هر پیمان‌شکنی ناسپاس

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
عَن وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَن وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ
اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ
الْغُرُورُ

ای مردم بترسید پروردگار خود را و بترسید از روزی که
بی‌نیاز نگرداند پدری از فرزند خویش و نه فرزندی که
بی‌نیاز کند از پدر خود چیزی را همانا وعده خدا است حق
پس نفریبید شما را زندگانی دنیا و نفریبید شما را به خدا
فریبنده (سرگرمی)

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي
الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي
نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

همانا خدا نزد او است علم ساعت و فرود آورد باران را و
داند آنچه را در زهدانها است و نداند کسی چه چیز فراهم
می‌آورد فردا و نداند کسی به کدام زمین می‌میرد همانا خدا
است دانای آگاه

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	الم
۳۵۸ر	الم	
۲	تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ	فرود آوردن کتاب نیست شکی در آن از پروردگار جهانیان
۳	أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ	یا گویند دروغ بست آن را بلکه آن است حقّ از پروردگارت تا بترسانی گروهی را که نیامدستشان بیم‌دهنده‌ای پیش از تو شاید ایشان رهبری شوند
۴	اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ	خدا است آنکه آفرید آسمانها و زمین را و آنچه میان آنها است در شش روز سپس استوار شد بر عرش نیست شما را جز او دوست و نه شفاعتگری پس آیا یادآور نمی‌شوید
۵	يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ	بپردازد کار را از آسمان بسوی زمین سپس بالا رود بسویش در روزی که اندازه آن هزار سال است از آنچه می‌شمیرید
۶	ذَٰلِكَ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ	این است دانای نهان و هویدا آن عزتمند مهربان
۷	الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۖ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِنْ طِينٍ	آنکو نکو کرد هر چیزی آفرینش آن را و آغاز کرد آفرینش انسان را از گل
۸	ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ	پس گردانید نژادش را از چکه‌ای از آبی پست
۹	ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ	سپس آراستش و دمید در آن از روح خویش و گذاشت برای شما گوش و دیدگان و دلها را به کمی سپاس گزارید
۱۰	وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ	و گفتند آیا هر گاه گم شدیم در زمین آیا ما ئیم در آفرینشی نوین بلکه ایشانند به ملاقات پروردگار خویش کافران
۱۱	قُلْ يَتَوَفَّكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ	بگو دریابد شما را فرشته مرگ که گمارده شده است بر شما سپس بسوی پروردگار خویش بازگردانیده شوید

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا
أَبْصِرْنَا وَاسْمِعْنَا فَأَرْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

۱۳

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

۱۴

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

۱۵
سجده
واجب

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝

۱۶

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

۱۷

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ

۱۸

أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ

۱۹

أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ
نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۲۰

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا
مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ ۖ الَّذِينَ
كُنتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ

و اگر بینی هنگامی که گنهکاران سرافکندگانند نزد
پروردگارشان پروردگارا دیدیم و شنیدیم پس برگردان ما
را تا بکنیم کاری شایسته همانا مائیم یقین‌دارندگان

و اگر می‌خواستیم هر آینه می‌دادیم به هر کس رهبریش را
و لیکن استوار گشت سخن از من که همانا پر سازم دوزخ را
از پریان و مردم همگی

پس بچشید بدانچه فراموش کردید رسیدن را به روزتان
این همانا ما فراموشتان کردیم و بچشید عذاب دوزخ را
بدانچه بودید می‌کردید

جز این نیست که ایمان آرند به آیت‌های ما آنان که هر گاه
یادآوری شوند بدانها بیفتد سجده‌کنان و تسبیح گویند به
سپاس پروردگار خویش و ایشانشند کبرناورزندگان

دوری گزیند پهلوه‌ای ایشان از خوابگاه‌ها خوانند پروردگار
خویش را بیمی و امیدی و از آنچه روزیشان دادیم ببخشند

پس نمی‌داند کسی چه نهان شده است برای ایشان از
روشنی‌چشم پاداشی بدانچه بودند می‌کردند

پس آیا آنکه مؤمن است مانند آنی است که نابفرمان است
نیستند یکسان

اما آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند پس
ایشان را باغستان جایگاه پیشکشی بدانچه بودند می‌کردند

و اما آنان که نافرمانی کردند پس جایگاه ایشان است آتش
هر گاه خواهند برون آیند از آن بازگردانیده شوند در آن و
گفته شود برای ایشان بچشید عذاب آتشی را که بودید
بدان تکذیب می‌کردید

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

۲۲

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ
الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ

۲۳
ره ۳۶

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّنْ
لِّقَائِهِ ۖ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ

۲۴

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا
يُوقِنُونَ

۲۵

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ

۲۶

أَوْ لَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا يَسْمَعُونَ

۲۷

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ
زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ

۲۸

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۲۹

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْظَرُونَ

۳۵

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ

و همانا بچشانیمشان از شکنجه نزدیک نارسیده به شکنجه
بزرگ باشد ایشان بازگردند

و کیست ستمگتر از آنکه یادآوری شود به آیتهای پروردگار
خویش پس روی برتابد از آنها همانا مائیم از گنهکاران
کین‌کشندگان

و همانا دادیم به موسی کتاب را پس نباش در شکی از
ملاقاتش و گردانیدیمش رهبری برای بنی‌اسرائیل

و گردانیدیم از ایشان پیشوایانی که راهنمایی می‌کنند به
فرمان ما چنانکه شکیبائی کردند و بودند به آیتهای ما
یقین‌دارندگان

و همانا پروردگارت جدائی افکند میانشان روز رستاخیز در
آنچه بودند در آن اختلاف می‌کردند

آیا رهبریشان نکرد که بسا نابود ساختیم پیش از ایشان از
قرنهائی که روانند در آرامگاه‌های آنان همانا در این است
آیت‌های آیا نمی‌شنوند

آیا ندیدند که روان می‌سازیم آب را بسوی زمینی خشکزار
پس برون آریم بدان کشتی را که می‌خورند از آن دامهای
ایشان و ایشان پس آیا نمی‌نگرند

و گویند کی است این گشایش (یا پیروزی) اگر هستید
راستگویان

بگو روز پیروزی سود ندهد آنان را که کفر ورزیدند
ایمانشان و نه مهلت داده شوند

پس روی برتاب از ایشان و منتظر باش که ایشانند منتظران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ ۚ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۚ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۚ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُم مَّعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

ای پیمبر بترس خدا را و فرمانبردار نباش کافران و دورویان را همانا خدا است دانشمند حکیم

و پیروی کن آنچه وحی شود بسویت از پروردگار خویش همانا خدا است بدانچه می‌کنید آگاه

و توکل کن بر خدا و بس است خداوند وکیل

نهاد خدا برای مردی دودل در اندرونش و نگردانید خدا همسران شما را آنان که ظاهر کنید از ایشان مادران شما و نگردانید پسرخواندگان شما را فرزندان شما این گفتار شما است با دهانهای شما و خدا گوید حق را و او است هدایت‌کننده به راه

بخوانید ایشان را برای پدران ایشان آن دادگرانه‌تر است نزد خدا پس اگر ندانستید پدران ایشان را پس برادران شما باند در دین و بندگان شما و نیست بر شما پروائی در آنچه خطا کردید بدان و لیکن آنچه خواست دلهای شما و خدا است آمرزنده مهربان

پیمبر سزاوارتر است به مؤمنان از خود ایشان و زنان او مادران ایشانند و خویشاوندان برخیشان سزاوارترند به برخی در کتاب خدا از مؤمنان و مهاجران مگر آنکه کنید در باره دوستانتان نکوئی بوده است آن در کتاب نوشته

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ
وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۖ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا
غَلِيظًا

لَيَسْئَلَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
أَلِيمًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ
الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا

وَإِذْ قَالَت طَّائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ
فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا
عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُلِواْ الْفِتْنَةُ لَآتَوْهَا
وَمَا تَلَبَّثُواْ فِيهَا إِلَّا يَسِيرًا

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَرَ ۚ وَكَانَ
عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا

۸

۹
۳۶۲ ر

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

و هنگامی که بگرفتیم از پیمبران پیمانشان را و از تو و از
نوح و ابراهیم و موسی و عیسی ابن مریم و گرفتیم از
ایشان پیمانی گران

تا بپرسد راستگویان را از راستیشان و آماده کرد برای
کافران عذابی دردناک

ای آنان که ایمان آوردید یاد آرید نعمت خدا را بر خویش
گاهی که بیامد شما را لشکرهائی پس فرستادیم بر آنان
بادی و لشکرهائی که ندیدید و خدا است بدانچه می‌کنید
بینا

گاهی که آمدند شما را از فراز شما و از زیر شما و گاهی که
گردیدند دیدگان و رسید دلها گلوگاه‌ها را و گمان می‌بردید
به خدا گمانها را

آنجا (یا آنگاه) آزمایش شدند مؤمنان و لرزیدند لرزشی
سخت

و هنگامی که می‌گفتند مردمان دوروی و آنان که در دلهایشان
بیماری است که وعده نداد ما را خدا و پیمبرش مگر فریبی
را

و هنگامی که گفتند گروهی از ایشان ای مردم یثرب نیست
جایگاهی برای شما پس بازگردید و دستوری می‌خواست
گروهی از ایشان از پیمبر می‌گفتند همانا خانه‌های ما برهنه
است و نیستند آنها برهنه و نخواهند جز گریزی را

و اگر ورود شود بر ایشان در آنها از هر سوی سپس
درخواست شوند فتنه (جنگ) را هر آینه آرندش و درنگ
نکنند بدان مگر اندکی

و همانا بودند پیمان بستند با خدا از پیش که برتابند
پشتها را و هست پیمان خدا پرسش‌شده

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ
وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ
إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ
تَدَوُّرًا أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ
الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَٰئِكَ
لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ
أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا
فِيكُمْ مَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا
اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَنًا
وَتَسْلِيمًا

بگو سود ندهد شما را گریز اگر بگریزید از مرگ یا کشتن و
آن هنگام کامیاب نشوید مگر اندکی

بگو کیست که نگهدارد شما را از خدا اگر خواهد به شما
رنجی یا خواهد برای شما رحمتی و نیاید برای خویش جز
خدا دوست و نه یآوری را

بسا داند خدا بازدارندگان را از جنگ از شما و گویندگان را
به برادران خویش بیایید بسوی ما و نیایند نبرد را جز
اندکی

بخل ورزانند بر شما تا گاهی که بیاید ترس بینیشان بنگرند
در تو می‌گردد دیدگان‌شان مانند آنکه فراگرفته باشدش
مرگ تا گاهی که برود ترس آزارتان کنند با زبانهائی تیز
خوددارانند از نیکی آنان ایمان نیاوردند پس تبه ساخت
خدا کردار ایشان را و آن است بر خدا آسان

پندارند احزاب را نرفتند و اگر بیایند احزاب دوست دارند
کاش برون بودند در مردم دشت‌نشین و از دور اخبار شما
را می‌پرسیدند و اگر می‌بودند در شما پیکار نمی‌کردند جز
اندکی

همانا شما را است در پیمر خدا پیرویی نکو برای آن که
امید دارد خدا و روز بازپسین را و یاد کند خدا را بسیار

و هنگامی که دیدند مؤمنان احزاب را گفتند این است آنچه
وعدہ داد به ما خدا و پیمبرش و راست گفت خدا و
پیمبرش و نیفزود ایشان را مگر ایمان و تسلیمی

مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رَجُلٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

لَيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا

وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَّوْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْدارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا

يَنْسَاءَ النَّبِيُّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ يُضَاعَفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا

از مؤمنانند مردانی که راست گفتند آنچه را با خدا پیمان بر آن بستند پس از ایشان است آنکه گذراند پیمان خویش را و از ایشان است آنان که انتظار کشند و تبدیل نکردند تبدیلی

تا پاداش دهد خدا راستگویان را به راستیشان و عذاب کند دورویان را اگر خواهد یا توبه پذیرد از ایشان همانا خدا است آمرزنده مهربان

و بازگردانید خدا آنان را که کفر ورزیدند به خشمشان نرسیدند به خیری و کفایت کرد خدا مؤمنان را از جنگ و خدا است نیرومند عزیز

و فرود آورد آنان را که پشتیبانیشان کردند از اهل کتاب از کاهای ایشان و افکند در دلهای آنان هراس را که گروهی را کشتید و برده گرفتید گروهی را

و ارث داد به شما سرزمین ایشان و خانه‌های ایشان و خواسته‌های ایشان را و سرزمینی را که تاخت نیاوردید بر آن و خداست بر همه چیز توانا

ای پیمبر بگو به زنان خویشتن اگر خواهان زندگانی دنیا و زیور آتید پس بیاوید بهره‌مند سازم شما را و رها سازم شما را رهاکردنی نیکو

و اگر خواستار خدا و پیمبرش و خانه آخرت باشید پس خدا آماده کرده است برای نکوکاران از شما پاداشی بزرگ را

ای زنان پیمبر هر کس از شما فحشایی (ناشایستی) آشکار آرد افزوده شود برایش شکنجه به دو برابر و همانا آن است بر خدا آسان

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا
أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا

و آنکه فروتنی کند از شما برای خدا و پیمبرش و کرداری
شایسته کند دهیمش مزدش را دوبار و آماده کردیم برای
او روزی گرامی را

يَنْسَاءَ اللَّيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا
تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا
مَّعْرُوفًا

۳۲

ای زنان پیمبر نیستید شما مانند یکی از زنان اگر می‌ترسید
خدا را پس نرمی نشان ندهید در گفتار تا امید بندد آنکه
در دلش بیماری است و بگوئید گفتاری نکو را

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ
وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا

۳۳

و بیارمید در خانه‌های خویش و خودنمائی نکنید مانند
خودنمائی جاهلیت نخستین (پیکر خود را آشکار نسازید) و
بیای دارید نماز را و بدهید زکات را و فرمانبرداری کنید از
خدا و پیمبرش جز این نیست که خواهد خدا دور کند از
شما چرک (پلیدی) را ای اهل خانه و پاک سازد شما را پاک
ساختنی

وَأَذْكُرَنَّ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

۳۴

و یادآرید آنچه را خوانده می‌شود در خانه‌های شما از آیتهای
خدا و حکمت همانا خداوند است تیزبین کارآگاه

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

۳۵
۳۶۵

همانا مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان مؤمن و زنان
مؤمن و مردان فروتن و زنان فروتن و مردان راستگو و
زنان راستگو و مردان شکیبا و زنان شکیبا و مردان نرمدل
و زنان نرمدل و مردان بخشنده و زنان بخشنده و مردان
روزه‌دار و زنان روزه‌دار و مردانی که فرجهای خود را نگه
دارند و زنان نگهدارنده و مردانی که یاد خدا بسیار کنند و
زنان یادکننده آماده کرده است خدا برای ایشان آمرزشی و
پاداشی بزرگ را

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ^ق وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ^ط فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ^ص سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ^ج وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ^و وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ^ق وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ^ق وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

وَسَبِّحْوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيَ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

و نرسد مرد مؤمن و نه زن مؤمنی را که هر گاه بگذارند خدا و پیمبرش کاری را آنکه باشد برای ایشان اختیاری در کار خویش و آنکه سر از فرمان خدا و پیمبرش برتابد همانا گمراه شده است گمراهی آشکار

و هنگامی که می‌گفتی بدان که نعمت داده بود خدا بدو و نعمت داده بودی تو بدو نگهدار نزد خویش همسر خود را و بترس خدا را و نهان می‌داشتی نزد خود آنچه خدا است آشکارکننده آن و می‌ترسیدی مردم را و خدا سزاوارتر است که بترسیش تا گاهی که بگذرانید زید از آن زن حاجت را همسر تو گردانیدیمش تا نباشد بر مؤمنان سخت‌گیری در زنان پسرخواندگانشان گاهی که بگذرانند از آنان حاجت را و بوده است کار خدا شدنی

نیست بر پیمبر پروائی (سخت‌گیری) در آنچه بایسته داشت خدا برایش شیوه خدا در آنان که گذشتند از پیش و بوده است کار خدا اندازه‌ای گذارده

آنان که رسانند پیامهای خدا را و ترسندش و تترسند کسی را جز خدا و بس است خدا حساب‌گیرنده

نیست محمد (صلی الله علیه و آله) پدر یکی از مردان شما و لیکن پیمبر خدا و سرآمد پیمبران و بوده است خدا به همه چیز دانا

ای آنان که ایمان آوردید یاد کنید خدا را یادکردنی فراوان

و تسبیحش گویید بامدادان و شامگاهان

او است آنکه درود (آمزش) فرستد بر شما او و فرشتگانش تا برون آرد شما را از تاریکیها بسوی روشنائی و بوده است به مؤمنان مهربان

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

درویشان روزی که بدو رسند سلام است و آماده کرد برای ایشان پاداشی گرامی را

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

ای پیمبر همانا فرستادیمت گواهی و مژده‌رسانی و بیم‌دهنده‌ای

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

و خواننده‌ای بسوی خدا به فرمانش و چراغی درخشان

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا

و مژده ده به مؤمنان که آنان را است از نزد خدا فضلی بزرگ

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

و فرمانبرداری مکن کافران و دورویان را و رها کن آزردن ایشان را و توکل کن بر خدا و بس است خدا وکیلی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

ای آنان که ایمان آوردید هر گاه کابین بستید بر زنان مؤمنه پس رهاشان ساختید پیش از آنکه بدیشان نزدیکی کنید پس نیست شما را بر ایشان سرآمدی که در انتظارش نشینید پس بهره بدیشان دهید و رهاشان کنید رهائی نکو

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

ای پیمبر همانا حلال ساختیم برایت همسران تو را آنان که مزد ایشان را پرداختی و آنچه را مالک است یمین تو از آنچه خدا بهره جنگ به تو ارزانی داشت و دختران عمت را و دختران عمه‌هایت را و دختران خالت را و دختران خاله‌هایت را که هجرت کردند با تو و زنی مؤمنه را اگر ببخشد خویشتن را به پیمبر اگر خواهد پیمبر که همسر گیردش تنها از آن تو است این و نرسد به مؤمنان همانا دانستیم آنچه را بایسته کردیم بر ایشان در همسرانشان و آنچه دارا است دستهای ایشان تا نباشد بر تو سخت آمدنی و بوده است خدا آمرزنده مهربان

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُتَوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ
أَبْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ
أَعْيُنُهُمْ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ
وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا

۵۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ
لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَبْظِرِينَ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَعْسِفِينَ لِحَدِيثٍ
إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا
يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ
لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

۵۳
۳۶۷۲

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

۵۴

برانی آن را که خواهی از آن زنان و نزد خویش جای دهی
هر که را خواهی از ایشان و هر که را خواهی از آنان که دور
کردی پس نیست باکی بر تو این است نزدیکتر بدان که
روشن شود دیدگانشان و اندوهگین نشوند و خرسند شوند
بدانچه دادیشان همگی ایشان و خدا می‌داند آنچه را در
دل‌های شما است و خدا است دانای بردبار

حلال نیست برایت زنان از این پس و نه آنکه برگزینی به
جای آنان همسرانی و هر چند خوش آیدت زیبایی آنان جز
آنکه دارا شود دستت و خدا است بر همه چیز نگهبان

ای آنان که ایمان آوردید درنیاوید به خانه‌های پیمبر جز
آنکه دستور داده شود به شما بسوی خوراکی نانگرانان بجای
آن و لیکن هر گاه خوانده شدید درآئید و هر گاه خوردید
پس پراکنده شوید و نه انس‌گیرندگان به سخنی همانا این
آزار می‌داد پیمبر را و او شرم می‌داشت از شما و خدا پروا
ندارد از حق و هر گاه خواستار کالایی باشید از ایشان پس
بخواهید از ایشان از پشت پرده (پوششی) این پاکتر است
برای دل‌های شما و دل‌های آنان و نرسد شما را که بیازارید
پیمبر خدا را و نه آنکه همسر گیرید زنانش را از پس او
هیچگاه همانا آن است نزد خدا گران (بزرگ)

اگر آشکار سازید چیزی را یا نهان داریدش همانا خدا است
به همه چیز دانا

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِيِٓ ءَابَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ
وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ۚ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدًا

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا
فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَبِيبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذَيْنَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ
فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا

مَلْعُونِينَ ۖ أَيْنَمَا تُقِفُوا أَخَذُوا وَقَتِلُوا تَقْتِيلًا

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ
تَبْدِيلًا

پروائی نیست بر آن زنان در پدران ایشان و نه فرزندان
ایشان و نه برادران ایشان و نه برادرزادگان ایشان و نه
خواهرزادگان ایشان و نه زنان ایشان و نه آنچه دارا است
دستهای ایشان و بترسید ای زنان خدا را که خدا است بر
همه چیز گواه

همانا خدا و فرشتگانش درود (آمرزش) فرستند بر پیمبر
ای آنان که ایمان آوردید درود فرستید بر او و سلام کنید
سلام کردنی (فرمانش را گردن نهید گردن‌نهادنی)

همانا آنان که بیازارند خدا و پیمبرش لعن کرد ایشان را
خدا در دنیا و آخرت و آماده کرد برای ایشان عذابی
خوارسازنده را

و آنان که بیازارند مردان و زنان مؤمن را بجز آنچه فراهم
کردند همانا برداشتند تهمتی و گناهی آشکار را

ای پیمبر بگو به زنان خویش و دختران خویش و زنان
مؤمنین که فروهلند بر خویشتن از روپوششهای خویش این
نزدیکتر است بدان که شناخته شوند پس آزار نشوند و
خدا است آمرزنده مهربان

اگر کوتاه نیابند (پس نکنند) دورویان و آنان که در دلهایشان
بیماری است و هرزه درآیان در شهر (اراجیف‌گویان) هرآینه
بشور انیمت بر آنان تا همسایگیت نکنند در آن مگر اندکی

لعن شدگان (راندگان) هر کجا یافت شوند دستگیر شوند و
سخت کشته شوند کشته‌شدنی

شیوه خدا در آنان که گذشتند از پیش و هرگز نیابی شیوه
خدا را دگرگونی

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

يَوْمَ ثُقُلَتِ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ

رَبَّنَا ءَاتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا كَبِيرًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَنُ ۖ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

پرسندت مردم از ساعت بگو جز این نیست که علم آن نزد خدا است و چه دانی تو (یا چه دانا سازدت) شاید ساعت است نزدیک

همانا خدا لعن کرد کافران و آماده کرد برای ایشان آتشی سوزان

جاودانان در آن همیشه نیابند یاری و نه یآوری را

روزی که گردش داده شود رویهای ایشان در آتش گویند کاش فرمانبرداری می‌کردیم خدا را و فرمانبرداری می‌کردیم پیمبر را

و گفتند پروردگارا همانا فرمان بردیم مهتران خویش و بزرگان خویش را پس گمراه ساختند ما را از راه

پروردگارا بدیشان دو برابر فرما از عذاب و لعن کن ایشان را لعنی بزرگ

ای آنان که ایمان آوردید نباشید مانند آنان که آزردهند موسی را پس بیزار شمردش خدا از آنچه گفتند و بود نزد خدا آبرومند

ای آنان که ایمان آوردید بترسید خدا را و بگوئید گفتاری استوار

تا ساز آرد برای شما کارهای شما را و بیامزد گناهان شما را و آنکه فرمان برد خدا و پیمبرش را همانا رستگار شده است رستگاری بزرگ

همانا عرض کردیم سپرده را بر آسمانها و زمین و کوه‌ها پس نیارستند برداشتنش را و بیمناک شدند از آن و برداشتش انسان همانا او بوده است ستمگری نادان

تا عذاب کند خدا مردان دوروی و زنان دوروی را و مردان مشرک و زنان مشرک را و بازگشت کند خدا بر مردان و زنان مؤمن و بوده است خدا آمرزنده مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

۱
۳۷۵

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

۲

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي
لَتَأْتِيََنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي
السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

۳

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

۴

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن
رَّجْزِ أَلِيمٍ

۵

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ
الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

۶

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا
مُرِّتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ

۷

سپاس خدای را که از آن وی است آنچه در آسمانها و آنچه
در زمین است و او را است سپاس در آخرت و او است
حکیم آگاه

داند آنچه را فرو می‌رود در زمین و آنچه برون آید از آن و
آنچه فرود آید از آسمان و آنچه بالا رود در آن و او است
مهربان آمرزنده

و گفتند آنان که کفر ورزیدند نیاید ما را ساعت بگو بلی
سوگند به پروردگارم هر آینه بیاید شما را دانای نهان است
گم نشود از او سنگینی ذره‌ای در آسمانها و نه در زمین و نه
کوچتر از آن و نه بزرگتر مگر در کتابی است آشکار

تا پاداش دهد آنان را که ایمان آوردند و کردار شایسته
کردند ایشان را است آمرزشی و روزی گرامی

و آنان که کوشیدند در آیت‌های ما به عجز آرنندگان ایشان را
است عذابی از پلید دردناک

و بینند آنان که داده شدند دانش را که آنچه فرستاده شد
بسویت از پروردگارت حق است و راهنمایی کند بسوی راه
خدای عزتمند ستوده

و گفتند آنان که کفر ورزیدند آیا نمایانیم به شما مردی را
که آگهی‌تان دهد هر گاه پراکنده شدید مُتَهای پراکندگی را
همانا شمائید در آفرینشی نوین

أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ إِن نَّشَأْ نُخَسِّفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطَ عَلَيْهِمْ
كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يٰجِبَالُ اَوْبِيْ مَعَهُ وَالطَّيْرُ
وَأَلَّنَا لَهُ الْحَدِيدَ

أَنِ اعْمَلْ سَابِغَةً وَاقِمْ فِي السَّرْدِ وَعَامَلُوا صَٰلِحًا إِنَّيْ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ
عَيْنَ الْقَظْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ
وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجِفَانٍ
كَالْجُؤَابِ وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ اَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ
مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ
الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّو
كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

آیا دروغی بر خدا بسته است یا بدو دیوانگی است بلکه
آنان که باور ندارند بازپسین را در شکنجه و گمراهی دورند

آیا ننگرند بدانچه پیش روی ایشان است و آنچه پشت سر
ایشان است از آسمان و زمین که اگر خواهیم فروبریمشان
در زمین یا افکنیم بر ایشان پاره‌هایی از آسمان همانا در
این است آیتی برای هر بنده بازگشت‌کننده

و همانا دادیم داود را از خویش فضلی ای کوه‌ها تسبیح
گویند با او و مرغان و نرم ساختیم برایش آهن را

که بساز زره‌هایی آراسته و اندازه بگذار در زره و بکنید
شایسته که همانا منم بدانچه می‌کنید بینا

و برای سلیمان باد را پیشینش یک ماه و پسینش یک ماه و
روان (ذوب) ساختیم برایش چشمه مس را و از پریان آنان
را که کار می‌کردند پیش رویش به دستور پروردگار او و
آنکو کجروی می‌کرد از ایشان از فرمان ما می‌چشاندیمش از
عذابی سوزان

می ساختند برایش هر چه می‌خواست از پرستشگاه‌ها و
پیکرها و جامه‌هایی همانند آبگیرها (حوضها) و دیگهائی بر
جای نشانده (در کوه یا سنگ) بکنید ای خاندان داود شکر را
و کم است از بندگان من شکرگزار

پس هنگامی که گذرانیدیم بر او مرگ را رهبریشان نکرد بر
مرگش جز جنبنده زمین که می‌خورد چوبدستش را تا گاهی
که به روی در افتاد دریافتند پریان که اگر می‌دانستند
ناپیدا را نمی‌ماندند در عذابی خوارکننده

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۖ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ

فَاعْرِضُوا ۚ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِیْ اُكْلٍ حَمِطٍ ۚ وَاَثْلٍ وَشِیْءٍ مِّنْ سِدْرِ قَلِيلٍ

ذَٰلِكَ جَزَیْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۖ وَهَلْ نُجْزِیْ اِلَّا الْكَافِرَ

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً
وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۚ سِيرُوا فِيهَا لَيَالٍ وَآيَآمًا ؕ اٰمِنِينَ

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
اَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ ۚ اِنَّ فِيْ ذَٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِیْسُ ظَنَّهُ ۚ فَاتَّبَعُوْهُ اِلَّا فَرِیْقًا مِّنَ
الْمُؤْمِنِیْنَ

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَیْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ یُّؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ ۖ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِیْ شَكٍّ ۚ وَرَبُّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ
حَفِیْظٌ

قُلْ اَدْعُوا الَّذِیْنَ رَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ لَا یَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ فِی السَّمٰوٰتِ وَلَا فِی الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِیْهِمَا مِنْ شَرِكٍ
وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِیْرٍ

همانا بود سبا را در نشیمنشان آیتی دو باغ از راست و چپ
بخورید از روزی پروردگار خویش و سپاس گزارید برایش
شهری پاکیزه و پروردگاری آمرزگار

پس روی برتافتند پس فرستادیم بر ایشان سیل بیکران را
و بدیشان دادیم جای دو باغ ایشان دو باغ دارنده میوه (یا
خوراکی) «خبط» و «اثل» و چیزی از درخت سدر اندک

این را پاداششان دادیم بدانچه کفر ورزیدند و آیا کیفر
همی‌دهیم جز به کفرورزنده

و گذاردیم میان ایشان و میان شهرستانی که برکت نهاده
بودیم در آنها شهرهائی پدیدار و مقرر کردیم در آنها
راه‌پیمودن را بروید در آنها شبهائی و روزهائی ایمن‌شدگان

پس گفتند پروردگارا دوری افکن میان سفرهای ما و ستم
کردند خویش را پس گردانیدیمشان داستانهای و پریشان
(پراکنده) ساختیمشان منتهای پریشانی را همانا در این
است آیت‌هایی برای هر شکیبائی سپاسگزار

و همانا راست آورد بر ایشان ابلیس پندار خویش را پس
پیرویش کردند مگر گروهی از مؤمنان

و نیستش بر ایشان فرمانروایی مگر تا بشناسیم آن را که
ایمان آورد به آخرت از آنکه او است در شکی از آن و
پروردگار تو است بر همه چیز نگهبان

بگو بخوانید آنان را که پنداشتید جز خدا دارا نیستند
سنگینی ذره در آسمانها و نه در زمین و نیستشان در آنها
شرکتی و نیست او را از ایشان پشتیبانی

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ، حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

قُلْ لَّكُمْ مَّيْعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَخِيرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

و سود ندهد شفاعت نزد او جز برای آنکه دستور دهدش تا گاهی که گرفته شود طپیدن هراس از دلهای ایشان گویند چه گفت پروردگار شما گویند حق را و او است برتر بزرگوار

بگو که روزیتان دهد از آسمانها و زمین بگو خدا و ما یا شمائیم هر آینه بر هدایتی یا در گمراهی آشکار

بگو پرسش نشوید از آنچه ما کردیم و نه پرسش شویم از آنچه شما کنید

بگو گردآورد میان ما پروردگار ما سپس بگشاید میان ما به حق و او است گشاینده دانا

بگو بنمایانیدیم آنان را که پیوستش کردید شریکانی نه چنین است بلکه او است خداوند عزّتمند حکیم

و نفرستادیم تو را مگر برای همه مردم مژده‌دهنده و ترساننده و لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند

و گویند چه هنگام است این وعده اگر هستید راستگویان

بگو شما را است وعده‌گاه روزی که نه دیر کنید از آن ساعتی و نه پیشی گیرید

و گفتند آنان که کفر ورزیدند هرگز ایمان نیاریم بدین قرآن و نه بدانچه پیش روی آن است و کاش می‌دیدى گاهی که ستمگران بازداشت شدگانند نزد پروردگار خویش برگردانند برخی از ایشان به برخی گفتار را گویند آنان که ناتوان شمرده شدند بدانان که برتری جستند اگر نبودید شما هر آینه می‌بودیم ما مؤمنان

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ
عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُؤَلَاءَ أَدْنَا
وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي
أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا
أُرْسِلْتُمْ بِهِءٍ كَافِرُونَ

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ
إِلَّا مَنَ عَامِنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ
بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ ءَامِنُونَ

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ
مُخْضَرُونَ

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِءِ وَيَقْدِرُ لَهُ
وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

گفتند آنان که برتری جستند بدانان که ناتوان شمرده شدند آیا ما بازداشتیم شما را از رهبری پس از آنکه بیامد شما را بلکه بودید شما گنهکاران

و گفتند آنان که ناتوان شمرده شدند بدانان که کبر ورزیدند بلکه نیرنگ شب و روز بود هنگامی که فرمان می‌دادید ما را که کفر ورزیم به خدا و قرار دهیم برایش همتیانی و نهان داشتند پشیمانی را گاهی که دیدند عذاب را و نهادیم زنجیرها را در گردنهای آنان که کفر ورزیدند آیا پاداش داده شوند جز آنچه را بودند می‌کردند

و نفرستادیم در شهری ترساننده‌ای مگر گفتند هوسرانان آنکه مائیم بدانچه فرستاده شدید بدان کافران

و گفتند ما بیشترین در مالها و فرزندان و نیستیم ما عذاب‌شدگان

بگو هر آینه پروردگار من فراخ گرداند روزی را برای هر که خواهد و تنگ کند و لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند

و نیستند مالهای شما و نه فرزندان شما که نزدیک گردانند شما را نزد ما جایگاهی نزدیک مگر آنکه ایمان آورد و کردار شایسته کرد که آنان را است پاداش دو برابر بدانچه کردند و آنانند در کاخها آرمیدگان

و آنان که می‌کوشند در آیتهای ما به عجزآرندگان آنانند در عذاب احضارشدگان

بگو هر آینه پروردگار من گشایش دهد روزی را برای هر که خواهد از بندگان خویش و تنگ گرداند بر او و آنچه دهید از چیزی پس او جانشین (عوض) آردش و او است بهترین روزی‌دهندگان

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ
كَانُوا يَعْبُدُونَ

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
الْحِجْنَ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ
لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا
هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

وَمَا ءَاتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ
مِنْ نَذِيرٍ

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا ءَاتَيْنَاهُمْ
فَكَذَّبُوا رَسُولِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْنَىٰ وَفُرَدَىٰ ثُمَّ
تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ
بَيْنَ يَدَيِّ عَذَابٍ شَدِيدٍ

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ

و روزی که گرد آردشان همگی سپس گوید به فرشتگان آیا
اینان بودند شما را می‌پرستیدند

گفتند منزهی تو تویی دوست ما نه آنان بلکه بودند
می‌پرستیدند پریان را بیشتر ایشانند بدانان گروندگان

پس امروز دارا نیست برخی از شما برای برخی سود و نه
زیانی و گوئیم بدانان که ستم کردند بچشید عذاب آتشی را
که بودید آن را دروغ می‌پنداشتید

و گاهی که خوانده شود بر ایشان آیتهای ما روشن گویند
نیست این جز مردی که خواهد بازدارد شما را از آنچه
بودند می‌پرستیدند پدران شما و گفتند نیست این جز
دروغی پرداخته و گفتند آنان که کفر ورزیدند به حقّ گاهی
که آمدشان نیست این جز جادوئی آشکار

و ندادیمشان کتابهائی که آنها را درس خوانند و نفرستادیم
بسوی ایشان پیش از تو ترساننده‌ای

و تکذیب کردند آنان که پیش از ایشان بودند و نرسیدند
ده یک آنچه بدیشان دادیم و تکذیب کردند فرستادگانم را
پس چسان است کین‌کشیدن من

بگو همانا اندرز دهم شما را به یکی که بیای ایستید برای
خدا دو دو و یک یک سپس بیندیشید که نیست بر یار شما
دیوانگی نیست او جز ترساننده برای شما پیش روی عذابی
سخت

بگو هر چه خواهم از شما از مزدی پس از آن شما است
نیست مزدم جز بر خدا و او است بر همه چیز گواه

بگو همانا پروردگار من بیفکند حقّ را او است دانای نهانها

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ

بگو پیامد حقّ نه آغاز کند باطل و نه بازگرداند

۵۰

قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي ۖ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ

بگو اگر گمراه شوم همانا گمراه شوم بر خود و اگر هدایت یابم پس بدان چیز است که وحی فرستد به سویم پروردگارم همانا او است شنوای نزدیک

۵۱

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ

و کاش میدیدی گاهی را که هراسان شوند پس نیست گریزی (در رفتنی) و دستگیر شدند از جایگاهی نزدیک

۵۲

وَقَالُوا ءَامَنَّا بِهِ ۖ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

و گفتند ایمان آوردیم بدان و کجا است ایشان را سودمندشان از جایگاهی دور

۵۳

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

حالی که کفر ورزیدند بدان از پیش و می‌افکنند به ناپیدا از جایگاهی دور

۵۴

وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ

و جدائی افکنده شد میان ایشان و میان آنچه هوس کردند بدانسان که شد به پیروانشان از پیش که ایشان بودند در شکی شک‌آورنده

۳۵. فاطر

فَاطِرُ: فاطر

مکی

۴۵ آیه

۷ صفحه

۱
۳۷۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّىٰ وَثَلَّثَ وَرُبَعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

سپاس خدا را آفریننده آسمانها و زمین گرداننده فرشتگان فرستادگانی دارندگان بالهائی دوتا و سه‌تا و چهارتا بیفزاید در آفرینش آنچه خواهد همانا خدا است بر همه چیز توانا

۲

مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِن بَعْدِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

آنچه بگشاید خدا برای مردم از رحمت نیستش بازدارنده و آنچه بازدارد نیستش رهاکننده‌ای پس از او و او است عزتمند حکیم

۳

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ

ای مردم یاد آرید نعمت خدا را بر شما آیا هست آفریننده‌ای جز خدا که روزی دهد شما را از آسمان و زمین نیست خدائی جز او پس کجا به دروغ رانده می‌شوید

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

۵

يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ

۶

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ

۷

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

۸
۳۷۷

أَفَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوْءُ عَمَلِهِۦٓ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

۹

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَٰلِكَ النُّشُورُ

۱۰

مَن كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبُورُ

۱۱

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَرْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِۦ وَمَا يُعَمِّرُ مِن مُّعَمَّرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِۦٓ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

و اگر تکذیب‌ت کنند همانا تکذیب شدند فرستادگانی پیش از تو و بسوی خدا بازگردانیده شوند کارها

ای مردم همانا وعده خدا است حقّ پس نفریبید شما را زندگانی دنیا و فریب ندهد شما را به خدا فریب‌دهنده

همانا شیطان شما را است دشمنی پس برگیریدش دشمن جز این نیست که می‌خواند دسته خویش را تا شوند از یاران آتش سوزان

آنان که کفر ورزیدند برای ایشان است شکنجه‌ای سخت و آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند ایشان را است آمرزشی و مزدی بزرگ

آیا کسی که آراسته شود برایش بدی کارش پس آن را نکو بیند همانا خدا گمراه سازد هر که را خواهد و هدایت کند هر که را خواهد پس نرود جانت اندوه‌هائی (دریغهایی) بر ایشان همانا خدا دانا است بدانچه می‌سازند

و خدا است آنکه فرستاد بادها را پس برانگیزند ابری پس راندمش بسوی شهری مرده پس زنده سازیم بدان زمین را پس از مرگش چنین است برانگیختن (یا گردآوردن)

آنکو عزت جوید پس برای خدا است عزت همگی بسویش بالا رود سخنان پاک و کردار نیک را او بالا برد و آنان که نیرنگهای زشت آرند ایشان را است عذابی سخت و نیرنگ آنان است تباه و نابود

و خدا بیافرید شما را از خاکی پس از چکه آبی سپس گردانید شما را جفت‌هائی و بارور نگردد ماده‌ای و نه بنهد بارش را جز با علم او و سالمند نشود سالمندی و نه کاسته شود از سالش مگر در کتابی است همانا آن است بر خدا آسان

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۳۵:
فاطر
۱۲
/۴۵

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ

۱۳

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

۱۴

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

۱۵
حزب
۱۷۵
۳۷۸۸

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

۱۶

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بَعِيزٍ

۱۷

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يُخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

۱۸

و یکسان نیستند دو دریا این خوشکام شیرین که گوارا است نوشابه آن و آن نمکی شور (یا تلخ) و از هر یک خورید ماهی تازه و برون آرید زیوری که پوشیدش و بینی کشتیها را در آن رونده تا بجوئید از فضلش و شاید سپاسگزارید

فروبرد شب را در روز و فروبرد روز را در شب و رام گرداند مهر و ماه را هر کدام روانند تا سرآمدی نامبرده این است پروردگار شما وی را است پادشاهی و آنان که خوانید جز او دارا نیستند پوست هسته خرمائی

اگر بخوانیدشان نشنوند بانگ شما را و اگر می شنیدند پاسخ نمی گفتندتان و روز قیامت کفران ورزند به شرک ورزی شما و آگاه نسازدت همانند کاردان

ای مردم شمائید نیازمندان به خدا و خدا است بی نیاز ستوده

اگر خواهد ببرد شما را و بیارد آفرینشی نوین

و نیست آن بر خدا گران

و بر ندارد گنهاری بار دیگری را و اگر بخواند گرانباری بسوی بارش برداشته نشود از او چیزی و اگر چه باشد خویشاوند جز این نیست که بیم دهی آنان را که می پرستند پروردگار خویش را به نهان و بیای دارند نماز را و آنکه پاکی جوید جز این نیست که برای خویش پاکی جوید و بسوی خداست بازگشت

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

یکسان نیستند کور و بینا

۲۰

وَلَا الظُّلُمْتُ وَلَا النُّورُ

و نه تاریکیها و نه روشنائی

۲۱

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ

و نه سایه و نه سوزش گرما

۲۲

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ ۚ
وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ

و یکسان نیستند زندگان و نه مردگان همانا خدا می‌شنواند
هر که را خواهد و نیستی تو شنونده آنان که در
گورستانند

۲۳

إِن أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ

نیستی تو جز بیم‌دهنده

۲۴

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا
فِيهَا نَذِيرٌ

همانا فرستادیمت به حقّ نویددهنده و ترساننده و نیست
ملتی جز آنکه بگذشت در آن ترساننده‌ای

۲۵

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

و اگر تکذیب کنند همانا تکذیب کردند آنان که پیش از
ایشان بودند پیامدندشان پیمبرانشان به نشانیها و به کتابها
و به نامه درخشان

۲۶

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

سپس برگرفتم آنان را که کفر ورزیدند پس چگونه بود
کیفرم

۲۷
۳۷۹

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ
مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ
أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ

آیا ندیدی که خدا فرستاد از آسمان آبی پس برون آوردیم
بدان میوه‌هائی به رنگهای گوناگون و از کوه‌ها راهائی
سفید و سرخ رنگارنگ و سیاه‌هائی تار

۲۸

وَمِنَ النَّاسِ وَالْدَّوَابِّ وَالْأَنْعَمِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ ۚ كَذَلِكَ إِنَّمَا
يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

و از مردم و جنبندگان و دامها به رنگهای گوناگون بدینسان
جز این نیست که می‌ترسند خدا را از بندگان دانشمندان
همانا خدا است عزتمند آمرزگار

۲۹

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرِجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ

آنان که خوانند کتاب خدا را و بپای دارند نماز را و دهند از
آنچه روزیشان دادیم نهان و آشکارا امید دارند سوداگری
را که هرگز تباه نگردد

۳۰

لِيُوفِّيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

تا بپردازد بدیشان پاداش ایشان را تمامی و بیفزایدشان از
فضل خویش و او است آمرزنده سپاسگزار

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

و آنچه وحی فرستادیم بسوی تو از کتاب آن است حقّ
تصدیق‌کننده آنچه پیش روی آن است همانا خداوند است
به بندگان خویش آگهی بینا

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۖ فَمِنْهُمْ
ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ۖ يُؤْتُونَ
اللَّهُ ذَلِك ۖ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

سپس ارث دادیم کتاب را بدانان که برگزیدیم از بندگان
خویش پس از ایشان است ستم‌کننده بر جان خود و از
ایشان است میانه‌روی و از ایشان است سبقت‌گیرنده به
خوبیها به دستور خدا این است آن فضل بزرگ

جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُجَلَّلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَلَوْلُؤًا ۖ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

بهشتهای جاودان در آنها درآیند آراسته شوند در آنها با
زیورهای از زر و دستبرنجهای زرین و مروارید و پوشاک
ایشان در آن است حریر (ابریشم)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ ۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ
شَكُورٌ

و گفتند سپاس خدای را که برد از ما اندوه را همانا
پروردگار ما است آمرزنده سپاسگزار

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ ۖ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ
وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

آنکو جایگزین ساخت ما را در سرای آرمیدن از فضل خویش
نرسد ما را در آن خستگی و نه ما را رسد در آن رنجی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا
وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ

و آنان که کفر ورزیدند ایشان را است آتش دوزخ نه
گذرانیده شود بر ایشان تا بمیرند و نه کاسته شود از
ایشان از عذابش بدینسان پاداش دهیم به هر ناسپاسی

وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ
الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۖ أَوْ لَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ
وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۖ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ

و ایشان می‌نالند در آن پروردگارا برون آر ما را تا بکنیم
کرداری شایسته جز آنچه بودیم می‌کردیم آیا عمر ندادیم
شما را آنچه یادآور شود در آن آنکه یادآور شود و بیامد
شما را ترساننده‌ای پس بپشید که نیست ستمگران را
یآوری

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ

همانا خدا است داننده نهان آسمانها و زمین همانا او است
دانا بدانچه در سینه‌ها است

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ
كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا مَقْتًا^ط
وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا

او است آنکه گردانید شما را جانشینانی در زمین پس آنکو
کفر ورزد بر او است کفرش و نیفزاید کافران را کفرشان
نزد پروردگارشان مگر خشمی و نیفزاید کافران را کفرشان
مگر زبانی

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي
مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ
ءَاتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَعِدُ الظَّالِمُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

بگو آیا دیدید شریکان خویش را که خوانید جز خدا
بنمایانیدم چه چیز آفریدند از زمین یا آتان را است شرکتنی
در آسمانها یا دادیم بدیشان کتابی پس ایشانند بر روشنائی
(یا نشانی) از آن بلکه وعده نمیدهند ستمگران برخی از
ایشان برخی را جز فریب

إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ
أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

همانا خدا نگهدارد آسمانها و زمین را از آنکه بیفتند و اگر
بیفتند نگه ندارد آنها را کسی پس از او همانا او است
بردبار آمرزگار

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ
أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا
نُفُورًا

و سوگند یاد کردند به خدا سخت‌ترین سوگندان خویش را
که اگر بیایدشان ترساننده‌ای هر آینه باشند راه یابنده‌تر از
یکی از امتها پس هنگامی که بیامدشان ترساننده‌ای نیفزود
ایشان را جز رمیدنی (نفرتی)

أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ
إِلَّا بِأَهْلِيهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ
لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا

برتری‌جستنی در زمین و نیرنگ زشت و فرود نیاید نیرنگ
زشت جز به اهلش پس آیا جز شیوه پیشینیان را منتظرند
که هرگز نیابی شیوه خدا را دگرگونی و نه هرگز یابی شیوه
خدا را بازگشتنی

أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ
شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا

آیا نگشتند در زمین تا بنگرند چگونه بود فرجام آنان که
پیش از ایشان بودند بودند سخت‌تر از ایشان در نیرو و
نبود خدا به عجز‌آورنده او چیزی در آسمانها و نه در زمین
همانا او است دانای توانا

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

یس. ۳۶

یُسّ: یس

مکی

۸۳ آیه

۶ صفحه

یس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یس

وَالْقُرْءَانَ الْحَكِيمِ

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

لِشَذْرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ ءَابَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ ۖ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءَاتَاهُمْ ۖ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

و اگر بگیرد خدا مردم را بدانچه فراهم کردند نگذارد بر پشت آن جنبنده‌ای لیکن پس اندازدشان تا سرآمدی نامبرده پس گاهی که بیاید سرآمدشان همانا خدا است به بندگان خویش بینا

سوگند به قرآن استوار

که تونی همانا از فرستادگان

بر راهی راست

فرستادن خداوند عزیز مهربان

تا بیم دهی قومی را که بیم‌داده نشدند پدران ایشان پس آنانند ناآگاهان

همانا راست آمد (یا فرود آمد) سخن بر بیشتر ایشان پس ایشان ایمان نمی‌آرند

همانا نهادیم در گردنهای ایشان زنجیرهایی پس دستهایشان بسوی چانه‌ها است پس ایشانند لگام زدگان (سر به بالا نگاه‌داشتگان)

و گذاردیم پیش روی ایشان سدی و از پشت سرشان سدی پس پوشانیدمشان پس ایشان نبینند

و یکسان است بر ایشان چه بترسانیشان یا تترسانیشان ایمان نیارند

جز این نیست که می‌ترسانی آن را که پیروی ذکر کند و بترسد خدای مهربان را به نهان پس مژده ده او را به آمرزشی و مزدی گرامی

همانا ما زنده کنیم مردگان را و نویسیم آنچه پیش فرستادند و آثار ایشان را و هر چیزی را فراهم کردیم در پیشوائی آشکار

وَأَصْرِبُ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَبَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالُوا طَيَّرِكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ

وَمَا لِيَ لَّا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

عَأْتِخِذْ مِنْ دُونِهِ ۚ ءَالِهَةٌ إِنْ يُرَدِّنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ

إِنِّي إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ مُّبِينٍ

إِنِّي ءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ۖ قَالَ يَلِيَّتْ قَوْمِي يَعْلَمُونَ

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ

و بزَن برای ایشان مثل یاران شهر را هنگامی که آمدندش فرستادگان

هنگامی که فرستادیم بسوی آنان دو تن پس تکذیبشان کردند پس تقویت کردیم آنان را به سیمینی پس گفتند همانا ما ئیم بسوی شما فرستادگان

گفتند نیستید شما جز مردمی مانند ما و نفرستاده است خدای مهربان چیزی را و نیستید شما جز دروغگویان

گفتند پروردگار ما داند که ما ئیم بسوی شما هر آینه فرستادگان

و نیست بر ما جز رساندن آشکار

گفتند همانا به فال بد گرفتیم شما را اگر کوتاه نیائید هر آینه سنگسارتان کنیم و البته رسد شما را از ما شکنجه دردناک

گفتند فال بد شما همراه شما است آیا اگر که یادآوری شوید بلکه شمائید گروهی فزونی‌جویان

و آمد از دورترین جای شهر مردی می‌دوید گفت ای قوم من پیروی کنید فرستادگان را

پیروی کنید آنان را که نخواهند از شما مزدی و ایشانند راه‌یافتگان

و چه شود مرا که نپرستم آن را که بیافریدم و بسوی او بازگردانیده شوید

آیا برگیرم جز او خدایانی که اگر خواهدم خدای مهربان به رنجی بی‌نیاز نگرداندم شفاعت ایشان به چیزی و نه رها سازندم

همانا منم آن هنگام در گمراهیی آشکار

همانا ایمان آوردم به پروردگار شما پس مرا بشنوید

گفته شد به بهشت درآی گفت ای کاش قومم می‌دانستند

که آمرزید مرا پروردگار من و گردانید مرا از گرامی‌داشتگان

وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا
كُنَّا مُنْزِلِينَ

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خُمِدُونَ

يَحْسِرَةٌ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا
يَرْجِعُونَ

وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ

وَعَايَهُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا
فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ
الْعُيُونِ

لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِن
أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

وَعَايَهُ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ
النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

و نفرستادیم بر قومش پس از او لشکری از آسمان و
نبودیم فرستندگان

نبود آن جز یک خروش که ناگهان ایشانند مُردگان

افسوس بر بندگان که نیایدشان پیمبری جز آنکه هستند
بدو استهزاکنندگان

آیا ندیدند بسا نابود کردیم پیش از ایشان از قرن‌ها که آنان
بسوی ایشان بازنگردند

و هر آینه همگانند با هم به نزد ما احضارشدگان

و آیتی برای ایشان زمین مرده است که زنده کردیمش و
برون آوردیم از آن دانه‌ای که از آن می‌خورند

و نهادیم در آن باغهایی از خرما‌بنها و انگور‌ها و بشکافتیم در
آن از چشمه‌ها

تا خورند از میوه آن و آنچه ساختش دستهای ایشان پس آیا
سپاس نگزارند

منزه است آنکه آفرید جفت‌ها را همگی از آنچه می‌رویاند
زمین و از خود ایشان و از آنچه نمی‌دانند

و آیتی برای ایشان شب است که برکنیم از آن روز را ناگاه
ایشانند به تاریکی‌شدگان

و خورشید روان است سوی آرامگاهی برایش این است
اندازه‌نهادن (یا مقرر داشتن) عزتمند دانا

و ماه را گردانیدیم منزلهایی تا بازگشت چون شاخه خرمای
کهن (خشکیده)

نه مهر را سزد که به ماه رسد و نه شب است پیشی‌گیرنده
بر روز و هر کدامد در گردونه‌ای شناوران

وَعَايَةُ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ ءَايَةٍ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

قَالُوا يَوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا^{٢٢} هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و آیتی است برای ایشان آنکه ما سوار کردیم تژاد ایشان را در کشتی انباشته

و آفریدیم برای ایشان از نمونه چه را سوار شوند

و اگر خواهیم غرقشان سازیم تا به فریادرسی ایشان را باشد و نه رهانیده شوند

جز رحمتی از ما و کامیابی تا زمانی

و گاهی که گفته شود بدیشان بترسید آنچه را پیش روی شما و آنچه پشت سر شما است شاید رحم شوید

و نمی‌آیدشان آیتی از آیتهای پروردگارشان مگر هستند از آن روی‌گردانان

و گاهی که گفته شود بدیشان دهید از آنچه روزیتان داده است خدا گویند آنان که کفر ورزیدند بدانان که ایمان آوردند آیا خورانیم آن را که اگر می‌خواست خدا می‌خورانیدش نیستید شما مگر در گمراهیی آشکار

و گویند چه هنگام است این وعده اگر هستید راستگویان

ننگرند (چشم به راه نیستند) جز یک خروش را که بگیردشان حالی که ایشانند با هم ستیزه‌کنان

پس نتوانند وصیت گذاردنی و نه بسوی خاندان خویش بازگردند (یا سخن گویند)

و دمیده شد در صور که ناگاه ایشانند از گورها بسوی پروردگار خویش شتابندگان

گویند وای بر ما که برانگیخت ما را از خوابگاه ما این است آنچه وعده داد خداوند مهربان و راست گفتند فرستادگان

نبود آن جز یک خروش که ناگهان ایشانند همگان با هم نزد ما احضارشدگان

پس امروز نه ستم شود به کسی چیزی و نه پاداش داده شوید جز آنچه بودید می‌کردید

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ

۵۶ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِونَ

۵۷ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَّا يَدْعُونَ

۵۸ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ

۵۹ وَامْتَنَزُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ

۶۰ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىٰ ءَادَمَ أَن لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ ۖ إِنَّهُۥ لَكُمۡ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

۶۱ وَأَنِ اعْبُدُونِ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

۶۲ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ

۶۳ هَٰذِهِ ۖ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

۶۴ أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

۶۵ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

۶۶ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ

۶۷ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ

۶۸ وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

۶۹ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُٗٓ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْءَانٌ مُّبِينٌ

۷۰ لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

همانا یاران بهشت امروز دست بکار کامرانند

آنان و همسرانشان در سایه‌هائی بر اریکه‌هایند تکیه‌کنندگان

آنان را است در آن میوه و آنان را است در آن هر چه می‌خواهند

سلامی است گفتاری از پروردگار مهربان

و جدا شوید امروز ای گنهکاران

آیا اندرز ندادم شما را ای بنی‌آدم که نپرستید شیطان را که او شما را است دشمنی آشکار

و آنکه مرا پرستید این است راهی راست

و هر آینه گمراه ساخت از شما گروهی بسیار را آیا نبودید بخرد یابید

این است دوزخی که بودید وعده داده می‌شدید

بچشیدش امروز بدانچه بودید ناسپاسی می‌کردید

امروز مُهر نهیم بر دهانهای ایشان و سخن گویند با ما دستهای ایشان و گواهی دهند پاهای ایشان بدانچه بودند فراهم می‌کردند

و اگر می‌خواستیم می‌گرفتیم دیدگان ایشان را پس سبقت گرفتند بسوی راه ولی کجا بینند

و اگر می‌خواستیم هر آینه مسخ می‌کردیم ایشان را (پیکری دیگر می‌آوردیمشان) با فرمانروائیشان پس نتوانند رفتن را و نه بازگردند

و هر که را سالمند گردانیم بکاهیمش در آفرینش آیا بخرد نیابند

و نیاموختیم بدو شعر را و نه سزدش نیست آن جز یادآوری و قرآنی آشکار

تا بترساند آن را که زنده است و فرود آید سخن بر کافران

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَلَائِكُونَ

۷۲

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

۷۳

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

۷۴

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ءَالِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ

۷۵

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ

۷۶

فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنََّّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

۷۷

أَوْ لَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ

۷۸

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ

۷۹

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

۸۰

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِّنْهُ تُوقَدُونَ

۸۱

أَوْ لَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

۸۲

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

۸۳

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخت دستهای ما چهارپایانی پس ایشانند آنها را دارندگان

و رام کردیم آنها را برای ایشان پس از آنها است سواری ایشان و از آنها می‌خورند

و برای ایشان است در آنها سودهائی و آبشخورها (نوشابه‌هائی) پس آیا سپاسی نگزارند

و بگرفتند جز خدا خدایانی شاید یاری شوند

توانندشان یاری کردن و ایشانند آنان را لشکری فراخواندگان (احضارشدگان)

پس اندوهگین نسازدت سخن ایشان همانا دانیم آنچه را نهان دارند و آنچه پدیدار کنند

آیا ندیده است انسان که ما آفریدیمش از چکه آبی پس ناگهان او است دشمنی یا ستیزه‌جویی (آشکار)

و بزد برای ما مثلی و فراموش کرد آفرینش خود را گفت کیست که زنده کند استخوانها را حالی که آنهايند خاکی پوسیده

بگو زنده کند آنها را آنکه پدید آورد یا بیافرید آنها را نخستین بار و او است به هر آفرینشی دانا

آنکه نهاد برای شما از درخت سبز آتشی که ناگهان شمائید از آن فروزندگان

آیا نیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را توانا بر آنکه بیافرد مانند ایشان را بلی و او است آفریننده دانا

جز این نیست کار او گاهی که چیزی خواهد که بدو گوید بشو پس بشود

پس منزّه است آنکه به دستش پادشاهیهای همه چیز است و بسوی او بازگردانیده شوید

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	سوگند بدانان که صف بندند صف بستنی
۳۸۶ منزل ۶	وَالصَّافَّاتِ صَفًّا	
۲	فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا	و آنان که برانند راندنی
۳	فَالتَّلِيلَاتِ ذِكْرًا	و بسرایندگان ذکر
۴	إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ	همانا خدای شما است هر آینه یکی
۵	رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ	پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است و پروردگار خاورها
۶	إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ	همانا آراستیم آسمان نزدیک را به زیور ستارگان
۷	وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ	و نگهداشتی‌مش از هر شیطانی گردنکش
۸	لَّا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَذَّفُونَ مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ	نتوانند گوش دادن را بسوی گروه فرازین و پرتاب شوند از هر سوی
۹	دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ	راندگاند و ایشان را است شکنجه‌ای پیوسته
۱۰	إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ	مگر آنکو بر باید ربودنی که از پیاش رود شهابی تیز
۱۱	فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَّنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّنْ طِينٍ لَّا زَبٍ	پس بپرسشان آیا آنان سخت‌ترند در آفرینش یا آنکه ما آفریدیم همانا بیافریدیمشان از گلی چسبنده
۱۲	بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ	بلکه شگفت ماندی و مسخره کنند
۱۳	وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ	و گاهی که یادآوری شوند یاد نیارند
۱۴	وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ	و گاهی که بینند آیتی به مسخره گیرند
۱۵	وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ	و گویند نیست این جز جادویی آشکار
۱۶	أَعِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَبْعُوثُونَ	آیا گاهی که مُردیم و شدیم خاکی و استخوانهائی آیا مانیم برانگیختگان
۱۷	أَوْ عَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ	آیا و پدران ما پیشینیان
۱۸	قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ	بگو آری و شما نید سرافکندگان
۱۹	فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ	جز این نیست که آن یک راندن (یا یک خروش) است که ناگهان ایشانند نگرانانان
۲۰	وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ	و گفتند وای بر ما این است روز دین
۲۱	هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تُكَذِّبُونَ	این است روز جدا شدن که بودید بدان تکذیب می‌کردید
۲۲ حزب ۱۷۹ ۳۸۷ر	أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ	گرد آرید آنان را که ستم کردند و همسرانشان را و آنچه را بودند می‌پرستیدند
۲۳	مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ	جز خدا پس رهبریشان کنید بسوی راه دوزخ
۲۴	وَقَفُّوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ	و بازداشتشان کنید که ایشانند پرسش‌شدگان

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصِرُونَ

چه شود شما را که همدیگر را یاری نکنید

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ

بلکه ایشانند در آن روز تسلیم‌شدگان

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

و روی آورد برخی از ایشان به برخی پرسش‌کنان

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ

گفتند همانا شما بودید می‌آمدید ما را از راست

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

گفتند بلکه نبودید شما گروندگان

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍۭ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِينَ

و نبود ما را بر شما فرمانروائی بلکه بودید شما گروهی گردنکشان

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذٰٓئِقُونَ

و راست آمد بر ما سخن پروردگار ما که مائیم همانا چشندگان

فَأَعْوَيْنٰكُمْ إِنَّا كُنَّا غٰوِينَ

پس گمراهتان کردیم که بودیم ما گمراهان

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍۭ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

پس آنانند در آن روز در عذاب شریک‌شدگان

إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

همانا ما بدینسان کنیم با گنهکاران

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

که بودند گاهی که گفته می‌شد بدیشان نیست خدائی جز خدا کبر می‌ورزیدند

وَيَقُولُونَ آيِنَا لَتَارِكُوٓا۟ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍۭ مَّجْنُونٍۭ

و می‌گفتند آیا ما رها کنیم خدایان خویش را برای شاعری دیوانه

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ

بلکه آمد به راستی و تصدیق کرد به فرستادگان

إِنَّكُمْ لَذٰٓئِقُوٓا۟ الْعَذَابِ ٱلْأَلِيمِ

که شمائید همانا چشندگان عذاب دردناک

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و کیفر نشوید جز آنچه بودید می‌کردید

إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلِصِينَ

مگر بندگان خدا را نالودگان

أُولَٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌۭ مَّعْلُومٌۭ

که آنان را است روزی دانسته

فَوَٰكِهُ وَهُمْ مُّكْرَمُونَ

میوه‌هائی و آنانند گرامی‌داشتگان

فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ

در باغستان نعمتها

عَلَىٰ سُرُرٍۭ مُّتَقَابِلِينَ

بر تختهای روی به روی

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍۭ مِّن مَّعِينٍۭ

گردانیده شود بر ایشان جامی از باده پدیدار

بَيِّضَاءَ لَذَّةٍۭ لِلشَّارِبِينَ

تابناکی خوشکامی برای نوشندگان

لَا فِيهَا غَوْلٌۭ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ

نه در آن است مستی (بیبشی و یا رنجی) و نه آنانند از آن بازگرفتگان

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرٰتُ ٱلظَّرْفِ عِينٌۭ

و نزد ایشان است کوتاه‌مزگانی درشت‌چشمان

كَأَنَّهُنَّ بَيِّضٌۭ مَّكْنُونٌۭ

گوئیا تخمهای ماکیانند به پرده پوشیدگان

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍۭ يَتَسَاءَلُونَ

و روی آورد برخی از ایشان به برخی پرسش‌کنان

قَالَ قَآٓئِلٌۭ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌۭ

گفت گوینده‌ای از ایشان که همانا بود مرا همنشینی

يَقُولُ أَعِثَّكَ لِمَنِ الْمُصَدِّقِينَ

می گفت آیا توئی از راست پنداران (تصدیق‌کنندگان)

أَعِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَعِنَّا لَمَدِينُونَ

آیا گاهی که مُردیم و شدیم خاکی و استخوانهائی آیا مانیم
هر آینه کیفردادگان

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ

گفت آیا شمائید سربرآرندگان

فَاطَّلَعَ فَرَءَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ

پس سربرآورد پس نگریستش در میان دوزخ

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدَتْ لَتُرْدِينَ

گفت به خدا سوگند همانا نزدیک بود مرا سرنگون کنی

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ

و اگر نبود نعمت پروردگار من هر آینه می‌بودم از
احضارشدگان

أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ

آیا پس نیستیم ما مُردگان

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

جز مرگ نخستین را و نیستیم ما عذاب‌شدگان

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

همانا این است آن رستگاری بزرگ

لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَمِلُونَ

به مانند این پس باید کنند کنندگان

أَذَلِّكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزُّقُومِ

آیا این بهتر است پیشکشی یا درخت تلخکام زَقُوم

إِنَّا جَعَلْنَهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ

همانا ما گردانیدیمش گرفتاریی برای ستمگران

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ

هر آینه آن درختی است که برون آید در ته دوزخ

طُلِعَهَا كَاثَّةٌ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ

شکوفه (یا میوه) آن همچون سرهای دیوان (شیاطین)

فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا فَمَالٌوْنَ مِنْهَا الْبُطُونُ

هر آینه ایشانند از آن خورندگان پس شکمها را از آنند
آکندگان

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ

سپس ایشان را است بر آن آمیخته از آبی جوشان

ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لِإِلَى الْجَحِيمِ

پس بازگشت ایشان است همانا بسوی دوزخ

إِنَّهُمْ أَلْفَوْا عَابَاءَهُمْ ضَالِّينَ

که ایشان یافتند پدران خویش را گمراهان

فَهُمْ عَلَىٰ عَآثِرِهِمْ يُهْرَعُونَ

پس ایشانند در پی آنان (پا بر نشان پایهای آنان)
شتابندگان

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ

و همانا گمراه شدند پیش از ایشان بیشتر پیشینیان

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنْذِرِينَ

و همانا فرستادیم در ایشان ترسانندگانی

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ

پس بنگر چگونه بود فرجام بیم‌دادگان

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

جز بندگان خدا آن پاکشدگان (ناآلودگان)

وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوحَٰ فَلَئِمَّ الْمُحِیُّونَ

و همانا خواند ما را نوح پس چه خوبند پاسخ‌دهندگان

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و رها ساختیمش با خاندانش از اندوه بزرگ

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ

و گردانیدیم نژادش را بازماندگان

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و گذاردیم بر او در پس آیندگان

سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعِلْمِينَ

سلامی بر نوح در جهانیان

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

همانا بدینسان پاداش دهیم به نکوکاران

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

که او است همانا از بندگان ما مؤمنان

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ

سپس غرق ساختیم دگران را

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ

و هر آینه از پیروان وی است ابراهیم

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

گاهی که آمد پروردگار خویش را با دلی سالم

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ

هنگامی که گفت به پدر خویش و قومش چه را می‌پرستید

أَيْفَاكَ ءَالِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ

آیا به دروغ خدایانی را جز خدا خواهید

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

آیا چیست گمان شما به پروردگار جهانیان

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي التُّجُومِ

پس نگریست نگریستنی در ستارگان

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ

پس گفت همانا منم بیمار

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ

پس روی برتافتد از او پشت‌کنندگان

فَرَاغَ إِلَى ءَالِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

پس خرامید (خزید) بسوی خدایان ایشان پس گفت چرا نمی‌خورید

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ

چه شود شما را که سخن نگوئید

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

پس روی آورد بر ایشان می‌نواخت با دست راست

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُونَ

پس روی آوردند بسویش به انبوه دوندگان

قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ

گفت آیا می‌پرستید آنچه را می‌تراشید

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

و خدا آفریدتان با آنچه می‌سازید

قَالُوا أَبْنَاؤُا لَهُ بُنَيْنًا فَالْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

گفتند بنیاد نهید برایش بنیانی پس بیفکنیدش در دوزخ

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ

و خواستند بدو نیرنگی را پس گردانیدیمشان پست‌شدگان

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ

گفت همانا می‌روم بسوی پروردگار خویش زود است رهبریم کند

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

پروردگارا ببخش مرا از شایستگان

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ

پس نویدش دادیم به پسری خردمند

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَىٰ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي

تا گاهی که رسید با وی کوشش (یا دویدن را) گفت ای

أَذْجُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَتَأَبَّتْ أُفْعُلُ مَا تُؤْمَرُ

پسرک من همانا دیدم در خواب که می‌کشمت پس بنگر تا چه می‌بینی گفت ای پدر بکن آنچه را فرمان می‌شوی زود است بیاییم اگر خدا خواهد از شکیبایان

سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ

تا گاهی که گردن نهادند هر دو

وَنَدَيْتُهُ أَنْ يَتَّبِعْنَاهُ فِي مَا نَحْنُ عَلَيْهِمْ

و افکندش به پیشانی و خواندیمش ای ابراهیم

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّعْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

همانا راست آوردی خواب را ما بدینسان پاداش دهیم
نیکوکاران

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

این است هر آینه آن آزمایش آشکار

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

و فدیة دادیمش به کشتنیی بزرگ

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

و بازگذاریم بر او در آیندگان

سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

سلامی بر ابراهیم

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

چنین پاداش دهیم نیکوکاران را

إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

همانا او است از بندگان ما مؤمنان

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

و نوید دادیمش به اسحق پیمبری از شایستگان

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ
لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ

و برکت نهادیم بر او و بر اسحق و از تژاد آنان است
نکوکاری و ستمگری بر خویشان آشکار

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

و همانا منت نهادیم بر موسی و هارون

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

و رهانشان ساختیم و قومشان را از اندوه بزرگ

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

و یاریشان کردیم پس شدند چیرگان (پیروزمندان)

وَعَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ

و بدیشان دادیم نامه روشن

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

و رهبریشان کردیم به راهی راست

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ

و بازگذاریم بر ایشان در بازماندگان

سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

سلام بر موسی و هارون

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

بدینسان پاداش دهیم به نکوکاران

إِنَّهُمَا مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

همانا بودند آنان از بندگان ما گروندگان

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

و همانا الیاس است از فرستادگان

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ

گاهی که گفت به قوم خویش چرا پرهیزکاری نکنید

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ

آیا می‌خوانید بعل را و می‌گذارید (رها کنید) بهترین
آفرینندگان

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ

خدا را پروردگار شما و پروردگار پدران شما پیشینیان

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

سَلَّمَ عَلَى آلِ يَاسِينَ

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِينَ

ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ

وَبِاللَّيْلِ أَفْلا تَعْقِلُونَ

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

فَالْتَقَمَهُ الْخَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ

لَلِثَّ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ

وَأَثْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ

فَعَامَتُوا فَمَنَعْنَاهُمُ إِلَى حِينٍ

فَاسْتَفْتِهِمُ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ

پس دروغش پنداشتند و همانا ایشانند فراخواندگان (احضارشددگان)

مگر بندگان خدا نالودگان

و بازگذارديم بر او در آيندگان

سلامی بر آل یاسین (یا خاندان الیاس)

که ما بدینسان پاداش دهیم نیکوکاران

همانا او است از بندگان ما گروندگان

و هر آینه لوط است از فرستادگان

هنگامی که رهانیدیم خود و خاندانش را همگان

مگر پیرزنی در بازماندگان

سپس سرنگون ساختیم دگران را

و هر آینه شما می‌گذرید بر ایشان بامداد

و به شب پس آيا بخرد نمی‌یابید

و همانا یونس است از فرستادگان

گاهی که گریخت بسوی کشتی آکنده

پس تیر گرفت پس شد از فروافتادگان (انداختگان)

پس فرو بردش ماهی و او بود نکوهیده

پس اگر نبود از تسبیح‌گویان

هر آینه می‌ماند در شکمش تا روزی که برانگیخته شوند

پس افکندیمش به دشت و او بود بیمار

و رویانیدیم بر او درختی را از کدو

و فرستادیمش بسوی صد هزار تن بلکه می‌افزودند

پس ایمان آوردند پس بهره‌مندشان ساختیم تا زمانی

پس بپرسشان آيا پروردگار تو را است دختران و ایشان را است پسران

يا آفریدیم فرشتگان را ماده‌گانی و ایشانند گواهان

همانا ایشان از دروغ پردازیشان گویند

خدا را است فرزندی و همانا ایشانند دروغگویان

آيا برگزیده است دختران را بر پسران

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

چه شود شما را چگونه حکم کنید

۱۵۵ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

آیا یادآوری نمی‌شوید

۱۵۶ أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ

آیا شما را است فرمانروائی آشکار

۱۵۷ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

پس بیارید کتاب خویش را اگر هستید راستگویان

۱۵۸ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

و بنهادند میان او و میان پریان پیوندی و هر آینه دانند پریان که ایشانند احضارشندگان

۱۵۹ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ

پس منزّه است خدا از آنچه می‌ستایند

۱۶۰ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

مگر بندگان خدا نالودگان

۱۶۱ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ

همانا شما و آنچه می‌پرستید

۱۶۲ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ

نیستید بر آن فریب‌دهندگان

۱۶۳ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ

مگر آن را که او است چشنده دوزخ

۱۶۴ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ

و نیست از ما مگر او را است پایگاهی دانسته

۱۶۵ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ

و هر آینه مائیم صفکشندگان

۱۶۶ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ

و همانا مائیم تسبیح‌کنندگان

۱۶۷ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ

و هر چند (یا همانا) بودند می‌گفتند

۱۶۸ لَوْ أَنَّ عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ

که اگر می‌بود نزد ما یادآوری از پیشینیان

۱۶۹ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

هر آینه می‌بودیم بندگان خدا نالودگان

۱۷۰ فَكْفَرُوا بِهِ ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

پس کفر ورزیدند بدان پس زود است بدانند

۱۷۱ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ

و هر آینه سبقت گرفت سخن ما به بندگان ما فرستادگان

۱۷۲ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ

که ایشانند همانا یاری‌شدگان

۱۷۳ وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

و همانا سپاه ما آنانند پیروزمندان

۱۷۴ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

پس روی برتاب از ایشان تا هنگامی

۱۷۵ وَأَبْصَرَهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

و بنگرشان که زود است می‌نگرند

۱۷۶ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

آیا به عذاب ما شتاب خواهند

۱۷۷ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

تا گاهی که فرود آید به ساحت ایشان پس چه زشت است بامداد بیم‌دادگان

۱۷۸ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ

و پشت کن بر ایشان تا زمانی

۱۷۹ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

و بنگر که زود است می‌نگرند

۱۸۰ سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

منزّه است پروردگار تو پروردگار عزّت از آنچه می‌ستایند

۱۸۱ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

و سلامی بر فرستادگان

۱۸۲ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و سپاس خدای را بر پروردگار جهانیان

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ صَّ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ	سوگند به قرآن دارنده ذکر
۲	بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ	بلکه آنان که کفر ورزیدند در سرکشی و ستیزند
۳	كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَّلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ	چه بسا نابود کردیم پیش از ایشان از قرنی که بانگ زدند و نیست گاه رهائی
۴	وَعَجِبُوا أَن جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ ۖ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ	و شگفت ماندند که پیامدشان ترساننده‌ای از ایشان و گفتند کافران این است جادوگری دروغگوی
۵	أَجْعَلِ الْأِلَٰهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا ۚ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ	آیا گردانیده است خدایان را یک خدا همانا این است چیزی شگفت
۶	وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهِتِكُمْ ۚ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ	و رفتند گروهی از ایشان (رای دادن) که بروید و شکیبا شوید بر خدایان خویش همانا این است چیزی خواسته
۷	مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْأَمَلَةِ ۚ الْآخِرَةُ إِنَّ هَذَا إِلَّا آخِثَلٌ	نشنیدیم بدین در ملت بازپسین نیست این جز تازه درآورده نوین
۸	أَنزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي ۚ بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ	آیا فرستاده شده است بر او ذکر از میان ما بلکه ایشانند در شکی از ذکرم بلکه هنوز نچشیده‌اند عذاب مرا
۹	أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ	یا نزد ایشان است گنجهای رحمت پروردگارت آن عزّتمند بخشاینده
۱۰	أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ	یا ایشان را است پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است پس بالا روند در درها (درهای آسمان)
۱۱	جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ	سپاهی اندک است آنجا شکست خورده از گروه‌ها
۱۲	كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ	تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و عاد و فرعون دارنده ستونها (یا میخ‌ها)
۱۳	وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَبُ لُيْكَةَ ۚ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ	و ثمود و قوم لوط و یاران ایکه آنانند گروه‌ها
۱۴	إِن كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ	نیست هیچیک جز آنکه تکذیب کرد فرستادگان را پس سزاوار گشت (یا فرود آمد) عذاب مرا
۱۵	وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ	و چشم به راه ندارند اینان جز یک خروش را که نیستش بریدنی (پایانی)
۱۶	وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ	و گفتند پروردگارا بشتاب برای ما در بهره ما پیش از روز شمار

أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ ۖ إِنَّهُ
وَءَوَّابٌ

۱۸

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

۱۹

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهِ وَأَوَّابٌ

۲۰

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ ۖ وَعَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ

۲۱
حزب
۱۸۲

وَهَلْ أَتَاكَ نَبُؤُا الْخُصَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ

۲۲

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ ففَزِعَ مِنْهُمْ ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ
بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ
وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ

۲۳

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةً وَاحِدَةً
فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ

۲۴
سجده
مستحب

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا
مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ ۖ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ
فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ ۖ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۝

۲۵

فَغَفَرْنَا لَهُ ۖ ذَٰلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّعَآبٍ

۲۶

يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ
إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ بِمَا
نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

شکیبا شو بر آنچه گویند و یاد کن بنده ما را داود خداوند
نیروها همانا او است بسیار بازگشت‌کننده

هر آینه رام ساختیم کوه‌ها را تسبیح گویند با وی شامگهان
و بامداد (خورشید برآمدگاه)

و مرغان را گردآورده هر کدامند بسویش بازگشت‌کننده

و استوار ساختیم پادشاهیش را و دادیمش حکمت را و
فصل خطاب (داوری را)

و آیا رسیدت داستان ستیزنده گاهی که بالا رفتند بر دیوار
پرستشگاه

هنگامی که درآمدند بر داود پس هراسید از ایشان گفتند
تترس ما دو ستیزه گریم ستم کرده است یکی از ما بر
دیگری پس حکومت کن میان ما به حقّ و کُزاف نگوی و
رهبری کن ما را بسوی راه راست (میانه)

همانا این برادر من است و او را است نود و نه گوسفند و
مرا است یک گوسفند پس گفت به من واگذارش و سرکشی
کرد بر من در سخن

گفت هر آینه ستم بر تو کرده است بخواستن گوسفندت
بسوی گوسفندان خویش و همانا بسیاری از شریکان ستم
ورزند برخیشان بر برخی مگر آنان که ایمان آرند و کردار
شایسته کنند و چه کمند آنان و پنداشت داود که
آرمودیمش پس آمرزش خواست از پروردگار خویش و
بروی در افتاد پرستش کننده و بازگشت کرد

پس آمرزیدیم برایش آن را و هر آینه برای او است نزد ما
تقرّبگاهی و نکوبازگشتگاه

ای داود همانا گردانیدیمت جانشینی در زمین پس حکم ران
میان مردم به حقّ و پیروی مکن هوس را که گمراهت کند از
راه خدا همانا آنان که گم شوند از راه خدا ایشان را است
شکنجه‌ای سخت بدانچه فراموش کردند از روز شمار

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ
الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي
الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

كِتَبٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا ءَايَاتِهِ ۚ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو
الْأَلْبَابِ

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ ۚ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّفِينَتُ الْحَيَّادُ

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ
بِالْحِجَابِ

رُدُّوهَا عَلَيَّ ۖ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ ۖ وَالْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ ۚ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا ۖ لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ
بَعْدِي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ

وَعَاخِرِينَ مَّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ ۖ بَغَيْرِ حِسَابٍ

وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ

وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ ۖ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ ۖ أَنِّي مَسْنِيَ الشَّيْطَانُ
بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۖ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ

و نیافریدیم آسمان و زمین و آنچه را میان آنها است بیهده
این است پندار آنان که کفر ورزیدند پس وای بر آنان که
کفر ورزیدند از آتش

یا می‌گردانیم آنان را که ایمان آوردند و کردار شایسته
کردند مانند تبهکاران در زمین یا می‌گردانیم پرهیزکاران را
چون گنهکاران

نامه‌ای است فرستادیمش بسویت فرخنده تا بیندیشند
آیت‌هایش را و تا یادآور شوند دارندگان خردها

و بخشیدیم به داود سلیمان را چه خوب بنده‌ای است او
است بسیار بازگشت کننده

گاهی‌که عرض شد بر او شامگاهان اسب صافنات تیزتک (که
بر سه پا ایستند و نوک سم چهارم را بر زمین گذارند)

گفت همانا خوابیدم برای دوست داشتن اسبان از یاد
پروردگار خویش تا نهان شد در پرده

بازگردانیدش بر من پس آغاز کرد دست سودن به ساق‌ها و
گردنها

و همانا آزمودیم سلیمان را و افکندیم بر تختش کالبدی
سپس بازگشت

گفت پروردگارا بیامرز برایم و ارزانی دار مرا پادشاهی‌ی که
نسزد کسی را پس از من همانا توئی بسیار بخشنده

پس رام ساختیم برایش باد را روان بود به فرمانش به
آرامی و نرمی هر کجا می‌خواست

و دیوان (شیاطین) را هر سازنده‌ای و هر فرورونده در آب

و دیگرانی بستگان به زنجیرها

این است بخشش ما پس منت نه یا نگهدار بی‌شمار

و همانا او را است نزد ما تقرّب‌گاهی و نکو بازگشتگاه

و یاد کن بنده ما ایوب را گاهی که خواند پروردگار خویش را
که همانا رسانید مرا شیطان رنج و شکنجه‌ای

فرو بر پای خویش را این است شستشوگاهی خنک و نوشابه

وَوَهَبْنَا لَهُ ذُرِّيَّتَهُ أَهْلَهُ وَامْتَلَأْهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

۴۴

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنََّّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِّعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

۴۵

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ

۴۶

إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ

۴۷

وَإِنَّهُمْ عِندَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ

۴۸

وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ

۴۹

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّعَاقِبِ

۵۰

جَنَّتِ عَدْنٍ مُّفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ

۵۱

مُتَكِّينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَلَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ

۵۲

حزب
۱۸۳

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ أَثَرَابٌ

۵۳

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ

۵۴

إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ

۵۵

هَذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَعَابٍ

۵۶

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ

۵۷

هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ

۵۸

وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجَ

۵۹

هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ

۶۰

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا فَبِئْسَ الْقَرَارُ

۶۱

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِذْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ

و دادپیش خاندانش را و مانند آنان را با آنان رحمتی از ما و یادآوردنی برای دارندگان خردها

و بگیر با دست خویش دسته‌ای (بسته‌ای) پس بزن بدان و سوگند نشکن همانا یافتیمش شکیبائی چه خوب بنده‌ای است او همانا او است بسیار بازگشت‌کننده

و یاد کن بندگان ما ابراهیم و اسحق و یعقوب را دارندگان نیروها و دیده‌ها

همانا مخصوصشان داشتیم به خاصه‌ای یادآوردن آن سرای

و همانند ایشانند نزد ما از برگزیدگان خوبان

و یاد کن اسمعیل و الیسع و ذوالکفل را و هر کدامند از نیکان

این است یادآوری و همانا پرهیزکاران است نکو بازگشتگاه

بهشتهای جاودان گشوده است برای ایشان درها

تکیه کنندگانند در آنها خوانده شوند در آنها بسوی میوه فراوان و نوشابه

و نزد ایشان است زنان کوتاه مژگانی (که جز شوهر خویش را ننگرد) همسالان

این است آنچه نوید داده می‌شوید برای روز شمار

همانا این است روزی ما نیستش پایانی

این و همانا گردنکشان را است بد بازگشتگاهی

دوزخ چشندش و چه زشت است آن بسترها

این پس بچشیدش آبی جوشان و چرکی گندآلود

و دیگری همانندش جفتهائی

این است گروهی فرورونده با شما نباد خوش آمد بر ایشان همانند آنانند چشندگان آتش

گفتند بلکه شما نباد خوش آمد بر شما شما پیش فرستادید آن را برای ما پس چه زشت است آن آرامگاه

گفتند پروردگارا هر که پیش فرستاد برای ما این را بیفزایش عذابی دو برابر در آتش

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ

أَتَخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنِ إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

۶۵
۳۹۵۲

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

قُلْ هُوَ نَبَوُّا عَظِيمٌ

۶۷

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ

۶۸

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ

۶۹

إِنْ يُوحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۷۰

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ

۷۱

فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُۥ سَاجِدِينَ

۷۲

فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

۷۳

إِلَّا إِبْلِيسَ اُسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

۷۴

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِیَدَیَّ

۷۵

اُسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ

قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُۥ مِن طِينٍ

۷۶

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ

۷۷

وَإِنَّ عَلَیْكَ لَعْنَتِیْ اِلٰی یَوْمِ الدِّینِ

۷۸

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یُبْعَثُونَ

۷۹

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ

۸۰

اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ

۸۱

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَاغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِیْنَ

۸۲

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِیْنَ

۸۳

و گفتند چه شود ما را نبینیم مردانی را که بودیم می‌شمردیمشان از بدان

آیا گرفتیمشان به مسخره یا لغزید از ایشان دیدگان

همانا این است حقّ ستیزه کردن اهل آتش

بگو جز این نیست که منم ترساننده و نیست خداوندی جز خدای یگانه خشم‌آور

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است مهتر آمرزگار

بگو آن داستانی است بزرگ

که شمائید از او روی‌گردانان

نیست مرا دانائی به گروه بالا گاهی که می‌ستیزند

وحی نمی‌شود به من جز آنکه منم ترساننده آشکار

هنگامی که گفت پروردگارت به فرشتگان من آفریننده بشری از گل

تا گاهی که درستش کردم و دمیدم در او از روح خویش پس بیفتید برایش سجده‌کنان

پس سجده کردند فرشتگان همگی با هم

مگر ابلیس که برتری جست و شد از کافران

گفت ای ابلیس چه بازداشت تو را از آنچه سجده کنی برای آنچه آفریدم با دستهایم آیا کبر ورزیدی یا شدی از برتری‌جویان

گفت من بهترم از او مرا آفریدی از آتش و آفریدی او را از گل

گفت پس برون شو از آن که توئی رانده

و همانا بر تو است لعن من تا روز دین

گفت پروردگارا پس مهلتم ده تا روزی که برانگیخته شوند

گفت همانا توئی از مهلت‌دادگان

تا روز هنگام دانسته

گفت پس به عزّتت سوگند هر آینه گمراهشان سازم همگی

جز بندگان تو از ایشان آن نالودگان

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ

گفت پس حقّ است و حقّ را گویم

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

که همانا آکنده سازم دوزخ را از تو و از آنان که پیرویت کنند از ایشان همگی

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

بگو نپرسم شما را بر آن مزدی و نیستم من از رنج‌دهندگان

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

نیست آن جز یادآوری برای جهانیان

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ

و هر آینه بدانید داستانش را پس از زمانی

۳۹. زمر

الرُّمَر: گروه‌ها

مکی

۷۵ آیه

۱۰ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

فرستادن نامه از نزد خدای عزتمند حکیم

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

همانا فرستادیم بسوی تو کتاب را به حقّ پس پرستش کن خدا را پاک‌کننده برای او دین را

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

همانا برای خدا است دین پاک و آنان که بگرفتند جز وی دوستانی نمی‌پرستیمشان مگر تا نزدیک گردانند ما را بسوی خدا جایگاهی همانا خدا حکم کند میان ایشان در آنچه در آن اختلاف کنند همانا خدای رهبری نکند آن را که او است دروغگوی ناسپاس

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

اگر می‌خواست خدا که بگیرد فرزندی هر آینه برمی‌گزید از آنچه می‌آفرید هر چه را می‌خواست منزّه است او است خداوند یکتای خشم‌آور

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّورُ

آفرید آسمانها و زمین را به حقّ می‌افکند شب را بر روز و می‌افکند روز را بر شب و رام کرد مهر و ماه را هر کدام روان است بسوی سرآمدی نامبرده همانا او است عزّتمند آمرزگار

خَلَقَكُمْ مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ
لَكُمْ مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ
أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ
أَلَلَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ
نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ
أُنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ
مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ

أَمَّنْ هُوَ قَنِيتُ عَائَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ
وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

قُلْ يَٰعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ
أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

آفرید شما را از یک تن پس قرار داد از آن جفتش را و
فرستاد برای شما از دامها هشت جفت می‌آفریند شما را در
شکمهای مادرانتان آفرینشی پس از آفرینشی در تاریکیهای
سه‌گانه این است خدا پروردگار شما وی را است پادشاهی
نیست خدائی جز او پس به کجا گردانیده می‌شوید

اگر کفر ورزید همانا خدا بی‌نیاز است از شما و نپسندد برای
بندگان خود کفر را و اگر سپاسگزاری پسنددش برای شما
و بر ندارد هیچ گنهباری بار گناه دگری را سپس بسوی
پروردگار شما است بازگشت شما تا آگهی‌تان دهد بدانچه
بودید می‌کردید همانا او دانا است بدانچه در سینه‌ها است

و گاهی که رسد انسان را رنجی خواند پروردگار خویش را
زاری‌کنان بسویش سپس هنگامی که دهدش نعمتی از
خویش فراموش کند آنچه را بود می‌خواند بسوی آن از
پیش و قرار دهد برای خدا همتیانی تا گمراه سازد از
راهش بگو بهره‌مند باش به کفر خویش اندکی که توئی از
یاران آتش

آیا آنکه او فروتن است گاه‌های شب سجده‌کنان و ایستاده
می‌ترسد از آخرت و امید دارد رحمت پروردگار خویش را
بگو آیا یکسانند آنان که می‌دانند و آنان که نمی‌دانند جز
این نیست که یادآور می‌شوند خردمندان

بگو ای بندگان من که ایمان آوردید بترسید پروردگار
خویش را آنان را که نکوئی کردند در این دنیا خوبی است و
زمین خدا است پهناور جز این نیست که پاداش داده شوند
شکیبایان مزد خویش را بی‌شمار

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُونِهِۦ ۚ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْحُسْرَانُ الْمُبِينُ

لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِۦ عِبَادَهُۥ يَعْبَادُ فَاتَّقُوا

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُۥ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ

لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرْفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنبِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِۦ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَنُهُۥ ثُمَّ يَهِيَجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ

بگو هر آینه مأمور شدم که پرستش کنم خدا را پاک دارنده برایش دین را

و مأمور شدم که باشم نخستین اسلام‌آوران

بگو همانا ترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خویش را از عذاب روزی بزرگ

بگو خدا را می‌پرستم پاک‌دارنده برایش دین خویش را

پس پرستش کنید هر چه خواهید جز او بگو همانا زیانکاران آنانند که زیان کردند خویش و خاندان خویش را روز رستاخیز همانا این است آن زبان آشکار

آنان را است از فرازشان پوشهائی از آتش و از زیرشان پوشهائی این است که می‌ترساند خدا بدان بندگان خویش را ای بندگان من پس مرا بترسید

و آنان که دوری گزیدند از ستمگر سرکش که بیرستندش و بازگشتند بسوی خدا ایشان را است مژده پس مژده ده بندگان مرا

آنان که می‌شنوند سخن را پس پیروی می‌کنند بهترش را آنانند که رهبریشان کرده است خدا و آنانند دارندگان خردها

آیا آنکه استوار شد بر او سخن عذاب آیا تو می‌رهانی آن را که در آتش است

لیکن آنان که ترسیدند پروردگار خویش را برای ایشان است غرفه‌هائی که از فراز آنهاست غرفه‌هائی ساخته روان است از زیر آنها جویها وعده خدا است نشکند خدا وعده خویش را

آیا ندیدی که خدا فرستاده است از آسمان آبی پس براندش به خزانه‌هائی در زمین تا برون آرد بدان کشتی را که گوناگون است رنگهایش پس بخشد که بینیش زرد شده سپس بگرداندش کوبیده همانا در این است یادآوردنی برای خردمندان

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ ۖ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ ۚ
فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ
مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَن يَشَاءْ وَمَن
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ

أَفَمَنْ يَتَّبِعِ بَوَاجِهَهُ ۖ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ
لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَاَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِن حَيْثُ لَا
يَشْعُرُونَ

فَاذَاقَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ
أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا
سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَّيِّتُونَ

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

آیا آنکه بگشوده است خدا سینه‌اش را برای اسلام پس او
است بر نشانیی از پروردگار خویش پس وای بر سنگین‌دلان
از یاد خدا آنانند در گمراهیی آشکار

خدا فرستاد نکوترین داستان را نامه‌ای همانند برگردانهائی
که موی راست شود از آن بر پیکر آنان که می‌ترسند
پروردگار خویش را سپس نرم شود پوستها و دلهای ایشان
بسوی یاد خدا این است رهبری خدا که هدایت کند بدان
هر که را خواهد و آن را که گمراه کند خدا پس نیستش
راهنمائی

آیا آنکه دور کند بروی خویش بدی عذاب را روز قیامت و
گفته شد به ستمگران بچشید آنچه را بودید فراهم
می‌کردید

تکذیب کردند آنان که پیش از ایشان بودند پس پیامدشان
عذاب از جائی که نمی‌دانستند

پس چشائید خدا بدیشان خواری را در زندگانی دنیا و همانا
عذاب آخرت است بزرگتر اگر بودند می‌دانستند

و همانا زدیم برای مردم در این قرآن از هر مثلی شاید
یادآور شوند

قرآنی است عربی نادارنده کجی شاید ایشان پرهیز کنند

بزد خدا مثلی را مردی که در او است شریکانی ستیزه‌جوی و
مردی مختص به یک مرد آیا یکسانند در مثل سپاس خدا را
بلکه بیشتر ایشان نمی‌دانند

همانا تو مُرده‌ای و ایشانند مُردگان

سپس شمائید روز رستاخیز نزد پروردگار خویش
ستیزه‌کنان

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ إِذْ
جَاءَهُ^ج أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ^{هـ} أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ^ج ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ^ط وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ^ج
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ^ط أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي
أَنْتِقَامٍ

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ^ج
قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ
هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّي^{هـ} أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ
مُمْسِكَتُ رَحْمَتِي^ج قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

قُلْ يَتَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ^ط فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

۳۳

۳۴

۳۵

۳۶

۳۷

۳۸

۳۹

۴۰

پس کیست ستمگرت‌تر از آنکه بست بر خدا دروغ را و دروغ
پنداشت راست را هنگامی که بیامدش آیا نیست در دوزخ
جایگاهی برای کافران

و آنکه راستی آورد و راست پنداشتش آنانند پرهیزکاران

ایشان را است آنچه خواهند نزد پروردگارشان این است
پاداش نیکوکاران

تا بزدايد خدا از ايشان زشت‌ترين کاری را که کردند و
بپردازد بدیشان مزد ايشان را به بهتر آنچه بودند می‌کردند

آيا نيست خدا کفايت‌کننده بنده خویش و می‌ترساندند
بدانان که جز اویند و آن را که گمراه سازد خدا نیستش
راهنمائی

و آنکو هدایت کندش خدا نیستش گمراه‌کننده‌ای آيا نيست
خدا عزّتمند انتقام‌جوی

و اگر پرسیشان که آفریده است آسمانها و زمین را هر آینه
گویند خدا بگو آيا دیدید آنچه را می‌خوانید جز خدا اگر
خواهدم خدا به رنجی آيا هستند آنان گشاینده رنج او و اگر
خواهدم به رحمتی آيا هستند آنان بازدارنده رحمتش بگو
بس است مرا خدا بر او توکل کنند توکل‌کنان

بگو ای قوم عمل بکنید بر توانائی خویش همانا منم
عمل‌کننده پس زود است بدانید

که را آید عذابی که خوار سازدش و فرود آید بر او عذابی
پایدار

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

أَمْ أُتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ ۚ قُلْ أُولَٰئِكَ لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا ۖ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فُتَدُوا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ

همانا فرستادیم بر تو کتاب را برای مردم به حق پس آنکو رهبری شود برای خویش است و آنکه گمراه شود جز این نیست که گمراه شود بر خویش و نیستی تو بر ایشان وکیل

خدا دریابد جانها را هنگام مرگشان و آنکه نمرده است در خوابگه خویش است پس نگاهدار آن را که مرگ را بر او گذرانیده است و رها کند آن دگر را تا سرآمدی نامبرده همانا در این است آیتهایی برای گروهی که بیندیشند

آیا برگرفتند جز خدا شفیعی بگو اگر چه باشند مالک نباشند چیزی را و نه بخرد یابند

بگو از آن خدا است شفاعت همگی او را است پادشاهی آسمانها و زمین سپس بسوی او بازگردانیده شوید

و گاهی که نام خدا برده شود به تنهایی برنجد دلهای آنان که ایمان ندارند به آخرت و هر گاه یاد شوند آنان که جز اویند ناگاه ایشانند شادمانان

بگو بار خدایا پدیدآورنده آسمانها و زمین دانای نهان و پدیدار تو حکم کنی میان بندگان خویش در آنچه بودند در آن اختلاف می‌کردند

و اگر باشد برای آنان که ستم کردند آنچه در زمین است همگی و مانند آن با آن هر آینه بجای خویش دهند از بدی عذاب روز قیامت و پدیدار شود برای ایشان از خدا آنچه را نبودند که به شمار آرند

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ
إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ

قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ
سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ

أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ
رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرْتَنِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ
وَإِنْ كُنْتُ لِمِنَ السَّخِرِينَ

و نمودار شد برای ایشان بدیهای آنچه فراهم کردند و
بگرفتشان آنچه بودند بدان تمسخر می‌کردند

و هر گاه رسد انسان را رنجی بخواند ما را تا گاهی که
دهیمش نعمتی از ما گوید جز این نیست که داده شدمش
به دانشی بلکه آن است آزمایشی و لیکن بیشترشان
نمی‌دانند

همانا گفتندش آنان که پیش از ایشان بودند پس بی‌نیاز
نکرد از ایشان آنچه بودند فراهم می‌کردند

پس رسید بدیشان زشتیهای آنچه دست آوردند و آنان که
ستم کردند از ایشان زود است رسدشان زشتیهای آنچه
دست آوردند و نیستند به عجز‌آرندگان

آیا ندانستند که خدا فراخ گرداند روزی را برای هر که
خواهد و تنگ کند همانا در این است آیتهایی برای قومی که
ایمان آرند

بگو ای بندگان من که اسراف کردید بر جان خویش نومید
نباشید از رحمت خدا همانا خدا بیامزد گناهان را همگی
همانا او است آمرزگار مهربان

و بازگردید بسوی پروردگار خویش و تسلیم شوید برایش
پیش از آنکه بیاید شما را عذاب سپس یاری نشوید

و پیروی کنید بهتر آنچه را فرستاده شد بسوی شما از
پروردگار شما پیش از آنکه بیاید شما را عذاب ناگهان و شما
ندانید

که گوید کسی دریغ بر آنچه کوتاه آمدم در باره خدا و هر
آینه بودم من از مسخره‌کنندگان

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

۵۸

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ

۵۹

بَلَىٰ قَدْ جَاءَتْكَ ءَايَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ
الْكَافِرِينَ

۶۰

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ
أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ

۶۱

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا
هُم يَحْزَنُونَ

۶۲

اللَّهُ خَلِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

۶۳

لَهُۥ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

۶۴

قُلْ أَغْيِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ

۶۵

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ
لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

۶۶

بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ

۶۷

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۚ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ ۚ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِّيَمِينِهِ ۚ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ
عَمَّا يُشْرِكُونَ

یا گوید اگر خدا هدایتم می‌کرد همانا می‌شدم از
پرهیزکاران

یا گوید گاهی که ببند عذاب را کاش مرا بازگشتی می‌بود تا
بشوم از نکوکاران

بلی آمدت آیت‌های من پس تکذیب کردی بدانها و کبر
ورزیدی و شدی از کافران

و روز قیامت بینی آنان را که دروغ گفتند بر خدا رویه‌اشان
سیاه شده آیا نیست در دوزخ جایگاهی برای کبرورزان

و برهاند خدا آنان را که پرهیز کردند به پناهگاهشان
نرسدشان بدی و نه اندوهگین شوند

خدا است آفریدگار هر چیزی و اوست بر همه چیز وکیل

وی را است کلیدهای آسمانها و زمین و آنان که کفر ورزیدند
به آیت‌های خدا ایشانند زیانکاران

بگو آیا جز خدا را فرمان دهیدم که پرستم ای نادانان

و هر آینه وحی شد بسوی تو و بسوی آنان که پیش از تو
بودند که اگر شرک ورزی هر آینه تباه شود کردارت و همانا
شوی از زیانکاران

بلکه خدا را پرستش کن و باش از سپاس‌گزاران

و ارج نگذاشتند خدا را حقّ ارجمندیش و زمین همگی در
چنگ او است روز قیامت و آسمانها پیچیده‌اند به دستش
منزّه و برتر است او از آنچه شرک ورزند

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

و دمیده شد در صور پس بیهوش افتاده‌اند آنان که در آسمانها و آنان که در زمین‌اند مگر آنکه خواست خدا سپس دمیده شد در آن بار دیگر ناگاه ایشانند ایستادگانی نگران

و درخشید زمین به نور پروردگار خویش و گذارده شد کتاب و آورده شدند پیغمبران و گواهان و داوری شد میان آنان به حق و ایشان ستم نشوند

و پرداخت شد به هر کس هر آنچه کرد و او دانتر است بدانچه می‌کنند

و رانده شدند آنان که کفر ورزیدند بسوی دوزخ گروه‌هایی تا گاهی که بیامدندش و گشوده شد درهایش و گفتند بدیشان نگهبانانش آیا نیامد شما را فرستادگانی از خود شما بسرایند بر شما آیتهای پروردگار شما را و بترسانندتان از رسیدنتان بدین روز گفتند بلی و لیکن راست آمد سرنوشت عذاب بر کافران

گفته شد درآیند به درهای دوزخ جاودانان در آن چه زشت است جایگاه گردن‌فرازان

و رانده شدند آنان که پرهیزکاری کردند بسوی بهشت گروه‌هایی تا گاهی که آمدندش و گشوده شد درهایش و گفتند بدیشان نگهبانانش سلام بر شما خوش آمدید (پاک شدید) پس درآیند در آن جاودانان

و گفتند سپاس خدای را که راست آورده ما را وعده خویش و ارث داد به ما زمین را جای گیریم از بهشت هر جا که خواهیم و چه خوب است پاداش عمل‌کنندگان

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و بینی فرشتگان را فراگیرندگان پیرامون عرش تسبیح کنند به سپاس پروردگار خویش و داوری شد میان ایشان به حق و گفته شد سپاس خدای را پروردگار جهانیان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

حم

۲

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

فرستادن کتاب از خداوند عزّتمند دانا

۳

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ

آمرزنده گناه پذیرنده توبه سخت‌شکنجه خداوند نیرومندی نیست خدائی جز او بسوی او است بازگشت

۴

مَا يُجَدِّلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْبَلَدِ

نستیزند در آیتهای خدا جز آنان که کفر ورزیدند پس نفریبت گردش آنان در شهرها

۵

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و احزاب از پس ایشان و آهنگ کرد هر ملتی پیغمبر خویش را تا بگیرندش و ستیزه کردند بوسیله باطل تا نابود کنند بدان حق را پس بگرفتیمشان پس چگونه بود مرا عقوبت

۶

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ

و بدینسان راست آمد سخن پروردگارت بر آنان که کفر ورزیدند که آنانند یاران آتش

۷

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

آنان که بردارند عرش را و آنان که گرد آنند تسبیح کنند به سپاس پروردگار خویش و ایمان آرند بدو و آمرزش خواهند برای آنان که ایمان آوردند پروردگارا فراگرفتی همه چیز را به رحمت و دانش پس بیامرز آنان را که توبه کردند و پیروی کردند راه تو را و بازدارشان از عذاب دوزخ

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ
عِبَادِهِمْ وَأَرْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ
وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتُنْتِنَ إِثْمَنَا وَتُكَفِّرُنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ

ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ
بِهِ تَوَمَّنْوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا
وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِّمَنِ الْمُلْكُ
الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

پروردگارا و درآور ایشان را بهشتهای جاودانی که نوید
دادی بدیشان و آنان که شایسته شدند از پدران ایشان و
همسران ایشان و فرزندان ایشان که تویی همانا عزتمند
حکیم

و دورسازشان از بدیها و آن را که از بدیها دور ساختی آن
روز همانا رحمتش آوردی و این است آن رستگاری بزرگ

همانا آنان که کفر ورزیدند بانگ داده شوند که همانا خشم
خدا بزرگتر است از خشم شما خویشتن را گاهی که خوانده
می‌شدید بسوی ایمان پس کفر ورزیدید

گفتند پروردگارا می‌راندی ما را دوبار و زنده ساختی ما را
دوبار پس اعتراف کردیم به گناهان خویش آیا هست بسوی
بازگشت راهی

این بدان است که هر گاه خوانده می‌شد خدا به تنهائی کفر
می‌ورزیدید و اگر شرک‌ورزیده می‌شد بدو می‌گرویدید پس
حکومت از آن خدای برتر بزرگ است

او است آنکه بنماید به شما آیتهای خویش را و فرستد برای
شما از آسمان روزیی و یادآور نشود مگر آنکه بازگشت کند

پس بخوانید خدا را پاک‌دارنده برایش دین را و اگر چه
ناخوش دارند کافران

بلند پایگاه‌ها دارنده عرش فرستد روح را از امر خویش بر
هر که خواهد از بندگان خویش تا بترساند از روز ملاقات

روزی که ایشان نمودارند نهان نماند بر خدا از ایشان چیزی
از آن کیست پادشاهی در آن روز از آن خدا است یکتای
چیره‌جوی

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ

۱۸

وَأَنْذَرُهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمٍ
مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

۱۹

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

۲۰

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ
بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

۲۱
حزب
۱۸۸
۴۰۶۲

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ

۲۲

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

۲۳

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ

۲۴

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقُرُونِ فَقَالُوا سَحِرٌ كَذَّابٌ

۲۵

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ
ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلَالٍ

امروز پاداش داده شود هر کس بدآنچه فراهم کرده است
نیست ستمی امروز همانا خدا است شتابنده در شمار

و بترسانشان از روز نزدیک گاهی که دلها نزد گلوگاهها است
خشم فروخورندگان نیست ستمگران را دوست و نه
شفاعتگری که فرمانبرداری شود

می‌داند چشم‌کزدن دیدگان را و آنچه نهان دارند سینه‌ها

و خدا داوری کند به حق و آنان را که خوانند جز وی داوری
نکنند به چیزی همانا خدا است شنوای بینا

آیا نگشتند در زمین تا بنگرند چگونه بوده است فرجام آنان
که بودند پیش از ایشان بودند سخت‌تر از ایشان در نیرو و
نشانیهای بجای مانده در زمین پس بگرفتندشان خدا به
گناهانشان و نبود ایشان را از خدا نگهبانی

این بدان است که ایشان بودند پیامدشان پیغمبرانشان به
نشانیها پس کفر ورزیدند پس بگرفتشان خدا که او است
نیرومند سخت‌شکنجه

و همانا فرستادیم موسی را به آیتهای خویش و فرمانروایی
آشکار

بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند جادوگری است
دروغگوی

تا گاهی که پیامدشان به حق از نزد ما گفتند بکشید پسران
آنان را که ایمان آوردند با وی و بازگذارید زنان ایشان را و
نیست نیرنگ کافران جز در گمراهی

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۚ إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا
يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَنَهُ ۖ أَتَقْتُلُونَ
رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ ۚ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ
رَبِّكُمْ ۚ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ ۚ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا
يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

يَقَوْمَ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا
مِنْ بَاسِ اللَّهِ ۖ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا
أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ

وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ
الْأَحْزَابِ

مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۚ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا
اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ

يَوْمَ تُؤَلَّفُونَ مَدَبِيرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

و گفت فرعون بگذارید مرا بکشم موسی را و بخواند
پروردگار خویش را چه ترسم دگرگون کند کیش شما را یا
آنکه پدید آرد در زمین تباهی را

و گفت موسی همانا پناه بردم به پروردگار خود و پروردگار
شما از هر کبرورزنده که نمی‌گرود به روز شمار

و گفت مرد مؤمنی از کسان فرعون که نهان می‌داشت ایمان
خود را آیا می‌کشید مردی را بدانکه گفت پروردگار من خدا
است حالی که آورده است شما را به نشانیها از پروردگار
خویش و اگر دروغگو باشد پس بر او است دروغش و اگر
راستگو باشد برسد شما را پاره آنچه وعده دهد به شما
همانا خدا هدایت نکند آنان را که او است فزونی‌جوینده
دروغگوی

ای قوم من شما را است پادشاهی امروز چیره آیندگانید در
زمین پس که یاری کند ما را از خشم خدا اگر بیاید ما را
گفت فرعون ننمایم به شما جز آنچه ببینم و نه رهبریتان
کنم مگر به راه راست

و گفت آنکه ایمان آورده بود ای قوم همانا ترسم بر شما
مانند روز احزاب

مانند شیوه قوم نوح و عاد و ثمود و آنان که پس از ایشان
بودند و نیست خدا خواهان ستمی بر بندگان

و ای قوم همانا ترسم بر شما از روز فریاد

روزی که روی برتایید پشتکنان نیست شما را از خدا
نگهدارنده‌ای و آن را که گمراه کند خدا نباشدش راهنمایی

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي
شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ
اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ ۗ رَسُولًا ۚ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
مُرْتَابٌ

۴۰
غافر
۳۴
/۸۵

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كَبْرَ
مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ
كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

۳۵

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْلِمُنِ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ

۳۶

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلَعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
كَذِبًا ۚ وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ ۖ وَصَدَّ عَنِ
السَّبِيلِ ۚ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ

۳۷

وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ

۳۸
۴۰۸۹

يَقَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الدُّنْيَا مَتَعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ
الْقَرَارِ

۳۹

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

۴۰

وَيَقُومَ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ

و ای قوم چه شود مرا که خوانمتان بسوی نجات و شما خوانیدم بسوی آتش

۴۲

تَدْعُونِي لَأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَرِ

خوانیدم که کفر ورزم به خدا و شریک گردانم با وی آنچه را
نیستم بدان دانشی و من خوانمتان بسوی خداوند عزّتمند
آمرزگار

۴۳

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا
فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ
النَّارِ

ناگزیر آنچه مرا بسویش خوانید نیستش دعوتی در دنیا و
نه در آخرت و آنکه بازگشت ما بسوی خدا است و آنکه
فزونی‌خواه‌اند یاران آتش

۴۴

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أُمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

زود است یاد آرید آنچه را به شما گویم و بگذارم کار
خویش را به خدا که خدا به بندگان است بینا

۴۵

فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكُرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ
الْعَذَابِ

پس نگهداشتش خدا از بدیهای آنچه نیرنگ آوردند و فرود
آمد به خاندان فرعون زشتی عذاب

۴۶

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ

آتش عرض شوند بر آن بامدادان و شامگاه و روزی که بپا
شود ساعت درآرید خاندان فرعون را به سخت‌ترین عذاب

۴۷

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ

و گاهی که پرخاش کنند در آتش پس گویند ناتوانان بدانان
که کبر ورزیدند که ما بودیم شما را پیروانی آیا شماناید
بی‌نیازکنندگان از ما بهره‌ای را از آتش

۴۸

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ
الْعِبَادِ

گفتند آنان که کبر ورزیدند مائیم همگی در آن همانا خدا
حکومت کرد میان بندگان

۴۹

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخِزْنَةِ جَهَنَّمَ أَدْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ
عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ

و گفتند آنان که در آتشد به نگهبانان دوزخ بخوانید
پروردگار خویش را بکاهد از ما روزی را از عذاب

قَالُوا أَوْ لَمْ تُكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَاذْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

گفتند آیا نبود آنکه بیاید شما را پیغمبرانتان به نشانیها گفتند بلی گفتند پس بخوانید که نیست خواندن کافران جز در گمراهی

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

ما هر آینه یاری می‌کنیم فرستادگان خویش را و آنان را که ایمان آوردند در زندگانی دنیا و روزی که بپا شوند گواهان

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

روزی که سود ندهد ستمگران را بهانه‌جستن ایشان و ایشان را است لعنت و ایشان را است بدی آن سرای

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ

و همانا دادیم به موسی رهبری را و ارث دادیم به بنی‌اسرائیل کتاب را

هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

هدایت و یادآوری برای دارندگان خردها

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ

پس شکیبا شو که وعده خدا است حق و آمرزش خواه برای گناه خویش و تسبیح گوی به سپاس پروردگار خود شامگاهان و بامداد

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

همانا آنان که می‌ستیزند در آیتهای خدا نه به فرمانروایی که آمدستشان نیست در سینه‌های آنان جز کبرورزی که نیستند بدان رسیده پس پناه بر به خدا که او است شنوای بینا

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

همانا آفرینش آسمانها و زمین بزرگتر است از آفرینش مردم و لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ

و یکسان نیستند کور و بینا و آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند و نه بدکار به کمی یادآور شوید

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يُؤْمِنُونَ

۶۰

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

۶۱
ر۴۱

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَشْكُرُونَ

۶۲

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآذَنُوا
تُؤْفَكُونَ

۶۳

كَذَٰلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

۶۴

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

۶۵

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

۶۶
حزب
۱۹۰

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا
جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

همانا ساعت آینده است نیست شکی در آن و لیکن بیشتر
مردم نمی‌گروند

و گفت پروردگار شما بخوانیدم می‌پذیرم برای شما همانا
آنان که سرپیچند از پرستش من زود است درآیند دوزخ را
سرافکندگان

خدا است آنکه نهاد برای شما شب را تا بیارمید در آن و روز
را بینا همانا خدا دارای فضل است بر مردم و لیکن بیشتر
مردم سپاس نگزارند

این است خدا پروردگار شما آفریدگار همه چیز نیست
خدائی جز او پس کجا به دروغ رانده شوید

چنین به دروغ رانده شدند آنان که بودند آیتهای خدا را
انکار می‌کردند

خدا است آنکه گردانید برای شما زمین را پایگاهی و آسمان
را سازمانی و پیکر ساخت شما را پس نکو کرد پیکرهای شما
را و روزی داد شما را از پاکیزه‌ها این است خدا پروردگار
شما پس بزرگ است خدا پروردگار جهانیان

او است زنده نیست خدائی جز او پس بخوانیدش
پاک‌دارندگان برایش دین را سپاس خدای را پروردگار
جهانیان

بگو هر آینه بازداشته شدم از آنکه پرستم آنان را که
خوانید جز خدا هنگامی که پیامدم نشانها از پروردگارم و
مأمور شدم که تسلیم شوم برای پروردگار جهانیان

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عِلَقَةٍ
ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِّتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِّتَكُونُوا
شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَفَّىٰ مِن قَبْلٍ ۖ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى
وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

۶۸

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
كُن فَيَكُونُ

۶۹
را ۴۱۱

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ أَنِّي يُصْرَفُونَ

۷۰

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ

۷۱

إِذِ الْأَغْلُلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ

۷۲

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ

۷۳

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ

۷۴

مِن دُونِ اللَّهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَل لَّمْ نَكُن نَدْعُوا مِن
قَبْلُ شَيْئًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ

۷۵

ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا
كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ

۷۶

أَدْخُلُوا أَبْوََابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَبئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ

۷۷

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ
أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

او است آنکه بیافرید شما را از خاکی پس از چکه آبی پس
از خونی بسته پس درآورد شما را کودکی سپس تا برسید
به نیروهای خویش پس تا باشید پیرانی و از شما است آنکه
بمیرد از پیش و تا برسید سرآمدی نامبرده را و شاید شما
بخرد آئید

او است آنکه زنده کند و بمیراند و گاهی که بگذرانند کاری
را جز این نیست که بگویدش بشو پس می‌شود

آیا ندیدی آنان را که ستیزه می‌کنند در آیتهای خدا کجا
رانده می‌شوند

آنان که تکذیب کردند کتاب را و آنچه فرستادیم بدان
فرستادگان خویش را زود است می‌دانند

گاهی که غلها در گردنهای آنان است و زنجیرها کشیده
شوند

در آب جوشان سپس در آتش افکنده شوند

پس گفته شود بدیشان کجا بودید شرک می‌ورزیدید

جز خدا را گفتند گم شدند از ما بلکه نبودیم بخوانیم از
پیش چیزی را بدینسان گمراه می‌کند خدا کافران را

این بدان است که بودید شادی می‌کردید در زمین به ناحق
و بدانچه بودید هوسرانی می‌کردید

درآئید درهای دوزخ را جاودانان در آن چه زشت است
جایگاه گردنفرازان

پس شکبیا شو که وعده خدا حقّ است و اگر بنمائیمت پاره
آنچه وعده دهیمشان یا دریابیمت (بمیرانیمت) پس بسوی
ما بازگردانیده شوند

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَمَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ
وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ

وَيُرِيكُمُ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَثَارًا فِي الْأَرْضِ
فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ
الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا
بِهِ مُشْرِكِينَ

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ
خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ

و هر آینه فرستادیم فرستادگانی پیش از تو از ایشان است
آنان که داستان سرودیم بر تو و از ایشان است آنان که
نخواندیم به داستان بر تو و نرسد پیمبری را که بیارد آیتی
جز به دستور خدا تا هنگامی که درآید امر خدا داوری شود
به حق و زیانکار شوند در آنجا تباهکاران

خدا است آنکه قرار داد برای شما دامها را تا سوار شوید از
آنها و از آنها می‌خورید

و شما را است در آن سودهائی و تا برسید بدان نیازی را
در سینه‌های خویش و بر آنها و بر کشتی سوار شوید

و بنماید شما را آیت‌های خویش پس کدام یک از آیت‌های خدا
را منکرید

آیا نگشتند در زمین تا بنگرند چگونه بوده است فرجام آنان
که پیش از ایشان بودند بودند بیشتر از ایشان و سخت‌تر
در نیرو و نشانی‌های جای‌گذارده در زمین پس بی‌نیاز نکرد از
ایشان آنچه بودند فراهم می‌کردند

و هنگامی که پیامدشان فرستادگانشان به نشانیها شاد
شدند بدانچه نزد ایشان بود از دانش و فرود آمد بدیشان
آنچه بودند بدان مسخره می‌کردند

تا گاهی که دیدند خشم ما را گفتند ایمان آوردیم به خدا
تنها و کفر ورزیدیم بدانچه بودیم بدان شرک ورزندگان

و نبود سودشان دهد ایمانشان گاهی که دیدند خشم ما را
شیوه خدا است که گذشت در بندگان و زیانکار شدند در
آنجا کافران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حَم

۱
۴۱۳

حم

تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲

فرستادنی است از خداوند بخشنده مهربان

كُتِبَ فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُ وَ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

۳

کتابی است جدا گردیده است آیت‌هایش قرآنی عربی برای گروهی که بدانند

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

۴

نویددهنده و بیم‌دهنده پس روی برتافتند بیشتر ایشان پس نمی‌شنوند

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي ءَاذَانِنَا وَقْرٌ
وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَ

۵

و گفتند دلهای ما در پوشش‌هایی است از آنچه می‌خوانید ما را بدان و در گوش‌های ما است سنگینی و میان ما و تو است پرده‌ای پس عمل میکن که مائیم عمل‌کنندگان

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ
وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۖ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ

۶

بگو همانا منم بشری مانند شما وحی می‌شود بسویم که خدای شما خدای یکتا است پس استقامت کنید بسویش و آمرزش از او خواهید و وای بر مشرکان

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

۷

آنان که نمی‌دهند زکات را و ایشانند به آخرت کافران

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

۸

همانا آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند ایشان را است مزدی بی‌منت (یا بی‌پایان)

قُلْ أَنتَ كُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ
وَتَجْعَلُونَ لَهُ ءَٰنْدَادًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

۹

بگو آیا شما کفر می‌ورزید بدانکه بیافریده است زمین را در دو روز و قرار دهید برایش همتیانی این است پروردگار جهانیان

حزب
۱۹۱
۴۱۴

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِّن فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا
أَقْوَتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّالِيلِينَ

۱۰

و نهاده است در آن لنگرهائی از فراز آن و برکت نهاده است در آن و مقرر گردانید در آن روزیهایش را در چهار روز یکسان (برابر) برای پرسش‌کنندگان

ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ
أُتَيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ

۱۱

سپس پرداخت به آسمان و بود آن دودی پس گفت بدان و به زمین بیایید خواه و ناخواه گفتند آمدیم فرمانبرداران

فَقَضَلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِءٍ كَافِرُونَ

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۖ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ ۖ فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَنَحْنِيزَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

پس گذراند آنها را هفت آسمان در دو روز و وحی کرد در هر آسمانی امر آن را و آراستیم آسمان نزدیک را به چراغهای و نگهبانی را این است کارپردازی خداوند عزّتمند دانا

پس اگر روی برتابند بگو ترسانیدم شما را از صاعقه (آتش آسمانی) مانند صاعقه عاد و ثمود

گاهی که پیامدشان فرستادگان از پیش روی ایشان و از پشت سر ایشان که نپرستید جز خدا را گفتند اگر میخواست پروردگار ما هر آینه میفرستاد فرشتگانی و همانا ماثیم بدانچه فرستاده شدید بدان کافران

اما عاد پس کبر ورزیدند در زمین به ناحق و گفتند کیست سختتر از ما به نیرو آیا ندیدند آنکه خدائی که آفریدشان سختتر از ایشان به نیرو و بودند به آیتهای ما انکار میکردند

پس فرستادیم بر ایشان بادی سخت را در روزهای شوم تا چشانیمشان عذاب خواری را در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت است خوارتر و ایشان یاری نشوند

و اما ثمود پس راهنمائیشان کردیم پس برگزیدند کوری را بر رهبری پس بگرفتشان صاعقه شکنجه خواری بدانچه بودند دست میآورند

و رهانیدیم آنان را که ایمان آوردند و بودند پرهیز میکردند

و روزی که گرد آورده شوند دشمنان خدا بسوی آتش پس ایشانند بازداشتشدگان

تا گاهی که آیندش گواهی دهد بر ایشان گوششان و دیده‌هاشان و پوست‌هاشان بدانچه بودند میکردند

وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنْنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنْنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ مِنَ الْخُسْرَيْنِ

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّيْنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّرٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خُسْرَيْنِ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ

فَلَنُذِيقَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ

ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِي أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ

و گفتند به پوستهای خویش چرا گواهی دادید بر ما گفتند به سخن آورد ما را خدائی که به سخن آورد همه چیز را و او آفرید شما را نخستین بار و بسویش بازگردانیده شوید

و نبودید نهان دارید که گواهی دهد بر شما گوشتان و نه دیدگانتان و نه پوستهایتان و لیکن پنداشتید که خدا نمی‌داند بسیاری را از آنچه می‌کنید

و این است پندار شما که گمان برید به پروردگار خویش نابود ساخت شما را پس بامداد کردید از زیانکاران

پس اگر شکبیا شوند آتش است جایگاه ایشان و اگر بهانه آرند نباشند از بهانه‌پذیرفتگان (یا اگر خواهان عتاب شوند نباشند از عتاب‌شدگان)

و برانگیختیم برای ایشان همنشینانی پس آراستند برای ایشان و آنچه پیش روی ایشان و پشت سر ایشان است و راست آمد بر ایشان سخن در ملتھائی که بگذشت پیش از ایشان از پری و آدمی که بودند زیانکاران

و گفتند آنان که کفر ورزیدند گوش فراندهید بدین قرآن و یاوه گوئید در آن شاید چیره شوید

همانا چشانیم آنان را که کفر ورزیدند عذابی سخت و هر آینه پاداششان دهیم به بدترین چیزی که بودند می‌کردند

این است کیفر دشمنان خدا آتش ایشان را است در آن سرای جاودانی پاداشی بدانچه بودند آیتھای ما را پایمال می‌کردند

و گفتند آنان که کفر ورزیدند پروردگارا بنمایان به ما آن دو تن را که گمراه کردند ما را از پری و آدمی تا بگذاریمشان زیر پاهای خویش تا بگردند از پست‌تر آن

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ
تُوعَدُونَ

نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا
مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ

نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ

۳۲

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

۳۳
۴۱۷ر

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

۳۴

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ
عَظِيمٍ

۳۵

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

۳۶

وَمِنْ ءَايَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا
لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنْتُمْ
إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

فَإِنْ أَسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ۝

۳۸
سجده
واجب

همانا آنان که گفتند پروردگار ما خدا است و سپس پایداری
ورزیدند فرود آید بر ایشان فرشتگان که تترسید و نه
اندوهگین باشید و مزده باد شما را به بهشتی که بودید
نوید داده می‌شدید

مائیم دوستان شما در زندگانی دنیا و در آخرت و شما را
است در آن آنچه هوس کند دلهای شما و شما را است در
آن هر آنچه خواهید

پیشکشی از نزد آمرزنده مهربان

و کیست نکوتر در سخن از آنکه بخواند بسوی خدا و کردار
نیک کند و گوید منم از اسلام‌آرندگان

و نیستند یکسان خوبی و نه بدی دور کن بدانچه آن است
نکوتر که ناگاه آنکه میان تو و او دشمنی است گوئیا او است
دوستی گرم

و داده نشوندش جز آنان که شکبیا شدند و داده نشودش
مگر دارنده بهره‌ای بزرگ

و اگر بخلد در دلت از شیطان شوریدگی پس پناه بر به خدا
که او است همانا شنوای دانا

و از آیتهای او است شب و روز و مهر و ماه سجده نکنید
برای مهر و ماه و سجده کنید برای خداوندی که بیافرید آنها
را اگر هستید او را پرستش‌کنان

پس اگر کبر ورزیدند همانا آنان که نزد پروردگار تسبیح
گویند برایش به شب و روز و ایشان خسته نشوند

وَمِنْ ءَايَاتِهِۦٓ أَنكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَاءَ أَهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۚ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحِي الْمَوْتِ ۚ إِنَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي ءَايَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَن يُلْقَى
فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَن يَأْتِي ءَامِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَعْمَلُوا مَا
شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ ۖ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ

لَّا يَأْتِيهِ الْبَطِلُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِن خَلْفِهِ ۚ تَنْزِيلٌ مِّن
حَكِيمٍ حَمِيدٍ

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِن قَبْلِكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ
لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُ ۖ
ءَاَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ ۚ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ۚ وَالَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَاذَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰئِكَ
يُنَادُونَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِن رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ

مَّنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ
بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ

و از آیت‌های او است که بینی زمین را پژمرده تا گاهی که
فرستیم بر آن آب را بجند و برآید همانا آنکه زنده
سازدش زنده‌کننده مُردگان است هر آینه او است بر همه
چیز توانا

همانا آنان که خیرگی کنند در آیت‌های ما پوشیده نیستند بر
ما آیا آنکه افکنده شود در آتش بهتر است یا آنکه بیاید
ایمن روز قیامت بکنید هر آنچه خواهید که او بدانچه کنید
بینا است

همانا آنان که کفر ورزیدند به ذکر گاهی که پیامدشان و
همانا آن است کتابی عزتمند

نیایدش نادرستی از پیش رویش و نه از پشت سرش
فرستادنی از حکیمی ستوده

گفته نمی‌شود به تو جز آنچه گفته شد به پیمبران پیش از
تو که همانا پروردگار تو دارای آمرزش است و دارای
شکنجه دردناک

و اگر می‌گردانیدیمش قرآنی گنگ‌زبان (به زبان جز عربی)
همانا می‌گفتند چرا جدا نشد آیت‌هایش آیا عجمی و عربی بگو
آن برای آنان که ایمان آوردند رهبری و بهبودی است و آنان
که ایمان نیاوردند در گوشه‌اشان سنگینی است و آن است
بر ایشان کوری آنان خوانده می‌شوند از جایگاهی دور

و همانا دادیم به موسی کتاب را پس اختلاف شد در آن و
اگر نبود سخنی که پیشی گرفت از پروردگارت هر آینه حکم
می‌شد میان ایشان و همانا ایشانند در شکی از آن
شک‌آورنده

آنکو نکوئی کند پس برای خویشتن است و آن که بدی کند
پس بر آن است و نیست پروردگارت ستم‌کننده بر بندگان

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا ءَاذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَدْعُونَ مِن قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ

لَا يَسْتَمُ الْإِنسَانُ مِن دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ

وَلَيْنَ أَذْقَنَهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِندَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَجَّاجَانِيهِ ؕ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ ؕ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

سَرُّهُمْ ؕ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ؕ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ؕ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ

۴۸

۴۹

۵۰

۵۱

۵۲

۵۳

۵۴

بسوی او بازگردانیده شود علم ساعت و آنچه برون آید از میوه‌ها از شکوفه‌های خویش و نه بارور شود ماده و نه بار نهد مگر به علمش و روزی که خواندشان کجایند شریکان من گویند اعلام کنیمت که نیست از ما گواهی

و گم شد از ایشان آنچه بودند می‌خواندند از پیش و پنداشتند نیستشان گریزگاهی

خسته نگردد انسان از خواهش خوب و اگر رسدش بدیی پس بسی نومید و بسی دلسرد است

و اگر چشایمش رحمتی از خویش پس از سختیی که بدو رسیده است هر آینه گوید این از آن من است و نپندارم ساعت را بیاشونده و اگر بازگردانیده شوم بسوی پروردگارم همانا مرا است نزد او نکوئی پس آگاه سازیم همانا آنان را که کفر ورزیدند بدانچه کردند و بچشایمشان هر آینه از عذابی انبوه

و هر گاه بخشایش کنیم بر انسان روی برتابد و دور گرداند پهلوی خویش را و هر گاه رسدش شری پس او است دارای دعائی پهناور

بگو آیا دیده‌اید که اگر باشد از نزد خدا پس کفر ورزیدید بدان کیست گمراه‌تر از آنکه در ناسازگاری (ستیزه‌جویی) است دور

زود است بنمایانیمشان آیتهای خویش را در سراسر گیتی و در خود ایشان تا روشن شود برای ایشان که او است حقّ آیا بس نیست پروردگار تو که او بر همه چیز گواه است

همانا ایشانند در تردیدی از ملاقات پروردگار خویش همانا او است به همه چیز فراگیرنده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم

۱
۴۱۹

حم

عَسَقَ

۲

عسق

كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ

۳

الْحَكِيمُ

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

۴

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ

۵

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِیْظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا

۶

أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَن

۷

حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ فَرِیقٌ فِي الْجَنَّةِ

وَفَرِیقٌ فِي السَّعِيرِ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ

۸

فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُم مِّن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

أَمْ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۖ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي

۹

الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِن شَيْءٍ ۖ فَحُكْمُهُ ۖ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ

۱۰
۴۲۰

رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

بدینسان سروش فرستد بسوی تو و بسوی آنان که پیش از تو بودند خداوند عزّتمند حکیم

او را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و او است فرازنده بزرگ

نزدیک است آسمانها بشکافند (بیاشند) از فراز آنها و فرشتگانی تسبیح گویند به سپاس پروردگار خویش و آمرزش خواهند برای آنان که در زمینند همانا او است آمرزگار بخشنده

و آنان که برگرفتند جز وی دوستانی خدا است نگهبان بر ایشان و نیستی تو بر ایشان وکیل

و بدینسان وحی فرستادیم بسوی تو قرآنی عربی را تا بترسانی مادر شهرها را و آنان که پیرامون آنند و بترسانی روز گردآمدن را که نیست شکی در آن گروهی در بهشتند و گروهی در دوزخ

و اگر می‌خواست خدا هر آینه می‌گردانیدشان یک ملت و لیکن درآرد هر که را خواهد در رحمتش و ستمگران را نیستشان یار و نه یاورى

یا بگرفتند جز او دوستانی پس خدا است دوست و او زنده کند مُردگان را و او است به همه چیز توانا

و آنچه اختلاف کردید در آن از چیزی پس حکمش بسوی خدا است این است خدا پروردگار من بر او توکل کنم و بسوی او بازگردم

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمُ لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمُ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

پدیدآورنده آسمانها و زمین قرار داد برای شما از خود شما همسرانی و از دامها جفتهائی می‌آفریند شما را در آن نیست همانندش چیزی و او است شنوای بینا

از آن وی است کلیدهای آسمانها و زمین بگشاید روزی را برای هر که خواهد و تنگ گرداند همانا او به همه چیز است دانا

آئین نهاد برای شما از کیش آنچه اندرز داد بدان نوح را و آنچه وحی فرستادیم بسوی تو و آنچه توصیه کردیم بدان ابراهیم و موسی و عیسی را که بپای دارید دین را و پراکنده نشوید در آن گران است بر مشرکان آنچه خوانیشان بدان خدا گزیند بسوی خویش هر که را خواهد و رهبری کند به خویش هر که را بازگردد

و پراکنده نشدند مگر پس از آنچه بیامدشان دانش به ستم میان خویش و اگر نبود سرنوشتی که پیشی گرفت از پروردگارت تا سرآمدی نامبرده هر آینه گذرانیده می‌شد (داوری می‌شد) میان ایشان و همانا آنان که ارث داده شدند کتاب را پس از ایشان در شکی از آنند به شک‌اندازنده

پس بسوی این برخوان و پایداری کن چنانکه امر شدی و پیرو نکن هوسهای ایشان را و بگو ایمان آوردم بدانچه فرستاد خدا از کتاب و مأمور شدم که دادگری کنم میان شما خدا است پروردگار ما و پروردگار شما ما را است کردارهایی و شما را است کردارهای شما و نیست دستاویزی میان ما و شما (یا نیست ستیزی) خدا گردآورد میان ما و بسوی او است بازگشت

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا أُسْتُجِيبَ لَهُمْ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

و آنان که ستیزه کنند در باره خدا پس از آنچه پذیرفته شد برای ایشان دستاویزشان تباه است نزد پروردگارشان و بر ایشان است خشمی و ایشان را هست عذابی سخت

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

خدا است آنکه فرستاد کتاب را به حق و ترازو را و چه دانی تو (یا چه دانا سازدت) شاید ساعت است نزدیک

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

شتاب جویند بدان آنان که ایمان ندارند بدان و آنان که ایمان آوردند هراسانند از آن و دانند که آن حق است همانا آنان که شک دارند در ساعت هر آینه در گمراهی هستند دور

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

خدا مهربان است به بندگان خویش روزی دهد هر که را خواهد و او است توانای عزیز

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ

آنکو خواهد کشت آخرت را بیفزائیمش در کشتش و آنکه کشت دنیا را خواهد دهیمش از آن و نیستش در آخرت بهره‌ای

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

یا ایشان را است شریکانی در دین بستند برای ایشان از آئین آنچه فرمان نداد بدان خدا و اگر نبود سرنوشت جداکننده هر آینه داوری می‌شد میان ایشان و همانا ستمگران را است عذابی دردناک

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

بینی ستمگران را هراسان از آنچه فراهم کردند و آن است فرودآینده بر ایشان و آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند در باغهای بهشت ایشان را است آنچه خواهند نزد پروردگار خویش این است آن فضل بزرگ

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشِإِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَعَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِّن بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

وَمِنَ ءَايَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

وَمَا أَصَبَكُمْ مِّن مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَن كَثِيرٍ

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

این است آنچه نوید داد خدا بندگانش را آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند بگو نپرسم شما را بر آن مزدی جز دوستی را در نزدیکیان (خویشاوندان) و آنکه فراهم کند نیکی را بیفزائیمش در آن نکوئی را همانا خداوند است آمرزنده سپاسگزار

یا گویند بست بر خدا دروغی پس اگر خواهد خدا مَهر نهد بر دلت و نابود کند بیهده را و درست کند (راست آرد) درست را به سخنان خویش همانا او دانا است بدانچه در سینه‌ها است

و او است آنکه پذیرد توبه را از بندگان خویش و درگذرد از بدیها و داند آنچه را می‌کنید

و می‌پذیرد از آنان که ایمان آوردند و کردار نیک کردند و بیفزایندشان از فضل خویش و کافران را است عذابی سخت

و اگر فراخ گرداند خدا روزی را برای بندگان خویش هر آینه سرکشی کنند در زمین و لیکن فرستد به اندازه هر چه خواهد همانا او است به بندگان خویش آگاه بینا

و او است آنکه فرستد باران را پس از آنچه نومید شدند و گستراند رحمت خویش را و او است سرپرست ستوده

و از آیت‌های او است آفرینش آسمانها و زمین و آنچه گسترانید در آنها از جنبندگان و او است بر گردآوردن آنان گاهی‌که خواهد توانا

و آنچه به شما رسد از پیش آمدها پس به چیزی است که فراهم کردند دست‌های شما و درگذرد از بسیاری

و نیستید شما به عجز‌آرندگان در زمین و نیست شما را جز خدا یار و نه یاورى

وَمِنْ ءَايَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

۳۳

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِۦ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

۳۴

أَوْ يُوقَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ

۳۵

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِنَا مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيصٍ

۳۶

فَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

۳۷

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ

۳۸

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

۳۹

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ

۴۰

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

۴۱

وَلَمَنِ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ

۴۲

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۴۳

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

۴۴

۴۲۳ر

وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِۦ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ

و از آیت‌های او است روندگان در دریا همانند کوه‌ها

اگر خواهد آرام گرداند باد را تا بمانند به جای ایستادگان بر پشتش همانا در این است آیت‌هایی برای هر شکیبائی سپاسگزار

یا نابودشان کند بدانچه فراهم کردند و درگذرد از بسیاری

و بدانند آنان که ستیزه کنند در آیت‌های ما که نیستشان گریزگاهی

پس آنچه داده شدید از چیزی همانا بهره زندگانی دنیا است و آنچه نزد خدا است بهتر و پایدارتر است برای آنان که ایمان آوردند و بر پروردگار خویش توکل کنند

و آنان که دوری گزینند از بزرگ‌های گناهان و پرده ری‌ها (فواحش) و هر گاه خشم آرند بیامرزند

و آنان که پذیرفتند برای پروردگار خود و بپای داشتند نماز را و کارشان مشورت است میان ایشان و از آنچه روزیشان دادیم ببخشند

و آنان که هر گاه رسدشان ستم یاری جویند

و کیفر بد بدیی است مانندش و آنکه درگذرد و اصلاح کند پس پاداش او بر خدا است همانا او دوست ندارد ستمگران را

و همانا آنکه یاری جوید پس از ستمی که بر او شود آنان را نیست بر ایشان راهی

جز این نیست که راه بر آنان است که ستم کنند بر مردم و سرکشی کنند در زمین به ناروا که ایشان را است عذابی دردناک

و هر که شکیبا شود و آمرزش کند همانا آن است از عزیمت کارها

و آن را که گمراه سازد خدا نباشدش دوستی پس از او و بینی ستمگران را گاهی که بینند عذاب را گویند آیا هست بسوی بازگشت راهی

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ
طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي
عَذَابٍ مُّقِيمٍ

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۖ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ

أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ ۚ مِنْ
اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ ۖ حَفِظًا ۚ إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا
الْبَلْعَ ۖ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرَحَ بِهَا ۖ وَإِنْ
تُصِبُّهُمْ سَيِّئَةٌ يَّمَّا قَدَمَتِ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ يَهْبُ لِمَنْ
يَشَاءُ إِنْتَا وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ الدُّكُورُ

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْتَا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُ
عَلِيمٌ قَدِيرٌ

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ
حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ ۚ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و بینی ایشان را عرض شوند بر آن سرافکندگان از خواری
بنگرند از گوشه چشم نهانی و گفتند آنان که ایمان آوردند
زینکاران آنانند که زیان کردند خویش و خاندان خویش را
روز رستاخیز همانا ستمگرانند هر آینه در عذابی پایدار

و نبودشان دوستانی که یاریشان کنند جز خدا و آن را که
گمراه سازد خدا پس نیستش راهی

بپذیرید از پروردگار خود پیش از آنکه بیاید روزی که
نیستش بازگشتی از خدا نیست شما را پناهگاهی آن روز و
نیستتان برابری کردن

پس اگر روی برتافتند همانا نفرستادیمت بر ایشان نگهبانی
نیست بر تو جز رسانیدن و ما هر گاه چشانیم انسان را از
خود رحمتی شادمان شود بدان و اگر رسدشان بدی بدانچه
پیش آورده است دستهای ایشان همانا انسان است بسی
ناسپاس

خدا را است پادشاهی آسمانها و زمین بیافرد هر چه خواهد
ببخشد هر که را خواهد مادگانی و ببخشد بدانکه خواهد
نران

یا جُفت کندشان نرانی و مادگانی و بگرداند هر که را خواهد
نازا همانا او است دانای توانا

و نبوده است بشری را که سخن گویدش خدا مگر سروشی
یا از پشت پرده یا فرستد پیکی پس وحی کند به دستورش
آنچه خواهد همانا او است فرازنده حکیم

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا
الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِٓ مَن
نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ ۭ
إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

۴۳. زخرف	الرُّحُف: زینت	مکی	۸۹ آیه	۷ صفحه
----------	----------------	-----	--------	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حم

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّ حَكِيمٍ

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِٓ يَسْتَهْزِءُونَ

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ

وَلَيْن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

و بدینسان وحی فرستادیم بسوی تو روحی (روانی) را از
امر ما نبودی بدانی چیست کتاب و نه ایمان و لیکن
گردانیدیمش تابشی که رهبری کنیم بدان هر که را
خواهیم از بندگان خود و همانا تو راهنمایی کنی بسوی راهی
راست

راه خدائی که او را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین
است همانا بسوی خدا بازگردند کارها

حم

سوگند به کتاب آشکار

که ما گردانیدیمش قرآنی عربی شاید شما بخرد یابید

و همانا آن است در مادر کتاب نزد ما فرازنده حکیم

آیا می‌زنیم از شما ذکر را (یادآوری را) کناری که شمائید
قومی فزونی‌جویان

و بسا فرستادیم پیمبری در پیشینیان

و نمی‌آمدشان پیمبری جز آنکه بودند بدو مسخره‌کنان

پس نابود ساختیم سخت‌تر از ایشان را در نیرو (جنگ‌آوری)
و گذشت مثل پیشینیان

و اگر پرسیشان که آفریده است آسمانها و زمین را هر آینه
گویند آفرید آنها را خدای عزّتمند دانا

آنکه گردانید برای شما زمین را آرامگهی و نهاد برای شما
در آن راههائی شاید رهبری شوید

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيِّتًا
كَذَلِكَ نُخْرِجُونَ

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ
وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ

لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ
عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ
مُقْرِنِينَ

وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ

أَمْ أُتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ
مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

أَوْ مَنْ يُنشِئُ فِي الْحَلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ

وَجَعَلُوا أَلَمَاتِ الْكَ الَّذِينَ هُمْ عَبْدُ الرَّحْمَنِ إِنَّا أَشْهَدُوا
خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ ۗ مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ
عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

أَمْ ءَاتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ ۖ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ ءَاثَرِهِمْ
مُّهْتَدُونَ

و آنکه فرستاد از آسمان آبی به اندازه‌ای پس زنده ساختیم
بدان شهری مُرده را بدینگونه برون آورده شوید

و آنکه آفرید جُفتها را همگی و قرار داد برای شما از کِشتی
و دامها آنچه را سوار شوید

تا استوار شوید بر پشتهای آن پس یاد آرید نعمت پروردگار
خویش را گاهی که استوار شدید بر آنها و گویند منزّه است
خدائی که رام کرد برای ما این را و نبودیم ما آن را
هماوردان

و هر آینه مائیم بسوی پروردگار خویش بازگشتگان

و قرار دادند برای او از بندگانش بخشی همانا انسان است
ناسپاس آشکار

یا بگرفت از آنچه بیافریدست دخترانی و برگزیده است شما
را به پسران

و گاهی که مژده داده شود یکیشان بدانچه زده است برای
خداوند مهربان مثلی گردد چهره او سیاه و او است
خشم‌خورنده

آیا آنکو آراسته گردد به زیور و او در ستیزه‌گری (یا
دشمنان) است ناآشکار

و قرار دادند فرشتگانی را که بندگان خدای مهربانند
مادگانی آیا گواه شدند آفرینش آنان را زود است نوشته
شود گواهیشان و پرسش شوند

و گفتند اگر می‌خواست خداوند مهربان نمی‌پرستیدیمشان
نیستشان بدان دانشی نیستند آنان جز آنکه دروغ می‌گویند

یا دادیم بدیشان کتابی پیش از آن پس ایشانند بدان
چنگ‌زندگان

بلکه گفتند یافتیم پدران خویش را بر ملتّی و مائیم همانا بر
نشانیهای آنان پیروان

وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ ءَاثِرِهِم مُّقْتَدُونَ

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ^ط قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ^ط كَافِرُونَ

فَأَتَقَمْنَا مِنْهُمْ^ط فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ^ط إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ^ط لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ^ط وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ^ط

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ^ط كَافِرُونَ

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمِ

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ^ط نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا^ط وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا^ط وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

و بدینسان نفرستادیم پیش از تو در شهری ترساننده‌ای جز آنکه گفتند هوسرانانش که یافتیم همانا پدران خویش را بر ملتّی و مائیم هر آینه بر نشانیهای آنان پیروان

گفت و اگر چه بیارم شما را به راهنماتر از آنکه یافتید بر آن پدران خویش را گفتند همانا مائیم بدانچه فرستاده شدید بدان کافران

پس انتقام گرفتیم از ایشان پس بنگر چگونه بود عاقبت تکذیب‌کنندگان

و هنگامی که گفت ابراهیم به پدر خویش و قومش که منم همانا بیزار از آنچه می‌پرستید

مگر آنکه مرا آفرید که او زود است رهبریم کند

و گردانید آن را سخنی پایدار از پس خویش (یا در تژاد خویش) شاید ایشان بازگردند

بلکه بهره‌مند ساختم ایشان و پدران ایشان را تا پیامدشان حقّ و فرستاده‌ای آشکار

و هنگامی که پیامدشان حقّ گفتند این است جادوئی و همانا مائیم بدان کافران

و گفتند چرا فرستاده نشد این قرآن بر مردی از دو شهر بزرگواری

آیا آنان پخش کنند رحمت پروردگار تو را ما قسمت کردیم میان ایشان روزی ایشان را در زندگانی دنیا و برتری دادیم برخی از ایشان را بر برخی در پایه‌ها تا بگیرد بعضی از آنان بعضی را مسخره و رحمت پروردگار تو بهتر است از آنچه گرد آرند

و اگر نبود که می‌شدند مردم ملتّی یگانه هر آینه قرار می‌دادیم برای آنان که کفر ورزیدند به خدای مهربان برای خانه‌های آنان پوشهائی از سیم و نردبانهای که بر آنها برآیند

وَلِيُؤْتِيَهُمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَكَبَّرُونَ

و برای خانه‌های آنان درهائی و تختهائی که بر آنها تکیه زنند

۳۵

وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ

و زیوری و هر آینه همه اینها بهره زندگانی دنیا است و آخرت است نزد پروردگار تو از آن پرهیزکاران

۳۶

۴۲۷ر

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

و هر که روی برتابد از یاد خدای مهربان برمی‌انگیزیم برایش شیطانی پس او است وی را همنشین

۳۷

وَأَنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

و همانا آنان بازدارندشان از راه و پندارند که ایشانند راه‌یافتگان

۳۸

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

تا گاهی که آید ما را گوید کاش میان من و تو دوری خاور و باختر بودی که چه زشت همنشینی است

۳۹

وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

و هرگز سودتان ندهد امروز گاهی که ستم کردید که شمائید در عذاب شرکت‌کنندگان

۴۰

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

پس آیا تو می‌شنوانی کران را یا رهبری کنی کوران را و آن را که او است در گمراهی آشکار

۴۱

فَأِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ

پس اگر تو را بریم همانا مائیم از ایشان انتقام‌گیرندگان

۴۲

أَوْ نُرِيَنَّكَ الْآذِيَ وَعَدْنَهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ

یا نمائیم تو را آنچه بدیشان وعده دادیم همانا مائیم بر ایشان توانایان

۴۳

فَأَسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

پس چنگ آن بدانچه وحی شد بسویت که تویی همانا بر راه راست

۴۴

وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ

و هر آینه آن یادآوری است برای تو و قومت و زود است پرسش شوید

۴۵

وَسْأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ

و بپرس آن را که فرستادیم پیش از تو از فرستادگان خویش آیا قرار دادیم جز خدای مهربان خدایانی که پرستش شوند

۴۶

۴۲۸ر

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و همانا فرستادیم موسی را به آیتهای خویش بسوی فرعون و کسانش پس گفت من فرستاده پروردگار جهانیان

۴۷

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ

تا گاهی که بیامدشان به آیتهای ما ناگاه ایشانند بر آن خنده‌زنان

وَمَا نُرِيهِمْ مِّنْ ءَايَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

۴۹

وَقَالُوا يَأَيُّهُ السَّاحِرُ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ

۵۰

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ

۵۱

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَبْقَوْمُ آلَيْسَ لِي مَلِكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ

۵۲

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ

۵۳

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقْتَرِنِينَ

۵۴

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ ۖ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ

۵۵

فَلَمَّا ءَاسَفُونَا اُنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ

۵۶

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ

۵۷

حزب
۱۹۸
۴۲۹ر

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ

۵۸

وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ

۵۹

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ

۶۰

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلَآئِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ

و ننماینیشان آیتی مگر آن است بزرگتر از خواهرش (دیگری) و گرفتیمشان به عذاب باشد ایشان بازگردند

و گفتند ای جادوگر بخوان برای ما پروردگار خویش را بدانچه نزد تو سپرده است که مائیم همانا هدایت‌شدگان

پس هنگامی که برداشتیم از ایشان عذاب را ناگاه ایشانند پیمان‌شکنان

و بانگ برآورد فرعون در قوم خویش گفت ای قوم من آیا نیست از آن من پادشاهی مصر و این جویها روانند از زیرم آیا نمی‌بینید

بلکه من بهترم از آن که او است زیون و نیارد که گویا گردد

پس چرا افکنده نشد بر او دست‌بندهایی از زر یا بیایند با وی فرشتگان برابر (دوشادوش)

پس سبکسر ساخت قومش را پس فرمانبردارش کردند که بودند ایشان همانا گروهی نابفرمان

تا گاهی که به خشم آوردند ما را کین کشیدیم از ایشان پس غرق ساختیم ایشان را همگی

پس گردانیدیمشان گذشته و نمونه‌ای برای بازماندگان

و گاهی که زده شد پسر مریم مثلی ناگاه قومت از او بازدارند (یا برگردند)

و گفتند آیا خدایان ما بهترند یا او نزدندش برای تو جز به ستیزگی بلکه ایشانند گروهی ستیزه‌جویان

نیست او جز بنده‌ای که بخشیدیم بدو و گردانیدیمش مثلی برای بنی‌اسرائیل

و اگر می‌خواستیم قرار می‌دادیم بجای شما فرشتگانی در زمین جانشین شوند

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

۶۲ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

۶۳ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

۶۴ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

۶۵ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ

۶۶ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

۶۷ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ

۶۸ يَعْبادِ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

۶۹ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ

۷۰ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ

۷۱ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ ۖ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۷۲ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۷۳ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ

و همانا آن علمی است به ساعت پس شکّ نورزید بدان و مرا پیروی کنید این است راهی راست

و باز ندارد شما را شیطان که او شما را است دشمنی آشکار

و هنگامی که پیامد عیسی به نشانیها گفت همانا آوردم شما را به حکمت و تا بیان کنم برای شما پاره آنچه را در آن اختلاف دارید پس بترسید خدا را و مرا فرمان برید

همانا خدا است پروردگار من و پروردگار شما پس بپرستیدش این است راهی راست

پس اختلاف کردند احزاب از میان ایشان پس وای برای آنان که ستم کردند از عذاب روزی دردناک

آیا چشم به راهند جز ساعت را که بیایدشان ناگاه و ایشان ندانند

دوستان در آن روز بعضیشان بعضی را دشمنند مگر پرهیزکاران

ای بندگان من نیست بیمی بر شما امروز و نه اندوهگین باشید

آنان که ایمان آوردند به آیتهای ما و بودند اسلام‌آرندگان

در آئید به بهشت شما و همسرانتان شادمانان

گردانیده شود بر ایشان جامهائی از زر و صراحی‌هائی و در آن است آنچه هوس کنند دلها و لذّت برند دیدگان و شمائید در آن جاودانان

و این است بهشتی که ارث داده شدیدش بدانچه بودید می‌کردید

شما را است در آن میوه فراوان که از آن می‌خورید

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

وَمَا ظَلَمْنَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ

وَنَادَوْا يَمْلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ قَالَ إِنَّكُمْ مَكِثُونَ

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

أَمْ أَبْرِمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۚ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبِيدِينَ

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

فَذَرَهُمْ يَخْوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۖ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

وَقِيلِهِ ۚ يَرْبِّ إِنَّا هَنُوءًا ۚ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

همانا گنهکاران در عذاب دوزخند جاودانان

بریده نگردد از ایشان و ایشانند در آن سرافکندگان

و ستم نکردیم بر ایشان و لیکن بودند ایشان ستمکاران

و بانگ برآوردند ای مالک حکم کند بر ما (یکسره کند کار ما را) پروردگارت گوید همانا شمائید ماندگان

همانا آوردیم شما را به حقّ و لیکن بیشتر شمائید حقّ را ناخوش‌دارندگان

بلکه استوار کردند کاری را که مانیم همانا استوارکنان

یا پندارند که ما نمی‌شنویم نهان ایشان و راز ایشان را بلی و فرستادگان ما نزد ایشانند نویسندگان

بگو اگر باشد خدا را فرزندی هر آینه منم نخستین پرستندگان

منزه است پروردگار آسمانها و زمین پروردگار عرش از آنچه می‌ستایند

پس بگذارشان فروروند و بازی کنند تا برسند روز خویش را آن روزی که وعده داده شوند

و او است آنکه در آسمان خدا است و در زمین خدا است و او است حکیم دانا

و فرخنده باد آنکه وی را پادشاهی آسمانها است و زمین و آنچه میان آنها است و نزد او است علم ساعت و بسویش بازگردانیده شوید

و دارا نیستند آنان که جز وی خوانند شفاعت را جز آنکو گواهی دهد به حقّ و ایشان می‌دانند

و اگر پرسیشان که آفریدستشان هر آینه گویند خدا پس کجا به دروغ رانده می‌شوند

و گفتارش که پروردگارا همانا اینانند گروهی ایمان‌نیارندگان

پس درگذر از ایشان و بگو سلامی پس زود است بدانند

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	حم
۴۳۱ ر	حَمَّ	
۲	وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ	سوگند به کتاب آشکار
۳	إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَرَّكََةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ	که ما فرستادیمش همانا در شبی فرخنده که ما بودیم هر آینه بیم‌دهندگان
۴	فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ	در آن جدا گردد هر کاری استوار
۵	أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ	کاری از نزد ما همانا ما ئیم فرستندگان
۶	رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ	رحمتی از پروردگار تو که او است شنوای دانا
۷	رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُوقِنِينَ	پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است اگر هستید یقین‌دارندگان
۸	لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ عَابَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ	نیست خدائی جز او زنده کند و بمیراند پروردگار شما و پروردگار پدران شما پیشینیان
۹	بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ	بلکه ایشانند در شکی بازی‌کنان
۱۰	فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ	پس چشم به راه باش روزی را که بیارد آسمان دودی آشکار
۱۱	يَغْشى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ	فراگیرد مردم را این است عذابی دردناک
۱۲	رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ	پروردگارا بگشای از ما عذاب را که ما ئیم ایمان‌آرندگان
۱۳	أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ	کجا است ایشان را یادآوردن و پیامدشان فرستاده‌ای آشکار
۱۴	ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ	پس روی برتافتند از او و گفتند آموخته‌ای است دیوانه
۱۵	إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ	همانا گشاینده‌ایم عذاب را اندکی همانا شما ئید بازگشت‌کنان
۱۶	يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ	روزی که خشم آریم خشم بزرگ را همانا ما ئیم انتقام‌گیرندگان
۱۷ حزب ۱۹۹	وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ	و هر آینه آزمودیم پیش از ایشان قوم فرعون را و پیامدشان فرستاده‌ای گرامی
۱۸	أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَيَّ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ	که بسپرید به من بندگان خدا را که منم برای شما فرستاده‌ای امین

وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي ءَاتِيكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

وَإِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن تَرْجُمُونِ

وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعْتَزِلُونِ

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ

وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

وَنَعْمَ ءِ كَانُوا فِيهَا فَكِهِينَ

كَذٰلِكَ وَأَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا ءَاخِرِينَ

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ

مِّن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ

وَلَقَدْ أَخْتَرْنَاهُم عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِينَ

وَعَآتَيْنَهُم مِّنَ الْآيٰتِ مَا فِيهِ بَلَاٌوٌ مُّبِينٌ

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ

إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُّجْرِمِينَ

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبِينَ

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و آنکه گردنکشی نکنید بر خدا که آرنده‌ام شما را به فرمانروایی آشکار

و همانا پناه بردم به پروردگار من و پروردگار شما از آنکه مرا بیفکنید

و اگر نگرویدید به من پس از من دوری گزینید

پس خواند پروردگار خویش را که اینانند گروهی گنهکاران

پس ببر بندگانم را در شب که شمائید پیروی‌شدگان

و بگذار دریا را آرام که ایشانند سپاهی غرق‌شدگان

بسا بازگذارند از باغها و چشمه‌سارهای

و کشتزارها و جایگاهی گرامی

و نعمتی که بودند در آن برخورداران

بدینسان ارث دادیم آنها را به گروهی دگران

پس نگریست بر ایشان آسمان و زمین و نبودند مهلت‌دادگان

و همانا رهانیدیم بنی‌اسرائیل را از عذاب خوارکننده

از فرعون که او بود همانا گردن‌فرازی از فزونی‌جویان

و همانا برگزیدیمشان بر دانشی بر جهانیان

و دادیمشان از آیتها آنچه را در آن است آزمایشی آشکار

همانا اینان گویند

نیست آن جز مرگ نخستین ما و نیستیم ما گردآوردگان

پس بیارید پدران ما را اگر هستید راستگویان

آیا اینان بهترند یا قوم تُبَّع و آنان که پیش از ایشان بودند نابودشان کردیم که بودند ایشان همانا گنهکاران

و نیافریدیم آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است بازی‌کنان

نیافریدیمشان جز به حقّ و لیکن بیشتر ایشان نمی‌دانند

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ

همانا روز جدا کردن وعده‌گاه ایشان است همگی

۴۱

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

روزی که بی‌نیاز نگرداند دوستی از دوستی چیزی را و نه ایشان یاری شوند

۴۲

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

مگر آنکو رحم کند خدا که او است همانا عزّتمند مهربان

۴۳

۴۳۳

إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُومِ

همانا درخت زَقُوم

۴۴

طَعَامُ الْأَثِيمِ

خوراک گنهکار است

۴۵

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ

چون آهن گداخته جوشد در شکمها

۴۶

كَغَلِي الْحَمِيمِ

بسان جوشیدن آب جوشان

۴۷

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ

بگیریدش پس بکشیدش به میان دوزخ

۴۸

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ

پس بریزید بر سرش از شکنجه آب جوشان

۴۹

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

بچش که توئی همانا آن مهتر گرامی

۵۰

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ

این است آنچه بودید در آن شک می‌کردید

۵۱

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ

همانا پرهیزکارانند در جایگاهی آرام

۵۲

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

در باغها و چشمه‌سارهایی

۵۳

يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِينَ

پوشند از سُندس و اِسْتَبْرَق روی به روی

۵۴

كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

بدینگونه و همسر آوردیمشان به حور عین

۵۵

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ ءَامِنِينَ

خوانند در آن به هر میوه‌ای ایمن‌شدگان

۵۶

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ ۖ وَوَقَّاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

نچشند در آن مرگ را جز مرگ نخستین و نگهداشت ایشان را از عذاب دوزخ

۵۷

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

فضلی از پروردگار تو این است آن رستگاری بزرگ

۵۸

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

جز این نیست که روانش ساختیم بر زبانت شاید یادآور شوند

۵۹

فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ

پس منتظر باش که ایشانند هر آینه منتظران

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	حم
۴۳۴ ر	حَمَّ	
۲	تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ	فرستادن کتاب از خداوند عزّتمند حکیم
۳	إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ	همانا در آسمانها و زمین است آیتهائی برای ایمان‌آرندگان
۴	وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ ؕ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ	و در آفرینش شما و آنچه می‌گستراند از جُنبنده آیتهائی است برای قومی که یقین دارند
۵	وَأُخْتَلِفَ أَلْوِلُ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ ؕ ءَايَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ	و در گردش شبانه روز و آنچه فرستاد خدا از آسمان از روزی که زنده کرد بدان زمین را پس از مُردنش و گردانیدن بادهای آیتتهائی است برای قومی که بخرد یابند
۶	تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَءَايَاتِهِ ؕ يُؤْمِنُونَ	این است آیتهای خدا همی خوانیمش بر تو به حقّ پس به کدام سخن پس از خدا و آیتهایش ایمان می‌آورند
۷	وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ	وای بر هر دروغگوی گنهکاری
۸	يَسْمَعُ ءَايَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ	که می‌شنود آیتهای خدا را خوانده می‌شوند بر او پس اصرار ورزد برتری‌جویان چنانکه گوئی نشنیدستش پس مژده ده او را به عذابی دردناک
۹	وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ؕ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ	و گاهی که داند از آیتهای ما چیزی را برگیردش به ریشخند برای ایشان است عذابی خوارکننده
۱۰	مِّنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ؕ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ	از پس ایشان است دوزخ و بی‌نیاز نکند از ایشان آنچه فراهم کردند چیزی و نه آنچه برگرفتند جز خدا دوستانی و ایشان را است عذابی بزرگ
۱۱	هَٰذَا هُدًىٰ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ	این است راهنمایی و آنان که کفر ورزیدند به آیتهای پروردگار خویش ایشان را است عذابی از پلید دردناک
۱۲ حزب ۲۰۰ ۴۳۵ ر	اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ ۖ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ	خدا است آنکه رام کرد برای شما دریا را تا روان شود در آن کشتی به فرمانش و تا بجوئید روزی را از فضلش و شاید سپاسگزارید
۱۳	وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ	و رام کرد برای شما آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است همگی از آن وی است همانا در این است آیتهائی برای گروهی که اندیشه‌کنند

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ ٱللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

مَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا فَلِنَفْسِهِ�ْ ۖ وَمَنْ أَسَآءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا بَنِي إِسْرَٰءِيلَ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحُكْمَ وَٱلنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ ٱلطَّيِّبَتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ

وَعَٰتَيْنَاهُم بَيِّنَتٍ مِّنَ ٱلْأَمْرِ ۖ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ بِغِيَآءٍ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ ٱلْأَمْرِ فَٱتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُؤُوا عَنْكَ مِنَ ٱللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۖ وَٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلْمُتَّقِينَ

هَٰذَا بَصَرٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

أَمْ حَسِبَ ٱلَّذِينَ أُجْتَرَحُوا ٱلسَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ كَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَتِ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ

وَخَلَقَ ٱللَّهُ ٱلسَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

بگو بدانان که ایمان آوردند بیامرزند برای آنان که امید ندارند روزهای خدا را تا پاداش دهد گروهی را بدانچه بودند دست می‌آوردند

آنکه کردار نیک کند پس برای خویش است و آنکه بدی کند پس بر آن است سپس بسوی پروردگار خویش بازگردانیده شوید

و هر آینه دادیم به بنی‌اسرائیل کتاب و حکم و پیمبری را و روزیشان دادیم از پاکیزه‌ها و برتریشان دادیم بر جهانیان

و آوردیمشان تابشهای (نشانیهای) از کار پس اختلاف نکردند مگر از پس آنکه بیامدشان دانش به سرکشی میان خویش همانا پروردگار تو داوری کند میان ایشان روز رستاخیز در آنچه بودند در آن اختلاف می‌کردند

سپس قرار دادیم تو را بر آئینی از کار پس پیرویش کن و پیروی مکن هوسهای آنان را که نمی‌دانند

همانا ایشان بی‌نیازت نکنند از خدا به چیزی و همانا ستمگرانند برخیشان دوستان برخی و خدا است دوست پرهیزکاران

این بینشهایی است برای مردم و راهنمایی و رحمتی برای گروهی که یقین دارند

یا پنداشتند آنان که فراهم کردند بدیها را که بگردانیمشان مانند آنان که ایمان آوردند و کردارهای شایسته کردند یکسان زندگانیشان و مُردنشان چه زشت است آنچه حکم کنند

و آفرید خدا آسمانها و زمین را به حقّ و تا پاداش داده شود هر که بدانچه دست آورد و ایشان ستم نشوند

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ
عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشْوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ
مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا
إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ
قَالُوا أَتُتْلَوْنَ بِلُغَةِ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنْ نَدَّبَكَ بِغُلَامٍ فَارِصٍّ

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدِ
يُخَسِّرُ الْمُبْطِلُونَ

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ
تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا
كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي
رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا
نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيفِينَ

آیا دیدی آن را که برگرفت خدای خویش را هوس خویش و
گمراهش ساخت خدا با دانائی و مُهر نهاد بر گوش او و دلش
و نهاد بر دیده او پرده‌ای پس که رهبریش کند پس از خدا
آیا یادآور نمی‌شوند

و گفتند نیست آن جز زندگانی نزدیک ما می‌میریم و زنده
شویم و نمیراند ما را جز روزگار و نیستشان به این دانشی
نیستند آنان جز پندارندگان

و گاهی که خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما روشن نباشد
دستاویز ایشان جز آنکه گویند بیارید پدران ما را اگر
هستید راستگویان

بگو خدا زنده سازد شما را پس بمیراندتان سپس گرد آورد
شما را بسوی روز رستاخیز نیست شکی در آن و لیکن
بیشتر مردم نمی‌دانند

و خدا را است پادشاهی آسمانها و زمین و روزی که بپا شود
ساعت آن روز زیانکار شوند نادرستان

و بینی هر ملت‌ی را به زانو درآمده هر ملت‌ی خوانده شوند
بسوی کتاب خویش امروز پاداش داده می‌شوید آنچه را
بودید می‌کردید

این است کتاب ما سخنگوی است بر شما به حقّ همانا ما
استنساخ می‌کردیم (می‌نوشتیم) آنچه را بودید می‌کردید

اما آنان که ایمان آوردند و کردارهای نکو کردند پس
درآردشان پروردگارشان در رحمت خویش این است آن
رستگاری آشکار

و اما آنان که کفر ورزیدند آیا نبود آیت‌های من خوانده می‌شد
بر شما پس کبر ورزیدید و شدید گروهی گنهکاران

و هر گاه گفته می‌شد که وعده خدا است حقّ و ساعت
نیست شکی در آن می‌گفتید ندانیم چیست ساعت نپنداریم
جز گمانی و نیستیم ما یقین‌دارندگان

وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِلُكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
وَمَا وَلَكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ

ذَٰلِكُمْ بِأَنَّكُمْ اتَّخَذْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ
الْحَيَوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ
مُّسَمًّى ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ

نیافریدیم آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است جز به حق
و سرآمدی نامبرده و آنان که کفر ورزیدند هستند از آنچه
بیم داده شدند روی‌گردانان

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ
الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ ۚ أَتُتَوَنَّى بِكِتَابِ مِّنْ
قَبْلِ هَٰذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

بگو آیا دیدید آنچه را خوانید جز خدا بنمائیدم چه چیز
آفریدند از زمین یا ایشان را است شرکتی در آسمانها
بیاریدم به کتابی از پیش از این یا بازمانده‌ای از دانش اگر
هستید راستگویان

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ

و کیست گمراه‌تر از آنکه خواند جز خدا آن را که نپذیرد
برایش تا روز رستاخیز و ایشانند از خواندن آنان ناآگاهان

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءَ وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

۷

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

۸

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۖ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

۹

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرَىٰ مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ ۖ إِنِ اتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

۱۰

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ ۖ وَشَهِدَ شَهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ ۖ فَقَامَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

۱۱
۴۳۹

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ ۚ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ ۖ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ

۱۲

وَمِن قَبْلِهِ ۖ كَتَبَ مُوسَىٰ إِيمَامًا وَرَحْمَةً ۚ وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِّلْمُحْسِنِينَ

۱۳

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

۱۴

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

و گاهی که گردآورده شوند مردم باشند ایشان را دشمنانی و باشند به پرستش ایشان کافران

و گاهی که خوانده شود بر ایشان آیت‌های ما روشن گویند آنان که کفر ورزیدند به حقّ گاهی که پیامدشان این است جادوئی آشکار

یا گویند به دروغش آوردی بگو اگر دروغش آرم دارا نباشید برای من از خدا چیزی را او داناتر است بدانچه فروروید در آن پس است او گواهی میان من و شما و او است آمرزگار مهربان

بگو نیستم من نوظهوری (تازه درآمدی) از پیغمبران و ندانم چه کرده می‌شود به من و نه به شما پیروی نکنم جز آنچه را وحی شود بسویم و نیستم من جز ترساننده آشکار

بگو آیا دیدید اگر باشد از نزد خدا و کفر ورزیدید بدان و گواهی دهد گواهی از بنی‌اسرائیل بر مانند آن پس ایمان آورد و شما کبر ورزیدید همانا خدا رهبری نکند گروه ستمگران را

و گفتند آنان که کفر ورزیدند بدانان که ایمان آوردند اگر خوبی می‌بود پیشی نمی‌گرفتند از ما بدان و چون رهبری نشدند بدان زود است گویند آن است دروغی کهن

و از پیشش کتاب موسی پیشوا و رحمتی و این است کتابی تصدیق‌کننده به زبان عربی تا بترساند آنان را که ستم کردند و مژده است برای نکوکاران

همانا آنان که گفتند پروردگار ما خدا است و سپس پایدار ماندند نیست بیمی بر ایشان و نه اندوهگین شوند

آنانند یاران بهشت جاودانان در آن پاداشی برابر آنچه بودند می‌کردند

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا
وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَفَصَّلَهُ وَفَصَّلَهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا
بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ

۴۶:
احقاف
۱۵
/۳۵

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ
عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ وَعَدَ الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا
يُوعِدُونَ

۱۶

وَالَّذِي قَالَ لِيَوْلَايَهِ أَفِ لَكُمْ مَا أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ
خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيَلُوكَ ءَامِنُ
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ

۱۷

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

۱۸

وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفِّيَهُمْ أَعْمَلَهُمْ وَهُمْ لَا
يُظْلَمُونَ

۱۹

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طَيِّبَتِكُمْ
فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ
الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا
كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

۲۰

و پند دادیم انسان را در باره پدر و مادرش به نیکی بارور
شد بدو مادرش به ناخواه و بنهادش به ناخواه و باروریش و
از شیر گرفتنش سی ماه تا گاهی که رسید نیروهای خود را
و رسید به چهل سال گفت پروردگارا رهنمونم باش تا
سپاس گزارم نعمتت را آن را که ارزانی داشتی به من و به
پدر و مادرم و تا کنم کرداری شایسته که بپسندیش و
اصلاح کن برایم در فرزندانم همانا بازگشتم بسوی تو و
همانا منم از اسلام‌آرندگان

آنانند که پذیریم از ایشان بهتر آنچه را کردند و درگذریم
از بدیهای ایشان در یاران بهشت وعده راستی که بودند
وعده داده می‌شدند

و آن که گفت به پدر و مادر خویش وای بر شما (آوخ از
شما) آیا وعده دهیدم (بیم دهیدم) که برون آورده شوم
حالی که گذشتند قرنهای پیش از من و آنان (پدر و مادر) به
فریاد می‌خواندند خدا را که وای بر تو ایمان آر زیرا وعده
خدا است حق پس گفت نیست این جز افسانه‌های
پیشینیان

آنانند که راست آمد (فرود آمد) بر ایشان سخن در ملت‌هایی
که گذشتند پیش از ایشان از پری و آدمی که ایشانند همانا
زیانکاران

و هر کدام را پایه‌هایی است از آنچه عمل کردند و تا
سراسر دهد بدیشان کردارهای ایشان را و ایشان ستم
نشوند

و روزی که عرضه شوند آنان که کفر ورزیدند بر آتش
بردید (به پایان رسانیدید) خوشیهای خویش را در زندگانی
دنایای خویش و کامیاب شدید بدانها پس امروز کیفر داده
شوید عذاب خواری را بدانچه بودید برتری می‌جستید در
زمین به ناروا و بدانچه بودید نافرمانی می‌کردید

وَأَذْكُرُ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ
الْثُّدُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ۚ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

۲۲

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَّ عَنْ ءَالِهَتِنَا فَاتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصَّادِقِينَ

۲۳

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ ۚ
وَلَكِنِّي أَرِئُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

۲۴

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ
مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ ۖ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

۲۵

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسَكِنُهُمْ
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

۲۶

وَلَقَدْ مَكَنَّاهُمْ فِيْمَا إِنْ مَكَنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا
وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ
وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

۲۷

۴۴۱ ج

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَفْنَا آلَايَتِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

۲۸

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءَالِهَةً ۖ بَلْ
ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

و یاد کن برادر عاد را گاهی که ترسانید قومش را در احقاف
و هر آینه گذشته بودند ترسانندگان از پیش رویش و از
پشت سرش که پرستش نکنید جز خدا را همانا می‌ترسم بر
شما از عذاب روزی بزرگ

گفتند آیا آمدی ما را تا فریب دهی ما را از خدایان ما پس
بیار ما را آنچه بیم دهی ما را اگر هستی از راستگویان

گفت جز این نیست که دانش نزد خدا است و می‌رسانم به
شما آنچه فرستاده شدم بدان و لیکن بینم شما را گروهی
نادانان

تا گاهی که نگریستندش ابری روی آورده بسوی درّه‌هاشان
گفتند این است ابری بارنده بر ما بلکه آن است آنچه شتاب
می‌خواستید بدان بادی است در آن عذابی دردناک

سرنگون سازد هر چیز را به فرمان پروردگار خویش پس
بامداد کردند دیده نمی‌شد جز نشیمنهای آنان بدینگونه
پاداش دهیم به گروه گنهکاران

و هر آینه فرمانرواشان ساختیم در آنچه فرمانروا ساختیم
شما را در آن و قرار دادیم برای ایشان گوشی و دیدگانی و
دلھائی پس بی‌نیاز نکرد از ایشان گوششان و نه دیدگان‌شان
و نه دلهاشان چیزی را گاهی که بودند برابری (پایمال)
کردند آیت‌های خدا را و فرود آمد بدیشان آنچه بودند بدان
مسخره می‌کردند

و همانا نابود ساختیم آنچه پیرامون شما است از شهرها و
گردانیدیم (زیر و رو کردیم) آیتها را باشد آنان بازگردند

پس چرا یاریشان نکردند آنان که برگرفتند جز خدا برای
نزدیک شدن به خدا خدایانی بلکه گم شدند از ایشان و این
است دروغ ایشان (تهمت ایشان) و آنچه بودند دروغ
می‌آوردند

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ

و گاهی که روی آور ساختیم بسویت تنی چند از پریان که قرآن را شنوند پس هنگامی که نزدش آمدند (حضورش را دریافتند) گفتند خموش باشید تا گاهی که پایان یافت بازگشتند بسوی قوم خویش بیم‌دهندگان

قَالُوا يَقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ

گفتند ای قوم ما همانا شنیدیم کتابی را فرستاده شده بود پس از موسی تصدیق‌کننده آنچه پیش روی آن است رهبری کند بسوی حق و بسوی راهی راست

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ ۚ يَعْفِرْ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

ای قوم ما بپذیرید دعوت‌کننده خدا را و ایمان آرید بدو بیامزد برای شما از گناهان شما و پناه دهد شما را از عذابی دردناک

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

و آنکه اجابت نکند دعوت خدا را پس نیست عاجزکننده در زمین و نیستش جز او دوستانی آنانند در گمراهی آشکار

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

آیا ندیدند آنکه خداوندی که آفرید آسمانها و زمین را و خسته نگردید از آفریدن آنها توانا است که زنده کند مردگان را بلی همانا او است بر همه چیز توانا

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و روزی که عرضه شوند کافران بر آتش آیا نیست این حق گفتند بلی سوگند به پروردگار ما گفت پس بچشید عذاب را بدانچه بودید کفر می‌ورزیدید

فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ ۚ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ ۚ بَلَاغٌ ۚ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ

پس شکیبا شو چنانکه شکیبا شدند دارندگان عزم از پیمبران و شتاب نخواه برای ایشان گوئیا ایشان روزی که بنگرند آنچه را وعده داده شوند نمانده‌اند جز ساعتی از روز ابلاغی (رساندنی) است پس آیا نابود شوند جز گروه نافرمانان

آنان که کفر ورزیدند و بازداشتند از راه خدا گمراه کرد
کردار ایشان را

و آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند و ایمان
آوردند بدانچه فرستاده شد بر محمد «ص» و آن است حقّ
از پروردگارشان بسترَد از ایشان بدیهای ایشان را و بساز
آفریدگار بار ایشان را

این بدانست که آنان که کفر ورزیدند پیروی کردند باطل را
و آنان که ایمان آوردند پیروی کردند حقّ را از
پروردگارشان بدینسان زند خدا برای مردم مثلهای ایشان
را

پس هر گاه رسیدید بدانان که کفر ورزیدند پس زدن
گردنها تا گاهی که بخون آغشته سازیدشان پس استوار
کنید بستن را سپس یا مَنّت نهادنی پس از این و یا فدیهِ
گرفتنی تا بگذارد جنگ بارهای خود را این و اگر می‌خواست
خدا هر آینه پیروزی می‌جست برایشان و لیکن تا بیازماید
گروهی از شما را به گروهی و آنان که کشته شدند و در راه
خدا گم نکند هرگز کردار ایشان را

زود است رهبریشان کند و ساز آرد سامان ایشان را

و درآردشان ببهشت آراسته است آن را برای ایشان
(شناسا ساخته است)

ای آنانکه ایمان آوردید اگر یاری کنید خدا را یا©ن کند و
استوار سازد قدمهای شما را

و آنان که کفر ورزیدند پس وای بر ایشان (زشت بادشان) و
گم کرد کارهای آنان را

این بدان است که ایشان ناخوش داشتند آنچه را فرستاد
خدا پس تباه ساخت کارهای ایشان را

آیا نگشتند در زمین تا بنگرند چگونه بود فرجام آنان که
پیش از ایشان بودند واژگون ساخت خدا بر ایشان و
کافران را است نمونه‌های آنها

این بدان است که خدا دوست آنانی است که ایمان آوردند
و کافران را نیست دوستی (سرپرستی)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلَهُمْ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ
مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ
بَالَهُمْ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا
اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِن رَّبِّهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا
أَخْتَضْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فِيمَا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ
تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ۚ ذَٰلِكَ ۖ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ
وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَا۟ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ ۖ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَلَهُمْ

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ
أَقْدَامَكُمْ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمُ الْاَعْمَلُ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ فَأُحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ ۖ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَىٰ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَىٰ
لَهُمْ

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ
وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ

وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ
أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ

أَفَمَن كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ
وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ
ءَاسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ
لِّلشَّرِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ
الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَن هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا
مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا
لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ ءَانِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ
عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ
أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ

همانا خدا درآورد آنان را که ایمان آوردند و کردارهای
شایسته کردند باغهایی که روان است زیر آنها جویها و آنان
که کفر ورزیدند کامرانی کنند و خورند بدانسان که خورند
دامها و آتش است جایگاهی برای آنان

و بسا شهری که سخت‌تر بود در نیرو از شهر تو که برون
راندت نابودشان ساختیم پس نیست یآوری ایشان را

آیا آنکه او است بر روشنائی (یا نشانی) از پروردگار خویش
مانند آن است که بیاراست برایش زشتی کردارش و پیروی
کردند هوسهای خود را

مثل بهشتی که وعده داده شدند پرهیزکاران در آن است
جویهایی از آبی ناگشته‌رنگ و جویهایی از شیر ناگشته‌مزه و
جویهایی از باده خوشکام برای نوشندگان و جویهایی از
انگبین پالوده و ایشان را است از همه میوه‌ها و آمرزشی از
پروردگارشان مانند آنکه او است جوادان در آتش و
نوشانیده شدند آبی جوشان که پاره پاره ساخت روده‌های
آنان را

و از ایشان است آنکه گوش فرا دهد بسویت تا گاهی که
برون روند از نزدت گویند بدانان که داده شدند دانش را
چه گفت پیش آنانند که مهر نهاد خدا بر دلهایشان و پیروی
کردند هوسهای خویش را

و آنان که رهبری خواستند بیفزودشان رهبری و داد
بدیشان پرهیزکاری ایشان را

آیا چشم براهند جز ساعت را که بیایدشان ناگاه چه همانا
بیامد نشانیهای آن پس کجا برای ایشان است گاهی که
بیایدشان یادآوریشان

پس بدان که نیست خدائی جز خدا و آمرزش خواه برای
گناه خویش و برای مردان و زنان مؤمن و خدا داند گردشگاه
شما و آرامگاه شما را

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْعَانُ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

إِنَّ الَّذِينَ أُرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ وَفَاحَبَطَ أَعْمَلَهُمْ

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَن لَّن يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْغَنَهُمْ

و گویند آنان که ایمان آوردند چرا فرود نیاید سوره‌ای پس هر گاه فرستاده شود سوره‌ای محکم و یادآوری شود در آن جنگ بینی آنان را که در دلهاشان بیماری است نگرند بسویت نگریستن بیهوش گشته از مرگ پس سزاوار باد ایشان را (مرگ بر ایشان)

فرمانبرداری و سخنی پسندیده تا گاهی که استوار شود کار پس اگر راست می‌گفتند خدا را هر آینه بهتر بود ایشان را

پس آیا امید دارید (چنین است) که هر گاه به سرپرستی گمارده شدید آنکه تبهکاری کنید در زمین و ببرید رشته خویشاوندیهای خویش را

آنانند که لعنشان کرد خدا پس کر ساختشان و کور ساخت دیدگان ایشان را

آیا فرونمی‌روند (تدبیر نمی‌کنند) در قرآن یا بر دلهائی است قفلهای آنها

همانا آنان که برگشتند بر پشتهای خویش از پس آنکه آشکار شد برای ایشان هدایت شیطان بیاراست برای ایشان و فریبشان داد

این بدان است که گفتند بدانان که ناخوش داشتند آنچه را خدا فرستاد زود است فرمانبرداری کنیم شما را در پاره‌ای از کار و خدا داند نهان‌داشتن آنان را

پس چگونه است گاهی که ببابندشان فرشتگان زنند رویهای ایشان و پشتهای ایشان را

این بدان است که پیروی کردند آنچه را به خشم آورد خدا را و ناخوش داشتند خوش‌آیند او را پس تباه ساخت کردارهای ایشان را

یا پنداشتند آنان که در دلهاشان بیماری است که هرگز برون نیارد خدا کینه‌های آنان را

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي
لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

وَلِتَبْلُوتَنَّهُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ
وَنَبْلُؤَ أَخْبَارَكُمْ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
وَسَيَحْبِطُ أَعْمَالُهُمْ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا
تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ
وَلَن يَتْرُكُمُ أَعْمَالَكُمْ

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌّ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ
أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلَكُمْ أَمْوَالَكُمْ

إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخُلُوا وَيُخْرِجْ أَصْغَانَكُمْ

هَآأَنْتُمْ هَآؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ
يَبْخُلُ ۖ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَنِ نَفْسِهِ ۗ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ ۚ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا
يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ

و اگر می‌خواستیم هر آینه می‌نمودیمت آنان را که
بشناسیشان با چهره‌هاشان و بشناسیشان هر آینه در آهنگ
گفتار و خدا داند کارهای شما را

هر آینه بیازمائیم شما را تا بدانیم کوششگران را از شما و
شکیبایان را و بیازمائیم داستانها (یا آگهیهای) شما را

همانا آنان که کفر ورزیدند و بازداشتند از راه خدا و ستیزه
کردند با پیمبر پس از آنکه روشن شد برای ایشان رهبری
هرگز آسیب نرسانند خدا را به چیزی و زود است تباه سازد
کارهای آنان را

ای آنان که ایمان آوردید فرمان برید خدا را و فرمان برید
پیمبر را و تباه نسازید کارهای خود را

همانا آنان که کفر ورزیدند و بازداشتند از راه خدا پس
مردند حالی که بودند کافران هرگز نیامرزد خدا آنان را

پس زیون (سست) نشوید که خوانید بسوی آشتی و
شمائید سرافرازان (چیره‌گان) و خدا با شما است و هرگز
نکاهد از شما کارهای شما را

جز این نیست که زندگانی دنیا بازی و هوسرانی است و اگر
ایمان آرید و پرهیزکاری کنید بپردازد به شما مرزدهای شما
را و نپرسد از شما (نخواهد) خواسته‌های شما را

اگر بپرسد آنها را از شما پس ایستادگی کند در خواستن
(سختی ورزد) خودداری کنید و برون آرد (آشکار کند)
کینه‌های شما را

اینک شمائید که خوانده می‌شوید به انفاق کردن در راه خدا
پس از شما است آنکه خودداری کند (بخل ورزد) و هر که
خودداری کند جز این نیست که بر جان خویش خودداری
کند و خدا بی‌نیاز است و شمائید نیازمندان و اگر پشت
کنید بگیرد بجای شما گروهی را جز شما پس نباشند
مانندگان شما

۱
۴۴۶ ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا

۲

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ
وَعَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

۳

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا

۴

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا
مَعَ إِيْمَانِهِمْ ۖ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

۵

لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ
عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا

۶

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ ۚ وَالْمُنَافِقَاتِ ۚ وَالْمُشْرِكِينَ ۚ وَالْمُشْرِكَاتِ
الظَّالِمِينَ ۚ إِنَّ اللَّهَ ظَنُّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۚ وَغَضِبَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

۷

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

۸

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

۹

لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ۚ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً
وَأَصِيلًا

همانا پیروزی دادیم پیروزی آشکار (یا بگشودیم برای
گشایشی آشکار)

تا پیامزد برای خدا آنچه را که پیشی گرفت از گناهت و
آنچه را پس آمد و انجام رساند نعمتش را بر تو و رهبریت
کند به راهی راست

و یاریت کند خدا یاری سرفراز (عزتمند)

او است آنکه فرستاد آرامش را در دلهای مؤمنان تا
بیفزایند ایمانی بر ایمانشان و خدا را است لشکرهای
آسمانها و زمین و خدا است دانای حکیم

تا درآرد مردان و زنان مؤمن را به بهشتهایی که روان است
زیر آنها جویها جاودانان در آنها و بزاداید از ایشان بدیهای
ایشان را و آن است نزد خدا رستگاری بزرگ

و عذاب کند مردان و زنان منافق (دوروی) و مردان و زنان
مشرک را آنان که به خدا گمان بد برند بر ایشان بار گردش
بد (پیشآمد بد) و خشم گیرد خدا بر ایشان و لعن کند
ایشان را و آماده سازد برای ایشان دوزخ را و چه زشت
است جایگاهی

و خدا را است لشکرهای آسمانها و زمین و خدا است
عزتمند حکیم

همانا فرستادیمت گواهی و مژده‌دهنده و ترساننده

تا ایمان آرید به خدا و پیمبرش و یاریش کنید (گرامیش
دارید) و ارجمندش دارید و تسبیحش گوید بامدادان و
شب‌هنگام

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَوْفَىٰ
بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا
وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي
قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَّنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ
أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا سَوْءًا وَكُنْتُمْ
قَوْمًا بُورًا

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ
سَعِيرًا

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن
يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَائِمٍ لِّتَأْخُذُوا دَرُونا
نَتَّبِعُكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُونَا
كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۖ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ
كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا

همانا آنان که با تو پیمان بستند (دست بیعت به تو دهند)
جز این نیست که با خدا پیمان بستند دست خدا است فراز
دستهای ایشان پس هر که پیمان شکنی کند جز این نیست
که بر خویش پیمان شکند و آنکه پایدار ماند (وفا کند) بر
آنچه پیمان بست با خدا بر آن زود است بدو دهد پاداشی
گران (بزرگ را)

زود است به تو گویند بازنشستگان از دشت نشینان که
سرگرم داشت ما را خواسته های ما و خاندانهای ما پس
آمرزش خواه برای ما گویند با زبانهای خویش آنچه را نیست
در دلهایشان بگو پس که دارا گردد برای شما از خدا چیزی را
اگر بخواهد به شما زبانی را یا بخواهد به شما سودی را بلکه
خدا است بدانچه می کنید آگاه

بلکه پنداشتید که هرگز بازنگردند پیمبر و مؤمنان بسوی
کسانشان هیچگاه و بیاراست این در دلهای شما و گمان
بردید گمان بد را و شدید قومی تباه

و آنکه ایمان نیارد به خدا و پیمبرش همانا آماده ساختیم
برای کافران آتش سوزان را

خدای را است پادشاهی آسمانها و زمین بیامزد برای هر که
خواهد و عذاب کند هر که را خواهد و خدا است آمرزنده
مهربان

زود است گویند بازنشستگان گاهی که روان شوید بسوی
برده هایی که به چنگ زرید بگذارید از پی شما آئیم خواهند
دگرگون کنند سخن خدا را بگو از پی ما نیائید هرگز
بدینسان گفته است خدا از پیش زود است گویند بلکه شما
به ما حسادت ورزید بلکه آنان درنیابند جز اندکی را

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولَىٰ بِأُسِّ شَدِيدٍ تَقْتُلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ ۖ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ۖ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا

وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

وَعَدَكُمُ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ ۚ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ ءَايَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا

وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

وَلَوْ قَتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَرَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

بگو به بازنشستگان از دشت‌نشینان زود است خوانده می‌شوید بسوی گروهی دارنده نیرویی سخت پیکارشان کنید یا (تا) اسلام آرند پس اگر فرمانبرداری کنید بدهد شما را خدا پاداش نیک و اگر پشت کنید بدانسان که پشت کردید از پیش عذاب کند شما را عذابی دردناک

نیست بر کور پروائی و نه بر لنگ پروائی و نه بر بیمار پروائی و آنکه فرمانبرداری کند خدا و پیمبرش را درآردش بهشتهائی که روان است زیرا آنها جویها و آنکه پشت کند عذابش کند عذابی دردناک

همانا خوشنود شد خدا از مؤمنان گاهی که پیمان بستند (بیعت کردند) با تو زیر آن درخت پس دانست آنچه در دلهای ایشان است پس فرود آورد آرامش را بر ایشان و پاداش داد بدیشان پیروزی نزدیک را

برده‌هائی فراوان که به چنگ آرند آنها را و خداست عزّتمند حکیم

وعدۀ داد شما را خدا خواسته‌هائی (برده‌هائی) فراوان که به چنگ آرید آنها را پس شتافت برای شما در این و باز داشت دستهای مردم را از شما و تا باشد آیتی برای مؤمنان و رهبری کند شما را به راهی راست

و دیگری که توانا نبودید بر آن همانا خدا فراگرفت آن را و خدا است بر همه چیز توانا

و اگر جنگ کنند با شما آنان که کفر ورزیدند هر آینه برگردانند پشتهای خویش را سپس نیابند دوست و نه یاورى را

شیوه خدا که گذشت از پیش و هرگز نیابی برای شیوه خدا دگرگونى را

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

و اوست آنکه باز داشت دستهای ایشان را از شما و دستهای شما را از ایشان در شکم مکه از پس آنکه پیروزی داد شما را بر ایشان و خدا است بدانچه کنید بینا

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِلَّهُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِيبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

آنانند که کفر ورزیدند و بازداشتند شما را از مسجد حرام و قربانی را بسته از آنکه به جایگاه خود رسد و اگر نبود مردان مومن و زنان مؤمنه که نشناخته پایمال کنید پس برسد شما را از ایشان گنهی به نادانی تا درآرد خدا به رحمت خویش هر که را خواهد اگر جدا می‌شدند هر آینه عذاب می‌کردیم آنان را که کفر ورزیدند از ایشان عذابی دردناک

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

گاهی که نهادند آنان که کفر ورزیدند در دل خویش خون‌گرمی (غیرت) را خون‌گرمی جاهلیت پس فرستاد خدا آرامش خویش را بر پیمبرش و بر مؤمنان و همراه ایشان داشت گفتار پرهیزکاری (کلمه تقوی) را و آنانند سزاوارتر بدان و اهل آن و خدا است به همه چیز دانا

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

همانا راست آورد خدا به پیمبر خویش خواب را به درست (به حق) که درآید در مسجد حرام اگر خدا خواهد آسودگان (ایمنان) تراشندگان سرهای خویش و کوتاه‌کنندگان (ناخن و موی) ناهراسندگان پس دانست آنچه را ندانستید پس گذارد نزدیک آن پیروزی نزدیک را

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

او است آنکه فرستاد پیمبر خود را به رهبری و کیش حق تا چیره گرداندش بر کیشها همگی و بس است خدا گواهی

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ
بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي
التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ
فَاسْتَعْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

۴۸
فتح
۲۹
۲۹

محمد (صلی الله علیه و آله) فرستاده خدا است و آنان که با اویند سخت‌گیرانند بر کفار مهربانند به خویشتن ببینیشان رکوع‌گزاران و سجده‌کنان جویند فضلی از خدا و خوشنودی را نشانی (سیمای) ایشان در چهره‌های ایشان است از جای سجده این است مثل آنان در تورات و مثل آنان در انجیل چون کشتی است که برون دهد بوته‌های خود را پس استوارش کند تا سطر بر گردد و بر پایه‌های خویش ایستد شگفت آرد برزگران را تا به خشم آرد بدیشان کافران را نوید داد خدا آنان را که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند از ایشان آمرزشی و پاداشی بزرگ را

۴۹. حجرات

الحُجُرَات: حجره‌ها

مدنی

۱۸ آیه

۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

۱
حزب
۲۰۶
۴۵۰

ای آنان که ایمان آوردید پیش نیفتید پیش روی خدا و پیمبرش و بترسید خدا را که خدا است شنونده دانا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن
تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

۲

ای آنان که ایمان آوردید بلند نکنید آواز خویش را بالای آواز پیمبر و بلند با وی سخن نگوئید مانند بلند سخن‌گفتن برخی از شما با برخی نبادا تباه شود کارهای شما و شما درنیابید

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
أُمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

۳

همانا آنان که فروکشند آوازهای خویش را نزد پیمبر خدا آنانند که بیازموده است خدا دلهای ایشان را برای پرهیزکاری ایشان را است آمرزشی و پاداشی بزرگ

إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنَ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ

۴

همانا آنان که خوانندت از پس غرفه‌ها بیشترشان خردمند نباشند

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

۶

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصْحِحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَدِمِينَ

۷

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ

۸

فَضَلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

۹

وَإِن طَافِئَتَانِ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ أَقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

۱۰

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

۱۱

۴۵۱۲

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللُّغَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

و اگر ایشان صبر می‌کردند تا برون آئی برایشان هر آینه بهتر بود آنان را و خدا است آمرزگار مهربان

ای آنان که ایمان آوردید اگر بیاید شما را گنهکاری (فاسقی) به آگهی پس بازرسی کنید نبادا بکشید قومی را به نادانی پس بامداد کنید بر آنچه کردید پشیمانان

و بدانید که در شما است پیمبر خدا اگر سخن شما را شنود (اطاعت شما کند) در بسی از کارها هر آینه به رنج افتید و لیکن خدا دوست (خوش‌آیند) کرد نزد شما ایمان را و بیاراستش در دلهای شما و ناخوش‌آیند کرد نزد شما کفر و نافرمانی و سرکشی را آنانند راه‌یافتگان

فضلی است از خدا و نعمتی و خدا است دانای حکیم

و اگر دو گروه از مؤمنان کارزار کردند پس آشتی افکنید میان آنان و اگر ستم کرد یکی‌شان بر دیگری پس نبرد کنید با آن که ستمگر است تا برگردد بسوی فرمان خدا و اگر بازگشت پس آشتی افکنید میان آنان به داد و دادگری کنید که خدا دوست دارد دادگران را

جز این نیست که مؤمنان برادرند پس آشتی افکنید میان برادران خویش و بترسید خدا را شاید رحم شوید

ای آنان که ایمان آوردید مسخره نکنند گروهی از گروهی شاید باشند بهتر از ایشان و نه زنانی از زنانی شاید باشند بهتر از ایشان و نکوهش نکنید خویشان را و سرزنش نکنید همدیگر را به لقبها بد نامی است سرکشی پس از ایمان و آنکه توبه نکرد پس آنانند ستمگران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ
الظَّنِّ إِثْمٌ ۖ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا
أُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ
شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ اللَّهِ
أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا
وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ
الصَّادِقُونَ

قُلْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

يَمُنُّونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُل لَّا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ
اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ

ای آنان که ایمان آوردید دوری گزینید از بسی گمانها چه
پاره‌ای از گمانها گناه است و کاوش در کار مردم نکنید و
زشت نستایند پشت سر برخی از شما برخی آیا دوست دارد
یکی از شما که خورد گوشت برادر خویش را مرده همانا
ناخوش داشتیدش و بترسید خدا را که خدا است فزون
توبه پذیرنده مهربان

ای مردم همانا ما آفریدیمتان از نری و ماده و گردانیدیم
شما را شاخه‌هائی و تیره‌هائی تا شناسا شوید همانا
گرامیترین شما نزد خدا پرهیزکارترین شما است همانا خدا
است دانای آگاه

گفتند دشت‌نشینان ایمان آوردیم بگو ایمان نیاوردید و
لیکن گوئید اسلام آوردیم و هنوز درنیامد (درون نشد)
ایمان به دل‌های شما و اگر فرمان برید خدا و پیمبرش را
نکاهد شما را از کارهای شما چیزی همانا خدا است آمرزنده
مهربان

جز این نیست که مؤمنان آنانند که ایمان آوردند به خدا و
پیمبرش و سپس شکّ نیاوردند و کوشیدند (جهاد کردند)
به خواسته‌ها و جانهای خویش در راه خدا آنانند راستگویان

بگو آیا می‌آموزید به خدا دین خویش را و خدا داند آنچه در
آسمانها و آنچه در زمین است و خدا است به همه چیز دانا

منتّ نهند بر تو که اسلام آوردند بگو منتّ نگذارید بر من
اسلام خویش را بلکه خدا منتّ نهد بر شما که رهبریتان کرد
بسوی ایمان اگر هستید راستگویان

همانا خدا داند ناپیدای آسمانها و زمین را و خدا بینا است
بدانچه می‌کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ

۱
۴۵۲
منزل
۷

ق سوگند به قرآن گرامی

بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ

۲

بلکه شگفت ماندند که پیامدشان بیم‌دهنده‌ای از ایشان و گفتند کافران این است چیزی شگفت

أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

۳

آیا گاهی که مُردیم و شدیم خاکی این است بازگشتی دور

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِندَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ

۴

هر آینه دانستیم آنچه را می‌کاهد زمین از ایشان و نزد ما است کتابی نگهبان

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ

۵

بلکه تکذیب کردند به حقّ گاهی که پیامدشان پس آنانند در کاری آشفته

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

۶

آیا ننگریستند بسوی آسمان بر فراز ایشان چگونه ساختیمش و آراستیمش و نیستش شکافهائی

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

۷

و زمین را گسترانیدیمش و افکندیم در آن لنگرهائی و رویانیدیم در آن از هر جفتی زیبا

تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ

۸

بینش و یادآوری برای هر بنده‌ای بازگشت‌کننده

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ

۹

و فرستادیم (فرود آوردیم) از آسمان آبی خجسته را پس رویانیدیم بدان باغهای و دانه درویده

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ

۱۰

و خرمانها را بلند اندام که آنها را است شکوفه‌ای به هم پیوسته

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ

۱۱

روزی برای بندگان و زنده ساختیم بدان شهری مُرده را چنین است برون آمدن

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ

۱۲

تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و یاران رس و ثمود

وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ

۱۳

و عاد و فرعون و برادران لوط

وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ

۱۴

یاران آیکه و قوم تُبّع هر کدام تکذیب کردند پیمبران را پس فرود آمد (یا سزاوار شد) بیم دادن مرا

أَفَعَيَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ

۱۵

آیا خسته شدیم به آفرینش نخستین بلکه ایشانند در پرده (یا اشتباهی) از آفرینش نوین

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

و همانا آفریدیم انسان را و دانیم آنچه را می‌خلد در دلش و ما نزدیک‌تریم بدو از بند ورید (رگ گردن)

۱۷

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

هنگامی که دریابند آن دو دریابندگان از راست و از چپ نشسته‌ای

۱۸

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

به لب نراند سخنی را جز آنکه نزد او است نگهبانی آماده

۱۹

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

و آمد بیهشی مرگ به حقّ این است آنچه بودی از آن گریزان

۲۰

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

و دمیده شد در صور این است روز بیم

۲۱

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

و آمد هر کسی با او راننده‌ای و گواهی

۲۲

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

همانا بودی در غفلتی از این پس برداشتیم از تو پرده‌ات را پس دیده تو امروز است تیز

۲۳

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ

و گفت همنشین این است آنچه نزد من است آماده

۲۴

أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

بیفکنید در دوزخ هر ناسپاس کین‌ورزی

۲۵

مِّنَاجٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ

فراوان بازدارنده از خوبی تجاوزگری شک‌آور

۲۶

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ

که قرار داد با خدا خدائی دیگر را پس بیفکنیدش در شکنجه سخت

۲۷

قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

گفت همنشین او پروردگارا من به سرکشیش وانداشتم لیکن بود او در گمراهی دور

۲۸

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ

گفت نستیزید نزد من حالی که پیش فرستادم بسوی شما بیم دادن را

۲۹

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

دگرگون نگردد سخن نزد من و نیستم ستم‌کننده به بندگان

۳۰

يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ

روزی که گوئیم به دوزخ آیا پر شدی و گوید آیا هست بیشی

۳۱

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

و جایگاه شد بهشت برای پرهیزکاران نه دور

۳۲

هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيزٍ

این است آنچه وعده داده شوید برای هر بازگشت‌کننده نگهدارنده

۳۳

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ

آنکه بترسد خدای مهربان را به نهان و بیاید با دلی بازگشت‌کننده

۳۴

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ

درآنید در آن به سلامی این است روز جاودانی

۳۵

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ

آنان را است هر چه خواهند در آن و نزد ما است افزونی

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُواْ فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّحِيصٍ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَرَ السُّجُودِ

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مَن مَّكَانٍ قَرِيبٍ

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ

يَوْمَ تَشْقَى الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَن يَخَافُ وَعِيدِ

۵۱. ذاریات

الدَّارِیَات: بادهای ذره افشان

مکی

۶۰ آیه

۴ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالذَّرِیَّتِ ذُرَّوَا

فَالْحَمِلَتِ وِقْرًا

فَالْجَرِیَّتِ یُسْرًا

فَالْمُقْسِمَتِ أَمْرًا

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ

وَإِنَّ الدِّینَ لَوَاقِعٌ

و بسا نابود ساختیم پیش از ایشان قرنی که بودند سخت‌تر از ایشان در نیرو پس کاویدند در شهرها آیا هست گریزگاهی

همانا در این است یادآوری برای هر که وی را دلی است یا گوش فرا دهد حالی که او است گواه

و همانا آفریدیم آسمانها و زمین و آنچه را میان آنها است در شش روز و نرسید ما را خستگی

پس شکیبا شو بر آنچه گویند و تسبیح گوی به سپاس پروردگار خویش پیش از برآمدن خورشید و پیش از فرورفتن

و از شب پس تسبیح گوی او را و از پس سجده‌ها

و گوش فرا دار به روزی که بانگ دهد بانگ‌دهنده از جایگاهی نزدیک

روزی که شنوند خروش را به حق آن است روز برون آمدن

همانا ما زنده کنیم و بمیرانیم و بسوی ما است بازگشت

روزی که بشکافد زمین از ایشان شتابندگان آن است برانگیختنی بر ما آسان

ما داناتریم بدانچه گویند و نیستی تو بر ایشان فرمانده پس یاد آور به قرآن آن را که بترسد از بیم‌دادن من

سوگند بپاشندگان پاشیدنی

پس بردارندگان به سنگینی

پس روندگان به آسانی

پس بخش‌کنندگان کار

که آنچه وعده داده شوید همانا راست است

و هر آینه دین است واقع

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ

سوگند به آسمان تو در تو

إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ

شمائید همانا در گفتاری گوناگون

يُؤْفِكُ عَنْهُ مَنْ أَفِكَ

به دروغ رانده شود از آن آن که به دروغ رانده شود

قَتَلَ الْخَرَّاصُونَ

کشته شود دروغ‌پردازان

الَّذِينَ هُمْ فِي عَمْرَةٍ سَاهُونَ

آنان که ایشانند در گردابی (یا فرورفتگی) فراموش‌کنان

يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ

پرسند چه هنگام است روز دین

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ

روزی که ایشان بر آتش آزموده شوند

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِء تَسْتَعْجِلُونَ

بچشید آزمایش خود را این است آنچه بودید بدان می‌شتافتید

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

همانا پرهیزکارانند در باغهایی و چشمه‌هایی

ءَاخِذِينَ مَا ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ

گیرندگانند آنچه را دهدشان پروردگارشان همانا ایشان بودند پیش از این نیکوکاران

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ

بودند کمی از شب را می‌خوابیدند

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

و در سحرها ایشان آمرزش می‌خواستند

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

و در مالهای ایشان بهره‌ای برای دریوزه و بینوا بود

وَفِي الْأَرْضِ ءَايَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ

و در زمین است آیه‌هایی برای یقین‌دارندگان

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

و در جانهای شما آیا نمی‌نگرید

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ

و در آسمان است روزی شما و آنچه وعده داده شوید

فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلِ مَا أَنْكُمْ تَنْطِقُونَ

پس سوگند به پروردگار آسمان و زمین که همانا آن است حقّ مانند آنچه شما سخن گوئید

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ

آیا رسیدت داستان مهمانان ابراهیم آن گرامیان

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ

هنگامی که بر او درآمدند پس گفتند سلامی پس گفت سلامی گروهی ناشناختگان

فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۖ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ

پس خزید بسوی خاندان خویش و بیاورد گوساله فربه

فَقَرَّبَهُ ۖ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ

پس نزدیکش ساخت بدانان و گفت چرا نخورید

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۖ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

پس به دل برداشت از ایشان هراسی گفتند نترس و مژده دادندش به پسری دانشمند

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ

پس روی آورد زنش با فریاد پس سیلی نواخت به چهره خویش و گفت پیرزنی نازا

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

گفتند چنین است گفتار پروردگارت که او است همانا حکیمی دانا

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

گفت پس چیست کار شما ای فرستادگان

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

گفتند همانا فرستاده شدیم بسوی گروهی گنهکاران

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ

تا بفرستیم بر ایشان سنگی از گل

مُسَوَّمَةً عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ

نشان‌زده نزد پروردگار تو برای فزونی‌خواهان

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

پس برون آوردیم هر که را در آن بود از مؤمنان

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ

پس نیافتیم در آن جز خانه‌ای از اسلام‌آرندگان

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

و بجا گذاشتیم در آن نشانه‌ای برای آنان که ترسند از عذاب دردناک

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

و در موسی گاهی که فرستادیمش بسوی فرعون با فرمانروائی آشکار

فَتَوَلَّىٰ بُرْكُنَيْهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

پس برتافت روی (یا پشت) خود را و گفت جادوگری است یا دیوانه

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ

پس گرفتیم او و لشکرهایش را پس بیفکندیمشان به دریا و او بود نکوهیده

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ

و در عاد هنگامی که فرستادیم بر ایشان باد را نازا

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرِّمِيمِ

نمی‌گذارد چیزی را که می‌گذشت بر آن جز می‌گردانیدش مانند خاکی پوسیده

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ

و در ثمود گاهی که گفته شد بدیشان بهره‌مند باشید تا هنگامی

فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ

پس سرکشیدند از فرمان پروردگار خویش پس بگرفتشان صاعقه و بودند نگرانان

فَمَا اسْتَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُتَصِرِينَ

پس نیارستند ایستادن را و نبودند یاری‌جویان

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ

و قوم نوح را از پیش که بودند ایشان قومی نافرمانان

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ

و آسمان را بنیاد نهادیم به نیرویی و همانا مائیم فراخی‌دهندگان

وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ

و زمین را گسترانیدیم پس چه خوبند گسترانندگان

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

و از هر چیزی آفریدیم دو جفت شاید یادآور شوید

فَفِرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

پس بگریزید بسوی خدا که منم برای شما از او ترساننده آشکار

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

و قرار ندهید با خدا خدائی دیگر همانا منم برای شما از او ترساننده آشکار

كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ
أَوْ مَجْنُونٌ

۵۳ أَتَوَاصَوْا بِهِۦٓ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ

۵۴ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ

۵۵ وَذَكَرْ فَإِنَّ الدِّكَرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

۵۶ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

۵۷ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ

۵۸ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

۵۹ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا
يَسْتَعْجِلُونَ

۶۰ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

۵۲. طور	الْطُّور: کوه طور	مکی	۴۹ آیه	۳ صفحه
---------	-------------------	-----	--------	--------

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالطُّورِ

سوگند به طور

۲ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ

و نامه نوشته

۳ فِي رَقٍ مَنشُورٍ

در پوستی گسترده

۴ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ

و خانه آبادان

۵ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ

و پوش افراشته

۶ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ

و دریای آکنده

۷ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ

همانا عذاب پروردگار تو است فرودآینده

۸ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ

نیستش دورکننده

۹ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا

روزی که خزد آسمان خزیدنی

۱۰ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا

و روان شوند کوه‌ها روان شدنی

۱۱ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

پس وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان

۱۲ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

آنان که در سرگرمیی بازی کنند

۱۳ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَاً

روزی که رانده شوند بسوی آتش دوزخ راندنی

۱۴ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

این است آن آتش که بودید بدان تکذیب می‌کردید

بدینسان نیامد آنان را که پیش از ایشان بودند فرستاده‌ای
جز آنکه گفتند جادوگری است یا دیوانه

آیا اندرز دادند یکدیگر را بدان بلکه ایشانند گروهی
گردنکشان

پس روی برتاب از ایشان که نیستی تو نکوهیده

و یادآوری کن که یادآوری سود دهد به مؤمنان

و نه آفریدم پری و آدمی را مگر تا پرستشم کنند

نخواهم از آنان روزیی و نخواهم که مرا خوراندند

همانا خدا است روزی‌دهنده توانای نیرومند

هرآینه آنان را که ستم کردند بهره‌ای است مانند بهره
یارانشان پس شتاب نجویند از من

پس وای از برای آنان که کفر ورزیدند از روز ایشان که
وعده داده شوند

أَفْسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ

۱۶

أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۱۷

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

۱۸

فَكَهِينٍ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

۱۹

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

۲۰

مُتَكِّينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ

۲۱

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ

۲۲

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

۲۳

يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَعْوُ فِيهَا وَلَا تَأْنِيمٌ

۲۴
حزب
۲۱۰

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ

۲۵

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

۲۶

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ

۲۷

فَمَنْ أَلَّاهُ عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُومِ

۲۸

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ

۲۹
۴۵۹ج

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ

۳۰

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ

۳۱

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرِصِينَ

پس آیا جادوئی است این یا شما نمی‌بینید

بچشیدش که شکبیا شوید یا ناشکبیا یکسان است بر شما جز این نیست که پاداش داده می‌شوید آنچه را بودید می‌کردید

همانا پرهیزکارانند در باغها و نعمتها

برخوردارند از آنچه دادشان پروردگارشان و بازداشت ایشان را پروردگارشان از عذاب دوزخ

بخورید و بیاشامید گوارا بدانچه بودید می‌کردید

تکیه کنند بر تختهایی به صف‌آورده و همسر گردانیدیشان با حورعین (سفید پوستان چشم درشت)

و آنان که ایمان آوردند و پیروی کردند ایشان را فرزندانشان به ایمان پیوستیم بدیشان فرزندانشان را و نکاستیمشان از کردارشان چیزی هر مردی است بدانچه فراهم آورده است گروگان

و کمک کردیمشان به میوه و گوشتی از آنچه هوس کنند

برایند از همدیگر جامی را (یا بستیزند با هم در جامی) که نه هرزه است در آن و نه گناه‌آوری

و گردش کنند بر ایشان پسرانی گوئیا آنانند مرواریدی پوشیده

و روی آورد برخی از ایشان به برخی پرسش‌کنان

گفتند همانا ما بودیم پیش از این در خاندان خویش هراسان

پس منت نهاد خدا بر ما و نگهداشت ما را از عذاب نفوذکننده

که ما بودیم از پیش می‌خواندیمش همانا او است نکوکار مهربان

پس یادآوری کن که نیستی تو قسم به نعمت پروردگارت پیش‌گوئی و نه دیوانه

یا گویند شاعری است که چشم به راهیم بدو گردش روزگار را (یا پیش‌آمدهای مرگ)

بگو چشم به راه باشید که منم با شما از چشم به راهان

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ

۳۳ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُۥٓ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ

۳۴ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِۦٓ إِن كَانُوا صَادِقِينَ

۳۵ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ

۳۶ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ

۳۷ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمَصِيطِرُونَ

۳۸ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِۦ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

۳۹ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ

۴۰ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ

۴۱ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

۴۲ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ

۴۳ أَمْ لَهُمْ إِلٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۚ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

۴۴ وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ

۴۵ فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

۴۶ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

۴۷ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

۴۸ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ

۴۹ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ النُّجُومِ

یا دستورشان دهد خردهاشان بدین بلکه ایشانند گروهی گردنگش

یا گویند پرداختش (پرداخت این سخن را) بلکه ایمان نیارند

پس بیارند داستانی همانندش اگر هستند راستگویان

یا آفریده شدند بی چیزی یا ایشانند آفرینندگان

یا آفریدند آسمانها و زمین را بلکه ایشان یقین ندارند

یا نزد ایشان است گنجهای پروردگار تو یا ایشانند فرمانفرمایان (فرمانروایان)

یا آنان را است نردبانی که بشنوند بر آن پس بیارد شنونده ایشان به فرمانروائی آشکار

یا او را است دختران و شما را است پسران

یا پرسیشان پاداشی پس ایشانند از هزینه سنگین‌باران

یا نزد ایشان است ناپیدا پس ایشان می‌نویسند

یا خواهند نیرنگی را پس آنان که کفر ورزیدند ایشانند فریب‌دادگان

یا ایشان را است خدائی بجز خدا منزّه است خدا از آنچه شرک می‌ورزند

و اگر ببینند پاره‌ای را از آسمان فرودآینده گویند ابری است انبوه

پس بگذارشان تا برسند به روزشان که در آن به صاعقه سوزند

روزی که بی‌نیاز نگرداند از ایشان نیرنگشان چیزی را و نه یاری شوند

و همانا آنان را که ستم کردند عذابی است نارسیده بدان (نزدیک بدان) و لیکن بیشترشان نمی‌دانند

و شکبیا شو برای فرمان پروردگار خویش که توئی پیش چشم ما و تسبیح گوی به سپاس پروردگارت گاهی که برخیزی

و از شب پس تسبیح گویش و پشت سر ستارگان

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ	سوگند به ستاره گاهی که فرود آید
۲	مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ	نه گمراه شد یار شما و نه گم گشت
۳	وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ	و نه سخن گوید از روی هوس
۴	إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ	نیست آن جز سروشی که وحی شود
۵	عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ	بیاموختش کسی که سخت نیروها است
۶	ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ	نیرومندی پس استوار شد
۷	وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ	و او است بر افق فراتر
۸	ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ	سپس نزدیک شد پس فرود آمد
۹	فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ	تا شد اندازه پهنای دو کمان یا نزدیکتر
۱۰	فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ ۖ مَا أَوْحَىٰ	پس وحی فرستاد بسوی بنده خویش آنچه وحی فرستاد
۱۱	مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ	دروغ نگفت دل آنچه را دید
۱۲	أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ	آیا ستیزه کنید با او بر آنچه می‌بیند
۱۳	وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ	و هر آینه دید او را باری دیگر
۱۴	عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ	نزد درخت سدرۃ المنتهی
۱۵	عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ	که نزد آن است بهشت جایگاه
۱۶	إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ	گاهی که پوشانید سدره را آنچه پوشانید
۱۷	مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ	تلغزید دیده و نه سرکشی کرد
۱۸	لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ	همانا دید از آیتهای پروردگار خویش بزرگتر را
۱۹	أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَ وَالْعُرَىٰ	آیا دیدید شما لات و عری
۲۰	وَمَنُوءَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ	و منوۃ سیمین دیگر را
۲۱	أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ	آیا شما را است نرینه و او را است مادینه
۲۲	تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ	این است آن هنگام بخش‌کردنی ناهنجار
۲۳	إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ ۖ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۚ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ	نیست آن مگر نامهایی که نامیدید آنها را شما و پدران شما نفرستاده است خدا بدانها فرمانروایی پیروی نکنند جز گمان را و آنچه هوس کند دلها و هر آینه بیامدشان از پروردگارشان راهنما
۲۴	أَمْ لِلْإِنسَنِ مَا تَمَنَّىٰ	یا انسان را است آنچه آرزو کند
۲۵	فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ	پس خدا را است انجام و آغاز
۲۶	وَكَمْ مِنْ مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ	و بسا فرشتگانی در آسمانها که بی‌نیاز نگرداند شفاعتشان چیزی را مگر پس از آنکه دستور دهد خدا به هر که خواهد و خوشنود شود

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَهُ الْمَلَكَةَ تَسْمِيَةً
الْأُنثَى

۲۸

وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا
يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا

۲۹

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا

۳۰

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى

۳۱

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا
بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى

۳۲

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ
رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ
الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا
أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى

۳۳
۴۶۲۲

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى

۳۴

وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَى

۳۵

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوْ يَرَى

۳۶

أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى

۳۷

وَأِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى

۳۸

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى

۳۹

وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَنِ إِلَّا مَا سَعَى

۴۰

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى

۴۱

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى

۴۲

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى

۴۳

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى

۴۴

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا

همانا آنان که ایمان نیارند به آخرت نامند فرشتگان را به
نام (نامیدن) ماده

نیستشان بدان دانشی پیروی نکنند جز گمان را و همانا
گمان بی‌نیاز نگرداند از حقّ چیزی را

پس روی برتاب از آنکه روی گردانید از یاد ما و نخواست جز
زندگانی دنیا

این است اندازه رسیدنشان به دانش همانا پروردگار تو
داناتر است بدانکه گم شود از راهش و او است داناتر
بدانکه راه یافت

و خدا را است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است تا
پاداش دهد آنان را که بد کردند بدانچه کردند و پاداش
دهد آنان را که نکو کردند به نکوئی

آنان که دوری گزینند گناهان بزرگ را و ناشایسته‌ها را
(پرده‌دریها را) جز اندیشه گناه (یا گناه خرد) همانا پروردگار
تو پهناور است آمرزش او و او داناتر است به شما گاهی که
پدید آورد شما را از زمین و گاهی که شما نهان بودید در
شکمهای مادران خویش پس خویشتن را نسنائید (پاک
نشمیرید) او است داناتر بدانکه پرهیز کرد

آیا دیدی آن را که روی برتافت

و بخشید اندکی و خودداری کرد

آیا نزد او است علم ناپیدا پس او می‌بیند

یا آگهی داده نشد بدانچه در نامه‌های موسی است

و ابراهیم که وفا کردار است

که بر ندارد هیچ گنهارى بار دگرى را

و آنکه نیست انسان را جز آنچه بکوشد (یا بدود)

و آنکه کوشش او زود است دیده شود

پس پاداش داده شودش پاداش رساتر

و آنکه بسوى پروردگار تو است پایان

و آنکه او است که بخندانید و بگریانید

و آنکه او است که میرانید و زنده ساخت

وَأَنَّهُ ۖ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

و آنکه او آفرید دو جفت را نر و ماده

مِنْ تُطْفَةِ إِذَا تُمْنَىٰ

از چگه آبی گاهی که ریخته گردد

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْأُخْرَىٰ

و آنکه بر او است پدیدآوردن دیگر

وَأَنَّهُ ۖ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ

و آنکه او بی‌نیاز کرد و نگاه داشت

وَأَنَّهُ ۖ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ

و آنکه او است پروردگار شعری (ستاره است)

وَأَنَّهُ ۖ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

و آنکه او نابود ساخت عاد نخستین را

وَتَمُودًا ۖ فَمَا أَبْقَىٰ

و ثمود را بجای نگذارد

وَقَوْمَ نُوحٍ ۖ مِّن قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَىٰ

و قوم نوح را از پیش که ایشان بودند ستمگتر و سرکش‌تر

وَالْمُوتِفَكَّةَ أَهْوَىٰ

و باژگون‌شدگان را فرود آورد

فَغَشَّاهَا مَا عَشَىٰ

پس پوشانیدش آنچه پوشانید

فَبِأَيِّ ءَالٍ رَّبِّكَ تَتَمَارَىٰ

پس به کدام نعمتهای پروردگار خویش می‌ستیزی

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذْرِ الْأُولَىٰ

این است بیم‌دهنده از بیم‌دهندگان پیشین

أَزِفَتِ الْأَزِفَةُ

نزدیک گشت نزدیک شونده

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ

نیستش جز خدا گشاینده

أَفَمِن هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعَجُّبُونَ

آیا از این داستان شگفت مانید

وَتَضَحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ

و خندید و نگریید

وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ

و شمانید ناآگهان

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ ۖ وَاعْبُدُوا ٱللَّهَ

پس سجده کنید برای خدا و ستایش کنید

۵۴. قمر

القَمَر: ماه

مکی

۵۵ آیه

۴ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نزدیک شد ساعت و بشکافت ماه

أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ ۖ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ

وَإِنْ يَرَوْا ءَايَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ

و اگر ببینند آیتی روی برتابند و گویند جادوئی است گذران (یا نیرومند)

وَكَذَّبُوا ۖ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ

و تکذیب کردند و پیروی کردند هوسهای خویش را و هر کاری است پایدار (جایگزین)

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِّنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

و هر آینه پیامدشان از داستانها آنچه در آن است بازداشتی

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ ۖ فَمَا تُغْنِ التُّدْرُ

حکمتی است رسا پس بی‌نیاز نکنند ترسانندگان

فَقَوْلَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ

پس روی برتاب از ایشان روزی که خواند خواننده به چیزی ناپسند

خُشْعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ

۸

مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

۹

حزب ۲۱۲

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

۱۰

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ

۱۱

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ

۱۲

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

۱۳

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسْرٍ

۱۴

تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِّمَن كَانَ كُفِرَ

۱۵

وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ

۱۶

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۱۷

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ

۱۸

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۱۹

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَّحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ

۲۰

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ

۲۱

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِ

۲۲

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ

۲۳

۴۶۴ ر

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ

۲۴

فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّثَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُۥٓ إِنَّا إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

۲۵

أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرُّ

۲۶

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ

۲۷

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَرْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ

سرافکنده است دیدگانشان برون آیند از گورها گوئیا آنانند ملخهای پراکنده

شتابندگان بسوی خواننده گویند کافران امروز است روزی سخت

تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح پس تکذیب کردند بنده ما را و گفتند دیوانه است و آررده شد

پس خواند پروردگار خویش را که منم شکست‌خورده پس یاری کن

پس گشودیم درهای آسمان را به آبی ریزنده

و بشکافتیم زمین را چشمه‌هایی پس به هم پیوستند آبها بر کاری مقدر‌شده

و سوارش کردیم بر دارنده تخته‌ها و میخهایی

روان می‌شد پیش چشم ما پاداشی برای آنکه کفران شد

و همانا گذاردیم آن را آینی پس آيا هست یادآورنده

پس چگونه بود عذابم و ترسانیدنم

و همانا آسان ساختیم قرآن را برای یادآوردن پس آيا هست یادآورنده

تکذیب کردند عاد پس چگونه بود عذاب من و ترسانیدنم

همانا فرستادیم بر ایشان تندبادی در روزی شوم پیوسته

برمی‌انداخت مردم را گوئیا آنانند بنهای نخلهای کنده‌شده

پس چگونه بود عذاب من و ترسانیدنم

و همانا هموار ساختیم قرآن را برای یادآوردن پس آيا هست یادآورنده

دروغ پنداشتند ثمود ترسانندگان مرا

پس گفتند آيا بشری را از خویش که یکتن است پیروی کنیمش همانا مائیم آن هنگام در گمراهی و آتشهایی

آيا افکنده شد بر او ذکر از میان ما بلکه او است دروغ‌پردازی برتری‌جوی

زود است بدانند فردا کیست دروغ‌پرداز برتری‌جوی

ما فرستنده‌ایم اشتر ماده را آزمایشی برای ایشان پس بنگر ایشان را و شکيبا شو

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌّ

۲۹ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ

۳۰ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِ

۳۱ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ

۳۲ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

۳۳ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ

۳۴ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا عَالَ لُوطٌ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

۳۵ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

۳۶ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذْرِ

۳۷ وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ صَيْفِهِۦ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِ

۳۸ وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ

۳۹ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِ

۴۰ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

۴۱ وَلَقَدْ جَاءَ عَالَ فِرْعَوْنَ النُّذْرُ

۴۲ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ

۴۳ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَئِكَمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ

۴۴ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ

۴۵ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

۴۶ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ

۴۷ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ

۴۸ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

۴۹ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

و آگهی‌شان ده که آب بخش است میان ایشان هر آبشخوری است حاضر شده

پس خواندند یار خویش را پس بیامد پس پی کرد

پس چگونه بود عذاب من و ترسانندگان من

همانا فرستادیم بر ایشان خروشی را تا شدند مانند برگ خشکیده کوخ سازنده

و همانا آسان ساختیم قرآن را برای یادآوردن پس آیا هست یادآورنده

تکذیب کردند قوم لوط ترسانندگان را

همانا فرستادیم بر ایشان سنگریزه جز خاندان لوط که رهائیشان دادیم به سحر

نعمتی از نزد ما بدینسان پاداش دهیم آن را که سپاسگزارد

و هر آینه ترسانید ایشان را از خشم ما پس ستیزه کردند با بیم‌دهندگان

و همانا کام خواستندش از میهمانانش پس پوشیدیم دیدگان ایشان را پس بچشید عذاب من و ترسانندگان مرا

و همانا بامداد کرد بر ایشان بگاه عذابی جایگزین

پس بچشید عذاب من و ترسانندگان مرا

و همانا آماده ساختیم قرآن را برای یادآوردن پس آیا هست یادآورنده

و همانا بیامدند خاندان فرعون را ترسانندگان

پس تکذیب کردند به آیتهای ما همگی آنها پس گرفتیمشان گرفتن مهتری نیرومند

آیا کافران شما بهترند از اینان یا شما را است بیزاری در کتب

یا گویند مائیم همگی یاری‌شدگان

زود است شکست خورند گروه و بازگردانند پشتها را

بلکه ساعت است وعده‌گاه ایشان و ساعت است هراسناک‌تر و تلخ‌تر

همانا گنهکارانند در گمراهی و آتشهای سوزان

روزی که کشیده شوند در آتش بر رویهای خویش بچشید سودن دوزخ

همانا ما همه چیز را آفریدیم به اندازه‌ای

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ

و نیست کار ما جز یکی مانند دیدنی به چشم (بهم زدن چشم)

۵۱

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَدَّكِرٍ

و هر آینه نابود ساختیم پیروان شما را پس آیا هست یادآورنده‌ای

۵۲

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ

و هر چیزی که کردند در کتابها است

۵۳

وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ

و هر کوچکی و بزرگی است نوشته

۵۴

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ

همانا پرهیزکارانند در باغها و چشمه‌هائی

۵۵

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ

در نشیمنی راست نزد پادشاهی نیرومند

۵۵. رحمن	الرَّحْمَنُ: بخشاینده	مدنی	۷۸ آیه	۴ صفحه
----------	-----------------------	------	--------	--------

۱
حزب
۲۱۳
ر ۴۶۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّحْمَنُ

خدای مهربان

۲

عَلَّمَ الْقُرْآنَ

بیاموخت قرآن

۳

خَلَقَ الْإِنْسَانَ

بیافرید انسان

۴

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

بیاموختش بیان

۵

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

مهر و ماه به شمارند

۶

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

و ستاره و درخت سجده‌کنانند

۷

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ

و آسمان را برافراشت و بنهاد ترازو را

۸

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

که سرکشی نکنید در سنجش

۹

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

و بپای دارید سنجش را به داد و نکاهید سنجش را

۱۰

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ

و زمین را بنهادش برای جهانیان

۱۱

فِيهَا فَكِيهَةٌ وَالنَّحْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ

در آن است میوه و خرمابن دارنده شکوفه‌ها

۱۲

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ

و دانه دارنده برگ و روزی

۱۳

فَبِأَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ تَكْذِبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۱۴

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ

آفرید انسان را از گل خشکی مانند سفال پخته

۱۵

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ

و آفرید پری را از آمیخته‌ای از آتش

۱۶

فَبِأَيِّ آيَةٍ رَبِّكُمْ تَكْذِبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

پروردگار خاوران و پروردگار باختران

۱۸ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۱۹ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

آمیخت دو دریا را به هم رسند

۲۰ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

که میان آنها است فاصله (دیواری) تا ستم نکنند

۲۱ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۲۲ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللَّوْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ

برون آید از آنها مروارید و مرجان

۲۳ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۲۴ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

و او را است رونده‌هایی برافراشته در دریا مانند کوه‌ها

۲۵ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۲۶ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ

هر کس بر آن است نابود شود

۲۷ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

و به جای ماند روی پروردگار تو دارای مهتری و بزرگواری

۲۸ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۲۹ يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

پرسندش آنان که در آسمانها و زمینند هر روزی او است در کاری

۳۰ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۳۱ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّهَ الثَّقَلَانِ

زود است بپردازیم به شما ای سنگینان (ای دو گرانیگان)

۳۲ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۳۳ يَمْعَشَرَ الْجَنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَنِ

ای گروه جنّ و انس اگر توانستید درون روید از اطراف آسمانها در زمین (یا برون روید) پس بروید نمی‌روید مگر به فرمانروائی

۳۴ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۳۵ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ

ریخته شود بر شما شراره (یا گداخته یا آمیخته) از آتش و مس پس یاری نشوید

۳۶ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۳۷ فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ

تا گاهی که بشکافد آسمان پس گردد گلی‌رنگ چون روغن روان

۳۸ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۳۹ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ

پس آن روز پرسش نشود از گناهش آدمی و نه پری

۴۰ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ

۴۲ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۴۳ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

۴۴ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانِ

۴۵ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۴۶ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ جَنَّاتٍ

رح۴۶

۴۷ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۴۸ ذَوَاتًا أَفْنَانٍ

۴۹ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۰ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ

۵۱ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۲ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ

۵۳ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ

۵۴

۵۵ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۶ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

۵۷ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۵۸ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ

۵۹ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۶۰ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ

۶۱ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۶۲ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ

۶۳ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۶۴ مُدْهَمَّتَانِ

۶۵ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

۶۶ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّخَتَانِ

۶۷ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

شناخته شوند گنهکاران به نشانیشان (به چهره‌شان) پس گرفته شوند پیشانیها و قدمها

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

این است دوزخی که تکذیب می‌کردند بدان گنهکاران

گردش کنند میان آن و میان آب جوشانی گرم

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

و آن را که بترسد جایگاه پروردگار خویش را در بهشت است

پس آیا بکدامین نعمتهای پروردگار شما تکذیب می‌کنید

دارندگان شاخسارها

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

در آنها است دو چشمه روان

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

در آنها است از هر میوه دو جُفت

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

تکیه‌کنندگان بر جامه‌های خواب که آسترهای (یا لبه‌های) آنها است از استبرق و میوه دو بهشت است نزدیک

پس آیا بکدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

در آنها است کوته‌چشمانی که نیامیخته است با آنان آدمی پیش از ایشان و نه پری

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

گوئیا آنانند یاقوت و مرجان

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

آیا هست پاداش نکوکاری جز نکوکاری

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

و نزدیک آنها است دو بهشت

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

دو بهشت سبز سیاه‌فام

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

در آنها است دو چشمه جوشان

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

فِيهِمَا فَكِهَةٌ وَنَحْلٌ وَرُمَانٌ

در آنها است میوه و خرما بنی و اناری

۶۹

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۷۰

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ

در آنها است نکو زنانی زیبایان

۷۱

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۷۲

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ

سفیدپوستانی بازداشته در سراپرده‌ها

۷۳

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۷۴

لَمْ يَطْمِئْنُوا إِنَّهُمۢ بَلَغُوا حُلُومَ مَا لَا يَحْكُمُونَ

نیامیخته است با آنان آدمی پیش از ایشان و نه پری

۷۵

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۷۶

مُتَّكِنِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضْرٍ وَعَبَقَرٍ حِسَانِ

تکیه‌کنندگان بر بالشهای سبز و زر تارهایی نکو (یا زیبا)

۷۷

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

پس آیا به کدامین نعمتهای پروردگار شما (ای دو کس) تکذیب می‌کنید

۷۸

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

فرخنده باد نام پروردگار تو خداوند شکوه و احترام

۵۶. واقعه

الْوَاقِعَةُ: پیشامد

مکی

۹۶ آیه

۴ صفحه

۱
حزب
۲۱۴
۴۶۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

گاهی که فرود آید فرودآینده

۲

لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ

نیست فرود آمدنش را دروغی

۳

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ

فرودآورنده و بالابرنده

۴

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

گاهی که بلرزد زمین لرزیدنی

۵

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا

و رانده شوند کوه‌ها راندنی

۶

فَكَانَتْ هَبَاءً مُّثَبَّنًا

پس گردند گردی پراکنده

۷

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً

و شوید گروه‌هایی سه‌گانه

۸

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

پس یاران راست چیست یاران راست

۹

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

و یاران چپ چیست یاران چپ

۱۰

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

و پیش‌آهنگان (پیشی‌گیرندگان) آن پیش‌آهنگان

۱۱

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

آنانند نزدیک‌گشتگان

۱۲

فِي جَنَّاتٍ التَّعِيمِ

در بهشتهای نعمتها

۱۳

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ

پاره‌ای از پیشینیان

۱۴

وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ

و اندکی از آیندگان

۱۵

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ

بر تختهایی بافته

۱۶

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ

تکیه‌کنندگان بر آنها روی به روی

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ

بگردند بر ایشان پسرانی جاودانان

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ

با جامها و صراحیها و جامی از باده‌نمایان

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنزِفُونَ

نه درد سر گیرند از آن و نه از خرد افتند

وَفَكَهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ

و میوه‌ای از آنچه برگزینند

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

و گوشت مرغی از آنچه هوس کنند

وَحُورٌ عِينٌ

و زنان سفیداندام فراخ‌چشمان

كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ

مانندگان مروارید پوشیده

جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

پاداشی بدانچه بودند می‌کردند

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا

نشنود در آن بیهوده و نه گناه بستن را

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا

جز گفتار سلامی سلامی

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ

و یاران راست چه یاران راستی

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ

زیر درخت سدری بی‌خار

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ

و موزی به هم پیچیده

وَوَظِلٍّ مَّمْدُودٍ

و سایه‌ای کشیده

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

و آبی ریزان

وَفَكَهَةٍ كَثِيرَةٍ

و میوه‌ای فراوان

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

نابریده و نه بازداشته

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ

و زنانی افراشته (بلندبالا)

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً

همانا پدید آوردیمشان پدید آوردنی

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

پس گردانیدیمشان شوی‌نادیدگانی

عُرُبًا أَتْرَابًا

شوهر دوستانی همسالان

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ

برای یاران راست

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ

گروهی از پیشینیان

وَتِلَّةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ

و گروهی از بازماندگان

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ

و یاران چپ چه یاران چپ

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

در آتش سوراخ‌کننده و آبی جوشان

وَوَظِلٍّ مِّن يَّحْمُومٍ

و سایه‌ای از دود سیاه

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

نه خنک و نه گرامی

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ

همانا ایشان بودند پیش از این هوسرانان

وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْحَنَثِ الْعَظِيمِ

و بودند اصرار می‌ورزیدند بر گناه (یا پیمان‌شکنی) بزرگ

وَكَانُوا يَقُولُونَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

و بودند می‌گفتند آیا گاهی که مُردیم و شدیم خاکی و استخوانهائی آیا مائیم برانگیختگان

أَوْ عَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ

آیا و پدران ما پیشینیان

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

بگو همانا پیشینیان و پسینیان

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ

گردآورده شوند بسوی وعده‌گاه روزی دانسته

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَتَيْهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ

سپس شما ای گمراهان تکذیب‌کنندگان

۵۲ لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ

همانا خورنده‌اید از درختی از زقوم

۵۳ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

پس آکنده‌اید از آن شکمها را

۵۴ فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ

پس آشامنده‌اید بر آن از آب جوشان

۵۵ فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ

پس نوشنده‌اید نوشیدن اشتنان تشنگی‌زده

۵۶ هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ

این است پیشکش ایشان روز دین

۵۷ نَحْنُ خَلَقْنَكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

ما آفریدیمتان پس چرا تصدیق نمی‌کنید

۵۸ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ

آیا دیدید آنچه را می‌ریزید (آب منی)

۵۹ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

آیا شما می‌آفریدش یا مائیم آفرینندگان

۶۰ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

ما نهادیم میان شما مرگ را و نیستیم پیشی گرفته‌شدگان

۶۱ عَلَىٰ أَن تُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

و آنکه تبدیل کنیم مانندگان شما را و پدید آوریمتان در آنچه نمی‌دانید

۶۲ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

و همانا دانستید پیدایش نخستین را پس چرا یادآور نشوید

۶۳ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ

آیا دیدید آنچه را می‌کارید

۶۴ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ

آیا شما کشتش کنید یا مائیم کشت آوران

۶۵ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

اگر خواهیم گردانیمش خشک پس بمانید زمزمه‌کنان

۶۶ إِنَّا لَمُعْرِضُونَ

که مائیم زیانکاران

۶۷ بَلْ نَحْنُ مُحْرِمُونَ

بلکه مائیم ناکامان

۶۸ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

آیا دیدید آبی را که نوشید

۶۹ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ

آیا شما فرودش آوردید از ابر یا مائیم فرودآورندگان

۷۰ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

اگر می‌خواستیم می‌گردانیدیمش تلخکام پس چرا سپاس نگزارید

۷۱ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

آیا دیدید آتشی را که افروزید

۷۲ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ

آیا شما پدید آوردید درختش را یا مائیم پدید‌آرندگان

۷۳ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَعًا لِلْمُقْوِينَ

ما گردانیدیمش یادآوری و بهره‌ای برای نیازمندان

۷۴ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس تسبیح گوی به نام پروردگار بزرگ خویش

۷۵ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ
حزب
۲۱۵
۴۷۱ ر

پس سوگند نخورم به فرودگاه‌های ستارگان

۷۶ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

و همانا آن است سوگندی اگر بدانید گران

إِنَّهُ وَلَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ

همانا آن است قرآنی گرامی

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ

در نامه‌ای پوشیده

لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

دست بدان نسایند جز پاک‌شدگان

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

فرستادنی از پروردگار جهانیان

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ

پس آیا بدین داستان شمائید چاپلوسان

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ

و قرار دهید روزی خود را که تکذیب کنید

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُوفَ

پس چرا گاهی که رسد به گلوگاه

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

و شمائید آن هنگام نگرانان

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

و ماثیم نزدیکتر بدو از شما و لیکن نبینید

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ

پس چرا اگر هستید شما ناکیفرشدگان

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

بازش گردانید اگر هستید راستگویان

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ

پس اگر بود از مقربان

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٍ

پس آرامشی و روزیی و بهشت نعمت

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

و اما اگر بود از یاران راست

فَسَلَّمَ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ

پس سلامی تو را از یاران راست

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ

و اما اگر بود از تکذیب‌کنندگان گمراهان

فَنَزَّلُ مِنَ حَمِيمٍ

پس پیشکشی از آب جوشان

وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ

و چشیدن دوزخ

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ

همانا این است حقّ یقین

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس تسبیح گوی به نام پروردگار بزرگ خویش

۵۷. حدید

الحَدِيد: آهن

مدنی

۲۹ آیه

۵ صفحه

۱
۴۷۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۲

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي ۖ وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۳

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

تسبیح گوید برای خدا آنچه در آسمانها و زمین است و او است عزتمند حکیم

وی را است پادشاهی آسمانها و زمین زنده کند و بمیراند و او است بر همه چیز توانا

او است آغاز و انجام و پیدا و نهان و او است به همه چیز دانا

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۖ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۵۷: حدید ۴ / ۲۹

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

۵

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۶

ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

۷

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

۸

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ

۹

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَّنْ أَنْفَقَ مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِن بَعْدُ وَقَتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

۱۰

مَّن ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ ۖ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ

۱۱ / ۴۷۳

او است آنکه آفرید آسمانها و زمین را در شش روز سپس استوار شد بر عرش داند آنچه را فرو رود در زمین و آنچه برون آید از آن و آنچه فرود آید از آسمان و آنچه بالا رود در آن و او با شما است هر جا باشید و خدا است بدانچه می‌کنید بینا

او را است پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا بازگردانیده شوند کارها

فروبرد شب را در روز و فروبرد روز را در شب و او دانا است بدانچه در سینه‌ها است

ایمان آرید به خدا و پیمبرش و ببخشید از آنچه گردانید شما را جانشینان در آن پس آنان که ایمان آوردند از شما و بخشایش کردند ایشان را است مُزدی بزرگ

و چه شود شما را ایمان نیارید به خدا و پیمبر همی خواندنتان تا ایمان آرید به پروردگار خویش و همانا بگرفت پیمان شما را اگر هستید مؤمنان

او است آنکه فرستد بر بنده خویش آیتهای روشن را تا برون آرد شما را از تاریکیها بسوی روشنائی و همانا خدا است به شما نوازنده مهربان

و چه شود شما را انفاق نکنید در راه خدا و خدا را است میراث آسمانها و زمین یکسان نیستند از شما است آنان که انفاق کردند پیش از پیروزی و کارزار کردند آنان بزرگتر در پایه از آنان که انفاق کردند پس از این و کارزار کردند و هر کدام را نوید داده است خدا نکوئی را و خدا است بدانچه می‌کنید آگاه

کیست آنکه وامی دهد خدا را وام نکو سپس چند برابر کند برایش و او را است پاداشی گرامی

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرُكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انْظُرُونَا
نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُو بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ
مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ

يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّى جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ

فَالْيَوْمَ لَا يُوْخِذُ مِنْكُمْ فَدِيَّةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مَأْوَاكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ
مِنْ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

إِنَّ الْمَصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

روزی که بینی مردان و زنان مؤمن را می‌دود نورشان پیش
روی ایشان و از سوی راست ایشان مژده باد شما را امروز
باغهایی که روان است زیر آنها جویها جاودانان در آنها این
است آن رستگاری بزرگ

روزی که گویند مردان و زنان دوروی بدانان که ایمان
آوردند بنگرید به ما تا بهره‌مند شویم به پرتوی از نور شما
گفته شد بازگردید پشت سر خویش پس بجوئید پرتوی
پس زده شد میانشان حصاری (دیواری) که آن را است در
اندرونش رحمت و برونش از پیش آن است عذاب

بانگ دهندشان آیا نبودیم با شما گفتند بلی و لیکن شما
فریب دادید خویش را و درنگ‌کاری نمودید و شک آوردید
و سرگرم‌تان داشت آرزوها تا بیامد امر خدا و فریب داد
شما را به خدا فریبکار

پس امروز گرفته نشود از شما بدلی و نه از آنان که کفر
ورزیدند جایگاه شما آتش است آن است دوست شما و چه
زشت است آن جایگاه

آیا هنگام آن نشده است برای آنان که ایمان آوردند که
فروتن گردد دلهاشان برای یاد خدا و آنچه بیامد از حق و
نباشند مانند آنان که داده شدند کتاب را از پیش پس دراز
شد بر ایشان روزگار پس سنگین شد دل‌های آنان و بسیاری
از ایشانند نافرمانان

بدانید که خدا زنده سازد زمین را پس از مرگش همانا بیان
کردیم برای شما آیتها را شاید بخرد آنید

همانا مردان تصدق‌کننده و آنان تصدق‌کننده و
وام‌دهندگان به خدا وامی نکو افزوده شود برای ایشان و
ایشان را است پاداشی ارجمند

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۦٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُۙوْنَ
وَالشّٰهَدَآءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اُجْرُهُمْ وَاُنُوْرُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوْا
وَكَذَبُوْا بِآيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ

و آنان که ایمان آوردند به خدا و فرستادگانش آنانند راستگویان و گواهان نزد پروردگار خویش ایشان را است مزد ایشان و نورشان و آنان که کفر ورزیدند و تکذیب کردند به آیتهای ما آنانند یاران دوزخ

اَعْلَمُوْا اَنَّما الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وِزِيْنَةٌ وَتَفٰخُرٌۭ
بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌۭ فِى الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلٰدِ كَمَثَلِ غَيْثٍ
اَعْجَبَ الْكُفٰرَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرٰهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ
حُطَمًا وَّفِى الْاٰخِرَةِ عَذٰبٌ شَدِيْدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ
وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا مَتَعُ الْعٰرُوْرِ

بدانید که زندگانی دنیا بازی و هوسرانی و خودآرائی و فخر کردن است بر همدیگر و بیشی جستن است در خواسته‌ها و فرزندان مانند بارانی که شگفت آورد کافران را رستنی آن پس خشک شود تا بینیش زردفام سپس کوبیده شود و در آخرت عذابی است سخت و آمرزشی از خدا و خوشنودیی و نیست زندگانی دنیا جز مایه فریب

سَابِقُوْا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِۦٓ ذٰلِكَ
فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ

پیشی جوئید بر همدیگر بسوی آمرزشی از پروردگار خویش و بهشتی که پهنایش چون پهنای آسمان و زمین است آماده شد برای آنان که ایمان آوردند به خدا و فرستادگانش این است فضل خدا دهدش به هر که خواهد و خدا است دارای فضلی بزرگی

مَا اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِىْ اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِى
كِتٰبٍ مِّن قَبْلِ اَنْ نَّبْرَآهَا اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ

نرسد مصیبتی در زمین و نه در خود شما جز در کتابی است پیش از آنکه آفریمش همانا آن است بر خدا آسان

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوْا بِمَاۤ اٰتٰكُمْ
وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ

تا دریغ نخورید (اندوهگین نشوید) بر آنچه از شما رود و نه شاد شوید بدانچه شما را آید و خدا دوست ندارد هر خرامان نازنده را

الَّذِيْنَ يَبْخُلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَاِنَّ
اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ

آنان که بخل ورزند و فرمان دهند مردم را به بخل‌ورزیدن و هر که روی برتابد همانا خدا است بی‌نیاز ستوده

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۖ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ
شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ
بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

۵۷
حدید
۲۵
۴۹

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ
وَالْكِتَابَ ۖ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

۲۶
۴۷۵

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ عَائِثِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَعَاتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ ۖ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً
وَرَحْمَةً ۚ وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

۲۷

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَعَامِنُوا بِرَسُولِهِ ۖ يُؤْتِكُمْ
كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ ۖ وَيَجْعَلَ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ ۖ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

۲۸

لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ
اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو
الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۲۹

همانا فرستادیم پیمبران خویش را به نشانیها و فرستادیم
با ایشان کتاب و ترازو را تا قیام کنند مردم به داد و
فرستادیم آهن را در آن نیروئی سخت و سودهائی برای
مردم و تا بدانند خدا آن را که یاری کند او و فرستادگانش
را به نهان همانا خدا است توانای عزتمند

و همانا فرستادیم نوح و ابراهیم را و نهادیم در نژادشان
پیمبری و کتاب را پس از ایشان است رهبری و بسیاری از
ایشانند نافرمانان

سپس از پی ایشان آوردیم فرستادگان خویش را و پشت
سر ایشان آوردیم عیسی ابن مریم را و دادیم بدو انجیل را
و نهادیم در دلهای آنان که پیرویش کردند مهربانی و ترحمی
را و گوشه گیری که از خویش درآوردند (بدعت کردند)
ننوشتمش بر ایشان جز از پی خوشنودی خدا پس رعایتش
نکردند حق رعایتش را پس دادیم بدانان که ایمان آوردند
از ایشان مزدشان را و بسیاری از ایشانند نافرمانان

ای آنان که ایمان آوردید بترسید خدا را و ایمان آرید به
پیمبرش دهد شما را دو بهره از رحمتش و قرار دهد برای
شما تابشی که راه روید بدان و بیمارزد شما را و خدا است
آمرزنده مهربان

تا بدانند اهل کتاب که توانایی ندارند بر چیزی از فضل خدا
و آنکه فضل به دست خدا است دهدش به هر که خواهد و
خدا است دارنده فضلی بزرگ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۚ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنُسُوهُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

هر آینه شنید خدا سخن آن زن را که با تو ستیزه می‌کرد درباره شویش و داوری می‌خواست از خدا و خدا می‌شنید گفتگوی شما را همانا خدا است شنوای بینا

آنان که ظاهر می‌کنند از شما از زنان خویش نیستند آن زنان مادران ایشان نیستند مادرانشان مگر آنان که زائیدندشان و هر آینه گویند ناپسندی از سخن و دروغی را و همانا خدا است گذشت‌کننده آمرزشگر

و آنان که ظاهر می‌کنند از زنان خویش پس باز می‌گردند بدانچه گفتند پس آزاد کردن بنده پیش از آنکه به هم نزدیک شوند این را اندرز داده شوید بدان و خدا است بدانچه می‌کنید آگاه

و آنکه نیافت پس روزه دو ماه پی‌درپی پیش از آنکه به هم نزدیک شوند و آنکه نتوانست پس خوراک شصت تن بینوا این تا ایمان آرید به خدا و پیمبرش و این است مرزهای خدا و کافران را است عذابی دردناک

همانا آنان که دشمنی کنند با خدا و پیمبرش سرنگون شوند بدانسان که سرنگون شدند آنان که پیش از ایشان بودند و همانا فرستادیم آیت‌های روشن و کافران را است عذابی خوارکننده

روزی که برانگیزدشان خدا همگی پس آگهی‌شان دهد بدانچه کردند بشمرده‌اش خدا و فراموشش کردند و خدا است بر همه چیز گواه

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط مَا
يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ
سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ
كُنُوا ط ثُمَّ يُبَيِّنُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

۸

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا
عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ ط وَإِذَا
جَاءُوكَ حَيَّوكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ
لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا ط
فَبِئْسَ الْمَصِيرُ

۹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى ط
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

۱۰

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ
بضَّارِهِمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

۱۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ
فَأَفْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ط وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا
يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

آیا ننگریستی که خدا داند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین
است و نیست رازگوئی سه تن جز آنکه او است چهارمیشان
و نه پنج تن جز آنکه او است ششمین ایشان و نه کمتر از
این و نه بیشتر جز آنکه او است با ایشان هر جا باشند و
سپس آگهیشان دهد به آنچه کردند روز رستاخیز همانا خدا
است به هر چیزی دانا

آیا ننگریستی بدانان که نهی شدند از رازگفتن (آهسته سر
به گوشی سخن گفتن) پس بازگردند بدانچه نهی شدند از
آن و راز گویند به گناه و دشمنی و نافرمانی پیمبر و هر گاه
آیندت درودت گویند بدانچه درودت نگفت بدان خدا و
گویند پیش خود چرا عذاب نکند ما را خدا بدانچه گوئیم
بس است ایشان را دوزخ چشندش پس چه زشت است آن
جایگاه

ای آنان که ایمان آوردید گاهی که با هم راز گوئید راز
نگوئید به گناه و دشمنی و نافرمانی پیمبر و راز گوئید به
نیکوکاری و پرهیزکاری و بترسید خدائی را که بسویش
گردآورده شوید

جز این نیست که رازگوئی از شیطان است تا اندوهگین
سازد آنان را که ایمان آوردند و نیست زیان رساننده آنان
به چیزی جز به دستور خدا و بر خدا پس باید توکل کنند
مؤمنان

ای آنان که ایمان آوردید هر گاه گفته شود به شما جای باز
کنید در نشستگاهها پس جای دهید تا جای دهد شما را خدا
و گاهی که گفته شود برخیزید پس برخیزید بالا برد خدا
آنان را که ایمان آوردند از شما و آنان را که داده شدند
دانش را پایه هائی و خدا است بدانچه کنید آگاه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ
نَجْوٰكُمۡ صَدَقَۃٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُۚ فَإِن لَّمۡ تَجِدُوا
فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ءَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰكُمۡ صَدَقَتِۚ فَإِذْ لَّمۡ
تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيَّكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَءَاتُوا الزَّكٰوةَ
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ وَاللَّهُ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِم مَّا هُمْ
مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمۡ عَذَابًا شَدِيدًاۖ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

أَتَّخِذُوا أَيْمَنَهُمۡ جُتَاۃً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمۡ عَذَابٌ
مُّهِينٌ

لَّن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمۡ وَلَا أَوْلَدُهُم مِّنَ اللَّهِ شَيْئًاۚ
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُۥٓ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمۡ عَلَىٰ شَيْءٍ ؕ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَٰذِبُونَ

أَسْتَحْوِذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَأَنسَلُهُمۡ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ
حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ؕ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَ أَنَا وَرُسُلِيۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

ای آنان که ایمان آوردید هر گاه راز گوئید با پیمبر پس
پیش فرستید پیش روی رازگفتن خویش صدقه این بهتر
است شما را و پاکتر پس اگر نداشتید همانا خدا است
آمرزنده مهربان

آیا ترسیدید که پیش پردازید پیش روی رازگوئی خویش
صدقه‌هائی اکنون که نکردید و توبه کرد خدا بر شما پس
بیای دارید نماز را و بدهید زکات را و فرمان برید خدا و
پیمبرش را و خدا است بدانچه کنید آگاه

آیا ننگریستی بدانان که دوستی کردند با گروهی که خشم
گرفت خدا بر ایشان نیستند ایشان از شما و نه از ایشان و
سوگند یاد کنند بر دروغ و خود می‌دانند

آماده کرد خدا برای ایشان عذابی سخت همانا زشت است
آنچه بودند می‌کردند

بگرفتند سوگندهای خود را سپری تا بازداشتند از راه خدا
پس ایشان را است عذابی خوارکننده

بی‌نیاز نگرداند از ایشان خواسته‌های ایشان و نه
فرزندانشان از خدا چیزی را آنانند یاران آتش ایشانند در
آن جاودانان

روزی که برانگیزدشان خدا همگی پس سوگند یاد کنند
برایش چنانکه سوگند یاد کنند برای شما و گمان کنند که
ایشانند بر چیزی همانا ایشانند دروغگویان

چیره شد بر ایشان شیطان پس فراموششان کرد یاد خدا را
آنانند حزب شیطان همانا حزب شیطانند زیانکاران

همانا آنان که دشمنی کنند با خدا و پیمبرش آنانند در جرگه
سرافکندگان

نوشت خدا که پیروز می‌شوم من و فرستادگانم همانا خدا
است توانای عزیز

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ
عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ
بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ
اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

۵۸
مجادله
۲۲
/۲۲

۴ صفحه

۲۴ آیه

مدنی

الحشر: گردآمدن

۵۹. حشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ

۱
۴۷۹

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنْهُمْ
مَّانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ
يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ
بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يٰأُولِيَ الْأَبْصَارِ

۲

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

۳

نیابی گروهی را که ایمان آرند به خدا و روز بازپسین دوستی کنند با آنکه دشمنی کند با خدا و پیمبرش و هر چند باشند پدرانشان یا پسرانشان یا برادرانشان یا خویشاوندانشان آنان نوشت در دلهایشان ایمان را و کمک کرد ایشان را با روحی از خویش و درآردشان باغهایی که روان است زیر آنها جویها جاودانان در آنها خوشنود باشد خدا از ایشان و خوشنود باشند از او آنانند حزب خدا همانا حزب خداوندند رستگاران

تسبیح گفت خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و او است عزتمند حکیم

او است آنکه برون آورد آنان را که کفر ورزیدند از اهل کتاب از خانههای خویش در آغاز گردآوردن گمان نمی‌کردید که برون روند و می‌پنداشتند که بازدارنده است آنان را دژهای ایشان از خدا پس بیامدشان خدا از جایی که نمی‌پنداشتند و افکند در دلهای ایشان هراس را ویران می‌کردند خانههای خود را با دستهای خود و دستهای مؤمنان پس عبرت گیرید ای دارندگان خردها (یا دیدگان)

و اگر نبود اینکه نوشته است خدا بر ایشان کوچ را هر آینه شکنجه می‌کرد ایشان را در دنیا و ایشان را است در آخرت عذاب آتش

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَن يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ

۵

مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ
اللَّهِ وَلِيُخْرِىَ الْفَسِيقِينَ

۶

وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِّنْ
خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۷

مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَىٰ لَا
يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا تَلَكُمْ الرَّسُولُ
فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ

۸

لِّلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ
أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

۹

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَن هَاجَرَ
إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَن يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

این بدان است که ستیزه کردند با خدا و پیمبرش و آنکه
بستیزد با خدا همانا خدا است سخت‌عقوبت

آنچه بریدید از خرمابنها یا بازگذازدید آنها را ایستاده بر
بنهای خود پس به دستور خدا است و تا خوار سازد
نافرمانان را

و آنچه بهره داد خدا پیمبر خویش را از ایشان پس نتاختید
بر آن اسبان و نه اشترانی و لیکن خدا چیره گرداند
فرستادگانش را بر هر که خواهد و خدا است بر همه چیز
توانا

و آنچه ارزانی داشت خدا بر پیمبرش از اهل شهرها پس از
آن خدا است و از آن پیمبر و از آن نزدیکان (خویشاوندان)
و یتیمان و بینوایان و درماندگان راه تا نباشد دستخوش
گردشی میان توانگران شما و آنچه داد به شما پیمبر پس
بگیریدش و آنچه بازداشت شما را از آن پس باز ایستید و
بترسید خدا را که خدا است سخت‌عقوبت

برای بینوایان از مهاجرانی است که برون رانده شدند از
خانه‌ها و خواسته‌های خویش در پی فضلی از خدا و
خوشنودیی و یاری کنند خدا و پیمبرش را آنانند راستگویان

و آنان که جایگزین شدند خانه و ایمان را پیش از ایشان
دوست دارند آنان را که هجرت کنند بسوی ایشان و نیابند
در سینه‌های خویش نیازمندی بدانچه داده شدند و
برگزینند بر خویش و هر چند باشد بدیشان تنگدستی و
آنکه نگهداشته شود از بخل خویش پس آنانند رستگاران

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا
نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ
يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ
وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُولُنَّ أَلَا دَبَرْتُمْ لَّا يُنصَرُونَ

لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا
يَفْقَهُونَ

لَا يَقْتُلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ
جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ
إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

و آنان که آمدند از پس ایشان گویند پروردگارا بیمارز برای
ما و برای برادران ما آنان که پیشی گرفتند ما را به ایمان و
نگذار در دلهای ما کینی برای آنان که ایمان آوردند
پروردگارا همانا توئی نوازنده مهربان

آیا ننگریستی بدانان که نفاق ورزیدند گویند به برادران
خویش آنان که کفر ورزیدند از اهل کتاب اگر برون رانده
شوید برون آئیم با شما و فرمان نبریم در شما کسی را
هیچگاه و اگر کارزار با شما شود هر آینه یاری کنیم شما را و
خدا گواهی دهد که ایشانند همانا دروغگویان

اگر برون رانده شوند برون نروند با ایشان و اگر نبرد با
ایشان شود یاریشان نکنند و اگر یاریشان کنند برتابند
پشتها را سپس یاری نشوند

همانا شما ترسناکترید در سینه‌های ایشان از خدا این بدان
است که ایشانند گروهی نادریابندگان

پیکار نکنند با شما همگی جز در شهرهای بارودار یا از پشت
دیوارها ترس ایشان میان ایشان است سخت پنداریشان
پیوسته و دلهایشان پراکنده است این بدان است که
ایشانند گروهی نابخردان

مانند آنان که پیش از ایشان بودند به نزدیک چشیدند بد
فرجامی کار خویش را و ایشان را است عذابی دردناک

مانند شیطان گاهی که گفت به انسان کافر شو پس هنگامی
که کفر ورزید گفت همانا من بیزارم از تو همانا من ترسم
خدا را پروردگار جهانیان

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الظَّالِمِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ
هُمْ الْفَاسِقُونَ

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ الْفَائِزُونَ

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا
مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَفَكَّرُونَ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
يُشْرِكُونَ

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

پس شد فرجام آنان که هر دو در آتشند جاودان در آن و
این است کیفر ستمکاران

ای آنان که ایمان آوردید بترسید خدا را و باید بنگرد هر
کس چه چیز پیش فرستاده است برای فردا و بترسد خدا
را که خدا آگاه است بدانچه کنید

و نباشید مانند آنان که فراموش کردند خدا را پس
فراموششان ساخت خویشتن را ایشانند نافرمانان

یکسان نیستند یاران آتش و یاران بهشت یاران بهشتند
رستگاران

اگر می‌فرستادیم این قرآن را بر کوهی هر آینه می‌دیدیش
سرافکنده از هم پاشیده از ترس خدا و این مثلها را
همی‌زنیم برای مردم شاید اندیشه کنند

او است خدائی که نیست خدائی جز او دانای نهان و هویدا
او است بخشنده مهربان

او است خدائی که نیست خدائی جز او پادشاه پاک سلام
امان‌دهنده نگهبان عزتمند فرمانفرمای بزرگجوی منزّه است
خدا از آنچه شرک ورزند

او است خداوند آفریدگار پدیدآورنده پیکرساز او را است
نامهای نکو تسبیح گویدش آنچه در آسمانها و زمین است و
او است عزتمند حکیم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ
يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ
إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ
يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

۱
۴۸۲

إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

۲

لَنْ تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۳

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ
قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ
أَبَدًا حَتَّى تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
لَا اسْتَعْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا
عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

۴

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۵

ای آنان که ایمان آوردید نگیرید دشمن من و دشمن خویش را دوستانی که افکنید با ایشان دوستی را و آنان کفر ورزیدند بدانچه بیامد شما را از حق برون رانند پیمبر را با شما از آن رو که ایمان آورید به پروردگار خویش اگر هستید شما برون آیندگان برای جهاد در راه من و در پی خوشنودیهای من می‌نمائیدشان پنهان دوستی را و منم دانایتر بدانچه نهان دارید و آنچه آشکار سازید و آنکو بکند این را از شما همانا گم کرده است راه راست را

اگر دست یابند بر شما باشند برای شما دشمنانی و باز کنند بسوی شما دستهای خویش و زبانهای خویش را به بدی و دوست دارند کاش می‌شدید کافران

سود ندهد شما را خویشاوندیهای شما و نه فرزندان شما روز قیامت جدائی افکند میان شما و خدا بدانچه کنید بینا است

همانا بود برای شما پیروی نکویی در ابراهیم و آنان که با اویند گاهی که گفتند به قوم خویش ما ئیم بیزاران از شما و از آنچه پرستید جز خدا کفر ورزیدیم به شما و پدیدار شد میان ما و شما دشمنی و کین همیشه مگر آنکه ایمان آرید به خدا تنها بجز گفتار ابراهیم به پدرش که آمرزش خواهم البته برایت و دارا نیستم برای تو از خدا چیزی را پروردگارا بر تو توکل کردیم و بسوی تو بازگشتیم و بسوی تو است بازگشت

پروردگارا نساز ما را دستخوش آنان که کفر ورزیدند و بیمارز ما را پروردگارا تویی همانا عزتمند حکیم

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ

وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ

مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ

يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ

يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ

وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن

تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مِهْجِرَاتٍ

فَأَمْتَحِنُوهُنَّ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۚ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ

مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ ۚ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا

هُم يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۚ وَعَاقِبَةُ مَا أُنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن

تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ

الْكُوفَرِ ۚ وَسْئَلُوا مَا أُنْفَقْتُمْ وَلْيَسْئَلُوا مَا أُنْفَقُوا ۚ ذَٰلِكُمْ

حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ

فَعَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أُنْفَقُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِءٍ مُّؤْمِنُونَ

همانا بود برای شما در ایشان پیرویی نکو برای آنکه امید دارد خدا و روز بازپسین را و آنکه پشت کند همانا خدا است بی‌نیاز ستوده

امید است خدا نهد میان شما و میان آنان که دشمنی کردید از ایشان دوستیی و خدا توانا است و خدا است آمرزنده مهربان

باز ندارد شما را خدا از آنان که جنگ با شما نکردند در دین و برون نراندند شما را از خانه‌های خویش که نیکی کنید با آنان و از در دادگری با آنان درآئید همانا خدا دوست دارد دادگران را

جز این نیست که خدا باز دارد شما را از آنان که پیکار کردند با شما در دین و برون راندند شما را از خانه‌های خویش و پشتیبانی کردند بر برون‌راندن شما که دوستی با آنان کنید و آنکه دوستشان دارد همانا آنانند ستمکاران

ای آنان که ایمان آوردید اگر آمدند شما را زنان مؤمنان هجرت‌کنندگان پس بیازمائیدشان خدا دانایانتر است به ایمان آنان پس اگر دانستید ایشان را ایمان‌آرندگان بازنگردانیدشان بسوی کافران نه اینان حلالند آنان را و نه آنان حلالند اینان را و بدهید بدیشان آنچه را هزینه کردند و نیست پروائی بر شما که کابین بندید بر آنان هر گاه دهیدشان مزدهای ایشان را و چنگ نزنید (دل نبندید) به عصمت‌های آنان کفرورزنده و بخواهید آنچه هزینه کردید و باید خواهند آنچه هزینه کردند این است حکم خدا که حکم کند میان شما و خدا است دانای حکیم

و اگر از دست شما رفت چیزی از زنان شما بسوی کافران پس در برابر از آنان برده گرفتید پس بپردازید بدانان که رفتند همسرانشان مانند آنچه را هزینه کردند و بترسید خداوندی را که شما را بدو ایمان‌آرندگان

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَدَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَيسُّوْا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَيسُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

۶۱. صف الصَّف: صف مدنی ۱۴ آیه ۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ ۖ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنِينَ مَرَّصُوْصٍ

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَقَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ

ای پیمبر هر گاه آیندت زنان ایمان آورنده که با تو پیمان بستند (بیعت کنند) بر آنکه شرک نوزند به خدا چیزی را و نه دزدی کنند و نه زنا کنند و نکشند فرزندان خویش را و نیاورند دروغی (تهمتی) که بر بندندش در باره دستهای خویش و پایهای خویش و نافرمانیت نکنند در خوبی پس پیمان بند (بیعت کن) با ایشان و آمرزش خواه برای ایشان از خدا همانا خدا است آمرزنده مهربان

ای آنان که ایمان آوردید دوستی نکنید با گروهی که خشم آورد خدا بر ایشان همانا نومید شدند از آخرت چنانکه نومید شدند کافران از یاران گورستان

تسبیح گفت خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و او است عزتمند حکیم

ای آنان که ایمان آوردید چرا گوئید آنچه را نکنید

گران است خشمی نزد خدا که گوئید آنچه را نکنید

همانا خدا دوست دارد آنان را که پیکار کنند در راه خدا صفبستگان گویا ایشانند ساختمان ریخته چون رودی

و هنگامی که گفت موسی به قوم خویش ای قوم من چرا آزارم کنید و دانید شما که منم فرستاده خدا بسوی شما پس هنگامی که لغزیدند لغزاید خدا دلهای ایشان را و خدا رهبری نکند گروه نافرمانان را

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اُسْمُهُ اأَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ اَلْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى اَلْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي اَلْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ اَلْكَافِرُونَ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ اَلْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى اَلدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ اَلْمُشْرِكُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذُلُّكُمْ عَلَى تَجَرَّةٍ تُنَجِّيْكُمْ مِنْ عَذَابِ اَلْإِيمِ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا اَلْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ اَلْفَوْزُ اَلْعَظِيمُ

وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرِ اَلْمُؤْمِنِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّنَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ اَلْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَءَامَنْتَ طَآئِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرْتَ طَآئِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

و هنگامی که گفت عیسی ابن مریم ای بنی‌اسرائیل همانا منم فرستاده خدا بسوی شما تصدیق‌کننده آنچه پیش روی من است از تورات و مژده‌دهنده به فرستاده‌ای که بیاید پس از من نام او است احمد تا گاهی که پیامدشان به تابشها (به نشانیه‌ها) گفتند این است جادوئی آشکار

و کیست ستمگرتر از آنکه بست بر خدا دروغ را و او خوانده می‌شود بسوی اسلام و خدا رهبری نکند گروه ستمگران را

خواهند خموش کنند نور خدا را با دهانهای خویش و خدا است تمام‌کننده نور خویش و اگر چه ناخوش دارند کافران

او است آنکه فرستاد پیمبرش را به رهبری و کیش حقّ تا چیره گرداندش بر کیشها همگی و اگر چه ناخوش دارند شرک‌ورزان

ای آنان که ایمان آوردید آیا راهنمایی نکنم شما را به سوداگریی که برهاند شما را از عذابی دردناک

ایمان آرید به خدا و پیمبرش و کوشش کنید در راهش به خواسته‌ها و جانهای خویش این بهتر است شما را اگر باشید بدانید

بیم‌زرد برای شما گناهان شما را و درآرد شما را بهشت‌هایی که روان است زیر آنها جویها و نشیمنهای پاک در بهشت‌های جاودان این است رستگاری بزرگ

و دیگری که دوست داریدش یاریی از خدا و پیروزیی نزدیک و مزده ده به مؤمنان

ای آنان که ایمان آوردید باشید یاوران خدا چنانکه گفت عیسی ابن مریم به حواریّون کیست یاوران من بسوی خدا گفتند حواریّون مائیم یاوران خدا پس ایمان آوردند گروهی از بنی‌اسرائیل و کفر ورزیدند گروهی پس کمک کردیم آنان را که ایمان آوردند بر دشمنشان پس بامداد کردند پیروزمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ
الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

۱
حزب
۲۲۱
۴۸۶ ر

تسبیح گوید خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است
پادشاه پاک عزتمند حکیم

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

۲

او است آن که برانگیخت در ناخوانان پیمبری را از ایشان
بخواند بر ایشان آیتهای او را و پاک سازد ایشان را و
بیاموزدشان کتاب و حکمت را اگر چه بودند پیش از آن
همانا در گمراهی آشکار

وَعَاخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

۳

و دیگران از ایشان که هنوز نپیوستند بدانان و او است
عزتمند حکیم

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

۴

این است فضل خدا دهدش به هر که خواهد و خدا است
دارای فضلی بزرگ

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ
يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

۵

مثل آنان که بار شدند تورات را سپس برنداشتندش مانند
خر است که بردارد کتابهایی زشت مثل گروهی که تکذیب
کردند آیتهای خدا را و خدا رهبری نکند گروه ستمگران را

قُلْ يَأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۶

بگو ای آنان که جهود شدید اگر پندارید که شما دوستانید
خدا را جز مردم پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید
راستگويان

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالظَّالِمِينَ

۷

و آرزو نکنندش هرگز بدانچه پیش آورده است دستهای
آنان و خدا دانا است به ستمگران

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ
تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ

۸

بگو همانا مرگی که از آن گریزانید رسنده است به شما
سپس بازگردانیده شوید بسوی دانای نهان و هویدا تا
آگهیتان دهد بدانچه بودید می‌کردید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

۱۰

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

۱۱

وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهِوِ وَمِنَ التِّجْرَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

۶۳. منافقون

الْمُنَافِقُونَ: منافقان

مدنی

۱۱ آیه

۲ صفحه

۱
۴۸۸ ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ

۲

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

۳

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

۴
حزب
۲۲۲

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسْنَدَةٌ يُحَسِّبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَلَىٰ يُؤْفَكُونَ

ای آنان که ایمان آوردید هر گاه بانگ داده شود برای نماز از روز جمعه (آدینه) پس بشتابید بسوی یاد خدا و رها کنید سوداگری را این بهتر است برای شما اگر بدانید

سپس گاهی که پایان یافت نماز پس پراکنده شوید در زمین و بجوئید از فضل خدا و یاد کنید خدا را بسیار شاید رستگار شوید

و هر گاه ببینند سوداگری یا هوسرانی بروند بسویش و بگذارندت ایستاده بگو آنچه نزد خدا است بهتر است از هوسرانی و از سوداگری و خدا است بهترین روزی‌دهندگان

هر گاه آیندت دورویان گویند گواهی دهیم که توئی پیمبر خدا و خدا داند که توئی فرستاده او و خدا گواهی دهد که دورویانند همانا دروغگویان

برگرفتند سوگندهای خویش را سپری پس بازداشتند از راه خدا همانا زشت است آنچه بودند می‌کردند

این بدان است که ایشان ایمان آوردند سپس کافر شدند پس مهر نهاد بر دلهایشان پس درنیابند

و هر گاه ببینیشان شگفت آردت کالبدهای آنان و اگر سخن گویند گوش دهی به گفتار ایشان گوئیا آنانند چوبهای تکیه داده شده پندارند هر فریادی را بر ایشان ایشانند دشمن پس بترسشان بکشدشان خدا کجا به دروغ رانده شوند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّأْ
رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

و گاهی که گفته شود بدیشان بیایید آمرزش خواهد برای
شما پیمبر خدا بازگردانند سرهای خویش را و بینیشان
بازمی‌دارند (یا دوری گزینند) و ایشانند کبرورزندگان

۶

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ
اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

یکسان است بر ایشان چه آمرزش خواهی برای ایشان یا
آمرزش نخواهی برای ایشان هرگز نیامرزدشان خدا همانا
خدا هدایت نکند گروه نافرمانان را

۷

هُمْ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ
حَتَّىٰ يَنْفَضُوا ۖ وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَلَٰكِنَّ
الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ

آنانند که گویند انفاق نکنید بر آنان که نزد پیمبر خدایند تا
پراکنده شوند و خدا را است گنجهای آسمانها و زمین لیکن
منافقان درنیابند

۸

يَقُولُونَ لَيْنِ رَّجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا
الْأَذَلَّ ۚ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ ۚ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ
الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ

گویند اگر بازگشتیم بسوی شهر همانا برون راند گرامی‌تر
(عزیزتر) از آن خوارتر را و از آن خدا است عزت و از آن
پیمبرش و از آن مؤمنان و لیکن منافقان نمی‌دانند

۹

۴۸۹ ج

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ
عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۖ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ای آنان که ایمان آوردید سرگرمتان نسازد خواسته‌های شما
و نه فرزندان شما از یاد خدا و آنکه بکند این را پس آنانند
زیانکاران

۱۰

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ
وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ

و بدهید از آنچه روزی دادیم شما را پیش از آنکه آید یکی
از شما را مرگ پس گوید پروردگارا کاش پس می‌انداختی
مرا تا سرآمدی نزدیک تا تصدق کنم و بشوم از شایستگان

۱۱

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ

و هرگز پس نیندازد خدا جائی را گاهی که بیاید سرآمدش
و خدا آگاه است بدانچه می‌کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۱
۴۹۰

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

۲

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

۳

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۴

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ
أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

۵

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ
يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

۶

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ
لَتُنَبَّيُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

۷

فَقَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْثُورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

۸

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

۹

تسبیح گوید برای خدا آنچه در آسمانها و آنچه در زمین
است او را است پادشاهی و از آن وی است سپاس و او
است بر همه چیز توانا

او است آنکه آفرید شما را پس از شما است کافری و از
شما است مؤمنی و خدا بدانچه کنید بینا است

آفرید آسمانها و زمین را به حقّ و پیکر ساخت شما را پس
نکو ساخت پیکرهای شما را و بسوی او است بازگشت

داند آنچه در آسمانها و زمین است و می‌داند آنچه را نهان
دارید و آنچه آشکار کنید و خدا دانا است بدانچه در
سینه‌ها است

آیا نیامد شما را داستان آنان که کفر ورزیدند از پیش پس
چشیدند بد فرجامی کار خود را و ایشان را است عذابی
دردناک

این بدان است که بودند می‌آمدندشان پیامبران‌شان به
نشانیها پس گفتند آیا بشری ما را رهبری کند پس کفر
ورزیدند و پشت کردند و بی‌نیازی گرفت خدا و خدا است
بی‌نیاز ستوده

پنداشتند آنان که کفر ورزیدند که هرگز برانگیخته نشوند
بگو بلی سوگند به پروردگارم هر آینه برانگیخته شوید
سپس آگاه شوید بدانچه کردید و آن است بر خدا آسان

پس ایمان آرید به خدا و پیمبرش و روشنائی که فرستادیم
و خدا است بدانچه کنید آگاه

روزی که گردآورد شما را برای روز گردآوردن آن است روز
تغابن (بی‌بهره‌گی) و آنکه ایمان آرد به خدا و بکند کرداری
شایسته بزداید از او بدیهایش را و درآردش باغهایی که
روان است زیر آنها جویها جاودانان در آنها همیشه این است
آن رستگاری بزرگ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ
قَلْبَهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى
رَسُولِنَا الْمُبَالِغُ الْمُبِينُ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا
لِّأَنْفُسِكُمْ ۚ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ ۖ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ
وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ

عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

دانای نهان و هویدا عزتمند حکیم

و آنان که کفر ورزیدند و تکذیب کردند آیتهای ما را آنانند
یاران آتش جاودانان در آن و چه زشت است آن جایگاه

نرسد پیش‌آمدی جز به دستور خدا و آنکه ایمان آرد به خدا
رهبری کند دلش را و خدا است به همه چیز دانا

و فرمان برید خدا و فرمان برید پیمبر را پس اگر روی
برتابید نباشد بر فرستاده ما جز رسانیدن آشکار

خداوند نیست خدائی جز او و بر خدا باید توکل کنند
مؤمنان

ای آنان که ایمان آوردید هر آینه از زنان شما و فرزندان
شما دشمنی است شما را پس بترسیدشان و اگر درگذرید و
چشم‌پوشی کنید و بیامرزید همانا خدا است آمرزنده مهربان

جز این نیست که خواسته‌های شما و فرزندان شما آزمایشی
است و خدا نزد او است پاداشی بزرگ

پس بترسید خدا را هر آنچه بتوانید و بشنوید و
فرمانبرداری کنید و بخشایش کنید بهتر است برای شما و
آنکو نگهداشته شود بخل‌ورزی خویش را همانا آنانند
رستگاران

اگر وام دهید خدا را وامی نکو بیفزایدش برای شما و
بیامزد شما را و خدا است سپاسگزار بردبار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

۱
حزب
۲۳۳
۴۹۲

فَإِذَا بَلَغَنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوَعِّظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

۲

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

۳

وَالَّتِي يَسُنَّ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِ مِّنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

۴

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

۵

ای پیمبر هر گاه طلاق گفتید زنان را پس طلاقشان گوئید برای عده آنان و بشمرید عده را و بترسید خدا را پروردگار خویش برونشان نرانید از خانه‌های خویش و برون نروند مگر آنکه بیارند فحشائی آشکار و این است مرزهای خدا و آنکه بگذرد از مرزهای خدا همانا ستم کرده است خویش را ندانی شاید خدا پدید آرد پس از این کاری را

تا گاهی که رسیدند سرآمد خویش را پس نگاهشان دارید به خوشی یا دوری گزینید از ایشان به خوشی و گواه گیرید دو تن عدالتمند را از شما و بپای دارید گواهی را برای خدا بدین اندرز داده شود آنکو ایمان آرد به خدا و روز آخر و آنکه بترسد خدا را نهد برایش برون‌شدنگاهی

و روزیش دهد از آنجا که در شمار نیارد و آنکو توکل کند بر خدا پس باشدش همانا خدا است رسنده کار او هر آینه نهاده است خدا برای هر چیزی اندازه‌ای

و آنان که نومید شدند از خون دیدن از زنان شما اگر شک آوردید پس عده ایشان سه ماه است و آنان که حیض نشدند (خون ندیدند) و زنان باردار سرآمد ایشان آن است که نهند بار خود را و آنکو بترسد خدا را قرار دهد برای او از کارش گشایشی

این است امر خدا که فرستادش بسوی شما و آنکو بترسد خدا را بسترزد از او گناهانش را و بزرگ کند برایش پاداش را

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وَّجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوْا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُم فَسَرُّضِعْ لَهُوَ أُخْرَىٰ

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۖ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا ۚ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

وَكَايْنٍ مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۖ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُّكَرًا

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

بنشانید زنان را آنجا که خود نشستید از دارائی خویش (یا از گشایش خویش) و نیازاریدشان که تنگ بر ایشان گیرید و اگر باشند بارداران پس هزینه کنید بر ایشان تا بنهند بار خود را و اگر شیر دادند برای شما بپردازید بدیشان مزدهای ایشان را و بسازید با همدیگر به خوشی و اگر سخت باشد شما را زود است شیر دهدش دیگری

باید هزینه کند گشایشمند از گشایش خویش و آنکه تنگ شده است بر او روزی پس باید بدهد از آنچه خدایش داده است تکلیف نکند خدا کسی را جز آنچه بدادش زود است نهد خدا پس از تنگی گشایشی

و بسا شهری که سرپیچید از فرمان پروردگار خود و فرستادگانش پس رسیدیم حسابش را حسابی سخت و شکنجه کردیمش شکنجه‌ای زشت

پس چشیدد فرجام کار خویش را و شد پایان کار او زیانکاری

آماده کرد خدا برای ایشان عذابی سخت پس بترسید خدا را ای خردمندان آنان که ایمان آوردید همانا فرستاد خدا بسوی شما ذکری (یادداشتی)

پیمبری که بسراید بر شما آیتهای خدا را روشن تا برون آورد آنان را که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند از تاریکیها بسوی روشنائی و آنکه ایمان آرد به خدا و بکند کاری شایسته در آردش باغهایی که روان است زیر آنها جویها جاوداتان در آن همیشه به راستی نکو کرده است خدا برایش روزی را

خدا است آنکه آفرید هفت آسمان و از زمین مانند آنها فرود آید کار میان آنها تا بدانید که خدا بر همه چیز است توانا و آنکه خدا فراگرفته است همه چیز را به دانش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ
أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ
وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَتَبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ
الْخَبِيرُ

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ
بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ

عَسَى رَبُّهُوَ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكُنَّ
مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَتِلَّبَتِ عِبْدَاتٍ سَلِيحَاتٍ
تَتِبَتِ وَأَبْكَارًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ
اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ای پیمبر چرا حرام می‌کنی آنچه را حلال کرد خدا برایت
خواهی خشنودی همسران خویش را و خدا است آمرزنده
مهربان

همانا خدا بایسته داشت بر شما حلال بودن سوگندهای شما
را و خدا است دوست شما و او است دانای حکیم

و گاهی که نهان داشت پیمبر بسوی بعضی از زنان خویش
داستانی را پس گاهی که آگهیش داد بدان و فاش ساختش
خدا بر او شناسانید پاره‌ای از آن را و روی برتافت از پاره‌ای
و هنگامی که آگهیش داد بدان گفت که تو را آگهی داده
است بدین گفت آگهیم داده است خداوند دانای آگاه

اگر توبه کنید ای دو زن بسوی خدا هر آینه گرویده است
دل‌های شما و اگر چیرگی کنید بر او همانا خدا است دوست
او و جبرئیل و شایستگان از مؤمنان و فرشتگانند پس از آن
پشتیبان

امید است پروردگار او اگر طلاق گوید شما را تبدیلش کند
زنانی نکوتر از شما مسلمانانی مؤمنانی فروتنانی
توبه‌کنندگانی و پرستندگانی رهروانی بیوه‌گانی و
شوی‌نادیدگانی

ای آنان که ایمان آوردید بازدارید خود و خاندان خویش را
از آتشی که سوخت آن مردمان است و سنگ بر آن است
فرشتگانی دژم (درشت خوی) سخت‌گیرانی که نافرمانی
نکنند خدا را آنچه فرمایدشان و بکنند آنچه را که فرموده
شوند

ای آنان که کفر ورزیدند بهانه نیارید امروز جز این نیست
که پاداش داده شوید آنچه را بودید می‌کردید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ای آنان که ایمان آوردید توبه کنید بسوی خدا توبه نصوح امید است پروردگار شما بسترده از شما بدیهای شما را و درآرد شما را باغهایی که روان است زیر آنها جویها روزی که خوار نگرداند خدا پیمبر و آنان را که ایمان آوردند با او پرتو ایشان می‌دود پیش روی ایشان و بر سوی راستشان گویند پروردگارا تمام گردان برای ما نور ما را و بیامرز ما را که تونی بر همه چیز توانا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

ای پیمبر جهاد کن با کافران و منافقان و درشتی کن بر ایشان و جایگاه ایشان است دوزخ و چه زشت است آن جایگاه

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ

زده است خدا مثلی برای آنان که کفر ورزیدند زن نوح و زن لوط بودند زیر فرمان دو بنده‌ای از بندگان ما شایستگی پس خیانت کردند با آنان پس بی‌نیاز نساختندشان از خدا چیزی را و گفته شد به آتش درآئید با درآیندگان

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و زده است خدا مثلی برای آنان که ایمان آوردند زن فرعون را گاهی که گفت پروردگارا بساز برایم نزد خویش خانه‌ای در بهشت و برهانم از فرعون و کردارش و برهانم از گروه ستمگران

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ فِيهَا الْفَاتِحَاتُ

و مریم دخت عمران را که نگهداشت فرج خویش را تا دیدیم در آن از روح خویش و تصدیق کرد به سخنان پروردگار خود و کتابهای او و گشت از فروتنان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي يَدِيَهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

خجسته باد آنکه به دستش پادشاهی است و او است بر همه چیز توانا

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

آنکه آفرید مرگ و زندگی را تا ببازماید شما را کدامین نکوترید در کردار و او است عزتمند آمرزگار

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ

آنکه آفرید هفت آسمان تودرتو (یا پی‌درپی) نبینی در آفرینش خدای مهربان تفاوتی (کم و بیشی) پس بگشای دیده را آیا بینی شکافی را

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ

پس برگردان دیده را دوبار بازگردد بسویت چشم سرافکنده حالی که آن است کند (یا خوار)

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَجَعَلْنَهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

و هرآینه آراستیم آسمان نزدیک را به چراغهایی و گردانیدیم آنها را پرتابهایی برای دیوان (شیاطین) و آماده ساختیم برای ایشان عذابی سوزان

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

و آنان را که کفر ورزیدند به پروردگار خویش عذاب دوزخ است و چه زشت است آن جایگاه

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ

گاهی که افکنده شوند در آن بشنوند برایش دمیدنی (یا خروشی) و آن است جوشان

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

نزدیک است جدا شود از خشم هر گاه افکنده شوند در آن فوجی پرسندشان نگهبانانش آیا نیامد شما را ترساننده‌ای

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

گفتند بلی بیامد ما را ترساننده‌ای پس تکذیب کردیم و گفتیم نفرستاده است خدا چیزی نیستید شما مگر در گمراهی گران

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

و گفتند اگر بودیم می‌شنیدیم یا بخرد می‌یافتیم نمی‌شدیم در یاران آتش سوزان

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ

پس اقرار کردند به گناه خویش پس دور باد برای یاران آتش سوزان

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

همانا آنان که بترسند پروردگار خویش را به نهان آنان را است آمرزشی و مزدی بزرگ

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ ۖ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

۱۴

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

۱۵

۴۹۷ر

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا
وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۚ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

۱۶

ءَأَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
تَمُورُ

۱۷

أَمْ أَمِنْتُمْ مَّن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

۱۸

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيفَ كَانَ نَكِيرِ

۱۹

أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَّتٍ وَيقْبِضْنَ ۚ مَا
يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

۲۰

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُم مِّن دُونِ
الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ

۲۱

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنِ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَلْ لَّجُّوا فِي
عُتُوٍ وَنُفُورٍ

۲۲

أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ ۖ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

۲۳

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

۲۴

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

۲۵

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

۲۶

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

و نهان کنید سخن خویش را یا آشکارش سازید همانا او
است دانا بدانچه در سینه‌ها است

آیا نداند آنکه بیافریده است و او است تیزبین کارآگاه

او است آنکه گردانید برای شما زمین را رام پس روان
شوید به هر سویش و بخورید از روزیش و بسوی او است
گردآمدن

آیا ایمن شدید از آنکه در آسمان است که فروبرد شما را
در زمین ناگاه آن است لرزنده

یا ایمن شدید از آنکه در آسمان است که بفرستد بر شما
سنگ ریزه پس زود است بدانید چگونه بوده است
ترساننده من

و همانا تکذیب کردند آنان که پیش از ایشان بودند پس
چگونه بود کین کشیدن من

آیا ننگریستند مرغان بر فراز ایشان بال‌گشایندگان و
بازدارندگان بالهای خویش نگاه نداشتان جز خداوند
مهربان همانا او است به همه چیز بینا

آیا آنکه اوست سپاهی برای شما یا©ن کند جز خدای
مهربان نیستند کافران مگر در فریب

آیا آنکه او روزیتان همی‌دهد اگر باز دارد روزی خویش را
بلکه خیره‌گی کردند در سرکشی و رمیدنی

آیا آنکه روان است افتاد به روی خویش رهنمون تر است یا
آنکه می‌رود استوار بر راهی راست

بگو او است آنکه پدید آورد شما را و نهاد برای شما گوش و
دیدگان و دلها را به کمی سپاس گزارید

بگو او است آنکه آفرید شما را در زمین و بسویش
بازگردانیده شوید

و گویند کی است این وعده اگر هستید راستگویان

بگو جز این نیست که علم نزد خدا است و جز این نیست که
منم ترساننده آشکار

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِیَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَامِنًا بِهِ ۚ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

۶۸. قلم	القَلَمُ: قلم	مکی	۵۲ آیه	۳ صفحه
---------	---------------	-----	--------	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ

وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ

هَمَّازٍ مَشَّاءٍ مَبِيمٍ

مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

عُتْلٍ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

تا هنگامی که دیدندش جایگزین (یا نزدیک) دژم گشت چهره‌های آنان که کفر ورزیدند و گفته شد این است آنچه بودیدش به سختی می‌خواستید

بگو آیا دیدید اگر نبود سازدم خدا و آنکو با من است یا رحم کند بر ما که پناه دهد کافران را از عذابی دردناک

بگو او است خدای مهربان ایمان آوردیم بدو و بر او توکل کردیم زود است بدانید کیست آنکه او است در گمراهی آشکار

بگو آیا دیدید اگر بامداد کند آب شما فرو رفته کیست که آورد شما را به آبی نمایان

ن سوگند به قلم و آنچه نویسند

نیستی تو به نعمت پروردگارت دیوانه

و همانا تو را است مزدی بی‌منت (یا بی‌پایان)

و همانا توئی بر خوئی بزرگ

پس زود است بنگری و بنگرند

کدامیک از شمائید فریب‌خورده (کم‌خرد)

هر آینه پروردگارت داناتر است بدانکه گمراه است از راه او و او است داناتر به راه‌یافتگان

پس فرمانبری مکن تکذیب‌کنندگان را

دوست داشتند کنار آبی (چاپلوسی کنی) تا کنار آیند

و فرمان نبر هر فراوان سوگندخورنده زبونی را

نکوهش گری پوینده به سخن چینی

بسیار بازدارنده از نیکی تجاوزکننده گنهکاری

درشتخوئی پس از آن بی‌تباری

که هست دارای خواسته و فرزندانی

هر گاه خوانده شود بر او آیت‌های ما گوید افسانه‌های پیشینیان است

سَنَسِمُهُ وَ عَلَى الْخُرُطُومِ

زود است مَهر نهمش به پیشانی (داغ بر بینی)

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

۱۷

وَلَا يَسْتَتْنُونَ

۱۸

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ

۱۹

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

۲۰

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ

۲۱

أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ

۲۲

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ

۲۳

أَن لَّا يَدْخُلْنَهَا أَلْيَوْمَ عَلَيْكُم مَسْكِينٌ

۲۴

وَعَدُوا عَلَىٰ حَرٍِّ قَدِيرِينَ

۲۵

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ

۲۶

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

۲۷

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ

۲۸

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

۲۹

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ

۳۰

قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِغِينَ

۳۱

عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ

۳۲

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۳۳

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ

۳۴ ۴۹۹

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

۳۵

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

۳۶

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

۳۷

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ

۳۸

أَمْ لَكُمْ أَيْمَنٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ

۳۹

سَلَامٌ أَيُّْهُمْ بِذَٰلِكَ رَعِيمٌ

۴۰

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ

۴۱

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

۴۲

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهَقُهُمْ ذَلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ

فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ

لَوْلَا أَن تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ وَفَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

سرافکنده باشد دیدگانشان چیره گردد بر ایشان خواری و همانا بودند دعوت می‌شدند به سجده‌کردن حالیکه بودند تندرستان

پس بهل مرا با آنکه تکذیب کند بدین داستان زود است به آهستگی‌شان گیرم از آنجا که ندانند

و نیرنگ کنم برای ایشان که نیرنگ من است استوار

یا پرسیشان پاداشی که ایشانند از هزینه سنگین‌باران

یا نزد ایشان است ناپیدا پس ایشان می‌نویسند

پس شکبیا شو برای فرمان پروردگار خویش و نباش مانند خداوند ماهی که بانگ برآورد و او بود از خشم گلوگیر

اگر نه دریافته بودش نعمتی از پروردگارش هرآینه افکنده می‌شد به دشت و می‌بود او نکوهیده

پس برگزیدش پروردگارش و گردانیدش از شایستگان

و همانا نزدیک است آنان که کفر ورزیدند بلغزانندت با دیدگان خویش هنگامی که شنیدند ذکر را و گویند او است دیوانه

و نیست او جز ذکری از برای جهانیان

۶۹. حاقه	الحَاقَّةُ: حتمی	مکی	۵۲ آیه	۳ صفحه
----------	------------------	-----	--------	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَاقَّةُ

مَا الْحَاقَّةُ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةً أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ مُخْلِ خَاوِيَةٍ

فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ

بگماردش بر ایشان هفت شب و هشت روز داشت روز پی‌درپی که بینی گروه را در آن بیهوش افتاده گوئیا آنانند تنه‌های نخل فروافتاده

پس آیا می‌نگری برای ایشان بازماندگانی

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَتُ بِالْحَاطِئَةِ

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً رَابِيَةً

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ
ثُمْنِيَّةٌ

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِيمِينِهِ ۖ فَيَقُولُ هَآؤُمُ اقْرَءُوا كِتَابِيَةَ

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَةَ

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِشِمَالِهِ ۖ فَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ
كِتَابِيَةَ

وَلَمْ أَذْرِ مَا حِسَابِيَةَ

يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ

مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

و آمد فرعون و آنان که پیش از او بودند و باژگون‌شدگان
به گناه

پس سرپیچیدند فرستاده پروردگار خویش را پس
بگرفتشان گرفتنی سخت

همانا گاهی که فزونی گرفت آب سوارتان کردیم در رونده

تا بگردانیمش برای شما یادآوری و بشنوندش گوشهائی
شنونده

تا گاهی که دمیده شود در صور یک دمیدن

و برداشته شوند زمین و کوه‌ها پس کوبیده شوند یک
کوبیدن

در آن روز فرود آید فرودآینده

و شکافت آسمان پس آن است در آن روز سست

و فرشته بر اطراف آن است و بردارد عرش پروردگارت را
بر فراز ایشان در آن روز هشت تن

در آن روز عرضه شوید نهان نماند از شما نهان‌شونده

اما آنکه داده شد کتابش را به راستش گوید اینک بیانید
بخوانید نامه مرا

من می‌پنداشتم که رسنده‌ام به حساب خویش

پس او است در زندگانی خوشنود (پسندیده)

در بهشتی بلند (افراشته)

که چیده‌های آن است فرود و نزدیک

بخورید و بنوشید گوارا باد شما را بدانچه گذشت از شما در
روزگاران گذشته

و اما آنکه داده شد نامه خویش را به چپش گوید کاشکیم
داده نمی‌شدم نامه خویش را

و نمی‌دانستم چیست حساب من

کاش می‌بود آن گذرنده

سودی نداد (بی‌نیاز نگردانید) مرا دارائیم

برفت از من فرمانروائیم

بگیریدش پس به زنجیرش کشید

سپس به دوزخش درآرید

پس در زنجیری که درازیش هفتاد ذراع است او را بکشید

که بود او ایمان نمی‌آورد به خدای بزرگ

و ترغیب نمی‌کرد به خوراندن بینوا

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ

پس نیستش امروز در اینجا دوستی

۳۶ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ

و نه خوراکی جز از چرک دوزخیان

۳۷ لَا يَأْكُلُهُوَ إِلَّا الْخَطِئُونَ

نخورندش جز گنهکاران

۳۸ فَلَا أَقْسَمُ بِمَا تُبْصِرُونَ

پس سوگند یاد نمی‌کنم بدانچه بینید

۳۹ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ

و آنچه نبینید

۴۰ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

که آن است همانا سخن پیمبری گرامی

۴۱ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ

و نیست گفتار شاعری به کمی ایمان آورید

۴۲ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ

و نه گفتار پیش‌گوئی به کمی یاد آورید

۴۳ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

فرستادنی است از پروردگار عالمیان

۴۴ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ

و اگر می‌بست بر ما پاره سخنان را

۴۵ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ

هر آینه می‌گرفتیم از او به دست راست

۴۶ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

و سپس می‌بریدیم از او رگ گردن را

۴۷ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

و نبودش کسی از شما نگهدارنده

۴۸ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

و همانا آن است یادآوری برای پرهیزکاران

۴۹ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ

و همانا دانیم که از شما است تکذیب‌کنندگان

۵۰ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

و همانا آن است دریغی بر کافران

۵۱ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ

و همانا آن است در حقّ یقین

۵۲ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس تسبیح گوی به نام پروردگارت آن بزرگ

۷۰. معارج

المَعَارِجُ: درجات

مکی

۴۴ آیه

۳ صفحه

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پرسید پرسش‌کننده‌ای از عذابی فرودآینده

۵۰۲ سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ

۲ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

برای کافران نیستش بازدارنده

۳ مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ

از خدا خداوند نردبانها (معراجها)

۴ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ

أَلْفَ سَنَةٍ

بالاروند فرشتگان و روح بسویش در روزی که اندازه آن است پنجاه هزار سال

۵ فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

پس شکیبائی کن شکیبائی نکو

۶ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ وَبَعِيدًا

که آنان بینندش دور

۷ وَنَرْنَاهُ قَرِيبًا

و ما بینیمش نزدیک

۸ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ

روزی که گردد آسمان چون روغن گداخته

۹ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

و گردند کوه‌ها چون پشم

۱۰ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا

و نپرسد دوستی دوستی را

يُبْصِرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِهِمْ
بَبْنِيهِ

۱۲ وَصَلَحِبَّتِهِ وَأَخِيهِ

۱۳ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوِيهِ

۱۴ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ

۱۵ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْلَى

۱۶ نَزَاعَةً لِلشَّوَى

۱۷ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى

۱۸ وَجَمَعَ فَأَوْعَى

۱۹
حزب
۲۲۸ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا

۲۰ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا

۲۱ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا

۲۲ إِلَّا الْمُصَلِّينَ

۲۳ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ

۲۴ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ

۲۵ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

۲۶ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بَيِّمَ الدِّينِ

۲۷ وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

۲۸ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا مُونٍ

۲۹ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ

۳۰ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
مَلُومِينَ

۳۱ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ

۳۲ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

۳۳ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

۳۴ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

۳۵ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّتٍ مُّكْرَمُونَ

۳۶
۵۰۳ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ

۳۷ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ

۳۸ أَيْظَمِعُ كُلُّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ أَنْ يَدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

۳۹
كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ

نمایانیده شوند بدیشان دوست دارد گناهکار کاش فدیہ
میداد از عذاب آن روز پسرانش

و یارش (همسرش) و برادرش

و خویشاوندانی که پناهش‌دهند

و هر که در زمین است همگی پس برهاندش

نه چنین است همانا آن است شراره

کننده پوست

می‌خواند آن را که پشت کرد و روی برتافت

و گردآورد پس نگهداشت

همانا انسان آفریده شده است آزمند

گاهی که رسدش بدیی نالان

و گاهی که رسدش خوبیی خودداری‌کنان

مگر نمازگزاران

آنان که بر نماز خویشند پیوستگان

و آنان که در خواسته‌های ایشان است بهره دانسته

برای دریوزه و بینوا

آنان که تصدیق کنند به روز دین

و آنان که از عذاب پروردگار خویشند هراسان

همانا عذاب پروردگار ایشان است تا ایمن شده

و آنان که برای فرجهای خویشند نگه‌دارندگان

جز بر همسرانشان یا آنچه دارا است یمنهای ایشان که
آنانند نانکوهیدگان

و آنکه خواست جز این را پس آنانند تجاوزگران

و آنان که برای سپرده‌های خویش و پیمان خویشند
رعایت‌کنندگان

و آنان که به گواهیهای خویشند قیام‌کنندگان

و آنان که بر نماز خویشند محافظت‌کنندگان

آنانند در باغهای گرامیان

چه شود آنان را که کفر ورزیدند به نزد تو رمنندگان

از راست و از چپ گروه‌هایی

آیا امید دارد هر مردی از ایشان که درآورده شود به بهشت
نعمتها

نه چنین است همانا ما آفریدیمشان از آنچه می‌دانند

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ

فَذَرَهُمْ يُخْضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ

خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

۷۱. نوح	نُوح: نوح	مکی	۲۸ آیه	۲ صفحه
---------	-----------	-----	--------	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَعَهُمْ فِي عَادَاتِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا

پس سوگند یاد نکنم به پروردگار خاورها و باخترها که مائیم توانایان

بر آنکه تبدیل کنیم بهتر از ایشان را و نیستیم ما پیشی‌گرفتگان

پس بگذارشان فروروند و بازی کنند تا برسند به روزشان آنی‌که وعده داده شوند

روزی که برون آیند از گورها شتابان گونیا آنانند بسوی پایه‌های نشانه روان

سرافکنده است دیدگانشان فراگیردشان خواری این است روزی که بودند وعده داده می‌شدند

همانا فرستادیم نوح را بسوی قومش که بترسان قومت را پیش از آنکه پیامدشان عذابی دردناک

گفت ای قوم همانا منم برای شما ترساننده آشکار

که پرستش کنید خدا را و بترسیدش و مرا فرمان برید

تا بیمارزد برای شما از گناهانتان و پس اندازد شما را تا سرآمدی نامبرده که هر گاه سرآمد خدا بیاید پس انداخته نشود اگر بدانید

گفت پروردگارا همانا خواندم قوم خویش را شب و روز

پس نیفزودشان خوانددم جز گریختنی

و آنکه هر گاه خواندمشان تا بیمارزی برای ایشان نهادند انگشتان خویش را در گوشهای خویش و پوشیدند خویشان را با جامه‌های خویش و اصرار کردند و کبر ورزیدند کبرورزیدنی

سپس هر آینه بخواندمشان من به آواز بلند (آشکارا)

پس آشکار ساختم برای ایشان و نهان داشتم نهان‌داشتنی

پس گفتم آمرزش خواهید از پروردگار خویش همانا او است بسیار آمرزنده

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

فرستد آسمان را بر شما ریزنده

وَيُمِدِّدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَرًا

و کمک کند شما را به خواسته‌ها و فرزندان و قرار دهد برای شما باغهایی و قرار دهد برای شما جویهایی

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا

چه شود شما را امید ندارید برای خدا وقاری (شکوهی)

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا

و هر آینه بیافریدتان گوناگون

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا

آیا ندیدید چگونه آفرید خدا هفت آسمان را تودرتو

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا

و گردانید ماه را در آنها نوری و گردانید مهر را چراغی

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

و خدا رویانید شما را از زمین روئیدنی

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

سپس بازگرداند شما را در آن و برون آورد شما را برون‌آوردنی

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا

و گردانید خدا برای شما زمین را بستری (گسترشی)

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا

تا بروید در آن راه‌هایی گشوده (شکافته)

قَالَ نُوحٌ رَّبِّ إِنِّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا

گفت نوح پروردگارا اینان عصیانم کردند و پیروی کردند آن را که نیفزودش مالش و فرزندش به جز زیبایی

وَمَكْرُوا مَكْرًا كُبَّارًا

و نیرنگ آوردند نیرنگ گرانی

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا

و گفتند رها نکنید خدایان خویش را و رها نکنید وُد را و نه سُوَاع را و نه یغوث را و نه یعوق را و نه نَسَر را

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا

و به درست گمراه کردند بیشی را و نیفزای ستمگران را جز گمراهی

مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا

پس از گناهانشان غرق شدند پس درآورده شدند آتشی را و نیافتند برای خویش جز از خدا یارانی

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

و گفت نوح پروردگارا نگذار بر زمین از کافران دیّاری

إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

که اگر بگذاریشان گمراه کنند بندگانت را و نزایند جز گنهکار ناسپاسی

رَّبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا

پروردگارا ببامرز مرا و پدر و مادرم را و آن را که به خانه‌ام درآید مؤمن و مردان مؤمن و زنان مؤمنه را و نیفزای ستمگران را مگر تباهی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا
قُرْءَانًا عَجَبًا

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَن نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ
فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِْلَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ لِّلسَّمْعِ ۖ فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ
لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ
رَشَدًا

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ءَامَنَّا بِهِ ۖ فَمَن يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۚ فَلَا
يَخَافُ بَحْصًا وَلَا رَهَقًا

بگو وحی شد بسویم که گوش فراداشتند تنی چند از جن
(پریان) پس گفتند همانا ما شنیدیم قرآنی شگفت را

که رهبری می‌کرد بسوی راستی (خردمندی) پس ایمان
آوردیم بدان و هرگز شرک نورزیم به پروردگار خویش
کسی را

و آنکه برتر شد پایه پروردگار ما که نگرفت همسری و نه
فرزندی را

و آنکه بود می‌گفت کم‌خرد ما بر خدا یاوه (بی‌بده) را

و آنکه ما پنداشتیم هرگز نگویند آدمی و پری بر خدا
دروغی را

و آنکه بودند مردانی از آدمیان پناه می‌بردند به مردانی از
پریان پس بیفزودندشان گناه

و آنکه آنان پنداشتند چنانکه پنداشتید که هرگز
برنیانگیزد خدا کسی را

و آنکه ما آسمان را سودیم پس یافتیمش پر شده است
نگهبانانی سرسخت و شهابهائی

و آنکه ما بودیم می‌نشستیم از ایشان نشستگاه‌هائی برای
شنیدن پس هر کس گوش فرادارد اکنون بباید برای
خویش شهابی را به کمین

و آنکه ما ندانیم آیا بدی خواسته شده است با آنان که در
زمینند یا خواسته است با ایشان پروردگارشان نیکی را

و آنکه از ما شایستگانند و از ما کمتر از آن بوده‌ایم
گروه‌هائی گوناگون

و آنکه ما دانستیم که هرگز به عجز نیاریم خدا را در زمین
و هرگز به عجزش نیاریم به گریختن

و آنکه ما گاهی که شنیدیم راهنمائی را ایمان آوردیم بدان
پس هر که ایمان آورد به پروردگار خویش تترسد کاهش و
نه ستمی را

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

۱۵ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

۱۶ وَالْوُاسِقُونَ عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً غَدَقًا

۱۷ لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

۱۸ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

۱۹ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا

۲۰ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا

۲۱ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

۲۲ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

۲۳ إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا

۲۴ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَّاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا

۲۵ قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

۲۶ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا

۲۷ إِلَّا مَنْ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا

۲۸ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

و آنکه از ما مسلمانانند و از ما کجروان پس آنکو اسلام آورد آنانند که در پی بوده‌اند راستی و درستی را

و اما کجروان پس بوده‌اند دوزخ را هیزم

و آنکه اگر پایدار می‌شدند بر روش هر آینه می‌نوشانیدیمشان آبی فراوان

تا بیازماییمشان در آن و آنکو روی برتابد از یاد پروردگار خویش ببردش در عذابی سخت

و آنکه سجده‌گاه‌ها از آن خدا است پس نخوانید با خدا کسی را

و آنکه هنگامی که بیای خاست بنده خدا تا بخواندش نزدیک بود بشوند بر او انبوه‌هایی

بگو جز این نیست که خوانم پروردگار خویش را و شرک نورزم بدو کسی را

بگو همانا من ندارم برای شما زیان و نه سودی را

بگو همانا مرا پناه ندهد هرگز از خدا کسی و نه هرگز یابم جز او پناهگاهی را

جز رساندنی از خدا و پیامهایش و آنکه نافرمانی کند خدا و پیمبرش را هر آینه او را است آتش دوزخ جاودان در آن همیشه

تا گاهی که دیدند آنچه را وعده داده شوند زود است بدانند کیست ناتوان‌تر یاور و کیست کمتر بشمار

بگو ندانم آیا نزدیک است آنچه وعده داده شوید یا برنهد برایش پروردگارم سرآمدی را

دانای نهان پس آگاه (یا چیره) نگرداند بر نهان خویش کسی را

جز آنکو پسندد از فرستاده‌ای که می‌رود پیش رویش و از پشت سرش نگهبانی

تا بداند که همانا رساندند پیامهای پروردگار خویش را و فراگرفته است بدانچه نزد ایشان است و بشمرد (یا بیپایان رساند) است همه چیز را بشمار

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ	ای جامه به خود پیچیده
۲	قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا	بیای خیز شب را جز اندکی
۳	نُصَفَهُ ۖ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا	نیمش را یا بکاه از آن اندکی
۴	أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا	یا بیفزای بر آن و بسرای قرآن را سرودنی
۵	إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا	همانا زود است افکنیم بر تو گفتاری سنگین
۶	إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا	همانا پیدایش شب پررنج‌تر است و استوارتر است در گفتار
۷	إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا	همانا تو را است در روز شناوری دراز (بلند)
۸	وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا	و یاد کن نام پروردگار خویش را و به سویش گرای گرائیدنی
۹	رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا	پروردگار خاور و باختر نیست خدائی جز او پس برگیرش وکیل
۱۰	وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَهْجِرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا	و شکبیا شو بر آنچه گویند و دوری گزین از ایشان دوری‌جستنی نکو
۱۱	وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهْلَهُمْ قَلِيلًا	و بهل مرا با تکذیب‌کنندگان دارندگان نعمت و مهلتشان ده اندکی
۱۲	إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا	همانا نزد ماست شکنجه‌هایی و دوزخی
۱۳	وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا	و خوراکی گلوگیر و عذابی دردناک
۱۴	يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا	روزی که بلرزد زمین و کوه‌ها و بگردند کوه‌ها پشته‌ای پاشیده (پراکنده)
۱۵	إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا	همانا فرستادیم بر شما پیمبری که گواه است بر شما چنانکه فرستادیم بسوی فرعون پیمبری
۱۶	فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا	پس عصیان کرد فرعون پیمبر را پس گرفتیمش گرفتنی سخت
۱۷	فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا	پس چگونه پرهیزید اگر کفر ورزید روزی را که بگرداند کودکان را پیر
۱۸	السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا	آسمان است شکافته بدان بوده است وعده شدنی
۱۹	إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا	همانا این است یادآوردنی تا هر که خواهد گیرد بسوی پروردگار خویش راهی

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ ۚ وَثُلُثَهُ ۚ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُم ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُم مَّرْضَىٰ وَءَاخِرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَءَاخِرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۷۳:
مزمّل
۲۵
۲۵/
حزب
۲۳۵
۵۰۹ر

۷۴. مدثر	المُذَثِّرُ: جامهٔ خواب به‌خود پیچیده	مکی	۵۶ آیه	۳ صفحه
----------	---------------------------------------	-----	--------	--------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ	ای به جامه خواب‌رفته
۲	فُمْ فَأَنْذِرْ	بیای شو پس بترسان
۳	وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ	و پروردگار خویش را بزرگ شمر
۴	وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ	و جامه‌های خویش را پاک ساز
۵	وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ	و چرک را دوری گزین
۶	وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ	و متّ منه که فزونی جوئی
۷	وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ	و برای پروردگار خویش بشکیب
۸	فَإِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُورِ	پس گاهی که دمیده شد در صور
۹	فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ	آن است آن روز روزی دشوار
۱۰	عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ	بر کافران ناهموار
۱۱	ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا	بهل مرا با آنکه آفریدم تنها
۱۲	وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا	و نهادم برایش مالی پهناور
۱۳	وَبَنِينَ شُهُودًا	و پسرانی گواهان
۱۴	وَمَهْدَتُ لَهُو تَمْهِيدًا	و آماده کردم برایش آمادگی
۱۵	ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ	سپس امید دارد که بیفزایم
۱۶	كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَا عَنِيدًا	نه چنین است همانا او است آیتهای ما را دشمن
۱۷	سَأَرْهُقُهُ صُعُودًا	زود است رسانمش به عذابی سخت

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ

همانا او اندیشید و سنجید

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

پس کشته شود چگونه سنجید

ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ

سپس کشته شود چگونه سنجید

ثُمَّ نَظَرَ

پس نگریست

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ

پس چهره دژم ساخت و روی در هم کشید

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ

پس پشت کرد و کبر ورزید

فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ

پس گفت نیست این جز جادوئی که رسد

إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ

نیست این جز گفتار بشر

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ

زود است چشانیمش دوزخ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ

و ندانی تو چیست دوزخ

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ

نه به جای گذارد و نه فروهد

لَوَاحٍ لِّلْبَشَرِ

دگرگون سازد پوست را

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

بر آن است نوزده تن

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ

إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

وَيَزِدَّادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَنًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ

مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ

وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا

ذِكْرَى لِّلْبَشَرِ

كَلَّا وَالْقَمَرَ

نه چنین است سوگند به ماه

وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ

و شب گاهی که روی برتابد

وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ

و بامداد گاهی که رخ گشاید

إِنَّهَا لِإِحْدَى الْكُوبِ

که آن است همانا یکی از گرانها

نَذِيرًا لِّلْبَشَرِ

ترساننده برای بشر

لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ

برای هر که بخواهد از شما پیش رود یا پس آید

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ

هر کس (هر جان) بدانچه فراهم کرد گروگان است

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ

مگر یاران راست

فِي جَنَّتٍ يَتَسَاءَلُونَ

در باغهایی پرسش کنند

عَنِ الْمُجْرِمِينَ

از گنهکاران

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ

که چه چیز شما را درآورد به دوزخ

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِينَ

گویند نبودیم از نمازگزاران

وَلَمْ نَكُ نَظْعُمُ الْمِسْكِينَ

و نبودیم بخورانیم به ناتوان

وَكُنَّا نَحْوُ مَعَ الْخَاطِئِينَ

و بودیم فرو می‌رفتیم با فروروندگان

وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ

و بودیم تکذیب می‌کردیم به روز دین

حَتَّىٰ أَتَيْنَا الْيَقِينَ

تا پیامد ما را یقین

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفْعَةُ الشَّلَفِيعِينَ

پس سود ندهدشان شفاعت شفاعتگران

۴۹ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ

پس چه شودشان که از یاد آوردند روی گردانان

۵۰ كَانَتْهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ

گوئیا آنانند خران رمنده

۵۱ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ

که گریخته‌اند از شیری ژیان

۵۲ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُوتَىٰ صُحُفًا مُّنْشَرَةً

بلکه خواهد هر مردی از ایشان که داده شود نامه‌هایی گشاده (پهناور)

۵۳ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ

نه چنین است بلکه بیم ندارند آخرت را

۵۴ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكِّرُهُ

نه چنین است همانا آن یادآوری است

۵۵ فَمَنْ شَاءَ ذَكِّرْهُ

که هر که خواهد یاد آوردش

۵۶ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ

و یادآور نشوند جز آنکه بخواهد خدا اوست اهل پرهیزکاری و اهل آمرزیدن

۷۵. قیامت

الْقِيَامَةِ: قیامت

مکی

۴۰ آیه

۲ صفحه

۱
حزب
۲۳۱
۵۱۲٫

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ

سوگند یاد نکنم به روز رستاخیز

۲ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ

و نه سوگند آرم به نهاد (به روان) سرزنشگر

۳ أَيْحَسِبُ الْإِنْسُنُ أَنْ يَجْمَعَ عِظَامُهُ

آیا پندارد انسان که هرگز گرد نیاریم استخوانهایش را

۴ بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِيَ بَنَانَهُ

بلی توانائیم بر آنکه راست کنیم سرانگشتانش را

۵ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَنُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ

بلکه خواهد انسان که باز کند پیش رویش را

۶ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ

پرسد کی است روز قیامت

۷ فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ

تا گاهی که بدرخشد دیده

۸ وَخَسَفَ الْقَمَرُ

و بگیرد ماه

۹ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

و گردآورده شوند مهر و ماه

۱۰ يَقُولُ الْإِنْسَنُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ

گوید انسان در آن روز کجا است گریزگاه

۱۱ كَلَّا لَا وَزَرَ

نه چنین است نیست گریزگاه

۱۲ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ

بسوی پروردگار تو است در آنروز آرامشگاه

۱۳ يُنَبِّئُ الْإِنْسَنُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ

آگاه شود انسان در آن روز بدانچه پیش فرستاد و پس انداخت

۱۴ بَلِ الْإِنْسَنُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ بَصِيرَةٌ

بلکه انسان است بر جان خویشتن بینا

۱۵ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ

و هر چند بیفکند بهانه‌های خویش را

۱۶ لَا تُحَرِّكْ بِهِ ۚ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۚ

نجنبان بدان زبانت را تا بشتابی بدان

۱۷ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

که همانا بر ما است گردآوردنش و خواندنش

۱۸ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ

تا گاهی که خوانیمش پس پیروی کن از خواندنش

۱۹ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

سپس همانا بر ما است بیانش

كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

نه چنین است بلکه دوست دارید شتابان را

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ

و رها کنید پایان را

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ

چهره‌هایی است در آن روز خرم

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

بسوی پروردگار خویش نگران

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ

و چهره‌هایی است در آن روز دژم

تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ

پندارند که کرده نشود با ایشان کاری کمرشکن

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ

نه چنین است بلکه گاهی که برسد گلوگاه‌ها را

وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

و گفته شود کیست درمان‌بخش (فسونگر)

وَوَظَنَ أَنَّهُ الْفِرَاقُ

پندارد که آن است جدائی

وَالْتَفَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ

و بی‌پیچد ساق به ساق

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ

بسوی پروردگار تو است در آن روز شدنگاه

فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ

پس نه تصدیق کرد و نه نماز گزارد

وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ

و لیکن تکذیب کرد و روی برتافت

ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۖ يَتَمَطَّىٰ

پس روان شد بسوی خاندان خویش خرامان (خمیازه‌کشان)

أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ

تو را سزد پس تو را سزد

ثُمَّ أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ

سپس تو را سزد پس تو را سزد

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى

آیا پندارد انسان که گذارده شود رها

أَلَمْ يَكْ نُطْفَعًا مِّنْ مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ

آیا نبود چگه‌ای از منی که ریخته شود

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَتُهُ فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ

پس گردید خونی بسته پس بیافرید پس بیاراست

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

پس گردانید از او دو جفت را نر و ماده

أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ

آیا نیست آن توانا بر آنکه زنده سازد مرده‌گان را

۷۶. انسان

الإنسان: انسان

مدنی

۳۱ آیه

۳ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آیا گذشت بر انسان گاهی از روزگار که نبود چیزی یادآورده

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

همانا ما آفریدیم انسان را از چگه آبی به هم آمیخته که می‌آرمودیمش پس گردانیدیمش شنوائی بینا

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

همانا رهبریش کردیم راه را یا سپاسگزار و یا ناسپاس

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلََّا وَسْعِيرًا

همانا ما آماده ساختیم برای کافران زنجیرهایی و گندهائی و آتشی سوزان

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِّنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا

همانا نیکان می‌آشامند از جامی که آمیزش آن است کافور

عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

وَيُطْعَمُونَ اَلطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِۭۤ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

إِنَّمَا نُنْطِئُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا

فَوَقَّاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ اَلْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا

مُتَّكِعِينَ فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِۭ لَا يَرُونَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذَلَّلَتْ فَطُوفُهَا تَذْلِيلًا

وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِثَانِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا

قَوَارِيرًا مِّن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا

وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانُۭن مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْشُورًا

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌۭ وَحُلُّوٓا۟ أَسَاوِرَۭ مِّن فِضَّةٍ وَسَقْلَهُمُ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا

إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ تَنْزِيلًا

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَائِمًا أَوْ كَفُورًا

وَاذْكُرِ اِسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

چشمه‌ای که نوشند از آن بندگان خدا بشکافندش شکافتنی

پایدار مانند بر نذر و ترسند روزی را که بدی آن است
 پرزنان

و خورانند خوراک را با دوست داشتنش به بینوائی و یتیمی
 و برده‌ای

جز این نیست که می‌خورانیم شما را برای روی خدا نخواهیم
 از شما پاداشی و نه سپاسی

همانا ترسیم از پروردگار خویش روزی را دژم‌خوی
 آشفته‌روی

پس نگهداشتشان خدا از بدی آن روز و بدیشان ارزانی
 داشت خرّمی و شادمانی

و پاداششان داد بدانچه شکِیبا شدند بهشتی و حریری

تکیه‌کنانند در آن بر بالینها نبینند در آن آفتابی و نه
 سرمائی

و نزدیک است بدیشان سایه‌هایش و رام گردیدند
 میوه‌هایش رام‌شدنی

و گردش داده شود بر ایشان جامهائی از سیم و پیاله‌ها
 (صراحیهائی) که باشند آبگینه‌هائی

آبگینه هائی از سیم که پرداختندش پرداختنی

و نوشانیده شوند در آن جامی که باشد آمیزش آن زنجبیل

چشمه‌ای در آن که نامیده شود سلسبیل

و گردش کنند بر ایشان پسرانی جاودانی گاهی که
 بنگریشان پنداریشان مرواریدهای پوشیده

و گاهی که بنگری آنجا بینی نعمتهائی و پادشاهی بزرگ

بر ایشان (فراز ایشان) است جامه‌های سُندس سبزی و
 استبرقی و زیب داده شدند با دست‌بندهائی از سیم و
 نوشانیدشان پروردگارشان نوشابه پاک‌کننده

همانا این است شما را پاداشی و بوده است کوشش شما
 سپاسگزارده

همانا ما فرستادیم بر تو قرآن را فرستادنی

پس شکِیبا شو برای حکم پروردگار خویش و فرمانبرداری
 نکن از ایشان گنهکاری را یا ناسپاسی

و ببر نام پروردگارت را بامدادان و شب‌هنگام

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا

و از شب پس سجده کن برایش و تسبیحش گوی شبی دراز

إِنَّ هَؤُلَاءِ يُجِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا

همانا اینان دوست دارند شتابان را و بگذارند پشت سر خویش روزی سنگین را

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا

ما آفریدیمشان و استوار ساختیم آفرینش ایشان را و هر گاه خواهیم تبدیل کنیم بمانندگان ایشان تبدیلی

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا

همانا این است یادآوری تا هر که خواهد برگردد بسوی پروردگار خویش راهی را

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

و نخواهید جز آنکه خواهد خدا همانا بوده است خدا دانشمند حکیم

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

درآرد هر که را خواهد به رحمت خویش و ستمگران را آماده ساخت برای ایشان عذابی دردناک

۷۷. مرسلات	المُرْسَلَات: فرستادگان	مکی	۵۰ آیه	۲ صفحه
------------	-------------------------	-----	--------	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا

سوگند به فرستادگان پیاپی (انبوه چون یال اسب)

فَالْعَصْفَتِ عَصْفًا

پس تندوزندگانی از بادها وزیدنی تند

وَالنَّشِرَاتِ نَشْرًا

و بگسترانندگان گسترانیدنی

فَالْفَرَقَتِ فَرَقًا

پس به جداکنندگان جداکردنی

فَالْمُلْقِيَتِ ذِكْرًا

پس با فکنندگان ذکر

عُذْرًا أَوْ نُذْرًا

بهبانه‌ای یا بیمی را

إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ

که آنچه وعده داده شوید فرودآینده است

فَإِذَا التَّجُومُ طُمِسَتْ

پس گاهی که ستارگان نابود شوند

وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ

و گاهی که آسمان شکافته شود

وَإِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ

و گاهی که کوه‌ها پراکنده شوند

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِتَتْ

و گاهی که فرستادگان وقت داده شوند

لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ

برای چه روزی پس انداخته شده است

لِيَوْمِ الْفَصْلِ

برای روز جداشدن

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ

و ندانستد چیست روز جداشدن

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز برای تکذیب‌کنندگان

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ

آیا نابود نساختم پیشینیان را

ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ

پس پیرو کردیمشان پسینیان را

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

چنین کنیم به گنهکاران

وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز برای تکذیب‌کنندگان

أَلَمْ تَخْلُقْهُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ

آیا نیافریدیمتان از آبی خوار و زیون

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

پس نهادیمش در آرامگهی جایدار

إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ

تا اندازه دانسته

فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ

پس اندازه نهادیم پس چه خوبند اندازه‌نهان

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز برای تکذیب‌کنندگان

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

آیا نگردانیدیم زمین را فراگیرنده

أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا

زندگان را و مردگان را

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسِيَ شَيْخَتٍ وَاسْقَيْنَاكُمْ مَّاءً فُرَاتًا

و نهادیم در آن لنگرهائی افراشته و نوشانیدیمتان آبی گوارا

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز برای تکذیب‌کنندگان

أَنْظِلُّوْا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

بروید بسوی آنچه بودید بدان تکذیب می‌کردید

أَنْظِلُّوْا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلُثِ شَعْبٍ

بروید بسوی سایه سه شعبه

لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِ

که نه سایه افکن است و نه بی‌نیاز کند از شراره آتش

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

پرتاب کند همانا شراره‌هائی چون کاخ

كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صُفْرٌ

گوئیا آن است اشتری زردفام

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز برای تکذیب‌کنندگان

هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ

این است روزی که سخن نگویند

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

و نه دستور داده شوند تا بهانه آرند

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز برای تکذیب‌کنندگان

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ

این است روز جداکردن گردآوردیم شما را و پیشینیان

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا

اگر شما را است نیرنگی پس آهنگم کنید

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در آتروز برای تکذیب‌کنندگان

إِنَّ الْمَتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

همانا پرهیزکارانند در سایه‌ها و چشمه‌سارهای

وَفَوْكَاهِ مِمَّا يَشْتَهُونَ

و میوه‌ای از آنچه هوس کنند

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

بخورید و بنوشید نوش باد بدانچه بودید می‌کردید

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

همانا ما بدینگونه پاداش دهیم به نیکوکاران

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز برای تکذیب‌کنندگان

كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ

بخورید و برخوردار شوید اندکی که شمائیذ گنهکاران

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز برای تکذیب‌کنندگان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ

و هر گاه گفته شود بدیشان رکوع بگزارید نگزارند

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

وای در آن روز برای تکذیب‌کنندگان

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

پس به کدام داستانند پس از این ایمان‌آرندگان

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	از چه چیزند پرسش‌کنان
جزء ۳۰، حزب ۲۳۳ ر ۵۱۸	عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ	
۲	عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ	از داستان (آگهی) بزرگ
۳	الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ	آنکه آنانند در آن اختلاف‌کنان
۴	كَلَّا سَيَعْلَمُونَ	نه چنین است زود است بدانند
۵	ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ	پس نه چنین است زود است بدانند
۶	أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا	آیا نگردانیدیم زمین را آرامگاهی
۷	وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا	و کوه‌ها را میخ‌های
۸	وَخَلَقْنَكُمْ أَزْوَاجًا	و آفریدیم شما را جفت‌های
۹	وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا	و گردانیدیم خواب شما را بیهشی (یا آسایشی)
۱۰	وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا	و گردانیدیم شب را پوشاکی
۱۱	وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا	و گردانیدیم روز را روزی‌گهی
۱۲	وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا	و بنیاد نهادیم فراز شما هفتگانه‌ای استوار
۱۳	وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا	و نهادیم چراغی درخشان
۱۴	وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا	و فرستادیم از فشرده‌ها آبی ریزان
۱۵	لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا	تا برون آریم بدان دانه و رستنی
۱۶	وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا	و باغستانی پیچ‌پیچ
۱۷	إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا	همانا روز جداشدن است وعده‌گاهی
۱۸	يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا	روزی که دمیده شود در صور پس آیند گروه‌هائی
۱۹	وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا	و گشوده شود آسمان پس بگردد درهائی
۲۰	وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا	و رانده شوند کوه‌ها پس شوند سرابی
۲۱	إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا	همانا دوزخ است کمینگاهی
۲۲	لِّلظَّالِمِينَ مَعَابًا	برای سرکشان بازگشتگاهی
۲۳	لَّيْسَ فِيهَا أَحْقَابًا	ماندگاند در آن سالهائی
۲۴	لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا	نچشند در آن خنکی و نه نوشابه‌ای
۲۵	إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا	مگر آبی جوشان و چرکی
۲۶	جَزَاءً وَفَاقًا	کیفری برابر
۲۷	إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا	که بودند ایشان امید نداشتند حسابی
۲۸	وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا	و تکذیب کردند آیتهای ما را تکذیبی
۲۹	وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا	و هر چیزی را فراآوردیم در نامه‌ای
۳۰	فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا	پس بچشید که هرگز نیفزائیم شما را جز عذابی

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا

همانا برای پرهیزکاران است برخوردارگاهی

حَدَاقٍ وَأَعْنَبًا

باغچه‌هائی و تاکهائی

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا

و آنان پستان برآمده همسالانی

وَكَاَسًا دِهَاقًا

و جامی لبریز

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا

نشنوند در آن یاوه و نه تکذیبی

جَزَاءَ مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا

پاداشی از پروردگارت بخششی به شمار

رَّبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنها است خداوند مهربان که دارا نیستند از او خطابی (سخن‌گفتنی)

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

روزی که بیای ایستند روح و فرشتگان به صفی سخن نگویند جز آنکو دستوری دهدش خداوند مهربان و گوید درستی

ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اخْتَذِ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَعَابًا

آن است روز حقّ تا هر که خواهد برگیرد بسوی پروردگار خویش بازگشتگاهی

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

همانا بیم دادیم شما را از عذابی نزدیک روزی که بنگرد مرد آنچه را پیش فرستاده است دو دستش و گوید کافر کاش می‌بودم خاکی

۷۹. نازعات

النَّازِعَاتُ: به قدرت کِشندگان

مکی

۴۶ آیه

۲ صفحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا

سوگند به برکنندگان به قوت

وَالنَّشِيطَاتِ نَشْطًا

و به کشندگان کشیدنی (یا جهندگاه جهشی)

وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا

و به شناوری‌کنان شناوریی

فَالسَّيِّقَاتِ سَبَقًا

پس پیشی‌گیرندگان پیشی‌گرفتنی

فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا

پس کارپردازان کاری

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

روزی که بلرزد لرزنده

تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ

از پیش آید پی درآینده

قُلُوبٌ يَّوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ

دلہائی است در آن روز هراسان

أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ

دیدگان آنها است سرافکنده

يَقُولُونَ أَعَنَّا لِمَرَدُّوْنَ فِي الْحَافِرَةِ

گویند آیا مائیم بازگردانیده در گور (یا در حال نخستین)

أَعِذَا كُنَّا عِظْمًا تَّخِرَةً

آیا گاهی که گردیدیم استخوانهائی پوسیده

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ

گویند آن است آن هنگام بازگشتی زیانمند

فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ

پس جز این نیست که خروشی است یگانه

فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

ناگهان ایشانند به روی زمین

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ

آیا پیامدت داستان موسی

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

۱۷ أَذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

۱۸ فَقُلْ هَلْ لَّكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ

۱۹ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ

۲۰ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ

۲۱ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ

۲۲ ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَىٰ

۲۳ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ

۲۴ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ

۲۵ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخِرَةِ وَالْأُولَىٰ

۲۶ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنِ يَخْشَىٰ

۲۷ ۵۲۱ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا

۲۸ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا

۲۹ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

۳۰ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا

۳۱ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا

۳۲ وَالْحِبَالَ أَرْسَلَهَا

۳۳ مَتَعَا لَكُمُ وَلَا نَعَمِيكُمُ

۳۴ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ

۳۵ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ

۳۶ وَبُرِّرَّتِ الْجَحِيمُ لِمَنِ يَرَىٰ

۳۷ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ

۳۸ وَعَاثَرِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

۳۹ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

۴۰ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ۖ وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

۴۱ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

۴۲ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَلُهَا

۴۳ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا

۴۴ إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَلُهَا

۴۵ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا

۴۶ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا

گاهی که بانگ دادش پروردگارش بر درّه مقدّس طوی

برو بسوی فرعون که او سرکشی کرد

پس بگو آیا تو را است بسوی آنکه پاکی جوئی

و رهبریت کنم بسوی پروردگارت پس بترسی

پس نمایندش آیت بزرگ را

پس تکذیب کرد و سرپیچید

سپس پشت کرد می‌دوید

پس گردآورد پس برخواند

پس گفت منم پروردگار بزرگتر شما

پس گرفتش خدا به کیفر انجام و آغاز

همانا در این است عبرتی برای آنکه بترسد

آیا شما سخت‌ترید در آفرینش یا آسمان که ساختش

برافراشت پوشش را پس بیاراستش

و تاریک ساخت شبش را و برآورد روزش

و زمین را از آن پس گسترانیدش

برون آورد از آن آبش را و چراگاهش

و کوه‌ها را لنگر گردانیدش

بهره‌مندیی برای شما و برای دامهای شما

پس گاهی که آید فرودآینده‌ای بزرگتر

روزی که یاد آورد انسان آنچه را کوشیده است

و آشکار گردد دوزخ برای هر که ببند

پس اما آنکه سرپیچید

و زندگانی دنیا را برگزید

همانا دوزخ است جایگاهش

و اما آنکه بترسد جایگاه پروردگار خویش را و بازدارد خویشتن را از هوسها

همانا بهشت است جایگاهش

پرسندت از ساعت کی است لنگرگاهش

در چپستی تو از یادآوردنش

بسوی پروردگار تو است پایانش

جز این نیست که تویی ترساننده آنکه بترسدش

گوئیا ایشان روزی که ببینندش نماندند جز شبی یا روزش

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	روی درهم کشید و پشت کرد
حزب ۲۳۴ ۵۲۲ ر	عَبَسَ وَتَوَلَّى	
۲	أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى	که آمدش کور
۳	وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِّي	و چه دانستت شاید او پاکی جوید
۴	أَوْ يَذْكُرُ فِتْنَعَهُ الذِّكْرَى	یا یادآور شود پس سود دهدش یادآوردن
۵	أَمَّا مِنْ أَسْتَعْنَى	اما آنکه بی‌نیازی جست
۶	فَأَنْتَ لَهُ وَتَصَدَّى	پس تواش پذیرفتی
۷	وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِّي	و نیست بر تو که او پاکی نجوید
۸	وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى	و اما آنکه بیامدت می‌دوید
۹	وَهُوَ يَخْشَى	و او می‌ترسید
۱۰	فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى	پس تو از او سرگرمی جستی
۱۱	كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ	نه چنین است همانا آن است یادآوری
۱۲	فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ	که هر که خواهد یاد آوردش
۱۳	فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ	در نامه‌هایی گرامی
۱۴	مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ	برافراشته پاک‌شده
۱۵	بِأَيْدِي سَفَرَةٍ	به دستهای پیام‌آورانی
۱۶	كِرَامٍ بَرَرَةٍ	گرامیانی نیکانی
۱۷	قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرُهُ	کشته باد انسان چه ناسپاس است
۱۸	مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ	از چه چیز آفریدش
۱۹	مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ	از نطفه بیافریدش پس مقدر داشتش (اندازه نهادش)
۲۰	ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ	سپس راه را آماده ساختش
۲۱	ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ	پس میرانیدش و به گور بردش
۲۲	ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ	سپس هر گاه خواست برون آردش
۲۳	كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ	نه چنین است هنوز نگذارد آنچه فرمودش
۲۴	فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ	پس بنگرد انسان بسوی خوراکش
۲۵	أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا	که ریختیم ما آب را ریزشی
۲۶	ثُمَّ شَفَقْنَا الْأَرْضَ شَفًّا	پس شکافتیم زمین را شکافتنی
۲۷	فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا	پس رویانیدیم در آن دانه
۲۸	وَعِنَبًا وَقَضْبًا	و انگوری و خرمانی
۲۹	وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا	و زیتونی و خرما بنی
۳۰	وَحَدَائِقَ غُلْبًا	و باغچه‌هایی پیچیده
۳۱	وَفَلَكْهَ وَآبًا	و میوه‌ای و چمنی
۳۲	مَتَّعَا لَكُمْ وَلَا نَعْمِكُمْ	بهره‌ای برای شما و برای دامهای شما
۳۳	فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ	پس گاهی که آید خروش کرسازنده
۳۴	يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ	روزی که گریزد مرد از برادرش
۳۵	وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ	و مادرش و پدرش
۳۶	وَصَلْبَتِهِٗٓ وَبَنِيهِ	و همسرش و فرزندانش
۳۷	لِكُلِّ أُمَرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ	هر مردی از ایشان را است در آن روز کاری که به خود واداردش
۳۸	وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ	چهره‌هایی است در آن روز گشوده
۳۹	ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ	خندان شادان
۴۰	وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ	و چهره‌هایی در آن روز بر آنها است گردی
۴۱	تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ	دستخوش سازدش پریشانی
۴۲	أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ	آنانند کافران پرده‌دران

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	گاهی که خورشید بی فروغ گردد
۵۲۳ر	إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ	
۲	وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ	و گاهی که ستارگان تیره شوند
۳	وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ	و گاهی که کوه‌ها رانده شوند
۴	وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ	و گاهی که اشتران آبستن (یا آبستان) رها کرده شوند
۵	وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ	و گاهی که وحشیان گردآورده شوند
۶	وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ	و گاهی که دریاها به هم آمیخته شوند
۷	وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ	و گاهی که نفوس جفت کرده شوند
۸	وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُيِّلَتْ	و گاهی که گور شده پرسیده شود
۹	بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ	به کدام گناه کشته شد
۱۰	وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ	و گاهی که نامه‌ها گشوده شود
۱۱	وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ	و گاهی که آسمان برکنده شود
۱۲	وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ	و گاهی که دوزخ افروخته شود
۱۳	وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ	و گاهی که بهشت آماده (یا نزدیک) شود
۱۴	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ	بداند هر کسی آنچه احضار کرده است
۱۵	فَلَا أَقْسِمُ بِالْخُنُوسِ	پس سوگند نیارم به فروروندگان
۱۶	الْجَوَارِ الْكُنَّسِ	روندگان نهان شدگان
۱۷	وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ	و شب‌گاهی که تیرگیش پشت کند
۱۸	وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ	و بامدادگاهی که بدرخشد
۱۹	إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ	که آن است همانا گفتار فرستاده گرامی
۲۰	ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ	توانگری نزد خداوند عرش ارجمند (یا سخن روائی)
۲۱	مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ	فرمانروائی آنجا امینی
۲۲	وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ	و نیست یار شما دیوانه
۲۳	وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ	و هر آینه بدیدش در افق آشکار
۲۴	وَمَا هُوَ عَلَى الْعَيْبِ بِضَنِينٍ	و نیست او بر ناپیدا بخیل
۲۵	وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ	و نیست آن سخن شیطان رانده شده
۲۶	فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ	پس کجا می‌روید
۲۷	إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ	نیست آن جز یادآوری برای جهانیان
۲۸	لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ	برای آنکه خواهد از شما که راستی گزیند (یا پایداری کند)
۲۹	وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ	و نخواهید جز آنکه بخواهد خدا پروردگار جهانیان

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ	حزب ۲۳۵ ۵۲۴ر	گاهی که آسمان بشکافد
۲	وَإِذَا الْكُوَاكِبُ انْتَثَرَتْ		و گاهی که ستارگان بپاشد (یا بریزد)
۳	وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ		و گاهی که دریاها شکافته شود
۴	وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ		و گاهی که گورها برانگیخته شود
۵	عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ		داند کسی چه پیش فرستاده است و چه پس آورده است
۶	يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ		ای انسان چه چیزت فریفت (یا چه فریفته تو را) به پروردگار کریمت
۷	الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ		آنکه آفریدت پس راست آوردت پس معتدلت ساخت
۸	فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ		به هر پیکری که خواست تو را پرداخت
۹	كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ		نه چنین است بلکه تکذیب کنید به دین
۱۰	وَإِنِّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ		و همانا بر شما است نگهبانانی
۱۱	كِرَامًا كَتِيبِينَ		گرامیانی نویسندگانی
۱۲	يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ		دانند آنچه کنید
۱۳	إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ		همانا نیکانند در نعمتها
۱۴	وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ		و همانا گنهکارانند در دوزخ
۱۵	يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ		چشندش روز دین
۱۶	وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ		و نیستند ایشان از آن ناپدیدان
۱۷	وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ		و ندانی تو چیست روز دین
۱۸	ثُمَّ مَّا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ		پس ندانی تو چیست روز دین
۱۹	يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ		روزی که دارا نیست کسی برای کسی چیزی و کار در آن روز خدا را است

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ	ر۵۲۵	وای بر کم‌فروشان
۲	الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ		آنان که هر گاه پیمایند بر مردم تمام بردارند
۳	وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ		و هر گاه پیمایندشان یا سنجندشان کم دهند
۴	أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ		آیا نپندارند که ایشان برانگیختگانند
۵	لِيَوْمٍ عَظِيمٍ		برای روزی بزرگ
۶	يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ		روزی که بپای خیزند مردم برای پروردگار جهانیان

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينَ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوبُونَ

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّخْتُومٍ

خِتَمُهُمْ مِسْكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ

وَمِرَاجُهُمْ مِنْ تَسْنِيمٍ

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ

وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

نه چنین است همانا نامه گنهکاران است در سِجِّین

و چه دانستت چیست سِجِّین

نامه‌ای است نوشته

وای در آن روز بر تکذیب‌کنندگان

آنان که تکذیب کنند به روز دین

و تکذیب نکند بدان جز هر تجاوزگری گنهکار

که هر گاه خوانده شود بر او آیت‌های ما گوید این است افسانه‌های پیشینیان

نه چنین است بلکه چیره گشت بر دل‌های آنها بودند فراهم می‌کردند

نه چنین است همانا ایشانند از پروردگارشان آن روز راندگان

سپس ایشانند همانا چشندگان دوزخ

پس گفته شود این است آنچه بودید بدان تکذیب می‌کردید

نه چنین است همانا نامه نیکان است در عِلِّیین

و چه دانستت چیست علّیون

نامه نوشته

که گواهی‌ش دهند نزدیکان

همانا نیکانند در نعمتها

بر بالش‌ها (یا تخت‌ها) نگران

بشناسی در چهره‌شان خرمی نعمتها

نوشاینده شوند از جامی مُهرزده

مُهر آن است مشک و بدین پس باید بگروند گروندگان

و آمیزش آن است از تَسْنیم

چشمه‌ای که نوشند از آن نزدیکان

همانا آنان که گنهکاراند بودند بر آنان که ایمان آوردند خنده‌زنان

و هر گاه می‌گذشتند بر آنان به چشم طعن و استهزاء بنگرند

و هر گاه بازمی‌گشتند بسوی خاندان خویش بازمی‌گشتند لبخندزنان

و هر گاه می‌دیدندشان می‌گفتند همانا اینانند گمراهان

و فرستاده نبودند بر ایشان نگهبانان

پس امروز آنان که ایمان آوردند به کافرانند خنده‌زنان

عَلَى الْأَرْيَافِ يَنْظُرُونَ

بر بالشهایند نگران

هَلْ تُؤْتِي الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

آیا پاداش داده شدند کفار آنچه را بودند می‌کردند

۸۴. انشقاق	الْإِنْشِقَاقُ: شکافتن	مکی	۲۵ آیه
------------	------------------------	-----	--------

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ

۱
حزب
۲۳۶
۵۲۶ر

گاهی که آسمان بشکافت

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

۲

و فرمان برد برای پروردگار خویش و سزاوار شد

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

۳

و گاهی که زمین کشیده (پهن) شد

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

۴

و افکند آنچه در آن است و تهی شد

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

۵

و فرمان برد پروردگار خویش را و سزاوار شد

يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ

۶

ای انسان همانا تونی رنج‌برنده بسوی پروردگار خویش رنجی را پس رسنده‌ای بدان

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَبِيمِينِهِ

۷

اما آنکه داده شود نامه خویش را به راستش

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

۸

پس زود است حساب شود حسابی آسان

وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا

۹

و بازگردد بسوی خاندان خویش شادان

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

۱۰

و اما آنکه داده شود نامه خویش را از پشت سرش

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا

۱۱

پس زود است بخواند مرگ را

وَيَصْلَى سَعِيرًا

۱۲

و بجشد آتش را

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

۱۳

که بود او همانا در خاندان خود شادان

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ

۱۴

او همانا پنداشت که هرگز بازنگردد

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

۱۵

بلکه پروردگار او است بدو بینا

فَلَا أَقْسِمُ بِالْشفَقِ

۱۶

پس سوگند نیارم به خورگاه (شفق)

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ

۱۷

و به شب و آنچه فراگیرد

وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ

۱۸

و به ماه گاهی که تمام شود

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ

۱۹

که هر آینه سوار گردید پستی بر پستی (طبقه‌ای پس از طبقه‌ای)

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

۲۰

پس چه شودشان که ایمان نیارند

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝

۲۱
سجده
مستحب

و گاهی که خوانده شود بر ایشان قرآن سجده نکنند

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ

۲۲

بلکه آنان که کفر ورزیدند تکذیب کنند

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

۲۳

و خدا دانا است بدانچه در خویشتن نهان دارند

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

۲۴

پس مژده ده ایشان را به عذابی دردناک

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

۲۵

مگر آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند که ایشان را است مزدی بی‌پایان (یا بی‌مَنّت)

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ	سوگند به آسمان دارنده برجها
۲	وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ	و به روز وعده‌شده
۳	وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ	و به گواه و گواهی‌شده
۴	قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ	کشته شوند یاران حفره‌ها
۵	النَّارِ ذَاتِ الْوُوقُودِ	آن آتش فروزان (یا دارنده) سوخت
۶	إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ	گاهی که ایشانند بر آن نشستگان
۷	وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ	و آنانند بر آنچه به مؤمنان کنند گواهان
۸	وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ	و خشم نگرفتند بر ایشان جز از آن رو که ایمان آوردند به خدای عزّتمند ستوده
۹	الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ	آنکه وی را است پادشاهی آسمانها و زمین و خدا است بر همه چیز گواه
۱۰	إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ	همانا آنان که فریب دادند مردان و زنان مؤمن را سپس توبه نکردند ایشان را است عذاب دوزخ و ایشان را است عذاب سوزان
۱۱	إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ	همانا آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند ایشان را است باغهایی که روان است زیر آنها جویها این است رستگاری بزرگ
۱۲	إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ	همانا خشم‌آوری پروردگار تو است سخت
۱۳	إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ	همانا او پدید آرد و بازگرداند
۱۴	وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ	و او است آمرزگار دوست‌دار
۱۵	ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ	دارنده عرش گرامی
۱۶	فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ	کننده هر آنچه خواهد
۱۷	هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ	آیا پیامدت داستان لشکرها
۱۸	فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ	فرعون و ثمود
۱۹	بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ	بلکه آنان که کفر ورزیدند در تکذیبند
۲۰	وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِم مَّحِيطٌ	و خدا است از پشت سرشان فراگیرنده
۲۱	بَلْ هُوَ قُرْءَانٌ مَّجِيدٌ	بلکه آن قرآنی است گرامی
۲۲	فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ	در لوحی نگهداشته

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ	سوگند به آسمان و به شب درآینده
۲	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ	و چه دانستت چیست شب درآینده
۳	النَّجْمُ الثَّاقِبُ	آن ستاره تابنده
۴	إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ	نیست کسی جز بر او است نگهبانی
۵	فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ	پس بنگرد انسان از چه شد آفریده
۶	خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ	آفریده شد از آبی جهنده
۷	يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ	که برون آید از میان کمر و استخوانهای سینه
۸	إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ	همانا او است بر بازگردانیدنش توانا
۹	يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ	روزی که فاش شوند رازهای درون
۱۰	فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ	پس نیستش نیروئی و نه یاورى
۱۱	وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ	سوگند به آسمان دارای برگشت یا باران
۱۲	وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ	و به زمین دارای شکاف
۱۳	إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ	که آن است همانا گفتاری جداسازنده
۱۴	وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ	و نیست آن یاوه (شوخی)
۱۵	إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا	همانا ایشان نیرنگ آرند نیرنگی
۱۶	وَأَكِيدُ كَيْدًا	و نیرنگ آرم نیرنگی
۱۷	فَمَهْلِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُويْدًا	پس مهلت ده کافران را مهلتشان ده اندکی

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى	تسبیح گوی نام پروردگار خویش را آن برتر
۲	الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى	آنکه آفرید پس راست کرد
۳	وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى	و آنکه تقدیر کرد پس هدایت کرد
۴	وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى	و آنکو برون آورد چراگاه را
۵	فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى	پس گردانیدش خشک سیاه
۶	سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى	زود است بخوانیم بر تو (خوانا گردانیمت) تا فرامواش نکنی
۷	إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجُحْرَ وَمَا يَخْفَى	مگر آنچه خواهد خدا که او میداند آشکار را و آنچه نهان شود
۸	وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى	و روان گردانیمت بسوی آسانی
۹	فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى	پس یادآوری کن اگر سود دهد یادآوردن
۱۰	سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى	زود است یادآورد آنکه می‌ترسد
۱۱	وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَتَقَى	و دوری گزیندش بدبخت‌تری
۱۲	الَّذِي يُصَلِّي النَّارَ الْكُبْرَى	که می‌چشد آتش بزرگتر را
۱۳	ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى	پس نمیرد در آن و نه زنده شود
۱۴	قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى	همانا رستگار شد آنکه پاکی جست
۱۵	وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى	و یاد کرد نام پروردگارش را پس نماز گزارد

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

بلکه برمی‌گزینید زندگانی دنیا را

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى

و آخرت بهتر است و پایدارتر

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى

همانا این است در نامه‌های نخستین

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

نامه‌های ابراهیم و موسی

۸۸. غاشیه

الْغَاشِيَّةُ: غاشیه

مکی

۲۶ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آیا پیامدت داستان فراگیرنده

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

رویهائی است در آن روز سرافکنده

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ

کارکننده‌اند رنجبرنده

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً

چشند آتشی سوزان

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ عَانِيَةٍ

نوشانیده شوند از چشمه جوشان

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ

نیستشان خوراکی جز از خار

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ جُوعٍ

نه فربه سازد و نه بی‌نیاز کند از گرسنگی

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ

رویهائی است در آن روز شاداب

لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ

از کوشش خویشند خوشنود

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

در بهشتی فرازنده

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَّةَ

نشنوند در آن یاهوای

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

در آن است چشمه روان

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ

در آن است تختهای افراشته

وَأَكْوَابُ مَوْضُوعَةٌ

و جامهائی نهاده

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ

و بالشهائی چیده (صف آورده)

وَزَرَائِبُ مَبْثُوثَةٌ

و پرده‌های گسترده

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِلَهِ كَيْفَ خُلِقَتْ

آیا ننگرند بسوی اشتر چگونه آفریده شد

وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

و بسوی آسمان چگونه افراشته شد

وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

و بسوی کوه‌ها چگونه نشانده شد

وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

و بسوی زمین چگونه گسترده شد

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

پس یادآوری کن جز این نیست توئی یادآورنده

لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ

نیستی بر ایشان فرمانده

إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ

مگر آنکه روی برتافت و کفر ورزید

فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ

که عذاب کندش خدا آن عذاب بزرگتر

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ

همانا بسوی ماست بازگشتشان

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

سپس همانا بر ماست حسابشان

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْفَجْرِ	سوگند به بامداد
۲	وَلَيَالٍ عَشْرٍ	و شبهای ده‌گانه
۳	وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ	و جفت و تک
۴	وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرِ	و به شب گاهی که برود
۵	هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ	آیا هست در این سوگندی برای خردمند
۶	أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ	آیا ندیدی چه کرد پروردگار تو به عاد
۷	إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ	ارم دارای ستون
۸	الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبَلَدِ	آنی که آفریده نشد مانندش در شهرها
۹	وَتُمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ	و ثمودی که بریدند سنگ را به درّه
۱۰	وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ	و فرعون دارنده ستونها (یا میخها)
۱۱	الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبَلَدِ	آنان که سرکشی کردند در شهرها
۱۲	فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ	پس فراوان کردند در آنها تبهکاری را
۱۳	فَصَبَّ عَلَيْهِمُ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ	پس بریخت بر آنان پروردگار تو تازیانه عذاب
۱۴	إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ	همانا پروردگار تو است در کمینگاه
۱۵	فَأَمَّا الْإِنْسَنُ إِذَا مَا أُنْتَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ	اما انسان هر گاه بیازمایدش پروردگارش پس گرامیش دارد و نعمتش دهد گوید پروردگارم گرامیم داشت
۱۶	وَأَمَّا إِذَا مَا أُنْتَلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ	و اما هر گاه بیازمایدش پس تنگ گیرد بر او روزیش را گوید پروردگارم خوارم ساخت
۱۷	كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ	نه چنین است بلکه گرامی ندارید یتیم را
۱۸	وَلَا تَحْضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ	و ترغیب نکنید بر خوراندن بینوا
۱۹	وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا	و خورید میراث را خوردنی گوارا (یا انبوه)
۲۰	وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا	و دوست دارید مال را دوستی فراوان
۲۱	كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا	نه چنین است هر گاه کوبیده شود زمین کوبیدنی کوبیدنی
۲۲	وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا	و بیاید پروردگار تو با فرشتگان صفی صفی
۲۳	وَجِئَاءَ يَوْمَيْهِمِ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَنُ وَأَنَّى لَهُ الدِّكْرَى	و آورده شود آن روز دوزخ در آن روز یادآور شود انسان و کجاستش یادآوری

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

گوید کاش پیش می‌فرستادم برای زندگانی خویش

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ

پس در آن روز عذاب نشود چون عذاب او کسی

وَلَا يُوثِقُ وَثَاقُهُ أَحَدٌ

و بسته نشود چون بستن او کسی

يَأْتِيَتْهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

ای روان آسوده (یا ای نفس آرمیده)

أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً

بازگرد بسوی پروردگار خویش خشنود خشنودشده

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

پس در آی در بندگانم

وَادْخُلِي جَنَّتِي

و در آی در بهشتم

۹۰. بلد	الْبَلَد: شهر	مکی	۲۰ آیه
---------	---------------	-----	--------

۱ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ

جزب
۲۳۸
۵۳۲ر

سوگند نیارم بدین شهر

۲ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ

و توئی جای گزین در این شهر

۳ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ

و پدری و آنچه فرزند نهاد

۴ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

که آفریدیم انسان را در رنج

۵ أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ

آیا پندارد که توانائی ندارد هرگز بر او کسی

۶ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا

گوید تباه کردم مالی انبوه را

۷ أَيْحَسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

آیا پندارد که ندیدش کسی

۸ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

آیا ننهادیم برایش دیدگانی

۹ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

و زبانی و لبانی

۱۰ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

و رهبریش کردیم بدان دو پشته

۱۱ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ

پس برنیامد (یا نگذشت) بر آن پشته

۱۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

و چه دانستت چیست آن پشته

۱۳ فَكُ رَقَبَةً

آزادکردن یک بنده

۱۴ أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

یا خورانیدنی در روز پریشانی (یا روزی دارنده گرسنگی)

۱۵ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

به یتیمی خویشاوند

۱۶ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

یا بینوائی خاکسار (یا نیازمند)

۱۷ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

سپس گشت از آنان که ایمان آوردند و سفارش کردند به شکیبائی و سفارش کردند به مهربانی کردن

۱۸ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

آنانند یاران راست

۱۹ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

و آنان که کفر ورزیدند به آیتهای ما آنانند یاران چپ (یا شومی)

۲۰ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

بر ایشان است آتش افروخته (یا انبوه یا پوشیده)

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا	سوگند به خورشید و پرتوش (یا آفتابش)
۲	وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا	و به ماه گاهی که از پیش آید
۳	وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّلَهَا	و به روز گاهی که تابناکش سازد
۴	وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا	و به شب گاهی که بیوشدش
۵	وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا	و به آسمان و آنچه (یا آنکه) بساختش
۶	وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا	و به زمین و آنچه گسترده‌اش
۷	وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا	و به روان و آنچه راست آوردش
۸	فَالْهَمَّهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا	پس سروشش فرستاد گنهکاریش و پرهیزش
۹	قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا	همانا رستگار شد آنکه پاک ساختش
۱۰	وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا	و همانا آیان کرد آنکه بفریفتش (یا نهان داشتش)
۱۱	كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطُغْيَانِهَا	تکذیب کرد ثمود به سرکشیش
۱۲	إِذِ انْتَبَعَتْ أَشْجُلُهَا	گاهی که برانگیخت بدنهادتر (یا تیربخت‌ترش)
۱۳	فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا	پس گفت بدیشان پیامبر خدا اشتر خدا را و آبشخورش
۱۴	فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا	پس تکذیبش کردندش پس پی کردند پس برآشفت بر ایشان پروردگارشان به گناهشان پس یکسانش کرد
۱۵	وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا	و نهراسد از فرجامش

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ	سوگند به شب گاهی که فراگیرد
۲	وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ	و روز گاهی که برتابد
۳	وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ	و آنچه (یا آنکه) آفرید نر و ماده را
۴	إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ	که کوشش شما است همانا گوناگون
۵	فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ وَاتَّقَىٰ	پس اما آنکه بخشید و پرهیزکاری کرد
۶	وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ	تصدیق به نیکوکاری کرد
۷	فَسَنِّيئِرُهُ لِلْعُسْرَىٰ	زود است رهنمونش شویم بسوی گشایش
۸	وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ	و اما آنکه بخل ورزید و بی‌نیازی گرفت
۹	وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ	و تکذیب به نیکوکاری کرد
۱۰	فَسَنِّيئِرُهُ لِلْعُسْرَىٰ	پس زود است برانیمش بسوی دشواری
۱۱	وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ	و بی‌نیاز نکند از او مالش گاهی که تباه شود
۱۲	إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ	همانا بر ما است هدایت
۱۳	وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ	و همانا برای ما است بازپسین و نخستین
۱۴	فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ	پس ترسانیدم شما را از آتش که زبانه کشد

لَا يَصْلِيْهَا إِلَّا الْأَشْقَى

نچشدهش جز بدبخت تری

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى

که تکذیب کند و پشت کند

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى

و زود است دور شودش پرهیزکارتری

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى

که دهد مالش را پاکی جوید

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِّعْمَةٍ تُجْزَى

و نیست کسی را نزدش نعمتی که پاداش داده شود

إِلَّا أَتْبَعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى

جز در پی روی پروردگار برترش

وَلَسَوْفَ يَرْضَى

و همانا بزودی خوشنود شود

۹۳. ضحی

الضُّحَى: روشنایی روز

مکی

۱۱ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالضُّحَى

سوگند به چاشتگاه (یا روز)

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى

و به شب گاهی که تیرگی افکند

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى

بدرودت نگفت پروردگارت و نه خشمگین شد

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى

و همانا انجام بهتر است تو را از آغاز

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى

و هر آینه زود است دهدت پروردگارت تا خشنود شوی

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَكَوَى

آیا نیافتت یتیمی پس جای داد

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى

و یافتت سر به گمی پس رهبری کرد

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى

و یافتت گرانباری (عیالمند) پس بی‌نیاز کرد

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

اما یتیم را پس خشم نیار

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

و اما دریوزه را پس نران (یا نهیب نزن)

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

و اما به نعمت پروردگار خویش پس زبان گشای

۹۴. انشراح

الشَّرْح: گشایش

مکی

۸ آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

آیا فراخ نکردانیدیم (گشاده نداشتیم) برایت سینه‌ات را

وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ

و نهادیم از تو بارت را

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

آن را که بشکست پشتت را

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

و بلند ساختیم برایت نامت (یا سخت) را

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

همانا با سختی است گشایشی

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

همانا با سختی است گشایشی

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

پس هر گاه که فراغت یافتی بایست (بکوش)

وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ

و بسوی پروردگار خویش بگرای

۱ ۵۳۷	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ	سوگند به انجیر و زیتون
۲	وَطُورِ سِينِينَ	و طور سینین (یا سینا)
۳	وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ	و این شهر آرام (یا ایمن)
۴	لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ	که آفریدیم انسان را در نکوتر اندام
۵	ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ	سپس بازگردانیدیمش فرود فرودین
۶	إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ	مگر آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند که ایشان را است مزدی بی‌پایان
۷	فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالِّدِينِ	پس چه چیز تکذیب کند تو را از این پس به دین
۸	أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ	آیا نیست خدا حکم‌کننده‌ترین حکم‌کنندگان

۱ ۵۳۸	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ	بخوان به نام پروردگار خویش که آفرید
۲	خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ	آفرید انسان را از خون بسته
۳	أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ	بخوان و پروردگار تو است مهتر
۴	الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ	آنکه بیاموخت قلم را
۵	عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ	آموخت به انسان آنچه را ندانست
۶	كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ	نه چنین است همانا انسان سرکشی کند
۷	أَن رَّءَاهُ أَسْتَغْفِرَ	که ببیندش بی‌نیاز شود
۸	إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ	همانا بسوی پروردگار تو است بازگشت
۹	أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ	آیا دیدی آن را که بازدارد
۱۰	عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ	بنده‌ای را گاهی که نماز گزارد
۱۱	أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ	آیا دیدی اگر بود بر هدایت
۱۲	أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ	یا فرمود به پرهیزکاری
۱۳	أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ	آیا دیدی اگر تکذیب کرد و پشت کرد
۱۴	أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ	آیا ندانست که خدا می‌بیند
۱۵	كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ	نه چنین است همانا اگر دست برنداشت کشانیمش به پیشانی
۱۶	نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ	پیشانی دروغگوی لغزشکار
۱۷	فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ	پس بخواند انجمنش را
۱۸	سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ	زود است بخوانی (نگهبانان) دوزخ را
۱۹ سجده واجب	كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝	نه چنین است فرمانبرداریش نکن و سجده کن و نزدیک شو (چشم به راه باش)

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ	همانا فرستادیمش در شب قدر
۲	وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ	و چه دانستت چیست شب قدر
۳	لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ	شب قدر بهتر است از هزار ماه
۴	تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ	فرود آیند فرشتگان و روح در آن به دستور پروردگارشان در هر کار
۵	سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ	سلامی است آن تا برآمدن بامداد

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ	نبودند آنان که کفر ورزیدند از اهل کتاب و مشرکان دست بردارندگان تا بیایدشان نشانی
۲	رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً	فرستاده‌ای از خدا که خواند نامه‌هایی پاک شده
۳	فِيهَا كُتِبَ قَيِّمَةٌ	در آنها است نوشته‌هایی استوار
۴	وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ	و پراکنده نشدند آنان که داده شدند کتاب را مگر پس از آنکه بیامدشان نشانی
۵	وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ	و فرموده نشدند مگر آنکه بپرستند خدا را پاکدارندگان برای او دین را بیکتاپرستان و بیای دارند نماز را و بدهند زکات را و این است دین استوار
۶	إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ	همانا آنان که کفر ورزیدند از اهل کتاب و مشرکان در آتش دوزخند جاودانان در آن آنانند بدترین جهانیان
۷	إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ	همانا آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند آنانند بهترین جهانیان

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتْ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ
خَشِيَ رَبَّهُ

۹۹. زلزال	الزَّلْزَلَةُ: زلزله	مدنی	۸ آیه
-----------	----------------------	------	-------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا	گاهی که بلرزد زمین لرزشش را
۲	وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا	و برون آرد زمین گرانهایش را (یا سنگین‌ها، یا کالاهایش را)
۳	وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا	و گوید انسان چیست آن را
۴	يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا	آن روز بسراید داستانهایش را
۵	بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا	که پروردگارت سروش فرستاد بدان
۶	يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ	آن روز برون آیند مردم گوناگون تا نمایانده شوند کردارهای خویش را
۷	فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ	پس هر که کند سنگینی ذره نیکی بیندش
۸	وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ	و هر که کند سنگینی ذره بدی بیندش

۱۰۰. عادیات	الْعَادِيَات: دوندگان	مکی	۱۱ آیه	۲ صفحه
-------------	-----------------------	-----	--------	--------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْعَدِيَّتِ صُبْحًا	سوگند به دوندگان به ستوه‌آمدن
۲	فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا	پس آتش افروزندگان به نواختن سمها بر زمین
۳	فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا	پس تاخت آرندگان به بامداد
۴	فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا	پس برانگیزند بدان گردی
۵	فَوْسَطْنَ بِهِ جَمْعًا	پس درآیند بدان در میان گروهی
۶	إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ	همانا انسان است به پروردگار خویش ناسپاس
۷	وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ	و همانا او است بر این گواه
۸	وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ	و همانا او است در دوستی خواسته (یا اسبان) سرسخت
۹	أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ	پس آیا نداند گاهی که انگیخته شود آنچه در گورها است

پاداششان نزد پروردگارشان بهشتهای جاودانی است که روان است از زیر آنها جویها جاودانان در آنها همیشه خشنود شد خدا از ایشان و خشنود شدند از او این برای آن است که بترسد از پروردگارش

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

و فراهم شود آنچه در سینه‌ها است

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَبِيرٌ

که پروردگار ایشان است بدیشان آگاه

۱۰۱ . قارعه

القَارِعَةُ: کوبنده

مکی

۱۱ آیه

۱

ر۵۴۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْقَارِعَةُ

آن کوبنده

۲

مَا الْقَارِعَةُ

چیست کوبنده

۳

وَمَا أَذْرَنكَ مَا الْقَارِعَةُ

و چه دانستت چیست کوبنده

۴

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

روزی که شوند مردم چون پروانه‌های پراکنده

۵

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

و شوند کوه‌ها مانند پشم زده

۶

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

پس اما آنکه سنگین آید سنجش‌هایش (ترازوهایش)

۷

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

پس او است در زندگی پسندیده

۸

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

و اما آنکه سبک گردد ترازوهایش

۹

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

پس مادر اوست هاویه

۱۰

وَمَا أَذْرَنكَ مَا هِيَهْ

و ندانستت چیست آن

۱۱

نَارٌ حَامِيَةٌ

آتشی است سوزنده

۱۰۲ . تکاثر

التَّكَاثُرُ: افتخار به زیادی ثروت

مکی

۸ آیه

۱

ر۵۴۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ

بفریفت شما را (سرگرم ساخت) فزونی جستن

۲

حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

تا رسیدید به گورستان

۳

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

نه چنین است زود است بدانید

۴

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

پس نه چنین است زود است بدانید

۵

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

نه چنین است اگر بدانید دانستن یقین

۶

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

هر آینه ببینید البته دوزخ را

۷

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ

سپس ببینیدش البته عین یقین (یقین نمایان)

۸

ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ

سپس پرسش شوید همانا در آن روز از نعمتها

۱۰۳ . عصر	الْعَصْرُ: روزگار	مکی	۳ آیه
-----------	-------------------	-----	-------

۱ ر۵۴۵	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْعَصْرِ	سوگند به عصر (روزگار بازپسین)
۲	إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ	که همانا انسان است در زیانکاری
۳	إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ	مگر آنان که ایمان آوردند و کردار شایسته کردند و سفارش کردند به حقّ (به درستی) و سفارش کردند به شکیب

۱۰۴ . همزه	الْهُمَزَةُ: عیبجو	مکی	۹ آیه
------------	--------------------	-----	-------

۱ ر۵۴۶	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ	وای بر هر نکوهشگری عیبجوی
۲	الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ	آنکه گردآورد مالی را و شمردش
۳	يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ	پندارد که مالش جاودان داردش
۴	كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ	نه چنین است همانا انداخته شود در حُطمه
۵	وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ	و ندانستت چیست حُطمه
۶	نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ	آتش خدای افروخته
۷	الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ	که چیره گردد بر دلها
۸	إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ	همانا آن است بر ایشان افروخته (یا پوشیده)
۹	فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ	در ستونهای کشیده

۱۰۵ . فیل	الْفِيلُ: فیل	مکی	۵ آیه
-----------	---------------	-----	-------

۱ ر۵۴۷	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ	آیا ندیدی چه کرد پروردگار تو به یاران (یا خداوندان) فیل
۲	أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ	آیا نگردانید نیرنگ آنان را در گم‌گشتگی
۳	وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ	و فرستاد بر ایشان مرغانی گروه گروه
۴	تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ	می‌افکندند بر ایشان (پرتاب می‌کردند) سنگی را از سجّیل
۵	فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ	پس گردانیدشان مانند خوشه (یا برگ) خورده‌شده

۱۰۶ . قريش	قُرَيْش: قريش	مکی	۴ آیه
------------	---------------	-----	-------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ	برای جان دادن (یا الفت‌گرفتن) قريش
۲	إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ	افت ایشان به کوچیدن زمستان و تابستان
۳	فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ	پس باید پرستش کنند پروردگار این خانه را
۴	الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّنْ جُوعٍ وَآمَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ	که خورانیدشان پس از گرسنگی و ایمنشان ساخت پس از ترس

۱۰۷ . ماعون	الْمَاعُون: ظرف غذا	مکی	۷ آیه
-------------	---------------------	-----	-------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْدِّينِ	آیا دیدی آن را که تکذیب کند به دین
۲	فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ	پس آن است که می‌راند یتیم را
۳	وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ	و ترغیب نکند بر خوراک بینوا
۴	فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ	پس وای بر نمازگزاران
۵	الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ	آنان که از نماز خویشند غفلت‌کنندگان
۶	الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ	آنان که خودنمایی کنند
۷	وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ	و بازدارند زکات را (یا خیر را)

۱۰۸ . کوثر	الْكُوثَر: خیر فراوان	مکی	۳ آیه
------------	-----------------------	-----	-------

۱	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ	همانا ارزانی داشتیمت کوثر
۲	فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَرْ	پس نمازگزار برای پروردگار خویش و قربان کن (یا سجود و رکوع کن)
۳	إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ	همانا بدخواه تو است دنباله‌بریده

۱۰۹ . کافرون	الْكَافِرُونَ: کافران	مکی	۶ آیه
<p>۱ را ۵۵</p> <p>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ يَتَّيِّهَا الْكَافِرُونَ</p>	بگو ای گروه کافران		
۲	لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ	نپرستم آنچه را پرستید	
۳	وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ	و نه شما پرستندگانید آنچه را پرستم	
۴	وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ	و نه منم پرستنده آنچه پرستش کردید	
۵	وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ	و نه شما پرستندگانید آنچه را پرستم	
۶	لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ	شما را است دیتتان و مرا است دینم	
۱۱۰ . نصر	النَّصْر: یاری	مدنی	۳ آیه

<p>۱ را ۵۵۲</p> <p>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ</p>	گاهی که آید یاری خدا و پیروزی		
۲	وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا	و بینی مردم را در آیند به دین خدا گروه گروه	
۳	فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا	پس تسبیح گوی به سپاس پروردگار خویش و آمرزش خواهش که او است همانا آمرزگار	

۱۱۱ . مسد	المَسَد: لیف خرما	مکی	۵ آیه
<p>۱ را ۵۵۳</p> <p>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ</p>	بریده باد دسته‌ای ابی‌لهب و بریده باد		
۲	مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ	بی‌نیاز نکرد از او مالش و آنچه فراهم کرد	
۳	سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ	زود است بچشد آتشی شعله‌ور	
۴	وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ	و زن او بردارنده هیزم	
۵	فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ	در گردنش بندی است از لیف خرما	

۱۱۲ . اخلاص	الإِخْلَاصُ: خالص کردن	مکی	۴ آیه
۱ ر ۵۵۴	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ	بگو او است خدای یکتا	
۲	اللَّهُ الصَّمَدُ	خداوند است صمد	
۳	لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ	نه زائید و نه زاده شده	
۴	وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ	و نبودش همتا کسی	
۱۱۳ . فلق	الْفَلَقُ: سپیده صبح	مکی	۵ آیه

۱ ر ۵۵۵	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ	بگو پناه برم به پروردگار بامداد (شکاف صبح)	
۲	مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ	از بدی آنچه آفرید	
۳	وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ	و از بدی تاریکی گاهی که فراگیرد (یا فرورود)	
۴	وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ	و از بدی زنان دمنده در گره‌ها	
۵	وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ	و از بدی حسود گاهی که حسد ورزد	
۱۱۴ . ناس	النَّاسُ: مردم	مکی	۶ آیه

۱ ر ۵۵۶	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ	بگو پناه به پروردگار مردم	
۲	مَلِكِ النَّاسِ	پادشاه مردم	
۳	إِلَهِ النَّاسِ	خدای مردم	
۴	مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ	از بدی وسوسه‌کننده نهان شونده	
۵	الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ	آنکه وسوسه کند در سینه‌های مردم	
۶	مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ	از پریان و مردم	